

Mange er kaldet



Niveau 6

Heino Weidmann

Impressum

Mange er kaldet – Kan en kristen miste sin frelse og gå fortabt? Vil en af Jesu disciple gå fortabt?

Niveau 1–6, Udgave på dansk. Oversat fra det tysksprogede original. Sproglig note.

Denne udgave er oversat fra den tyske original med DeepL og manuelt gennemset. Ved tvivl gælder den tyske udgave som reference. Meddel venligst eventuelle oversættelsesproblemer på <https://vielesindberufen.de>.

Forfatter og udgiver: Heino Weidmann, 20.09.2025

Copyright © Heino Weidmann. Værket, herunder dets dele, er beskyttet af ophavsret. Alle rettigheder forbeholdes.

Anvendte bibeloversættelser i det tysksprogede originalværk

- *Slt* – Bibeltekst af Franz-Eugen Schlachter (2000), Copyright © Genfer Bibelgesellschaft. Tilladelse til automatisk oversættelse fra tysk til andre sprog er givet.
- *Meng* – *Menge-bibeloversættelse fra 1939 (frit tilgængelig, Public Domain)*
- *F* – *Fri egen oversættelse*

Links til bibelsteder i e-bogudgaven henviser til <https://www.bibleserver.com> med mange fremmedsprogede bibeloversættelser.

Græske ordforklaringer

Baseret på Strong-konkordansen, tilgængelig på www.csv-bibel.de/strong, udgivet af CSV-Verlag.

Billedkreditering

- Figurenkreds: © glopphy / Adobe Stock – Billed-ID: 51925552. Licenseret via Adobe Stock med standardlicens
- Baggrundsbillede af hjemmeside med kors: Pixabay, fri licens, Gerd Altmann
- Foto af løber: Steven Lelham / Unsplash, fri licens

Omslagsdesign: © Copyright Heino Weidmann

Bogen kan downloades gratis som PDF-fil på følgende sprog på

<https://vielesindberufen.de/downloads-links/>:

engelsk, spansk, portugisisk, forenklet kinesisk, traditionelt kinesisk, arabisk (ar), kinesisk (traditionelt) (zh-Hant), kinesisk (forenklet) (zh-Hans), dansk (da), engelsk (en), fransk (fr), indonesisk (id), italiensk (it), japansk (ja), koreansk (ko), hollandsk (nl), norsk (nb), portugisisk (pt), rumænsk (ro), russisk (ru), svensk (sv), spansk (es), tyrkisk (tr), ukrainsk (uk).

Bemærkning om AI-baseret indhold

Noget af indholdet på dette websted – især resuméer (niveau 2 og 4), kapitel 1.1, redaktionelle revisioner og formuleringstilskud – er blevet oprettet eller revideret i den tysksprogede originaludgave ved hjælp af kunstig intelligens (AI), især ChatGPT fra OpenAI. Det endelige ansvar for indholdet ligger hos forfatteren. Alt AI-baseret indhold er blevet manuelt kontrolleret og tilpasset inden offentliggørelsen.

Heino Weidmann

Götzenbergstr. 25

74889 Sinsheim, Tyskland

<https://vielesindberufen.de>

*Nåde være med jer og fred fra ham,
der er, og som var, og som kommer, og
fra de syv ånder, der er foran hans trone,
og fra Jesus Kristus, den trofaste vidne,
den førstefødte af de døde og
fyrsten over jordens konger.
Ham, som har elsket os og
og vasket os rene fra vores synder med sit blod
og gjort os til konger og præster
for sin Gud og Fader —
ham være æren og magten
fra evighed til evighed! Amen.*

Åb 1, 4-6 Slå

Start

Mange er kaldet — Kan en kristen miste sin frelse og gå fortabt? Vil en af Jesu disciple gå fortabt?

Disse spørgsmål rammer lige ind i hjertet af den kristne tro – og berører alle, der af hele deres hjerte ønsker at følge Jesus.

Denne bog er unik: Den tager dig med på en grundig rejse gennem **alle de bibelske tekster i Det Nye Testamente, der er relevante for frelsen** – omkring 545 vidnesbyrd, klart ordnet, dybt gennemtænkt og forståeligt forklaret. Dann dig selv et billede – kom og se, hvad Det Nye Testamente virkelig siger.

Den bibelske diskussion om, hvorvidt en genfødt kristen kan miste sin frelse og i sidste ende gå fortabt, er ikke et let emne – hverken teologisk eller følelsesmæssigt. Man læser jo hellere om bryllupper end om mulige skilsmisser. Og alligevel: Den, der tager Den Hellige Skrift alvorligt, må ikke undvige dette spørgsmål.

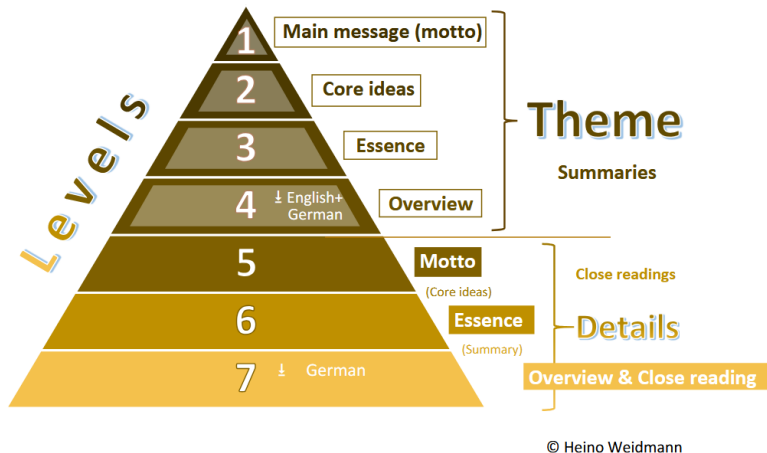
Hvis du er sikker på Guds kærlighed og kender din frelse i Kristus, kan du nærme dig dette emne med tillid. Jesus elsker dig – og han inviterer dig til at grave dybere. Tal om det, du læser – med en moden trosfælle eller i en gruppe af Jesu disciple. I udvekslingen af tanker og erfaringer udfolder sandheden sig ofte endnu tydeligere og mere opmuntrende.

En klar struktur hjælper dig med dette:

Begynd med hovedbudskabet. Derfra kan du arbejde dig så langt og dybt ind i emnet, som du ønsker og kan. Den 7-trins pyramide på hjemmesiden <https://vielesindberufen.de> viser dig den strukturerede vej:

Figure 1: Syvniveaustruktur for "Mange er kaldet" (Niveau 1–7).

From:  [Many are called](#) – Can a Christian lose their salvation and be lost? Will a follower of Jesus be lost?



Pyramidediagram med syv niveauer, der viser projektets struktur: Niveau 1–4 = sammenfatninger ("Hovedbudskab", "Nøgleidéer", "Essens", "Overblik"); Niveau 5–7 = dybdegående studier ("Motto", "Essens (resumé)", "Overblik og nærlæsning").

De første fire niveauer giver dig et overskueligt overblik med stigende dybde. Fra niveau 5 og fremad foregår der intensiv bibelsk forskning – helt frem til detaljeret versanalyse på niveau 7. Denne bog indeholder sammenfatningsniveauerne 1, 2 og 4 samt undersøgelsesniveau 6.

Grundlaget for dette værk er ekstraordinært: **Alle nytestamentlige bibelsteder, der omhandler menneskets frelse – i alt 545 og dermed ca. 35 % af NT – er blevet registreret, ordnet og omhyggeligt evalueret.** Hovedbudskabet på niveau 1 hviler således på et solidt fundament. For Guds ord modsiger ikke sig selv – de enkelte vidnesbyrd i Det Nye Testamente smelter sammen til et stort, bærende samlet budskab.

Du kan finde mere information om grundlaget for dette værk og den anvendte metode i introduktionen på næste side.

Introduktion

Motivationen bag dette værk

Denne bog er resultatet af en lang, personlig refleksion. For over 35 år siden holdt jeg min første prædiken om Romerbrevet 11, 22 om Guds godhed og strenghed. En søster sagde bagefter til mig, at hun ikke troede, at en kristen kunne miste sin frelse. Denne udtalelse blev udløseren for min livslange beskæftigelse med emnet.

I lang tid kunne jeg ikke beslutte mig for, hvilken opfattelse der var tættest på sandheden – begge sider havde stærke argumenter. Men de gængse debatter baserede sig for det meste på et begrænset udvalg af bibelsteder (5-15 vers), suppleret med teologiske principper. Det forekom mig utilstrækkeligt. Med et lille udvalg af skriftsteder kan man næsten forsvare enhver opfattelse.

Derfor voksede ønsket i mig om at undersøge *alle* relevante bibelsteder i Det Nye Testamente – uden udeladelser, uden forudindtagelser. I dag, i marts 2025, efter tre års intensivt arbejde, er denne drøm blevet til virkelighed: **ALLE 545 bibelsteder, der er relevante for frelsen, og dermed ca. 35 % af hele Det Nye Testamente, er blevet omhyggeligt analyseret.** Hovedbudskabet i denne bog understøttes på alle niveauer og gennem hver eneste uddybning og fremhæves tydeligt.

I sidste ende handler det om Guds ære. Om et folk, der elsker ham, glæder ham med sit liv – og om, at så mange mennesker som muligt bliver frelst og ført til erkendelsen af sandheden og til evig frelse.

Tag med mig på en opdagelsesrejse – gennem Guds nåde, trofasthed, kærlighed og visdom. Han har forberedt alt, så vi – og mange med os – sikkert kan nå det timelige og evige frelse.

Spørgsmålet

Det Nye Testamente forkynnder: Jesus Kristus frelser os fra vores synder, så vi nu kan leve forsonet med Gud. Derudfra vokser visheden og håbet om, at vi efter døden kommer ind i den evige herlighed.

Det græske ord *sōtēria* ("frelse", "salighed") beskriver både den nuværende og den fremtidige dimension af frelsen. Det omfatter tilgivelse, befrielse, bevarelse og det evige liv i fællesskab med Gud. Vi har allerede frelsen – og venter samtidig på dens fuldendelse.

Det betyder, at vores frelse begynder med omvendelsen til Gud, men endnu ikke er afsluttet. Vi er frelst, vi er forsonet med Gud, vi er hans elskede børn – og samtidig på vej mod den endelige frelse. Guds Ånd er givet os som pant, men vejen til den evige herlighed er endnu ikke til ende.

Heraf følger dette bogs afgørende spørgsmål: Får vi automatisk den anden, endelige frelse efter omvendelsen – eller er den betinget? Er der faktorer, der fremmer eller hindrer den?

Det Nye Testamente viser, at Kristus har udført et fuldkomment forløsningsværk. Mange er kaldet til at tage del i det gennem troen. Men den samme skrift stiller os over for det alvorlige spørgsmål: Kan en kristen, der tror på Jesus, alligevel gå fortabt?

At afklare denne spænding er temaet og formålet med denne bog.

Fremgangsmåden ved udarbejdelsen af emnet

I det første år af min undersøgelse identificerede jeg omkring 545 bibelsteder i Det Nye Testamente, der er relevante for frelsen. Fokus var på centrale emner som frelse fra fortabelse, evig frelse, mulige tab på vejen til at følge Kristus og løn i himlen. Hvert bibelsted blev tildelt en årsag (f.eks. nåde, Guds trofasthed, indledende eller vedvarende tro) og henført til det respektive NT-bog.

For hver bog har jeg ordnet de frelsesrelevante vers tematisk, kommenteret dem teologisk og vurderet dem i deres sammenhæng. Dette resulterede i en egen "frelsens teologi" for hver bog af den respektive forfatter. I gennemsnit indgik ca. 35 % af bibelteksten pr. bog i denne undersøgelse (detaljer herom findes i kapitlet *Frelse i tal*). Hvert vers blev fortolket, sammenfattet og omformuleret til en kortfattet kernesætning.

På dette grundlag har jeg opstillet fem systematiske sammenfattende niveauer for hver NT-bog:

- **Oversigt:** Tematisk ordnet, fuldstændig, med nuancer – egnet til dybere teologiske diskussioner.
- **Resumé:** Reducerer redundanser, forbliver fuldstændig, lettere at læse.
- **Essens:** Fokuserer på de centrale temaer – kompakt, overskuelig, nuanceret.
- **Kerneidéer:** Fokuserer på bogens hovedbudskaber – klar retning, bevidst forenklet.
- **Motto:** Et centralt budskab pr. bog – som en koncentreret introduktion eller sammenligning af bogens perspektiver.

En sammenligning af disse niveauer på tværs af alle 27 NT-skrifter viser tydeligt den teologiske enhed i de forskellige forfatteres frelseslære og dannede grundlaget for kapitelstrukturen i kapitel 2.

I det andet undersøgelsesår blev resultaterne evalueret på tværs af emner i hele NT. Udsagn om de samme emner blev samlet, inddelt i overordnede emner, og kapitelstrukturen i kapitel 3 blev udviklet ud fra disse – ikke forudbestemt, men udledt af selve teksterne. Også her anvendes de tre sammenfattelsesniveauer *oversigt*, *essens* og *motto* – ligesom i kapitel 4 (Løn i himlen), kapitel 5 (Bevarelse i frelsen) og yderligere kapitler.

Denne metodiske, systematiske arbejdsmetode prægede hele projektet.

I det tredje år blev bogen samlet og færdiggjort samt revideret, og hjemmesiden blev udviklet.

Grundlæggende overbevisninger

Følgende grundlæggende overbevisninger ligger til grund for denne bog. (Kun) den, der er enig i dem, kan og vil få udbytte af at læse denne bog og er i stand til at udtale sig konstruktivt om den.

Det afgørende grundlag for denne bog er tilliden til den guddommelige inspiration og ufejlbarlighed af hele Den Hellige Skrift. De 66 kanoniske bøger – og især Det Nye Testamente som den fuldkomne åbenbaring af Gud i Jesus Kristus – betragtes som den højeste autoritet for lære og liv. Heraf følger: *Guds ord er sandt og modsiger ikke sig selv.*

Skriften fortolker sig selv – ikke gennem teologiske systemer eller dogmatiske modeller, men gennem sin egen kontekst og gennem samspillet mellem alle relevante udsagn. Derfor betragtes bibelstederne i denne udarbejdelse ikke isoleret, men:

- i direkte sammenhæng med hvert enkelt bibelskrift (kapitel 2)
- i lyset af hele det nytestamentlige åbenbaring (kapitel 3)

Her har klare skriftsteder forrang for afledte udsagn. Ingen enkelt vers må sættes over andre som "ledvers". Sandheden viser sig ikke i enkelte fragmenter, men i et harmonisk hele – og dette hele indeholder både løfter om nåde og indtrængende advarsler.

Hvordan man læser denne bog

Anvisninger til læsning af denne bog og hjemmesiden vielesindberufen.de

Denne bog – og også den tilhørende hjemmeside vielesindberufen.de – følger en særlig struktur: Den ligner en pyramide, hvor det vigtigste kommer først. I modsætning til mange teologiske bøger begynder den med hovedbudskabet (niveau 1) og går trin for trin dybere ind i begrundelserne og undersøgelserne. Hvis man ønsker det, kan man gå direkte ind og arbejde sig igennem niveauerne 1 til 7 – eller, afhængigt af interesse, gå direkte ind på et passende niveau.

Oversigtsblokken: Niveau 1-4

De første fire niveauer udgør oversigtsdelen. De opsummerer undersøgelsesresultaterne – med stigende dybde og detaljeringsgrad:

- **Niveau 1:** Bogens hovedbudskab
- **Niveau 2:** De vigtigste grundlæggende resultater og nøglebegreber
- **Niveau 3:** En oversigt over alle undersøgte områder – bevidst kortfattet, men systematisk
- **Niveau 4:** Detaljeret, argumenterende niveau – egnet til samtaler og diskussioner

Detaljeblokken: Niveau 5-7

I det andet afsnit følger de tre uddybende undersøgelsesniveauer:

- **Niveau 5 (motto):** Meget kompakt, temaspecifik orientering om hver bog eller hvert underemne
- **Niveau 6 (essens):** Første dybere evaluering med høj detaljeringsgrad og forståelig argumentation – **niveauet for denne bog**
- **Niveau 7 (oversigt):** Dybeste niveau med den komplette teologiske undersøgelse – inklusive fortolkning *af alle* frelsesrelevante bibelsteder (kapitel 2) og *alle* frelsesrelevante emner i Det Nye Testamente (kapitel 3). På grund af sin omfang er dette niveau udelukkende tilgængeligt på den tilhørende hjemmeside
[https:// vielesindberufen.de](https://vielesindberufen.de).

Bogens opbygning

Denne bog indeholder niveau 1 og 2 som et hurtigt overblik over emnet og niveau 4 som en systematisk, omfattende sammenfatning, der omfatter alle områder. Derefter følger en gennemgående præsentation af undersøgelsesresultaterne på detaljeniveau 6.

I e-bogversionen af denne bog er alle overskrifter linket til hjemmesiden <https://viesindberufen.de> med NIV-bibeloversættelsen, så undersøgelsesniveau 7 også er hurtigt tilgængeligt, hvis det er nødvendigt. Derudover er stort set alle de anførte bibelsteder direkte linket til bibleserver.com (tak til ERF Medien for denne fremragende platform). Selv ved rene henvisninger uden udskrevet tekst kan hvert bibelsted dermed hurtigt findes og forstås.

Yderligere selvudviklede materialer til download er også linket i hele e-bogen. Paperback-læseren finder dem under <https://viesindberufen.de/downloads/>

INDHOLDSFORTEGNELSE

Start

Introduktion

Niveau 1 – Hovedbudskab (motto) – Tema

Niveau 2 – Kerneidéer – Emne

Niveau 3 – Essens – Emne

Niveau 4 – Oversigt – Emne

- 1 Mange er kaldet: Er du fortabt, kristen eller en efterfølger af Jesus Kristus på vej mod evigheden?
- 2 Evaluering af ALLE 27 bøger og 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente
 - 2.1 Kerneidéer i alle bøger i Det Nye Testamente
 - 2.2 Frelse i tal: Evaluering af ALLE 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente
 - 2.3 ELSKET og frelst NU – BEVARET for EVIGT: Guds kærlighed og frygt i alle bøger i Det Nye Testamente
- 3 Frelse og mulig tab af frelse: Tværgående læresætninger i Det Nye Testamente
- 4 Løn og rang i himlen
- 5 Min bevarelse på vejen til evig frelse
- 6 Grænseområder for frelse
- 7 Sammenfatning, konklusioner, fremtidsudsigter
 - 7.1-5 Resumé
 - 7.6 Konklusioner
 - 7.7 Udsigter: Den smalle vej og målet – uundværlige skridt for en trofast og vedvarende efterfølgelse – personligt og som menighed
- Bilag: Modargumenter og svar fra Guds ord

Niveau 5 – Mottos for detaljerne/undersøgelserne

Niveau 6 – Essensen af detaljerne / undersøgelser

1 Mange er kaldet: Er du fortabt, en kristen eller en efterfølger og discipel af Jesus?

- 1.1 *Begrebsafklaring: Kristne, efterfølgere af Jesus Kristus og (evig) frelse*
- 1.2 *Fortabt: Naturligvis uden for Guds kærlighed*
- 1.3 *Kaldet: Det eneste sande evangelium om Guds kærlighed i Jesus Kristus er nøglen til din frelse*
- 1.4 *Nået af Guds kærlighed: Du er elsket!*
- 1.5 *Udvalgt: NU frelst – alene ved Guds nåde, gennem tro og en dybtgående omvendelse*
 - 1.5.1 *Udvalgt og frelst*
 - 1.5.2 *Frelse alene gennem Jesu blod*
 - 1.5.3 *Syndernes forladelse – nøglen til frelse*
 - 1.5.4 *At anerkende Jesus som Herre og Frelser – den eneste frelse*
 - 1.5.5 *Retfærdig alene gennem tro*
 - 1.5.6 *Frelse sker nu – gennem ægte tro*
 - 1.5.7 *Genfødsel – det nye liv i Kristus*
 - 1.5.8 *Renselse gennem Ånden – den sande frelse*
 - 1.5.9 *Helligånden som segl på vores frelse*
 - 1.5.10 *Frelst gennem hjertets indre fornyelse*
 - 1.5.11 *Troens lydighed fører til frelse*
 - 1.5.12 *Frelse er mere end ord – den viser sig i omvendelse og liv*
 - 1.5.13 *Jesus er vigtigere end alt andet – det sande bevis på frelse*
 - 1.5.14 *Den, der bekender sig til Jesus, bliver frelst*
 - 1.5.15 *Den, der går ind i Guds rige, bliver frelst*
 - 1.5.16 *Din nye identitet i Kristus viser størrelsen af din frelse*
 - 1.5.17 *Sammenfatning: Udvalgt: Frelst NU – alene af nåde, gennem levende tro og ægte omvendelse*
- 1.6 *Mere skinn end væsen: Navnekristne og skinnende disciple uden ægte omvendelse, genfødsel og efterfølgelse af Kristus*
- 1.7 *Døde gerninger: De frelser hverken NU eller EVIGT*

1.8 Udvalgt fra evighed – bevaret og evigt frelst gennem Guds trofasthed

- 1.8.1 Den evige frelse: Hvordan ser den ud?
- 1.8.2 Afgrænsning: Evig fordømmelse, skærsilden og alforsoning
- 1.8.3 Jesus Kristus: Han er døren til Faderen og vejen til himlen
- 1.8.4 Vi er allerede frelst NU – men målet for vores frelse ligger stadig foran os.
- 1.8.5 Guds trofasthed bevarer os indtil enden
- 1.8.6 Vores kald og udvælgelse
- 1.8.7 På vej mod evigheden: Mange er kaldet til 1) at følge Jesus NU og 2) at nå frem til evigheden
- 1.8.8 På vej mod evigheden: Hvad det vil sige at være en sand discipel

1. Grundlaget for discipelskab

2. At følge Jesus koster alt

3. En disciples karakter

3. En disciples kamp

4. Målet med discipelskab

5. Kraften til discipelskab

6. Vejen til discipelskab til evigheden

- 1.8.9 På vejen mod evigheden: ANPASSET ansvar
- 1.8.10 Gud er en Gud af NUET
- 1.8.11 Jesu disciple er og bliver frelst
- 1.8.12 Ankomst i evigheden: Mange kunne blive frelst for evigt, men få vil blive det
- 1.8.13 Følg din kaldelse: På vejen til evigheden er der to veje for hvert menneske og to veje for hver af Kristi disciple

2 Evaluering af ALLE 27 bøger og 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente

2.1 Fokus på bøgerne i Det Nye Testamente og fortolkning af de frelsesrelaterede bibelsteder

- 2.1.1 Matthæus
- 2.1.2 Markus
- 2.1.3 Lukas
- 2.1.4 Johannes
- 2.1.5 Apostlenes Gerninger
- 2.1.6 Romerne
- 2.1.7 1. Korintherbrev
- 2.1.8 2. Korintherbrev

- 2.1.9 Galaterbrevet
- 2.1.10 Efeserbrevet
- 2.1.11 Filipperne
- 2.1.12 Kolossenserne
- 2.1.13 1. Thessalonikerbrev
- 2.1.14 2. Thessalonikerbrev
- 2.1.15 1. Timoteus
- 2.1.16 2. Timoteus
- 2.1.17 Titus
- 2.1.18 Filemon
- 2.1.19 Hebræerne
- 2.1.20 Jakob
- 2.1.21 1. Petersbrev
- 2.1.22 2. Petersbrev
- 2.1.23 1. Johannes
- 2.1.24 2. Johannes
- 2.1.25 3. Johannes
- 2.1.26 Judas
- 2.1.27 Åbenbaringen
- 2.1.31 Konklusioner

2.2 Frelse i tal: Evaluering af ALLE 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente

2.3 ELSKET og frelst NU – BEVARET for EVIGT: Guds kærlighed og frygt i alle bøger i Det Nye Testamente

- 2.3.1 Matthæus
- 2.3.2 Mark
- 2.3.3 Lukas
- 2.3.4 Johannes
- 2.3.5 Apostlenes Gerninger
- 2.3.6 Romerne
- 2.3.7 1. Korintherbrev
- 2.3.8 2. Korintherbrev
- 2.3.9 Galaterbrevet
- 2.3.10 Efeserbrevet
- 2.3.11 Filipperne
- 2.3.12 Kolossenserne
- 2.3.13 1. Thessalonikerbrev
- 2.3.14 2. Thessalonikerbrev
- 2.3.15 1. Timoteus

- 2.3.16 2. Timoteus
- 2.3.17 Titus
- 2.3.18 Filemon
- 2.3.19 Hebræerne
- 2.3.20 Jakob
- 2.3.21 1. Petersbrev
- 2.3.22 2. Petersbrev
- 2.3.23 1. Johannes
- 2.3.24 2. Johannes
- 2.3.25 3. Johannes
- 2.3.26 Judas
- 2.3.27 Åbenbaringen
- 2.3.28 Resumé: ELSKET og frelst NU – BEVARET for EVIGT: Guds kærlighed og frygt i alle bøgerne i Det Nye Testamente

3 Frelse og mulig tab af frelse: Læresætninger på tværs af bøgerne i Det Nye Testamente

- 3.1 *Åndens vej og efterfølgelse af Kristus til evig frelse*
 - 3.1.1 Ufrelste mennesker finder frelse gennem frelste: Mission og evangelisation er nøglen til, at mennesker bliver frelst
 - 3.1.2 Vi bliver frelst alene gennem det ene sande Guds ord og intet andet end Guds ord
 - 3.1.3 Den rette lære af evangeliet er en ubetinget og sand forudsætning for at opnå frelse
 - 3.1.4 Den, der tror, bliver frelst: Troen på det sande evangelium er den vigtigste forudsætning for at opnå frelse
 - 3.1.5 Den virkelige omvendelse fra dit gamle liv i en ægte omvendelse er forudsætningen for at opnå frelse
 - 3.1.6 Kun frelsen gennem Jesu Kristi blod bringer frelse
 - 3.1.7 Den, der ønsker at blive frelst, må acceptere Jesus som konge og Messias og fra nu af være ham trofast lydige.
 - 3.1.8 De, der (igen) elsker Jesus, vil blive frelst. At elske Jesus betyder at tro på ham og adlyde ham.
 - 3.1.9 Livets frugt fra modtaget nåde er et tegn på ægte og varig frelse
 - 3.1.10 Kun den, der tjener Jesus af hele sit hjerte og ikke blot ønsker at behage mennesker, vil i sidste ende blive frelst
 - 3.1.11 Betingelserne for at følge Jesus er i virkeligheden betingelserne for tidsbegrænset og evig frelse.

- 3.1.12 ALT for Jesus er det eneste frelsende livsmotto – og det betyder fuld hengivenhed til vores Herre efter vores egne muligheder.
- 3.1.13 (Kun) den, der går på to ben, vil komme i himlen: hengivenhed for nåde, overholdelse af budene for evig frelse
- 3.1.14 I frygt for Gud ligger frelsen og ikke (kun) i ren ærbødighed
- 3.1.15 Din adskillelse fra denne verden er betingelsen for din frelse. Den, der elsker (Faderen i) himlen mere end denne verden, bliver frelst
- 3.1.16 Retfærdighed frelser fra døden: Frelsende retfærdighed er ikke kun noget, man tilregnes, men også en livsstil, der er i rette forhold til Gud og gør hans vilje
- 3.1.17 (Kun) den, der følger invitationen til det himmelske bryllupsmåltid, bliver frelst – og kun, HVIS han og hun er klædt i frelsens og retfærdighedens klæder
- 3.1.18 (Kun) den, der hører Guds ord og handler efter det, bliver frelst
- 3.1.19 De, der adlyder Gud og gør hans vilje, vil blive frelst
- 3.1.20 De, der har saltkraft og modstår synden, vil i sidste ende blive frelst
- 3.1.21 De, der elsker Gud gennem Jesus mere end sig selv og elsker deres næste ligesom sig selv, vil blive frelst
- 3.1.22 (Kun) dem, der er tilgivet, og som selv tilgiver, vil se Guds frelse
- 3.1.23 Den, der elsker sine trosfæller, vil nå frem til evigheden
- 3.1.24 De, der bevarer et uskyldigt samvittighed over for Gud, vil blive frelst
- 3.1.25 Den, der lever seksuelt rent i Guds øjne, vil nå frem til himlen
- 3.1.26 Din rette omgang med penge er en vigtig forudsætning på vejen til himlen
- 3.1.27 Den, der tjener som leder på en eksemplarisk måde, vil blive frelst
- 3.1.28 De flittige vil arve frelsen
- 3.1.29 De, der vedvarende gør godt indtil enden, vil arve Guds frelse
- 3.1.30 Helliggørelse og renselse på vejen er vejen til himlen
- 3.1.31 Passende afholdenhed og kamp mod dit gamle væsen, lyster og begær frelser
- 3.1.32 "I Kristus" er frelsen – og så længe jeg er "i Kristus", er jeg i og har jeg frelsen
- 3.1.33 Frelse gennem den rette indstilling: Ydmyghed og nåde redder fra døden
- 3.1.34 De, der lever på en sådan måde, at de anses for værdige til den kommende verden, bliver frelst
- 3.1.35 Den, der bliver, bliver frelst

- 3.1.36 Den, der holder fast, kommer i himlen
- 3.1.37 De tålmodige bliver salige
- 3.1.38 Den, der bevarer troen og holder ud, arver frelsen
- 3.1.39 Bevis kommer gennem bevarelse. Og de, der har bevist sig, bevarer Gud
- 3.1.40 Vågen udholdenhed og øjeblikkelig lydighed i største nød redder
- 3.1.41 Vågen og bøn er nøglen til vores evige frelse
- 3.1.42 Den, der IKKE lader sig forføre af falske kristusfigurer eller et falsk evangelium, bliver frelst
- 3.1.43 Den, der forbliver ved Jesus til det sidste, forbliver frelst
- 3.1.44 Den, der forbliver tro mod Jesus indtil døden, og det være sig martyriet, forbliver frelst
- 3.1.45 De, der overvinder dyret og dets billede og dets navns tal, kommer uskadt til himmelen
- 3.1.46 Den, der uforledt er vågen og hengiver sit liv til sin Herre, indtil han kommer, vil blive frelst
- 3.1.47 Den, for hvem Kristus er vigtigere end alt andet i det øjeblik, han vender tilbage, vil være hos sin Herre i al evighed
- 3.1.48 Den sejrskrans ovenfor vinder den, der her kæmper den gode kamp efter kampens regler og løber troens løb til himlen
- 3.1.49 Resumé: Åndens vej og efterfølgelsen af Kristus til evig frelse

3.2 *Kødets vej væk fra frelse til dom og fortabelse*

- 3.2.1 Den, der forgæves modtager Guds nåde, dør
- 3.2.2 Fortsat synd uden omvendelse dræber
- 3.2.3 Jesus spytter de lunkne ud
- 3.2.4 Det Nye Testaments liste over dødssynder viser os grænserne for Kristi nåderum
- 3.2.5 Din manglende tilgivelse berøver dig med dødelig sikkerhed din frelse
- 3.2.6 Den, der lever i seksuelle synder uden omvendelse, vil ikke have plads i Guds og Kristi rige
- 3.2.7 Den, der forlader Guds nådesrum, er nådesløst forladt af Gud
- 3.2.8 Et falsk evangelium dræber
- 3.2.9 At stille spørgsmålstegn ved og fordreje det, som Gud siger i sit ord, fører til fortabelse
- 3.2.10 Vildledere og lærere af uvæsentlige ting ødelægger det åndelige liv
- 3.2.11 [Fristelse til] kødelighed er dødelig

- 3.2.12 Fristelse væk fra Kristus gennem menneskelig lære berøver dig livet
- 3.2.13 Tolereret surdej og manglende menighedsdisciplin fører til døden
- 3.2.14 At forfølge sin egen fornøjelse dræber
- 3.2.15 Den, der fornægter Jesus eller gennem sine handlinger fornægter troen på ham, vil Jesus ikke kende ved himlens port
- 3.2.16 Den, der lukker sig for Guds ord, lukker sig for Guds nåde og dørene til evigheden
- 3.2.17 De troløse, ægteskabsbrydere, tvetydige og venner af verden er Guds fjender og vil brænde i den evige ild
- 3.2.18 Den, der bliver ubarmhjertig, mister Gud
- 3.2.19 Elsk denne verden og død!
- 3.2.20 Den, der falder i åndelig søvn og ikke våger, vil vågne uden for himlen, når det er for sent.
- 3.2.21 Åndelig dovenskab er en bror til fortabelse og fører uundgåeligt til døden
- 3.2.22 Vejen til tab af frelse går snigende: Forstadier og slutstadier ved hjælp af eksemplet med ordsynder
- 3.2.23 Tvivl: Kampen om din sjæl er brudt ud
- 3.2.24 Den, der besudler sig selv uden at rense sig igen, vil blive udslettet fra Guds folk
- 3.2.25 At falde fra troen betyder at frivilligt kaste frelsen væk
- 3.2.26 Synden mod Helligånden og synden til døden – den, der frygter den, har ikke begået den
- 3.2.27 Hvis andre mister deres frelse gennem mig, risikerer jeg selv at miste min frelse
- 3.2.28 Forbandet være den, der ikke elsker Herren!
- 3.2.29 Sammenfatning: På hvilke måder kan vi falde fra Gud, komme væk og miste vores frelse?
- 3.2.30 Sammenfatning: Vejen fra "kødet" væk fra frelsen til dom og fortabelse
- 3.3 Kristi efterfølgeres sikre vej til liv og krone

4 Løn og rang i himlen

5 Min bevarelse på vejen til evig frelse

5.1 Bevarelse gennem Gud

- 5.1.1 Gud bevarer os – vi er i hans hånd
- 5.1.2 Guds nåde bærer os – ikke vores egen styrke

- 5.1.3 Vores ypperstepræst Jesus går i brechen for os!
- 5.1.4 Gud bevarer sine udvalgte gennem sin trofasthed
- 5.1.5 Guds opdragelse tjener vores bevarelse
- 5.1.6 Gud gør os standhaftige og bringer os til målet

5.2 *Vores bevarelse gennem Guds ord*

- 5.2.1 Den, der holder fast ved Guds ord, bliver bevaret
- 5.2.2 Den, der lytter til den gode hyrdes stemme, er i sikkerhed
- 5.2.3 beskyttet mod helbredende korrektion gennem Guds ord – Bedrag jer ikke!
- 5.2.4 Forberedt på alt – håb, der bærer!
- 5.2.5 Jesus advarer os – så vi kan forblive standhaftige

5.3 *Bevarelse gennem din fulde hengivelse til Kristus NU*

- 5.3.1 Gud beskytter dem, der tilhører ham og tjener ham
- 5.3.2 Gud beskytter især dem, der hidtil har fulgt ham trofast
- 5.3.3 Din hengivenhed I DAG oplever Guds trofasthed I MORGEN
- 5.3.4 Vi bliver beskyttet, fordi vi bevarer og gør Guds ord
- 5.3.5 Bevarelse gennem frygt for Gud
- 5.3.6 Beskyttelse gennem proaktiv kærlighed
- 5.3.7 Beskyttelse gennem flid
- 5.3.8 Bevarelse gennem "teamwork" med Gud
- 5.3.9 Bøn er vores forbindelse til Gud. Den, der søger ham i dag, vil kunne modstå prøvelser i morgen

5.4 *Bevarelse gennem brug af åndelige nådemidler*

- 5.4.1 Forbliv ren – rens dig – forny dig dagligt
- 5.4.2 Gud bevarer gennem et liv i bøn
- 5.4.3 Tro – nøglen til bevarelse
- 5.4.4 Udholdenhed og venten på Jesus – kunsten at holde fast
- 5.4.5 Den åndelige kamp – bevarelse gennem modstand mod det onde
- 5.4.6 Prøvelser og prøvelser – blive styrket gennem prøvelser

5.5 *Bevarelse gennem omvendelse og rettidig omvendelse*

5.6 *Bevarelse gennem Kristi menighed*

- 5.6.1 Bevarelse gennem opmuntring og formaning
- 5.6.2 Bevarelse gennem trøst og opmuntring i svære tider
- 5.6.3 Din troens lydighed er frelse for andre
- 5.6.4 Bevarelse gennem menighedens disciplin – beskyttelse mod afvigelser
- 5.6.5 Bevarelse gennem gensidig årvågenhed

- 5.6.6 Underordning under en åndeligt indstillet ledelse
- 5.6.7 Bevarelse gennem sund lære og lærere efter Guds ord
- 5.6.8 Bevarelse gennem gode forbilleder

5.7 Bevarelse af Kristi menighed

- 5.8 *Sejr over fristelser – forbliv standhaftig på den smalle vej*
 - 5.8.1 Guds kærlighed er vores beskyttende skjold
 - 5.8.2 Glæden ved Herren er vores styrke
 - 5.8.3 Vær ikke bange: Vi klarer det ikke af egen kraft, men gennem ham!
 - 5.8.4 Bevarelse mod falsk stolthed og fordømmelse
 - 5.8.5 Sejr over modstanderen – stå fast mod fjenden
- 5.9 *Sammenfatning: Min beskyttelse på vejen til evig frelse*

6 Grænseområder for frelsen

- 6.1 *Der findes ikke "billig" nåde, ægte nåde koster livet*
- 6.2 *Guds kærlighed og uendeligt store nåderum*
- 6.3 *Et liv til Helligåndens sorg eller til tab af frelse*
- 6.4 *Hvad er "nok" til evig frelse, hvis tro (og gerninger) er nødvendig (er)?*
- 6.5 *Frelsens sikkerhed – frelsens vished*
- 6.6 *At miste frelsen og genvinde den: Den genfundne søn – den genfundne datter*
- 6.7 *Kendetegn på ægte frelste*
- 6.8 *Synden mod Helligånden*
- 6.9 *Resumé: Grænseområder for frelsen*

7 Resumé, udsigter

- 7.1 *Fortabt, tilsyneladende eller virkelig frelst?*
- 7.2 *Frelse sker NU gennem tro uden gerninger, og EVIG frelse sker gennem tro, der bliver synlig gennem gerninger*
- 7.3 *Også evig frelse sker kun ved nåde og trofasthed og Guds barmhjertighed*
- 7.4 *Lønnen for at følge Kristus*

7.5 *Det er en hård tale, hvem kan høre den? Om Guds pædagogik og balancen i vores nuværende prædiken*

7.6 *Konklusioner*

7.7 *(Højt) anbefalede praktiske skridt til en trofast efterfølgelse, der forbliver i vores frelse – for enkeltpersoner og Kristi legeme*

Bilag Modargumenter og svar fra Guds ord

1 *Modargument: "Frelse sker kun ved tro, ikke ved gerninger"*

2 *Modargument: "Vi er beseglet med Helligånden, og ingen kan bryde dette segl undtagen Jesus, og han vil ikke gøre det."*

3 *Modargument: "Frelsen i Det Gamle Testamente var ufuldkommen, men i Det Nye Testamente er den så fuldkommen, at vi ikke kan gå fortabt."*

4 *Modargument: "Kristi værk er fuldkomment – behøver eller skal vi gøre noget for det?"*

5 *Modargument: "Guds tempel er her, Guds tempel er her!"*

6 *Modargument: "De frelste er helliget en gang for alle."*

7 *Modargument: Brændte gerninger og alligevel frelst*

8 *Modargument: "Fare for stolthed over gerninger, fare for sammenligning, fare for at dømmes, fare for fortvivelse, fare for modløshed"*

9 *Svar: "Vores frelse er altid og kun "i Kristus". Er du "i Kristus", så er du sikker."*

10 *Sammenfatning: Modargumenter og svar fra Guds ord*

Niveau 1 – Hovedbudskab (motto) – Tema

En kristen

kan gå fortabt.

En efterfølger af Jesus

vil ikke gå fortabt.

Er du en efterfølger af Jesus?

Er du en efterfølger af Jesus?

Langdistanceløbet

Det nye liv med Jesus er som startskuddet til et maratonløb. Dermed begynder løbet – og sejren tilhører alle, der løber til mål. Kun de vil modtage sejrspæmien.

En god start er afgørende – men det er afgørende at nå i mål.

Ikke-kristne står kun på sidelinjen – de løber slet ikke med. Navnekristne vover sig et par meter ud på banen uden rigtig at være tilmeldt. Skalkristne bærer et stjålet startnummer og vælger kun de bekvemme strækninger. Men ingen af dem vil modtage den uforgængelige sejrskrans.

Figure 2: 1 Kor 9,24–25 — Løb sådan, at I vinder.



Paulus' metafor om det kristne løb (1 Kor 9,24–25): at løbe for at vinde, disciplin nu og den uforgængelige sejrskrans.

Ved I ikke, at alle, der løber på løbebanen, løber, men kun én vinder prisen? Løb således, at I vinder den! Men alle, der deltager i konkurrencen, er afholdende i alt – dem for at modtage en forgængelig sejrskrans, men vi for at modtage en uforgængelig. 1 Kor 9, 24-25 Sl

Niveau 2 – Kerneidéer – Tema

Naturligt fortabt

Alle mennesker synder og lever ikke i overensstemmelse med Guds standarder i hans ord i Bibelen. Ingen vil blive fordømt generelt, men alle vil gå fortabt foran Gud på grund af deres konkrete skyld. Ikke-kristne, der ikke anerkender Jesus som frelser, er ufrelste.

Navnekristne deltager i religiøse ritualer. Deres tro forbliver ydre uden indre fornyelse. Overholdelse af former redder dem ikke. Det, de gør for Gud (tror de), er døde gerninger uden kraft. Også de går fortabt uden dyb omvendelse til Gud og livets fornyelse gennem genfødslen.

Skinnekristne betragter sig selv som Jesu efterfølgere, men har aldrig rigtig kendt ham. De har måske handlet i hans navn, men uden ægte hengivenhed og lydighed. De er ikke døde for sig selv for at leve for Gud. De har realiseret sig selv med deres liv og ikke tjent Gud. Jesus vil ikke kende dem i den sidste dom.

Frelst – af nåde, gennem tro

Den, der *virkelig* er *kristen*, er ikke blevet frelst gennem egne anstrengelser eller religiøse bestræbelser, men alene gennem Guds nåde. Ægte kristne har erkendt, at de er skyldige over for Gud – og at de ikke kan frelse sig selv. De har i lyset af hans sandhed bekendt deres synd og taget imod Jesus Kristus som den eneste frelser. Hans kærlighed har rørt deres hjerter, hans nåde har forvandlet deres inderste.

I ægte omvendelse har de vendt sig til Gud – med knust hjerte, men fulde af tillid. Gud har født dem på ny gennem sin Ånd til et nyt liv fuld af håb. Fra nu af er de ikke længere fjender, men Guds børn – elskede, accepterede, tilgivne. Ikke fordi de har fortjent det, men fordi Guds Søn gav sit liv for dem. Deres frelse er sikker, fordi den er grundlagt på Kristus. Og ud af denne vished vokser ønsket om at følge ham – af kærlighed, ikke af pligt.

Elsket – og derfor bevæget

Ægte kristne følger ikke Kristus for at fortjene Guds kærlighed – de gør det, fordi de allerede er uendeligt elskede. Hans nåde og kærlighed præger deres liv fra grunden. *Vi elsker, fordi han først elskede os.* Denne kærlighed inspirerer, opfylder, bærer og bevæger. Den tænder i ægte efterfølgeres hjerter en dyb længsel efter fællesskab med Gud – allerede her og i fuldkommen klarhed i den kommende verden.

Denne kærlighed giver støtte i nød, mod i modgang og trøst i lidelse. Gud står sine børn bi, våger over dem og går i brechen for dem. Intet kan rive dem ud af hans hånd. Selv når de falder, er hans nåde ny hver morgen. De må altid komme til ham – med glæde og taknemmelighed, men også med frygt, bekymringer og svaghed. Han bevarer, bærer, beskytter – og tillader kun det, der i sidste ende tjener deres bedste.

Ægte efterfølgelse – frugten af hans kærlighed

Denne guddommelige kærlighed forbliver ikke uden konsekvenser. Den forandrer. Den bevæger ægte kristne til at følge ham. De lever ikke længere for sig selv, men for deres Herre. De bekender hans navn ikke kun med ord, men i et liv fuld af hengivenhed, omvendelse og helliggørelse. Selv når de snubler, rejser de sig igen ved hans kraft. De holder fast i hans kærlighed – i gode såvel som i svære tider.

Deres tro er levende, bærer frugt, tjener Gud og mennesker. Deres frelse viser sig ikke i et forbi, men i en vedvarende forandring: i kærligheden til Jesus, i at undgå synd, i at holde ud til det sidste. Det er ikke deres egne bestræbelser, der er kilden til deres standhaftighed, men Guds kærlighed, der er udgydt i deres hjerter. Hans kærlighed bevirker deres trofasthed. Og hans trofasthed er deres støtte.

To veje som Kristi efterfølgere

Frelsen er en gave – men den er ikke en selvfølge. Ikke alle, der engang er begyndt at følge Jesus Kristus, vil også nå målet. Skriften gør det utvetydigt klart: Den, der forlader vejen som efterfølger, overgiver sig til synden, elsker verden mere end Gud eller følger et falsk evangelium,

bringer sin frelse i alvorlig fare. Uden omvendelse kan det evige liv gå tabt.

Ægte efterfølgere forbliver ikke trofaste af egen kraft, men gennem Guds bevarende nåde. Alligevel er de kaldet til at være vågne, kæmpe og holde ud. Den smalle vej fører til livet, den brede vej til fortabelse. Vejen til frelse er en vej af tro, bekendelse til Jesus, kærlighed og hengivenhed – langt mere end blot en tom bekendelse. Den, der vedvarende ignorerer sin samvittighed, fornægter eller opgiver troen i ord eller handling, eller tjener sig selv mere end sin Herre og sine medmennesker, vender sig bort fra Jesus og mister dermed frelsen.

Gud forventer frugt – ikke af tvang, men som et naturligt udtryk for ægte kærlighed. En tro uden handlinger, uden forandring, uden helliggørelse er død. Den, der foragter den modtagne nåde, beholder den for sig selv eller lader den være ubrugt, risikerer ikke kun at miste sin løn, men også at gå glip af det evige mål.

Guds kærlige bevarelse

De frelstes menighed vil bestå evigt – men på vejen dertil inddrages alle troende i en ægte åndelig kamp. Det er en kamp om trofasthed, sandhed og standhaftighed i efterfølgelsen af Kristus – ikke overfladisk, men med evig betydning. Jesus selv er den gode hyrde, der leder, beskytter og bevarer – hans får er sikre i hans hånd. Ingen ydre fjende, ingen mørkets magt kan rive dem fra ham. Hans kærlighed giver styrke, hans nåde gør os standhaftige, hans Ånd virker i os.

Jesus træder frem som ypperstepræst for os. Han giver styrke til at holde ud, skænker beskyttelse i fristelsen og forkorter svære tider for de udvalgte skyld. Det er ham, der kalder på os – og giver os plads til omvendelse, når vi kommer på afveje. Han ønsker ikke, at nogen skal gå fortabt. Alle må vende tilbage, alle må begynde forfra. Hans ledelse, hans trøst, hans kærlighed gør ham til en hyrde, som man kan følge med tillid.

Forblive ansvarlig – vokse i kærlighed

Gud bevarer – men han gør det ikke uden os. Han opfordrer til medvirken: til årvågenhed, til omvendelse, til trofasthed i lære, bøn og livsstil. Den, der forbliver tæt på ham, den, der elsker og lever efter hans ord, forbliver i hans kærligheds beskyttende rum. Nærheden til Kristus er ikke et teoretisk begreb, men praktisk efterfølgelse: daglig hengivenhed, kamp mod det eget kød, udholdenhed i troen.

Vores frelse bygger ikke på præstationer, men på Jesu kærlighed og forløsning. Men kun den, der forbliver i denne kærlighed, vil nå målet. Faderen måler os ikke på andres præstationer, men på det, vi gør med det, vi selv har modtaget fra ham. Vågenhed, trofasthed og et liv i hellig ærefrygt fører sikkert til målet – uagtsomhed og ligegyldighed bringer os derimod i fare for at falde fra.

Den, der glemmer Guds renselse og er selvtilstrækkelig, lever farligt. Men den, der elsker Jesus, respekterer hans ord og bærer frugt – den bliver bevaret.

Dom og løn

De ufrelste går ikke kun fortabt, men pådrager sig ved deres konkrete synder Guds vrede for evigt. Intensiteten af deres forseelser bestemmer omfanget af deres dom.

Løn i himlen er der kun for dem, der er blevet frelst af ren nåde. De har det evige liv NU. Og alligevel er det evige liv også lønnen for at følge Kristus for de troende, der lever med og for Kristus .

Jo mere trofast vi tjener Gud og følger Jesus her, jo mere herlig bliver vores løn i det evige liv. Det afgørende er vores kærlighed til Gud og de gerninger, der udspringer af denne kærlighed. Alt, hvad der sker af egeninteresse, selvom det ser godt ud, giver ingen løn i himlen.

Den, der trofast bruger sine talenter for Gud, lider for Kristi skyld og udøver fjendekærlighed, vil blive rigeligt belønnet i himlen.

Den, der tjener andre med selvopofrelse og selv gør, hvad han lærer, vil blive højt agtet i himlen.

Den, der elsker Jesus og forbliver trofast til det sidste, vil modtage livets krone af ham.

Konklusion: Forkynd et afbalanceret evangelium om efterfølgelse

Det Nye Testaments budskab til genfødte efterfølgere af Jesus forener opmuntring og krav. En ensidig betoning – hvad enten det kun er på Guds kærlighed eller kun på hans dom – forvrænger Guds væsen og vildleder.

Også troende, der er genfødt i Kristus, står igen og igen over for valget: Skal de følge den smalle vej med hengivenhed, trofasthed og kærlighed – eller lade sig forføre af den brede vej med egenvilje, selvrealisering og dovne kompromiser? Den ene fører til evig herlighed, den anden ender uden rettidig omvendelse i tab af livet og dom – sammen med dem, der aldrig rigtig har kendt Kristus.

Vores evige frelse afhænger af, at vi bliver i Kristus. Det indebærer, at vi anerkender ham både som en kærlig frelser og som en retfærdig dommer – og følger ham i hellig ærefrygt indtil enden. Vi kan være sikre på, at Gud er trofast. Han bevarer, styrker, leder og bærer alle, der stoler på hans nåde og ikke forlader ham – og i sin barmhjertighed bringer han dem til målet.

Den, der ikke lader sig berøve visheden om sin Frelses kærlighed til sig, forbliver bevaret. Den, der omvender sig, når han falder, forbliver frelst. Den, der følger Jesus med hellig ærefrygt på den smalle vej til evigheden og bærer frugt til det sidste, vil sikkert nå det EVIGE mål.

Både personlig og fællesskabsbaseret discipelskab er afgørende for en trofast efterfølgelse. Uanset om det er i parforhold, små grupper eller hele menigheden – gennem dybt fællesskab, gensidig opmuntring og også formaning forbliver vi på troens vej. Selv kærlig menighedsdisciplin kan hjælpe os med at undgå at fare vild og forblive fast i Kristus.

Men i sidste ende er det vores vedvarende tillid til Guds uforanderlige kærlighed og trofasthed, der bærer os gennem alle udfordringer – og bevarer os, indtil vi når målet for evigheden.

**En kristen kan godt gå fortabt.
Men en efterfølger af Jesus vil ikke gå tabt i evigheden.**

Niveau 3 – Essens-tema

<https://vielesindberufen.de/ebene-3-essenz/>

Niveau 4 – Oversigt – Tema

1 Mange er kaldet: Er du fortabt, en kristen eller en efterfølger af Jesus Kristus på vej mod evigheden?

Fortabt

Alle mennesker er af natur åndeligt døde og adskilt fra Gud. *Alle mennesker* synder og lever ikke i overensstemmelse med Guds standarder i hans ord, Bibelen. Synden hersker i deres hjerter, og uden et levende forhold til Gud forbliver de på vejen væk fra Gud og mod evig fortabelse. Ingen vil blive fordømt generelt, men alle vil gå fortabt foran Gud på grund af deres konkrete skyld. Intet menneske kan frelse sig selv – ingen moralsk adfærd, ingen gode gerninger og ingen religiøse ritualer kan ophæve hans syndige tilstand. Ikke-kristne, der ikke anerkender Jesus som Frelser, er ufrelste.

Håb

Men Gud har ikke ladet os forblive håbløst fortabte. Hans kærlighed er større end vores fiasko: Han ønsker, at alle mennesker skal blive frelst og erkende sandheden. Derfor har han ikke kun skabt os af kærlighed, men allerede før verdens grundlæggelse forberedt en vej til frelse – en eneste vej, der alene fører gennem Jesus Kristus. Evangeliet, den gode nyhed, består i, at Jesus Kristus, Guds søn og den sande Gud, led og døde på korset for vores skyld, opstod fra de døde på den tredje dag og nu lever. Han kan frelse alle, der kommer til Gud gennem ham – nu og i al evighed.

To veje for hvert menneske

Den, der tager imod Jesus Kristus som Herre og Frelser, finder det sande liv; den, der afviser ham, forbliver i mørket. Hvert menneske står foran denne beslutning: Den ene vej fører til evigt liv, den anden til fortabelse.

Joh 3, 36 Slt

Den, der tror på Sønnen, har evigt liv; den, der ikke adlyder Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede bliver over ham.

Frelse

En **ægte kristen** er en person, der er blevet frelst gennem Guds uendelige kærlighed og nåde. Denne frelse sker ikke gennem egne gerninger, men alene gennem troen på Jesus Kristus. En sådan tro indebærer en dybtgående omvendelse, hvor man erkender sine synder, omvender sig og bevidst beslutter sig for at tage imod Jesus som Herre og Frelser. Denne beslutning fører til en genfødsel, hvor Helligånden virker i den troende og fører ham til et nyt liv.

Ægte kristne elsker Gud mere end sig selv og lader sig lede af hans Ånd. Deres tro viser sig i kærlighed, lydighed og et forandret liv.

Tæt på korset og alligevel fortabt

Ikke alle, der kalder sig kristne, lever virkelig i et forhold til Jesus. Nogle lever kun i en ydre fremtoning af fromhed, men deres hjerte tilhører ikke Kristus.

Skinnkristne kan repræsentere kristne værdier og udøve religiøse praksisser, men deres liv er ikke virkelig underordnet Gud. De ønsker at realisere sig selv i stedet for at underkaste sig Gud i lydighed.

Navnekristne på den anden side stoler på kirkemedlemskab, dåb eller traditioner uden at have et levende forhold til Jesus. Men at være kristen er mere end en betegnelse – det betyder at kende Jesus og følge ham.

Frelst og vedvarende frelst

Ægte kristne følger Jesus, fordi Guds kærlighed har nået dem, fornyet dem og bevæget dem. Håbet om evig herlighed tiltrækker dem, hans Hellige Ånd leder dem. Gud er trofast og holder fast ved sine løfter – han bevarer sine børn på vejen mod evigheden. Han opdrager, leder og

styrker os, lader os ikke prøve vores kræfter og åbner sin frelsesvej for os. Af kærlighed giver han os plads og tid til omvendelse, når vi falder på vejen, for han ønsker ikke, at blot én eneste skal gå fortabt. Hans trofasthed giver os sikkerhed, beskyttelse, styrke og glæde, så vi kan gå ufortrødent fremad – og han vil bringe os sikkert frem til målet.

Båret af Guds kærlighed – bevaret gennem hans trofasthed

Vejen til at følge Jesus er ikke let, men den er ikke ensom. Jesus er den gode hyrde, der kender sine får, leder dem og bevarer dem. Han går selv i brechen for os, bærer vores svaghed og giver os styrke, når vi når vores grænser. Guds kærlighed er ikke kun en indledende impuls til frelse – den forbliver den bærende kraft i hverdagen.

Den, der er sikker på hans kærlighed, henter ny mod derfra – også i modgang, fristelse eller fiasko. Guds trofasthed er større end vores svaghed. Han giver ikke slip på os, så længe vi vil blive hos ham. Den, der igen og igen vender sig til ham, oplever: Hans nåde er ny hver morgen. Hans kærlighed motiverer ikke til ligegyldighed, men vækker dyb taknemmelighed og længsel efter at leve trofast.

Sikkerhed trods kamp – kraften i ægte håb

De kristnes håb er ikke usikkert, men fast forankret i Guds løfter. Den, der elsker Jesus, vil ikke nå målet ved egen kraft – men fordi Jesus er trofast. Han fuldender det, han har begyndt. Selv i tider med spørgsmål, kampe eller tilbageslag må vi vide: Vores sikkerhed ligger ikke i os selv, men i ham.

Det giver ro, men ikke letsindighed. Det opfordrer til trofasthed – men ikke af frygt, men af kærlighed. For den, der har erkendt, hvor meget

han er elsket (), vil ikke løbe væk fra Herren, men følge ham af hele sit hjerte.

To veje også for Kristi efterfølgere

– en klar beslutning er nødvendig

Men Guds ord gør det også klart: Kun den, der forbliver i troen til det sidste, vil nå det lovede mål. Et liv som kristen betyder ikke at give op, men at forblive trofast. Der er den smalle vej af Ånden, der fører til livet, og den brede vej af kødet, der fører til fortabelse.

Også Jesu efterfølgere står over for denne beslutning i deres trosliv: Følger de Ånden, eller lader de sig styre af kødet? Kun den, der forbliver trofast mod Jesus, vil i sidste ende arve det evige liv.

Rom 8, 13 Sl

For hvis I lever efter kødet, skal I dø; men hvis I ved Ånden dræber kroppens gerninger, skal I leve.

Ankomst i evigheden:

Mange kan blive frelst, men kun få forbliver trofaste

Mange er kaldet, men få er udvalgt. Ikke alle, der får en god start, forbliver trofaste til det sidste. Jesus selv advarer om, at nogle, der tror, de er frelst, en dag vil opdage, at de har forladt den smalle vej.

Mt 7, 21 Sl

Ikke alle, der siger til mig: Herre, Herre!, vil komme ind i himmelriget, men den, der gør min Faders vilje i himlen.

Men Gud frelser mange – **hans nåde er meget større, end vi tror!**

Åb 7, 9-10 F

En stor skare, som ingen kunne tælle, stod foran tronen og priste Gud.

2 Evaluering af ALLE 27 bøger og 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente

2.1 Kernepunkter i alle bøger i Det Nye Testamente

Matthæus

I forbindelse med din vendelse til Gud skal du løsrive dig fra dine synder og rense dig for at opnå frelse. Den, der nu og for altid forbliver trofast mod det sande evangelium og Jesus, som elsker ham så højt, og som tjener Gud og bærer frugt indtil enden, vil blive frelst for evigt.

Markus

Den, der vender sig til Jesus, bliver frelst. Men kun den, for hvem Jesus er vigtigere end alt andet, som lytter til Guds ord og respekterer det og gør det og bærer frugt, vil i sidste ende blive frelst for evigt. Alle Guds udvalgte kan stole på Guds trofasthed, som vil og skal føre dem til himlen.

Lukas

Den, der vender sig til Gud for at opnå tilgivelse for sin skyld gennem Jesus, bliver frelst her og nu. Den, der lytter til Jesus og bekender sig til ham i ord og handlinger uden at lade sig forlede, og lytter til ham i alt, hvad han som god og vis konge og herre siger, ja, den, der elsker Jesus mere end alt andet i denne verden og sin næste som sig selv indtil det sidste, vil blive frelst for evigt.

Johannes

De udvalgte får af den gode hyrde Jesus har det evige liv nu. Som sande disciple af Jesus kendes de på deres kærlighed til hinanden og på at de bliver hos Jesus og gør hans vilje. Og Jesus fører dem til evig frelse, for ingen kan røve dem fra hans og den kærlige Faders hånd.

Apostlenes Gerninger

At modtage nåde og frelse fra Gud ved at tage imod evangeliet og derefter følge Herren Jesus af hele sit hjerte og forblive trofast er vejen til evigt liv.

Romerne

Evangeliet om Jesus Kristus kalder mennesker ud af Guds vrede – til en troens lydighed mod Gud. Den, der tror, bliver frelst af nåde, retfærdiggjort for Gud og accepteret som hans elskede barn. Og den, der som frelst med udholdenhed fornægter det gamle menneske, følger Guds Ånd og stræber efter herlighed, ære og uforgængelighed i gode gerninger, vil Gud give evigt liv.

1. Korinther

Ordet om korset frelser nu – men kun den, der holder fast ved evangeliet og ikke vender tilbage til synden, vil modtage evigt liv. Den, der ikke forbliver standhaftig, har troet forgæves. Men Gud er trofast: Han lader os ikke prøves ud over vores evner og skaber i sin kærlighed udveje, der fører til frelse.

2. Korinther

Kristus siger ja til os i evangeliet og giver os ved vores omvendelse sin Ånd som pant og sikkerhed for det evige liv. Men vores evige frelse afhænger af vores vedvarende enfoldige hengivenhed og trosforhold til Kristus.

Galater

Den, der efter en god start afviser Guds nåde i evangeliet ved at forsøge at bestå for Gud ved egen kraft, og den, der følger sit gamle menneskes begær i sig i stedet for Guds Ånd i sig, for dem er Kristus død forgæves, og de går fortabt.

Efesus

I Kristus er vi udvalgt fra evighed. Gennem troen på evangeliet om Guds kærlighed og nåde bliver vi ved hans blod frelst fra synden og taget til

os som Guds børn. Som frelste har vi tilgivelse og er besejlet med Helligånden – forskuddet på vores evige arv. Det er vores opgave at aflægge det gamle menneske, blive fornyet i vores tankegang og ikklæde os det nye menneske med ren sind og tale. Den, der lever således for Kristus på jorden, vil blive belønnet af Herren i evigheden.

Filipperne

Vi vinder (først) sejrspremien, det evige liv i himlen, når vi lever efter Guds regler indtil vores livs ende.

Kolossenserne

For at stå foran Jesus i himlen og modtage ham evige livets sejrspremie kræver det tre ting: At vi nu forbliver fast grundfæstede i troen, tjener Herren Kristus af hele vores hjerte og ikke lader os aflede fra det sande evangelium og evangeliets håb – at leve evigt med Jesus.

1. Thessaloniker

Et helligt og af Gud bevaret liv er nøglen til himlen og til at stå fejlfrit foran Jesus. Men ikke alt, hvad der er eller kunne være kritisabelt ved os, når vi står foran Jesus, berøver os vores evige frelse.

2. Thessaloniker

Hver kristen kan på sin vej til himlen regne med Guds trofasthed og Guds beskyttelse mod det onde. Den, der således trofast følger sin kaldelse til evigt liv indtil sin død, vil blive værdig til at tilbringe evigheden med sin Herre som en udvalgt.

1. Timoteus

Kun den, der kæmper den gode kamp for troen og gør gode gerninger i troen, vil i sidste ende også opnå det evige liv. Og det er: At leve og forblive i troen på vores Herre Jesus Kristus som nr. 1 i vores liv og i kærlighed og føre et helligt liv med en samvittighed, der er skærpet og ubesmittet af Guds ord, og med selvbeherskelse.

2. Timoteus

(Kun) den, der holder fast ved det sande evangelium, renser sig løbende og kæmper den kamp for troen, som er pålagt ham, i overensstemmelse med Guds regler og er villig til at lide til det sidste, vil få tildelt sejrskransen for evigt liv. Vores trofaste Guds bevarelse og bistand er os lovet på vores vej.

Titus

Evangeliet om Guds nåde frelser mennesker, som derved begynder at leve i ærefrygt for Gud i overensstemmelse med deres erkendelse af Gud, og som på deres vej i tro og ærefrygt har håb om det evige liv. Hver eneste efterfølger af Kristus må, opmuntret og formanet af sund forkyndelse, på vejen mod evigheden aflægge mange dårlige vaner og indøve og udøve nye gode vaner.

Filemon

Den, der nu følger Jesus og nu elsker sine trosfæller, er nu frelst.

Hebræerne

Vores frelse er en frelse på betingelser: Vi må i vores tro på vores Herre Jesus Kristus i højeste grad være opmærksomme på det, vi har hørt (for at gøre det), for at blive frelst for evigt. Ellers vil vi drive forbi målet – det evige liv – som et skib i nød ved den reddende ø.

Jakob

For Jakobus er udøvelsen af troens gerninger udtryk for og et spejl af den ægte frelsende tro.

Æreskransen og dermed det evige liv vil blive vundet af dem, der holder stand i de prøvelser, som Gud tillader i deres liv, eller som i tide vender om fra de dødbringende veje, de er kommet på, fordi de elsker Gud. Og i sidste ende er det dem, der elsker Gud ved at gøre hans vilje, der bliver frelst for evigt.

1. Petersbrev

Vores tro på og kærlighed til Jesus bliver beprøvet og styrket i prøvelser. Bevist tro er ægte tro og mere værdifuld end guld. Den kender ubeskrivelig glæde fyldt med herlighed. Den vil arve evigheden. Gennem vores tro bevarer Herren os. Hans nåde alene frelser selv guldbepøvet tro i evigheden.

2. Peters

Undgå verdens urenheder og begær ved at kende vores Herre og Frelser Jesus Kristus, vokse i kærlighed gennem flid i et ubesmittet og pletfrit liv og dermed befæste hans kald og udvælgelse, beskytte os mod falske profeter, hurtigt omvende os, hvor det er nødvendigt, stole på Herrens langmodighed til vores frelse: så vil vi – rigeligt – få adgang til det evige rige af vores Herre og Frelser Jesus Kristus.

1. Johannes

Evigt liv har nu den, der tror på Guds menneskeblevne Søn, lever i lyset og i sandheden, elsker sine trosfæller og holder Guds bud. Den, der på denne vej til himlen stadig mere renser sig for sit gamle væsen og sine synder, vil en dag se Jesus, som han er.

2. Johannes

Den, der tror på Kristi menneskeblivelse, elsker sine trosfæller og lever efter Guds bud, bliver frelst og forbliver frelst.

3. Johannes

At være tro mod sandheden betyder at leve sandfærdigt. Den, der gør godt, er Guds barn. Den, der gør ondt, har aldrig kendt Gud.

Judas

Evigt frelst bliver den, der tager imod det gode budskab og trofast, urokkeligt, ubesmittet og uforført holder fast ved det til det sidste ved at leve et gudfrygtigt liv, der er præget af overholdelse af Guds bud, den, der bevares ved Guds kærlighed og trofasthed og bevarer sig selv ved at blive, bede og vente på Kristi snarlige genkomst.

Åbenbaringen

Lammets blod frelser de troende nu og for evigt, det gør os rede til himlen og til Guds børn. Gud elsker os og bevarer i sin trofasthed og nåde dem, der følger ham trofast. Den, der holder fast ved kærligheden til Gud og hans ord uden afvigelser og tilføjelser og ved at holde hans bud og forbliver trofast som vidne til Jesus indtil døden, bliver frelst for evigt.

Sammenfatning af de enkelte bøger i Det Nye Testamente

Fortabthed

Siden syndefaldet er alle mennesker adskilt fra Gud og fremmedgjort fra hans liv på grund af deres syndige natur. De følger deres egen faldne natur, hvilket fører til ulydighed og synd. Gudsfor nægtende handlinger som afgudsdyrkelse, løgn, umoral, grådighed eller vantro fører til, at de går fortabt og står under Guds vrede. Kun ved at vende om til Gud og adlyde hans vilje kan denne adskillelse overvindes.

Tegn på åndelig fortabelse

Den, der ikke anerkender Gud som skaber, handler imod sin samvittighed eller forvrænger hans sandhed, lever i synd. Guds lov i de 10 bud er et spejl af vores fortabelse. Den, der er skyldig over for Gud på blot ét område, er en overtræder og har gjort sig skyldig i hele loven og går mod fordømmelse. Menneskelige (selv)redningsforsøg hjælper ikke os ud af vores fortabte tilstand. Særligt farlige er falske lærere, der forkynnder frelse gennem egne gerninger eller ydre former. Et evangelium, der ignorerer Guds dom og menneskets ansvar, fører ikke til liv, men til død.

Frelse: Nu og for evigt

Frelse sker alene gennem Jesus Kristus, der døde på korset for menneskehedens synder og opstod fra de døde. Troen på den levende

Frelser, Herre og frelser Jesus Kristus og hans kærlighed bringer tilgivelse, nyt liv og modtagelse af Helligånden. Men sand omvendelse betyder også at lægge det gamle liv bag sig og forny sig i lydighed og hengivenhed til Guds vilje. Frelse er en nådegave, der modtages gennem tro, ikke gennem egne præstationer.

Krav til efterfølgere på vejen til herlighed

Den, der følger Jesus, skal konsekvent fjerne synd fra sit liv, ikke give andre anledning til anstød og bære frugt. Ægte efterfølgelse viser sig i kærlighed til Gud, som har elsket og elsker os så højt. Den viser sig i at holde fast ved hans ord og i tjenesten for vores næste. Det er afgørende at elske Jesus mere end alt andet og at forblive standhaftig i prøvelser.

Evangeliet og dets betingelser

Evangeliet er den gode nyhed om en kærlig Gud, der frelser fortabte syndere. Denne frelse har kostet ham som far og hans søn Jesus Kristus alt. Og i sin kærlighed vil Gud lede, vejlede og føre hvert af sine frelste og elskede børn ind i evigheden. Det har han garanteret. På vejen til evighedens herlighed vil kun (ægte) efterfølgere af Jesus Kristus nå målet. Det er betingelsen for vores frelse NU og EVIGT. Det er uundværligt at følge vores Herre i den store livsline, være vågen og holde fast i det gode budskab om Guds kærlighed. Den, der forlader troen eller bevidst lever imod Guds vilje, risikerer sin frelse. Tro uden gerninger, der vidner om Guds vilje, er død. At følge Jesus kræver udholdenhed, selvdisciplin og vilje til at modstå fristelser og lidelser.

Trofasthed til det sidste

Sande troende forbliver trofaste i deres hengivenhed til Kristus. De lader sig lede af Helligånden og lever et rent liv. Standhaftighed, trofasthed og overholdelse af Guds bud er væsentlige kendetegn ved et liv, der fører til evig frelse.

Advarsel mod falske veje

Falske lærere, der forkynnder et velstandsevangelium eller vildfarelser, bringer den evige frelse i fare. Ligeledes fører et liv i umoral, grådighed eller bevidst afvisning af Gud til adskillelse fra ham. Kristne opfordres til at være årvågne og holde sig væk fra sådanne påvirkninger.

Håb om evigt liv

Frelsens sikkerhed ligger i Guds nåde og trofasthed. Den, der forbliver i troen, bliver bevaret af Jesus og modtager livets sejrskrans. Lønningen i himlen afhænger af trofasthed og indsats i det jordiske liv. I sidste ende er Guds mål for sine efterfølgere et liv i hans nærhed og til ære for hans navn.

2.2 Frelse i tal: Evaluering af ALLE 545 nytestamentlige frelsesrelaterede bibelsteder

I Det Nye Testamente blev alle 545 bibelsteder, og dermed ca. 35 % af den samlede tekst, der har relation til vores

- tidsmæssige og
- evige frelse
- , herunder løn i himlen og
- fortabelse og fordømmelse.

Og de blev sat i relation til de vigtigste grunde og årsager hertil:

- udvælgelse og kald
- Guds nåde og trofasthed
- indledende/første tro og
- fortsat tro, der udtrykkes i troens gerninger.

Den første og vigtigste tabel over fordelingen af alle frelsesrelevante bibelsteder i Det Nye Testamente viser ganske enkelt fordelingen og hyppigheden af de søgte emner i Det Nye Testamente med deres underliggende årsager. Dette gør det klart, hvor meget og hvad Gud har

at sige om det pågældende emne. Denne tabel er den mest sigende af alle med hensyn til, hvor Gud lægger særlig vægt i sit ord.

Fordeling af frelsesemner i Det Nye Testamente med deres underliggende årsager inden for ALLE 545 frelsesrelevante bibelsteder

		rundt	nøjagtigt	antal
Årsager	Emne			
	Tabt & fortabt	33	34	186
	Frelse nu	50	53	291
	Frelse for evigt	50	48	259
	ved valg (E) / kald (K)	10 %	11 %	60
	ved Guds nåde (G) / Guds trofasthed (T)	40	41	221
	gennem oprindelig tro	33	35	189
	ved fortsat (e) / Troens værker	67 %	68 %	369
	Miste helbredelse	25	23	128
	Løn/rang i himlen	10	9	48

I et bibelvers kan flere emner blive berørt og årsager nævnt på samme tid, hvorfor summen bliver mere end 100 % og 545 bibelvers.

Frelsesstadier

Omkring **en tredjedel** af alle bibelpassager i Det Nye Testamente, der handler om evigheden og frelsen, har som tema **menneskets grundlæggende fortabelse og evige fordømmelse** gennem Guds dom.

Næsten præcis **halvdelen af alle passager omhandler vores mulige frelse NU** som faldne mennesker fra vores naturlige fjendskab mod Gud, vores fjernhed fra Gud og vores synder til et helbredt forhold til Gud gennem omvendelse og genfødsel.

Omkring den anden **halvdel af bibelpassagerne handler om den evige frelse**, som Gud **har lovet** Jesu efterfølgere, når de troende kommer fra tro til syn og går ind i den evige herlighed.

Omkring en **fjerdedel af alle bibelpassager handler om et muligt tab af forholdet til Gud og frelsen på vejen fra sand tro til himlen**, hvor de ikke vil komme hen, når deres liv bliver åbenbaret i Guds sidste dom.

Omkring **10 %** af alle bibelpassager handler om **de troendes løn** i himlen eller om **den rang**, de vil have i himlen.

Årsager til frelsesstadier

Fordelingen af årsagerne til, at man bliver eller ikke bliver accepteret af Gud i evigheden – uden at være knyttet til et bestemt tema – er som følger:

Omkring **10 %** af bibelpassagerne i Det Nye Testamente, der handler om evigheden og vores nuværende eller evige frelse, **henviser til Guds udvælgelse** (57 %) **og kald** (43 %).

Omkring **40 %** af bibelpassagerne nævner **Guds nåde** (2/3) og **trofasthed** (1/3) som årsag til den pågældende begivenhed.

Omkring **en tredjedel** af alle bibelpassager handler om **den frelsende begyndende tro**, der fører til et helbredt forhold til Gud.

I omkring **to tredjedele** af alle bibelpassager handler det om **fortsat tro** efter den indledende tro, **der udtrykkes i troens gerninger** på vejen mod evigheden.

Det bliver tydeligt:

Fortabelse og fordømmelse er et **stort tema** i Det Nye Testamente (33 %), men **endnu mere er det frelsen, som Gud** nu i dette liv **vil give** en fortabt verden (53 %). Men næsten **lige så meget opmærksomhed** (47 %) **bruger Gud på at opnå evig frelse for dem, der nu er frelst.**

Ja, hvordan vi som mennesker overhovedet kan komme ind i et helbredt forhold til Gud, er for Gud lige så vigtigt, set ud fra hyppigheden af omtalerne, som det vigtige område af frelsen, hvordan vi som nu frelste i sidste ende også kan komme til himlen.

Gud er den handlende i enhver form for frelse – det **fremgår tydeligt af halvdelen af alle bibelpassager** (40 % Guds nåde og trofasthed + 10 % Guds udvælgelse og kald).

Men Guds frelseshandling over for os mennesker inddrager **troen** som **et så væsentligt element** (33 % indledende tro +67 % fortsat tro, der udtrykkes i gerninger), at **frelse af enhver art er uadskilleligt forbundet med tro fra vores side**. Det er uklart, om denne tro alene er en gave fra Gud, udvirket af Gud eller også noget, som Gud kræver af os som en forudsætning for frelse.

Et skræmmende stort antal bibelpassager (ca. **25 %**) handler om en **mulig tab af frelse for dem, der gennem deres oprindelige tro er kommet ind i et godt forhold til Gud**. Disse passager handler udtrykkeligt ikke om mennesker, der i virkeligheden ikke er omvendte, men som tror, at de er omvendte, men om dem, der engang har fået en god start med Jesus. De andre, som i virkeligheden aldrig er kommet ind i et godt forhold til Gud, findes i bibelpassagerne om de "fortabte og fordømte".

Det er bemærkelsesværdigt, at **Gud lægger omtrent dobbelt så meget vægt på vores fortsatte tro efter vores omvendelse som på vores oprindelige tro, der har ført til vores omvendelse og frelse nu**. Guds fortsatte tro på ham er meget vigtig for os!

Jesus har gentagne gange understreget, at vi ikke skal være så optaget af vores rang i himlen, men at vi skal tjene os selv og andre her på jorden. Derfor begrænser **bibelpassagerne om vores senere løn og rang i himlen** sig, ud fra Guds egen vægtning, til **omkring 10 %**, hvilket er vigtigt, men tilbageholdende.

Sammenfatning af sammenhængene

Fortabelse og fordømmelse er et **stort tema** i Det Nye Testamente (33 %). Den, der ikke kender Gud og ikke tror på det evangelium, som på mangfoldige måder tilbydes i Guds kærlighed til vores timelige og evige frelse, vil blive fortabt og fordømt. **Den frelse, som Gud** nu i dette liv **vil give** en fortabt verden, forekommer i 53 % af alle frelsesbibelsteder.

Der er **næsten en 1:1 sammenhæng mellem evig frelse og vedvarende tro, der udtrykkes i troens gerninger**.

Den næststørste værdi, men næsten kun halvt så stor med 46 %, falder på "Guds nåde/trofasthed" og tydeliggør, hvor **kilden til disse fortsatte troens gerninger kan findes: Hos Gud selv**, som muliggør, bærer, beskytter og fremmer denne tro.

Der er en anden høj, **næsten 1:1 sammenhæng** mellem "**at miste frelsen**" betragtet isoleret i forbindelse med "**fortsat tro/fortsatte troens gerninger**". Gud viser os meget tydeligt i sit ord, at fortsatte "troens gerninger" eller fortsat praktisk tro er uundværlig for at opnå vores evige frelse.

Hvis vi betragter vores **løn og rang i himlen** for sig selv, er den højeste **sammenhæng**, som forventet, med vores **fortsatte troens gerninger** med 79 %. Vi vil høste i himlen, hvad vi sår i dette liv med vores liv i overholdelse og udøvelse af Guds vilje.

Hvis vi betragter bibelsteder om Guds **udvælgelse og kald** alene, er der en høj og omtrent lige så stor sammenhæng med **frelsen nu** som med den **evige frelse** (begge 66-67 %). Heraf fremgår det tydeligt, at både vores indledende omvendelse og vores senere frelse afhænger af Guds kaldende og udvælgende handling, og at vi i sidste ende ikke selv kan tilskrive os vores frelse nu og i evigheden, men Gud, uden hvem ingen mennesker i verden kan tage noget, som Gud ikke har kaldet og udvalgt dem til.

Og alligevel inddrager Gud os med vores væren, væsen og vilje i sin frelseshandling. For allerede den næste næsten lige så store sammenhæng mellem "**udvælgelse og kald**" består igen med "**fortsat tro / fortsatte troens gerninger**" (65 %). Guds kald og udvælgelse har altid helt bestemte opgaver og virkninger. Og det er først vores omvendelse og derefter fortsatte troens gerninger.

Man kunne tro, at fortsatte trosgerninger er helt udelukket for de udvalgte. Det modsatte er tilfældet. **Den største sammenhæng findes mellem Guds udvælgelse og fortsatte trosgerninger (70 %)**. Den, der er udvalgt af Gud, skal følge Gud og lever ganske enkelt et liv, der er præget af fortsatte trosgerninger, for Guds udvælgelse vil aldrig være uden konsekvenser.

Vi er kaldet til at gøre vores tro praktisk på vejen til himlen for virkelig at arve det evige liv – og i sidste ende kan vi kun gøre det gennem Guds nåde og trofasthed.

"Indledende tro" er naturligvis næsten 1:1 forbundet med **"frelse nu"** med 86 %. Vi kan kun og alene blive frelst **gennem Guds nåde og tro**.

Hvis vi kun betragter **Guds nåde**, er den først og fremmest rettet mod vores frelse nu (83 %) gennem begyndelses tro (70 %). Ja, ved nåde alene bliver vi frelst ved vores omvendelse, og det gennem tro, som er en gave fra Gud.

Og ægte begyndende tro har konsekvenser. **Gud ledsager i sin nåde og trofasthed** (64 %) dem, der gennem troen er blevet **hans børn**, på deres vej til himlen, **hvilket igen resulterer i fortsat tro og fortsatte troens gerninger** (59 %).

Hvis vi primært fokuserer på **Guds trofasthed**, er det især **den vedvarende tro på hans gerninger**, der er i **forgrunden (78 %)**. Guds trofasthed gør det muligt for os som frelste at leve, som han ønsker – og resultatet vil være evig frelse (69 %).

Når det gælder spørgsmålet om mulig tab af frelse, er det slående, at der er en absolut 1:1-sammenhæng med vedvarende tro eller vedvarende troens gerninger. Hvis der er tale om tab af frelse, skal man først og fremmest lede efter og finde det her. Den, der ikke længere aktivt følger Jesus i troen, mister sin frelse – og de bibelske vidners blik er ofte (71 %), men ikke altid, rettet mod den senere evighed, som automatisk berøres heraf.

Evig frelse er 100 % forbundet med udvælgelse/kaldelse.

Den, der bliver evigt frelst, var på forhånd kaldet og udvalgt af Gud, det er det mindste, man kan sige. Men fra Jesus ved vi, at ikke alle de kaldede kommer ind i himlen. Hvorfor er det sådan? Det er bestemt ikke på grund af en mangel på Guds nåde og trofasthed med 63 % tilknytning. I samme omfang (63 %) er fortsatte trosgerninger forbundet med evig frelse og kaldelse. Det viser to ting. **De, der kommer i himlen, var på den ene side kaldet og udvalgt (100 %).** På den anden side spiller Guds nåde og trofasthed en lige så stor rolle for at komme i himlen som

fortsatte troens gerninger – ja, det første synes overhovedet at gøre det andet muligt. **For Guds nåde og trofasthed står faktisk også i et imponerende 1:1-forhold på 100 % til evig frelse.**

Det er forbløffende, at **vores frelse NU er 100 % forbundet med fortsatte trosgerninger.** Men det er målet med vores frelse nu: At vi fremover ærer Gud med vores liv – muliggjort gennem vores tro og kærlighedsforhold til ham.

Frelse NU forbundet med **udvælgelse/kald** er forbundet med alle andre vigtige områder med omtrent samme intensitet:

- Indledende tro
- fortsatte trosgerninger:
- Guds nåde og trofasthed
- evig frelse

Det hele er nødvendigt på vejen til himlen.

2.3 ELSKET og frelst NU – BEVARET for EVIGT: Guds kærlighed og frygt i alle bøgerne i Det Nye Testamente

En undersøgelse af de 27 bøger i Det Nye Testamente viser en bemærkelsesværdig ensartethed i udsagnene om Guds kærlighed, frelse i nuet, betydningen af gudsfrygt og betingelserne for evig frelse. 26 af de 27 bøger behandler alle tre aspekter: Guds kærlighed, frelse gennem tro, nødvendigheden af en sund gudsfrygt og vejen til evig frelse. Denne overensstemmelse vidner på imponerende vis om Skriftens guddommelige inspiration og understreger det centrale budskab i Det Nye Testamente.

Evangelierne

De fire evangelier (Matthæus, Markus, Lukas, Johannes) understreger gennemgående Guds kærlighed, som den kommer til udtryk i Jesus Kristus. De viser, at den nuværende frelse sker gennem omvendelse, tro og modtagelse af Guds nåde. Samtidig advarer de mod et liv uden gudsfrygt og opmuntrer til en livsstil præget af hellighed og lydighed.

Alle evangelierne understreger, at den evige frelse afhænger af trofasthed over for Kristus og kræver en konsekvent efterfølgelse.

Brevene

Apostlenes breve, især Paulus', tager emnerne fra evangelierne op og uddyber dem. De gør det klart, at Guds kærlighed er grundlaget for frelsen, men også at frelsen skal bevares i troen. Guds frygt beskrives som afgørende for et liv i efterfølgelse af Kristus. Brevene understreger, at det evige liv ikke kun er en gave, men også et mål, der nås gennem udholdenhed, lydighed og trofasthed. Der er forskelle i fokuspunkterne: Mens f.eks. brevene til korinterne advarer om faren ved overvurdering af sig selv, koncentrerer Romerbrevet sig om retfærdiggørelse alene gennem tro, men gerninger som frugt af et sandt fornyet liv.

Åbenbaringen

Det sidste bog i Bibelen, Åbenbaringen, sammenfatter de centrale temaer i Det Nye Testamente i en eskatologisk ramme. Den opfordrer indtrængende til guds frygt og viser konsekvenserne af et liv i synd, der kan føre til tab af frelsen. Samtidig bliver Guds kærlighed synlig gennem den endelige frelse af de troende, der overvinder og forbliver trofaste. Åbenbaringen understreger, at evig frelse kræver et aktivt, sejrende liv i troen.

3 Frelse og mulig tab af frelse:

Læresætninger på tværs af Det Nye Testamente

3.1 Åndens vej og efterfølgelsen af Kristus til evig frelse

Undersøgelsen af de gennemgående læresætninger i Det Nye Testamente bekræfter de hidtidige resultater:

Troen på Jesus Kristus er en lang og udfordrende vej, der fører os til det evige livs sejrskrans. Denne vej kræver ikke kun en god start, men også vedvarende udholdenhed og tålmodighed. Gennem Guds overnaturlige

hjælp, som Helligånden giver os, er vi i stand til at mestre troens udfordringer og nå målet. De vigtigste emner er:

Guds overvældende kærlighed som motivation

Guds kærlighed, som vi møder i omvendelsen, er grundlaget for vores tro. Den giver os tilgivelse for vores synder og motiverer os til at fortsætte på troens vej. Selv når vi snubler og falder, ved vi, at vi altid kan komme til Gud for at blive rensset. Guds umådelige kærlighed og nåde er vores drivkraft til at løbe løbet trofast til ende.

Den Hellige Ånd, som vi modtog ved genfødslen, er vores daglige kraftkilde. Gennem ham er vi i stand til at forblive trofaste på troens vej.

Flid, udholdenhed og tålmodighed: Vejen til målet

Et liv i tro kræver tålmodighed, udholdenhed og disciplin. Vi er kaldet til at holde ud og holde fast i svære tider. Den, der tålmodigt udholder prøvelser og viser sig værdig, vil i sidste ende blive belønnet med evigt liv, som Gud har lovet dem, der elsker ham. Denne udholdenhed hjælper os med at fuldføre løbet til målet og modtage sejrskransen.

Jesu stedfortrædende soningsdød og hans opstandelse

Jesu død på korset og hans opstandelse efter tre dage er grundlaget for den kristne tro. Gennem denne stedfortrædende soningsdød er vi forsonet med Gud og modtager tilgivelse for vores synder. Troen på Jesus, der døde og opstod for os, er det fundament, vi bygger vores liv på.

Frugt for Gud: Et mål for ægte frelse

Ægte frelse viser sig i den frugt, vi bærer for Gud. Jesus sagde i : Den, der lever i tæt forbindelse med Kristus, vil leve et frugtbart liv, fordi han henter styrke fra denne forbindelse. Denne frugt er den naturlige følge af et frelst liv og viser sig i gode gerninger og i tjeneste for andre.

Kærlighed til vores brødre og søstre og tilgivelse: Grundlaget for livet i fællesskabet

Et andet kendetegn ved et trofast kristent liv er kærligheden til brødre og søstre i troen. Jesus opfordrer os til at elske hinanden, som han elsker os. Den gensidige kærlighed blandt de troende er et centralt kendetegn ved discipelskabet – den skal være lige så stærk som den kærlighed, Kristus selv udviser. Denne kærlighed kommer til udtryk i viljen til at tilgive og opmuntre hinanden.

Ydmyghed og kærlighed til Gud: en forudsætning for at være discipel

At følge Jesus kræver ydmyghed. Jesus lærte, at de største i Guds rige er de ydmyge. Ægte storhed viser sig ikke i herredømme over andre, men i tjeneste og villighed til at sætte sig ind for andre. Denne ydmyghed viser sig i villigheden til at tjene Gud og andre i kærlighed.

Kærligheden til Gud skal være den største kærlighed i vores liv. Den er grundlaget for vores efterfølgelse og vores liv i lydighed mod hans bud.

Omgang med penge og seksuel renhed

Omgang med penge kræver, at vi elsker Gud mere end penge. Jesus lægger os på sinde: Et menneske kan ikke følge to modstridende mål – det vil altid være mere orienteret mod det ene end det andet. Vi er kaldet til at omgås penge ansvarligt og bruge dem som et redskab, som Gud har betroet os for at opbygge sit rige.

Seksuel renhed er også en central del af det kristne liv. Gud siger os, at vores krop er et tempel for Helligånden, og at vi skal undgå seksuel synd for at bevare vores renhed.

Bevar et uskadet samvittighed

Det er afgørende, at vi bevarer et uskadet samvittighed, da vores samvittighed er en indre målestok for vores adfærd. I står der: En fast tro og et rent samvittighed er uadskilleligt forbundet med hinanden, for de hjælper os med at leve i overensstemmelse med sandheden. Et rent

samvittighed hjælper os med at leve i sandheden og stå i lydighed foran Gud.

Vigtigheden af mission og evangelisering

En frelst person har til opgave at forkynde evangeliet. I giver Jesus os missionsopgaven: Opgaven med at videregive troen gælder alle Kristi efterfølgere – de skal føre andre ind i fællesskabet med Gud. Hver troende er kaldet til at udbrede evangeliet og hjælpe andre til også at komme til tro på Jesus.

Den fortsatte renselse gennem Guds nåde

Selvom vi forbliver trofaste i troen, vil vi altid snuble. Men i alt dette må vi vide, at Guds kærlighed og nåde altid er til rådighed for os. Gud forbliver trofast og retfærdig – den, der kommer til ham og bekender sine synder og fejl, oplever tilgivelse og renselse. Vi må altid komme til Gud og lade os rense – ikke fordi vi har fortjent det, men fordi Gud tilgiver os.

Rom 2, 6-7 Sl

[Gud] 6 som vil belønne hver enkelt efter hans gerninger: 7 nemlig dem, der med udholdenhed stræber efter det gode, herlighed, ære og uforgængelighed, evigt liv.

1 Tim 2, 14-15 F

[men de vil blive frelst, hvis de] forbliver i troen og kærligheden og lever et helligt liv med besindighed/anstændighed.

Jak 1, 12 Sl

12 Salig er den mand, der udholder prøvelser, for når han har bestået prøven, vil han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.

1 Joh 1, 9 Sl

Men hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed.

1 Petr 5, 2-4 Sl

[Advarsel til de ældste] 2 Vogt Guds hjord, som er hos jer, ikke af tvang, men frivilligt, ikke for at vinde skamfuld vinding, men af hengivenhed, 3 ikke som herskere over dem, der er jer betroet, men som forbilleder for hjorden! 4 Så vil I også, når den øverste hyrde åbenbares, modtage den uvisnelige æreskrans.

Åb 3, 11 Sl

11 Se, jeg kommer snart; hold fast ved det, du har, så ingen tager din krone!

Åb 2, 10 Sl

10 Frygt ikke for det, du skal lide! Se, djævelen vil kaste nogle af jer i fængsel, for at I kan blive prøvet, og I vil have trængsel i ti dage. Vær trofast indtil døden, så vil jeg give dig livets krone!

3.2 Vejen fra "kødet" væk fra frelse til dom og fortabelse

Det store overblik over vejen for "kødet" væk fra frelse til dom og fortabelse viser:

Guds nåde – en gave, der ikke må foragtes

Gud har i sin uendelige kærlighed kaldet os og frelst os ved Jesus Kristus af ren nåde. Men denne nåde er ikke en frikort til at forblive i et liv i kødet. Den, der hengiver sig til synden, elsker verden eller udvander evangeliet, foragter ikke kun Guds kærlighed, men misbruger den og sætter sin egen frelse på spil. Sande disciple af Jesus forbliver i hans nåde, holder fast ved ham og lader sig forvandle af hans Ånd.

Den dødelige fare ved at glemme Guds nåde

Vores tro og vores tjeneste for Kristus er ikke forgæves – så længe vi holder fast ved dem. Men den, der vender sig bort fra det sande evangelium eller lever et liv uden omvendelse, modtager Guds nåde forgæves. Skriften advarer indtrængende mod at glemme Guds kærlighed og nåde og falde tilbage i kødet. En tro uden vedvarende renelse og helliggørelse er død.

Den, der bevidst hengiver sig til synden og ikke omvender sig, viser, at han ikke værdsætter Guds nåde. Jesus har frelst os, men han forventer, at vi bliver ved og i ham. Den, der ikke lader sig lede af Guds Ånd, men vælger kødet, afviser i sidste ende den kærlighed, der engang frelste ham.

Den alvorlige advarsel: Lunkhed og bevidst synd adskiller os fra Gud

Det er muligt at begynde med Jesus, men ikke nå målet. Den, der bliver lunken og ikke omvender sig, bliver udspøjet af Jesus. At følge Jesus kræver årvågenhed og standhaftighed, især i prøvelsens stunder. Den, der vender sig mod verden, følger den og ignorerer Guds bud, foragter den kærlighed, som han blev frelst gennem, og risikerer sin frelse.

Særligt dødelig er bevidst, vedvarende synd. Den, der ikke er rede til at bryde med sit gamle liv, den, der skubber Gud og hans bud i baggrunden, vil en dag opdage, at han har fjernet sig fra Guds nåde. Den kærlighed, der engang frelste ham, blev tilsidesat og til sidst misbrugt. Jesus har ingen fællesskab med dem, der lever i bevidst oprør mod ham.

Den sande løn: Et liv for Gud og ikke for sig selv

Gud belønner dem, der lever af kærlighed til ham og forbliver i hans vilje. Den, der bruger sine talenter for Herren, forbliver standhaftig i lidelse og tjener uselvsk, vil modtage en stor løn i himlen. Men den, der kun handler for sin egen anerkendelse eller ikke udnytter sine gudgivne muligheder, vil ikke kun undgå at modtage løn, men også miste sit evige liv.

Ægte disciple af Jesus forstår, at deres liv ikke tilhører dem selv, men Gud. Den, der igen bliver viklet ind i verdens begær, handler ikke kun imod Guds bud, men viser også, at han ikke længere ærer Guds kærlighed. Et liv for sig selv er et liv imod Gud.

Ødelæggelsen gennem det kødelige liv

Gud har fornyet os i Kristus, men kødet forbliver en fjende, der vil trække os tilbage. Den, der giver efter for kødet, den, der sætter sine begær over Gud, vil dø åndeligt. Bibelen gør det klart, at de, der lever efter kødet, ikke vil arve Guds rige. Den, der bevidst vælger at gå imod Guds Ånd, afviser ikke kun hans ledelse, men håner også den nåde, der engang frelste ham.

Jesus forventer, at vi dagligt tager vores kors på os, fornægter os selv og følger ham. Den, der i stedet vælger et liv i kødet, glemmer den uendelige kærlighed, der engang frelste ham, og misbruger den i sidste ende ved at bruge den til egne formål.

Faren ved fristelse og det falske evangelium

Et falsk evangelium dræber. Kun det rene, uforfalskede evangelium om Jesus Kristus fører til livet. Den, der lader sig forføre af vildlære eller verdslige filosofier, vil falde fra Gud. Det er særligt farligt at udvande evangeliet og ignorere Guds hellighed. Et evangelium uden omvendelse, uden helliggørelse og uden lydighed mod Kristus er ikke et evangelium. Den, der holder fast ved noget andet, tilsidesætter sandheden og går fortabt.

Kærligheden til verden fører til undergang

"Ingen kan tjene to herrer." Den, der elsker verden, mister det evige liv. Skriften advarer indtrængende mod at lade sig rive med af denne verdens begær. Grådighed, berømmelsestrang, komfort og selvrealisering er vildledende fælder, der afleder blikket fra Gud. Den, der sætter disse ting højere end Jesus, tilsidesætter den kærlighed, der engang reddede ham, og vil gå under med verden.

Mange begynder med Kristus, men denne verdens bekymringer kvæler deres tro. Livets fristelser, jagten på ejendele og ønsket om anerkendelse får mange til at miste den sande skat af syne. Men i sidste ende tæller kun én ting: Den, der forbliver trofast til det sidste, vil blive frelst.

Nåde og genoprettelse – Guds hjerte for sine børn

Vores vej som disciple handler ikke om syndfri perfektion, men om vores store livsbånd. Hver dag giver os mulighed for at lade os rense af Gud – fra de ting, der gør ham bedrøvet, men som ikke påvirker vores frelse i Kristus. Men selv når vi afviger så langt fra Gud, at vi som den fortabte søn eller det fortabte får forlader det sikre tilflugtssted hos Faderen eller den gode hyrde, forbliver hans kærlighed uforandret. Han venter med stor glæde på at tage os tilbage og genoprette os fuldstændigt. Hans nåde er ikke en fripas til at synde, men den er uudtømmelig for alle, der vender tilbage med anger.

Konklusion: Vær vågen og ær Guds kærlighed

Vores liv er en gave fra Gud, købt med Jesu blod. Vi må ikke foragte hans kærlighed ved at give os hen til synden eller vælge kødet. Den, der vender sig mod Gud, misbruger den nåde, der engang frelste ham, og sætter sin evige fremtid på spil.

Men Guds nåde er større end vores fejltagelser. Den, der er kommet på afveje, kan altid vende tilbage til ham. Ligesom faderen tog imod den fortabte søn, tager Gud med glæde imod alle, der vender sig til ham med anger.

Derfor gælder det: Lad os være vågne, hold fast i Kristus og elske Gud mere end alt andet. Kun den, der forbliver i troen til det sidste, vil modtage livets krone. For Guds kærlighed er trofast – men den kræver, at vi forbliver trofaste over for den.

4 Løn og rang i himlen

Løn i himlen gives udelukkende til dem, der er blevet frelst ved nåde gennem Jesus Kristus. De har evigt liv fra begyndelsen.

De ufrelste går ikke kun fortabt, men pådrager sig ved deres synder vrede for evigheden. Intensiteten af deres forseelser bestemmer størrelsen af deres negative løn i evigheden.

For dem, der er frelst ved nåde og lever med og for Kristus, gælder følgende:

Det evige liv er lønnen for dem, der elsker Gud og viser denne kærlighed gennem deres liv og deres tjeneste for ham. Det afgørende er vores indre motiver. Alt, hvad vi gør af kærlighed og til Guds ære, vil blive belønnet af ham.

Der er stor løn i det evige liv for troende, der bruger deres talenter generøst og trofast for Gud, for lidelser for Kristi skyld eller for retfærdighedens skyld og for udøvet fjendekærlighed. Handlinger, der først og fremmest udføres for egen anerkendelse og ikke for Herren, giver imidlertid ingen løn.

Ja, vi må gerne ønske at være store i himmelriget, men vejen dertil er at TJENE, selv gøre det, vi siger og lærer, og lide for Kristi skyld. Og alligevel må vi være helt afslappede og behøver ikke at indlade os på nogen tilsyneladende magtkamp på . Rangordenen i himlen vil i sidste ende være, som Faderen i himlen har forudset.

Den, der ikke udnytter sine gudgivne muligheder for Herren, vil ikke kun gå glip af sin løn, men også miste det evige liv og lide samme skæbne som de vantro. Også den, der – selvom han står i Guds tjeneste – tjener sig selv mere end Gud, er eller bliver ikke frelst.

Rom 2, 6-8 Sl

[Gud] 6 som vil belønne hver enkelt efter hans gerninger: 7 nemlig dem, der med udholdenhed stræber efter det gode, herlighed, ære og uforgængelighed, evigt liv; 8 men dem, der er egoistiske og ulydige mod sandheden, men derimod adlyder uretfærdigheden, vrede og harme!

2 Kor 9, 6 Meng

6 Den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt.

Mt 6, 1 Meng

1 Pas på, at I ikke udøver jeres retfærdighed foran mennesker for at blive set af dem, ellers har I ingen løn (at forvente) hos jeres Fader i himlen!

Kol 3, 23-25 Sl

23 Og alt, hvad I gør, skal I gøre af hjertet, som for Herren og ikke for mennesker, 24 da I ved, at I vil modtage arven som løn fra Herren, for I tjener Kristus, Herren! 25 Men den, der gør uret, vil modtage det, han har gjort uret, og der er ingen forskel på personer.

Luk 6, 22-23 + 35 Meng

Elsk jeres fjender, gør godt og lån ud uden at forvente noget tilbage! Så vil jeres løn være stor.

Rom 2, 4-7; Luk 19, 16-19; Matt 25, 25-30; 2 Kor 9, 6; Matt 6, 1; Matt 20, 20-28; 1 Kor 4, 5; Åb 22, 11-12; Luk 6, 22-23 + 35; Kol 3, 23-25; 1 Kor 3, 11-15; Matt 7, 21-23; Matt 5, 19

5 Min bevarelse på vejen til evig frelse

Gud sørger i sin nåde og trofasthed for vores bevarelse på vores vej til evig frelse. Og den, der følger Jesus og gør brug af hans nåde(midler), kommer sikkert til evig frelse.

Bevarelse gennem Gud

Vores bevarelse på vejen til evig frelse

Hvilken stor Gud! Vores frelse er ikke vores eget værk – den ligger i hans hænder. Han holder fast i os, leder os og bevarer os indtil målet.

Fil 1, 6 Sl

Jeg er også overbevist om, at den, der har begyndt et godt værk i jer, også vil fuldføre det indtil Jesu Kristi dag.

Gud er vores bevarer

Gud selv sørger for, at vi forbliver på vejen til frelse. Ingen kan skille os fra ham: Joh 10, 29. Hans hånd holder os sikkert!

Nåden bærer os

Vores frelse er nåde – den begyndte med Guds kærlighed og varer ved til det sidste: Ef 2, 8.

Jesus går i brechen for os

Vi er ikke alene – vores ypperstepræst lever for at gå i brechen for os: Hebr 7, 25. Han kæmper for os!

Guds trofasthed holder os fast

Han forbliver trofast, selv når vi vakler: 2 Thess 3, 3; 2 Tim 2, 13.

Gud bruger udfordringer til at styrke os

Svære tider er ikke en straf, men et tegn på hans kærlighed: Hebr 12, 6.

Han bringer os sikkert til målet!

Rom 8, 38-39 Sl

For jeg er vis på, at hverken død eller liv, hverken engle eller magter eller kræfter, hverken nutid eller fremtid, 39 hverken højt eller dybt eller noget andet skabt kan skille os fra Guds kærlighed, som er i Kristus Jesus, vor Herre.

Han har udrustet os med alt, hvad vi behøver for at forblive trofaste. Den, der holder fast ved ham, vil sikkert nå sit mål.

2 Petr 1, 3 Sl

For hans guddommelige væsen har skænket os alt, hvad der tjener til liv og guds frygt, gennem erkendelsen af ham, der har kaldet os ved sin herlighed og dyd.

Bevarelse gennem Kristi menighed

Gud har ikke kaldet os som enkeltkæmpere, men som lemmer på et legeme, Kristi menighed. Gennem opmuntring, formaning, åndelig

vejledning og fælles årvågenhed hjælper menigheden os med at forblive på frelsens vej. Den, der trækker sig tilbage fra menigheden, udsætter sig for fare for at blive åndeligt kold og falde fra troen. Gud bevarer os, når vi forankrer os i de helliges fællesskab.

Hebr 10, 25 Sl

Lad os ikke opgive at samles, som nogle har for vane, men lad os opmuntre hinanden, og det så meget mere, som I ser dagen nærme sig!

Bevarelse gennem opmuntring og formaning

Ingen kan gå troens vej alene – vi har brug for brødre og søstre, der opmuntrer os, men også formaner os, når vi snubler. En sund menighed er et sted, hvor man korrigerer og styrker hinanden. Uden kærlig irettesættelse og opmuntring bliver den enkelte blind for sine egne fejl og bringer sin vandring i fare. Gud bruger brødre og søstre til at holde os trofaste.

1 Thess 5, 11 Sl

Derfor skal I formane hinanden og opbygge hinanden, som I også gør!

Bevarelse gennem trøst og opmuntring i svære tider

Når prøvelser og udfordringer kommer, har vi brug for brødre og søstre, der trøster os og styrker os i sandheden. Menigheden er det sted, hvor vi bliver opmuntret til at holde fast og ikke fortvivle. Gennem fællesskab og bøn bliver vi styrket på ny til at stå fast: 2 Kor 1, 3-4

Troens lydighed som frelse for andre

Vores tro påvirker ikke kun os selv, men også andre. Når en person forbliver trofast, kan det blive en frelse for en anden. Som et lys i mørket hjælper en enkelt persons tro med at bringe andre på den rette vej: Fil 1, 14

Bevarelse gennem menighedens disciplin – beskyttelse mod afvigelser

En retfærdig og kærlig omgang med synd i menigheden beskytter de troende mod fristelse. Den, der lever i bevidst synd, bringer ikke kun sig selv i fare, men også andre. Menighedens disciplin tjener til at bevare troens renhed og korrigere vildfarelser: 1 Kor 5, 12-13

Bevarelse gennem gensidig årvågenhed

Kristne er kaldet til at passe på hinanden. Når vi falder i åndelig søvn, har vi brug for brødre og søstre, der vækker os. Gensidig formaning hjælper os med at forblive trofaste og ikke afvige fra sandheden: Hebr 3, 13

Underordning under en åndeligt indstillet ledelse

Gud indsætter hyrder og ledere, der bærer ansvaret for menigheden. Den, der underordner sig et åndeligt lederskab, oplever beskyttelse, vejledning og åndelig fremme. En leder skal ikke herske, men tjene i Kristi ånd: Hebr 13, 17

Bevarelse gennem sund lære og lærere efter Guds ord

Forkert lære ødelægger troen. En menighed forbliver bevaret, når den holder sig til sund, skriftmæssig lære. Gud giver sin menighed lærere, der trofast fortolker hans ord og bevarer den mod fristelse: 2 Tim 4, 3-4

Bevarelse gennem gode forbilleder

Vi lærer mest gennem det, vi ser. Gode forbilleder i menigheden hjælper os med at forblive trofaste i troen. Den, der er åndeligt moden, skal være et forbillede for andre, så de kan vokse i troen: 1 Kor 11, 1

Konklusion: Menigheden er Guds redskab til bevarelse

Den, der forankrer sig i Kristi menighed, forbliver ikke kun styrket, men også åndeligt bevaret. Opmuntring, irettesættelse, åndelig vejledning og sund lære hjælper os med at forblive på vejen til frelse.

Ef 4, 16 Sl

Fra ham udfører hele legemet, sammenføjet og forbundet ved hvert led, der giver det, der er nødvendigt, gennem virkningen i hvert enkelt lem, legemets vækst til opbygning af sig selv i kærlighed.

Bevarelsen af Kristi menighed på vejen til evig frelse

Kirkens kald og fuldendelse som Kristi brud

Kristi menighed er den af Gud kaldede brud til Jesus Kristus, som han har forberedt for sig selv, ren og ubesmittet.

Ef 5, 25-27 Sl

Kristus elskede menigheden og gav sig selv for den for at hellige den, idet han rensede den ved vandbadet i ordet, for at han kunne fremstille den for sig selv som en menighed, der var herlig, uden plet eller rynke eller noget lignende, men hellig og ulastelig.

Menigheden som helhed, som Kristi legeme på jorden, vil ALDRIG gå til grunde, men i sidste ende komme til Kristus i himlen, arve riget med ham og regere i al evighed.

Mt 16, 18 Sl

Men også jeg siger dig: Du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min menighed, og dødsrigets porte skal ikke overvinde den.

Åb 19, 7-8 Sl

Lad os være glade og juble og give ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort sig rede. Og hun fik lov til at klæde sig i fint linned, rent og strålende, for det fine linned er de helliges retfærdighed.

Jesu menighed på stedet – efterfølgelse ved en skillevej

Men hvordan ser det ud med hver enkelt lokal menighed? Deres evige eksistens og deres åndelige liv er på ingen måde garanteret.

Jesus kræver helliggørelse og menighedsdisciplin på det lokale menighedsniveau, det vil sige adskillelse fra enhver, der uomvendt

forbliver i synd (Mt 18,17; Lk 9,60), fordi synden ellers gennemtrænger hele menigheden (1 Kor 5,6-7). Desuden gør Jesus det utvetydigt klart, hvilke konsekvenser det har, når en lokal menighed forlader sin første kærlighed, ikke bevarer den rene lære og giver afkald på menighedens disciplin: Den åndelige død truer, lysestagen fjernes, og menigheden bliver til sidst udspyet af hans mund (Åb 2,4-5; Åb 3,16).

Åb 3, 1-2 Sl

1 Og skriv til englen for menigheden i Sardes: Dette siger han, som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg kender dine gerninger: Du har navnet, at du lever, og dog er du død. 2 Vågn op og styrk det, der er ved at dø, for jeg har ikke fundet dine gerninger fuldkomne for Gud.

Åb 2, 4-5 Sl

Men jeg har imod dig, at du har forladt din første kærlighed. Husk nu, hvorfra du er faldet, og omvend dig og gør dine første gerninger! Ellers kommer jeg hurtigt over dig og flytter din lysestage fra dens plads, hvis du ikke omvender dig.

Åb 3, 16 Sl

Da du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min mund.

Bevarelsen af den lokale menighed på vejen til frelse

a) Bevarelse mod forførelse gennem et falsk evangelium

Allerede de første menigheder kæmpede med fristelser. Paulus advarer om, at et falsk evangelium, der ikke forkynnder den sande frelse gennem Jesus Kristus, kan ødelægge menigheden.

Gal 1, 6-9 Meng

6 Jeg må undre mig over, at I så hurtigt falder fra den, som har kaldet jer ved Kristi nåde, og vender jer til et andet frelsesbudskab, 7 når der jo ikke findes noget andet (frelsesbudskab); det er bare, at der er visse mennesker, som forvirrer jer og vil forvrænge Kristi frelsesbudskab. 8 Men selv om vi selv eller en engel fra himlen forkynnder jer et andet frelsesbudskab end det, vi har forkyndt jer, så være han forbandet! 9 Som vi allerede har sagt tidligere, gentager jeg det nu igen: »Hvis nogen

forkynder jer et andet frelsesbudskab end det, I har modtaget (af mig), så være han forbandet!«

Bevarelse: De ældste og ledere skal våge over den frelsende lære, undervise i den uforfalsket og leve den forbillede. (Tit 1, 9)

b) Bevarelse mod åndelig søvn og lunkenhed

Åndelig lunkenhed er en alvorlig fare.

Åb 3, 16 Slit S

o, fordi du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min mund.

Bevarelse: Menigheden skal være vågen og bevare sin første kærlighed (Åb 2, 4-5).

c) Bevarelse mod synd og manglende menighedsdisciplin

Synd i enkeltpersoners liv kan besmitte hele menigheden og adskille den fra Gud.

1 Kor 5, 6-7 Slit

Jeres præl er ikke godt! Ved I ikke, at lidt surdej syrer hele dejen? Rens derfor den gamle surdej ud, så I bliver en ny dej, da I jo er usyrede. For også vores påske, Kristus, er blevet slagtet for os.

Bevarelse: Levet hellighed og menighedsdisciplin er nødvendige (2 Tim 4, 2).

d) Bevarelse gennem åndelig ledelse

Svag ledelse er ofte begyndelsen på frafald.

Apg 20, 28 Slit

Så vær nu opmærksomme på jer selv og på hele hjorden, som Helligånden har sat jer til at være tilsynsmænd for, for at vogte Guds menighed, som han har erhvervet sig med sit eget blod!

Bevarelse: Ledere skal elske Ordet og leve eksemplarisk. (1 Tim 3, 1-7; 1 Tim 4, 16)

Konklusion

Menigheden som helhed, som har sejret og er forblevet tro mod Kristus, vil bestå i al evighed. Men hver lokal menighed kæmper en åndelig kamp på liv og død. Vågenhed, sund lære, menighedsdisciplin og åndelig ledelse er nøglen til, at den lokale menighed kan forblive på vejen til evig frelse.

Falsk lære: Allerede de første menigheder var truet af falske evangelier. Paulus forbander ethvert andet budskab end det om nåden i Kristus, da det betyder åndelig død (Gal 1, 6-9). Derfor må ældste og ledere våge over den frelsende lære og leve den på en eksemplarisk måde (Tit 1, 9).

Åndelig lunkenhed er lige så farlig. En lunken menighed vil Jesus udspy af sin mund. Derfor må menigheden være vågen og holde sit åndelige liv levende hos Jesus (Åb 2, 4-5).

Enkeltpersoners synd besmittet hele menigheden. Kun hvis menigheden renser sig for dette, forbliver den på livets vej. Vedvarende tolereret synd er allerede døden i menighedens gryde. Derfor er hellighed og menighedsdisciplin nødvendig (2 Tim 4, 2).

Svag eller uåndelig ledelse er ofte begyndelsen på frafald, som ender med hele menighedens åndelige undergang. Lederne skal elske Ordet og være et forbillede (1 Kor 5, 6-7; ApG 20, 28).

Menigheden vil bestå, men hver lokal menighed kæmper en åndelig kamp. Vågenhed, undervisning, menighedsdisciplin og åndelig ledelse er nøglen til at forblive på vejen til frelse som Kristi menighed.

Sejr over prøvelser – forbliv standhaftig på den smalle vej

Troens vej er ikke en let spadseretur – prøvelser, fristelser og modstand hører med. Men Gud giver os alt, hvad vi har brug for, for at forblive standhaftige. Gennem hans kærlighed, hans glæde, hans beskyttelse og hans kraft kan vi sejre.

1 Kor 10, 13 Sl

Indtil nu har I kun været udsat for menneskelige fristelser, men Gud er trofast og vil ikke lade jer blive fristet ud over jeres evner, men med

fristelsen vil han også skabe en udvej, så I kan udholde den.

Guds kærlighed er vores beskyttende skjold

Guds kærlighed er mere end en følelse – den er vores stærkeste beskyttelse. Den, der forbliver i den, kan ikke rystes, fordi han ved, at intet kan rive ham ud af Guds hånd. Hans kærlighed bærer os gennem alle udfordringer.

Rom 8, 39 Sl

Hverken højt eller dybt eller noget andet skabt kan skille os fra Guds kærlighed, som er i Kristus Jesus, vores Herre!

Glæden ved Herren er vores styrke

Der er mange bekymringer i verden, men ægte styrke kommer fra glæden ved Herren. Den, der forbliver i hans nærhed, oplever overnaturlig kraft og standhaftighed. Vores glæde afhænger ikke af omstændighederne, men af ham.

Neh 8, 10 Sl

Vær ikke bedrøvede, for glæden ved Herren er jeres styrke!

Vær ikke bange: Vi klarer det ikke af egen kraft, men gennem ham!

Frygten for at fejle afholder mange fra at leve modigt for Gud. Men Gud forventer ikke, at vi klarer os på egen hånd – han selv giver os, hvad vi har brug for. Den, der stoler på ham, vil klare sig!

Fil 4, 13 Sl

Jeg kan alt gennem ham, der giver mig styrke, Kristus!

Beskyttelse mod falsk stolthed og fordømmelse

Selvretfærdighed og hovmodige domme over andre kan aflede os fra den smalle vej. Gud beskytter os, når vi forbliver ydmyge og retter vores blik mod ham i stedet for at dømme andre. Han ser hjertet – og han alene dømmer retfærdigt.

Jak 4, 6 Sl

Gud modstår de hovmodige, men de ydmyge giver han nåde.

Sejr over modstanderen – stå imod fjenden

Djævelen vil bringe os til fald gennem løgne, frygt og tvivl. Men den, der underordner sig Gud og stoler på ham, kan modstå. Vi kæmper ikke alene – Kristus har allerede sejret!

Jak 4, 7 Sl

Underord jer nu Gud! Modstå djævelen, så vil han flygte fra jer!

Sammenfatning:

Min bevarelse på vejen til evig frelse

Menigheden som helhed, som har sejret og forblevet tro mod Kristus, vil bestå i al evighed. Men hver lokal menighed står i en åndelig kamp på liv og død. Vedvarende kærlighed til Jesus, årvågenhed, sund lære, menighedsdisciplin og åndelig ledelse er nøglen til, at den lokale menighed kan forblive på vejen til evig frelse.

Gud bevarer os som Kristi lemmer på vores vej til evigheden gennem sin urokkelige trofasthed og nåde. Vores frelse er ikke baseret på vores egne præstationer, men på Jesu kærlighed og hans offer. Han forventer ikke perfektion, men et hjerte, der forbliver lydigt mod ham og lever i hans nærhed. Hans nåde giver os mulighed for omvendelse og styrker os til at forblive standhaftige, også i vanskelige tider.

Gud bruger sit ord, bøn, sin opdragelse og åndelige ledere til at holde os på den rette vej. Den, der tager hans ord alvorligt og handler efter det, beskytter sig selv mod det onde. Men bevarelse sker ikke automatisk – den kræver vores aktive hengivenhed. Åndelig årvågenhed, god undervisning og formaning er afgørende. Dovenskab og uagtsomhed bringer vores frelse i fare, mens et liv i hellig ærefrygt fører os sikkert til målet.

Den største fare ligger i stolthed og vedvarende synd. Den, der stoler på sine egne præstationer, fjerner sig fra Gud. Men ægte kærlighed til

Jesus viser sig i et liv, der stoler på ham og handler efter hans vilje. Synd skal modstås beslutsomt, for den ødelægger vores åndelige integritet. Den, der giver sig hen til den, bringer sit forhold til Gud i fare.

Vi er kaldet til at passe på hinanden, elske hinanden og styrke hinanden, så vi sammen kan nå den evige herlighed. Afgørende for bevarelsen af menigheden er uddannelse af åndelige ledere, der elsker Guds ord, bevarer det og underviser i det. De ældste og lederne har den ansvarsfulde opgave at våge over den frelsende lære i det ene sande evangelium, at undervise i det og leve det som et forbillede. En menighed, der fjerner sig fra kernen i det ene, sande evangelium og vender sig mod et falsk evangelium i ord og handling, falder fra Guds nåde – som næsten galaterne gjorde – og mister sin frelse. Således vil der være menigheder, der udadtil stadig ligner Jesu menighed, men i virkeligheden er døde og vil blive udspyet af Jesus.

Den menighedsdisciplin, som Jesus foreskriver, tjener til vores helbredelse og advarsel. En menighed, der omhyggeligt og trofast gennemfører den, beskytter sig mod sin Herres dom og hjælper dem, der er blevet irttesat, med at forblive på vejen til evigheden. Men den afgørende beskyttelse mod sådanne udviklinger eller genoprettelsen efter et allerede sket frafald ligger i omvendelse og tilbagevenden til det sande evangelium om Guds nåde i Jesus Kristus. Dette indebærer en holdning af gudsfrygt, der undgår synd, hovmod og stræben efter egne høje mål. I stedet gælder det om at genopdage den første kærlighed til Jesus og rette sit eget liv mod hengivenhed til ham. Syndende ledere og trosfæller skal i kærlighed, gennem formaning og klar tale, ledes til omvendelse, så menigheden som Kristi legeme bevares i sandhed, renhed og trofasthed.

Guds trofasthed er vores sikkerhed. Han lader os ikke blive prøvet ud over vores kræfter og giver os mulighed for omvendelse. Ligesom opfordrer han os til at være vågne, bede og aktivt vente på hans genkomst. Den, der forbliver i hans nærhed, oplever hans bevarende nåde på en særlig måde.

Den åndelige kamp er reel. Fjenden forsøger at undergrave vores tro og dermed bringe os til åndelig død. Men gennem Guds ord, bøn og

ydmtyghed kan vi modstå hans angreb. Guds rustning beskytter os, mens bønner holder os tæt på Kristus.

I sidste ende går Guds beskyttelse og vores hengivenhed hånd i hånd. Vores frelse er baseret på hans kærlighed og trofasthed, men det er op til os at forblive i ham, lade os rense og bevare hans ord. Den, der forbliver i Jesus, følger ham og lytter til hans stemme, vil sikkert nå målet – i evigheds herlighed.

6 Grænseområder for frelsen

1. Frelsens grænser og Guds uforanderlige kærlighed

Frelsen er en gave fra Gud, der er grundlagt i hans kærlighed. Han ønsker ikke, at nogen skal gå fortabt (2 Pet 3,9), men at alle skal omvende sig og finde det evige liv. Ikke desto mindre er det hver enkelt persons ansvar at forblive på livets smalle vej.

- **Ordforbrydelser og deres konsekvenser:** Selvom letsindige ord kan bedrøve Helligånden, er Gud i sin trofasthed stadig rede til at tilgive (1 Joh 1, 9).
- **Tab af frelse gennem bevidst frafald:** Den, der forbliver hårdhjertet, risikerer sin frelse – men Guds hånd forbliver udstrakt, så længe nogen er rede til at omvende sig.
- **Han forbliver trofast:** Selv når vi er utro, forbliver han trofast (2 Tim 2,13). Hans nåde er større end vores svagheder, og han kæmper for os, så vi ikke går fortabt.

2. Guds nåderum og dets vide grænser

Gud giver sine børn plads til omvendelse og tålmodighed på troens vej. Han kender vores kampe og lader os ikke falde, så længe vi ikke bevidst afviser ham.

- **Eskaleringsstadierne i nedgangen:** Selv når troende snubler, holder Guds nåde fast i dem. Han rejser dem op, så længe de er villige til at omvende sig.
- **Eksempler fra Bibelen:**
 - Galaterne vaklede i troen, men Paulus kæmpede for dem, fordi Gud ikke ville give op på dem.
 - Korinterne levede i uorden, men Gud arbejdede gennem Paulus for at genoprette dem.
- **Blive i Kristus:** Gud styrker os, så vi kan blive i Kristus. Men den, der bevidst og endeligt adskiller sig fra ham, træder ud af hans frelsende nåde – men indtil sidste åndedrag forbliver hans opfordring til at vende tilbage.

3. Frelsens sikkerhed og ansvar – Guds interesse i vores frelse

Guds største ønske er vores frelse. Den, der stoler på ham, kan være sikker på, at han ikke kun frelser én gang, men også bevarer (Joh 10, 28-29).

- **At gøre Guds vilje:** Ikke som en byrde, men af kærlighed til ham (Mt 7, 21).
- **Frugter, der er nødvendige for frelsen:** Kærlighed til trosfællerne, ydmyghed, tilgivelse og trofasthed.
- **Det, der bærer os:** Ikke vores præstationer, men Guds trofasthed. Selv når vi falder, løfter han os op – så længe vi ikke bevidst afviser hans frelsende virke.

4. Den fortabte søn – den fortabte datter:

Guds åbne arme for dem, der vender tilbage

Selv når nogen fjerner sig fra Gud, forbliver hans faderhjerter fulde af kærlighed.

- **Gud giver ikke op for hurtigt!** Den, der fjerner sig, er åndeligt død – men Gud søger ham.
- **Den himmelske glæde over hver eneste, der vender tilbage:** ”Glæd jer med mig, for jeg har fundet min får, som var fortabt!” (Luk 15, 6-7).
- **Uendelig nåde:** Ingen afgrund er for dyb for Guds barmhjertighed.

5. Frelsens vished – Guds uopløselige trofasthed

Vores frelse er ikke skrøbelig. Den, der lever med Gud, kan vide, at han bliver holdt fast.

- Gud bevarer sine børn: Ingen kan rive dem ud af hans hånd Joh 10, 28.
- Helligåndens segl: Vores frelse er sikret i Kristus Ef 1, 13.
- Gud selv virker i os: Han giver os styrke til at forblive på livets vej Fil 2, 13.

6. Kendetegn på ægte frelste – kærlighed som fundament

Det sande tegn på de frelste er ikke perfektion, men kærlighed.

Guds kraft overvinder verden: Vores tro er nøglen til at forblive i hans nåde.

Kærlighed til Gud udtrykkes i lydighed: Den, der elsker Gud, holder hans bud.

Kærlighed til vores brødre og søstre er uundværlig: Den, der elsker Gud, elsker også sine brødre og søstre i troen.

7 Sammenfatning, konklusioner, Udsigter

7.1-5 Sammenfatning

Frelse sker NU gennem tro uden gerninger, og evig frelse sker gennem tro, der bliver synlig gennem gerninger

I Det Nye Testamente bruges de græske nøgleord for frelse (G4991 – σωτηρία – soteria) og frelst (G4982 – σώζω – sozo) og deres afledninger lige så ofte om den frelse, der allerede er sket gennem Kristus ved vores omvendelse, som om den fremtidige frelse. Denne fremtidige frelse vil finde sted, når Jesus kommer igen, og vi går fra dette jordiske liv præget af fristelser ind i det fuldkomne opstandelsesfællesskab med ham, hvor vi hverken vil synde eller dø. Denne fremtidige frelse betegnes i denne bog som "evig frelse".

Efter vores første frelse befinder vi os i mellemtiden på vej mod denne anden, evige frelse. Kristus har frelst os – og han vil frelse os. Han har frelst os – og han vil frelse os. Som forskud på denne endelige frelse gav han os sin Ånd ved vores første frelse, som et pant på vores fremtidige, fuldkomne frelse.

En undersøgelse af alle 545 frelsesrelaterede bibelsteder i kapitel 2 viser: De ca. 250 steder, der omhandler den første frelse, er altid forbundet med nåde, accept og udvælgelse. De ca. 250 bibelsteder, der vedrører den anden, evige frelse, er derimod altid forbundet med vores vedvarende tro, synlig i troens gerninger og i vores handlinger.

Nåde – ja, ja og endnu en gang ja! Men ligeledes menneskelig ansvarlighed for at forme et liv til Guds ære ud fra denne nåde – ligeledes ja, ja og endnu en gang ja!

Evangeliet er ikke kun den gode nyhed om Guds kærlighed, der frelser os. Det er samtidig Guds opfordring til at adlyde ham fra nu af, fordi Jesus er Herren. Den, der tager imod Guds kærlighed og i troen lader Jesus komme ind i sit liv som Herre, elsker Jesus. Og den, der elsker Jesus, gør noget for ham. For Guds kærligheds sprog er handling.

Den, der oplever Guds kærlighed og forbliver kold og ligeglad – eller senere bliver afstumpet igen – begiver sig ud på vejen til misbrug af nåden. Men Gud lader ikke sin nåde misbruges.

Ved den sidste dom, der afgør, om man får evigt liv, handler det altid om gerninger – men på grundlag af ufortjent nåde.

Er evangeliet dermed ophævet? I Romerbrevet, især i kapitel 1-3, beviser Paulus jo, at alle mennesker er syndere, og at ingen bliver frelst gennem egne gerninger. Ja, det er håbløst at fortjene frelsen gennem egne præstationer. Det gælder for vores første frelse, indtrædelsen i det forsonede forhold til Gud.

Men når det gælder den endelige, evige frelse, siger Paulus også i Romerbrevet:

Rom 2, 6-8 Slt

6 [Gud] vil belønne hver enkelt efter hans gerninger: 7 dem, der med udholdenhed stræber efter det gode, med herlighed, ære og uforgængelighed, med evigt liv; 8 men dem, der er egoistiske og ulydige mod sandheden, men lydige mod uretfærdigheden, med vrede og harme!

Hvordan hænger det sammen? Bliver vi i sidste ende frelst gennem gerninger? Bliver det evige liv ikke kun givet til dem, der tror på Jesus Kristus?

Ja, det passer sammen: De, der tror på Jesus Kristus, er de troende (Rom 1, 5). Deres liv er præget af en afgørende egenskab: De gør vedholdende det gode og stræber efter Guds herlighed, ære og udødelighed.

Det er beskrivelsen af dem, der har hørt Guds kald i evangeliet, er blevet retfærdige og frelst ved hans nåde og forbliver på vejen mod evigheden. Gud vil give dem evigt liv efter deres gerninger. Men disse gerninger er ikke årsagen til deres frelse. Deres frelse er alene baseret på Jesus Kristus og deres tro på evangeliet. Men de har ændret deres sindelag, omvendt sig og følger Gud i troens lydighed. Deres troens gerninger er resultatet af deres frelsende tro og samtidig en betingelse

for, at de når målet. Det er ikke den gode begyndelse alene, der frelser, men den trofaste vej til det sidste.

Jesus selv gør det klart: Bred er den dør og den vej, der fører til fortabelse, og mange går ad den. Smal er den dør og smal er den vej, der fører til livet. Døren alene er ikke nok – vejen hører altid med.

Jakobus bekræfter dette: Tro uden gerninger er død. En sådan tro kan ikke frelse. Ægte tro bliver først levende og fuldendt gennem gerninger.

Troens gerninger redder os ikke i sig selv. Men ægte frelsende tro viser sig i troens gerninger – som igen bekræfter vores frelse.

Guds nåde i Jesus Kristus har ifølge disse to afsnit fire virkninger og formål for os troende – og alle er en del af Guds plan om at give os evigt liv. Denne vej begynder med vores omvendelse, og **Guds nåde lærer os**

- til at tjene den levende og sande Gud,
- at fornægte ugudelighed og verdslige begær,
- at leve besindigt, retfærdigt og gudfrygtigt i denne verden
- at afvente det salige håb og fremkomsten af vores store Guds og Frelzers, Jesus Kristus, herlighed.

Er denne venten på Herren virkelig nødvendig for frelsen? Ja, det er en af Gud forordnet del af vores frelse.

Den, der hører og tror på Kristi ord, modtager straks evigt liv. Han eller hun behøver ikke at fremvise nogen gerninger for at blive accepteret. Mennesket står straks i det rette forhold til Gud og er hos Gud, når det dør.

Men den, der ikke vil høre Guds Søns stemme, vil have levet sit liv i det onde og i sidste ende høre dommen om fordømmelse.

Her bliver det klart: At høre i bibelsk forstand er ikke blot at lytte, men altid at høre for at adlyde. Den, der tror, adlyder – og den, der ikke adlyder, tror ikke. Derfor taler Det Nye Testamente ofte om "troens lydighed".

Ægte tro på Jesus omfatter hele personligheden og har klare konsekvenser: Den viser sig i, at vi lytter til Gud og gør godt. At gøre

godt – af kærlighed til Gud og mennesker – er den guddommelige målestok for frelsende tro. Den, der lever i denne holdning, beviser den e ægthed af sin tro og vil, fordi han virkelig tror, blive frelst. Men den, der gør ondt, tror ikke på Jesus – og går fortabt. Disse mennesker har aldrig hørt Jesu kald eller vendt sig bort fra det.

Joh 5, 24 Sl

*[Jesus Kristus taler] 24 Sandelig, sandelig, jeg siger jer: **Den, der hører mit ord og tror på den, som har sendt mig, har evigt liv** og kommer ikke til dom, men er gået over fra døden til livet.*

Joh 5, 28-29 Meng

28 Undere jer ikke over dette! For den time kommer, hvor alle, der hviler i gravene, skal høre hans røst, 29 og de skal komme frem: de, der har gjort det gode, til opstandelse til liv, men de, der har gjort det onde, til opstandelse til dom.

Jes 50, 4-5 Sl

4 Herren Gud har givet mig en discipels tunge, for at jeg kan opmuntre den trætte med et ord. Han vækker mig hver morgen, ja, han vækker mit øre, for at jeg kan høre som en discipel. 5 Herren Gud har åbnet mit øre, og jeg har ikke modsat mig og er ikke trådt tilbage.

Markus 12, 28-31 F

***Hør, Israel** – Herren er vores Gud, Herren alene. Og du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af alle dine kræfter – og din næste som dig selv.*

3 Joh 1, 11 Meng

*Elskede, tag **ikke** det onde til efterretning, men det gode: den, der **gør** godt, er af **Gud**; den, **der gør ondt**, har **ikke** set **Gud**.*

Jak 2, 17 Sl

17 Således er det også med troen: hvis den ikke har gerninger, er den i sig selv død.

Hebr 9, 28 Meng

*28 **Ligeledes vil Kristus**, efter at han én gang er blevet ofret for at fjerne*

manges synder, for anden gang uden (relation til) synden komme til dem, der venter på ham, for at frelse dem.

Rom 3, 28 Slt

28 Så kommer vi nu til den konklusion, at mennesket retfærdiggøres ved troen uden lovens gerninger.

Rom 2, 6-8 Slt

6 Han vil give hver enkelt efter hans gerninger: 7 dem, der med udholdenhed stræber efter det gode, herlighed, ære og uforgængelighed, evigt liv; 8 men dem, der er egoistiske og ulydige mod sandheden, men lydige mod uretfærdigheden, vrede og harme!

Rom 8, 13 Slt

13 For hvis I lever efter kødet, skal I dø; men hvis I ved Ånden dræber legemets gerninger, skal I leve.

Rom 2, 6-11; Rom 3, 28; Rom 5, 1; Rom 8, 13; Rom 6, 20-23; ApG 5, 32; Rom 1, 5; Hebr 5, 9; 1 Petr 4, 17; Mk 16, 16; Rom 2, 8; Gal 5, 7; 2 Thess 1, 8; 1 Petr 4, 17; Mt 7, 14; Jak 2, 14-26; Es 50, 4-5; Mk 12, 28-31; Joh 5, 24; Hebr 5, 9; Hebr 11, 8; Hebr 13, 17; Rom 1, 5; ApG 6, 7; Jak 2, 17; 3 Joh 1, 11

Også evig frelse sker kun ved nåde og trofasthed og Guds barmhjertighed

Det er Guds nåde og trofasthed og den tro (og de gerninger), som de har frembragt i mig efter min frelse, der bevarer mig i frelsen, som dog kun en gang blev mig skænket af nåde og vil blive mig skænket fuldstændigt.

Hvorfor skulle vi ellers håbe på Kristi nåde på den dag (evigheden), når vi kan være sikre på den (1 Pet 1, 13)? Og hvorfor skal en Onesiforus, som Paulus virkelig anser for at være genfødt (Filem 1, 10), og som tjener Kristus upåklageligt efter bedste evne og samvittighed, først finde "barmhjertighed" hos Herren på "den dag"? Svaret er: *I sidste ende er det kun Kristi nåde og barmhjertighed, der redder selv en guldprøvet tro ved overgangen til evigheden*. Ingen kommer i sidste ende til himlen ved egen indsats, det er stadig ufortjent nåde, der er grundlaget. Men

Gud har flettet vores del – tro (og troens gerninger) – så tæt sammen med sin del – Guds bevarende kraft og nåde – at det bliver et uopløseligt hele, der kun er effektivt i sin helhed og når sit mål.

Den evige frelse er for dem, der ikke misbruger den nåde, der er givet dem gratis, men viser sig værdige til den og gør noget af denne nåde til Guds ære. Og det er vores barmhjertige, men også hellige Herre, der beslutter.

1 Petr 1, 13 Slt

13 Derfor skal I omgørde jeres sind, være ædru og sætte jeres håb fuldt ud på den nåde, der vil blive jer til del i Jesu Kristi åbenbaring.

2 Tim 1, 16-18 Slt

16 Herren vise Onesiforus' hus barmhjertighed, fordi han ofte har opmuntret mig og ikke har skammet sig over mine lænker; 17 men da han var i Rom, søgte han mig så meget desto mere ivrigt og fandt mig også. 18 Herren give ham, at han må opnå barmhjertighed fra Herren på den dag! Og hvor meget han har tjent mig i Efesos, ved du bedst.

Rom 5, 21 Slt

21 For ligesom synden har hersket i døden, således skal også nåden herske ved retfærdighed til evigt liv gennem Jesus Kristus, vor Herre.

1 Petr 1, 13; 2 Tim 1, 16-18; Rom 5, 21; Filem 1, 10

Lønnen for at følge Jesus

Bibelen lærer, at det evige liv både er en ufortjent gave fra Guds nåde og en løn for et trofast, lydigt liv i efterfølgelse af Jesus. Disse to aspekter hører uløseligt sammen: nåde og ansvar.

Den, der virkelig tror, elsker Kristus og tjener ham. Disse gerninger bekræfter troen og viser, at den er ægte. Frelsende tro viser sig altid i handling.

Det evige liv er således en gave til alle, der oprigtigt stoler på Jesus, og samtidig er det forbundet med løftet om en belønning. Den troendes trofasthed og hengivenhed på jorden bestemmer størrelsen af belønningen i himlen. Nogle bliver rigeligt belønnet, fordi de har tjent

Gud trofast i kærlighed og lydighed. Andre bliver frelst, men uden særlig løn, fordi deres gerninger ikke havde nogen varig værdi. Men der er også en alvorlig advarsel om, at den, der lader de muligheder, Gud har betroet ham, ligge ubrugte hen og forbliver åndeligt trægt, i sidste ende kan blive forkastet og gå fortabt.

Jesus viser dette blandt andet i lignelsen om talenterne. Den, der forøger det, der er betroet ham, bliver belønnet og får større ansvar i evigheden. Den, der ikke gør noget med det, han har modtaget, bliver kastet ud i den yderste mørke til de vantro.

Paulus taler om, at en kristens gerninger i sidste ende vil blive prøvet i ilden. Den, der trofast bygger på Kristus, vil hans gerninger bestå, og han vil modtage løn. Den, der imidlertid lever med forkerte motiver eller ligegyldighed, vil hans gerninger brænde op. Han kan blive frelst, men kun som gennem ild – uden særlig løn.

Ikke alle handlinger for Gud bliver automatisk belønnet. Det afgørende er hjertets holdning, lærer Jesus os i bjergprædikenen. Den, der tjener af kærlighed til Kristus og ikke for at behage mennesker, vil blive rigeligt belønnet af Gud. Den, der søger menneskers bifald, har imidlertid allerede modtaget sin løn her og vil gå tomhændet ud i evigheden.

Ægte storhed i Guds rige ligger i at tjene. Den, der ydmyger sig selv og tjener andre i kærlighed, vil blive ophøjet i evigheden og rigeligt belønnet.

Ja, vi må gerne ønske at være store i Guds rige, men vejen dertil er at TJENE, selv gøre det, vi siger og lærer, og lide for Kristi skyld. Og alligevel må vi være helt afslappede og behøver ikke at indlade os på nogen tilsyneladende magtkamp. Rangordenen i himlen vil i sidste ende være, som Faderen i himlen har forudset.

Sammenfattende gør Det Nye Testamente det klart: Det evige liv er en nådegave til alle, der i troen sætter deres lid til Jesus. Men denne frelsende tro viser sig altid i et liv præget af kærlighed, tjeneste og trofasthed. Den, der lever sådan, vil ikke kun arve det evige liv, men også modtage en rig løn i evigheden. Men den, der misbruger den

modtagne nåde på en ligegyldig eller egoistisk måde, risikerer i sidste ende at stå tomhændet i evigheden eller endda miste sin frelse.

Det er hårde ord, hvem kan høre dem? Om Guds pædagogik og balancen i vores aktuelle prædiken

Er du ikke eller slet ikke enig i resultatet og budskabet i denne bog? Det blev Jesus også beskyldt for i Johannesevangeliet af mange, der fulgte ham, med hensyn til hans tale. Spørgsmålet er snarere, om den "hårde tale" er rigtig eller forkert.

Jeg har en opgave til dig, før du læser videre. Den kræver lidt tid, kræfter og omhu, men det giver kun mening at læse videre her, hvis du udfører den:

1. Noter eller markér alle Guds og Jesu løfter og alle opmuntrende vers alene fra Matthæusevangeliet.

Hvor mange prædikener har du allerede hørt om dette?

2. I næste trin skal du notere eller markere alle åbne advarsler eller trusler fra Jesus i Matthæusevangeliet.

Sammenlign derefter: Hvor mange prædikener, andagter eller bibelstudier har du allerede hørt om dette?

Giver det, du hører fra Guds ord gennem andre, et afbalanceret billede af det, Jesus sagde? Hvis ikke, er du blevet prædikeret en ensidig Jesus, og du har et forvrænget billede af, hvordan Jesus er.

Trøst og krav – et afbalanceret evangelium?

Jeg har selv undersøgt Matthæusevangeliet nærmere. Til det formål har jeg inddelt alle tekstpassager i 4 områder og markeret dem med farver og evalueret dem til sidst (for nærmere detaljer se niveauet "Oversigt"). Resultatet er som følger:

I Matthæusevangeliet ser vi en bemærkelsesværdig balance mellem Guds opmuntring og krav.

Omkring 15 % af teksten indeholder opfordringer til, hvad vi som troende skal gøre, mens 13 % understreger opmuntring, løfter og Guds kærlighed. Den største del, omkring 32 %, er dog viet til Jesu hårde tale, der varsler advarsler, konsekvenser og dom. Omkring 40 % af teksten er neutral.

Denne vægtning udfordrer os: Opfatter vi Jesus i hele hans sandhed, eller tager vi kun de behagelige aspekter af hans budskab til os?

I dagens prædikelandskab – også i den evangeliske verden – lægges der næsten udelukkende vægt på Guds godhed og barmhjertighed. Hans hellighed og de alvorlige krav, der også stilles til troende, bliver ofte overset. Resultatet? Et forvrænget evangelium, der giver et ensidigt billede af Gud og skaber tilhængere, der ikke virkelig kender ham i hans helhed og følger ham med fuld alvor. Men Bibelen viser tydeligt: Guds hellighed er lige så central som hans kærlighed.

Dette gælder ikke kun for Matthæusevangeliet, men også for de øvrige skrifter i Det Nye Testamente. Men Gud som en god pædagog, der ved, at vi frem for alt har brug for opmuntring som Jesu disciple, fremstiller ofte meget alvorlige forhold på en pædagogisk indfølelse måde, som gør dem mere acceptable for os.

Eksempler fra brevene – opmuntring og klare grænser

Apostlene og Jesus selv understreger i deres budskab ofte vanskelige, men nødvendige sandheder, indlejret i opmuntring og trøst.

1. Renhed og hellighed – „Flygt fra utugt!“ (1 Kor 6, 15-20)

Paulus opfordrer korinterne til at blive bevidste om deres tilhørsforhold til Kristus og ære Gud gennem renhed. Her tager han udgangspunkt i det positive uden at fremsætte trusler. Ikke desto mindre bliver det klart i andre passager: Fortsat utugt fører til udelukkelse fra Guds rige. Positiv opmuntring og klare advarsler er begge nødvendige.

2. Hengivenhed til den sande Kristus – "Ingen anden Jesus!" (2 Kor 11, 2-4)

Paulus formaner menigheden kærligt til ikke at lade sig forføre. Han sammenligner dette med Evas fristelse, der endte i åndelig død. Selvom den advarende konsekvens kun antydes, er budskabet klart: Vores evige frelse afhænger af vores vedvarende hengivenhed til den sande Kristus og det sande evangelium.

3. Livsførelse – "Intet arveligt i Guds rige!" (Ef 5, 3-11)

Paulus understreger, at Jesu efterfølgere skal leve anderledes. Positiv opmuntring og klare konsekvenser – såsom udelukkelse fra frelsen ved vedvarende synd – går hånd i hånd. Opfordringen til at ære Gud suppleres med alvorlige advarsler mod et ugudeligt liv.

4. Åndelig styrke – "Tag Guds rustning på!" (Ef 6, 10-13)

Paulus opfordrer til at tage Guds rustning på for at vinde den åndelige kamp. Han siger ikke, hvad der sker, hvis vi ikke gør det – sandsynligvis for at rette fokus mod vejen til sejr. Ikke desto mindre er det klart: Der er ingen alternativer til denne vej, og nederlag kræver omvendelse og genoprettelse gennem Kristus.

Konklusion

At forkynde et afbalanceret evangelium

Bibelens budskab viser et spændingsfelt mellem opmuntring og krav. I vores prædikekultur er det afgørende at holde begge dele i balance for at forkynde Guds helhed. Ensidig vægtning – hvad enten det kun er på kærlighed eller kun på dom – fører til et forvrænget billede af Gud og en forkert efterfølgelse.

Vores frelse afhænger af et vedvarende trosforhold til Kristus. Det indebærer, at vi erkender hele Kristus: den kærlige frelser og den retfærdige dommer. Kun på den måde kan vi forblive trofaste mod ham, møde ham med ærefrygt og gå livets vej til målet.

7.6 Konklusion

Undersøgelsen af de talrige bibelsteder om frelse og tro i Det Nye Testamente viser tydeligt, at vejen til evig frelse ikke kan reduceres til en engangsbekendelse. Tværtimod fremstiller Bibelen frelsen som en vej, der begynder med omvendelsen, men fuldendes gennem et liv i troens lydighed indtil enden.

1. **Den frelsende tro er en lydige, aktiv tro:** Analysen viser, at ægte frelsende tro altid omfatter hele personligheden. Den viser sig i lydighed mod Guds ord og i gode gerninger. At høre ordet i bibelsk forstand betyder ikke passivt at lytte, men aktivt at omsætte det. Den, der tror, følger. Den, der tror, gør godt. Den, der tror, forbliver på den smalle vej.

Jesus selv beskriver det evige liv som målet for dem, der gør Guds vilje og gør godt, mens de, der gør ondt, kommer for dommen (Mt 7, 15-28; Joh 5, 28-29). Paulus sammenfatter livet for dem, der bliver frelst for evigt, som et vedvarende liv og en stræben efter Guds herlighed gennem gode gerninger og adskillelse fra det onde (Rom 2, 7; Rom 8, 13). Jakob gør det klart (Jak 2, 17-26), at tro uden gerninger er død. Troen på Jesus er begyndelsen, men vedvarende lydighed og trofasthed i hverdagen viser, at denne tro er ægte.

2. **Frelse er nåde – og alligevel kræves der trofasthed til det sidste:** Skriften understreger Guds nåde som grundlaget for al frelse. Ingen bliver retfærdiggjort gennem gerninger. Alligevel forbliver mennesket ansvarligt for at lade denne nåde virke i livet. Det Nye Testamente viser, at den endelige frelse er forbundet med gerninger. Disse gerninger er ikke årsagen til frelsen, men beviset på, at troen er ægte.

Paulus siger i Romerbrevet 2, 6-8, at Gud i sidste ende vil belønne hver enkelt efter hans gerninger: Den, der vedholdende gør godt, vil opnå evigt liv. Denne tekst er ikke i modstrid med nåden, men beskriver konsekvensen af et liv, der er præget af Guds nåde.

3. **Vejen er lige så nødvendig for frelsen som begyndelsen:** Jesus beskriver vejen til frelse som smal og vanskelig. Indgangen

gennem den smalle dør er begyndelsen. Men selve vejen fører først til den endelige frelse. Den, der giver op i begyndelsen, vil ikke nå målet. Den frelsende tro viser sig i, at den bliver ved. Nåden gør os i stand til at adlyde, men denne lydighed forbliver nødvendig.

4. **Håb og helliggørelse er en del af frelsen:** Bibelen gør det klart, at ventetiden på Kristus og stræben efter helliggørelse er væsentlige elementer i troens vej. I Hebr 9,28 står der, at Kristus vil komme til dem, der venter på ham, for at frelse dem. Denne ventende holdning er ikke passivitet, men udtrykkes i et liv i hengivenhed og helliggørelse.

Skriften viser (Tit 2, 11-13), at Guds nåde ikke kun frelser os, men også opdrager os til et gudfrygtigt liv. Forventningen om Kristi genkomst styrker os i helliggørelsen. Den endelige frelse er således tæt forbundet med et liv, der leves i håb om Kristus og i adskillelse fra synden.

5. **Den endelige dom vil vurdere livets frugt:** Dommen ved tidernes ende vil afsløre gerningerne. Jesus og apostlene understreger, at det ikke handler om et nyt grundlag for frelsen, men om at synliggøre troens virkelighed. Gerningerne viser, om troen var ægte. Den, der har forladt troen, den, der har misbrugt nåden, den, der forbliver i synd, vil gå fortabt.
6. **Forsikring om nåde:** Gennem Guds nåde bliver vi frelst. Gennem Guds nåde forbliver vi frelst, selvom vi falder på vejen. Gud tager os altid imod, uanset hvor ofte vi falder på den smalle vej, når vi vender tilbage til ham.
7. **Advarsel mod misbrug af nåden:** Et centralt resultat af undersøgelsen er advarslen mod en forkert forståelse af nåden. Nåden er ikke en fripas til at synde. Den, der misbruger nåden, devaluerer den. Skriften advarer mod at omdanne nåden til udsvævelse. Nåden fører til helliggørelse. Den, der forlader helliggørelsen, forlader nådens vej.
8. **Nåde og ansvar udgør en helhed:** Bibelen opretholder spændingen mellem nåde og ansvar. Mennesket bliver frelst

alene ved nåde. Men denne nåde virker i livet. Den, der forbliver i nåden, bliver frelst. Men den, der forlader nåden, det være sig ved vantro, synd eller lunkenhed, mister frelsen. Menneskets ansvar er at forblive i nåden.

Konklusion

Resultaterne af undersøgelsen fører til en klar og samtidig udfordrende konklusion: Frelsen er en nådegave, der modtages gennem troen. Men denne tro er en lydig, aktiv tro, der varer ved til det sidste. Den, der holder op med at tro, holder op med at adlyde og ikke indretter sit liv efter Guds vilje, mister frelsens gave.

Ægte nåde er ikke billig, men kræver hele vores liv. Men den giver os også styrken til at gå denne vej – til målet, til den evige herlighed med Kristus.

7.7 Udsigt: Den smalle vej og målet – uundværlige skridt for en trofast og vedvarende efterfølgelse – personligt og som menighed

Jeg anbefaler på det kraftigste følgende praktiske skridt for at fremme og sikre, at vi som enkeltpersoner og som menighed kan følge Jesus trofast og frelsende. Listen er ikke udtømmende.

1. Individuel styrkelse i troen

- **Styrk håbet:** Guds ord minder os om Jesu genkomst og den evige herlighed.
- **Eksemplariske biografier:** Læs livshistorier om troende kristne, der troede til det sidste.
- **Teologi om lidelse:** Genopdagelse og undervisning om lidelse og forfølgelse i overensstemmelse med Jesu og apostlenes løfter.
- **Fremme af udholdenhed og forpligtelse:** Allerede i opdragelsen gennem sport, forpligtende engagementer og forbilleder.

- **Opmuntring og formanig:** Nøglen til personlig vækst og styrkelse af troen.
- **Dagligt bibelstudium:** Selvstændig bibellæsning beskytter mod overfladisk undervisning og uddyber troen.

2. Foranstaltninger på menighedsniveau

- **Prædiken og undervisning:** Fremme af hengivenhed til Jesus og løsrivelse fra verdslige ting gennem klare, bibelske prædikener.
- **Andagtsmateriale:** Udvikling af dybsindige bøger og andagtsbøger, der formidler bibelske sandheder om frelse og efterfølgelse.
- **Kunst og medier:** Brug af moderne kristen kunst (f.eks. billeder, teater, film), der tydeliggør vejen til evigt liv, især en moderne genfortolkning af billedet "Den brede og den smalle vej".
- **Kulturel følsomhed:** Undervisning om forskellen mellem form og indhold i gudstjeneste og liv.
- **Menighedsdisciplin:** Genopdagelse og implementering af bibelsk menighedsdisciplin som svar på stigende individualisme.
- **Prædikens indhold:** Skabe balance mellem Guds kærlighed og hellighed for at fremme ærefrygt for Gud og ægte omvendelse.

3. Væsentlige læresætninger

- **Retfærdige frugter af omvendelse:** Nødvendige tegn på ægte efterfølgelse og forudsætning for frelse.
- **Frelse gennem nåde og trofasthed:** Frelsen gives gennem nåde, men bevares gennem vedvarende tro og hengivenhed.
- **Tid og ansvar:** Større indsigt og ressourcer betyder større ansvar over for Gud. Samtidig bliver selv den mindste trofasthed set og æret af Gud.
- **Opdragelse i gudsfrygt:** Træning i at skelne mellem kulturelle påvirkninger og bibelsk sandhed.

- **Teamwork med Gud:** Samarbejde mellem guddommelig nåde og menneskelig ansvarlighed på vejen mod frelse
- **Opmuntring gennem forbilleder:** Fremme af efterfølgelse gennem åndelige forbilleder, herunder Jesus som det ultimative forbillede.

Konklusion

En afbalanceret lære, personlig hengivenhed og fællesskabets engagement er afgørende for at bevare troen og forblive som Jesu menighed på vejen mod evigheden. Både individuelle og fælles skridt er nødvendige for at fremme en dyb og effektiv efterfølgelse.

Bilag: Modargumenter og svar fra Guds ord

Frelse sker alene af nåde og ikke gennem gerninger (Ef 2,8-9), men ægte tro frembringer nødvendigvis gode gerninger (Jak 2,17.26). Troende er beseglet med Helligånden (Ef 1,13), men dette segl gælder kun for dem, der bliver i Kristus (Joh 10,27). Kristi værk er fuldkomment (Joh 19,30), men vi må blive i det for at forblive frelst (Mt 7,24).

Fremstilling af modargumenterne mod frelse alene ved tro og deres tilbagevisning

Modargument 1: Frelse sker kun ved tro, ikke ved gerninger

Argumentation: Frelse sker ved nåde og ikke ved egne gerninger (Ef 2, 8-9). Gerninger før omvendelsen er "døde gerninger" og kan ikke behage Gud (Hebr 6, 1). Den frelsende tro er en engangsbegebenhed og ikke en proces.

Modargument: Guds ord skelner helt klart mellem vores frelse NU ved tro uden gerninger og vores fremtidige EVIGE frelse ved tro (og gerninger). Ægte tro fører nødvendigvis til gerninger (Jak 2, 17. 26). Jesus lærer, at sande disciple skal gøre Guds vilje (Matt 7, 21-23). Gode gerninger er et tegn på sand tro og ægte frelse (Ef 2, 10).

Modargument 2: Vi er beseglet med Helligånden, og ingen kan bryde dette segl

Argumentation: Troende er beseglet med Helligånden (Ef 1, 13). Ingen kan rive dem ud af Jesu hånd (Joh 10, 27-29).

Modargument: Skriften viser eksempler, hvor Gud ophæver sit segl på grund af ulydighed (Jer 22, 24; Ez 28, 12ff). Jesus taler kun om sikkerhed for dem, der følger ham (Joh 10, 27).

Modargument 3: Frelsen i Det Gamle Testamente var ufuldkommen, i Det Nye Testamente er den fuldkommen

Argumentation: Frelsen i den nye pagt er endelig, da den er baseret på Jesu fuldkomne offer (Hebr 7, 25).

Modargument: Princippet om, at Guds børn skal være trofaste mod Gud, gælder i begge pagter (Jud 1, 5; Hebr 3, 1-4). Den, der ikke bliver i Kristus, mister frelsen (Joh 15, 6).

Modargument 4: Kristi værk er fuldkomment – vi kan ikke gøre noget for det

Argumentation: Jesus har fuldendt frelsen (Joh 19, 30), og den, der tvivler på det, forringer hans offer.

Modargument: Bibelen skelner mellem grundlaget for frelsen og nødvendigheden af at forblive i den (Mt 7, 24-27).

Modargument 5: Guds tempel er her, Guds tempel er her!

Argumentation: De troende er Helligåndens tempel (1 Kor 3, 16), som Gud ikke ødelægges.

Gendrivelse: Guds tempel kan ødelægges, ødes og forlades på grund af synd (Ez 8, 6-7; 1 Kor 3, 17).

Modargument 6: De frelste er helliget en gang for alle

Argumentation: Den, der en gang er helliget, forbliver hellig (Hebr 10, 14).

Modargument: Helliggørelse er både en engangsbegivenhed ved vores omvendelse og en livslang proces, ikke en afsluttet tilstand (Hebr 10, 19-22). Den, der forlader helliggørelsens vej, forlader og mister sin oprindelige helliggørelse.

Modargument 7: Brændte gerninger og alligevel frelst

Argumentation: I 1 Kor 3, 15 står der: "*Hvis nogens værk brænder, vil han lide tab; men han selv vil blive frelst, dog som gennem ild.*" Heraf konkluderes det, at selv ved manglende eller dårlige gerninger går frelsen ikke tabt.

Modargument: Denne passage viser, at det faste grundlag, som man stadig skal bygge på, er det fundament, som Jesus definerede i bjergprædiken. Og det er at gøre Guds vilje. Den, hvis værk brænder, har gjort Guds vilje, men af forkerte motiver – og mister derfor sin løn og ikke sin frelse. Mange andre skriftsteder advarer derfor mod en falsk følelse af sikkerhed (Hebr 10, 26-27). Den, der ikke gør Guds vilje, har ikke bygget på grunden Jesus Kristus og vil ikke blive frelst (Mt 7, 21).

Modargument 8: Fare for stolthed over gerninger, fare for sammenligning, fare for at dømme, fare for modløshed

Argumentation: Hvis gode gerninger betragtes som nødvendige for frelsen, kan det føre til stolthed over egne præstationer. Ligeledes kan det at lægge vægt på gerninger føre til, at man sammenligner sig med andre eller dømmer andre. Den, der føler sig ude af stand til at udføre nok gerninger, kan blive modløs.

Modargument: Skriften understreger, at Gud selv har forberedt vores gode gerninger, og at vi uden ham ikke kan gøre noget af værdi (Joh 15, 5; Ef 2,10). Da vores gerninger for Gud er et resultat af tro og kærlighed til

Gud, er de ikke grund til stolthed (Ef 2,8-10; 1 Joh 5,3). Alle har forskellige gaver, hvorfor sammenligninger er upassende (Rom 12, 4-6). Gud vil kun dømme os efter vores egne muligheder (Matt 25, 15). Jesus lærer os ikke at dømme andre (Matt 7, 1-2). Vores frelse og vores løn afhænger ikke af mængden af gerninger, men af hjertets holdning bag dem. I sidste ende vil vi alle blive frelst gennem Guds nåde og vores Herres langmodighed (Fil 1, 6; 2 Petr 3, 9).

Svar og KONKLUSION

Vores frelse er altid og kun i Kristus – er du i Kristus, så er du sikker

Vores frelse ligger ikke i os selv, men alene i Kristus. Han bærer os med sin uforanderlige kærlighed (Joh 10, 28-29). Den, der lever og bliver i Jesus, er evigt sikker. Jesus er vores gode hyrde (Joh 10,11). Selv når vi vakler, forbliver han trofast (2 Tim 2,13). Han giver os alt, hvad vi behøver for at forblive i ham: hans ord, hans ånd og hans nåde. Når vi fejler, forbliver døren til tilgivelse åben (1 Joh 1,9). Den, der følger Jesus NU, bliver i Kristus. Og den, der er i Kristus, må leve i dyb glæde og sikkerhed – i dag, i morgen og i al evighed. Men Guds tempel kan ødelægges og forlades af Gud på grund af vedvarende uforsonet synd (Ez 8, 6-7). Helliggørelse er en løbende proces (Hebr 10, 19-22). Den, der ikke bliver i Kristus, bliver som en visnet vinstok kastet i ilden (Joh 15,6). Alligevel ønsker Gud, at alle omvender sig i tide og bliver frelst (2 Petr 3,9), og han tager den fortabte søn og datter igen og igen imod med glæde (Luk 15,20-24). Den gode hyrde følger i sin kærlighed efter hvert eneste forvildede får, indtil han har fundet det og holder det sikkert i sine arme. Den, der som frelst vedvarende følger Jesus, forbliver i Kristus. Han og hun må leve i dyb glæde og tryghed – i dag, i morgen og i al evighed.

Niveau 5 – Mottos for detaljerne / undersøgelser

<https://vieleindberufen.de/ebenen-5-6-7-details-untersuchungen/>

Niveau 6 - Essensen af detaljerne / undersøgelser

1 Mange er kaldet: Er du fortabt, kristen eller en efterfølger og discipel af Jesus?

De følgende kapitler inviterer dig til at stille grundlæggende spørgsmål om din tro og dit personlige forhold til Gud. Det handler om mere end religiøse etiketter – det handler om sandheden i dit hjerte og dit liv. De kommende underkapitler belyser de afgørende forskelle mellem tilstanden af fortabelse, et formelt kristenliv og ægte efterfølgelse af Jesus Kristus.

Du vil lære, hvordan Bibelen beskriver frelsen, hvad det betyder at leve i Guds kærlighed, og hvordan et liv som Jesu discipel ser ud – præget af hengivenhed, lydighed og ægte fællesskab med Gud. Disse indsigter vil opmuntre dig til at stille spørgsmålstegn ved din egen trosvej og om nødvendigt justere den. Lad dig udfordre og inspirere af denne rejse til at opdage og leve den sande essens af troen.

1.1 Begrebsforklaring: kristen, efterfølger af Jesus Kristus og (evig) frelse

Velkommen til denne side, der forklarer centrale begreber som "kristen", "efterfølger af Jesus Kristus" og "evig frelse". De definitioner og forklaringer, der præsenteres her, er nøje undersøgt og afspejler almindelige teologiske og sproglige opfattelser i 2025.

Formålet med dette indhold er at skabe en bedre forståelse af de begreber, der bruges på denne hjemmeside og i den tilhørende bog. De giver et solidt grundlag for at forstå den teologiske betydning af de behandlede nøgleord og de tilknyttede begreber. De præsenterede oplysninger er ikke udgiverens intellektuelle ejendom, men tjener som baggrundsviden for at forstå sprogbrugen og de centrale temaer på hjemmesiden mere klart.

Frelse og frelse i Det Nye Testamente

I Det Nye Testamente møder vi begrebet frelse som et mangfoldigt og omfattende tema. De græske nøgleord σωτηρία (soteria – frelse, frelse) og σώζω (sozo – frelse, frelse) bruges både om den nuværende, første frelse af et menneske ved dets omvendelse og om den fremtidige, endelige frelse i det evige liv. Denne sproglige ensartethed fører undertiden til misforståelser, som kan forplumre synet på den bibelske lære om frelse.

Den første frelse beskriver begyndelsen på livet med Gud: Når et menneske tager imod evangeliet om Jesus Kristus, stoler på ham og tager imod syndernes forladelse, bliver det i det øjeblik frelst ved Guds nåde. Det bliver et Guds barn og kan være sikker på den himmelske Faders kærlighed og accept.

Men Bibelen taler også om en anden, fremtidig frelse. Denne finder sted, når Jesus Kristus kommer igen og henter sine troende til sig. Det er frelsen til evig herlighed, målet for troens vej, frelsen fra jordisk lidelse og syndens magt til fuldkommen fællesskab med Gud, hvor der ikke længere findes død og fristelse.

De græske udtryk σωτηρία og σώζω bruges ofte i Det Nye Testamente om begge aspekter af frelsen. Dette gør det klart, at Skriften betragter frelsen som en omfattende proces: Den begynder i tiden og fuldendes i evigheden.

En forståelse af denne dobbelte karakter af frelsen hjælper med at placere mange udsagn i Bibelen korrekt. Således står nogle vers i sammenhæng med den første frelse, modtagelsen ved nåde, mens andre vers har den anden, endelige frelse for øje, som omfatter hele troens vej.

Når man læser begreberne "frelse" og "at blive frelst" i Det Nye Testamente, skal man derfor altid være opmærksom på, at Bibelen beskriver frelsen både som et allerede fuldendt værk af nåde og som et fremtidigt mål. Begge aspekter hører uløseligt sammen og udgør den fuldstændige frelse, som Gud skænker os i Jesus Kristus.

Navnekristne og skinnkristne vs. genfødte kristne

Formelle navnekristne

En navnekristen er en person, der på grund af kulturelle, samfundsmæssige eller traditionelle påvirkninger betegner sig selv som kristen. Ofte mangler den bevidste beslutning for Kristus og et personligt forhold til Gud. Denne form for kristendom har historiske rødder, f.eks. i Konstantins omvendelse (4. århundrede), da kristendommen blev statsreligion. Også i moderne folkekirker er navnekristendom udbredt, hvor det at være kristen snarere forstås som en kulturel identitet end som en levet tro.

Kendetegn:

Ydre religiøsitet: Deltagelse i kirkelige ritualer uden dybere tilknytning.

Manglende forvandling: Ingen synlig forandring i livet gennem mødet med Kristus.

Passivitet i troen: Intet stræben efter helliggørelse eller efterfølgelse (jf. 2 Tim 3, 5 F: "... ydre sken af guds frygt, men fornægter dens kraft ...").

Ingen oplevelse af ægte frelse, og dermed ingen forvandling og ingen sikker håb og tillid til den fremtidige frelse i evigheden.

Skinnekristne

Hykleriske kristne lever i troens ydre rammer, men uden ægte hengivenhed til Gud. De repræsenterer kristne værdier, taler religiøst og virker engagerede, men deres hjerte er ikke virkelig underlagt Kristus. Deres tro forbliver ydre – uden omvendelse, lydighed og levende forhold til Jesus. I stedet for at tjene Gud forfølger de deres egne mål og søger selvrealisering. Ægte tro viser sig imidlertid i et liv, der underordner sig Guds vilje og bærer frugt. Når prøvelser kommer, viser det sig, om deres tro er ægte eller kun en facade. Jesus beskriver denne virkelighed i lignelsen om ukrudtet i marken (Mt 13, 24-30). Ved siden af det ægte hvede vokser der også ukrudt, der udadtil ligner hvede, men som i sidste ende bliver samlet og brændt. Lignelsen viser, at ikke alle, der "hører til", virkelig er fra Gud – den sande dom falder i sidste

ende. **Ægte tro lever i hengivenhed og lydighed. Alt andet vil vise sig at være vildledende.**

Genfødte kristne

Genfødte kristne har gennem Guds nåde oplevet en åndelig genfødsel (Joh 3, 3). Denne forvandling viser sig i en ændret livsstil, der er præget af kærlighed til Gud og næsten.

Kendetegn:

- **Genfødsel:** "Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabelse..." (2 Kor 5,17).
- **Frelsesoplevelse:** Vissheden om at have syndernes forladelse og frelse gennem Jesus Kristus NU og en vis håb og tillid til den fremtidige frelse i evigheden.
- **Personligt forhold til Jesus:** Daglig forbindelse gennem bøn, bibelstudie og lydighed.
- **Åndens frugter:** En genfødt kristens liv er synligt gennem kærlighed, glæde og fred (Gal 5, 22).
- **Efterfølgelse og discipelskab:** At følge Jesus betyder selvfornægtelse og hengivenhed (Luk 9, 23).

Nødvendigheden af genfødsel

Genfødsel er et centralt aspekt af det at være kristen. Jesus selv understreger, at ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny (Joh 3, 3). Denne åndelige forvandling er en forudsætning for at blive en efterfølger af Jesus Kristus.

Bibelsk grundlag

- **Joh 3, 3 Slt:** 3 Jesus svarede og sagde til ham: Sandelig, sandelig, jeg siger dig: Hvis nogen ikke bliver født på ny, kan han ikke se Guds rige!
- **Tit 3, 5 Slt:** Han har frelst os ... gennem genfødselsens bad og fornyelsen af Helligånden.

Tegn på genfødsel

- **Troens gerninger:** En ægte tro viser sig i gerninger af kærlighed og retfærdighed (Jak 2, 17).
- **Livsændring:** Genfødselen fører til et liv, der ærer Gud.

Jesu Kristi efterfølger

En efterfølger af Jesus er en person, der bevidst har besluttet at rette sit liv mod Jesus, stole på ham og leve efter hans værdier. Denne efterfølgelse går ud over blot at bekende sig til troen med læberne og viser sig i en dyb hengivenhed og et forandret liv.

Kendetegn ved efterfølgelse

1. **Kald:** Jesus kalder til efterfølgelse: "Kom, følg mig ..." (Mt 4, 19).
2. **Hengivenhed:** Efterfølgelse betyder at tage sit eget kors på sig og følge Jesus (Luk 9, 23).
3. **At bære frugt:** En efterfølger lever på en måde, så hans liv afspejler Guds kærlighed (Mt 7,16).

Udfordringer ved at være discipel

At følge Jesus kræver ofre og hengivenhed. Jesus påpeger, at det er forbundet med forfølgelse og selvopofrelse (Mt 16,24; 2 Tim 3,12).

Relevans for kirken og samfundet

Navnekristendom udgør en udfordring for kirken. Det fører til en udvanding af troen og giver et forkert billede af kristendommen. Kirken er kaldet til at fremme autentisk kristendom og kalde mennesker til at følge Jesus.

Opfordring til ægte efterfølgelse

- Forkyndelse af evangeliet: Fokus bør være på budskabet om frelse og genfødsel.
- Fremme af discipelskab: Kristne skal opmuntres til at uddybe deres forhold til Gud og vokse i helliggørelse.

Konklusion

En ægte efterfølger af Jesus er gennem genfødslen en ny skabning. Hans efterfølgelse er præget af et levende forhold til Gud, lydig handling og et liv, der bærer frugt. I modsætning hertil forbliver navnekristendom og skinnkristendom over overfladisk og uden varig forandring. Kirken er udfordret til klart at påpege denne forskel og føre mennesker til ægte efterfølgelse af Jesus Kristus.

**Navnekristendom, skinnkristendom
og ægte efterfølgelse i sammenligning**

Aspekt	Navnekristen	Skinnkristendom	Genfødt kristen
Grundlag for troen	Tradition, kultur, opdragelse	Egen religiøs aktivitet uden ægte hengivenhed	Personlig beslutning og Guds nåde
Livsstil	Uændret	Delvist tilpasset, men uden ægte indre fornyelse	Forvandling gennem Helligånden
Forhold til Gud	Overfladisk, formel	Selvbedrag: tror, at man kender Gud, men lever autonomt	Dyb, levende og personlig
Troens frugter	Mangler	Ustabil, uægte, ofte optaget af ydre indtryk	Synlig gennem kærlighedens gerninger og ægte lydighed
Måltrettet	Denneverdenlig, religiøs Sikkerhed	Blanding af selvbetjening og gudstjeneste	Lever til Guds ære, fokus på det evige mål
Åndelig årvågenhed	Lav, rutineret	Træg, men overbevist om at være "på rette vej"	Vågen, prøver sig selv i lyset af Guds ord
Frelsesperspektiv	Vildledt Sikkerhed uden sand grundlag	Skrøbelig sikkerhed – Fare for at blive afvist af Kristus i sidste ende	Baseret på nåde, synlig gennem varig frugt

1.2 Fortabt: Naturligvis uden for Guds kærlighed

Der er et liv før evangeliet. Det er præget af synd, af at leve i mørke og af ikke at have fællesskab med Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus. I Guds øjne er og lever ingen mennesker retfærdigt, ikke en eneste. Ingen har indsigt og spørger efter Gud. Alle mennesker siden Adam har forladt den rette vej og er blevet ubrugelige. Der er ingen, der gør godt, ikke en eneste. Og det gælder også for alle humanister, Friday for Futures, skabelsesbevarere, der hverken gør mennesker, dyr eller skabelsen ondt (efter min mening). For de opfylder ikke deres skabers vigtigste bud: at elske den eneste Gud i himlen og på jorden af hele deres sjæl og af hele deres hjerte og med al deres kraft, som han har åbenbaret sig i sit ord i Bibelen og i den menneskeblevne søn og Guds ord Jesus Kristus. Men fortabelse og synd er hos Gud aldrig ensbetydende med evig fordømmelse. Det er altid vores konkrete synder, der afslører vores syndighed for Gud og bringer os under Guds vrede og i sidste ende under Guds dom og til sidst til fordømmelse.

Rom 1-3 Meng

1, 18 For Guds vrede åbenbares fra himlen over al ugudelighed og uretfærdighed hos mennesker, som undertrykker sandheden i uretfærdighed.

Romerne 3, 9-12 Slt

9 Hvordan da? Har vi noget fordel? Overhovedet ikke! For vi har jo tidligere anklaget både jøder og grækere for at være under synd, 10 som der står skrevet: »Der er ingen retfærdig, ikke en eneste; 11 der er ingen, der er fornuftig, der spørger efter Gud. 12 De er alle afvejet, de er alle sammen udelige; der er ingen, der gør godt, der er ikke en eneste!

2 Thess 2, 12 Meng

Alle skal dømmes, som ikke har troet på sandheden, men har fundet behag i uretfærdigheden.

Rom 1-3; 1 Joh 1, 5-7; 2 Thess 2, 12; 1 Joh 1, 5-7

1.3 Det eneste sande evangelium om Guds kærlighed i Jesus Kristus er nøglen til din frelse

Evangeliet er DEN af Gud åbenbarede nøgle til vores evige frelse. Der findes ingen anden nøgle

Et falsk evangelium dræber åndeligt dem, der tror på det og holder fast ved det.

Det eneste sande evangelium er budskabet om Guds kærlighed, som ønsker, at alle mennesker skal blive frelst gennem troen på Jesus Kristus og ikke gå fortabt. I sin kerne siger evangeliet:

- Alle mennesker er syndere, fortabte og på vej mod fordømmelse. Ingen kan af egen kraft og egen fortjeneste komme til Gud og blive forsonet med ham. Jesus Kristus, Guds Søn, døde af kærlighed for vores synder på korset og blev (til vores retfærdiggørelse) oprejst fra de døde. Gennem vores – af Gud givne – tro på Jesus Kristus, Guds søn, frelser og retfærdiggør han os uden vores egne fortjenester og giver os fællesskabet med Gud tilbage. I troen på ham er vi forsonet med Gud og elsket af Gud. For alle, der fremover adlyder Jesus, er han ophavet til deres evige frelse.

Det er det frelsende budskab, evangeliet. Enhver afvigelse fra dette frelsende budskab udelukker frelsen. Dette evangelium, som frelser os for evigt, må vi holde fast ved uforfalsket hele vores liv. Vi må ikke afvige fra det på noget punkt indtil vores ende.

Et ufravigeligt element i Jesu evangelium er også læren

- om retfærdighed
- om afholdenhed
- den kommende dom.

Et evangelium, der ikke indeholder dette, er et falsk evangelium. Et evangelium, hvor syndere ikke også frygter Gud på grund af deres synder, er ikke et evangelium.

Hvor Guds nåde i evangeliet om Jesus Kristus og troen mødes, der er frelse. Og selv den frelsende tro er en gave fra Gud.

For vores frelse er det uomgængeligt nødvendigt

- at tro på den rigtige Jesus
- at tro på det rigtige evangelium
- og som følge af begge dele at modtage Guds eneste frelsende Ånd

Kun den, der holder fast ved det frelsende evangelium om Jesus Kristus til det sidste, bliver frelst for evigt.

1 Kor 15, 1-2 Sl

Men jeg minder jer, brødre, om det evangelium, som jeg har forkyndt jer, som I også har taget imod, og som I også står fast i, 2 og ved hvilket I også bliver frelst, hvis I holder fast ved det ord, som jeg har forkyndt jer – medmindre I har troet forgæves.

Joh 3, 16 Sl

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne Søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

Hebr 5, 9-10 Sl

9 Og efter at han var blevet fuldkommen, blev han for alle, der adlyder ham, ophav til evig frelse, 10 af Gud kaldet: ypperstepræst efter Melkisedeks orden.

Gal 1, 6-9 Sl

6 Det undrer mig, at I så hurtigt lader jer vildlede fra den, som har kaldet jer ved Kristi nåde, til et andet evangelium, 7 når der jo ikke er noget andet; men der er nogle, som vil forvirre jer og forvrænge Kristi evangelium. 8 Men selv om vi eller en engel fra himlen forkynder jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, så være han forbandet! 9 Som vi tidligere har sagt, så siger jeg også nu igen: Hvis nogen forkynder jer et andet evangelium end det, I har modtaget, så være han forbandet!

1 Kor 15, 1-58; Gal 1, 6-9; Hebr 5, 9; Joh 3, 16; Mt 25, 41; Rom 9, 2; Ef 2, 10; Joh 3, 36; Apg 24, 24-25; Rom 1-3 ; 1 Thess 1, 10; Mt 9, 11-13; Mk 14, 22-2; Mt 4, 17; Mt 5; Mt 6; Mt 7; Rom 6; Rom 8, 13; Åb 4, 8-10

1.4 Berørt af Guds kærlighed: Du er elsket!

Her finder du helt personlige løfter fra Gud:

Du er elsket!

Du er elsket af Gud ubetinget og grænseløst. Gennem Kristus er alle dine synder tilgivet, og du er befriet fra synden. Du er et nyt menneske, genfødt og helliget af Guds Ånd. Hans kærlighed viser sig i, at du nu er en del af hans hellige folk, et levende tempel, fyldt med hans Ånd. Du har en ny identitet i Kristus – du er Guds elskede barn, som han har accepteret fuldt ud. Denne kærlighed befri dig fra verdens principper og giver dig et liv i guddommelig nåde. Gud har ikke kun frelst dig, men også lovet dig evigt liv, så du kan leve i hans nærhed. Han er altid hos dig og giver dig styrke til at leve efter hans vilje. Gennem Kristus er du rigeligt begavet med visdom, retfærdighed og frelse. Hans kærlighed forbliver konstant og bærer dig, uanset hvad der kommer.

Du er elsket!

Gud elsker dig fuldstændigt!

For så meget har Gud elsket verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, der tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. *Joh 3,16*

Gud har altid elsket dig – med evig kærlighed

Med evig kærlighed har jeg elsket dig; derfor har jeg draget dig til mig af ren godhed. *Jer 31,3*

Gud kender dig personligt

Før jeg formede dig i din mors liv, udvalgte jeg dig; før du kom ud af hendes skød, helligede jeg dig. *Jer 1,5*

Du er et elsket barn af Gud

Se, hvilken kærlighed Faderen har skænket os, at vi skal kaldes Guds børn! Og det er vi også. *1 Joh 3,1*

Intet kan skille dig fra Guds kærlighed

For jeg er vis: hverken død eller liv, hverken engle eller djæвле, hverken nutid eller fremtid, hverken kræfter, hverken højder eller dybder, hverken noget andet skabt kan skille os fra Guds kærlighed, som er i Kristus Jesus, vor Herre.

Rom 8,38-39

Gud bærer dine byrder

Kast alle jeres bekymringer på ham, for han sørger for jer. *1 Petr 5,7*

Jesus selv går altid i brechen for dig

Fader, jeg beder dig om at bevare dem fra det onde.

Joh 17,15

Jeg har bedt for dig, at din tro ikke må svigte.

Luk 22,32

Jesus forstår dig fuldstændigt og kan og vil hjælpe dig når som helst

For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vores svagheder, men en, der er blevet fristet i alt som os, dog uden at synde. Lad os derfor træde frimodigt frem for nådens trone, for at vi kan opnå barmhjertighed og finde nåde til rettidig hjælp! *Hebr 4,14-16*

Gud giver dig ALTID en ny begyndelse

Når vi bekender vores synder, viser Gud sig trofast og retfærdig: Han tilgiver os vores skyld og renser os for al uret, vi har begået. *Joh 1,9*

Gud kan, vil og vil bevare dig!

Den, der har magten til at bevare jer fra enhver fejltagelse og kan lade jer træde frem for sin herlighed uden skyld og fulde af glæde, denne enestående og eneste Gud, som gennem vores Herre Jesus Kristus er vores Frelser, ham tilhører herlighed, majestæt, magt og kraft – før alle tider, nu og i al evighed! Amen. *Judas 24-25*

Gud giver dig fred

Jesus siger til sine disciple: Fred være med jer! *Luk 24,36*

1.5 Udvalgt: NU frelst – alene ved Guds nåde, gennem tro og en dybtgående omvendelse

Budskabet om Guds kærlighed i Jesus Kristus giver os mulighed for allerede nu at opleve frelse. Bibelen viser, at frelse ikke blot er et håb for fremtiden, men en gave, der kan modtages her og nu. De følgende kapitler belyser forskellige aspekter af denne sandhed.

1.5.1 Udvalgt og frelst

Gennem evangeliet kalder Gud alle mennesker til omvendelse, men ingen kan komme til ham af egen kraft – kun hans udvælgelse gør det muligt. Jesus selv siger: "I har ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt jer" (Joh 15,16). Den, der er udvalgt af Gud, kaldes effektivt gennem Helligånden, modtager troen på Kristus og bliver hans barn.

De udvalgte kan genkendes på, at de elsker Gud og følger deres Herre af hele deres hjerte, for »dem, han på forhånd har kendt, har han også på forhånd bestemt til at blive ligesom hans Søn« (Rom 8,29). De modtager ikke kun tilgivelse og nåde, men også et forandret liv i Helligåndens kraft.

Frelsen er alene Guds gave, ikke resultatet af menneskelige præstationer: "For af nåde er I frelst ved tro, og det ikke af jer selv – det er Guds gave; ikke af gerninger, for at ingen skal rose sig selv. For vi er hans værk, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud på forhånd har forberedt, for at vi skal vandre i dem" (Ef 2,8-10).

I Thessalonikerbrevet ses det, hvordan ægte udvælgelse bliver synlig: „Vores evangelium kom ikke til jer alene i ord, men også i kraft og i Helligånden og i stor sikkerhed“ (1 Thess 1, 5). Den, der er udvalgt af Gud, oplever evangeliets kraft, elsker Gud af hele sit hjerte og følger Jesus.

For "mange er kaldet, men få er udvalgt" (Mt 22,14; Mk 16,15-16; 1 Kor 1,23-28).

Joh 15, 16 Sl

Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men jeg har udvalgt jer og bestemt jer til at gå ud og bære frugt og blive ved med at bære frugt.

Ef 2, 8 Sl

For af nåde er I frelst ved tro, og det er ikke af jer selv – det er Guds gave.

2 Thess 2, 13 Sl

Men vi skylder Gud altid at takke for jer, kære brødre, som Herren elsker, fordi Gud fra begyndelsen har udvalgt jer til frelse i Helligåndens helliggørelse og troen på sandheden.

Joh 15, 16; Ef 2, 8-10; 2 Thess 2, 13; 1 Thess 1, 5; Rom 8, 29

1.5.2 Frelse alene gennem Jesu blod

Vores frelse kommer alene gennem Jesu Kristi nåde – nu og for evigt – og ikke gennem overholdelse af regler, ritualer eller religiøse forskrifter, heller ikke fra Bibelen. Kun gennem Jesu ofrede legeme og udgydte blod kan vi indgå i nådepagten med Gud, som giver os syndernes forladelse og frelser os for evigt.

Ef 1, 7 Sl

I ham [Jesu Kristus] har vi frelsen gennem hans blod, syndernes forladelse efter hans nådes rigdom.

Kol 2, 8 Sl

8 Pas på, at ingen berører jer gennem filosofi og tomt bedrag, i overensstemmelse med menneskers overleveringer, i overensstemmelse med verdens principper og ikke i overensstemmelse med Kristus!

Apg 15, 11 Sl

11 Vi tror snarere, at vi bliver frelst ved Herren Jesu Kristi nåde på samme måde som dem.

Ef 1, 7; Kol 2, 8; Apg 15, 11; Mt 26, 26-28; MK 14, 24; Lk 22, 20; Joh 6, 53; Joh 19, 34-37; Apg 20, 28; 1 Kor 10, 16; Ef 1, 7; Kol 1, 20; Hebr 9, 12-14; Hebr 10, 19; Hebr 13, 12; 1 Petr 1, 2; Åb 1, 5; Åb 5, 9; Åb 12, 11

1.5.3 Syndernes forladelse – nøglen til frelse

Kun gennem tilgivelse af vores synder kan vi nu blive frelst og opleve et helbredt forhold til Gud som vores Fader. Kun mennesker, der har fået deres skyld tilgivet, vil i evigheden kunne prise Gud. Uden tilgivelse forbliver himlen lukket for os.

Denne tilgivelse modtager vi udelukkende gennem:

- en bevidst omvendelse til et liv med Gud og at give slip på det gamle liv i synd
- troen på Jesus Kristus, som gennem sin død på korset har betalt for vores skyld og nu står som vores talsmand foran Gud.

Begge punkter er afgørende – mangler et af dem, finder vi ingen frelse.

På vejen til at følge Kristus er vi endnu ikke fuldkomne og kan og vil synde, og i værste fald endda synde alvorligt. Men Gud er altid rede til at tilgive os og rense os. Hans kærlighed og tålmodighed kender ingen grænser, så længe vi vender tilbage til ham igen og igen. Den, der trods alle tilbageslag og synder holder fast ved Jesus, accepterer hans tilgivelse og fortsætter med at følge ham, forbliver i beskyttelsen af hans kærlighed og i den tilgivelse, der er afgørende for vores frelse.

Bibelen gør det klart, at vi kan miste tilgivelsen og dermed frelsen, hvis vi ikke tilgiver andre, især vores trosfæller. Guds tilgivelse afhænger af, at vi selv er villige til at tilgive andre.

Også den, der forbliver i sin skyld og nægter at omvende sig, risikerer at miste frelsen. Især hvis andre trosfæller eller menigheden gør os opmærksomme på vores fejl, og vi ikke reagerer på det. Tilgivelse er for dem, der oprigtigt følger Jesus og ikke letfærdigt giver sig hen til synden. Den er for dem, der ikke misforstår Guds tilgivelse som en fripas til at synde, men værdsætter den gennem et ægte liv i omvendelse og efterfølgelse.

Kol 2, 13-15 Meng

13 Også jer, som var døde på grund af jeres overtrædelser og jeres uomskårne kød, har Gud gjort levende sammen med ham, idet han af

nåde har tilgivet os alle vores overtrædelser 14 ved at slette den gældsbevis, der var imod os, og som var en hindring for vores frelse, og fjerne det ved at hænge det på korset. 15 Da han så havde fuldstændig afvæbnet magterne og kræfterne, udstillede han dem offentligt og sejrede over dem i ham.

Apg 26, 18 Slt

18 for at åbne deres øjne, så de kan vende sig fra mørket til lyset og fra Satans magt til Gud, for at de kan modtage syndernes forladelse og en arv blandt dem, der er helliget ved troen på mig!

Hebr 7, 25 Meng

Derfor kan han [Jesus] også give dem, der gennem ham nærmer sig Gud, fuldkommen frelse: han lever jo for evigt for at gå i forbøn for dem (foran Gud).

1.5.4 At anerkende Jesus som Herre og Frelser – den eneste frelse

Alt afhænger af, at vi erkender Jesus Kristus på den rigtige måde. Kun den sande erkendelse af Faderen og hans Søn, som er givet os af Gud, bringer frelse – ikke vores egne gerninger. En vedvarende tro bevarer det evige liv, som allerede er givet os. Det var disciplene, der erkendte Jesus som den sande Messias og bekendte sig til ham, som fulgte ham efter denne erkendelse. Senere bekræftede Jesus dem som sande troende og brugte dem kraftfuldt til at opbygge sit rige.

Mt 16, 16-17 Meng

16 Simon Peter svarede ham [Jesus]: »Du er Kristus, den levende Guds Søn!« 17 Da svarede Jesus ham: »Salig er du (prisiværdig), Simon, Jonas' søn!

Joh 17, 2-3 Meng

[Jesus Kristus taler] 2 Du har givet ham magt over alt kød, for at han kan give evigt liv til alle dem, du har givet ham. 3 Men det evige liv består i, at de kender dig, den eneste sande Gud, og den, du har sendt, Jesus Kristus.

Joh 8, 24 Meng

24 Derfor har jeg sagt jer, at I vil dø i jeres synder; for hvis I ikke tror, at jeg er den, vil I dø i jeres synder.

Mt 16, 16; Joh 8, 24; Joh 17, 3; Joh 11, 27; Apg 2, 1-4

1.5.5 Retfærdighed alene gennem troen

Den, der på grund af sine angiveligt gode gerninger anser sig selv for retfærdig foran Gud, vil ikke blive retfærdiggjort af Gud og vil gå fortabt. Kun den, der erkender og bekender, at han er en synder foran Gud, vil blive accepteret af ham. Vi er retfærdige foran Gud alene ved Guds nåde og uden egen fortjeneste – gennem troen og forløsningen, som ligger i Jesus Kristus.

Luk 18, 11-14 Slt

14 Jeg siger jer: Denne gik retfærdig ned til sit hus, i modsætning til den anden. For enhver, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, men den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes.

Rom 3, 23 Slt

23 For alle har syndet og mangler den herlighed, de burde have for Gud, 24 så de uden fortjeneste bliver retfærdige ved hans nåde på grund af den forløsning, der er i Kristus Jesus.

Rom 4, 22-25 Slt

22 Derfor blev [hans tro] også regnet ham til retfærdighed. 23 Men det er ikke kun for hans skyld, at det er skrevet, at [hans tro] blev regnet ham til retfærdighed, 24 men også for vores skyld, som det skal regnes til retfærdighed, når vi tror på ham, som oprejste vor Herre Jesus fra de døde, 25 ham, som blev overgivet for vore overtrædelsers skyld og oprejst for vore retfærdigheders skyld.

1 Joh 1, 8-9 Slt

8 Hvis vi siger, at vi ikke har synd, bedrager vi os selv, og sandheden er ikke i os. 9 Men hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed.

Luk 18, 11-14; Rom 3, 23; Rom 4, 22-25; 1 Joh 1, 8-9; Romerne 3

1.5.6 Frelse sker nu – gennem ægte tro

Den, der tror på Jesus Kristus, Guds Søn, har evigt liv – og kan være sikker på at have det NU. Hvor forfriskende at vide: Vi behøver ikke at gøre os fortjent til det evige liv, men det er givet os som en gratis gave gennem vores tro på Jesus og vores forbindelse med ham. Alle, der følger Jesus, er frelst i dette øjeblik og lever i Guds nåde og frelse.

1 Petr 5, 12 Slt

12 Gennem Silvanus, som jeg er overbevist om er en trofast bror for jer, har jeg skrevet kort til jer for at formane jer og bevidne, at dette er den sande nåde fra Gud, som I står i.

1 Joh 5, 13 Slt

13 Dette har jeg skrevet til jer, som tror på Guds Søns navn, for at I skal vide, at I har evigt liv, og for at I [fortsat] skal tro på Guds Søns navn.

Fil 4, 3 Slt

3 Og jeg beder også dig, min trofaste medtjener, at du tager dig af dem, der har kæmpet med mig for evangeliet, sammen med Clemens og mine øvrige medarbejdere, hvis navne står i livets bog.

1.5.7 Genfødsel – det nye liv i Kristus

At tro på Jesus, stole på ham og tage imod ham – det er vejen til at blive et Guds barn NU. Det er vejen til frelse. Ingen kan blive "født på ny" af egen kraft eller egen vilje; det er alene Gud, der virker. Mellem vores beslutning om at tage imod Kristus og den guddommelige genfødsel til frelse ligger et helligt mysterium.

Joh 3, 3 Meng

Sandelig, sandelig siger jeg dig: Hvis nogen ikke bliver født ovenfra, kan han ikke se Guds rige.

Joh 1, 12-13 Slt

12 Men alle dem, som tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, som tror på hans navn; 13 som ikke er født af blod, ej heller af køds vilje, ej heller af mands vilje, men af Gud.

1 Petr 1, 23 Meng

I er jo ikke født af forgængeligt, men af uforgængeligt frø, nemlig ved Guds levende og evigtvarende ord.

Joh 1, 1-13; Joh 3, 3; 1 Petr 1, 3; Tit 3, 5

1.5.8 Renselse gennem Ånden – den sande frelse

I begyndelsen af deres trosliv frelser og renser genfødselen og fornyelsen gennem Helligånden alle, der følger Jesus. Denne renselse er tæt forbundet med vores hjertes hengivenhed og kærlighed til Jesus, som det var tilfældet med Peter. Den, der ikke binder sit hjerte til Jesus og ikke overgiver sig helt til ham, bliver ikke rensat – selvom han udadtil synes at være forbundet med Jesus – og går fortabt. Men den, der er frelst og rensat, bevares på sin vej som Jesu efterfølger gennem den stadige renselse ved Jesu nåde i fællesskabet med ham.

Joh 13, 8-11 Slt

Jesus svarede ham [Peter]: Hvis jeg ikke vasker dig, har du ingen fællesskab med mig.

Tit 3, 5 Slt

[Gud] har ... frelst os – ikke på grund af de retfærdige gerninger, vi har gjort, men på grund af hans barmhjertighed – gennem genfødselens bad og fornyelsen af Helligånden.

1 Joh 1, 9 Slt

9 Men hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed.

Joh 13, 8-11; Tit 3, 5; 1 Joh 1, 9; Apg 15, 9; Ef 5, 26; Tit 3,5; 1 Petr 1, 22; Hebr 1, 3; Hebr 9, 14; Joh 15, 2; 2 Kor 7, 1; 2 Kor 12, 21; 2 Tim 2, 21; 1 Joh 1, 7; 1 Joh 3, 3

1.5.9 Helligånden som segl på vores frelse

Når vi omvender os, giver Gud os sin Hellige Ånd, som lever i os. Vi bliver til Helligåndens tempel, og Jesus bor i os gennem sin Ånd. Den Hellige Ånd er Guds segl for alle, der følger Jesus – han er løftet om

vores fremtidige frelse og vores arv i himlen. Helligånden i os garanterer vores fulde frelse og vil vække os til nyt liv. Det giver os stor tryghed og trøst.

Ef 1, 13-14 Sl

I ham [Kristus] er også I, efter at I har hørt sandhedens ord, evangeliet om jeres frelse – i ham er også I, da I blev troende, blevet beseget med den Helligånd, som er løftet, 14 som er pantet på vores arv indtil ejendommens forløsning, til pris for hans herlighed.

Rom 8, 9-11 Sl

Men I er ikke i kødet, men i Ånden, hvis Guds Ånd virkelig bor i jer; men den, der ikke har Kristi Ånd, er ikke hans. ... 11 Men hvis Ånden fra ham, der oprejste Jesus fra de døde, bor i jer, så vil den samme, som oprejste Kristus fra de døde, også gøre jeres dødelige legemer levende ved sin Ånd, som bor i jer.

Ef 4, 30 Sl

Og bedrøv ikke Guds Hellige Ånd, som I er blevet beseget med til forløsningens dag!

Mk 1, 8; Apg 5, 32; Rom 8, 9-11; 1 Kor 12, 13; 1 Kor 3, 16; 1 Kor 6, 19; 2 Kor 1, 22; Ef 1, 13; Ef 4, 30

1.5.10 Frelst gennem en indre fornyelse af hjertet

Ægte frelse sker ikke ydre, men dybt i hjertet – en fornyelse, som Gud selv virker. Den, der lader ham forandre sit hjerte, elsker ham mere end sig selv og lever gennem hans Ånd. Denne indre forvandling sætter os i stand til at holde Guds bud af kærlighed, ikke af egen kraft eller med det formål at retfærdiggøre os selv.

Ægte åndelig omskæring betyder at lytte til Gud og tage hans ord alvorligt. Den, der modstår Guds Ånd og ikke følger hans lov, er uomskåret for Gud, selvom han udadtil virker religiøs. Men den, der er retfærdiggjort ved troen, tjener Gud gennem hans Ånd og følger ham i kærlighed. Dette viser sig i en hjertets holdning, der er rettet mod at gøre Guds vilje og elske sin næste.

Det handler ikke om at være perfekt eller syndfri, men om at have et hjerte og et liv, der er rettet mod Gud. Den, der lever af nåde, følger Guds Ånd – ikke af tvang, men af kærlighed.

Kol 2, 11-13 Meng

1 I ham har I også modtaget omskærelsen, nemlig en omskærelse, der ikke er udført med hænder, men som består i at aflægge det kødelige legeme: Kristi omskærelse, 12 da I blev begravet sammen med ham i dåben. I ham er I også blevet oprejst ved troen på Guds kraft, som oprejste ham fra de døde. 13 Også jer, som var døde på grund af jeres overtrædelser og jeres køds uomskårne tilstand, har Gud gjort levende sammen med ham, idet han af nåde har tilgivet os alle vores overtrædelser.

1 Kor 7, 19 Sl

19 At være omskåret er intet, og at være uomskåret er heller ikke noget, men at holde Guds bud er noget.

Fil 3, 3 Sl

For vi er den omskæring, som tjener Gud i Ånden og roser os af Kristus Jesus og ikke stoler på kødet.

Kol 2, 11-13; 1 Kor 7, 10; Fil 3,3; Gal 6, 15; Rom 2, 25-29; Rom 7; Rom 8, 13; Gal 5, 13-14; 1 Kor 7, 19; Gal 5, 6; 1 Kor 7, 19; Apg 7, 51; Rom 2, 25-29; Jer 4, 4; Hes 44, 7

1.5.11 Troens lydighed fører til frelse

Vores frelse ligger i lydighed mod Gud. Denne lydighed begynder med troen på evangeliet og fører os på den smalle vej, hvor vi adlyder Jesus til det sidste. Således fuldendes vores troens lydighed, indtil vi en dag i evigheden får lov at se vores Herre.

Rom 1, 5

5 Gennem ham [Jesus Kristus] har vi modtaget nåde og apostelembede for hans navns skyld til troens lydighed blandt alle nationer, 6 blandt hvilke også I er, de kaldede af Jesus Kristus.

ApG 6, 7 Slt

7 Og Guds ord bredte sig, og antallet af disciple voksede meget i Jerusalem; også et stort antal præster blev troende.

Hebr 5, 9 Slt

9 og efter at han er blevet fuldkommen, er han blevet ophav til evig frelse for alle, der adlyder ham.

Rom 1, 5; ApG 6, 7; Hebr 5, 9; Hebr 5, 9; Hebr 3, 18; Mt 7, 26-27; Rom 6, 16; ApG 7, 51-53; ApG 6, 7; Rom 1, 5

1.5.12 Frelse er mere end ord – den viser sig i omvendelse og liv

Jesus selv, Johannes Døberen og apostlene understreger igen og igen, at ægte omvendelse er en forudsætning for frelse. Ægte omvendelse viser sig gennem et liv, der bærer frugt for Gud. Tilgivelsen, som er muliggjort gennem Jesu offerdød, er grundlaget for vores forhold til Gud. Denne tilgivelse gives kun til den, der vender sig bort fra sit gamle liv uden Gud og gør Guds vilje – hvilket kan ses på handlinger, der viser ægte omvendelse. Uden beslutningen om at vende sig bort fra et gudløst liv og leve et liv, der ærer Gud, er der ingen frelse, ingen tilgivelse og ingen frelse.

Mt 3, 2-10 Slt

[Johannes Døberen] 2 Omvend jer, for himlens rige er kommet nær... 8 Bær nu frugt, der er værdig til omvendelse! 9 Og tro ikke, at I kan sige til jer selv: »Vi har Abraham til fader«. For jeg siger jer: Gud kan oprejse børn til Abraham af disse sten! 10 Men øksen er allerede lagt til træernes rod. Hvert træ, der ikke bærer god frugt, bliver hugget ned og kastet i ilden!

Luk 13, 3 Slt

[Jesus] 3 Nej, siger jeg jer, men hvis I ikke omvender jer, vil I alle omkomme på samme måde!

Apg 26, 20 Slt

[Paulus] 20 Men jeg forkyndte først for dem i Damaskus og i Jerusalem og derefter i hele Judæa og også for hedningerne, at de skulle omvende

sig og vende sig til Gud ved at gøre gerninger, der er værdige til omvendelse.

Mt 3, 2-10; Lk 13, 3; Apg 26, 20; Mt 4, 17; Lk 24, 44-49

1.5.13 Jesus er vigtigere end alt andet – det sande bevis på frelse

Den, der bliver frelst, er den, der er bevidst om, hvad det betyder at følge Jesus og himmelriget, og som er rede til at give afkald på alt for det. Men den, der afviser evangeliets invitation, fordi denne verdens ting er vigtigere for ham, går fortabt. Det behøver ikke være alvorlige synder, der adskiller os fra Gud – ofte er det nok med normale, gode ting i livet som relationer, arbejde eller penge. Når vi sætter dem højere end Guds kald, risikerer vi vores evige frelse.

Luk 14, 26-27 Slt

26 Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, sin kone og sine børn, sine brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. 27 Og den, der ikke bærer sit kors og følger mig, kan ikke være min discipel.

Luk 14, 23-24 Slt

23 Og Herren sagde til tjeneren: Gå ud på landevejene og ved hegnene og tving dem til at komme ind, så mit hus bliver fuldt! 24 For jeg siger jer, at ingen af de mænd, der var inviteret, skal smage mit måltid!

Luk 14, 33 Slt

33 Således kan ingen af jer være min discipel, hvis han ikke giver afkald på alt, hvad han har.

Luk 14, 26-27; Luk 14, 23-24; Luk 14, 33; Luk 14, 15-24

1.5.14 Den, der bekender sig til Jesus, bliver frelst

Bibelen viser os mange steder, at kun de, der bekender sig til Jesus Kristus, bliver frelst. Denne bekendelse omfatter både det, vi siger med vores ord, og den måde, vi lever vores liv på og adlyder Gud. Vores liv er i sig selv den sande trosbekendelse. Det er de mennesker, der er frelst ved Lammets blod, lever efter Guds bud og er trofaste mod Jesu

budskab – selv til døden – som både er frelst nu og vil blive frelst i evigheden.

Romerne 10, 8-10 Meng

9 For hvis du »med din mund« bekender Jesus som Herre og »med dit hjerte« tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, så vil du blive frelst.

Luk 12, 8 Meng

Men jeg siger jer: Den, der bekender mig for mennesker, vil Menneskesønnen også bekende for Guds engle.

Mt 10, 33 Meng

Men den, der fornægter mig for mennesker, vil jeg også fornægte for min Fader i himlen.

1 Tim 5, 8 Slt

8 Men hvis nogen ikke sørger for sine egne, især for sine husfæller, har han fornægtet troen og er værre end en vantro.

Åb 12, 10-11 Slt

10 Og jeg hørte en høj røst i himlen sige: Nu er frelsen og magten og vores Guds rige og hans Kristi herredømme kommet! For vores brødres anklager, som anklagede dem for vores Gud dag og nat, er blevet kastet ned. 11 Og de har overvundet ham ved Lammets blod og ved deres vidnesbyrds ord og har ikke elsket deres liv indtil døden!

Luk 12, 8; Matt 10, 33; 1 Tim 5, 8; Åb 12, 10-11; Rom 10, 8-10; 1 Joh 2, 23; 1 Joh 4, 15; Hebr 10, 23; 1 Tim 6, 12; Mt 7, 21; Åb 12, 17

1.5.15 Den, der kommer ind i Guds rige, bliver frelst

Den, der kommer ind i Guds rige, bliver frelst.

Der er to grundpiller for at komme ind i Guds rige: Omvendelse fra sit gamle liv i selvherredømme og synd og hen imod at blive underlagt den herlige konge Jesus i himlens rige – og som følge heraf at lytte til Jesus i alt, lytte til Jesus i alt, hvad han som god og vis konge og herre siger.

Den, der omvender sig og gør Jesus til sin Herre og Konge nu, og den, der tjener ham trofast til det sidste, bliver frelst for evigt.

Den, der kun siger "Herre, Herre" og ikke gør, hvad Jesus siger, vil ikke opleve Guds riges glæde.

Mt 21, 31 Sl

31 Hvem af disse to har gjort faderens vilje? De sagde til ham : Den første. Da sagde Jesus til dem: Sandelig siger jeg jer: Toldere og skøger kommer før jer ind i Guds rige!

Luk 19, 17 Sl

Godt, du gode tjener! Fordi du har været trofast i det mindste, skal du have myndighed over ti byer!

Markus 9, 47 Meng

Og hvis dit øje forarger dig, så riv det ud! Det er bedre for dig at gå ind i Guds rige med et øje end at have begge øjne og blive kastet i helvede.

Luk 19, 11-27; Luk 13, 22-30; Luk 18,17; Matt 21, 28-32

1.5.16 Din nye identitet i Kristus viser størrelsen af din frelse

Gennem vores omvendelse og genfødsel har vi fået en ny identitet i Kristus. Vi lever ikke længere i vores gamle, menneskelige natur; Gud har helliget og rensat os som en ny skabelse. Vi er nu i vores væsen hellige, rene og gode – ikke længere "syndere", men hellige. Det er Guds ønske, at vi lever i overensstemmelse hermed.

Vores opgave som ny skabte mennesker i Kristus er ikke blot at tillade "kødets" handlinger, men at overvinde dem gennem Helligånden og "lægge dem af". Selvom vi er det "nye menneske" i Kristus, må vi først fuldt ud acceptere det i vores bevidsthed og hverdag. Dette er en proces, hvor vi iklæder os det "nye menneske" og endeligt lægger det "gamle menneske" bag os. I centrum for denne proces står den nye identitet, som G r skænket os i Kristus – den er grundlaget og seglet for vores frelse.

2 Kor 5, 17 Sl

17 Derfor: Er nogen i Kristus, så er han en ny skabelse; det gamle er forbi, se, alt er blevet nyt!

Åb 1, 5-6

5 [Jesus Kristus] ... som har elsket os og vasket os rene fra vores synder med sit blod, 6 og gjort os til konger og præster for sin Gud og Fader.

Rom 8, 5 Sl

5 For de, der er efter [kødets natur], søger det, der hører kødet til, men de, der er efter [åndens natur], søger det, der hører ånden til.

2 Kor 1, 1; Rom 8, 5; Åb 1, 4-6; Kol 3, 9; Ef 4, 22; Ef 4, 24; 2 Kor 5, 17

1.5.17 Resumé: Udvalgt: NU frelst – alene af nåde, gennem levende tro og ægte omvendelse

Vores frelse er en gave fra Gud – ikke vores fortjeneste, men hans værk. Gennem Jesus Kristus har han skabt den eneste vej, hvorpå vi kan komme til ham. Den, der tror på ham og tager imod ham som Herre, modtager nyt liv – her og i evigheden.

Ef 2, 8-9 Sl

For af nåde er I frelst ved tro, og det ikke af jer selv – det er Guds gave; ikke af gerninger, for at ingen kan rose sig.

Frelse alene gennem Jesu blod

Intet, vi gør, kan rense os – kun Jesu blod tilgiver vores synder. Hans død på korset var den højeste pris, så vi kan være frie.

1 Joh 1, 7 Sl

Men hvis vi vandrer i lyset, som han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu Kristi, hans Søns, blod renser os for al synd.

Syndernes forladelse – nøglen til frelse

Gud åbner vejen til tilgivelse – han kalder os til omvendelse. Den, der bekender sine synder, bliver befriet for skyld og indgår i et nyt forhold til Gud.

Apg 3, 19 Sl

Omvend jer nu og vend om, så jeres synder bliver udslettet.

Retfærdighed alene gennem troen

Det er ikke gerninger, der gør os retfærdige, men alene troen på Kristus. Han retfærdiggør os, når vi stoler på ham – ikke af egen kraft.

Rom 3, 28 Sl

Så kommer vi nu til den konklusion, at mennesket retfærdiggøres ved troen, uden lovens gerninger.

Genfødsel – det nye liv i Kristus

Frelse er mere end tilgivelse – det er en fuldstændig ny skabelse. Den, der tror på Jesus, modtager et nyt hjerte og et nyt liv.

Joh 3, 3 Sl

Hvis nogen ikke bliver født på ny, kan han ikke se Guds rige!

Frelst gennem en indre fornyelse af hjertet

Ægte omskæring sker i hjertet – Gud forandrer vores indre, så vi kan tjene ham af hele vores hjerte.

Fil 3, 3 Sl

For vi er den omskæring, som tjener Gud i Ånden og roser os af Kristus Jesus og ikke stoler på kødet.

Frelse viser sig i omvendelse og lydighed

Den, der følger Jesus, forbliver ikke uforandret. Ægte tro viser sig i et nyt liv, der ærer Gud.

Mt 7, 21 Sl

Ikke alle, der siger til mig: Herre, Herre! vil komme ind i himmelriget, men den, der gør min Faders vilje i himlen.

Jesus er vigtigere end alt andet – det sande bevis på frelse

Den, der virkelig er frelst, sætter Jesus over alt. Han er mere værdifuld end ejendom, anseelse eller eget liv.

Luk 14, 26 Sl

Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far, sin mor, sin kone, sine børn, sine brødre, sine søstre og endda sit eget liv, kan han ikke være min discipel.

Den, der bekender sig til Jesus, bliver frelst

Tro forbliver ikke skjult – den, der bekender sig til Jesus, bliver kendt af ham.

Rom 10, 9 Sl

Hvis du med din mund bekender Jesus som Herre og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, så bliver du frelst.

Din nye identitet i Kristus viser størrelsen af din frelse

Hvis du tilhører Kristus, er du en ny skabning. Gud har ført dig ud af mørket – dit gamle liv er forbi.

2 Kor 5, 17 Sl

Derfor: Er nogen i Kristus, så er han en ny skabelse; det gamle er forbi, se, alt er blevet nyt!

1.6 Mere skinn end væsen: Navnekristne og skinnende disciple uden ægte omvendelse, genfødsel og efterfølgelse af Kristus

Det Nye Testamente advarer gentagne gange mod en tro, der kun er ydre og ikke medfører en ægte forandring i hjertet. Jesus sagde: *"Ikke alle, der hele tiden siger 'Herre' til mig, vil komme ind i det rige, hvor himlen hersker, men kun den, der gør min Faders vilje i himlen"* (Mt 7, 21). Navnekristne eller falske disciple bekender sig måske formelt til Kristus eller lever i religiøse traditioner, uden dog at have oplevet en ægte omvendelse og genfødsel gennem Helligånden. De ligner farisæerne, der udadtil virkede fromme, men indadtil var tomme (Mt 23,27).

Jesus taler klart om, at der er mennesker, der tilsyneladende følger ham og udadtil er kendt som hans disciple, men som ikke har et ægte forhold til ham og hverken er genfødte eller frelst. Årsagen er, at de aldrig rigtig har taget imod Jesus som Herre i deres liv og fortsætter med at følge deres egen vilje i stedet for Guds vilje. Deres liv er stadig præget af egenvilje, verdslig tankegang og egoistisk natur. De har aldrig

underkastet sig Guds vilje af hele deres hjerte og er i sidste ende forblevet deres egne herrer.

Ægte efterfølgelse kræver derimod et inderligt forhold til Jesus, som kommer til udtryk i tro, kærlighed og lydighed. »Hvis I bliver i mit ord, er I virkelig mine disciple« (Joh 8,31 f.). At være en efterfølger er mere end blot en bekendelse – det viser sig i et liv, der er forvandlet af Guds nåde. Den, der virkelig er omvendt og frelst, overgiver sig fuldstændigt til Gud og retter sig efter hans vilje. Et sandt genfødt Guds barn modtager hans Ånd, lader sig lede af ham og lever efter Guds ord – trods mulige tilbageslag. Det stoler på Jesus, bærer frugt for Gud og vender sig bort fra uretfærdigheden. "For Herren kender sine egne" (2 Tim 2,19 Meng).

Ægte efterfølgere er frelst og vil blive frelst for evigt. Navnekristne og falske disciple uden ægte omvendelse og efterfølgelse af Kristus er ikke frelst nu og vil gå fortabt for evigt.

Mt 7, 20-21 Slt

20 Derfor vil I kende dem på deres frugter. 21 Ikke alle, der siger til mig: Herre, Herre! vil komme ind i himlens rige, men den, der gør min Faders vilje i himlen.

Tit 1, 16 Slt

16 De foregiver at kende Gud, men med deres gerninger fornægter de ham, da de er afskyelige og ulydige og uduelige til ethvert godt værk.

Lk 17, 34 Slt

34 Jeg siger jer: I denne nat vil to ligge i samme seng; den ene vil blive taget, og den anden vil blive efterladt.

Gal 5, 4-6; Fil 3, 17-19; Mt 13, 27-30; Joh 1, 11-12; Luk 17, 34-36; Tit 1, 15-16; 3 Joh 1, 11; 1 Joh 2,9; 2 Petr 2, 1-3; Jud 1, 18-19; Matt 23, 27; Joh 8, 31

1.7 Døde gerninger: De frelser hverken NU eller EVIGT

Døde gerninger er menneskets forgæves forsøg på at finde et forhold til Gud af egen kraft [<https://youtu.be/j6MWVxE7AEw?feature=shared>]. Et ægte forhold til Gud opstår kun af nåde og alene gennem Jesu Kristi

blod, som han udgød for os på korset – hvis vi tror på det. Vi må vende os bort fra døde gerninger – det forgæves forsøg på at behage Gud ved egen kraft og egen indsats – omvende os og tro på den Gud, der retfærdiggør de fortabte. Kun gennem det blod, som Jesus udgød for vores skyld, bliver vores samvittighed rensset for disse døde gerninger, så vi bliver rensede og overhovedet i stand til at tjene den levende Gud.

Her ligger den afgørende vending fra død til liv – både for os selv og for vores gerninger. Når vi er døde og opstået med Kristus, bliver det at tjene Gud vores nye væsen og opgave. Fra nu af er alt, hvad vi gør for Gud, acceptabelt gennem Jesu tilgivelse og renselse. Gud ønsker, at vi gør sådanne gode gerninger i overflod for ham, for de bærer frugt og ærer ham.

Troens gerninger for Gud viser, at vores tro er levende. De afspejler vores taknemmelighed og vores kærlighed til Jesus og viser, at han virkelig er Herre i vores liv. Gennem dem lever vi i ærefrygt for Gud og hans ord. Disse troens gerninger er frugten af evangeliet i vores liv og er Gud velbehagelige gennem Jesus. Den, der som Guds elskede selv viser Guds kærlighed gennem (tros)gerninger, vil finde evigt liv.

Mk 7, 6-7 Meng

6 Dette folk ærer mig (kun) med deres læber, men deres hjerte er langt fra mig; 7 men de tilbeder mig forgæves, fordi de gør menneskers bud til deres lære.

Hebr 6, 1 Sl

1 Derfor vil vi forlade de første grundlæggende principper i Kristi ord og gå videre til fuld modenhed, uden atter at lægge grunden med omvendelse fra døde gerninger og tro på Gud.

Gal 5, 6 Meng

For i Kristus Jesus har hverken omskærelse eller uomskærelse nogen betydning, men kun troen, der udøves gennem kærlighed.

Jak 1, 12 Sl

12 Salig er den mand, der udholder prøvelsen; for når han har bestået prøven, skal han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.

Mt 7, 24-29; Mk 7, 6-7; Hebr 6, 1; Rom 3, 28; Gal 5, 6; Joh 15; 8; Åb 3, 1-13; Hebr 6, 1; Rom 3, 28; 2 Kor 3, 5; Joh 15; 8; Mt 7, 24-29; Åb 3, 1-13; Luk 19, 11-27; 1 Petr 1, 17; Åb 22, 12

1.8 Udvalgt fra evighed – bevaret gennem Guds trofasthed og evigt frelst

Evangeliet lover ikke kun frelse i nuet, men også en evig frelse – et liv i fællesskab med Gud, der aldrig ender. Denne evige frelse er målet for vores tro og fuldendes i foreningen med Gud i hans herlighed.

De følgende underkapitler belyser de forskellige aspekter af denne evige frelse og adskiller dem fra andre veje.

1.8.1 Den evige frelse: Hvordan ser den ud?

De evigt frelste i himlen vil

- stå foran Guds trone og Lammet, klædt i hvide klæder og med palmer i hænderne, og råbe højt: "Frelsen tilhører vores Gud og Lammet!"
- Tjene Gud og Lammet som præster
- Se Guds ansigt og leve i hans lys
- Regere som konger for evigt
- få lov til at spise af livets træ i Guds paradis
- være sikre mod den anden død
- spise af det skjulte manna og modtage en hvid sten med et hemmeligt nyt navn
- have magt over nationerne og lede dem med jernstav; desuden vil Jesus give dem morgenstjernen
- klædes i hvide klæder og ikke slettes fra livets bog, for Jesus vil bekende deres navn for Faderen og hans engle
- stå som søjler i Guds tempel og aldrig mere gå bort; Jesus vil skrive Guds navn og det nye Jerusalems navn samt sit nye navn på dem
- sidde sammen med Jesus på hans trone
- tjene Gud i templet dag og nat, og Gud vil bo hos dem. De vil hverken have sult eller tørst, og hverken sol eller hede vil plage

dem. Lammet i midten af tronen vil lede dem og bringe dem til livets kilder. Gud vil tørre hver tåre fra deres øjne

- være i tæt fællesskab med Gud, som bor blandt dem, og de vil være hans folk

Jes 35, 10 Sl

10 Og Herrens frelste skal vende tilbage og komme til Zion med jubel. Evig glæde skal være over deres hoveder; de skal opnå fryd og glæde, men sorg og suk skal forsvinde!

Åb 7, 15-17 Sl

15 Derfor er de foran Guds trone og tjener ham dag og nat i hans tempel, og den, der sidder på tronen, vil slå sit telt op over dem. 16 Og de skal ikke mere sulte og ikke mere tørste, og solen skal ikke ramme dem, ej heller nogen hede; 17 for Lammet, som er midt for tronen, skal vogte dem og føre dem til levende vandkilder, og Gud skal tørre alle tårer af deres øjne.

Åb 21, 3 Meng

Og han [Gud] vil bo hos dem, og de vil være hans folk, ja, Gud selv vil være blandt dem.

Es 35, 10; Åb 7, 14-17; Åb 2-3; Åb 21; Åb 22, 3-5

1.8.2 Afgrænsning: Evig fordømmelse, skærsilden og alforsoning

Fra evighed til evighed – en klar advarsel mod falsk håb

Når Bibelen ønsker at understrege det ægte "evige", bruger den udtrykket *fra evighed til evighed* – hvilket også kan oversættes med *fra tidsalder til tidsalder*. Dette udtryk beskriver Guds eget uforgængelige liv: Kun Gud og Jesus besidder liv, der aldrig ender.

Alle klare bibelsteder taler om evig fordømmelse af de vantro. De gør det klart, at denne "evighed" varer lige så længe som Guds eget liv: *fra evighed til evighed*. Derfor er det næsten umuligt, at en person, der kommer i en tilstand af fortabelse, på et tidspunkt alligevel vil opleve en forandring.

Nogle mindre entydige bibelsteder giver teologisk plads til spekulationer. Nogle udleder heraf, at Gud i sidste ende vil være "alt i alt", og at døden vil blive afskaffet. At konstruere en universel forsoning ud fra dette er imidlertid hverken bibelsk eller ansvarligt. For Bibelen siger det ikke klart – og det, den ikke siger, bør vi heller ikke lære.

Den mulige afskaffelse af den anden død kunne lige så godt betyde, at de fortabte efter deres dom bliver fuldstændig brændt og udslettet – ikke at de bliver frelst. Den første død blev ganske vist også tilintetgjort, hvilket nogle tolker som et tegn på en senere ophævelse af den anden død. Men ingen steder vidner Skriften udtrykkeligt om, at også den anden død vil blive overvundet eller ophævet. En sådan håb forbliver spekulativ og må aldrig gøres til grundlag for en bindende lære.

Guds ord taler enkelt, klart og med alvorlig hensigt: Fortabelsen er *fra evighed til evighed*. Den, der forknyder læren om alforsoning, vækker falsk håb. Dette håb fører til, at mennesker ikke længere frygter Gud og hans hellighed. De bliver dovne, giver op og gør ikke længere alt for at redde sig selv og andre.

Forestillingen om, at nogen lider "fra evighed til evighed" i kvaler, kun for *måske* at blive frelst eller udslettet, er hverken bibelsk eller logisk. Den strider både mod sund fornuft og mod Skriftens vidnesbyrd.

Enhver lære eller blot antydning af en alforsoning er åndeligt farlig. Den slører menneskets ansvar for at træffe en beslutning *nu*. Den svækker nødvendigheden af omvendelse og bagatelliserer dommen.

Det eneste, de "usikre" bibelsteder kan lære os, er dette:

Vi kan ikke fastlægge Gud ud fra vores teologier. Han forbliver suveræn. Han har givet os indsigt indtil den evige dom – ikke ud over det. Hvad der sker efter den sidste dom, forbliver Guds hemmelighed. Og det er godt sådan.

Vores opgave er at stå op for sandheden her og nu og forberede os selv og andre på dommen. Den, der går videre og tilføjer ting, som Gud ikke har sagt, risikerer ikke kun sin egen frelse, men også mange andres.

Åb 15, 7 Sl

7 Og et af de fire levende væsener gav de syv engle syv gyldne skåle fulde af Guds vrede, som lever fra evighed til evighed.

Åb 14, 11 Sl

11 Og røgen fra deres pinsler stiger op fra evighed til evighed, og de, der tilbeder dyret og dets billede, har ingen fred dag og nat, og de, der tager dets navns mærke.

Åb 11, 15 Sl

15 Og den syvende engel blæste i basunen, og der lød høje røster i himlen, som sagde: Verdens riger er blevet vor Herre og hans Kristus til del, og han skal regere fra evighed til evighed!

Åb 15, 7; Åb 11, 15; Åb 14, 11; Ef 1, 9-10; 1 Tim 4, 10; 1 Kor 15, 24-28; 1 Tim 6, 16; Åb 1, 18; Åb 4, 9-10; Åb 10, 6; 1 Kor 15, 53-54; Hebr 8, 7; Joh 17,2; Hebr 7, 16; Joh 14,19; Åb 1, 6; Ef 1, 9-10; 1 Tim 4, 10; 1 Kor 15, 24-28; Ez 28, 18; Mt 3, 12; Joh 15, 6; 1 Kor 3, 15

1.8.3 Jesus Kristus: Han er døren til Faderen og vejen til himlen

Hvis vi reducerer Jesus til døren til det evige liv, gør vi ham ikke retfærdighed. Jesus er både døren og vejen til det evige liv. KUN den, der går gennem døren Jesus ind i et helbredt forhold til Gud, bliver frelst. Og kun den, der går på vejen Jesus til evigheden, vil også nå frem dertil.

Mt 7, 12-14 Meng

[Jesus Kristus taler] 12 »Alt, hvad I forventer af mennesker, skal I også gøre mod dem, for i det består (opfyldelsen af) loven og profeterne. – 13 Gå ind (i Guds rige) gennem den trange port, for bred er den port og bred er den vej, der fører til fortabelse, og mange er der, som går ind ad den. 14 Trang er derimod den port og smal den vej, der fører til livet, og kun få er der, som finder den [vejen].«

Joh 10, 9 F

„Jeg er døren“ [siger Jesus]. Hvis nogen [gennem døren Jesus] træder ind i et godt forhold til Gud, så vil han og hun blive frelst og gå ind og ud og finde græsgang.

Joh 14, 6 F

"Jeg er vejen" [siger Jesus]. Ingen kan komme til Faderen uden at gå denne vej.

Mt 7, 12-14; Joh 10, 9; Joh 14, 6

1.8.4 Vi er allerede frelst NU – men målet for vores frelse ligger stadig foran os.

Ved vores genfødsel har Gud gjort mange ting, ja, alting, nyt. Nogle af disse ting oplever vi bevidst, andre er allerede åndeligt sande og sket, men vi må først tage imod dem i tro, forstå dem og bevare dem til det sidste. Det er en del af vores vej til frelse. Vi lever i denne spænding: Vi har allerede det evige liv, og alligevel håber vi stadig på det. Det får os til at længes efter det og vente tålmodigt på det.

Her er en oversigt, der tydeliggør disse modsætninger og spændingen i dem:

	Rom 2, 7 Meng
Joh 3, 36 Meng	Nemlig evigt liv til dem, der vedholdende
Den, der tror på Sønnen, har	udholder det gode værk og stræber efter
evigt liv; men den, der	herlighed, ære og uforgængelighed; 8
forbliver ulydig mod Sønnen,	derimod (hans) vrede og harme til dem,
vil ikke se livet, men Guds	der er stædige og ikke adlyder
vrede bliver over ham.	sandheden, men tjener
	uretfærdigheden.
Joh 5, 24 Meng	
Sandelig, sandelig siger jeg	Rom 6, 22 Meng
jer: Den, der hører mit ord	Men nu, hvor I er blevet fri for synden og
og tror på den, som har	er blevet Guds tjenere, har I som frugt
sendt mig, har evigt liv og	helliggørelse og som endeligt resultat
kommer ikke til dom, men er	evigt liv.
gået over fra døden til livet.	
Joh 6, 40 Meng	Gal 6, 8 Meng
For det er min Faders vilje, at	For den, der sår i sit kød, skal høste
enhver, der ser Sønnen og	fordervelse af kødet, men den, der sår i
tror på ham, skal have evigt	Ånden, skal høste evigt liv af Ånden.

liv, og jeg vil oprejse ham på den sidste dag.

Joh 6, 47 Meng

Sandelig, sandelig siger jeg jer : Den, der tror, har evigt liv!

Joh 12, 25 Den, der elsker sit liv, mister det, men den, der hader sit liv i denne verden, vil bevare det til evigt liv.

Joh 6, 54 Meng

Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, har evigt liv, og jeg vil oprejse ham på den sidste dag.

Joh 10, 27-28 Meng

27 Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig; 28 og jeg giver dem evigt liv, og de skal aldrig fortabes, og ingen skal rive dem ud af min hånd.

Joh 17, 3 Meng

Men det evige liv består i, at de kender dig, den eneste sande Gud, og den, du har sendt, Jesus Kristus.

1 Tim 6, 12 Kæmp den gode kamp for troen, tag det evige liv i besiddelse, som du er kaldet til, og som du har aflagt det herlige vidnesbyrd om foran mange vidner.

1 Joh 5, 13 Dette har jeg skrevet til jer, som tror på Guds Søns navn, for at I skal vide, at I har evigt liv.

1 Joh 3, 15 Enhver, der hader sin bror, er en morder, og I ved, at ingen morder har evigt liv som en varig ejendom i sig.

1 Joh 5, 20 Meng

Vi er i den sandfærdige, (ved at vi er) i hans søn Jesus Kristus. Han er den sandfærdige Gud og det evige liv.

Jud 1, 21 Meng

og bevar jer selv i Guds kærlighed, fulde af tillid og ventende på vor Herre Jesu Kristi barmhjertighed, (som vil føre jer) til evigt liv!

1 Joh 5, 11-12 Meng

Og hvad betyder det for os? Det betyder, at Gud har givet os evigt liv, det liv, der er i hans Søn.

1 Joh 5, 12 Den, der er forenet med Guds Søn, har livet; den, der ikke er det, har det ikke.

Yderligere eksempler:

	Åndeligt sandt	Handlingsopgave	
Kol 3, 3+20	Vi er allerede døde	Vi vil enten dø fysisk eller blive forvandlet	1 Kor 15
Ef 2, 1+6; Kol 2, 12	Vi er allerede oprejst	Gud vil først genoplive os (legemligt)	1 Kor 6, 14; 1 Kor 15
Ef 2, 6; Kol 1, 13; Hebr 12, 22	Vi er allerede flyttet til himlen	Vi skal løbe vores løb mod himlen ufortrødent og fejlfrit i troen, indtil vi når frem	1 Kor 9, 24; Fil 3, 14; Hebr 12, 1
Kol 3, 9; Ef 4, 22	Vi har allerede aflagt det gamle menneske	Vi skal aflægge det gamle menneske med alle dets handlinger	Ef 4, 25; Kol 3, 8; Jak 1, 21; 1 Petr 2, 1
Kol 3, 10; Gal 3, 27	Vi har allerede iklædt os det nye menneske	Vi skal iklæde os det nye menneske med alle dets egenskaber – Kristus	Rom 13, 14; Kol 3, 12+14
Rom 6, 6; Gal 5, 24	Gud har allerede korsfæstet vores gamle menneske sammen med Jesus	Vi skal korsfæste og dræbe vores gamle menneske	Mt 10, 38; Rom 8, 13; Kol 3, 5
Rom 6, 7+22; Rom 7, 6; Gal 5, 1	Gennem Kristus er vi befriet fra loven og synden	Vi skal først opleve denne befrielse og leve den ud	Rom 7; Rom 8, 1; 1 Kor 8, 9; Gal 5, 1+13; 1 Petr 2, 16
Rom 3, 23-25; 2 Tim 1, 9;	Vores frelse (nu) er en gave, som vi kun kan modtage i tro	Vores frelse (evigt) afhænger af vores	Joh 15, 6; Kol 1, 23; 1 Joh 4, 16; 2

1 Joh 5, 10-13	uden egne gerninger	fortsatte tro og troens gerninger her på jorden	Joh 1, 9; Jud 1, 5
Joh 6, 40; 1 Joh 5, 13	Vi har allerede evigt liv	Vi skal først endnu opnå det evige liv (ved at overvinde)	Fil 2, 12; 1 Tim 6, 12; Åb 2+3

Joh 5, 24 Meng

Den, der hører mit ord og tror på den, som har sendt mig, har evigt liv og kommer ikke til dom, men er gået over fra døden til livet.

Rom 8, 24-25 Meng

24 For vi er blevet frelst, men (indtil nu) kun på grundlag af håb. ... 25 Men når vi håber på det, vi endnu ikke ser (realisere), venter vi tålmodigt på det.

Joh 5,24; Rom 8, 23-25

1.8.5 Guds trofasthed bevarer os til det sidste

Guds trofasthed er grundlaget for vores frelse. Han har påbegyndt det gode værk i os og vil fuldføre det (Fil 1,6). Selv når vi bliver svage, forbliver han trofast (2 Tim 2,13). Hans ønske er, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal have mulighed for at omvende sig (2 Petr 3,9).

På vores vej bliver vi prøvet, men Gud sørger for, at ingen fristelse er for stor (1 Kor 10,13). Han beskytter os mod at falde og vil stille os skyldfrie for sig (Jud 1,24). Hans hånd holder fast i os, ingen kan rive os ud af den (Joh 10,27-29).

Vores håb hviler ikke på os selv, men på Gud. Intet kan skille os fra hans kærlighed (Rom 8,38-39). Jesus går i brechen for os og kan frelse os fuldstændigt (Hebr 7,25). Vi er beseglet med Hellig s Ånd, et pant på vores evige arv (Ef 1,13-14).

Derfor skal vi holde fast i håbet uden at vakle, for Gud er trofast (Hebr 10, 23). Han vil styrke os indtil målet, ham være æren i al evighed (Rom 16, 25-27). Den, der stoler på ham, kan være sikker: Han vil føre os igennem!

Hebr 7, 25 Sl

Derfor kan han også frelse dem fuldstændigt, der kommer til Gud gennem ham, fordi han altid lever for at gå i brechen for dem.

Fil 1, 6 Sl

6 Jeg er overbevist om, at den, som har begyndt et godt værk i jer, også vil fuldføre det indtil Jesu Kristi dag.

2 Tim 2, 13 Sl

Er vi utro, så forbliver han trofast, for han kan ikke fornægte sig selv.

2 Petr 3, 9 Sl

Herren forsinker ikke sin løfte, som nogle mener, men han er langmodig over for os og ønsker ikke, at nogen skal gå fortabt, men at alle skal have mulighed for at omvende sig.

Hebr 7, 25; 2 Tim 2, 13; 2 Petr 3, 9; Fil 1, 6; 1 Kor 10, 13; Jud 1, 24; Joh 10, 27-29; Rom 8, 38-39; Ef 1, 13-14; Hebr 10, 23; Rom 16, 25-27

1.8.6 Vores kald og udvælgelse

Der kunne skrives meget om kald og udvælgelse. Alene min samling af dokumentation herom fylder næsten en hel bog. Konklusionen af alle undersøgelserne er følgende:

1. I Guds ord er der en afgørende forskel på, om det er Gud Faderen og Jesus, Guds Søn, der taler om de "udvalgte" i Det Nye Testamente, eller om det er apostlene.
2. Den treenige Gud taler altid om udvælgelse ud fra et evigt perspektiv. Han ser dem, der virkelig kommer til himlen, og betegner dem som de udvalgte.
3. Guds udvalgte bliver ikke automatisk eller gennem en uigenkaldelig genfødsel frelst, men gennem Gud, der i sin nåde leder dem, går i brechen for dem, beskytter og bevarer dem og ikke lader dem blive fristet ud over deres evne til at synde, og som fører sine udvalgte til ende.

4. Apostlene bruger et helt andet sprog om de "udvalgte". I hvert af deres vers om de udvalgte bliver det klart, at apostlene ikke har forudgående viden om udvælgelsen. De fremfører snarere indiciebevis: De antager, at den, der lever i overensstemmelse med evangeliet og viser de tilhørende frugter af troen og livet, er (troens) udvalgte. Og den, der som troende som synligt bevis forbliver i troen på Jesus med glæde trods modstand og forfølgelse, kan man med sikkerhed vide, at han og hun er udvalgt, for han og hun bærer frugterne af de sande udvalgte.
5. Dels betegner apostlene de kristne i ét og samme vers eller afsnit som udvalgte – som NU virkelig tror – dels som kaldede – til den FREMTIDIGE himmelske arv. Derved bliver det tydeligt, at der er to trin i troen: troen nu (de udvalgte i troen) og det endnu ikke opnåede håb om evigheden (de kaldede til evigheden).
6. Derfor må alle, der NU er udvalgt (til troen), først nu fastslå deres udvælgelse (at leve med Gud nu) og kald (til evig herlighed) og opnå deres frelse i tillid til Guds kærlighed, bevarelse og godhed, men også med frygt og bæven.
7. Fra et menneskeligt perspektiv uden Guds (forudgående) viden kan man ALDRIG med absolut sikkerhed tale om EVIG udvælgelse og opfyldt kald indtil slutningen, før nogen virkelig har været trofast mod Kristus indtil døden.

Derfor kan Kristus sige: Mange er kaldet, men få er udvalgt.

Mange er kaldet til at følge Lammets kald til at følge ham og tage korset på sig. Alle kunne følge dette kald til at følge Kristus ud fra et menneskeligt perspektiv. Men få følger dette kald.

Men alle, der er begyndt at følge Jesus, er kaldet til at vandre til den himmelske by og også nå frem dertil. Langt fra alle følger trofast deres himmelske kald til det sidste.

Frelsens sikkerhed findes på denne pilgrimsrejse kun og udelukkende i at gøre Guds vilje.

I hele Bibelen findes der aldrig frelsesvished gennem en magisk indledende oplevelse, der gør det efterfølgende liv i tro og lydighed (tro på Gud er per definition lydighed mod Gud) unødvendigt.

Det Gamle og Det Nye Testamente er helt enige om dette.

Har mennesker fri vilje med hensyn til frelse?

Fra Guds synspunkt nej: Hver udvalgt, der kommer til himlen, har alene Gud at takke for sin frelse

- at overhovedet få lov til at høre evangeliet
- overhovedet at kunne tro
- overhovedet at kunne følge Kristus til det sidste

er alt sammen gaver fra Gud og ikke noget, man selv har fortjent.

På den anden side er mennesket fra et menneskeligt synspunkt på alle fronter forpligtet til at yde sit bidrag, uden hvilket dets frelse ikke vil nå sit mål.

Fra et guddommeligt synspunkt har vi ikke fri vilje, men Gud har udvalgt og bestemt os til evig frelse.

Fra et menneskeligt synspunkt er det dog fuldstændig forbudt for os at bruge denne sandhed som det mindste argument for ikke at tro, ikke at adlyde eller ikke at være trofaste.

Som mennesker kan og må vi kun leve og handle, **som om vi selv og alle andre mennesker havde fri vilje.**

Kald og udvælgelse

Først bekræfter Paulus i det første kapitel af sit brev til tessalonikerne tessalonikernes *udvælgelse* på grund af Helligåndens åbenbare virke i deres liv. Derefter minder han dem i det andet kapitel om, at de er *kaldede*. Kaldede til senere at få del i Guds herredømme og herlighed. Når vi bruger ordet "udvalgte", antager vi instinktivt, at frelsen allerede er sikker og ukrænkelig. Ordet "kaldede" indebærer imidlertid en vis usikkerhed om, hvorvidt de kaldede virkelig lever op til deres kald. Det

bliver således klart, at thessalonikerne *nuværende* frelse er sikker for Paulus. Den fremtidige frelse er derimod endnu ikke sikker.

Er det rigtigt?

Fra et *menneskeligt* synspunkt er kald og udvælgelse det samme. Så længe de kaldede adlyder deres kald og åbenbart følger det, kan de også tildeles status som "udvalgte", som det skete for tessalonikerne, da de adlød deres kald til troen. De blev kaldet til troen på Gud, fulgte dette kald, blev frelst og blev udvalgte i forhold til deres nuværende status som frelste.

Således kan enhver kaldet potentielt være en udvalgt, hvis han eller hun følger og adlyder Gud.

Med hensyn til deres evige, dvs. endelige frelse, betegner Paulus imidlertid ikke tessalonikerne som udvalgte på grund af sin ufuldkomne menneskelige opfattelse, men som kaldede. De er endnu ikke nået frem til den evige frelse, de venter stadig på den og længes efter den. Fordi de endnu ikke har den evige frelse i hænderne, er de stadig kaldede til den evige frelse. Men når de først er nået frem til evigheden, hører de til Guds udvalgte ifølge den logik, Paulus anvender her i forbindelse med tessalonikerne, for da er deres kald opfyldt, og tessalonikerne har opfyldt deres kald til den himmelske arv.

Mt 22, 12-14 Meng

Mange er kaldet, men få er udvalgt

siger Jesus til bryllupsgæsten, der ikke har bryllupstøj, og kaster ham ud af himlen.

Derved bliver ordet "kaldet" endnu tydeligere: Det betyder at få en opgave, der skal udføres: at tage bryllupsklæder på.

"Kaldet" betyder den menneskelige side og ansvar. Og her kan mennesker fuldstændig nægte at følge Guds kald. Og Kristi efterfølgere kan delvist eller fuldt ud følge Guds kald inden for deres efterfølgelse af Kristus. Kaldet omfatter altid spørgsmålet om, hvorvidt den kaldede også gør det, han er kaldet til.

Udvalgelsen er så på den anden side altid det guddommeligt tilsigtede slutresultat, der opnås gennem Guds virke.

Den, der adlyder kaldet til tro på Jesus, bliver genfødt af den hellige ånd og bliver en udvalgt på jorden.

Nu gælder det for den (troende) udvalgte at holde fast ved evangeliet og leve efter det. Gør han det til det sidste, er han en (himmel)udvalgt og endeligt frelst i himlen.

Og når en sådan udvalgt har gennemført alt, hvad Gud har pålagt ham i hans levetid, er han også udvalgt med hensyn til sin tjenesteopgave.

På hvert trin er det kun gennem Guds virke og kald, at det er muligt at blive og være en udvalgt. Det gør Skriften også klart mange steder. Uden Guds virke gennem Jesus Kristus ved hjælp af Helligånden kan ingen blive en udvalgt på alle tre trin.

Dette tjener til at herliggøre Gud, som virker alt dette og som al ære tilkommer. Og det tjener til vores beskyttelse som Kristi efterfølgere, at vi ikke kan rose os af noget foran Gud – selvom Gud inddrager os i sine planer.

At være udvalgt betyder altså fra et menneskeligt synspunkt at leve fuldt ud op til den guddommelige kaldelse. Udvælgelse forudsætter en kaldelse fra Gud.

Sammenfattet betyder det:

Ikke alle, men mange bliver kaldet af Gud til at følge hans søn Jesus Kristus. Hvis vi følger Guds kald, er vi (troens) udvalgte, så længe vi følger vores kald.

Vores anden kaldelse som (troende) udvalgte er at komme til himmelen. Det indebærer at følge evangeliet og Guds ord og bede for hinanden, så vi bliver opmuntret og styrket i gode gerninger og ord. Hvis vi følger vores himmelske kald som (troens) udvalgte () til det sidste, hører vi i sidste ende til de (himmelske) udvalgte, som Gud allerede på forhånd kender.

Og vores tredje kald som (troens) udvalgte er at fuldføre den tjeneste, som Gud giver hver enkelt af os, fuldt ud. Graden af opfyldelse af vores kald til tjeneste for Jesus vil en dag bestemme vores løn i himlen.

Kald og udvælgelse bliver i Det Nye Testamente

- ALDRIG som et sikkerhedskoncept eller en fri billet, der får os til at lægge armene i skødet og være passive
- men som et taknemmeligheds- og opmuntringskoncept, der beskytter os mod stolthed og samtidig giver os sikkerhed for, at Gud elsker os og er trofast over for os

Læren om udvælgelse – korrekt anvendt – betyder:

- at stole fuldt ud på Guds nåde og forblive ved Gud, som om alt afhang af mig alene
- og samtidig vide, at hver eneste millimeter succes i min efterfølgelse alene skyldes Guds udvælgende nåde, og at jeg ikke kan tilskrive mig selv noget som helst

Eller kort sagt

* tro, som om al udvælgelse ikke hjælp, og

* at stole på Guds udvælgelse, som om al egen tro ikke hjælp

Kan en person, der oprindeligt stolede på Jesus, fulgte ham og var lydig, forlade sin kaldelse igen? Ordet og princippet "kaldet" og "kaldet" indebærer ifølge Jesus altid muligheden for ikke (længere) at følge kaldelsen (Mt 13, 20-22).

Ordet og princippet "udvalgt" og "den udvalgte" bruges imidlertid altid i Det Nye Testamente ud fra Guds forudviden. Gud ved, hvem der en dag vil komme til ham i evigheden, og hvem der f.eks. også vil overleve den frygtelige fase i endetiden og forblive ham tro indtil til det sidste. Og det er fra Guds synspunkt de udvalgte. Gud har bestemt, at de skal tilbringe evigheden med ham. Fra et menneskeligt synspunkt har vi ikke denne viden, som Gud har. Vi kan kun se på frugterne i et menneskes liv, om nogen sandsynligvis hører til de udvalgte. Alle, der i øjeblikket har tillid til Jesus og følger ham i lydighed, kan ifølge dette afsnit i

Korintherbrevet også med tillid regne sig selv blandt de udvalgte. Alle tegn og alle frugter taler for det. Og det vigtigste er: vores tillid til evangeliets livreddende kraft og at vi følger Guds kald i evangeliet.

Her vender Paulus rækkefølgen om: Først bekræfter Paulus i det foregående afsnit de thessalonikernes udvælgelse på grund af den Hellige Ånds åbenlyse virke i deres liv. De skal NU tiltales som udvalgte – for de afviger ikke på nogen måde fra Guds forestilling om de udvalgte: De følger Jesus gennem den Hellige Ånd og bærer frugt for Gud.

Derefter minder Paulus tessalonikerne om, at de er kaldede. Kaldede til en dag at få del i Guds herredømme og herlighed. Således nedgraderer Paulus den sikkerhed, der ligger i ordet udvælgelse (Mt 24,22), til den usikkerhed, der er forbundet med ordet kald (Mt 20,16). Hvordan kan det være?

Fordi kald og udvælgelse fra et menneskeligt synspunkt er det samme – så længe de er sammenfaldende. Så længe de kaldede adlyder deres kald og åbenbart følger det, kan de også tildeles status som "udvalgte". Den, der åbenbart og aktivt følger sit kald, vil sandsynligvis nå målet for sit kald. Og den, der er nået målet og kommet i himlen, hører til de udvalgte, der er forblevet trofaste mod deres kald. Det er sikkert, at tessalonikerne er frelst NU. Men det er endnu ikke sikkert, at de vil blive frelst i fremtiden. Himlens kald til at opnå evig frelse hænger stadig over deres liv og er endnu ikke opfyldt. Men den kan opfyldes og vil blive opfyldt, hvis tessalonikerne følger apostelens formaninger og opmuntringer. Og hvis de fortsat holder fast ved apostelens ord som Guds ord. For Guds ord er virksomt i deres liv, og i det kommer Guds trofasthed – over for sit ord og dermed over for tessalonikerne – tydeligt til udtryk.

Alt dette giver os stor håb: Enhver kaldet kan potentielt være en udvalgt, allerede nu i denne tilværelse – og så meget mere, når han eller hun er nået frem til det evige liv hos Gud.

Det er ikke Guds skyld, at der er færre udvalgte end kaldede (Mt 20,16). Gud er trofast i livet for hvert menneske, han kalder. Og så længe vi følger Kristus trofast, må vi vide, at vi er udvalgte og kalde os udvalgte ud fra vores menneskelige synspunkt.

Alle, som Gud har kaldet, kan som frelste modtage den evige arv

Hebr 9, 15 Sl

Og af denne grund er han også mellemmand for en ny pagt, for at de kaldede på grund af en død, der er sket til tilgivelse for de overtrædelser, der er begået under den første pagts varighed, skal modtage det lovede gode, det evige arv.

Alle, som Gud har kaldet – ikke kun de udvalgte – kan potentielt modtage det evige arv som frelste.

Her bliver det igen klart, at alle, der er kaldet af Gud, kan modtage det evige arv som frelste. Det er ikke kun de udvalgte. Potentielt kan alle, der er kaldet af Gud, også blive frelst for evigt. Sker det? Hvis ikke, så er det i hvert fald ikke Guds skyld. For Kristus er mellemmand for en ny pagt, så ALLE, som Gud har kaldet, som frelste kan modtage det evige arv, som han har lovet dem. Gud våger trofast over de kaldede, han ønsker, at hans kaldede skal modtage den evige arv. Fra et menneskeligt synspunkt ser vi kun de kaldede, ikke de, der i sidste ende er udvalgt. Men alle kaldede kan blive fuldstændigt og endeligt frelst. Det er en ekstremt god nyhed.

Udvalgt trofasthed og standhaftighed

Åb 13, 8-10 Sl

8 Og alle, der bor på jorden, vil tilbede det, hvis navne ikke er skrevet i Lammets livets bog, som er slagtet fra verdens grundlæggelse. 9 Hvis nogen har ører, så lad ham høre! 10 Hvis nogen fører i fangenskab, så skal han gå i fangenskab; hvis nogen dræber med sværd, så skal han dræbes med sværd. Her er de helliges udholdenhed og tro!

Guds udvalgte vil leve evigt. Gud har skrevet dem i livets bog siden verdens grundlæggelse. De er trofaste mod Kristus og standhaftige indtil døden og tilbeder ikke dyrets billede

Her står vi over for en stor kontrast. Der er dem, der siden verdens skabelse har stået i det ofrede Lammes livets bog. De vil blive frelst og leve evigt. Er de passive, og kommer deres frelse til dem uden at de gør noget for det? Nej, de er meget aktive. De tilbeder ikke dyret, hvilket

ville betyde deres sikre evige fortabelse (Åb 14, 9-13). Og for denne beslutning og deres standhaftighed betaler de med fangenskab og martyrdød. Hemmeligheden om den guddommelige udvælgelse og det menneskelige ansvar smelter her sammen til en enhed. Og det bliver tydeligt gennem alt, at det, der i dybeste grund giver evnen til at sejre, er Lammet selv, som gennem sit nådeværk med udvælgelsen af sine udvalgte overhovedet gør det muligt for dem at sejre.

Læren om udvælgelse – korrekt anvendt – betyder:

at tro og med al tillid til Guds nåde og med al kraft og vedvarende forblive hos Gud, som om alt afhang af mig alene

Og samtidig vide, at hver eneste millimeter succes i mine handlinger alene har Guds udvælgende nåde som årsag og resultat, og at jeg ikke kan tilskrive mig selv noget som helst.

Joh 15, 16 Sl

*Det er ikke jer, der har **udvalgt** mig, men mig, der har udvalgt jer. Jeg har udvalgt jer til at gå ud og bære frugt – frugt, der varer ved.*

Mark 13, 20 Sl

20 Og hvis Herren ikke havde forkortet dagene, ville ingen mennesker blive frelst; men for de udvalgtes skyld, som han har udvalgt, har han forkortet dagene.

Mt 22, 14 Sl

14 For mange er kaldet, men få er udvalgt!

1 Thess 2, 11-12 Sl

11 I ved jo, hvordan vi har formanet og opmuntret hver enkelt af jer som en far sine børn, 12 og vi har vidnet alvorligt for jer, at I skal vandre, som det er værdigt for Gud, som kalder jer til sit rige og sin herlighed.

2 Petr 1, 10 Sl

10 Derfor, brødre, stræb så meget desto mere efter at gøre jeres kald og udvælgelse fast, for hvis I gør disse ting, vil I aldrig falde.

2 Petr 1, 10; 1 Thess 2, 11-12; Joh 15, 16; Mk 13, 20; Mt 22, 14; Mt 20, 16; Hebr 9, 15; Åb 13, 8-10; Åb 14, 9-13; Mt 24, 22; Mt 20, 16; Mt 13, 20-22

*1.8.7 På vej mod evigheden: Mange er kaldet til 1) at følge Jesus
NU og 2) at nå frem til evigheden*

Guds kærlighed og budskab om frelse gælder hele verden. Jesus, vores Frelser, siger selv: Mange er kaldet. Guds blik er rettet mod hele verden, så alle kan blive frelst – ingen skal udelukkes fra frelsen, helt frem til den evige herlighed.

1 Tim 2, 3-4 Sl

3 for dette er godt og behageligt for Gud, vores Frelser, 4 som ønsker, at alle mennesker skal blive frelst og komme til erkendelse af sandheden.

Joh 3, 16 Sl

*For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne Søn, **for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.***

Hebr 2, 10 Sl

10 For det var passende for ham, for hvem alt er og gennem hvem alt er, da han førte mange sønner til herlighed, at fuldende deres frelses ophav gennem lidelse.

1 Tim 2, 3-4; Joh 3, 16; Hebr 2, 10; Mt 20, 16; Mt 22, 14; Mt 24,14; Åb 7, 9

1.8.8 På vej mod evigheden: Hvad det vil sige at være en sand discipel

Ægte og dermed frelst disciple af Jesus

[<https://viesindberufen.de/wp-content/uploads/2025/04/Viele-sind-berufen-Jesus-heilsgewiss-nachfolgen.pdf>]

- elsker Jesus mere end noget andet
- har saltkraft mod synden
- elsker hinanden
- er og forbliver vinstokke på vinstokken
- bliver styret af Guds Ånd

Mt 10, 37 Meng

37 Den, der elsker sin far eller mor mere end mig, er ikke værdig til mig, og den, der elsker sin søn eller datter mere end mig, er ikke værdig til mig.

Joh 13, 34-35 Slt

34 Et nyt bud giver jeg jer, at I skal elske hinanden, så som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. 35 Deraf skal alle kende, at I er mine disciple, hvis I har kærlighed til hinanden.

Mt 5, 13 Meng

13 »I er jordens salt! Men hvis saltet bliver smagløst, hvad skal det da saltes med? Det er ikke til andet end at blive kastet ud af huset og trampet under fode af mennesker.

Rom 8, 13-15 Meng

13 For hvis I lever efter kødet, er døden sikker for jer; men hvis I ved Ånden dræber kroppens gerninger, skal I leve. 14 For alle, som ledes af Guds Ånd, er Guds børn. 15 Den Ånd, I har modtaget, er jo ikke en ånd af trældom, så I igen skal frygte, men I har modtaget en ånd af barneskab, hvori vi råber: »Abba, (kære) Fader!«

Mt 10, 37; Mk 9, 47-50; Joh 13, 34-35; Mt 5, 13; Joh 15, 5-6

Følg Jesus med vished om frelse

Glæd jer over, at jeres navne er skrevet i himlen Lk 10,20

1. Grundlaget for discipelskab

Bibelvers: „Den, der vil følge mig, må fornægte sig selv, tage sit kors på sig og følge mig.“ Mt 16,24

- Selvfornægtelse: Du underordner dine egne ønsker og interesser under Jesu herredømme.
- Hengivenhed: Dit liv for Jesus og evangeliet.

2. At følge Jesus koster alt

Bibelvers: "Således kan ingen af jer være min discipel, hvis han ikke giver afkald på alt, hvad han har." Luk 14,33

- Fuldstændig lydighed: Intet område af dit liv er undtaget.
- Villighed til at opgive ejendom, komfort og relationer, hvis det er nødvendigt.

3. En disciples karakter

Bibelvers: „Et nyt bud giver jeg jer: Elsk hinanden! Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden.“ Joh 13,34

- Den vedvarende kærlighed til Jesus, som har elsket os så højt.
- Kærlighed: Den uselviske hengivenhed over for andre.
- Barmhjertighed og tilgivelse i hverdagen.

3. En disciples kamp

Bibelvers: „Hvis I lever efter jeres menneskelige natur, fører det til døden, men hvis I ved Ånden dræber kroppens handlinger, vil I leve. Rom 8,13

- Gå ikke på kompromis med synden!
- Den, der vinder kampen, vil blive klædt i festligt hvidt tøj. Jesus vil ikke slette hans navn fra livets bog, men krone ham og bekende sig til ham i dommen. Åb 3,5

4. Målet med discipelskab

Bibelvers: „Gå nu ud og gør alle folkeslag til disciple, og døb dem i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn.“ Mt 28,19

- Evangelisation: Viderebring evangeliet.
- Discipelskab: 2-personers grupper, smågrupper og menighed: (Lad dig) undervise og ledsage.

5. Kraften til discipelskab

Bibelvers: "I skal modtage kraft fra den Hellige Ånd, som kommer over jer, og I skal være mine vidner." ApG 1,8

- Helligånden: Din kilde til visdom, mod og kraft.
- Bøn og afhængighed af Gud.
- Find tilgivelse, renselse og en ny begyndelse hos Jesus til enhver tid. 1 Joh 1,8

6. Vejen til evigt liv som discipel

Bibelvers: „Vær ordets gørere og ikke kun dets hørere, som bedrager sig selv.“ Jak 1,22

- Læs Bibelen flittigt, bed intensivt og engagér dig i en menighed.
- Fald + rejse dig: Vær opmærksom i din efterfølgelse og i dit forhold til Jesus.
- Gør godt mod troende og alle andre gennem Guds kærlighed, og giv ikke op.

Den, der som discipel følger Jesus på denne måde og lever i kærlighed, vil aldrig gå fortabt, men leve evigt

1.8.9 På vejen mod evigheden: passende ansvar

Der er forskellige niveauer af tro, erfaring og erkendelse i efterfølgelsen af Kristus. Men uanset hvor længe man har troet på Kristus, og hvor dyb ens erkendelse af Gud er, er man altid en del af Guds familie.

Vi befinder os altså alle på forskellige udviklingsstadier i efterfølgelsen af Kristus. Og Skriften gør det klart, at Gud er meget bevidst om dette og tager hensyn til det. Gud giver os altid først sin ubetingede

kærlighed, som i tilfældet med den fortabte og genfundne søn. Ingen skal og behøver at give Gud noget først. Alle må og skal først lade sig elske, give gaver og rense af Gud, ligesom Jesus vaskede sine disciple og Peters fødder ved nadveren (Joh 13, 1-17). Kærlighed kræver kun gengældelse i det omfang, det er muligt for modparten.

Gud kræver intet, som folket ikke kunne vide, og heller intet, som ikke på forhånd modsvares af en positiv oplevelse af frelse, Guds godhed og erfaring. Gud dømmes hver enkelt efter det mål, der er givet ham.

Men én ting kan vi være helt sikre på, nemlig at Gud ikke handler efter et fast mønster, men i sin dom og domstol altid efter det, som et menneske kunne vide og give.

Men Guds ord siger os klart, at vi hurtigt risikerer at vide mere om Gud, end vi omsætter. Enten er vi dovne til at lytte. Eller også glemmer vi for hurtigt, hvad vi kunne vide. Paulus råber konstant til korinterne: "*Ved I ikke?*" Forfatteren af Hebræerbrevet formaner, ja, beder sine læsere om at tænke tilbage på det, de allerede vidste, og (igen) sætte det i praksis, og i Åbenbaringsens breve sætter Jesus fingeren på såret hos fem af de syv menigheder (), fordi de ikke (længere) lever, som de kunne, hvis de tog alt det, de ved eller har vidst, til sig. Og ud over ren og skær irttesættelse og en uventet lav rang i opstandelsen kan stærk fortrængning og glemsel af det, vi ved, have konsekvenser med evige følger.

Den, der har fået mange åbenbaringer fra Gud gennem Guds ord, forventes der meget af – den, der grundlæggende kender Guds vilje og derefter får den bekræftet endnu tydeligere gennem Guds særlige virke, har et særligt ansvar for at omsætte det, han har fået.

Alt dette gør det klart, at Jesus – at Gud dømmes os efter vores helt personlige målestok, der svarer til vores egne muligheder og vores eget ansvar.

Luk 12, 48 Meng

48 Men den, der har fået meget, af ham vil der også blive krævet meget, og den, der har fået meget betroet, af ham vil der også blive krævet desto mere.

Luk 13, 30 Meng

30 Og vær klar over, at der er de sidste, som bliver de første, og der er de første, som bliver de sidste.

Mt 11, 20-24 Meng

20 Da begyndte han [Jesus] at tale truende ord mod de byer, hvor han havde gjort de fleste af sine mirakler, fordi de ikke havde omvendt sig: 21 »Ve dig, Korazin! Ve dig, Betsaida! For hvis de mirakler, der er sket i jer, var sket i Tyrus og Sidon, ville de for længst have gjort bod i sæk og aske. 22 Men jeg siger jer: Tyrus og Sidon vil få det bedre end jer på dommens dag!

Mt 25, 24-30; Luk 12, 48; Mt 11, 20-24; Luk 8, 18; Hebr 2, 1-3; Åb 3, 2-3; Luk 11, 31-32; Rom 1, 20-21; Rom 2, 1-3; Rom 2, 17-24

1.8.10 Gud er en Gud af NUET

Vores tro er altid en tilstand og en livsform. Ægte tro er kun mulig gennem Guds Ånd i os. Ægte tro venter på Guds endelige frelse. Ægte tro elsker og handler gennem kærlighed. Og ægte tro NU vil i sidste ende også arve den evige frelse.

Apostlene er **ikke** optaget af spørgsmålet: Er nogen virkelig blevet genfødt, og kan jeg så en gang for alle give ham evig sikkerhed? Nej, så siger, at der er sikkerhed for frelse, hvis du NU befinder dig i Guds vilje – derfor skal du NU gøre alt for at gøre Guds vilje NU og vokse og udvikle dig i den. Der gives plads til synder, der pludselig overvælder os. Men ingen steder fremstilles vanemæssig bevidst synd som forenelig med frelsens sikkerhed i Kristus. Kun den, der omvender sig fra sin synd, så snart han kan, og ikke forbliver i sin synd, er sikker. Og alt kulminerer i Kristi pludselige, for alle uventede genkomst. Hvem vil i dette øjeblik (vanemæssigt) synde? Vi bliver frelst gennem tro og gennem en tro, der er lydig, der er lydig NU.

Gud er en Gud af NUET. Guds hellige navn JHWH betyder "Jeg er den, jeg er".

Vi kan ikke hvile på tidligere succeser.

Vi behøver ikke lade os trække ned af tidligere fiaskoer.

Vi skal og kan lægge alt det, der ligger bag os, bag os og stræbe efter det, der ligger foran os...

Vi er NU afhængige af Guds nåde, for at vi kan blive frelst for evigt, og vi har NU en Frelser, der hjælper og frelser os.

2 Mos 3, 14 Meng

14 Da sagde Gud til Moses: »Jeg er den, jeg er.

Joh 14, 6 Sl

6 Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden gennem mig!

3 Mos 6, 6 Meng

6 Der skal holdes en vedvarende ild på alteret; den må aldrig slukkes!

2 Mos 3, 14; 3 Mos 6, 6; Joh 14, 6; Hebr 4, 14-16; Joh 5, 24-29; Mt 5, 21-26; Mk 9, 47; Lk 15, 11-32

1.8.11 Jesu disciple er og bliver frelst

Jesus kaldte sine disciple, og de forlod alt og fulgte ham. På trods af alle deres fejl var deres navne fra begyndelsen skrevet i himlen, og de blev frelst, fordi de havde fulgt Jesus og fortsatte med at følge ham.

Jesus accepterer dog ikke disciple med betingelser og forbehold. Jesus skal være vigtigere end alt andet i verden, hvis man vil være Jesu discipel. Og kun den, der bliver ved Jesus i svære tider, er eller forbliver virkelig en (frelst) discipel af Jesus.

Og selv dem, der følger Jesus og er en discipel og dermed frelst, må stadig fortsætte med at blive en discipel af Jesus.

Luk 10, 20 Meng

*[Jesus sagde til de 70 disciple, der tjente ham] Glæd jer hellere over, at jeres navne **er skrevet** i himlen!*

Mt 19, 28 Meng

*Jesus svarede dem: »Sandelig siger jeg jer: I, som **har fulgt** mig, skal ved genfødslen, når Menneskesønnen sidder på sin herlighedstron, ligeledes sidde på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.*

Mt 19, 27-29; Mk 10, 28; Lk 18, 28; Lk 10, 20; Joh 14, 3; Lk 9, 57-62; Mt 10, 37-39; Lk 14, 26-33; Joh 8, 31; Joh 15, 8

1.8.12 Ankomst i evigheden: Mange kan blive evigt frelst, men få vil blive det

Få vil blive frelst, men alle, der gør alt for at vende om fra deres hidtidige liv i strid med Guds vilje til et liv i overensstemmelse med hans vilje.

Den, der ikke vender sig fra sit gamle liv i strid med Guds vilje og gør alt for at gå gennem den smalle himmelsport, vil ikke gå gennem den himmelske port til det evige liv. Og der er de sidste, som bliver de første, og de første, som bliver de sidste. Det viser os: Vores sande forhold til Gud er kun kendt af Gud, og vi kan tage meget fejl.

"Porten til himmelriget og frelsen er smal", siger Jesus. Og: *"Gør alt for at komme ind!"* Her flyttes fokus helt væk fra Guds udvælgelse og over på lytternes ansvar. De er selv ansvarlige for at gå gennem den smalle port. Mange vil forsøge og ikke være i stand til det. Hvorfor ikke? Den Nye Evangeliske Oversættelse siger (v. 27): *"I har aldrig lyttet til mig!"* Andre oversættelser taler om lytternes uretfærdighed, om at undlade at gøre det rette, om syndere, som Jesus ikke kender. Her knytter Jesus frelsen meget stærkt sammen med at gøre det rette, med Guds vilje og med at lytte til Jesus. Det nytter ikke noget kun at være tæt på Jesus og høre om ham og vide alt om ham. Den, der ikke gør, hvad Jesus siger, og den, der ikke bliver fra en ugeringsmand til en gudfrygtig og gudsord-udøvende discipel af Jesus, vil ikke blive frelst. Vi må lytte til det, Jesus siger, hvis vi vil gå gennem den smalle dør ind i Guds rige. Men hvis vi lytter til Jesus, vil vi også sammen med Jesus, Abraham, Isak og Jakob og alle profeterne være i Guds rige.

Og desuden vil rækkefølgen eller rangordenen også være helt anderledes, end vi ville forvente efter jordiske målestokke. Kun Jesus ved virkelig, hvad, hvordan og hvor meget hver af os gør for ham ud fra de muligheder, Gud har givet os, og han vil placere ham og hende på den plads, som Gud har tildelt ham og hende.

I denne lignelse af Jesus tænker vi måske let på de uomvendte, der ikke tager imod evangeliet. Men er det rigtigt? Jesus taler også her, som i bjergprædikenen, om en smal dør – og sammenhængen gør det klart, at det er himlens dør. Og så gør Jesus det klart, at det ikke er de uomvendte, der ikke kommer ind i himlen, men dem, der udøver uretfærdighed, som ikke GØR Guds vilje. Det er ikke (kun) omvendelsen, der er afgørende, men livet efter omvendelsen. Jesus taler sådanne ord til de fromme, som havde Guds ord – og alligevel ikke fulgte Guds ord og Jesus. Hele Jesu tale antyder, at kun få af de (tilsyneladende) fromme bliver frelst. Bliver det nogensinde prædiket fra vores prædikestole? Nej, det har jeg aldrig hørt. Fra vores prædikestole kommer der altid kun opmuntring. Opmuntring er godt. Men hvis vi udelader Jesu klare advarsler, gør vi os skyldige over for Gud og mennesker og over for det faktum, at nogle eller endda mange af dem en dag vil stå foran en lukket himmelport. Den, der ikke lever et liv i fuldstændig hengivenhed til Gud og hans vilje på grundlag af Jesu lære, den, der ikke gør alt for at komme i himlen, vil **ikke** komme i himlen.

Men hvad Gud angår: Gud selv ønsker at føre mange mennesker ind i herligheden som sine børn. Derfor er mange også kaldet. Gud ønsker at frelse mange og bringe dem til målet. Lad os ikke begrænse ham. Og han fører alle sine børn mod herligheden. Lad os følge ham.

Og selvom det gælder

Mt 7, 14 Meng

Smal er derimod porten og trang den vej, der fører til livet, og kun få er der, som finder den

redder Gud alligevel gennem tiderne, sprogene og kulturerne i sidste ende mange mennesker. Ja, få bliver frelst, men alle bliver frelst, som gør alt for at vende om fra deres hidtidige liv mod Guds vilje til et liv under hans vilje.

Mt 7,13-14 Meng

13 Gå ind (i Guds rige) gennem den smalle port, for bred er den port og bred er den vej, der fører til fortabelse, og mange er der, som går ind ad den. 14 Men smal er den port og trang den vej, der fører til livet, og få er der, som finder den.

Lk 13, 22-29 Meng 22 Så vandrede han [Jesus] fra by til by og fra landsby til landsby, mens han underviste og fuldførte sin vandring til Jerusalem. 23 Da spurgte nogen ham: »Herre, er det kun få, der bliver frelst?« Han svarede dem: 24 »Stræb efter at gå ind gennem den trange port! For mange, siger jeg jer, vil søge at komme ind og ikke kunne. 25 Når I først står udenfor og banker på døren, efter at husherren er rejst sig og har låst døren, og I råber til ham: »Herre, luk os ind!«, så vil han svare jer: »Jeg ved ikke, hvor I kommer fra.« 26 Da vil I begynde at forsikre: "Vi har jo spist og drukket for dine øjne (sammen med dig), og du har undervist hos os på gaderne." 27 Men han vil svare: "Jeg siger jer: Jeg ved ikke, hvor I kommer fra; væk fra mig, alle I, der øver uretfærdighed!" 28 Der vil være høj gråd og tænders gnidsel, når I ser Abraham, Isak, Jakob og alle profeterne i Guds rige, mens I selv er kastet ud. 29 Og de vil komme fra øst og vest, fra nord og syd og sætte sig til bords i Guds rige. 30 Og vær klar over, at der er de sidste, som bliver de første, og der er de første, som bliver de sidste.

Joh 6, 66-70 Meng

66 Fra da af trak mange af hans disciple sig tilbage fra ham og fulgte ham ikke længere på hans vandringer. 67 Derfor sagde Jesus til de tolv: »I vil da ikke også gå bort?« 68 Simon Peter svarede ham: »Herre, til hvem skulle vi gå? Du har ord om evigt liv; 69 og vi har fået troen og erkendelsen, at du er Guds Hellige.« 70 Jesus svarede dem: »Har jeg ikke selv udvalgt jer tolv? Og en af jer er en djævel.«

2 Tim 1, 15 Meng

Du ved (allerede), at alle i provinsen Asien har vendt mig ryggen, blandt dem Phygelus og Hermogenes.

Hebr 2, 10 Sl

10 For det var passende for ham, for hvem alt er og gennem hvem alt er, da han førte mange sønner til herlighed, at fuldende deres frelses ophav gennem lidelse.

Joh 14, 1-2 Sl

1 Lad ikke jeres hjerte blive forfærdet! Tro på Gud og tro på mig! 2 I min Faders hus er der mange boliger; ellers ville jeg have sagt jer det. Jeg går for at berede jer en plads.

Åb 7, 9 Sl

9 Efter dette så jeg, og se, en stor skare, som ingen kunne tælle, fra alle nationer og stammer og folk og sprog; de stod foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder, og palmegrene var i deres hænder.

Luk 13, 22-29; Joh 6, 66-70; 2 Tim 1, 15; Hebr 2, 10; Joh 14, 2; Åb 7,9

1.8.13 Følg din kaldelse: På vejen til evigheden er der to veje for hvert menneske og to veje for hver Kristi efterfølger

Vi kan

- gå gennem den brede port og den brede vej til fortabelse
 - gennem den smalle port og den smalle vej til himlen
- eller*
- tage den lige vej til himlen og derefter forlade den igen

1 Petr 2, 6-10; Mt 7, 13; Mt 7, 14; 2 Petr 2, 10-22; Mk 4, 16-17; Mt 13, 30; Åb 21, 1-8; 2 Joh 1, 9; 3 Joh 1, 9-12; 1 Joh 2, 3-11

Mt 7, 13-14 Sl

13 Gå ind ad den trange port! For porten er bred og vejen er bred, som fører til fortabelse, og mange er de, som går ind ad den. 14 For porten er trang og vejen er smal, som fører til livet, og få er de, som finder den.

Markus 4, 16-17 Sl

16 Og ligeledes er de, der er sået på stenet jord, dem, der, når de hører ordet, straks tager imod det med glæde; 17 men de har ingen rod i sig, men er ustadige. Senere, når der opstår trængsel eller forfølgelse for ordets skyld, tager de straks anstød.

2 Petr 2, 21 Sl

21 For det ville være bedre for dem, at de aldrig havde kendt retfærdighedens vej, end at de, efter at have kendt den, vender sig bort fra det hellige bud, som er overleveret til dem.

2 Evaluering af ALLE 27 bøger og 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente

Bøgerne i Det Nye Testamente vidner om Guds plan for menneskeheden og Kristi menighed. De afslører, hvordan vi gennem Guds kærlighed i evangeliet om Jesus bliver frelst fra vores gudløse natur og gjort til Guds børn. Desuden viser de os som frelst og Jesu efterfølgere vejen til et liv med Gud – i håbet om det evige livs herlighed.

Men hvordan besvarer de et centralt spørgsmål: Kan en kristen miste sin frelse? Vil en efterfølger af Jesus gå fortabt?

For at besvare dette spørgsmål blev **ALLE 27 bøger** og **ALLE 545 frelsesrelaterede bibelsteder** i Det Nye Testamente undersøgt grundigt.

Kernebuds-kabet i hvert bibelsk bog er kort sammenfattet i **detaljeringsniveau 5**. En mere udførlig beskrivelse findes i **detaljeringsniveau 6** – hvilket svarer til omfanget af denne bogudgave.

Alle kapitel titler i denne bog er linket til hovedwebsiden vielesindberufen.de. Der finder du ud over niveau 5 og 6 også den **mest omfattende analyse på niveau 7**. På dette niveau undersøges de frelsesrelevante bibeltekster grundigt.

Resultaterne af undersøgelserne **på niveau 7** er **opdelt** i tre overskuelige områder, som du kan nå direkte via indholdsfortegnelsen på hjemmesiden.

Oversigt	Den tematiske og mest detaljerede sammenfatning af et bibelsk bogs frelsesbudskaber
Bibelsteder	Oversigt over de frelsesrelaterede bibelvers i bogen med links til kommentarer og bibelvers

Kommentar Hvert frelsesvers kommenteres først udførligt og derefter sammenfattet i sin udtalelse

Tabellen med ALLE 545 frelsesrelevante bibelsteder i Det Nye Testamente er grundlaget for alle undersøgelser og fortolkninger. Derfor er den angivet her til egen research og oversigt. Alternativt kan den downloades på hjemmesiden „Viele sind berufen“ (Mange er kaldet).

Tabel over ALLE 545 frelsesrelevante bibelvers i Det Nye Testamente

Figure 3: Kolonneoverskrifter i NT-analysen af frelse (fra venstre mod højre).

Kolonneoverskrifter brugt i NT-analysen af frelse (fra venstre mod højre): Bibelhenvisninger · Fortabte / Fordømte · Nuværende frelse · Evig frelse · Ved udvælgelse (E) · Ved Guds nåde (G) · Ved Guds kald (C) · Ved Guds trofasthed (F) · Ved begyndende tro · Gennem udholdende tro, som kommer til udtryk i gerninger · Tab af frelsen · Løn / Rang i himlen · Emne / Kommentar

Bible reference(s)	lost / condemned	Present salvation	Eternal salvation	By election (E)	By God's grace (G) / calling (C)	By initial faith	Through persevering faith expressed in works	Reward / Rank in heaven	Subject / Comment
Mt 1, 21+23		x	x		G				vores Frelser

Mt 3, 1-12		x	x			x	x		ny retning i livet
Mt 4, 17+23		x	x	B	G				høre og adlyde
Mt 5, 1-12			x				x	x	De virkelig lykkelige
Mt 5, 13								x	kraftfuld eller kedelig
Mt 5, 14-16							x		du virker smittende god
Mt 5, 17-20	x	x	x		G		x	x	autentisk nyfortolkning
Mt 5, 21-26			x				x	x	den første dødssynd
Mt 5, 27-30			x				x	x	den anden dødssynd
Mt 5, 43-48							x	x	Kvaliteten af frelsen
Mt 6, 5-6; Mt 6, 17-18							x	x	god+dårlig influencer
Mt 6, 7-15			x				x	x	Dødssynd nr. 1 reloaded
Mt 7, 1-2; Mt 7, 12-14	x		x				x		Som du mig, så Gud dig
Mt 7, 15-23	x		x				x		Frelse for handlingens mennesker, ikke for talernes
Mt 7, 24-29	x		x				x		9/11 overleve helbredt
Mt 8, 5-12		x	x			x			(U)tro på verdensplan
Mt 9, 1-2		x			G	x			Tro, tilgivelse, helbredelse
Mt 9, 11-13		x			G	x			Ingen er for syg af synd
Mt 10, 6-15		x	x			x			Ansvar for at lytte
Mt 10, 28-33			x		T	x	x	x	god frygt/frygtløshed
Mt 10, 37-39	x	x	x				x		den største kærlighed
Mt 10, 40-42								x	ikke uden løn
Mt 11, 3-6			x				x	x	vende sig bort eller blive
Mt 11, 20-24	x								Stort ansvar
Mt 11, 25-30		x		E		x	x		den indbydende åbenbaring

Mt 12, 30-37	x	x	x				x			livsfarlig tale
Mt 12, 41-42	x		x				x			Reddede dommere
Mt 12, 47-50		x					x			Jesu sande familie
Mt 13, 10-16	x	x		E/B		x	x			Åbne sanser gør lykelige
Mt 13, 18-23	x		x	B			x	x		reddede frugt bærerere
Mt 13, 36-43	x		x	E/B			x			Lovløshed+synd dræber
Mt 13, 44-46		x				x	x			denne regning går op
Mt 13, 47-50	x		x				x			Evig virkning af nåden
Mt 15, 7-20	x									Læber nær, hjerte fjernt
Mt 16, 15-19		x		E/B		x	x			At kende Jesus frelser
Mt 16, 21-28	x	x	x				x	x		Lidelse for livet
Mt 18, 1-17	x	x	x		G	x	x	x	x	Frelse og evig død
Mt 18, 20-34			x				x	x		77 gange tilgivet til livet
Mt 19, 13-14		x			G	x				Himlen for børn (samme)
Mt 19, 16-26			x			x	x		x	Jesus først, ellers intet
Mt 19, 27-30			x				x		x	Frelst og rigeligt belønnet
Mt 20, 20-28							x		x	Unyttigt at kæmpe eller tjene
Mt 21, 18-19	x							x		den (for)bandende Jesus
Mt 21, 28-32	x		x			x	x			Gerninger frelser, ikke bekendelse
Mt 21, 38-44	x		x				x	x		De frugtesløse mister alt
Mt 22, 1-14	x		x		G	x	x	x		Afvisninger, 2. valg + tøj
Mt 22, 36-40							x			det vigtigste af alle bud
Mt 23, 13	x									dødelig lære
Mt 23, 26-32	x									indre urenhed og fortabelse
Mt 24, 3-27	x		x		T		x	x		Fristelse, nød + frelse
Mt 24, 37-51	x		x				x	x		onde slaver i stykker

Mt 25, 1-13	x		x			x	x	x		Klogskab og olie redder
Mt 25, 14-30	x		x				x	x	x	Handle, ikke gem dig
Mt 25, 31-46	x		x				x			Dommedag for alle folkeslag
Mt 26, 26-28		x			G					gennem Jesu legeme og blod
Mt 28, 16-20		x	x			x	x			Missionsbefalingen
Mk 1, 4		x			G	x				Omvendelse frelser
Mk 1, 14-15		x			G	x				Forandre sig og tro redder
Mk 2, 5		x			G	x				tro & blive tilgivet
Mk 2, 17		x			G					Håb for syndere
Mk 3, 33-35		x					x			Gennem handling til Jesu familie
Markus 4, 10-20		x	x		G		x	x		Bevar ordets frø
Mk 4, 24-25	x		x				x	x	x	som jeg dig, så Gud mig
Mk 6, 7-13	x	x	x		G	x				Frelse eller dom
Mk 7, 5-13	x									menneskelig eller guddommelig
Mk 7, 14-23	x									uren indefra
Mk 8, 27-29		x	x			x				Frelsende messiasbevidsthed
Mk 8, 34-38	x		x			x	x	x		Redningsbetingelser
Mk 9, 1		x								Guds rige kommer
Mk 9, 33-41									x	Motivationsskifte
Markus 9, 38-40									x	anderledes for Jesus, men løn
Mk 9, 42-50	x		x				x	x		har saltkraft mod synd
Mk 10, 13-16	x	x			G	x				blive som et barn reddet
Mk 10, 17-27	x		x				x		x	Jesus på førstepladsen

Markus 10, 35-45							x		x	jesusnah d. tjene & lide
Markus 11, 12-14	x							x		forbandet frugtesløshed
Mk 11, 24-25		x					x			tilgivelse for tilgivelse
Mk 12, 1-11	x									oprørske embedsmænd
Mk 12, 28-34							x			De vigtigste bud
Mk 12, 38-40	x									En meget hård dom
Mk 13, 4-23			x	E	T		x	x		Lad jer ikke vildlede
Mk 13, 33-37			x				x	x		Vågen trofasthed redder for evigt
Mk 14, 22-24		x	x		G/T	x				ny pagt, Jesu legeme og blod
Mk 14, 38							x			Våg og bed beskytter
Mk 16, 14-20	x	x	x			x				Troen afgør
Luk 1, 16-17						x	x			Hvem er retfærdig?
Luk 1, 50-55	x	x	x		G	x	x			Dom og barmhertighed
Luk 1, 68-79		x	x		G/T	x	x			frelst til fred
Luk 2, 11-14		x	x		G					Frelser+Messias+Herre
Luk 2, 30-35	x	x			G	x				Vejkrydset
Luk 3, 2-6		x			G	x				Omvendelse + dåb for tilgivelse
Luk 3, 7-14	x	x	x			x	x			Slanger eller frugtbarere
Luk 3, 15-17	x		x				x			Agner eller hvede?
Luk 4, 33-34		x	x							Gledebudskab
Luk 5, 20		x			G	x				Tro og tilgivelse
Luk 5, 31-32		x			G	x				Syge og raske
Luk 5, 34		x	x		G	x	x			Bryllupsgæster
Luk 6, 20-49	x	x	x			x	x		x	tomt "Herre", "Herre"

Luk 7, 18-23		x	x				x		Ikke vildledes af Jesus
Luk 7, 24-30	x	x				x			Guds frelsesplan
Luk 7, 36-49		x			G	x			Tilgivelse, kærlighed, tro
Luk 8, 1		x			G	x			Den glædelige budskab
Luk 8, 9-15	x	x	x		G	x	x	x	Ordets virkning
Luk 8, 16-18	x		x				x	x	være opmærksom, lytte, handle
Luk 8, 19-21		x					x		Hvad forbinder os med Jesus?
Luk 9, 1-6	x	x	x			x			Ren ansvarlighed
Luk 9, 18-20	x	x	x			x	x	x	At kende Jesus og følge ham
Luk 9, 35		x	x			x	x		Far og søn
Luk 9, 46-48									x store små
Luk 9, 49-50		x					x		anderledes og alligevel god
Luk 9, 57-62		x	x			x	x		Ingen forbehold!
Luk 10, 5-16	x	x	x			x			Lys og ansvar
Luk 10, 17-20		x					x		navne
Luk 10, 21-22		x		E					det guddommelige mysterium
Luk 10, 25-37			x				x		Frelse gennem gode gerninger?
Luk 11, 14-23	x								farlig tilordning
Luk 11, 27+28		x					x		at høre og adlyde frelser
Luk 11, 31-32			x			x	x		Troens gerninger redder
Luk 11, 33		x				x	x		Det afgørende blik
Luk 11, 37-54	x								Tre gange "Ve!"
Luk 12, 1-10	x		x		G/T		x	x	Hykleri+ frygt? Bekend!
Luk 12, 33-34			x				x		x Skat & hjerte i himlen
Luk 12, 35-48			x				x	x	x Brændende lamper redder

Luk 12, 58-59	x				G	x				Hykler i fængsel
Luk 13, 1-8	x		x		G	x	x			Frugtbar omvendelse til livet
Luk 13, 22-29	x		x			x	x		x	den smalle dør åben over hele verden
Luk 14, 11							x		x	at hæve sig eller ydmyge sig
Luk 14, 12-14							x		x	give uden forventning
Luk 14, 15-24	x		x		G	x	x			dødelige undskyldninger
Luk 14, 25-35	x					x	x	x		hvor slår mit hjerte
Luk 15, 7+9-10, 31-32	x	x			G	x	x	x		himmelsk glæde
Luk 16, 9-13	x		x				x			Den sande gudstjeneste
Luk 16, 16-17		x			G		x			Moses, loven, glædesordet
Luk 16, 30-31	x		x			x	x			Moses og profeterne
Luk 17, 1-4	x		x				x	x		k. Give anledning til anstød og tilgive
Luk 17, 10							x			Den rigtige indstilling
Luk 17, 20-21		x								det væsentlige er usynligt
Luk 17, 22-36	x		x				x	x		med Jesus du.den ildprøve
Luk 18, 11-14	x	x			G	x				Hvem er retfærdig for Gud?
Luk 18, 15-17	x	x			G	x				kan acceptere reddet
Luk 18, 18-30	x	x	x			x	x		x	kun min fulde indsats er nok
Luk 19, 5-10		x				x				alt at give redder
Luk 19, 12-27	x		x				x	x	x	trofast brug af gaver
Luk 19, 41-44	x									En dødelig chance forpasset
Luk 20, 9-16	x									Guds fjender
Luk 20, 45-47	x							x		Pas på fromme syn
Luk 21, 8-19			x		T		x			Vær standhaftig, så I vinder livet

Luk 21, 25-28							x		Løft jeres hoveder
Luk 21, 29-36	x		x				x	x	Undslippe fælden
Luk 22, 14-30	x	x	x		G	x	x		Den nye pagt i Jesu offer
Luk 22, 31-34		x			T		x	x	Opstandelsen redder
Luk 22, 39-46		x					x		Bevarende bøn
Luk 23, 28-32	x								græde over sig selv
Luk 23, 39-43	x	x	x		G	x			Gå gennem den smalle port
Luk 24, 44-49		x			G	x	x		Omvendelse til Gud + tilgivelse
Joh 1, 1-13		x			G	x			2-faktor-frelse
Joh 1, 29+41		x			G		x		Menneskets frelse
Joh 3, 1-20	x	x	x		G	x			den frelsende genfødsel
Joh 3, 31-36	x	x	x		G	x			Guds vrede eller evigt liv
Joh 4, 7-15		x	x		G	x			Livets vand
Joh 4, 34							x		Mad til livet
Joh 4, 42						x			Tro betyder viden
Joh 4, 53						x			tro også uden tegn
Joh 5, 14	x		x				x		at fortsætte med at synde har konsekvenser
Joh 5, 23-29	x	x	x		G	x	x		Tro kontra at gøre godt
Joh 5, 37-47	x	x			G	x			(Ikke-)troens grunde
Joh 6, 26-29		x	x	E	G	x			Livets føde
Joh 6, 35-40		x	x	E	T	x			Sikkerhed for at være udvalgt
Joh 6, 43-58		x	x	E	G/T	x	x		sand føde+sand drik
Joh 6, 63-71	x	x		E		x	x		Tro er en gave
Joh 7, 7	x								Had mod Jesus dræber
Joh 7, 17		x				x	x		rede til at gøre Guds vilje

Joh 7, 37-39		x				x	x		Tørst og livets vand
Joh 8, 7-11	x	x				x	x		Alle er syndere
Joh 8, 12			x				x		følg lyset til livet
Joh 8, 21	x								dø i sin synd
Joh 8, 31-47	x	x		E			x		Guds eller djævelens barn?
Joh 8, 54-55	x	x					x		ægte kendskab = lydighed
Joh 9, 35-41	x	x			G	x			Tro på Menneskesønnen
Joh 10, 1-26	x	x		E/B		x	x		Kendetegn ved de frelst
Joh 10, 26-30		x	x	E/B	T		x		endnu flere kendetegn
Joh 11, 23-27			x		G		x		frelsende tro
Joh 11, 52		x	x	E					Guds forsyn
Joh 12, 24-26	x	x	x			x	x	x	dø, følge, ære
Joh 12, 35-36	x					x	x	x	Udnyt lyset i tro
Joh 12, 37-50	x	x	x	E/B		x			tro med hjerte og øjne
Joh 13, 8-11	x	x			G/T	x	x		den/de frelsende vaskning(er)
Joh 13, 18-19	x			E	T		x		Udvalgning og bevarelse
Joh 13, 34-35		x					x		Det nye bud
Joh 14, 1-6			x		G/T		x		Vejen, sandheden og livet
Joh 14, 15-24			x				x		At elske Jesus betyder at følge ham
Joh 14, 29		x			T		x		At holde fast i forhåndsviden
Joh 15, 1-17		x	x	E/B			x	x	Vingårdsmand Vinstok Vinranke
Joh 15, 18-25				E			x		udvalgt fra verden
Joh 16, 1-4					T		x	x	Vær forberedte!
Joh 16, 27		x				x	x		Faderen elsker dig

Joh 17, 2-3		x	x	E					Kendskabet til Kristus frelser
Joh 17, 6-8		x		E	G/T	x	x		Jesus åbenbarer Faderen
Joh 17, 9-24	x	x	x		T		x		Kristus bevarer
Joh 18, 37		x				x			den sande virkelighed
Joh 20, 21-23					G				Frelst gennem Ånden
Joh 20, 29		x				x			Lykkelig er den, der tror
Joh 20, 30-31		x				x			på Jesus og lever
Apg 2, 21+36-42		x			G	x			råb til Jesus om frelse
Apg 3, 18-19		x			G	x			Vend om til et nyt liv
Apg 3, 22-26	x	x			G	x	x		en profet som Moses
Apg 4, 11-12		x			G	x			kun et navn
Apg 5, 1-10	x							x	dødelig synd
Apg 5, 30-32		x			G	x	x		De lydiges ånd
Apg 6, 7		x				x	x		Troens lydighed
Apg 7, 51-53	x								uforbederlig = uomskåret
Apg 8, 12-24	x	x			G	x			Hyklerisk
Apg 9, 31		x			T	x	x		Guds frygt er smitsom
Apg 10, 34-44 + Apg 11, 14		x			G	x			Kun evangeliet frelser
Apg 11,22+23					G	x	x		Opmuntring til at blive
Apg 13, 38-41	x	x			G	x			Foragtet eller frikendt
Apg 13, 46-48	x	x	x	E/B	G	x			De udvalgte tror
Apg 13, 50-52	x								Advarsel til forfølgere
Apg 14, 3		x			G	x			bekræftet kærlighedsbudskab
Apg 14, 21-22		x	x		G	x	x		du. Trængsler til frelse

Apg 15, 1-11	x	x	x		G	x	x	x	Frelse alene ved nåde
Apg 15, 28-29 + Apg 16, 4-5							x	x	Kulturel hensyntagen og bibelsk seksualetik
Apg 16, 14-15		x		E	G	x			Herren åbner hjertet
Apg 16, 17 + Apg 16, 30-34		x	x			x	x		Jesus er døren og vejen
Apg 17, 2-4		x	x			x	x		At forstå Jesus som Messias
Apg 17, 11-12						x			Skriften fører til Jesus
Apg 18, 5-11	x	x		E/B		x			Evangeliet skiller
Apg 18, 28						x			Jesus er Messias
Apg 19, 1-7		x				x			Tro, Jesus, Helligånden
Apg 19, 18-20		x				x	x		Konsekvenser af at være frelst
Apg 20, 2			x				x		Nøglefaktor Opmuntring
Apg 20, 20-32			x		T	x	x	x	forblive i den sande lære
Apg 24, 24-25	x		x				x		leve retfærdigt og afholdende
Apg 26, 19-20		x				x	x		Livets bevis
Apg 28, 23-28	x				G	x			ikke vil o. åbne ører
Rom 1, 1-7		x	x	B	G	x	x		det er evangeliet
Rom 1, 16-17		x			G	x			Guds kraft frelser de troende
Rom 2, 6-11	x		x				x		Gør godt for at opnå evigt liv
Rom 2, 25-29	x	x	x		G		x		Omskæring af Guds Ånd
Rom 3, 19-20	x								At holde budene frelser ikke
Rom 3, 21-28		x			G	x			Guds gave frelser
Rom 4, 3+5		x			G	x			Tro til retfærdighed
Rom 4, 12		x					x		Følg Abrahams tro
Rom 4, 23-25		x			G	x			Den, der tror, bliver frelst

Rom 5, 1-5		x			G	x			Fred med Gud ved nåde
Rom 5, 9-11		x	x		G/T	x			fremtidig frelse dig. Jesus
Rom 5, 17-19	x	x			G				Blodsbånd
Rom 6, 6-8		x	x		G	x	x		død til livet
Rom 6, 15-23		x	x		G	x	x		Slav med himmelsk check
Rom 7, 4+6		x			G	x	x		Frukt gennem Jesus + Ånden
Rom 8, 1-2		x			G	x			d. Ådens lov frigør
Rom 8, 4-5		x					x		d. Guds Ånd bestemmer
Rom 8, 6-11	x	x	x		G/T	x			d. Ånden bringer+fører til liv
Rom 8, 12-17		x	x		G	x	x	x	to veje
Rom 8, 23-25		x	x		G		x		Tålmodig venten redder
Rom 8, 28-39		x	x	E/B	G/T	x	x		udvalgt, kaldet, retfærdig, +
Rom 9, 14-33	x	x	x	E/B	G	x			udvalgt til frelse eller fortabt
Rom 10, 1		x			G		x		Håb for alle
Rom 10, 4		x			G	x			Alle troende bliver frelst
Rom 10, 8-13		x			G	x			kalde på Jesus + bekende ham
Rom 11, 3-6				E	G/T		x		Bevist i krisen
Rom 11, 16-24		x			G/T	x	x	x	Guds strengthed + godhed
Rom 11, 28-32		x		E/B	G	x	x	x	Nådens viden bevares
Rom 12, 1-2		x			G		x		Barmhjertighed og gudstjeneste
Rom 13, 11-14		x	x			x	x		vores forestående frelse
Rom 14, 9-12			x				x		ikke dømm+foragte
Rom 14, 15-23		x	x				x	x	kærlighed redder mig + andre
Rom 15, 4			x				x		d. Skriften lærer os at håbe på målet

Rom 15, 15-16							X		et helligt offer
Rom 16, 17-19			X		G		X	X	Forbliv lydige uden at lade dig forføre
Rom 16, 25-27					G/T		X		blive styrket+adlyde
1 Kor 1, 1-9			X	B	G/T		X		Guds trofasthed gør os ubesmittede
1 Kor 1, 18	X	X	X		G	X	X		kraftfuldt frelsende krydsord
1 Kor 1, 21-31	X	X		E/B		X			kaldet og udvalgt
1 Kor 2, 4-5		X				X			kraftfuld frelsende prædiken
1 Kor 2, 9-10		X			G	X			for dem, der elsker Gud
1 Kor 2, 12		X			G				Guds Ånd, ikke verdens
1 Kor 3, 6-8					G/T		X	X	Vækstgiver+arbejdskraft
1 Kor 3, 11-15		X	X		G	X	X	X	Ildprøve
1 Kor 3, 16-17	X							X	Guds tempel
1 Kor 4, 5							X	X	Vores himmelske motiver
1 Kor 5, 1-13	X		X				X	X	Menighedens disciplin til frelse
1 Kor 6, 7-11	X	X	X		G	X	X	X	Korrektion til bevarelse
1 Kor 6, 14-20		X					X		Ære Gud med kroppen
1 Kor 7, 19							X		Det at holde budene tæller
1 Kor 8, 8-13							X	X	Bliv ikke en fælde for andre
1 Kor 9, 14-18								X	X Ve mig!
1 Kor 9, 22-27			X				X	X	sandfærdig+afholdende = krone
1 Kor 10, 1-13					T		X	X	AT+NT Døds synde
1 Kor 10, 31-33		X					X		Gør alt til Guds ære
1 Kor 11, 27-32			X		T			X	Tugt til frelse
1 Kor 15, 1-58	X	X	X			X	X	X	Kristi død og opstandelse
1 Kor 16, 22	X							X	forbandede ikke-kærlige

2 Kor 1, 1									De helliges menighed
2 Kor 1, 12					G		x		opretstående+ oprigtig d.d. nåde
2 Kor 1, 18-21		x			T	x			i Kristus er jaet
2 Kor 2, 15-16	x	x							en duft til liv eller død
2 Kor 3, 4-6		x			G/T		x		Gudskraft
2 Kor 4, 1-4	x	x					x		åben, anbefalet, tilsløret
2 Kor 4, 5		x				x	x		Jesus Kristus er Herren
2 Kor 4, 7-14			x		T		x		Kristi død og liv i os
2 Kor 5, 1-10		x	x		G	x	x	x	Jesus behagede, og livsværk
2 Kor 5, 11		x				x	x		Frygt for Herren sender
2 Kor 5, 14-17		x			G	x	x		død for livet
2 Kor 6, 1-10		x	x		G		x	x	ingen forgæves nåde
2 Kor 6, 14-18 + 2 Kor 7, 1	x	x	x				x		Helliggørelse for tid og evighed
2 Kor 7, 10	x	x	x		G/T		x		Smerte fra Gud til frelse
2 Kor 9, 6							x	x	så rigeligt og høst
2 Kor 9, 13							x		Prøvelser velsigner andre
2 Kor 10, 13-18					G/T		x		Tale+frugt ≥ Tale alene
2 Kor 11, 2-4			x				x	x	Jesus, Ånden og evangeliet
2 Kor 11, 11-15	x								Falske apostle
2 Kor 12, 19-21							x		Afværge (dødssynder)
2 Kor 13, 1-13							x		Ægte tro viser sig i praksis
Gal 1, 1-4		x			G				Jesus frelser fra synder+verden
Gal 1, 6-12	x	x				x	x	x	intet andet evangelium

Gal 2, 15-16	x	x			G	x			d. Troen består for Gud
Gal 2, 19-21		x			G	x	x		Evangelium, nåde, Kristus
Gal 3, 1-5		x			G	x	x	x	Virkelig forgæves?
Gal 3, 6-14	x	x			G	x	x		leve af troen
Gal 3, 24-29		x				x			Gennem troen børn+arvinger
Gal 4, 5-11		x			G	x	x	x	Forsvundet?
Gal 4, 19								x	Fødselsveer
Gal 4, 28		x							Nådens rum
Gal 5, 1-5		x				x	x	x	v. Adskilt fra Kristus - fortabt
Gal 5, 5-6		x	x				x		Tro+kærlighed tæller
Gal 5, 7-10	x	x		B			x	x	(kun) følge sandheden
Gal 5, 24-26		x			G	x	x		At have og leve Guds liv
Gal 6, 1-2							x		Fald og genoprettelse
Gal 6, 7-10	x						x	x	Eget liv eller åndeligt liv
Gal 6, 15-16		x			G	x	x		en ny skabelse
Ef 1, 1							x		forbundet gennem trofasthed
Ef 1, 2-14		x	x	E	G	x			beseglet ved troen
Ef 2, 1-7	x	x	x		G				Nåde nu og for evigt
Ef 2, 10		x			G	x	x		begavet til Guds ære
Ef 2, 12-13	x	x			G				Gud nær ved hans blod
Ef 2, 18-22		x							i Ånden adgang til Faderen
Ef 3, 11-13		x					x		Adgang til Gud gennem troen
Ef 4, 1-6		x		B			x		kaldet til håb og kærlighed
Ef 4, 17-22	x	x					x		ikke længere leve som før
Ef 4, 20-32		x			T		x		Ordforbrydelser bedrøver Gud

Ef 5, 3-11	x	x					x	x		hverken nævne eller gøre
Ef 6, 8									x	At tjene Jesus bliver belønnet
Ef 6, 10-13							x			Kæmp retfærdigt
Fil 1, 5-6			x		T		x			Opleve trofasthed Guds trofasthed
Fil 1, 19-20			x		T		x			Forbøn & Jesus redder
Fil 1, 21			x				x			Livet = Kristus? Døden = gevinst!
Fil 1, 28	x	x					x			De standhaftige bliver frelst
Fil 2, 12-13			x		G/T		x			med frygt og bæven
Fil 2, 14-16			x				x			hold fast ved livets ord
Fil 3, 2-9	x									Falske missionærer
Fil 3, 10-15			x	B			x		x	med al kraft mod målet
Fil 3, 17-21	x	x	x					x		Kristi kors' fjender
Fil 4, 1-4		x					x	x		kæmp nu godt red nu
Kol 1, 21-23	x	x	x		G	x	x	x		hold fast ved evangeliet
Kol 2 N+E+F	x		x				x	x	x	Bevar kampens pris
Kol 3, 5-8	x						x			Guds vrede Synder
Kol 3, 11-14 N+5		x		E	G	x	x			Kristus lever i os
Kol 3, 23-25	x		x				x	x	x	Arv ovenpå? Lov Gud i livet!
1 Thess 1, 2-10	x	x	x	E	G/T	x	x			Frugt bekræfter udvælgelsen
1 Thess 2, 11-13			x	B	B		x			kaldet til himlen
1 Thess 2, 15-16	x									dem, der mishagede Gud
1 Thess 2, 19-20									x	vores himmelske æreskrans
1 Thess 3, 2-6		x					x	x		Fristet og bragt til fald?
1 Thess 4, 3-8			x				x	x		Herren hævnner umoral

1 Thess 4, 16-18			x				x		at stå fast i troen redder
1 Thess 5, 2-11	x		x	B			x		ikke bestemt til vrede
1 Thess 5, 23-24			x		T		x		bevaret uden plet
2 Thess 1, 3-12	x	x	x		T	x	x		vise sig værdig til frelse
2 Thess 2, 13-17		x	x	E/B	G/T	x	x		udvalgt d. kaldet til at følge
2 Thess 3, 3		x			T				Gud er trofast
2 Thess 3, 6;13-15							x		Menighedens disciplin til bevarelse
1 Tim 1, 3-11	x						x		Hovedmål Kærlighed
1 Tim 1, 12-16		x	x		G/T	x	x		Kristi langmodighed frelser
1 Tim 1, 18-20							x	x	kæmp den gode kamp, bevar dit samvittighed
1 Tim 2, 14-15			x				x		tro+elsk+bliv hellig+sædelig
1 Tim 4, 1-7	x							x	Frafald ved at lytte til bedrag
1 Tim 4, 8		x	x				x		Livets øvelser
1 Tim 4, 16			x				x		Vær opmærksom på dit liv og din forkyndelse
1 Tim 5, 6								x	d. egentlig at forfølge fornøjelser dræber
1 Tim 5, 8								x	værre end en vantro
1 Tim 5, 11-15								x	Forebyg dovenskab
1 Tim 5, 24-25	x		x				x	x	Synder eller gode gerninger?
1 Tim 6, 3-14			x				x	x	Guds frygt vs. dødbringende vildfarelser
1 Tim 6, 17-21			x				x	x	Gud i stedet for penge på den rette vej
2 Tim 1, 1			x	B		x			Frelsen er I Jesus Kristus
2 Tim 1, 5							x		oprigtig tro
2 Tim 1, 9-14		x	x	B	G/T	x	x		Nåde kalder, trofasthed bevarer

2 Tim 1, 15-18			x		G		x		Find barmhjertighed på den store dag
2 Tim 2, 10			x	E	G/T		x		hjælpe de udvalgte til frelse
2 Tim 2, 11-14			x		G/T		x		Følg Jesus standhaftigt+bekend dig til ham
2 Tim 2, 16-21	x	x					x	x	Tilhør Jesus+Undgå uretfærdighed
2 Tim 2, 24-26		x					x		Åndeligt modne prædikanter
2 Tim 3, 1-8	x								ikke bestå prøven
2 Tim 3, 11-13		x			T		x		Frelse og bevarelse
2 Tim 3, 14-17			x		G/T		x		Forbilleder+Skriften frelser
2 Tim 4, 2-4		x					x		forkynde med tålmodighed
2 Tim 4, 6-8			x				x		kæmpe godt, bevare troen
2 Tim 4, 9-10								x	Elsk verden i stedet for Kristus
2 Tim 4, 14	x								Ondt for ondt
Tit 1, 1-3			x	E			x		mere gudsfragt, mere håb
Tit 1, 4		x							Titus, en sand troende
Tit 1, 5-16 Titus 3, 9-11	x	x					x	x	d. Benægte sin tro gennem sine handlinger + dømme sig selv
Tit 2, 10-15 + Titus 3, 1-15	x	x	x		G/T	x	x	x	Den, der virkelig tror, lader sig af nåden opdrage til at gøre godt.
Fil 1, 1-25		x					x		Frelse gennem Gud+mennesker
Hebr 1, 3		x	x		G				Det ophøjede offerlam
Hebr 1, 14			x		T				Guds trofasthed
Hebr 2, 1-3			x				x	x	Pas på dit liv!
Hebr 2, 10		x	x	B	G/T				Jesus vil frelse mange for evigt
Hebr 2, 14-15		x			G				Jesus fratager den onde hans magt

Hebr 2, 17-18		x			G/T				Jesus, den ypperstepræst, hjælper
Hebr 3, 1-6			x	B	T		x		fast holde fast I
Hebr 3, 7-14		x	x		G/T		x	x	fast holde fast II
Hebr 4, 1- 11			x				x	x	Ikke blive tilbage
Hebr 4, 12-13			x		T				Guds levende ord
Hebr 4, 14-16		x			G/T		x		Nåde til rettidig hjælp
Hebr 5, 7-9			x		G		x		At adlyde Jesus for at blive frelst
Hebr 6, 4-12		x	x		G/T		x	x	Frelsende kreditter + iver indtil slutningen
Hebr 6, 11-14			x				x		Tålmodig venten på opfyldelse
Hebr 6, 18-20			x				x		gøre alt for
Hebr 7, 24		x	x		G/T		x		Jesus kan altid redde alle
Hebr 8, 10-12		x			G/T				tilgive+Guds lov i hjertet
Hebr 9, 15			x	B	T				alle kaldede kan leve evigt
Hebr 9, 27-28		x	x		G/T	x	x		reddes+venter på frelse
Hebr 10, 14-18		x	x		G/T	x			for evigt fuldendt
Hebr 10, 19-22		x			G	x	x		blodsprængt til liv
Hebr 10, 23-39		x	x		G/T	x	x	x	vedvarende tro+gevinst
Hebr 11, 5			x		G	x	x		Vedvarende tro frelser
Hebr 11, 7	x		x				x		adlyde + stole på
Hebr 11, 13-16			x				x		Stol på Gud indtil døden
Hebr 11, 24-26			x				x		Se på belønningen
Hebr 11, 27-40			x				x		Stol på Gud indtil slutningen
Hebr 12, 1-3			x				x		Løb frit til det sidste
Hebr 12, 12-14			x				x	x	Løb styrket og helliget
Hebr 12, 15-17			x				x	x	Pas på hinanden på vejen

Hebr 12, 25+28			X				X	X		Pas på ikke at afvise Gud
Hebr 13, 4			X				X	X		Gud dømmes falsk sex
Hebr 13, 7							X			Efterligne andre troende
Hebr 13, 9							X			d. Nåde + korrekt lære stærk
Hebr 13, 12-14			X				X			bære skam med Jesus z. frelse
Hebr 13, 17							X		X	Lyt til jeres åndelige ledere
Jak 1, 1-12			X				X			Bliv prøvet som glæde
Jak 1, 13-16		X	X					X		Bedrag ikke! Fristelse→ Begær→ Synd→ Død
Jak 1, 17-18		X	X	E/B	G					en ny skabelse
Jak 1, 21-22		X	X		G/T		X			d. Ordet+at gøre det frelst
Jak 2, 5			X	E			X			De, der elsker Gud, arver riget
Jak 2, 12-13	X						X	X		Ubarmhjertig / dom
Jak 2, 14-26	X	X					X	X		Død tro frelser ikke
Jak 3, 1-2									X	Tving dig ikke til at undervise
Jak 4, 1-4	X	X						X		Verdens ven = Guds fjende
Jak 4, 5-10	X	X			G	X	X	X		Hovmod eller ydmyghed
Jak 5, 1-6	X									Forrådnede rigdomme
Jak 5, 7-8			X				X			Vær tålmodige
Jak 5, 9									X	Klag ikke over hinanden
Jak 5, 10-11			X		G/T		X			Se de standhaftige profeter
Jak 5, 12			X				X		X	ikke sværge
Jak 5, 19-20		X			G		X	X		omvende synderen
1 Pet 1, 1-5		X	X	E	G	X	X			håbefuld+troende bevaret
1 Pet 1, 6-9			X				X			bevist tro elsker+arver
1 Petr 1, 13			X		G/T		X			håber bevidst på nåden
1 Pet 1, 14-25	X	X	X		G/T	X	X			d. Tro renses til kærlighed

1 Petr 2, 1			x				x			Ordets vækst til frelse
1 Pet 2, 6-10	x	x		E/B		x				Frelse og fald ved hjørnestenen
1 Pet 2, 24-25		x			G	x	x			død for synden leve for Gud
1 Petr 3, 10-12	x	x					x	x		Kun det rette handling redder
1 Pet 3, 20-21		x			G/T	x				du. Jesus et godt samvittighed
1 Pet 4, 3	x									Ikke kende Gud i handlinger
1 Petr 4, 12-14							x		x	glædes ved ild som belønning
1 Petr 4, 17-19	x		x		T		x			Ikke let frelst
1 Pet 5, 3-5	x		x				x	x		Ikke herske, men være et forbillede
1 Pet 5, 8-9		x					x	x		Våg over for løven
1 Pet 5, 10			x	B	G/T					Gud, som er fuld af nåde, er trofast
1 Pet 5, 12		x			G	x	x			vi står i den sande nåde
2 Pet 1, 1-5		x	x	E/B	G	x	x			Bekræftelse af kaldelse og udvælgelse
2 Pet 2, 1-10	x	x	x		T		x	x		Frelst i fristelsen
2 Pet 2, 10-22	x	x						x		forlade den rette vej
2 Pet 3, 7-14	x		x		G/T	x	x	x		Herrrens tålmodighed
2 Petr 3, 17+18							x	x		ikke miste fodfæstet
1 Joh 1, 1-10 1 Joh 2, 1-2	x	x			G/T	x	x			Gud er lys
1 Joh 2, 3-11	x	x					x			At kende Gud = at leve som Kristus
1 Joh 2, 12-14		x					x	x		Troens + erfaringens stadier
1 Joh 2, 15-17		x					x	x		Den, der gør, hvad Gud vil, bliver og lever i evighed
1 Joh 2, 18-23	x	x					x			At bekende sig til Sønnen er frelse

1 Joh 2, 24-28		x				x	x		x	lev forenet med Kristus
1 Joh 3, 1-10	x	x					x			v. stammer fra Gud eller djævelen
1 Joh 3, 13-18	x	x				x	x	x		Varig kærlighed redder
1 Joh 3, 19-20		x			G/T					Guds nåde og trofasthed
1 Joh 3, 24-28		x					x			At følge Guds bud = liv
1 Joh 4, 1-6	x	x			G/T	x	x			ingen bekendelse til Jesus, ingen frelse
1 Joh 4, 7-8	x	x					x			den, der er født af Gud, elsker
1 Joh 4, 13	x				G/T					Ånd eller ikke ånd
1 Joh 4, 15		x					x			Vedvarende bekendelse
1 Joh 4, 16-17			x				x			at elske giver tillid
1 Joh 4, 20-21 1 Joh 5, 1-5	x	x			G		x			gennem tro og ny fødsel til kærlighed+lydighed
1 Joh 5, 10-13	x	x			G/T	x	x			Den, der har Jesus, har livet
1 Joh 5, 16-18		x					x	x		Synd dræber
1 Joh 5, 18-20	x	x			G	x	x			synd ikke uden betænkeligheder
2 Joh 1, 1-6		x	x	E			x	x		Sandhed+kærlighed+Guds bud
2 Joh 1, 7-11	x		x				x	x	x	Våg ikke at miste din løn, frelsen
3 Joh 1, 9-12	x	x					x			Vores handlinger viser, hvem vi er
Jud 1, 1-2		x	x	B	G/T					som kaldede elskede+bevarede
Jud 1, 3-4	x	x	x				x	x		Jesus, du. fornægte sit liv
Jud 1, 5-6		x	x		G			x		Først frelst, derefter tilintetgjort
Jud 1, 17-19	x									driftstyrede mennesker uden ånd
Jud 1, 20-21		x	x		G/T	x	x			bliver og bygger og stoler på
Jud 1, 22-23	x	x	x				x	x		Tvivl, flammer + barmhjertighed

Jud 1, 24		x	x		G/T		x		Gud kan føre os igennem
Åb 1, 4-6		x			G/T				Rensede og elskede
Åb 1, 9		x					x		Tålmodigt lidende konger
Åb 1, 17-20	x	x	x						Jesus har nøglerne
Åb 2, 1-7		x	x				x	x	Væk med lysestagen!
Åb 2, 8-11			x				x		Trofast indtil døden og livet
Åb 2, 12-17			x				x	x	Vær+tolerant over for vildledere!
Åb 2, 18-29			x				x	x	Omvend dig og hold fast
Åb 3, 1-6		x	x				x	x	Lad ikke tyven komme ind
Åb 3, 7-13		x	x		G/T		x	x	holde fast i det, vi har
Åb 3, 14-22		x	x		G/T		x	x	Jesus spytter de lunkne ud
Åb 4, 8-10		x	x		G				Frigørt for vores Gud
Åb 6, 9-11			x		G		x		gennem døden til livet
Åb 7, 3		x			T		x		Guds beskyttede tjenere
Åb 7, 9-17			x		G/T		x		Nåde, trængsel og trofasthed
Åb 11, 17-18	x		x		G		x		x fordærvet eller belønnet
Åb 12, 10-12			x		G/T		x		to grundpiller i frelsen
Åb 12, 17		x					x		Overholdelse af budene + bekendelse
Åb 13, 8-10		x	x	E			x		udvalgt trofasthed
Åb 14, 1-5			x		G/T		x		fri købt overalt-tilhængere
Åb 14, 9-13	x		x				x	x	d. Forbundet med Herren indtil døden
Åb 15, 2-4			x				x		dem, der har overvundet dyret
Åb 17, 5-6			x		G		x		hellige blodvidner
Åb 17, 8		x		E					Konsekvenser af livets bog
Åb 18, 4-5		x	x				x	x	Forlad byen, mit folk!

Åb 19, 4-5		x	x		G		x		De frelste tjener Gud
Åb 19, 6-9			x		G/T		x		De helliges retfærdige handlinger
Åb 20, 4-6			x				x	x	Martyrerne hersker
Åb 20, 11-15			x	E			x	x	Livets bog
Åb 21, 1-8	x		x		G		x	x	Overvinde eller dø for evigt
Åb 21, 27			x	E			x		(U)rene og (ikke) løgnere
Åb 22, 3-5			x						Livet i evigheden
Åb 22, 6		x	x				x		Guds ords gøreere er salige
Åb 22, 10-14	x		x		G		x	x	ond beskidt o. retfærdig hellig
Åb 22, 18-21	x		x		G		x	x	Guds ord må ikke ændres

2.1 Fokus i Det Nye Testamente og fortolkning af de frelsesrelaterede bibelsteder

Disse underkapitler viser, hvordan bøgerne i Det Nye Testamente besvarer spørgsmålet om, hvorvidt en kristen kan miste sin frelse. Evangelierne lægger vægt på efterfølgelse og lydighed, brevene fremhæver tro og gerninger, Apostlenes Gerninger understreger betydningen af trossamfundet, og Åbenbaringen opfordrer til årvågenhed og overvindelse. På trods af forskellige fokuspunkter forbliver det centrale budskab det samme: Kærligheden til Jesus og hans ord – synlig i trofast tro på ham – er nøglen til evigt liv.

2.1.1 *Matthæus*

Matthæus er bogen om lydighed mod Gud.

Kun den, der på grund af Jesu åbenbarede kærlighed på korset for ham og ved at modtage syndernes forladelse ændrer sit liv og begynder at være lydige mod Gud, kan nu blive frelst.

I forbindelse med din vendelse til Gud skal du løsrive dig fra dine synder og rense dig for at blive frelst. Du skal ved og efter din vendelse til Jesus

så hurtigt og grundigt som muligt skille dig fra enhver erkendt synd og rense dig for den, som om det var et sygt lem, der forgifter dit blod og vil dræbe dig, hvis det ikke amputeres.

Og kun den, der i en livsstil præget af lydighed og årvågenhed nu og for altid forbliver hos Jesus, som elsker ham så højt og tjener Gud uden at lade sig forføre og bærer frugt indtil enden, vil blive frelst for evigt.

2.1.2 Markus

Alle, der anerkender Jesus som Messias, vender sig fra deres gamle liv og vender sig til Gud, tror på det gode budskab om nåde fra Jesus, deres frelser, og følger Jesus, kan blive frelst. Men denne omvendelse og efterfølgelse koster (eget) liv. Kun dem, for hvem Jesus er vigtigere end alt andet, som lytter til Guds ord, respekterer det, handler efter det og bærer frugt, vil i sidste ende blive frelst for evigt. Og det indebærer konsekvent at amputere synden fra sit eget liv, ikke at blive en anstødssten for de ringeagtede, at tilgive andre, at følge Jesus vågent, trofast og uforledt indtil enden. Den, der trofast tjener sine trosfæller og villigt lider for Jesus, kan forvente en løn i himlen. Alle Guds udvalgte kan stole på Guds trofasthed, som vil og skal føre dem til himlen.

2.1.3 *Lukas*

Ifølge Lukas er der to grundpiller for at komme ind i Guds evige rige:

1. Omvendelse til Gud for at opnå tilgivelse for mine synder på denne jord gennem Jesus og derefter
2. at lytte til Jesus og bekende ham i ord og handlinger uden at lade sig forlede, at lytte til Jesus i alt, hvad han som god og vis konge og herre siger, at elske Jesus mere end alt andet og min næste som mig selv, indtil vi en dag står foran ham.

Den, der sætter sig selv højere end Gud og andre, den, der med ord og/eller handlinger tager afstand fra Gud og ikke i tide ændrer sin holdning i dette liv og omvender sig, er i Guds øjne død og fortabt.

2.1.4 *Johannes*

Den, der ved Guds nåde erkender Jesus som Guds søn og tror på Jesus, har NU evigt liv. Han og hun følger Jesus som udvalgte får i lydighed og gør hans vilje, bærer frugt og bliver i ham. Jesus bevarer dem, beder for dem til Faderen og forbereder dem gennem sine ord på de tider, hvor de uden hans ord ville støde sig på Jesus og falde fra ham. Den, der kun tilsyneladende følger Jesus eller i løbet af sit discipelskab støder sig ved Jesus og forlader ham, har ikke (længere) Guds ord og kærlighed i sig. Men Jesus fører sine udvalgte får til evig frelse, og ingen kan rive dem ud af hans og Faderens hånd. Jesu sande disciple kendes på deres kærlighed til hinanden og på, at de bliver hos Jesus og gør hans vilje.

2.1.5 *Apostlenes Gerninger*

Jesus er Messias. Denne erkendelse er afgørende for jødernes og alle menneskers frelse. Den, der får evangeliet og Jesus som Messias bevidnet på troværdig vis og ikke tager imod det, men afviser det, især som en from gudstroende, vil blive ramt af Guds dom. Den, der kun tilsyneladende er omvendt eller bevidst synder, også som Jesu efterfølger, ved ikke, om og hvor meget nådetid han endnu har til at

omvende sig til evig frelse. At prædike frelse gennem gerninger, at fordreje Guds sandhed, at ville gøre forretninger med Guds ord, seksuel umoral, at give slip på troen og leve et udsvævende liv i stedet for afholdenhed dræber forkyndere og tilhørere. Et godt budskab om Guds nåde og kærlighed, hvor syndere ikke først bliver bange for Gud på grund af deres evige ansvar i den kommende dom, er ikke et evangelium, men værre endnu, det er et falsk evangelium.

Omvende sig fra det gamle syndige liv, påkalde Herren Jesus Kristus' navn og således modtage syndernes forladelse, følge Helligånden som tegn og pant på vores frelse og derefter vedvarende lytte til Kristus Herren og hans ord – sådan bliver man frelst her og nu og med det samme. Ja, troen på evangeliet frelser, gode gerninger gør ikke. Men de, der er frelst af nåde, gør gode gerninger og bevarer dermed deres frelse. At modtage nåde fra Gud og Herren Jesus og forblive trofast af hele sit hjerte er vejen til frelse. Varigt frelste lever et liv, der beviser deres ændrede holdning og omvendelse til Gud. Jesu disciple forbliver standhaftige i troen, også i trængsler. Forberedelse på vanskelige tider, opmuntring, sund lære, årvågenhed, formaning og kulturel hensyntagen bevarer os og andre i Guds frelse.

2.1.6 Romerne

Alle mennesker er i deres naturlige tilstand siden Adams syndefald fremmedgjort fra livet i Gud og synder. De er fortabte og lever et liv under Guds vrede. Evangeliet om Jesus Kristus kalder mennesker til troens lydighed over for Gud. Lydighed og tro hører uløseligt sammen. Tro gør lydig, og lydighed kommer gennem tro. Guds kraft i evangeliet frelser alle, der tror:

Hvis du påkalder Jesu navn og med din mund bekender, at Jesus er Herren, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, vil du blive frelst.

Den, der tror, bliver frelst: Gud giver ham og hende sin retfærdighed ud fra troen. Den, der tror, bliver frelst: Jesus Kristus blev ofret for vores synder og oprejst for vores frifindelse. I evangeliet erkender vi Gud som

vores kærlige Fader og Jesus Kristus som vores barmhjertige Herre. Vi bliver erklæret retfærdige gennem troen på Jesus Kristus, vores sonoffer, og ikke gennem vores egne gerninger (lovens). Det gør det umuligt at være stolt af egne præstationer.

Den, der er i Kristus og forbundet med ham, er kommet fra synd og død til liv. En virkelig omvendt har modtaget Guds Ånd og lader sig styre af Guds Ånd. Guds Ånd i os er garantien for evigt liv. Vores endelige frelse er en nådegave og som en check, der er knyttet til overholdelse af betingelsen om at følge retfærdighedens vej som Guds slave indtil evigheden for at blive endeligt indløst.

Frugt for Gud er kendetegnet for de virkelig frelste, hvis liv Gud har sat på et nyt grundlag gennem Jesus Kristus. Den, der elsker Gud og sin næste, opfylder Guds vilje og bevarer sig i Guds frelse, ligesom enhver, der ikke lader sig forlede væk fra det sande evangelium eller følger sin gamle menneskes drifter. Bevidstheden om Guds udvælgelse beskytter os mod at blive indbildske over vores egen klogskab. Udvalghed viser sig i at holde fast ved Gud, selv når hele omgivelserne falder fra Gud.

2.1.7 1. Korinther

Ordet om korset kan frelse ethvert menneske:

Jesus Kristus døde for vores synder og blev oprejst fra de døde (for vores retfærdiggørelse). Gennem troen på dette gode budskab bliver vores synder tilgivet i forbindelse med vores omvendelse. Dette evangelium, som frelser os nu og for evigt, må vi holde fast i uforfalsket hele vores liv, hvis vi en dag vil komme ind i evigheden.

Den, der omvender sig, bliver et tempel for Helligånden, som fremover bor i ham. (Kun) gennem Helligånden kan vi kalde Jesus Herre og erkende Gud og Guds gaver og leve efter Guds vilje. Den, der har Guds Ånd, elsker og følger Jesus og ikke lever i (dødssynder), kan nu være sikker på sin frelse. Og når vi synder: En rettidig og hurtig korrektion for at vende om fra vores synd og/eller fra en handling mod vores egen samvittighed bevarer os i Guds nåderum, det være sig gennem egen

indsigt, korrektion gennem trosfæller eller gennem menighedens disciplin.

Dødssynder, der fører til tab af frelse ved vedvarende uomvendelighed, er: seksuel umoral, sex uden for ægteskabet, ægteskabsbrud, praktiseret homoseksualitet, afgudsdyrkelse, grådighed. Dødssyndere er også tyve, røvere, bagvaskere, drankere, blasfemere, dem, der udnytter deres brødre og søstre, og lignende. Også de vil ikke se himlen. At lade sig styre af begæret efter det onde, at udfordre Gud og at murre er også dødssynder, hvis man fortsætter med at være uomvendelig. Ingen er i sig selv sikker mod sådanne fristelser og synder. Frelse findes kun i ydmyg tilbedelse af Gud, som ikke lader os blive fristet ud over vores evner og kan hjælpe os med at modstå fristelsen eller rejse os igen efter et fald.

Guds tilgivelse og den nødvendige, også guddommelige konsekvens på grund af synd i en lokal menighed er to forskellige ting. Gud elsker sin menighed og tugter menigheden som helhed, så vi ikke bliver dømt sammen med verden. Men Gud udtaler en evig ve over den, der ikke trofast udfører sit gudgivne embede – han og hun vil ikke se himlen, ligesom heller ikke den og dem, der ikke elsker Herren. Andre menneskers frelse afhænger af vores troværdige liv og tale som Kristi efterfølgere. Vores egen løn i himlen afhænger af, hvad vi bygger på fundamentet Jesus Kristus i vores liv i denne verden. I sin trofasthed vil Gud give os fasthed indtil enden, så vi på vor Herre Jesu Kristi dag kan stå fri for enhver anklage. Denne vished må vi have.

2.1.8 2. Korinther

Vores evige frelse afhænger af vores vedvarende enfoldige hengivenhed og trosforhold til Kristus: Vi må tro på den rigtige Kristus, det rigtige evangelium og modtage den rigtige Helligånd og forblive ved den, hvis vi ønsker at blive frelst for evigt.

At have modtaget Guds nåde ikke forgæves betyder, at vi NU og i dag skal leve til Guds ære i overensstemmelse med den modtagne

bønnesvar og nåde og på ingen måde give andre anledning til at tro på Kristus. Dette omfatter også standhaftighed i trængsler og forfølgelser.

Herren er så frygtindgydende, at andres frelse og vores egen trofaste efterfølgelse af Kristus bliver vores inderste ønske som selv frelste.

Vores trofasthed i troen har en positiv indvirkning på andre og deres forhold til Gud.

Jo mere vi her lærer at elske Kristus og give, jo større bliver vores løn og lykke i himlen. Vores længsel efter himlen, efter en gang at være hos Herren og se ham, gør det til en ære for os at behage ham med vores liv.

Falske apostle med et falsk (velstand)evangelium, forklædt som lysets engle, er farlige og dødelige for vores åndelige og evige liv.

Vi må vogte os for strid og misundelse, vrede og skænderier, bagvaskelse og ondt tal, hovmod og stor uorden i menigheden og ligeledes for urenhed, utugt og en udsvævende livsstil. Hvis en menighed eller en af Jesu disciple falder i alle mulige sådanne synder, er det ikke nødvendigvis en trussel mod frelsen – men fortsat synd i disse områder uden omvendelse er det. Rettidig omvendelse sparer en for strenge (af Gud pålagte) disciplinære foranstaltninger i menigheden.

At nogen virkelig står i den rette tro på Jesus Kristus, og at Jesus virkelig bor i et menneske, viser sig imidlertid i hans prøvelse i troen.

2.1.9 Galater

At søge Guds anerkendelse gennem egne gerninger og egen kraft har intet at gøre med frelse gennem evangeliet om Kristi nåde. Den, der gennem troen virkelig kalder Kristus sin Herre, den, der virkelig er trådt ind i nådens rum for frelse fra sine synder gennem Kristi evangelium, er en ny skabning og frelst. Fristelser, tvivl og fald i enkelte synder ændrer ikke noget ved dette. Så længe Kristi efterfølger er villig til at omvende sig og urokkeligt holder fast ved Kristi nåde og dermed ved det sande evang , og følger Guds Ånd til gavn for andre og til egen

selvfornægtelse, vil han også blive frelst for evigt, det lærer vi af Galaterbrevet.

Oprindeligt omvendte, der senere afviser Guds nåde i evangeliet ved at forsøge at bestå for Gud ved egen kraft og følge Guds lov, for dem er Kristus død forgæves, og de går fortabt. At leve frelst for og gennem Kristus er kun muligt ved nåde, kun gennem det sande evangelium og kun gennem Kristus og hans Ånd. Vores tro er altid en tilstand og en livsform.

Ægte tro elsker og handler gennem kærlighed. Ægte tro venter på Guds endelige frelse. Også en efterfølger af Jesus kan grundlæggende gå to veje, og det skal galaterne ikke tage fejl af. At følge sit eget liv og sine begær fører til fortabelse. Den, der som en vedvarende livsstil følger Ånden og gør godt mod andre mennesker og trosfæller, går ind i det evige liv. Og hans løn der vil svare til hans liv her.

2.1.10 Efeserbrevet

Alle naturlige mennesker i verden følger deres egen faldne natur, er ulydige mod Gud og fortabte under Guds vrede.

Kristi efterfølgere er udvalgt og frelst af Guds kærlighed og nåde til at være hans børn gennem Jesu Kristi udgydte blod til forladelse af deres synder. Som arvinger og som Guds nye skabning er de bestemt til at prise Guds herlighed. Alt dette sker ved at høre evangeliet og tro på dets frelsesbudskab, en gave fra Guds nåde. Som en direkte følge heraf bliver vi beseglet med Helligånden som et forskud på vores arv og som garanti for vores fuldstændige frelse, at vi nu tilhører ham.

Hvor nåde og tro mødes, der er frelse. Og selv frelsende tro er en gave fra Gud. Og det har et mål: at gøre gode gerninger, hvorved Guds navn æres.

Vores kald som Kristi efterfølgere er at leve ydmygt og i kærlighed som en del af Jesu ene legeme og Guds tempel og at bevare den gudgivne enhed i legemet. Ordforbrydelser bedrøver Helligånden. At aflægge det gamle menneske med dets adfærd, blive fornyet i sit sind og iklæde sig det nye menneske er de bedste modgift. For Kristi efterfølgere er det

vigtigt at blive stærke ved at iføre sig den åndelige rustning i Herren, så de kan modstå det ondes angreb. Som frelste må vi ikke selv i tanker og ord deltage i ting, der fremkalder Guds vrede. Deltagelse i disse ting er ikke harmløs, men handler om liv og død. Men den, der lever for Kristus på jorden, vil blive belønnet for det af Herren i evigheden.

2.1.11 Filipperne

Mennesker uden Kristus i denne verden er "forvrængede og fordærvede". Falske missionærer, og dermed selv fortabte, er dem, der forkynnder frelse gennem ydre tegn og gerninger ud fra egen kraft. Jordisk sindede vil ende i fortabelse. Det evige liv er sejrsprisen for et trofast liv med hele sin kraft i efterfølgelsen af Kristus.

Hvad opmuntrer og styrker os til at "holde fast ved livets ord" indtil enden? Guds trofasthed og hjælp, vores enhed som troende, vores bøn og indstilling for hinanden, Skriften, vores frygt for Gud, stærkt inspirerende positive eksempler på en sund efterfølgelse af Kristus, forsigtighed over for jordiske og dermed gudfjendske mennesker, uanset hvor fromt de måtte være, og visheden om, at alle, der NU kæmper for at udbrede det gode budskab og NU lever i overensstemmelse med det gode budskab, NU står i livets bog.

Den, der ikke til det sidste "holder fast ved livets ord", som han engang virkelig har taget imod, vil gå fortabt. For ham har de, der har bragt ham evangeliet, arbejdet forgæves og bogstaveligt talt "slidt sig selv op i tomheden".

2.1.12 Kolossenserne

Det naturlige menneske er dødt i sine overtrædelser og i sin uomskårne syndige natur.

Når vi vender os troende mod Gud, lægger vi de ting fra os, som ikke behager Gud, såsom seksuel umoral, skamløshed, lidenskab, onde begær og grådighed, afgudsdyrkelse. Vi bliver frelste efterfølgere af

Jesus, udvalgte, hellige og elskede af Gud. Det er vores status som frelste NU hos Gud.

På vores vej kæmper vi stadig med vores gamle natur, vi er endnu ikke fuldkomne. For at kunne stå foran Jesus i himlen og modtage ham evige livets sejrspølse, kræves der tre ting: At vi nu forbliver fast grundfæstede i troen, tjener Herren Kristus af hele vores hjerte og ikke lader os aflede fra det sande evangelium og evangeliets håb – at leve evigt med Jesus.

2.1.13 1. Thessaloniker

Den, der tjener afguder, forfølger Guds budbringere og hindrer udbredelsen af det gode budskab, mishager Gud og står under Guds vrede.

Den, der følger Guds kald i evangeliet, er udvalgt, hvad enten det er kaldet til omvendelse og tro til frelse her og nu eller Guds kald til evig herlighed gennem lydighed mod det evangelium, at bære frugt i troen – også gennem modgang og lidelse – og gennem årvågenhed i troen indtil enden. Vågen er den, der ikke sover, er ædru, klæder sig i troens og kærlighedens brynje og som hjelm med håbet om frelse.

Forudgående viden om nødvendig forfølgelse og bedrøvelse er vigtig for troende for at forblive faste i troen og ligeledes trøst og opmuntring til deres bevarelse. Gud har kun det bedste for os i tankerne i alt. Han og vores trofaste liv med og fastholdelse af Jesus indtil evigheden frelser os. Et helligt og af Gud bevaret liv er nøglen til himlen og til en dag at stå fejlfri foran Jesus. Det kan vi bede for os selv og andre om.

Vores æreskrans, når vores Herre Jesus kommer igen, er dem, der kom til Gud gennem os.

Ydre omstændigheder kan få Kristi efterfølgere til at falde fra troen, så de går fortabt. På vores vej til himlen er Guds kald til vores helliggørelse afgørende for vores frelse: seksuel renhed, sejr over de naturlige begær og beskyttelse mod svindel fra brødre og søstre er nødvendigt for, at vi en dag kan møde vores Herre, ikke som hævner, men som frelser. Og

alligevel gælder det også: Ikke alt, hvad der er eller kunne være kritisabelt ved os, når vi står foran Jesus, berøver os vores evige frelse.

2.1.14 2. Thessaloniker

Den, der tror på sandheden om kærligheden til sin frelse gennem Kristi nåde i evangeliet, er udvalgt af Guds nåde i dette liv. Og han er kaldet af Gud til det evige liv. Den, der trofast følger sit kald til det evige liv indtil sin død, bliver værdig til at tilbringe evigheden med sin Herre som en udvalgt. Han og hun er allerede kendt af Gud på forhånd.

Forbøn og opmuntring fra brødrene og søstre og vores åndelige vækst hjælper os med at gå denne vej, og især Guds trofasthed og beskyttelse mod det onde. Men hvis vi alligevel falder og forbliver i synd, er menighedens disciplin Guds hjælp til at bringe os tilbage på den rette vej til himlen. Men ikke enhver dårlig holdning medfører straks tab af frelsen.

2.1.15 1. Timoteus

Ingen kan gennem sine gode gerninger opnå et frelsende forhold til Jesus på jorden. Før det kristne liv begynder, skal man omvende sig, vende om og få syndernes forladelse, og Jesus Kristus skal blive herre over dit liv.

Hovedmålet for al efterfølgende kristen lære er kærlighed:

Kærlighed fra et rent hjerte, god samvittighed og uforfalsket tro.

Enhver lære og enhver lærer, der ikke har dette som hovedmål, udbreder en dødelig falsk lære og i bedste fald kun nytteløse lærdomme, som imidlertid farligt afleder opmærksomheden fra det væsentlige.

Kun den, der kæmper den gode kamp for troen og udfører gode gerninger i troen, vil i sidste ende også opnå evigt liv.

Kristi langmodighed og trøst og formaning gennem Skriften og troens brødre og søstre på denne vej er vores bedste styrke og tillid.

Vi kæmper godt, når

- vi bevarer troen på vores Herre Jesus Kristus som nr. 1 i vores liv og et godt samvittighed
- vi forbliver i troen og kærligheden og lever et helligt liv med flid for Gud, selvbeherskelse og nøjsomhed
- vi er årvågne og altid passer godt på os selv og på det, vi lærer

Hensynsløse mennesker er derimod

- når vi vedvarende synder mod vores samvittighed
- Vildfarelser i from forklædning, såsom rent menneskelige bud og forskrifter om formelle krav som forudsætning for frelse
- Når vi fornægter vores tro gennem onde handlinger, der taler højere end vores ord.
- Kærlighed til penge, dovenskab, grådighed, egoisme, uansvarlighed og ubarmhjertighed

2.1.16 2. Timoteus

Guds ulydige og falske efterfølgere af Kristus vil gå evigt fortabt.

Det lovede (evige) liv findes (kun) i Jesus Kristus. Oprigtig tro på Jesus frelser NU og her og giver os et liv i Kristi efterfølgelse.

(Kun) den, der i overensstemmelse med Guds regler kæmper den kamp, der er pålagt ham, indtil dens afslutning, vil få tildelt Herrens sejrskrans af evigt liv. Lidenskabelig, standhaftig trofasthed over for Kristus, vores bekendelse til Kristus i ord og gerninger, vores fastholdelse af det sande evangelium, løbende renselse af uretfærdigheder i vores liv hører med hertil.

De bedste hjælpemidler på vores vej er at forblive i Skriftens undervisning, at følge gode forbilleder og at holde sig væk fra skinnehellige mennesker. I hvert fald vil den blive frelst, der glæder sig over Jesu synlige genkomst, altså elsker Jesus mere end noget andet i verden.

Bevarelse gennem vores trofaste Gud og gennem hans Ånds bistand er os lovet på vores vej, som vil føre os til målet, selvom vi indimellem er utro i nogle ting og måske falder igen og igen.

Den evige frelse for deres tilhørere og menigheden afhænger af sande forkyndere af evangeliet, der forkyster det sande, skriftmæssige evangelium. En efterfølger af Kristus er [desværre] fri til at forlade efterfølgelsen af Kristus til det evige liv.

2.1.17 Titus

De fortabte er fanget i dårlige tanker og handlinger og lever ikke, som Gud ønsker det. Gennem evangeliet om Guds nåde bliver mennesker frelst. Følgen er, at de begynder at leve i ærefrygt for Gud i overensstemmelse med deres erkendelse af Gud og har håb om evigt liv på deres vej i tro og ærefrygt.

Hver eneste Kristi efterfølger må på sin vej aflægge sig mange dårlige vaner og indøve sig nye gode vaner. Gud giver os troende tid til dette,

hans ord og prædikanter. Efter hans vilje må disse hverken give anledning til anstød internt i menigheden eller eksternt med deres eget liv og deres families. De skal være åndeligt modne og ubesmittede. (Kun) sunde lærere og lære og, hvor det er nødvendigt, skarp formaning bevarer os og alle Guds børn over hele verden på vejen til himlen.

Der er hykleriske troende i Jesu Kristi menighed. Og der er falske lærere, der lægger for stor vægt på sekundære spørgsmål om troen og dermed distraherer de troende fra det, der virkelig er vigtigt for deres evige frelse. De er kun ude efter personlig vinding, underordner sig ikke og må en eller to gange irettesættes skarpt. Hvis de ikke lytter, dømmer de sig selv og må udelukkes fra menigheden for at beskytte den.

2.1.18 Filemon

Vores praktiske liv beviser ægtheden af vores tro på Jesus Kristus. Lad os ære vores menneskelige frelsere, som har bragt os evangeliet.

2.1.19 Hebræerne

Vores frelse er en frelse på betingelser: Vi skal i højeste grad være opmærksomme på det, vi har hørt (for at gøre det), for at blive frelst for evigt. Hvis vi stoler på, følger og adlyder Jesus Kristus, hvis vi helliggør os vedvarende, hvis vi med fuld tillid og stolthed holder fast i håbet om evigt liv med al den beslutsomhed, vi havde i begyndelsen, indtil vi når målet, vil vi også blive frelst for evigt. Hvis vi derimod foragter vores nuværende frelse, forlader vores gudsfrygt og ikke længere gør Guds vilje med al beslutsomhed, vil vi drive forbi målet – det evige liv – som et skib i nød ved den reddende ø.

2.1.20 Jakob

Død og fortabt er den, hvis (skinnende) tro ikke gør noget for Gud og hans næste.

Tålmodighed i arbejdet for og i ventetiden på Herren og standhaftighed i lidelsen frelser evigt. De barmhjertige vil bestå i Guds dom. De troende, der holder ud i de prøvelser, som Gud tillader i deres liv, vil vinde æreskransen og dermed det evige liv. For de elsker Gud. Og i sidste ende er det dem, der elsker Gud ved at gøre hans vilje, der bliver frelst for evigt.

Den, der som Jesu efterfølger IKKE overvinder sine fristelser, men lader sig rive med og overtage af dem i sit store liv, vil i sidste ende høste døden og ikke evigt liv. Det skal de troende brødre og søstre ikke narre sig selv om.

Men den gode nyhed er, at enhver til enhver tid kan blive bevæget til at vende om fra sit gudløse liv og blive frelst fra sine synder og fra døden.

2.1.21 1. Peters

Ingen bliver frelst gennem formaliteter. Kun den, der følger Guds nådefulde opfordring til omvendelse i evangeliet, bliver frelst. Ulydighed, vantro og fortabelse er ét og det samme. Guds Ånd og Kristi blod skænker hans udvalgte – dem, der tror på ham og følger ham – gensidig kærlighed og sætter dem i stand til at elske og følge Jesus.

Og således forløber vejen til den endelige opfyldelse af de udvalgte menneskers evige og uforgængelige håb i evigheden: Vi elsker og stoler på Gud, og på grund af vores tillid bevarer, styrker og giver Gud os kraft på vejen. Når vi som troende gør det rette, vogter vores tunge, vender os bort fra det onde, gør godt og stræber efter fred, vil vi opnå evigt liv og se gode dage.

Vores tro på og kærlighed til Jesus skal styrkes og bevises i prøvelser, lidelser og forfølgelser. Tro, der overvinder sådanne udfordringer, er ægte tro, der vil opleve evigheden. Men den, der gør ondt, hvem han end er, har Gud imod sig og vil mærke hans vrede.

2.1.22 2. Petersbrev

Fortabt er den, der følger falske profeter og lærere med fordærlige særlærer og med sit liv fornægter den Herre, der har købt ham.

Vi bliver kun frelst for evigt på den betingelse, at vi udnytter vores muligheder for omvendelse og tilbagevenden til Gud gennem Jesu Kristi nåde og igen og igen lader os bringe på sporet af et helligt liv i ærefrygt for Gud – og samtidig stoler fuldt ud på vores Herre Jesu Kristi nåde og tålmodighed.

En nøgleegenskab hos sande troende er, at de kæmper mod de begær, der strider i verden og i dem selv, og at de ikke lever et udsvævende liv, men er afholdende i deres livsstil.

Ifølge Peter er det faktisk vores ansvarlige omgang med vores muligheder i troen nu, der afgør, om vores tro i morgen vil være tilstrækkelig til at holde ud til himlen og en dag kunne stå fast for Kristus – som Guds kaldede og udvalgte her på jorden. Og det sker først og fremmest ved, at vi tænker tilbage på den tidligere renselse af vores synder og vores flittige, selvkontrollerede og eksemplariske indsats med hele vores væsen for Guds sag.

2.1.23 1. Johannes

Den, der åbenbart har erkendt Jesus som sandheden og elsker og følger ham, kan betegnes som udvalgt af Gud. Og for ham gælder: Sandheden bliver i ham og vil være med ham i al evighed.

- leve i sandheden
- Elske hinanden som trosfæller
- leve efter Guds bud

Det er de første og varige bud og tegn på ægtheden for sande efterfølgere af Kristus, som vil arve det evige liv. Helligånden i os hjælper os med det.

Troen på Kristus er en vej. Det gælder om at blive på denne vej NU. Men selv om vi synder på vejen, og vores samvittighed anklager os: Gud er større end vores samvittighed. Når vi bekender vores synder for ham, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os for al uretfærdighed.

Den, der igen og igen renser sig selv og lever NU, som Gud vil og elsker, kan være tryk NU. Han kan se frem til dommedagen med tillid, for han lever i denne verden som Jesus i sin grundlæggende holdning.

Den, der tilslutter sig en vild lære om Jesu person og dermed også om Kristi værk, den, der elsker verden, og den, der ellers gør ondt, går fortabt uden omvendelse.

2.1.24 2. Johannes

Den, der tror på Kristi menneskeblivelse, elsker sine trosfæller og lever efter Guds bud, bliver og forbliver frelst. Den, der ikke bliver hos Kristus og i dette liv, mister sin løn i himlen eller endda sin frelse.

2.1.25 3. Johannes

Man kan genkende sande kristne på frugterne af deres livsstil: Den, der gør godt, er Guds barn. Den, der gør ondt, har aldrig kendt Gud.

2.1.26 Judas

Den, der

- der gode budskab om Guds kærlighed og Kristi barmhjertighed og holder fast ved det til det sidste
- har ærefrygt for Gud og lever et liv, der er præget af overholdelse af Guds bud
- bliver bevaret af Gud i hans kærlighed og trofasthed og bevarer sig selv ved at blive, bede og snart forvente Kristus

- beskytter sig mod vildledere og mod at følge sine egne drifter
- beskytter sig mod tvivlende eller besmittende vildfarelser i det evige ild eller lader sig bringe tilbage derfra i tide.

Mennesker, der mangler ærefrygt for Gud, misbruger Guds nåde til at leve et udsvævende liv og fornægter Jesus Kristus gennem et sådant liv, går fortabt.

2.1.27 Åbenbaring

Vores evige frelse under Guds herredømme har tre grundpiller: Lammets udgydte blod gør os først rede til himlen og gør os til medlemmer af Guds familie. For det andet bevarer Gud i sin trofasthed og nåde dem, der følger ham trofast. Og for det tredje: Den, der forbliver trofast mod Jesus indtil døden, fordi han holder fast ved Guds ord uden afvigelser og tilføjelser og ved at holde hans bud og forbliver trofast mod Jesus som vidne, bliver frelst for evigt.

Det tredje er ikke muligt uden de to første, og uden det tredje er de to første nytteløse. Guds nåde, trofasthed og bevarelse og de kristne efterfølgeres opfattede ansvar på jorden smelter sammen i vidunderlig harmoni og fører til Guds herredømme og pris i evigheden, hvor Kristus, som elsker os, er gået forud som troens begyndelse og fuldender.

2.1.31 Konklusioner

Frelse ved nåde

Frelse er kun mulig gennem troen på evangeliet om Jesus Kristus, som døde på korset for menneskers synder og gennem sit blod købte Guds nåde. Uden egne gerninger bliver mennesker accepteret af Gud, men kun gennem troens gerninger og trofasthed indtil enden kommer de i himlen. En tro uden gerninger er død, og et liv i synd, selvoptagethed eller et falsk evangelium fører til evig adskillelse fra Gud.

Kærlighed til Gud og lydighed

Ikke alle, som Gud elsker, bliver frelst, men kun dem, der elsker Gud og tjener ham. Guds udvalgte viser deres frelse gennem deres livs frugter. Det afgørende er ikke sammenligningen med andre, men en personlig, oprigtig tro, der kommer til udtryk i lydighed og gode gerninger.

Betingelser for frelse

Jesus accepterer kun syndere, hvis de forlader deres gamle liv i synd og følger ham. Frelse begynder med omvendelse, men forudsætter et liv i trofasthed. Den, der vender sig bort fra nåden eller bevidst forbliver i synd, risikerer sin frelse. Vejen til frelse kræver selvfornektelse, at man bærer sit eget kors og overgiver sig til Guds vilje.

Balancen mellem nåde og ansvar

Frelse er en nådegave, men Jesu disciple er kaldet til at forblive i troen, gøre gode gerninger og fjerne synden fra deres liv. Jesus er ikke kun frelser, men også konge, som de troende skal adlyde. Den, der ikke følger ham i kærlighed og lydighed, vil miste sin frelse.

Vejen til himmelriget

Man kommer ind i himmelriget gennem omvendelse og nåde. Den, der en gang er frelst, skal forblive i Jesu efterfølgelse og gøre ham til sit livs højeste skat. Gud bevarer sine udvalgte, men kun hvis de forbliver i troen, holder kærlighedens lov og holder sig væk fra (alvorlig) synd.

Essensen af den sande tro

Ægte tro viser sig i et liv, der elsker Gud og næsten. Selv faldne tilhængere kan (altid) vende tilbage til Guds nåde gennem omvendelse og omvendelse. En levende tro fører til et liv, der bærer frugt og opfylder Guds vilje.

Konklusion

Frelse er et værk af Guds nåde, som modtages gennem tro. Men kun den, der forbliver trofast mod Jesus, elsker ham og følger hans vilje, vil i sidste ende komme ind i det evige liv. Den, der begynder i nåde, men ender i synd eller utroskab, vil ikke tilbringe evigheden hos Gud.

2.2 Frelse i tal: Evaluering af ALLE 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente

I Det Nye Testamente blev alle 545 bibelsteder, der har relation til vores timelige og evige frelse, inkl. løn i himlen og fortabelse og fordømmelse, søgt og undersøgt, hvilket svarer til ca. 35 % af den samlede tekst.

Og de blev sat i relation til de vigtigste grunde og årsager hertil:

udvælgelse og kald, Guds nåde og trofasthed, indledende/første tro og vedvarende tro, der udtrykkes i troens gerninger.

Resultaterne er sammenfattet nedenfor.

På trods af en meget høj grad af klarhed i langt de fleste bibelpassager er det klart, at nogle tilordninger til de enkelte emner kan være subjektivt variable.

Det er vigtigt at bemærke, at der ikke er tale om videnskabelige matematiske sammenhænge. Men gennem ophobningen og sammensætningen af de enkelte emner gør Gud selv klart, hvad der er vigtigt for ham. Og det bliver til en vis grad tydeligt gennem disse undersøgelser. En hyppighedsbaseret undersøgelse af frelsesemner kan dog kun komme med understøttende udsagn. I sidste ende har de direkte udsagn i de enkelte bibelske tekster normativ kraft.

Den første og vigtigste tabel over fordelingen af alle frelsesrelevante bibelsteder i Det Nye Testamente viser ganske enkelt fordelingen og hyppigheden af de søgte emner i Det Nye Testamente med deres underliggende årsager. Dette gør det klart, hvor meget og hvad Gud har at sige om det pågældende emne. Denne tabel er den mest sigende af alle med hensyn til, hvor Gud lægger særlig vægt i sit ord.

Figure 4: Fordeling af NT-temaer om frelse og deres årsager (545 afsnit).

**Distribution of Salvation Topics in the New Testament
with their underlying causes
across ALL 545 salvation-relevant Bible passages**

Theme C a u s e s		approx.	exact	Number
	Lost / condemned	33 %	34 %	186
	Present salvation	50 %	53 %	291
	Eternal salvation	50 %	48 %	259
	By election (E) / calling (C)	10 %	11 %	60
	By God's grace (G) / faithfulness (F)	40 %	41 %	221
	By initial faith	33 %	35 %	189
	Through persevering faith expressed in works	67 %	68 %	369
	Loss of salvation	25 %	23 %	128
	Reward / Rank in heaven	10 %	9 %	48

In a single Bible passage, several topics and causes can appear
at the same time. Therefore, the totals add up to more than
100% across a total of 545 Bible passages.

Fordeling i 545 relevante NT-afsnit (omtr./præcis/antal):

Fortabte/Fordømte 33 %/34 %/186; Nuværende frelse 50 %/53 %/291; Evig frelse 50 %/48 %/259;

Ved udvælgelse 10 %/11 %/60; Ved Guds nåde/Guds trofasthed 40 %/41 %/221; Ved begyndende tro 33 %/35 %/189;

Gennem udholdende tro, som kommer til udtryk i gerninger 67 %/68 %/369; Tab af frelsen 25 %/23 %/128;

Løn / Rang i himlen 10 %/9 %/48.

Note: totaler kan overstige 100 %, fordi flere temaer og årsager kan falde sammen i samme afsnit.

Frelsesstadier

Omkring **en tredjedel** af alle bibelpassager i Det Nye Testamente, der handler om evigheden og frelsen, har som tema **menneskets grundlæggende fortabelse og evige fordømmelse** gennem Guds dom.

Næsten præcis **halvdelen af alle passager omhandler vores mulige frelse NU** som faldne mennesker fra vores naturlige fjendskab mod Gud, vores fjernhed fra Gud og vores synder til et helbredt forhold til Gud gennem omvendelse og genfødsel.

Omkring den anden **halvdel af bibelpassagerne handler om den evige frelse**, som Gud **har lovet** Jesu efterfølgere, når de troende kommer fra tro til syn og går ind i den evige herlighed.

Omkring en **fjerdedel af alle bibelpassager** handler om et **muligt tab af forholdet til Gud og frelsen på vejen fra sand tro til himlen**, hvor de ikke vil komme hen, når deres liv bliver åbenbart i Guds sidste dom.

Omkring **10 %** af alle bibelpassager handler om **de troendes løn** i himlen eller om **den rang**, de vil have i himlen.

Årsager til frelsesstadier

Fordelingen af årsagerne til, at man er blevet eller ikke er blevet accepteret af Gud i evigheden – uden at være knyttet til et bestemt tema – er som følger:

Omkring **10 %** af bibelpassagerne i Det Nye Testamente, der handler om evigheden og vores nuværende eller evige frelse, henviser **til Guds udvælgelse** (57 %) og **kald** (43 %).

Omkring **40 %** af bibelpassagerne nævner **Guds nåde** (2/3) og **trofasthed** (1/3) som årsag til den pågældende begivenhed.

Omkring **en tredjedel** af alle bibelpassager handler om **den frelsende begyndelses tro**, der er nødvendig for at komme ind i et helbredt forhold til Gud.

I omkring **to tredjedele** af alle bibelpassager handler det om **fortsat tro** efter den indledende tro, **som udtrykkes i troens gerninger** på vejen mod evigheden.

Det bliver tydeligt:

Fortabelse og fordømmelse er et **stort tema** i Det Nye Testamente (33 %), men **endnu mere er det frelsen, som Gud** nu i dette liv **vil give** en fortabt verden (53 %). Men næsten **lige så meget opmærksomhed** (47 %) **bruger Gud på at opnå evig frelse for dem, der nu er frelst.**

Ja, hvordan vi som mennesker overhovedet kan komme ind i et helbredt forhold til Gud, er for Gud lige så vigtigt, set ud fra hyppigheden af omtalerne, som det vigtige område af frelsen, hvordan vi som nu frelste i sidste ende også kan komme til himlen.

Gud er den handlende i enhver form for frelse – det **fremgår tydeligt af halvdelen af alle bibelpassager** (40 % Guds nåde og trofasthed + 10 % Guds udvælgelse og kald).

Men Guds frelseshandling over for os mennesker inddrager **troen** som **et så væsentligt element** (33 % indledende tro +67 % fortsat tro, der udtrykkes i gerninger), at **frelse af enhver art er uadskilleligt forbundet med tro fra vores side**. Det er uklart, om denne tro alene er en gave fra Gud, udvirket af Gud eller også noget, som Gud kræver af os som en forudsætning for frelse.

Et skræmmende stort antal bibelsteder (ca. **25 %**) omhandler en **mulig tab af frelse for dem, der gennem indledende tro er kommet ind i et frelst forhold til Gud**. Disse passager handler udtrykkeligt ikke om mennesker, der i virkeligheden ikke er omvendte, men som anser sig for at være omvendte, men om dem, der engang har fået en god start med Jesus. De andre, som i virkeligheden aldrig er kommet ind i et godt forhold til Gud, findes i bibelpassagerne om de "fortabte og fordømte".

Det er bemærkelsesværdigt, at **Gud efter vores omvendelse lægger omtrent dobbelt så meget vægt på vores fortsatte tro som på vores oprindelige tro, der har ført til vores omvendelse og frelse**. Guds fortsatte tro på ham er meget vigtig for os!

Jesus har gentagne gange understreget, at vi ikke skal bekymre os så meget om vores rang i himlen, men at vi skal tjene os selv og andre her på jorden. Derfor begrænser de **bibelske passager om vores senere løn og rang i himlen** sig, ud fra Guds egen vægtning, til **omkring 10 %**, hvilket er vigtigt, men tilbageholdende.

2.3 ELSKET og frelst NU – BEVARET for EVIGT: Guds kærlighed og frygt i alle bøgerne i Det Nye Testamente

Det Nye Testamente er en samling af 27 bøger, der giver forskellige perspektiver på Guds virke gennem Jesus Kristus og hans forhold til menneskene. Hver af disse bøger udfolder på sin egen måde centrale temaer i den kristne tro, såsom Guds kærlighed, frelse og betydningen af en sund frygt for Gud. Denne undersøgelse beskæftiger sig med spørgsmålet om, hvad de enkelte bøger i Det Nye Testamente siger om tre centrale temaer:

1. **Guds kærlighed og frelse i her og nu:** Hvilken rolle spiller oplevelsen af Guds kærlighed og tilgivelse for en troendes aktuelle tilstand?
2. **Guds frygt:** Hvordan beskrives ærefrygt og frygt for Gud, og hvilken betydning tillægges den i forhold til troslivet og frelsen?
3. **Den evige frelse:** Hvilke forudsætninger og betingelser nævnes i de bibelske bøger for den endelige frelse?

Formålet med denne undersøgelse er at finde ud af, om oplevelsen af Guds kærlighed og frelse i nutiden er tilstrækkelig til at tilbringe evigheden i himlen, eller om frygt for Gud spiller en supplerende eller endda uundværlig rolle. Samtidig skal det belystes, hvilke krav de forskellige bøger i Det Nye Testamente stiller til frelse i nuet og til evig frelse.

Et væsentligt aspekt af undersøgelsen er den bogvise betragtning for at identificere mulige forskelle eller ligheder i de bibelske forfatters perspektiver. Dette giver mulighed for enten at opdage en mangfoldighed af indsigter eller en bemærkelsesværdig ensartethed i fremstillingen af Guds sandhed. En ensartet udtalelse fra alle forfattere ville understrege Skriftens centrale budskab og gøre Guds sandhed tydeligere og mere indtrængende gennem en lang række vidner.

Denne undersøgelse sigter ikke kun mod en systematisk betragtning af de nævnte emner, men også mod en dybere indsigt i vejen til Gud og

betingelserne for det evige liv i himlen, som det vidnes om i Det Nye Testamente.

2.3.1 Matthæus

Jesus er kommet for syndere og tilgiver synder, uanset hvor stor skyld de har (Mt 18, 20-34). Han viser, at han ikke kalder de retfærdige, men syndere til omvendelse, og sætter barmhjertighed højere end lovmæssige ofre (Mt 9, 11-13).

Jesus understreger, at ikke kun handlinger, men også tanker og ord kan føre til fordømmelse, hvis de er styret af had eller begær (Mt 5, 21-26; Mt 5, 27-30). Han opfordrer til ærbødighed over for Gud, som også bestemmer over hans disciples evige skæbne, og lærer, at sand efterfølgelse betyder at sætte alt andet i baggrunden (Mt 10, 28-39) og også tilgive andre for selv at forblive i Guds tilgivelse (Mt 18, 20-34).

Jesus bekræfter Johannes Døberen som frelsens budbringer og henviser til evangeliets frelsende kraft (Mt 11, 3-6). I lignelsen om sædemanden viser han, at kun en dybt rodfæstet og frugt bragende tro varer ved (Mt 13, 18-23). Lignelsen om ukrudtet illustrerer den sidste dom, hvor de retfærdige, der har båret frugt, vil stråle i Guds rige, mens de uretfærdige, hvis liv lignede ukrudt, vil blive dømt (Mt 13, 36-43).

2.3.2 Mark

Johannes Døberen opfordrede mennesker til omvendelse og dåb for at modtage syndernes forladelse (Markus 1, 4). Jesus gjorde det klart, at Guds rige tilhører dem, der modtager det ydmygt som et barn (Markus 10, 13-16). Ved den sidste nadver åbenbarede han, at hans udgydte blod er den nye pagt, gennem hvilken mange vil blive frelst (Markus 14, 22-24).

Jesus advarede om, at rigdom kan være en stor hindring for at komme ind i Guds rige, fordi det ofte er svært at stole fuldstændigt på ham (Markus 10, 17-27). Ægte fællesskab med Kristus er ikke baseret på menneskelige forudsætninger, men på at gøre Guds vilje (Markus 3, 33-

35). Ligeledes er det afgørende at tilgive andre for selv at modtage Guds tilgivelse (Markus 11, 24-25).

Jesus advarede mod hykleri og udnyttelse af andre under religiøst dække, hvilket vil medføre en streng dom (Markus 9, 38-40). Den, der afleder andre fra troen, bærer et stort ansvar og vil blive hårdt straffet. Det er bedre at undgå alt, hvad der fører til synd, end at miste det evige liv (Mark 9, 42-50). I sidste ende vil kun den, der forbliver standhaftig i sin bekendelse til Jesus og i renheden af sin livsstil, blive frelst (Mark 13, 13).

2.3.3 *Lukas*

Jesus bringer frelse og opfylder Guds løfte til Israel (Luk 1, 68-79). Han afslører, at ægte glæde ikke ligger i magt over ånder, men i at være optegnet i himlen (Luk 10, 17-20). Jesus beder for sine disciple, at deres tro ikke må svigte, og opfordrer dem til at styrke andre i troen (Luk 22, 31-34).

Johannes Døberen advarer om, at ægte omvendelse skal bære frugt, ellers truer Guds dom (Luk 3, 7-14). Jesus gør det klart, at kun den, der bygger sit liv på hans ords fundament, vil stå fast (Luk 6, 20-49). Han minder om, at alt, hvad der er skjult, vil komme for dagen, og at det derfor er nødvendigt at være opmærksom (Luk 8, 16-18).

Jesus lærer, at vejen til Guds rige er smal, og at ikke alle vil nå frem (Luk 13, 22-29). Den, der mister sit liv for Jesu skyld, vil bevare det (Luk 17, 22-36). Den sidste dom kommer uundgåeligt, og kun de årvågne vil kunne stå fast for Menneskesønnen (Luk 21, 29-36).

2.3.4 *Johannes*

Gud åbenbarede sin kærlighed ved at sende sin Søn, for at alle, der tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv (Joh 3, 1-20). Jesus understreger, at hans får hører hans stemme og følger ham, hvorved de modtager evigt liv (Joh 10, 26-30). Han beder for sine efterfølgeres enhed, så de kan opleve hans herlighed (Joh 17, 9-24).

Jesus opfordrer til at give afkald på sit eget liv for hans skyld for at vinde det for evigheden (Joh 12, 24-26). Han formaner til ikke at blive ved med at synde, så der ikke sker noget værre (Joh 5, 14). Ægte efterfølgelse viser sig i at blive i Jesu ord (Joh 8, 31-47).

Jesus lærer, at de, der for hans skyld agter deres liv for ringe, vil bevare det for evigheden (Joh 12, 24-26). Den, der ikke forbliver forbundet med ham, bliver kastet bort som en ubrugelig vinstok (Joh 15, 1-17). Ved den sidste dom vil alle mennesker opstå, men kun dem, der er blevet frelst af Jesus og derved og derefter har gjort det gode, vil komme ind i livet (Joh 5, 23-29).

2.3.5 Apostlenes Gerninger

Jesus er det eneste navn, gennem hvilket mennesker kan blive frelst (ApG 4, 11-12). Peter prædiker, at alle, der tror på Kristus, modtager syndernes forladelse, og at Helligånden kommer over alle, der tager imod evangeliet (ApG 10, 34-44). Også apostelkoncilet vidner om, at frelse alene sker ved nåde (ApG 15, 1-11).

Den, der lyver for Helligånden, udsætter sig selv for dom, som eksemplet med Ananias viser (ApG 5, 1-10). Apostlene formaner til at forblive standhaftige i troen, da Guds rige nås gennem trængsler (ApG 14, 22). Paulus advarer menigheden mod falske lærere, der efter hans afsked vil trænge ind i menigheden for at ødelægge den, og opfordrer til årvågenhed (ApG 20, 20-32).

Paulus vidner om evangeliet trods modstand og vender sig til hedningerne, efter at jøderne har afvist hans budskab (ApG 18, 5-11). Simon forsøger at købe Guds gave med penge, men bliver opfordret til at omvende sig, da han er fanget i synd (ApG 8, 12-24). Paulus opfordrer de ældste til at forblive standhaftige i troen, da nådens ord har kraften til at føre de hellige til det evige arv (ApG 20, 20-32).

2.3.6 *Romerne*

Guds kærlighed og frelse åbenbares i Kristi evangelium og tilbydes alle mennesker i verden. Evangeliet er Guds kraft til frelse for alle, der tror, og åbenbarer hans retfærdighed (Rom 1, 16-17). Alle mennesker har syndet, men gennem Jesu forsoningsværk bliver de retfærdige af nåde (Rom 3, 21-28). Den, der tror med sit hjerte og bekender med sin mund, at Jesus er Herre, bliver frelst (Rom 10,4). Intet og ingen kan skille de troende fra Guds kærlighed, som er i Jesus Kristus (Rom 8,28-39).

Men Guds kærlighed ledsages også af frygt for ham. Den, der lever efter kødet, skal dø, men den, der lever efter Ånden, skal frelses (Rom 8, 12-17). Gud er god, men også streng over for dem, der vender sig bort fra ham (Rom 11,16-24). Paulus advarer mod splittelser og falske lærdomme, der truer troen og dermed det åndelige liv (Rom 16,17-19).

Den evige frelse afhænger af trofasthed indtil enden. Gud vil belønne hver enkelt efter hans gerninger, give de retfærdige evigt liv og dømme de ugudelige (Rom 2, 6-11). Den, der lader sig lede af Guds Ånd, har del i opstandelsen og det evige liv (Rom 8, 6-11). Guds børn vil ikke leve efter kødet, men følge Guds Ånd, blive forvandlet gennem Ånden og modtage det evige liv () (Rom 8, 12-17).

2.3.7 *1. Korinther*

Gud elsker alle mennesker, og den, der tror på evangeliet, oplever hans forbløffende store kærlighed. Kristus, den korsfæstede, er Guds kraft og visdom for alle, der tror på ham (1 Kor 1, 21-31). Gud udvælger det ubetydelige for at åbenbare sin herlighed, og gennem Kristus modtager vi visdom, retfærdighed og frelse (1 Kor 1, 21-31). Den, der vil rose sig, skal rose sig af Herren (1 Kor 1, 21-31).

Den, der forkynnder evangeliet, gør det ikke for sin egen ære, men af pligt, for ve den, der ikke gør det (1 Kor 9, 14-18), ve den, der på sin vej som Kristi efterfølger lader sig forlede til synd. Israels folk tjener som et advarende eksempel på, at ulydighed fører til dom (1 Kor 10, 1-13), også for dem, der tror på Kristus. For de uretfærdige vil ikke arve Guds rige, men gennem Kristus er der renselse og helliggørelse (1 Kor 6, 7-11).

Den, der bygger på Kristi fundament, bliver prøvet, og kun det, der er bygget for Gud, vil bestå (1 Kor 3, 11-15). For os troende er det nødvendigt at kæmpe for den uforgængelige sejrskrans og ikke lade os aflede fra målet (1 Kor 9, 22-27). Opstandelsen er håbet for alle troende, der holder fast ved Kristus og hans evangelium, for for dem, der følger ham og holder fast ved evangeliet til det sidste, har Kristus besejret døden (1 Kor 15, 1-58).

2.3.8 2. Korinther

Gud elsker os så højt: Gennem Kristus har Gud forsonet os med sig selv og pålagt os at fortælle andre om denne forsoning (2 Kor 1, 18-21). I ham opfyldes Guds ja til alle løfter (2 Kor 1, 18-21). Vi er den levende Guds tempel, hvor han vil bo (2 Kor 6, 14-18).

Guds nåde skal ikke modtages letsindigt, men føre til standhaftighed, selv i trængsel og nød (2 Kor 6, 1-10). Den, der forbinder sig med vantro, udsætter sig for mørkets indflydelse (2 Kor 6, 14-18). Enhver synd bliver åbenbar, og Kristus vil handle med retfærdig dom (2 Kor 13, 1-13).

Forkyndelsen af evangeliet bringer liv til de frelste, men fortabelse for de fortabte (2 Kor 2, 15-16). Alle vil stå foran Kristi domstol og give regnskab for deres liv (2 Kor 5, 1-10). Falske lærere forvrænger evangeliet, men deres ende vil svare til deres gerninger (2 Kor 11, 11-15).

2.3.9 Galater

Deraf kender vi Guds kærlighed til os: Kristus ofrede sig for vores synder for at befri os fra den nuværende onde verden (Gal 1, 1-4). Loven førte til Kristus, men nu er vi blevet retfærdige ved troen og blevet Guds arvinger (Gal 3, 24-29).

Men vi frygter også Gud: Et andet evangelium end det sande bringer forbandelse, og den, der forfalsker det, står under Guds dom (Gal 1, 6-12). Den, der påberåber sig loven, er forpligtet til at overholde den fuldt ud. Sand og frelsende retfærdighed kommer alene af troen (Gal 5, 1-5).

Den evige frelse afhænger af trofasthed indtil enden. Gud lader sig ikke spotte: Hver troende vil høste, hvad han sår (Gal 6, 7-10). Den, der sår i Ånden, vil høste evigt liv, mens den, der følger kødet, kan forvente fortabelse.

2.3.10 Efeserbrevet

Gud har i Kristus skænket os alle åndelige velsignelser og kaldet os til hellighed før verdens grundlæggelse (Ef 1, 2-14). Gennem ham har vi adgang til Faderen og er indsat som byggesten i hans åndelige hus (Ef 2, 18-22).

Men Guds kærlighed går også hånd i hånd med frygt for ham. Vrede og uforsonlighed må ikke have plads i de troendes liv, for ikke at give djævelen adgang (Ef 4, 20-32). Umoral, grådighed og skamløshed fører til udelukkelse fra Guds rige, derfor skal de troende tage afstand fra det (Ef 5, 3-11).

Alle vil blive belønnet af Gud for deres handlinger (Ef 6,8). Den, der er frelst gennem Kristus, lever ikke længere under syndens magt, men kan følge Kristus i frihed og dermed opleve Guds uendelige nåde nu og i evigheden (Ef 2,1-7).

2.3.11 Filipperne

Ægte retfærdighed kommer ikke gennem egne gerninger, men alene gennem troen på Kristus (Fil 3, 2-9). Gud selv vil fuldende sit værk i de troende, indtil Kristus kommer igen (Fil 1, 5-6).

Men med Guds kærlighed følger også frygt for ham. De troende skal arbejde på deres frelse med frygt og bæven, da Gud selv virker i dem, så de vil og udfører (Fil 2,12-13). Kristus er den sande gevinst, og alt andet er værdiløst i sammenligning med ham (Fil 3,2-9).

Den evige frelse afhænger af trofasthed indtil enden. De troendes liv skal herliggøre Kristus, hvad enten det er gennem deres liv eller deres død (Fil 1, 28). De skal leve uden at klage og lyse som lys i verden (Fil 2,

14-16). Håbet ligger i sejrsprisen for den himmelske kaldelse (Fil 3, 10-15).

2.3.12 Kolossenserne

Gud har gjort os levende med Kristus, tilgivet vores synder og erklæret gældsbeviset ugyldigt ved at nagle det til korset (Kol 2, 13-15). Den, der tror på Kristus, bliver fornyet og ligner mere og mere hans billede (Kol 3, 11-14).

Den, der vender sig bort fra Kristus og følger falske lærer, mister målet og frelsen (Kol 2, 18-20). De troende skal aflægge deres jordiske væsen for ikke at opleve Guds vrede (Kol 3, 5-8).

Den, der tjener Kristus, vil modtage sin himmelske arv, mens de uretfærdige vil blive stillet til regnskab for deres handlinger (Kol 3, 23-25).

2.3.13 1. Thessaloniker

Gud har udvalgt de troende i Kristus og bekræftet dem gennem Helligånden (1 Thess 1, 2-10). Han selv vil fuldende sit værk i dem og bevare dem indtil Kristi genkomst (1 Thess 5, 23-24).

De troende skal leve i ærefrygt for Gud og bevare deres tro trofast trods prøvelser og udfordringer (1 Thess 2, 9-13). Et rent liv er nødvendigt for at opnå Guds anerkendelse og ikke falde under hans dom (1 Thess 4, 3-8).

De troende skal vokse i kærlighed og opmuntre hinanden, så de kan stå uden skyld for Gud ved Kristi genkomst (1 Thess 3, 12-13). Kristus vil komme igen for at hente sine egne, som virkelig tilhører ham, og de vil være hos ham for evigt (1 Thess 4, 16-18).

2.3.14 2. Thessaloniker

De troende er udvalgt af Gud og helliget af Ånden for at få del i Kristi herlighed (2 Thess 2, 13-17). Hans trøst og nåde giver dem styrke til ethvert godt værk.

De troende skal ikke holde op med at gøre det gode, men holde sig væk fra dem, der ikke adlyder den apostoliske lære (2 Thess 3, 6; 13-15). Dette sker ikke af fjendskab, men for at få brødrene til at omvende sig.

Kristus vil komme i herlighed for at give sine troende fred og dømme dem, der har forkastet evangeliet (2 Thess 1, 3-12). Disse vil blive straffet med evig fortabelse og udelukket fra Guds herlighed.

2.3.15 1. Timoteus

Kristus kom til verden for at frelse syndere, og hans tålmodighed er et forbillede for alle, der tror på ham (1 Tim 1, 12-16).

Troende skal kæmpe den gode kamp og forblive standhaftige i troen, da nogle har lidt skibbrud på grund af utroskab (1 Tim 1, 18-20). Den, der lader sig forføre af falske lærdomme eller forbliver i synd, udsætter sig for Guds dom (1 Tim 4, 1-7).

Den, der forbliver i sandheden, vil frelse sig selv og andre (1 Tim 4, 16). Hver enkeltes gerninger vil blive åbenbaret, og Gud vil dømme dem (1 Tim 5, 24-25). Den, der kæmper den gode kamp i troen, vil opnå evigt liv (1 Tim 6, 3-14).

2.3.16 2. Timoteus

Kristus har gennem evangeliet åbenbaret det uforgængelige liv og giver sine troende sikkerhed i ham (2 Tim 1, 9-14). Den, der dør med Kristus, vil leve med ham, og hans trofasthed består, selv når vi er svage (2 Tim 2, 11-14). Herren redder sine tjenere fra alle farer og vil føre dem sikkert ind i sit rige (2 Tim 4, 17-18).

Troen kræver engagement og disciplin som en soldat eller en konkurrent, der skal overholde reglerne (2 Tim 2, 3-5). Den, der fornægter Kristus, vil selv blive fornægtet af Kristus (2 Tim 2, 12). Troende skal forkynde Guds ord, selv om der er modstand, for Kristus vil dømme de levende og de døde (2 Tim 4, 1-4).

Den evige frelse afhænger af trofasthed indtil enden. Herren vil vise barmhjertighed mod dem, der forbliver trofaste mod ham (2 Tim 1, 15-18). Paulus har kæmpet den gode kamp og bevaret troen, og derfor har han ret til retfærdighedens sejrskrans (2 Tim 4, 6-8).

2.3.17 Titus

Guds nåde er kommet for at frelse alle mennesker og opdrage dem til et liv i retfærdighed og ærbødighed over for Gud (Tit 2, 10-15). Kristus har givet sig selv for at skabe et rent folk, der er ivrigt efter at gøre godt.

Troen skal forblive sund, og falske lærere skal irettesættes, så deres tro ikke lider yderligere skade (Tit 1, 5-16).

Den, der forårsager splittelse, viser ved sin adfærd, at han afviser sandheden, og skal efter to advarsler afvises og vil ikke blive frelst (Tit 3, 1-15).

2.3.18 Filemon

-/-

2.3.19 Hebræerne

Jesus er vores barmhjertige ypperstepræst, som har sonet menneskers synder og kan hjælpe i fristelser (Hebr 2, 17-18). Gennem ham kan troende med tillid træde frem for Guds trone og modtage nåde (Hebr 4, 14-16). Hans præstedømme er evigt, og han frelser fuldstændigt alle, der kommer til Gud gennem ham (Hebr 7, 24-25).

Men Guds kærlighed ledsages også af frygt for ham. De troende skal ivrigt stræbe efter Guds fred for ikke at falde som de ulydige (Hebr 4, 1-11). Den, der med tålmodighed forbliver i troen, vil opnå Guds løfter (Hebr 6, 18-20). Den, der imidlertid bevidst synder, udsætter sig for fortabelse i Guds dom, for uden tro er det umuligt at behage ham (Hebr 10, 23-39).

Den evige frelse afhænger af trofasthed indtil enden. Jesus er mellemmanden for den nye pagt, gennem hvilken de troende modtager den evige arv (Hebr 9, 15). Den, der foragter Guds Søn, vil blive dømt desto hårdere (Hebr 10, 23-39). Men de, der holder ud i troen, kan se frem til et himmelsk hjem, som Gud har forberedt for dem (Hebr 11, 13-16).

2.3.20 Jakob

Alle gode gaver kommer fra Gud, som af fri vilje giver os nyt liv gennem sandhedens ord (Jak 1, 17-18). Den, der ydmyger sig og nærmer sig Gud, vil opleve hans nåde og nærhed (Jak 4, 5-10).

Men en død tro på Gud uden gerninger er nyttesløs, for selv dæmonerne tror og skælver (Jak 2, 14-26). Venskab med verden betyder fjendskab med Gud (Jak 4, 1-4).

Den evige frelse afhænger af trofasthed indtil enden. Fristelse fører til synd, som i sidste ende bringer døden (Jak 1, 13-16). Men den, der holder ud i prøvelser, vil blive belønnet med livets æreskrans (Jak 1, 12). Den, der holder ud som profeterne og Job, vil opleve Guds barmhjertighed og belønning (Jak 5, 7-8).

2.3.21 1. Peters

Gennem Jesu opstandelse har Gud givet et levende håb og bevarer de troende til den sidste åbenbaring af frelsen (1 Pet 1, 1-5). Gud selv styrker og befæster sine børn efter alle lidelser, så de kan stå i hans herlighed (1 Pet 5, 10-11).

Den, der ønsker at komme ind i evigheden, skal holde sin tunge i ave, vende sig bort fra det onde og søge fred (1 Petr 3, 10-12). Fjenden søger, hvem han kan fortære, men de troende skal modstå ham i troen (1 Petr 4, 17-19).

Lidelse for Kristi skyld er ikke grund til fortvivelse, men til glæde, da det betyder del i hans herlighed (1 Pet 4,12-14). Dommen begynder med de troende, og kun de trofaste vil blive frelst, mens de ugudeliges ende vil blive frygtelig (1 Pet 4,17-19).

2.3.22 2. Peters

Gud har ved sin guddommelige kraft givet os alt, hvad vi behøver for at leve et helligt liv. Gennem hans løfter får vi del i hans guddommelige natur og undgår verdens undergang (2 Pet 1, 1-11). Herren ved, hvordan han kan redde de gudfrygtige fra fristelser (2 Pet 2, 9).

De troende skal ivrigt supplere deres tro med viden, selvbeherskelse og kærlighed for ikke at falde i åndelig blindhed (2 Pet 1, 4-9). De skal vogte sig for falske lærere, så de ikke mister deres faste standpunkt, men vokser i nåden (2 Pet 3, 17-18).

Den, der bekræfter sin kaldelse og udvælgelse, vil sikkert komme ind i Jesu evige rige (2 Pet 1, 10-11). Herren udsætter ikke sin løfte, men har tålmodighed, så alle troende kan omvende sig, før den endelige dom kommer, og ikke gå til evig fortabelse sammen med de vantro (2 Pet 3, 9-14).

2.3.23 1. Johannes

Vi er Guds børn og må opleve hans kærlighed, fordi vi tror på hans Søn (1 Joh 3, 1-10). Det evige liv er i Kristus, og den, der er forbundet med ham, har det sikkert (1 Joh 5, 10-13).

Men den, der vender sig mod verden, fjerner sig fra Gud, for verden forgår med sine begær, kun den, der gør Guds vilje, bliver evigt (1 Joh 2,

15-17). Had mod trosfællerne fører til åndelig død, for ægte åndeligt liv fra Gud viser sig i kærligheden til brødrene og søstre (1 Joh 3, 1-10).

Den, der bliver i Kristus, behøver ikke at skamme sig, når han kommer igen (1 Joh 2, 24-28). Der er synd, der ikke fører til døden og bliver tilgivet gennem bøn, men nogle synder medfører endelig adskillelse fra Gud (1 Joh 5, 16-18).

2.3.24 2. Johannes

Guds sandhed forbliver for evigt i de troende, og i Kristus modtager de nåde, barmhjertighed og fred (2 Joh 1, 1-6).

Mange forførrere fornægter den sande lære om Kristus, og de troende skal passe på ikke at miste deres åndelige løn (2 Joh 1, 7-8).

Den, der går ud over Kristi lære, har ikke (længere) fællesskab med Gud, men den, der bliver i sandheden, forbliver også forbundet med Faderen og Sønnen (2 Joh 1, 9-11).

2.3.25 3. Johannes

Intet bringer større glæde end når troende lever i sandheden og støtter hinanden i kærlighed (3 Joh 1, 3-8).

Men Guds kærlighed går også hånd i hånd med frygt for ham. Den, der gør godt, tilhører Gud, men den, der gør ondt, har ikke lært ham at kende (3 Joh 1, 9-11).

De, der bliver i sandheden, anerkendes af Gud og de troende (3 Joh 1, 12).

2.3.26 Judas

De kaldede er elsket af Gud og bevaret gennem Jesus Kristus (Jud 1, 1-2). Gud har magten til at bevare sine troende fra fejltrin og lade dem træde med glæde ind for hans herlighed (Jud 1, 24).

De, der ikke tror på Gud, vil blive dømt, ligesom det skete med Israel efter udvandringen fra Egypten under ørkenvandringen (Jud 1, 5-6). De troende skal udøve barmhjertighed, men beskytte sig mod syndens indflydelse (Jud 1, 22-23).

Den, der forbliver på troens grundvold, bevares i Guds kærligheds beskyttelse og forventer evigt liv i Jesu barmhjertighed (Jud 1, 20-21). Gud selv bevarer sine udvalgte ubesmittede i sin herlighed i al evighed (Jud 1, 24).

2.3.27 Åbenbaringen

Kristus elsker os og har rensset os med sit blod for at gøre os til et helligt folk (Åb 1, 4-6). Han står for døren og banker på – den, der lukker ham ind, vil have fællesskab med ham og regere med ham (Åb 3, 14-22).

Den, der ikke holder sig vågen, vil blive dømt uventet, men den, der forbliver trofast, vil bevare sit navn i livets bog (Åb 3, 1-6). Trofasthed indtil døden vil blive belønnet med livets sejrskrans, og den, der sejrer, vil blive skånet for den anden død (Åb 2, 8-11).

De, der overvinder den store trængsel, vil stå foran Guds trone, ikke længere mangle noget og blive forsynet i al evighed (Åb 7, 14-17). Fjenden er besejret, og de troende har sejret gennem Lammets blod og deres trofaste bekendelse (Åb 12, 10-12).

2.3.28 Sammenfatning: ELSKET og frelst NU – BEVARET for EVIGT: Guds kærlighed og frygt i alle bøgerne i Det Nye Testamente

En undersøgelse af de 27 bøger i Det Nye Testamente viser en bemærkelsesværdig ensartethed i udsagnene om Guds kærlighed, frelse i nuet, betydningen af gudsfrygt og betingelserne for evig frelse. 26 af de 27 bøger behandler alle tre aspekter: Guds kærlighed, frelse gennem tro, nødvendigheden af en sund gudsfrygt og vejen til evig frelse. Denne overensstemmelse vidner på imponerende vis om

Skriftens guddommelige inspiration og understreger det centrale budskab i Det Nye Testamente.

Evangelierne

De fire evangelier (Matthæus, Markus, Lukas, Johannes) understreger gennemgående Guds kærlighed, som den kommer til udtryk i Jesus Kristus. De viser, at den nuværende frelse sker gennem omvendelse, tro og modtagelse af Guds nåde. Samtidig advarer de mod et liv uden guds frygt og opmuntrer til en livsstil præget af hellighed og lydighed. Alle evangelierne understreger, at den evige frelse afhænger af trofasthed over for Kristus og kræver en konsekvent efterfølgelse.

Brevene

Apostlenes breve, især Paulus', tager emnerne fra evangelierne op og uddyber dem. De gør det klart, at Guds kærlighed er grundlaget for frelsen, men også at frelsen skal bevares i troen. Guds frygt beskrives som afgørende for et liv i efterfølgelse af Kristus. Brevene understreger, at det evige liv ikke kun er en gave, men også et mål, der nås gennem udholdenhed, lydighed og trofasthed. Der er forskelle i fokuspunkterne: Mens f.eks. brevene til korinterne advarer om faren ved overvurdering af sig selv, koncentrerer brevet til romerne sig om retfærdiggørelse alene gennem tro, men gerninger som frugt af et sandt fornyet liv.

Åbenbaringen

Det sidste bog i Bibelen, Åbenbaringen, sammenfatter de centrale temaer i Det Nye Testamente i en eskatologisk ramme. Den opfordrer indtrængende til guds frygt og viser konsekvenserne af et liv i synd, der kan føre til tab af frelsen. Samtidig bliver Guds kærlighed synlig gennem den endelige frelse af de troende, der overvinder og forbliver trofaste. Åbenbaringen understreger, at evig frelse kræver et aktivt, sejrende liv i troen, som er muligt gennem Lammets blod .

3 Frelse og mulig tab af frelse: Tværgående læresætninger i Det Nye Testamente

De 545 frelsesrelaterede bibelsteder i Det Nye Testamente er allerede blevet undersøgt i kapitel 2.1 efter bibelske bøger. Dette kapitel betragter dem nu tematisk og overordnet med hensyn til emnet: Mange er kaldet – Kan en kristen miste sin frelse? Vil en af Jesu disciple gå fortabt?

Den tematiske analyse bekræfter udsagnene i de enkelte bibelske bøger, men tegner et mere nuanceret billede med over 80 underkapitler. Hvert kapitel indeholder en ultrakort sammenfattende udtalelse som titel, mens

detaljeniveau 5 leverer hovedbudskabet med et eksempelvers og yderligere vershenvisninger.

I **detaljeringsniveau 6** – grundlaget for denne bogudgave – findes en mere udførlig beskrivelse med flere eksempelvers.

På hjemmesiden <https://vielesindberufen.de> findes niveau 5, 6 og desuden det mest **detaljerede niveau 7**, hvor alle de underliggende bibelvers analyseres.

I resuméet gør Det Nye Testamente det klart, at der også efter en ægte omvendelse er to veje for genfødte kristne, som afspejles i opdelingen af kapitel 3:

Kapitel 3.1 Åndens vej og efterfølgelsen af Kristus til evig frelse på den smalle vej til himlen.

Kapitel 3.2 Vejen til "kødet" væk fra frelse til dom og undergang.

Den troende, der ikke modstår sine fristelser, men lader sig rive med af dem, vil i sidste ende høste døden og ikke det evige liv. Troende bør ikke gøre sig nogen illusioner om dette. Det bliver klart, at Jesus og apostlene her mener livets store linje – den grundlæggende retning, som en efterfølger af Jesus går i – og ikke hver enkelt fejltagelse, som vi hurtigt og igen og igen (kan) vende om fra. Det handler om retningen på

220

vejen: på den ene side at overvinde fristelserne, hvilket fører til evigt liv, og på den anden side at give efter for sit eget liv og sine begær, hvilket fører til evig død. Jesus og apostlene er helt enige om dette i Det Nye Testamente.

En detaljeret tabel med de vigtigste bibelsteder om emnet **"To veje for genfødte kristne"** findes på hjemmesiden for kapitel 3 i niveau 7. Her er blot nogle få bibelske beviser:

Mt 25, 14-30 Meng

14 »Det vil være som med en mand, der før en rejse til udlandet kaldte sine tjenere til sig og overgav dem sin formue (til forvaltning); 15 den ene gav han fem talenter, den anden to, den tredje et, ... 18 Men den (tjener), der havde fået den ene talent, gik hen, gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge deri. ... 24 Da trådte også den frem, der havde fået den ene talent, ... har gemt din talent i jorden: her har du dine penge igen!« 26 Da svarede hans herre ham: »Du onde og dovne tjener! ... 28 Tag nu talentet fra ham og giv det til ham, der har de ti talenter. 29 For den, der har, vil få mere, så han har overflod, men den, der ikke har, vil også miste det, han har. 30 Men den ubrugelige tjener skal I kaste ud i mørket udenfor! Der vil være høj gråd og tænders gnidsel.»

Rom 8, 12-13 Meng

12 Således har vi, kære brødre, ikke pligt over for kødet at leve efter kødet; 13 for hvis I lever efter kødet, er døden sikker for jer; men hvis I ved Ånden dræber kroppens gerninger, skal I leve.

Gal 6, 7-10 Meng

7 Tag ikke fejl: Gud lader sig ikke spotte; for hvad mennesket sår, det skal det også høste. 8 For den, der sår på sit kød, skal høste fordervelse fra kødet, men den, der sår på Ånden, skal høste evigt liv fra Ånden. 9 Lad os ikke blive trætte af at gøre det rette, for når tiden er inde, skal vi høste, hvis vi ikke giver op. 10 Lad os derfor gøre godt mod alle mennesker, når vi har lejlighed til det, men især mod vores trosfæller!

Jak 1, 12-16 Meng

12 Salig er den mand, der udholder fristelsen! For når han har bestået prøven, vil han modtage livet som en sejrskrans, som han har lovet dem,

der elsker ham. 13 Ingen skal sige, når han bliver fristet (til det onde): »Jeg bliver fristet af Gud«, for Gud kan ikke fristes af det onde, og han fristes heller ikke selv. 14 Nej, hver enkelt bliver fristet (til det onde) ved at blive provokeret og lokket af sin egen lyst. 15 Når lusten har fået fodfæste, føder den synd, og synden føder, når den er fuldbragt, døden. – 16 Tag ikke fejl, mine elskede brødre.

Mt 25, 23-30; Rom 8, 12-13; Gal 6, 7-10; Jak 1, 12-16; Mt 18, 7-9; Hebr 10, 26, Jak 1, 1-12, 2 Petr 2, 19-22, 1 Joh 3, 15; 1 Joh 5, 16; Åb 2-3; Jud 1, 4-5

3.1 Åndens vej og efterfølgelsen af Kristus til evig frelse

Vejen til evig frelse er ikke bred, behagelig eller fuld af kompromiser – det er en vej af ånd, hengivenhed og ægte efterfølgelse af Jesus Kristus. På denne vej bliver løftet om evigt liv til virkelighed, men det kræver bevidste beslutninger og et hjerte, der er rede til at følge Kristi kald. Det handler ikke om at opføre sig religiøst udadtil eller blot følge regler, men om at lade sig lede af Guds Ånd og leve livet i hans lys og et liv i kærlighed, lydighed og trofasthed over for Gud. Underkapitlerne viser, at ægte efterfølgelse betyder at elske Jesus, leve af den nåde, man har modtaget, og bære frugt i livet. Det handler om at tjene Gud af hele sit hjerte og ikke om at behage mennesker – en livsvej, der munder ud i evig fællesskab med Gud.

3.1.1 Ufrelste mennesker finder frelse gennem frelst: Mission og evangelisation er nøglen til, at mennesker bliver frelst

Mennesket ved nok til at gå fortabt, men ikke nok til at blive frelst. Alle mennesker i verden har brug for en omvendelse til Gud og til den korsfæstede og opstandne Jesus Kristus for at modtage syndernes forladelse og nyt liv. Ingen bliver retfærdig for Gud ved at overholde regler og bud – loven viser os kun vores synd. Derfor må Guds ord forkyndes, så mennesker erkender deres syndighed og ved, at de har brug for omvendelse for at blive frelst gennem evangeliet om Jesus Kristus.

Jesus har pålagt os at forkynde dette glædelige budskab over hele verden. Den, der tror og lader sig døbe, bliver frelst; den, der ikke tror, forbliver fortabt. Jesus selv blev sendt af Faderen for at bringe Guds ord og som verdens lys skille lyset fra mørket. På samme måde sender Jesus os som sine disciple ud i verden. Hans mål er at give alle, der tror, Guds herlighed tilbage, som har været tabt siden paradiset.

Kun gennem forkyndelsen af evangeliet kan mennesker blive frelst. Uden evangeliet er de evigt fortabte. Derfor er det bydende nødvendigt at forkynde evangeliet for alle mennesker, så de har mulighed for at blive frelst og finde fred med Gud.

Mk 16, 15-16 Sl

15 Og han sagde til dem: Gå ud i hele verden og forkynd evangeliet for hele skabningen! 16 Den, der tror og bliver døbt, vil blive frelst, men den, der ikke tror, vil blive fordømt.

Apg 4, 10-12 Meng

10 Således skal det være kendt for jer alle og for Israels folk: I kraft af Jesu Kristi navn fra Nazaret, som I har korsfæstet, men som Gud har oprejst fra de døde – ja, ved hans navn står denne mand her sund og rask foran jer! 11 Han (Jesus) er den sten, som I bygherrer har forkastet, men som er blevet hjørnестenen; 12 og der er ingen anden, i hvem der er frelse; for der er ikke givet noget andet navn under himlen, hvorved vi skal blive frelst.

Rom 10, 13-14 Meng

13 For »alle, som påkalder Herrens navn, skal blive frelst«. 14 Men hvordan skal de påkalde ham, som de ikke har lært at tro på? Og hvordan skal de tro på ham, som de ikke har hørt om? Og hvordan skal de høre om ham uden en forkynder?

Mt 28, 18-20; Mk 16, 15-17; Lk 24, 46-47; Apg 4, 10-12; Rom 10, 13-17; Joh 3,16; Joh 17, 18-23; Rom 3, 20; Rom 1-4; Rom 10, 8-11

3.1.2 Vi bliver frelst alene gennem Guds ene sande ord og gennem intet andet end Guds ord

Bibelen vidner om sig selv, at den er Guds ord. I den finder vi livet og vejen til evigt liv. Den vidner om Guds vilje, visdom og bud og om Jesus Kristus både i Det Gamle og Det Nye Testamente. Den eneste nøgle til Gud og det evige liv er evangeliet om Jesus Kristus, som Guds ord i Det Gamle Testamente forudsiger og i Det Nye Testamente præsenterer i sin fulde form. Uden Guds ord ville vi ikke kende evangeliet og ville ikke have nogen bindende guddommelig retningslinje for vores liv. Guds ord vidner om, at der kun er én frelser for verden, Jesus Kristus, og kun ét sandt evangelium, hvis overholdelse er afgørende for vores rette forhold til Gud og vores evige frelse. Vildfarelser i strid med Guds ord er åndeligt dødelige. Vi må hverken tilføje noget til Guds ord i hans ord, hvis vi vil forblive frelst, eller fjerne noget fra hans ord, hvis vi selv vil blive evigt frelst.

Guds ord ER Guds ord, det indeholder ikke kun Guds ord. Guds ord ER både menneskers ord og Guds ord, og det gælder helt ned til hver enkelt bogstav.

Vi kan kun lære Guds vilje at kende gennem hans ord og må ikke tilføje noget eget og menneskeligt. Ellers bliver vi hyklere, der ærer vores egen forestilling om Gud mere end det, Gud selv præsenterer os for. Og en hykler, gør Jesus klart, er langt fra Gud – og dermed ikke frelst. For at blive frelst må vores hjerte hænge ved Gud og hans ord og ikke (kun) vores mund ved Gud og vores hjerte ved traditioner, uanset om de er jødiske eller kristne og kirkelige.

Vi har brug for Gud, Jesus og Helligånden for at forstå Skriften. Guds ord må og kan kun fortolkes af dem, der ikke ønsker andet end at følge Guds ord og omsætte det i deres liv. Enhver anden brug af Guds ord bliver til dom for den, der ikke følger det, og fører uundgåeligt til vildfarelser om Guds ord og troen.

2 Petr 1, 20-21 Meng

20 I skal først og fremmest være klar over, at ingen profeti i Skriften tillader en egenmægtig fortolkning; 21 for aldrig er en profeti kommet

ved menneskelig vilje, men drevet af Helligånden har mennesker talt fra Gud.

Joh 1, 14 Meng

14 Og Ordet blev kød [menneske].

Joh 7, 16-17 Slt

Min lære er ikke min egen, men den, som har sendt mig. 17 Hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han kende, om denne lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv.

2 Tim 3, 14-17 Meng

14 Men du skal holde fast ved det, du har lært, og som du er blevet fuldstændig sikker på; du ved jo, af hvilke lærere du har lært det, 15 og du kender jo fra barndommen de hellige skrifter, som kan gøre dig vis til frelse gennem troen på Kristus Jesus . 16 Hver skrift, som er inspireret af Guds Ånd, er også nyttig til belæring og til overbevisning, til forbedring og til opdragelse i retfærdighed, 17 for at Guds menneske kan blive fuldkommen, fuldt udrustet til ethvert godt værk.

Mt 5,18 For sandelig siger jeg [Jesus] jer: Før himlen og jorden forgår, skal ikke en eneste tøddel eller en eneste streg af loven forgå, før alt er opfyldt.

Gal 3, 16 Slt

16 Men nu er løfterne givet til Abraham og hans afkom. Der står ikke: »og afkommet«, som om det var mange, men som om det var én: »og dit afkom«, og det er Kristus.

Luk 24, 25-27 Meng

25 Da sagde han til dem: »O, I tankeløse, hvor er jeres hjerte dog tungt til at tro på alt det, som profeterne har forkyndt! 26 Skulle Kristus ikke lide dette og derefter gå ind i sin herlighed?« 27 Derefter begyndte han ved Moses og alle profeterne og forklarede dem alle de skriftsteder, der vedrørte ham.

Esra 7, 10 Slt

[Esra] kom ... til Jerusalem, fordi hans Guds gode hånd var over ham. 10

For Esra havde sat sit hjerte på at undersøge og gøre HERRENS lov og at undervise i lov og ret i Israel.

Åb 22, 18-21 Meng

18 Jeg (Johannes) vidner for enhver, der hører profetien i denne bog: Hvis nogen tilføjer noget til dem, vil Gud lægge de plager på ham, som er skrevet om i denne bog; 19 og hvis nogen tager noget væk fra ordene i denne profetiske bog, vil Gud tage hans del af livets træ og den hellige by væk, som er skrevet om i denne bog. 20 Det siger den, som vidner om dette: »Ja, jeg kommer snart!« »Amen, kom, Herre Jesus!« 21 Herren Jesu nåde være med alle.

Mt 23, 23; Lk 24, 25-27; Joh 5, 39; Lk 10, 26; Gal 1, 8-9; 2 Tim 3, 15; Apg 4, 12; Joh 17, 17; 2 Petr 1, 19; 1 Kor 15, 2; 2 Joh 1, 8-11; Mt 5, 8; Åb 22, 18-20; 2 Petr 1, 19-21; Mt 5, 17-18; Gal 3, 16; Sal 119, 18; Joh 14, 26; Lk 24, 44-49; Esra 7, 10; Salme 119, 172-176; Joh 5, 39; Joh 6, 38; Joh 7, 17; Joh 9, 31; 1 Petr 2, 1-10; Rom 2, 12; 2 Petr 3, 16; Mk 7, 6

3.1.3 Den rette lære af evangeliet er en ufravigelig og sand prædiken er en forudsætning for at opnå frelse

Vores og alles frelse afhænger af

- **forkyndelsen** af evangeliet og
- forkyndelsen af det **rette evangelium**

. Hørernes modtagelse af evangeliet afhænger i høj grad, men ikke udelukkende, af

- om det forkyndes af troværdige og trofaste disciple af Jesus.

I sidste ende er evangeliet selv den sande nøgle til vores frelse.

Det eneste sande og frelsende evangelium har vi allerede fremlagt og diskuteret i et andet kapitel. Vi har brug for lærere, der selv lever efter Guds ord og som underviser korrekt i evangeliet og Guds ord. Gud opbygger sin menighed i høj grad gennem sit ord og gennem forskellige tjenester af sit ord. God og korrekt undervisning er afgørende for Guds

folks frelse og opbygger Guds folk og styrker det i troen og tilliden til den evige frelse. Vildfarelser og vildledende lærere dræber derimod troen og dermed Guds folk med tabet af frelsen til følge.

Det dårlige eksempel fra hyklere – som taler om Guds ord, men ikke handler efter det – har så stor indflydelse, at det i sidste ende afholder mennesker fra troen og endda får Guds navn til at blive bespottet, hvilket i sidste ende afholder mennesker fra frelsen.

Alt i alt prædiker vi ikke kun med vores ord, men også med vores liv – og har dermed et stort ansvar for at ære Guds navn med vores liv og gøre evangeliet troværdigt og bekræfte det.

Og alligevel ligger frelsen i sidste ende i (troen på) Guds åbenbarede evangelium. Selv et sandt evangelium, der forkyndes af uærlige motiver, frelser dem, der tager imod det og tror på det.

2 Tim 4, 2 Sl

2 Forkynd ordet, vær rede til at forsvare det, uanset om det er belejligt eller ubelejligt.

1 Tim 4, 16 Sl

16 Vogt dig selv og læren; hold fast ved den! For når du gør det, vil du både frelse dig selv og dem, der lytter til dig.

1 Kor 15, 1-2 Sl

*1 Men jeg minder jer, brødre, om **det evangelium**, som jeg har forkyndt jer, som I også har taget imod, og som I også står fast i, **2 og ved hvilket I også bliver frelst, hvis I holder fast ved det ord**, som jeg har forkyndt jer – medmindre I har troet forgæves.*

Gal 1, 9 Meng

9 Som vi allerede har sagt, gentager jeg nu igen: »Hvis nogen forknyder jer et andet evangelium end det, I har modtaget (af mig), så være han forbandet!«

2 Tim 4, 2-4; 1 Tim 4, 16; 1 Kor 15, 1-2; Gal 1, 9-12; Fil 1, 14-18

3.1.4 Den, der tror, bliver frelst: Troen på det sande evangelium er den vigtigste forudsætning for at opnå frelse

Troen på det rigtige evangelium er DEN forudsætning for at opnå frelse. Og at holde fast i troen er DEN forudsætning for i sidste ende at komme ind i evigheden og arve alt, hvad Gud har lovet. Der er ingen anden vej end at tro på det rigtige evangelium, leve i overensstemmelse med evangeliet og holde fast i troen på evangeliet til det sidste, hvis vi ønsker at blive frelst.

Markus 16, 15-16 Meng

15 Da sagde han til dem: »Gå ud i hele verden og forkynd evangeliet for hele skabningen! 16 Den, der tror og bliver døbt, vil blive frelst, men den, der ikke tror, vil blive fordømt.

1 Kor 15, 1-2 Meng

1 Men jeg minder jer, kære brødre, om det evangelium, som jeg (dengang) trofast forkyndte jer, og som I også har taget imod, og som I også står fast i 2 og ved hvilket I også bliver frelst, hvis I holder fast ved det i den form, som jeg trofast forkyndte jer; ellers ville det være, som om I forgæves var kommet til troen.

Rom 5, 1-2 Meng

1 Da vi nu er blevet retfærdige ved troen, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus, 2 ved hvem vi også i troen har fået adgang til vor nuværende nådestilling, og vi roser os også af håbet om Guds herlighed.

Hebr 10, 39 Sl

39 Men vi hører ikke til dem, der fejgt viger tilbage til fortabelse, men til dem, der tror til frelse for sjælen.

Hebr 11, 6; Joh 8, 24; Mk 16, 15-16; Rom 5, 1-2; 2 Petr 1, 5-8; 1 Kor 15, 2; Hebr 6, 11-12; Hebr 10, 39

3.1.5 En ægte omvendelse fra dit gamle liv i en ægte påkaldelse er en forudsætning for at opnå frelse

Ægte tro går altid hånd i hånd med en omvendelse til Gud. Vi lægger vores gamle liv bag os, som var i strid med Guds vilje, og begynder et nyt liv, der er rettet mod Gud og hans vilje. Dette nye liv viser sig i klare handlinger, der vidner om, at vores omvendelse til Gud er ægte.

Uden en sådan dybtgående omvendelse er der ingen frelsende tro; virkelig frelsende tro går altid hånd i hånd med en radikal forandring af livet.

Luk 3, 7-8 Meng

7 Johannes sagde til de folkemængder, der kom ud til ham for at blive døbt af ham: »I slangens afkom! Hvem har fået jer til at ønske at undslippe den truende vrede? 8 Bær derfor frugter, der er værdige til omvendelse, og lad det ikke komme jer i tankerne at sige: »Vi har jo Abraham til fader!«, for jeg siger jer: Gud kan vække børn til Abraham af disse sten.

Luk 13, 3 Meng

Jeg [Jesus] siger jer: Hvis I ikke ændrer jeres sindelag, vil I alle omkomme på samme måde.

Apg 26, 20 Meng

[Paulus] [Jeg] har først forkyndt for indbyggerne i Damaskus og Jerusalem, derefter for hele det jødiske land og videre for hedningerne, at de skal omvende sig, vende sig til Gud og udføre gerninger, der er værdige til omvendelse.

Luk 3, 7-17; Luk 13, 3; Mark 1,15; Luk 15, 10; Apg 17, 30; Apg 26, 20; Apg 11, 18

3.1.6 Kun frelsen gennem Jesu Kristi blod bringer frelse

Ingen mennesker kan komme til Gud uden tilgivelse for deres synder og frelse gennem Jesu Kristi offer. Hans blod, som han udgød for os på korset, renses og helliggør os, så vi bliver accepteret i Guds øjne.

Gennem hans blod oplever vi frelse, retfærdighed og frelse. Kun gennem ham er vi i stand til at leve et liv, der behager Gud. Og kun gennem hans blod vil vi en dag være i stand til at stå foran Gud, uanset de udfordringer, vi må overvinde. Der er ingen frelse, hverken nu eller i evigheden, undtagen gennem det udgydte blod af Jesus Kristus, det fuldkomne og pletfri Guds lam, der udslettede vores skyld for Gud.

Mt 26, 28 Slt

[Jesus taler:] 28 For dette er mit blod, den nye pagts blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse.

Joh 6, 54 Meng

[Jesus siger:] Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, har evigt liv, og jeg vil oprejse ham på den sidste dag.

Apg 20, 28 Meng

Så pas på jer selv og på hele hjorden, som Helligånden har sat jer til at være tilsynsmænd for, for at I kan vogte Herrens menighed, som han har erhvervet sig med sit eget blod.

Rom 5,9 Meng

9 Så nu, da vi er retfærdige ved hans blod, vil vi endnu mere sikkert blive frelst ved ham fra (Guds) vrede.

Hebr 9,14 Meng

Hvor meget mere vil da Kristi blod, som ved den evige Ånds kraft har ofret sig selv som et pletfrit offer til Gud, rense vores samvittighed fra døde gerninger, så vi kan tjene den levende Gud!

1 Pet 1, 18-19 Meng

I ved jo, at I ikke er blevet frelst fra jeres forgængelige liv, som I har arvet fra jeres fædre, med forgængelige ting, med sølv eller guld, 19 men med Kristi dyrebare blod som et fejlfrit og ubesmittet lam.

Åb 7, 9-14 Meng

9 Derefter havde jeg et syn: Jeg så en stor skare, som ingen kunne tælle, fra alle nationer og stammer, folk og sprog ; de stod foran tronen og foran Lammets, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne. 10 De råbte med høj røst: "Frelsen er hos vores Gud, som sidder på tronen,

og hos Lammets!" ... 14 ... Da sagde han til mig: "Det er dem, der kommer fra den store trængsel og har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.

Åb 12, 11 Meng

De har overvundet ham ved Lammets blod og ved deres vidnesbyrds ord og har ikke elsket deres liv så højt, at de frygtede døden.

Mt 26,28; Joh 6, 54; Apg 20, 28; Rom 5,9; Hebr 9,14; 1 Petr 1, 18-19: Åb 7, 9-14; Åb 12, 11

3.1.7 Den, der ønsker at blive frelst, må acceptere Jesus som konge og Messias og fra nu af være ham trofast lydig

Johannes gør det klart for os, at den, der ønsker at have Jesus som offerlam i sit liv, også må acceptere ham som konge over sit liv. Og som undersåt adlyder man en konge. En konge er sit folks konge på grund af sin fødsel, afstamning og sit væsen. En konge vælges aldrig demokratisk. Den, der ønsker at leve i kongens land, må anerkende kongen og tjene ham. Og ingen har friheden til at nægte kongen lydighed på noget punkt. Kongen har kommandoen og den ubegrænsede magt. Og hvor let skulle det være at være underdanig denne konge: Jesus, den konge over alle konger, har kun gjort sit folk godt og ønsker kun godt for sit folk, han, der gav sit eget liv for sit folk. Kong Jesus, vær højt ophøjet!

Luk 1,33 Meng

Og han [Jesus] skal regere som konge over Jakobs hus i al evighed, og hans kongedømme skal ingen ende have.

Åb 1,5-6 Meng

Jesus Kristus, den trofaste vidne, den førstefødte af de døde og herskeren over jordens konger! Ham, der elsker os og har frelst os fra vores synder ved sit blod 6 og gjort os til et kongerige, til præster for sin Gud og Fader: hans er herligheden og magten i al evighed!

Åb 17, 14 Meng

14 Disse vil kæmpe mod Lammets, men Lammets vil besejre dem – for det

er Herren over herrerne og Kongen over kongerne – sammen med sine medkæmpere, de kaldede og udvalgte og trofaste.

Mt 18, 23-27 Meng

23 Derfor kan himmelriget sammenlignes med en konge, der ville gøre regnskab med sine tjenere.

Jak 2, 8 Meng

I handler virkelig godt, når I adlyder vor Herres kongelige bud, som det står skrevet i Skriften: »Elsk din næste som dig selv.«

Mt 2,2; Lk 1,33; Mt 22, 2-7; Jak 2, 8-10; Mt 18, 23-27; Åb 1,5-6; 1 Tim 1, 17; Åb 17, 14

3.1.8 De, der elsker Jesus (tilbage), vil blive frelst. At elske Jesus betyder at tro på ham og adlyde ham

Vi kan kun elske, fordi Gud først elskede os. Jesus gav sig selv for os, indtil han døde på korset, og tilgav os al vores skyld. Det giver os et naturligt svar: at gengælde Guds kærlighed med kærlighed. Den, der elsker Jesus, følger hans bud. At elske ham betyder at følge hans ord og gøre hans vilje.

De, der elsker Jesus, modtager æreskronen af evigt liv. At elske Gud viser sig i lydighed mod ham. Prisen for evigt liv vinder de, der forbliver standhaftige i de prøvelser, som Gud tillader. Den, der trofast overvinder disse udfordringer, viser, at han eller hun elsker Gud af hele sit hjerte. Det er dem, der elsker Gud, der bliver frelst for evigt.

Joh 15, 9 SlT

9 Som Faderen elsker mig, så elsker jeg jer; bliv i min kærlighed!

1 Joh 4, 19 Meng

Vi ... elsker [Gud], fordi han først elskede os.

Joh 14, 21 SlT

21 Den, der holder mine bud og adlyder dem, er det, der elsker mig; men den, der elsker mig, vil blive elsket af min Fader, og jeg vil elske ham og åbenbare mig for ham.

Jak 1, 12 Sl

12 Salig er den mand, der udholder prøvelser, for når han har bestået prøven, skal han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.

Luk 7, 42; Joh 14, 15-21; Jak 1, 1-12; 1 Joh 4, 19; Joh 15, 9-11; Luk 7, 42; Joh 13, 34

3.1.9 Livets frugt fra modtaget nåde er et tegn på ægte og varig frelse

Guds frelsende nåde forfølger et bestemt mål: De frelste skal ikke længere leve for sig selv, men for Gud og til hans ære. De skal bære frugt, der ærer ham i gudsfrygt og gode gerninger. Den, der ved nådens kraft lever således indtil enden, vil modtage det evige liv. Men hvor Guds nåde ikke bærer frugt, er frelsen i fare. Også den, der ikke bevarer frugten til det sidste, vil gå fortabt.

Ved at vende os mod Gud har vi modtaget nyt liv fra ham, og evnen til at bære frugt er givet os. Alt, hvad vi har brug for, er lagt i os. Hvis vi forbliver tæt forbundet med Jesus, vores vinstok, vil vi på naturlig vis gennem hans nåde og kraft bære frugt, der herliggør Faderen. Det er meningen og målet med nåden: at de frelste bærer frugt og ærer Gud.

Den, der trods Guds godhed og kærlighed ikke bærer frugt, bringer sin frelse i fare. Gud viser stor tålmodighed og ønsker, at de troende vender sig bort fra et frugtløst liv () og omvender sig. Han giver os tid til omvendelse, men et vedvarende frugtløst liv indebærer risikoen for, at den modtagne nåde har været forgæves – det vil sige, uden at den har bevirket en forandring.

Johannes Døberen og Jesus advarer indtrængende mod en frugtesløs tro, der uden en ægte hjerteforbindelse til Gud kun fungerer efter ydre regler. De henvender sig dermed også til den religiøse elite. Apostlene tager disse advarsler op og gør dem til en central del af deres forkyndelse.

Frugtløshed fører – selv under ugunstige omstændigheder – til en varig adskillelse fra Gud og den evige dom. Frugten består i at vende sig bort fra verdslige begær og synd og leve et liv i retfærdighed, kærlighed og gode gerninger for Gud – med udholdenhed indtil enden.

I lignelsen om de fire marktyper forklarer Jesus, at kun dem, der bærer frugt, virkelig bliver frelst. Man kan kende Jesu sande disciple på deres frugter; et godt træ bærer god frugt. Den, der ikke bærer god frugt, bliver hugget ned og kastet i ilden. Ægte frugt viser sig i et liv i omvendelse, i godhed, sandhed, kærlighed, retfærdige gerninger, helliggørelse og i bekendelsen til Jesus.

Den, der forbliver i denne frugt indtil enden, vil blive frelst.

Luk 13, 6-9 Meng

»Se, jeg er nu kommet i tre år og har søgt frugt på dette figentræ, men jeg finder ingen; hug det ned! Hvorfor skal det tage plads?« 8 Da svarede han ham: »Herre, lad det stå endnu et år! Jeg vil grave jorden omkring den og gøde den: 9 måske bærer den frugt i fremtiden; ellers lad den hugge ned!«

2 Petr 3, 9 SlT

9 Herren tøver ikke med at opfylde sin løfte, som nogle mener, han tøver med, men han er langmodig over for os, fordi han ikke vil, at nogen skal gå fortabt, men at alle skal have mulighed for at omvende sig.

2 Kor 6, 1 SlT

1 Men som medarbejdere formaner vi jer også til ikke at modtage Guds nåde forgæves.

Hebr 6, 7-8 Meng

7 For når en mark har suget den regn til sig, der ofte falder på den, og bærer frugt til gavn for dem, den er bestemt for, så gør den sig Guds velsignelse til sin egen; 8 men hvis den derimod bærer torne og tidsel, så er den ubrugelig og går mod den forbandelse, hvis ende fører til ildbrand.

Tit 2, 11-13; Mt 3, 10; 2 Kor 6, 1; 1 Kor 15, 10; Hebr 6, 7-10; Lk 13, 6-9; 2 Petr 3, 9; 2 Petr 1, 3-9; Joh 15, 1-8

*3.1.10 Kun den, der tjener Jesus af hele sit hjerte og ikke blot
ønsker at behage mennesker, vil i sidste ende blive frelst*

Det højeste bud for alle mennesker er at elske Gud af hele vores hjerte, hele vores sjæl og alle vores kræfter og tjene ham – og at elske vores næste som os selv. Gud kommer i første række. Enhver tjeneste, der ikke først og fremmest har til formål at ære Gud, bliver i sidste ende til afgudsdyrkelse, uanset gode intentioner eller motiver.

Adam faldt i synd, fordi han elskede Eva mere og tjente hendes vilje mere end Guds. Denne beslutning førte ham og Eva ud af paradiset. Det eneste middel er at elske Gud over alt og tjene ham alene. Jesus selv understreger dette som det højeste bud og knytter det til betingelserne for at følge ham: Kun den, der tjener ham mere end alt andet i verden, vil blive frelst.

At tjene Gud er vejen til evigt liv. Men vi kan kun virkelig tjene Gud, hvis vi er frelst fra vores egenrådige liv uden ham. Kun gennem Jesus, vores Frelser, kan vi blive Guds tjenere. Som vores Herre forventer Jesus af os en vågen, vedvarende tjeneste, der ikke svigter, men forbliver trofast til det sidste. Denne tjeneste ligner et kapløb, hvor det handler om at leve med hengivenhed og kærlighed til Herren. Ikke alt, hvad der udadtil ligner en tjeneste for Herren, er det også i virkeligheden. Ægte tjeneste for Jesus udspringer af et hjerte, der er fyldt med hans nåde, og er præget af vedvarende hengivenhed.

Vores tjeneste har en stor løfte: det evige liv. Men denne tjeneste bygger på Jesu tjeneste for os: Han har frelst os gennem sin død og gjort os til Guds børn. Det er hans tjeneste, der bringer os i det rette forhold til Gud, bevarer os i ham og fører os til det evige liv gennem hans nåde. Samtidig kan vi undre os over, at vores egen trofaste tjeneste for Kristus, muliggjort af hans nåde, er en del af Guds plan for vores frelse.

Kampens præmie, det evige liv, tildeles dem, der ikke gør deres egen vilje, men Herrens vilje. Hvor motiverende er det at vide, at Kristus selv har vist os vejen!

I sin største nød gjorde han ikke sin egen vilje, men Faderens, og blev derfor kronet med ære og herlighed. På samme måde vil han, når vi

tjener ham af hele vores hjerte, bringe os ære og tage os til sig i sin herlighed.

Mt 4, 10 Meng

10 Da svarede Jesus ham: »Væk med dig, Satan! For der står skrevet: ›Du skal tilbede Herren din Gud og kun tjene ham!‹«

Hebr 9,14 Meng

14 Hvor meget mere vil da Kristi blod, som ved den evige Ånds kraft har ofret sig selv som et pletfrit offer til Gud, rense vores samvittighed fra døde gerninger, så vi kan tjene den levende Gud!

Luk 12, 37 Meng

37 Salige er de tjenere, som Herren finder vågne [dvs. tjenende], når han kommer tilbage! Sandelig siger jeg jer: Han vil binde sit skørt op, lade dem sætte sig til bords og træde frem for at tjene dem.

Joh 12, 26 Meng

26 Hvis nogen vil tjene mig, så følg mig, og hvor jeg er, der vil også min tjener være; hvis nogen tjener mig, vil Faderen ære ham.

Mt 4, 10; Mt 6, 24; Hebr 9,14; Ef 6,7; Lk 12, 37; Apg 20,24; Rom 12, 11; Rom 16, 18; Kol 3, 22+24; Kol 2, 18; Joh 12, 26; Mt 20,26; Mt 20,28; Mt 22,37; Apg 20, 24; 2 Tim 4, 7-8; Kol 2, 18; Lk 22, 42; Fil 2, 5-11

3.1.11 Betingelserne for at være en efterfølger er i virkeligheden betingelserne for tidsbegrænset og evig frelse

Frelse har to grundlæggende byggesten, som Jesus gør klart i betingelserne for at følge ham:

3. **Den rette erkendelse:** At erkende og acceptere Jesus som Herre og Messias.
4. **Den praktiske konsekvens:** Denne erkendelse fører til et liv, der udtrykker sig i ægte hengivenhed. Det betyder:
 - at sætte sine egne behov og ønsker i baggrunden for Jesu vilje
 - villig at påtage sig lidelse for Jesu skyld

- At give sit liv for Jesus, hvis det er nødvendigt
- Og at stå ved Jesus og hans budskab – uanset hvilke udfordringer det medfører

Kun den, der har denne holdning og livsstil som efterfølger, vil bestå, når Jesus kommer i herlighed, og vi står foran ham.

Den, der derimod vil miste sit liv, følger denne forkerte vej:

- Han vil redde sit eget liv i stedet for at betro det til Jesus.
- Han elsker verden eller endda sin egen familie mere end Jesus.
- Han står ikke ved Jesus og hans budskab.

En sådan person vil ikke blive anerkendt af Jesus, når han vender tilbage i sin herlighed og i sin Faders og de hellige engles herlighed.

Markus 8, 34-38 Meng

34 Da kaldte han folkemængden og sine disciple til sig og sagde til dem: »Hvis nogen vil følge mig, skal han fornægte sig selv, tage sit kors på sig og følge mig. 35 For den, der vil redde sit liv, skal miste det, men den, der mister sit liv for min skyld og for evangeliets skyld, skal redde det. 36 For hvad nytter det et menneske, hvis det vinder hele verden, men mister sit liv? 37 For hvad kan et menneske give som modydelse for sit liv? 38 For den, der skammer sig over mig og mine ord blandt dette utro og syndige slægt, vil også Menneskesønnen skamme sig over, når han kommer i sin Faders herlighed med de hellige engle.«. ...

Mt 10, 37 Meng

Den, der elsker sin far eller mor mere end mig, er ikke værdig til mig, og den, der elsker sin søn eller datter mere end mig, er ikke værdig til mig.

Luk 9, 18-23; Joh 16, 27; Mt 10, 37-39

3.1.12 ALT for Jesus er det eneste frelsende livsmotto – og det betyder fuld hengivenhed til vores Herre efter vores egne muligheder

Guds ord er fuld af positiv opmuntring, indtryksfulde formaninger og skæbnesvangre advarsler om at give ALT for Jesus nu. For set fra vores menneskelige synspunkt er vores kald og vores udvælgelse ikke så fast,

at det ikke kan rystes. Begge dele kan vi påvirke gennem vores handlinger. Guds forventninger og målestok for os er helt individuelle, ikke absolutte. Vores personlige ALT er VORES alt i henhold til vores muligheder. Ingen behøver at give mere, end han har. Men ingen kan tillade sig at give mindre, end han kan, for ikke at komme på en vaklende, usikker vej mod evigheden.

At give ikke ALT for Jesus nu og i fremtiden giver ingen frelsesløfte.

Men den, der giver ALT for Jesus NU, skaber sig selv det bedste grundlag for sin **nuværende** og **fremtidige** nærhed til Gud og frelse.

Hver har sit helt personlige ALT og behøver ikke mere og må ikke tillade sig at give mindre for ikke at snuble.

2 Petr 1, 5-11 Meng

5 Derfor skal I også med al iver i jeres tro tilføje dyden, i dyden erkendelsen, 6 i erkendelsen selvbeherskelsen, i selvbeherskelsen standhaftigheden, i standhaftigheden gudsfrygtigheden, 7 i gudsfrygtigheden broderkærligheden, i broderkærligheden almen kærlighed. 8 For hvis disse (egenskaber) er til stede hos jer og vokser stadigt, vil de ikke lade jer være inaktive og frugtesløse med hensyn til erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus. 9 Den, der derimod mangler disse (egenskaber), er blind i sin kortsynethed og har glemt renselsen fra sine tidligere synder. 10 Derfor skal I, kære brødre, være så meget desto mere ivrige efter at gøre jeres kald og udvælgelse fast, for hvis I gør det, vil I aldrig falde; 11 for på den måde vil I få adgang til det evige rige af vor Herre og Frelser Jesus Kristus.

2 Petr 3, 14 Slt

14 Derfor, mine kære, fordi I forventer dette, skal I være ivrige efter at blive fundet ubesmittede og ulastelige foran ham i fred!

1 Kor 9, 25 Slt

25 Men enhver, der deltager i konkurrencen, er afholdende i alt – de for at modtage en forgængelig sejrskrans, men vi for at modtage en uforgængelig.

Luk 13,24; Matt 13,44; 2 Petr 3, 14; 1 Kor 9, 25; Hebr 6, 18; 2 Petr 1, 1-10; Luk 12, 48

*3.1.13 (Kun) den, der går på to ben, kommer til himlen:
hengivenhed for nåde, overholdelse af budene for evig
frelse*

Således går vi på to ben på vejen til himlen:

1. 100 % hengivenhed til Gud gennem Jesus Kristus: for frelse og nåde = overholdelse af det 1. til 3. bud
2. Elsk din næste som dig selv: for at opnå nåde og frelse = overholdelse af det 4. til 10. bud

At overholde det 2. uden først at gøre det 1. frelser bestemt ikke. Ingen ren humanist vil nogensinde blive frelst.

At opfylde det første bud og elske Gud mere end alt andet er grundlaget for enhver frelse og adgangsbilletten til Guds rige.

Uden Jesus First er alt intet.

Men den, der opfylder det første, kan ikke undvære det andet, hvis han vil komme ind i himmelriget. Vi skal elske vores næste som os selv, ligesom vi skal elske Gud – og det er endda bevist på, at vi elsker Gud.

Vi kan kun gå på to ben i himlen! Hvad betyder det at gå på to ben: Jeg kan ikke gå i himlen på et ben alene.

Først når jeg erkender, at Gud er vigtigere end alt andet, og når jeg er rede til at opgive alt, hvad jeg har, for Jesus og følge Jesus, bliver jeg en efterfølger, der er sin Herre værdig og vil blive frelst. Og det kan kun ske med guddommelig hjælp. Det er kun muligt gennem Guds nåde.

Og også efter min omvendelse forbliver det grundlæggende at holde de 10 bud en betingelse for at komme i himlen. Sådan lærer Jesus det i bjergprædikenen og i hele evangelierne.

Den gode nyhed er, at hvis vores grundlæggende holdning er rigtig, vil

Jesus altid tilgive os og acceptere os, ligesom han gjorde med sine disciple, der i modsætning til den rige unge mand forlod alt og fulgte Jesus.

Luk 10, 27 Meng

Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl, af alle dine kræfter og af hele dit sind" og "din næste som dig selv".

Mt 19, 16-26 Meng

17 Hvis du vil ... ind i livet, så hold budene. 18 »Hvilke?« spurgte han. Jesus svarede: »Disse: »Du skal ikke dræbe, ikke begå ægteskabsbrud, ikke stjæle, ikke afgive falsk vidnesbyrd, 19 ære din far og din mor« og »du skal elske din næste som dig selv.« 20 Den unge mand svarede ham: "Alt dette har jeg overholdt. Hvad mangler jeg endnu?" 21 Jesus svarede ham: "Hvis du vil være fuldkommen, så gå hen, sælg alt, hvad du ejer, og giv pengene til de fattige, så vil du have en skat i himlen. Så kom og følg mig!"

22 Da den unge mand hørte dette, gik han bedrøvet bort, for han havde en stor formue. 23 Men Jesus sagde til sine disciple: »Sandelig siger jeg jer: Det vil være svært for en rig at komme ind i Guds rige. 24 Igen siger jeg jer: Det er lettere for en kamel at gå gennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige.« 25 Da disciplene hørte det, blev de meget forfærdede og sagde: »Ja, hvem kan da blive frelst?« 26 Men Jesus så på dem og sagde til dem: »For mennesker er det umuligt, men for Gud er alt muligt.

1 Joh 4, 19-21 Meng

19 Men vi elsker, fordi han først har elsket os. 20 Hvis nogen siger: »Jeg elsker Gud«, og alligevel hader sin bror, er han en løgner; for den, der ikke elsker sin bror, som han kan se, kan helt sikkert ikke elske Gud, som han ikke har set. 21 Og dette bud har vi fra ham, at den, der elsker Gud, også skal elske sin bror.

Luk 10, 27; Matt 18,22; Matt 19, 16-26; 1 Joh 1, 9; Matt 5-7; 1 Joh 4, 19-21

3.1.14 *I frygt for Gud ligger frelsen og ikke (kun) i ren ærbødighed*

Den, der frygter Gud, behøver ikke at frygte (for Gud).

Den, der ikke frygter Gud, må frygte (for Gud).

Den, der frygter Gud, holder grundlæggende hans bud.

Den, der ikke frygter Gud, sætter sit eget over Guds ord.

Den, der frygter Gud, vil opnå tilgivelse, når han synder.

Den, der ikke frygter Gud, får ingen tilgivelse i al evighed.

Vi elsker Guds helligheds herlighed i tilbedelsen.

Vi glemmer frygten for Guds hellighed, når vi synder.

Vi reducerer kun frygten for Guds hellighed til de ufrelste. Jesus og apostlene lærer også os som Kristi efterfølgere frygten for Guds hellighed. Når vi mister frygten for Guds hellighed, som også kan fortabe hans efterfølgere i helvede, risikerer vi at synde på en måde, der får os til at miste vores frelse.

Og selv over for de ufrelste ser vi i stadig mindre grad nødvendigheden af at beskytte dem mod frygten for Guds hellighed.

Alt i alt lider vi under et stigende tab af bevidstheden om Guds (frygtelige) hellighed, som ikke lader sig narre og konsekvent vil fordømme alle ufrelste og også dømme alle frelste i al evighed.

Luk 12, 4 Sl

*4 Men jeg siger jer, mine venner: ... **Frygt ham, som efter at have dræbt også har magt til at kaste i helvede!** Ja, jeg siger jer, frygt ham!*

Luk 12, 6-7 Sl

*6 Ikke en eneste [spurv] er glemt af Gud. 7 Men også hårene på jeres hoved er alle talt. **Derfor skal I ikke frygte!** I er mere værd end mange spurve.*

Rom 11, 20-21 Sl

20 Ja, på grund af deres vantro er de blevet brudt af, men du står ved

troen. Vær ikke hovmodig, men frygt! 21 For hvis Gud ikke har skånet de naturlige grene, kan det også ske, at han ikke skåner dig.

Joh 6, 20 Sl

*Men han sagde til dem: Det er mig, **frygt ikke!***

Mt 28, 3-4; Lk 12, 4-12; Rom 11, 20-22; Hebr 10, 30-31; 2 Kor 5, 11; Åb 1,17; Mt 10, 1-5; Apg 5, 1-11

3.1.15 Din adskillelse fra denne verden er betingelsen for din frelse. Den, der elsker (Faderen i) himlen mere end denne verden, bliver frelst

Kristi efterfølgere lever i verden, men de hører ikke til den. Jesus forventer af sine disciple, at de bevidst adskiller sig fra verdens værdier og veje og lever et andet, gudcentreret liv. Denne anderledeshed er det umiskendelige kendetegn på sande disciple.

Den, der derimod tilpasser sig verden og overtager dens standarder, lever ikke i Jesu efterfølgelse og kan derfor heller ikke blive frelst. Gud opfordrer sine børn til aktivt at vende sig bort fra denne verdens ugudelige mørke, løsrive sig fra dens urenhed og leve et liv i hellighed. Kun på den måde kan vi opleve den fulde løfte, som Gud har givet os som sine børn i evigheden.

Hvordan overvindes kærligheden til verden, og hvordan kan vi elske Gud mere end verden? Det er kærligheden fra vores Frelser, Jesus Kristus, som først elskede os, og det levende håb om den herlighed, der venter os i evigheden – enten efter vores død eller efter opstandelsen.

En sand, genfødt troende, der overvinder verden gennem Jesus Kristus, vil arve det evige liv. Men den, der trods Guds store kærlighed knytter sit hjerte til verden i stedet for at elske Gud, risikerer at miste frelsen.

Gal 1, 4-5 Sl

[Jesus Kristus] 4 som gav sig selv for vores synder, for at han kunne

frelse os fra den nuværende onde verden, efter vores Gud og Faders vilje, 5 som er værdig til ære fra evighed til evighed. Amen.

Fil 3, 18-21 Meng

8 For mange lever – jeg har sagt det til jer mange gange og gentager det nu med tårer i øjnene – som fjender af Kristi kors: 19 deres ende er fortabelse, deres gud er deres mave, og deres ære er deres skam, deres tanker er kun rettet mod det jordiske. 20 Vores statsborgerskab er derimod i himlen, hvorfra vi også venter Herren Jesus Kristus som frelser, 21 som vil forvandle vores ringe legeme til at blive lig med hans herligheds legeme ved den kraft, hvormed han også kan underlægge sig alle ting.

1 Joh 5, 4-5 Meng

4 For alt, hvad der er født af Gud, overvinder verden; og dette er den sejrende kraft, som har overvundet verden: vores tro. 5 Men hvem er det ellers, der overvinder verden, hvis ikke den, der tror, at Jesus er Guds Søn?

2 Kor 6, 16-18 + 2 Kor 7, 1 Meng

16 Hvordan kan Guds tempel forenes med afgudsdyrkelse? Vi er jo det levende Guds tempel, som Gud har sagt: »Jeg vil bo blandt dem og vandre blandt dem; jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.« 17 Derfor siger Herren: »Gå bort fra dem og adskil jer fra dem, rør ikke ved noget urent, så vil jeg tage imod jer«, og 18 »Jeg vil være jeres fader, og I skal være mine sønner og døtre«, siger Herren, den Almægtige. 7, 1 Da vi nu har sådanne løfter, kære, lad os rense os for al urenhed i kød og ånd og skabe fuldstændig hellighed hos os i frygt for Gud!

Gal 1, 4-5; Fil 3, 18-20; Gal 1, 4-5; 1 Joh 4, 10; 1 Joh 5, 4-5; 2 Kor 6, 16-18 + 2 Kor 7, 1

3.1.16 Retfærdighed redder fra døden: Frelsende retfærdighed er ikke kun tilregnet, men også en livsstil, der er i det rette forhold til Gud og gør hans vilje.

Retfærdig for Gud er nu den, som Kristus tildeler sin retfærdighed af nåde.

Men kun dem, der i overensstemmelse med denne givne retfærdighed lever retfærdigt som "retfærdige" indtil enden, modtager retfærdighedens æreskrans – det evige liv i himlen – og det betyder: at gøre retfærdige gerninger, kæmpe den gode kamp, nå målet, bevare troen ubesmittet og glæde sig over Jesu synlige genkomst.

Ægte retfærdighed foran Gud, som frelser og kvalificerer til himlen, er ikke kun en fortjeneste, men også en livsstil, der er i rette forhold til Gud og gør hans vilje.

Rom 5, 1 Meng

*Da vi nu er blevet retfærdige **ved troen**, har vi **fred** med Gud gennem vor Herre Jesus Kristus.*

Åb 22, 11 Sl

Den retfærdige skal fortsætte med at udøve retfærdighed!

2 Tim 2, 22 Meng

*Flygt fra ungdommens begær, men stræb efter retfærdighed og **tro**, kærlighed og **fred** sammen med dem, der påkalder Herren **af** et rent hjerte!*

Åb 19, 6-9 Sl

*6 Og jeg hørte noget som en stor skares røst og som bruset af mange vande og som lyden af kraftige tordener, som sagde: Halleluja! For Herren, den Almægtige Gud, har taget kongemagten! 7 Lad os være glade og juble og give ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort sig rede. 8 **Og hun fik lov til at klæde sig i fint linned, rent og strålende, for det fine linned er de helliges retfærdighed [bogstaveligt: "de retfærdige gerninger"]**. 9 Og han sagde til mig: Skriv: Salige er de, som er kaldet til Lammets bryllupsfest! Og han sagde til mig: Dette er Guds sande ord!*

Mal 3, 18; Åb 22, 11; Rom 5, 1; 2 Tim 2, 22; 2 Tim 4, 7-8; Åb 19, 6-9

3.1.17 (Kun) den, der følger invitationen til det himmelske bryllupsmåltid, bliver frelst – og kun, HVIS han og hun er klædt i frelsens og retfærdighedens klæder

Ja, vi får de frelsende festklæder til det himmelske bryllup gratis – ved at vaske vores klæder i Lammets blod og gøre dem lyse, altså ved at omvende os på den rigtige måde. Men efter vores omvendelse bevarer vi vores klæder ved ikke at lade dem blive besmittet og stjålet af synd eller afvigelse fra den smalle vej. (Kun) den, der sejrer på denne måde, vil blive klædt i lyse klæder og vandre med Jesus i evigheden.

De hvide klæder og vores retfærdighed består også af det, vi gør for Gud efter vaskningen, af vores handlinger og gerninger af retfærdighed for Gud.

Her smelter gave og egne handlinger sammen. Vores retfærdighed er hovedsageligt en gave, men den er ikke kun en gave. Den bærer også frugt i vores liv, som Gud betragter som en del af vores retfærdighed.

Vi har altså brug for begge dele: Guds frie gave, vores retfærdighed – sådan gør han os værdige til at deltage i Guds Søns bryllupsmåltid – men også frugten, de troens gerninger, der vokser frem i vores liv ud af denne gudgivne retfærdighed.

Lammets brud er de hellige, som har fået frelsesklæderne som en gratis gave og som udfører gerninger, der kan bestå for Gud, og som Gud en dag vil væve ind i det rene hvide lærred, som han vil give sin brud i himlen.

Åb 22, 14 Meng

14 Salige er de, som vasker deres klæder, for at de kan få ret til livets træ og gå ind gennem portene til byen!

Åb 19, 6-9 Sl

Lammets brud fik lov til at klæde sig i fint linned, skinnende og rent, for det fine linned er de helliges retfærdige gerninger.

Mt 22, 11 Meng

11 Men da kongen gik ind for at se på gæsterne, bemærkede han en mand, der ikke havde taget bryllupstøj på. 12 Da sagde han til ham:

"Ven, **hvordan er du kommet herind uden at have bryllupstøj på?**" Den mand tav. 13 Da befalede kongen sine tjenere: »Tag fat i hans hænder og fødder og **smid ham ud i mørket udenfor!** Der vil være høj gråd og tænders gnidsel.« 14 For mange er kaldet, men få er udvalgt.

Åb 3, 4-6 Slå

4 Men du har også nogle få navne i Sardes, **som ikke har besmittet deres klæder, og de skal vandre med mig i hvide klæder, for de er værdige.** 5 Den, **der sejrer, skal klædes i hvide klæder, og jeg vil ikke udslette hans navn af livets bog,** og jeg vil bekende hans navn for min Fader og for hans engle. 6 Den, der har ører, lad ham høre, hvad Ånden siger til menighederne!

Åb 19, 6-9; Åb 3, 5; Åb 22, 14; Mt 22, 11; Åb 7, 14; Åb 16, 15; Es 61, 10; Rom 1, 17; Rom 3, 22; Rom 4, 3; 1 Kor 1, 30; Fil 3, 9; Job 29, 14; Matt 5, 20; Matt 6, 1; Luk 1, 75; Rom 6, 13+16+18; 2 Kor 3, 9; 2 Kor 9, 10; Ef 5, 9; Fil 1, 11; 2 Tim 2, 22; Tit 3,5; Ef 2, 10; Hebr 6, 1; Jak 2, 18-26; Åb 7, 14; Åb 12, 11

3.1.18 (Kun) den, der hører Guds ord og handler efter det, bliver frelst

Hver gang vi hører Guds ord, påtager vi os et ansvar. Vi må tage dette ansvar alvorligt og omsætte det i vores liv for at blive frelst. Den, der glemmer og ikke lever efter Guds ord, sætter sin frelse på spil. Frelst bliver den, der bevarer Guds bud i sit hjerte og lever efter dem med kærlighed og hengivenhed indtil enden.

Luk 12, 48 Sal

Den, **der har fået meget**, vil man kræve **meget** af;
og den, der **har fået meget** betroet, vil man kræve desto mere af.

Åb 3, 1-3 Meng

Jeg kender dine gerninger: **du** har ry for at leve, **men du er død**. 2 Vågn op og styrk de øvrige (menighedsmedlemmer), som var tæt på at dø! For jeg har **ikke fundet dine gerninger fuldkomne for min Gud.** 3 **Husk derfor, hvordan du har modtaget og hørt (frelsesbudskabet eller frelsen), hold fast ved det og vend dig indad!** Men hvis du ikke vil være

vågen, vil jeg komme som en tyv, og du skal bestemt ikke vide, på hvilket tidspunkt jeg kommer over dig.

Jak 1, 22-25 Meng

22 Men vær ordets udøver og ikke blot dets hører, ellers bedrager I jer selv. 23 For den, der kun er ordets hører, men ikke dets udøver, ligner en mand, der ser sit ansigt i spejlet; 24 for efter at han har set sig selv og er gået bort, glemmer han straks, hvordan han så ud. 25 **Men den, der har set ind i den fuldkomne lov om frihed og bliver ved den, idet han ikke er en glemsom lytter, men en virkelig udøver, han vil være salig i sine gerninger.**

Apg 20, 31-32 Meng

31 Vær derfor vågne og husk, at jeg i tre år, dag og nat, ikke har holdt op med at formane hver enkelt af jer med tårer. 32 Og nu overgiver jeg jer til Gud og til hans nådes ord, som har kraft til at opbygge og give arv blandt alle dem, der har ladet sig hellige.

Hebr 2, 1-3 Meng

1 Derfor må vi holde fast ved det, vi har hørt, for ikke at miste det. 2 For hvis det ord, der blev forkyndt gennem engle, var ufravigeligt, og enhver overtrædelse og enhver ulydighed fik sin rette straf, 3 hvordan skulle vi da undslippe (straffen), hvis vi forsømmer en så stor frelse?

Luk 12, 48; Apg 20, 31-32; Hebr 2, 1-3; Jak 1, 22-25; 2 Petr 1, 3-9; Åb 2, 4-5

3.1.19 De, der adlyder Gud og gør hans vilje, vil blive frelst

Den, der kender Guds vilje og ikke gør den, vil gå fortabt. Det er ikke nok blot at bekende sig til Guds vilje; det afgørende er, at vores liv bekræfter dette gennem gode frugter og vores handlinger. Evangeliet forkynder: Vi bliver frelst alene ved Guds nåde, uden vores egne gerninger. Men for at forblive frelst kræves det, at vi giver afkald på vores egen vilje og vores eget liv for at gøre Guds vilje. Den, der lærer noget andet, er en falsk profet, en vildleder og en ulv i fåreklæder.

Hvor meget lydighed er nødvendig for at blive frelst? Det er den grundlæggende lydighed som Jesu efterfølger, der tæller – et liv, der trods fejltrin som hos Peter altid vender tilbage til Jesus i omvendelse. Den, der holder fast ved Jesus og vender tilbage til lydighed efter hvert fald, bliver frelst.

Det er vigtigt, at Jesus ikke udsætter vores omvendelse og tilbagekomst, men betragter dem som presserende. Forsinket lydighed er farlig. Og hvem kunne tøve med en så vidunderlig frelse? Lad os hurtigt vende om til Kristus og forblive fast i ham.

Mt 7, 24-29 Meng

24 Derfor vil *enhver, der hører disse mine ord og handler efter dem, ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippegrund.*

Mt 7, 21 Meng

»Ikke alle, der siger 'Herre, Herre' til mig, vil (derfor) *komme ind i himmelriget, men kun den, der gør min himmelske Faders vilje.*

Hebr 5, 8-9 Meng

8 og [*Jesus*] lærte trods sin sønneskab at være lydig gennem sine lidelser. 9 Da han var blevet fuldkommen, blev han for alle, der er lydige mod ham, ophav til evig frelse.

Mt 7, 24-29; Mt 7, 21; Hebr 5, 8-9; Mt 5, 25; Lk 12, 58; Ef 4, 26; Apg 5, 32; Hebr 4, 11; Joh 21, 15-17

3.1.20 Den, der har saltkraft og modstår synden, vil i sidste ende blive frelst

For Jesus er et liv i synd – bevidst og vedvarende overtrædelse af de 10 bud – uforeneligt med en varig frelse i evigheden. Som hans disciple er vi kaldet til at bevare "saltets kraft" i os: at erkende vores synder, at give afkald på dem og at bevare freden indbyrdes ved at tage hensyn til vores trosfællers velbefindende. På den måde forbliver vi i frelsen.

Men den, der bevidst og uden anger tolererer synd i sit liv – altså mister sin saltkraft – går uundgåeligt evigt fortabt, selvom han udadtil synes at være en efterfølger af Kristus.

Men den gode nyhed er: Vi behøver ikke at være perfekte og fejlfri for at forblive frelst. Den gode hyrde søger det fortabte får, indtil han finder det og bringer det sikkert hjem. Faderen venter længselsfuldt på den fortabte søns hjemkomst. Og ligesom vi skal tilgive vores brødre og søstre 70 gange syv gange, så vil også vores Fader i himlen tilgive os igen og igen, når vi vender om til ham.

Mt 5, 13 Sl

13 I er jordens salt. Men hvis saltet bliver smagløst, hvad skal det da gøres salt igen med? Det er ikke til andet nytte end at blive kastet ud og trampet under fode af mennesker.

Mk 9, 42-50 Meng

42 »Og den, der forarger en af disse små, som tror (på mig), for ham ville det være bedst, at der blev hængt en møllesten om hans hals og han blev kastet i havet. 43 Og hvis din hånd forarger dig [»vil friste dig til det onde«], så hug den af! Det er bedre for dig at gå lemlæstet ind i livet end at have begge hænder og komme i helvede, i den udspekulerede ild. 44 45 Og hvis din fod forarger dig [»vil friste dig til det onde“], så hug den af! Det er bedre for dig at gå ind i livet som lam end at have begge fødder og blive kastet i helvede. 46 47 Og hvis dit øje forarger dig [»vil friste dig til det onde“], så riv det ud! Det er bedre for dig at gå ind i Guds rige med ét øje end at have begge øjne og blive kastet i helvede, 48 hvor ormen ikke dør, og ilden ikke slukkes. 49 For alle vil blive saltet med ild [ligesom hvert offerdyr krydres med salt]. 50 Salt er noget godt, men når saltet er blevet smagløst, hvordan vil I da give det smagen tilbage? Hav salt i jer og hold fred med hinanden.

Jak 1, 12 Sl

12 Salig er den mand, som udholder prøvelser, for når han har bestået prøven, skal han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.

Markus 9, 42-50; Matthæus 5, 13; Jakob 1, 12; Lukas 15,7; Matthæus 18,22; Lukas 15, 20-24

3.1.21 De, der elsker Gud mere end sig selv gennem Jesus, og som elsker deres næste ligesom sig selv, vil blive frelst.

Vores frelse er knyttet til Jesu person. Han skal være vigtigere for os end alt andet. Det er den vigtigste betingelse for vores frelse.

Og den anden betingelse for frelse til evig salighed er, at man ikke dømmes andre og behandler dem mindst lige så godt som sig selv.

Den, der derimod elsker sig selv mere end andre, er gået gennem den brede dør og befinder sig på den lange vej til fortabelse.

Mk 12, 28-31

*»Hvilket bud er det første af alle?« 29 Jesus svarede: »Det første er: »Hør, Israel: Herren, vor Gud, er den eneste Herre, 30 og du skal elske Herren, din Gud, af hele dit hjerte, af hele din sjæl, af hele dit sind og af hele din styrke!« Det andet er dette: Du skal **elske din næste som dig selv!**« Der er intet andet bud større end disse.*

Luk 14, 33 St

33 Således kan ingen af jer være min discipel, hvis han ikke giver afkald på alt, hvad han har.

Mt 7, 12-14 Meng

12 Alt, hvad I forventer af mennesker, skal I også gøre mod dem, for i det består (opfyldelsen af) loven og profeterne. – 13 Gå ind (i Guds rige) gennem den trange port, for bred er den port og bred er den vej, der fører til fortabelse, og mange er der, som går ind ad den. 14 Men trang er den port og smal er den vej, der fører til livet, og få er der, som finder den.

Mt 7, 1-2 Meng

1 Døm ikke, for at I ikke selv skal dømmes! 2 For med den dom, I dømmes, skal I selv dømmes, og med det mål, I måler med, skal der måles til jer.

Mk 12, 31; Mt 7, 12-14; Mt 7, 1; Jak 2, 8-13; Jak 4, 10-12; Mt 25, 31-46; Mt 18, 21-35; Mt 6,12; Joh 13,34; Lukas 6, 27-35

3.1.22 (Kun) Den, der er tilgivet, og som selv tilgiver, vil se Guds frelse

I begyndelsen af ethvert forhold til Gud står tilgivelsen. Den, der ikke er tilgivet sin skyld for Gud, er ikke og vil ikke blive frelst.

Frelst er og forbliver den, der fra hjertet tilgiver sine trosfæller og alle mennesker uden begrænsninger. Den, der IKKE UDEN BEGRÆNSNINGER og FRA HJERTET tilgiver sine trosfæller og andre mennesker og ikke omvender sig, kommer under Guds vrede og manglende tilgivelse for sin egen skyld og i (evig) fængsel for at sone sin egen skyld.

Gud lader tidsrammen for vores egen tilgivelse af andre være åben nok til at give os mulighed for at bearbejde det, der er sket. Og han sætter den tæt og dermed presserende nok til, at vi ved, at vores (evige) liv afhænger af vores rettidige tilgivelse. Jesus og apostlene tilgav selv straks og rettidigt og satte dermed et eksempel og en standard for os.

Mt 6, 12 Meng

12 Og tilgiv os vores skyld, som også vi har tilgivet vores skyldnere!

Mt 18, 20-34 Meng

*›Du onde tjener! Jeg har eftergivet dig hele den gæld, fordi du bad mig om det; 33 skulle du da ikke også have vist barmhjertighed over for din medtjener, som jeg har vist barmhjertighed over for dig?‹ 34 Og **fuld af vrede** overgav hans herre ham til **torturbøddlerne**, indtil han havde betalt hele sin gæld. 35 På samme måde vil min himmelske Fader gøre med jer, **hvis I ikke hver især fra hjertet tilgiver jeres brødre.***

1 Kor 4, 12+13 Meng

12 Når man håner os, velsigner vi; når man forfølger os, holder vi tålmodigt ud; 13 når man sviner os til, taler vi pænt.

Mt 6, 12; Mt 6, 12; Mt 18, 20-34; Mt 6, 14-15; LK 23, 34; 1 Kor 4, 12+13; Ef 4, 20-32; Mt 5, 25+26; 1 Joh 3, 15

3.1.23 Den, der elsker sine trosfæller, vil nå frem til evigheden

Kærligheden til vores trosfæller er blevet fremhævet af Jesus som det vigtigste nye bud. Den, der hader sine trosfæller, viser dermed, at han enten aldrig virkelig var omvendt, eller, hvis han engang var omvendt, mister det evige liv fra Gud. Ægte efterfølgelse viser sig i den kærlighed, vi viser hinanden.

Mord begynder allerede i vores tanker. Vrede mod en bror eller søster samt en foragtelig holdning bringer os allerede for Guds domstol. Alvordige fornærmelser, der svarer til et mentalt mord, gør os skyldige i helvedes ild foran Gud.

Gud giver os kun en kort periode til at afklare vores forhold til vores brødre og søstre. Han gør det klart, at det haster, for vi ved ikke, hvor meget tid vi har til at omvende os fra denne livsfarlige synd.

Joh 13,34 Meng

34 Et nyt bud giver jeg jer, at I skal elske hinanden; som jeg har elsket jer, skal I også elske hinanden.

1 Joh 3, 14 Meng

14 Vi ved, at vi er gået over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene; den, der ikke elsker (sin bror), forbliver i døden.

Mt 5, 22 Sl

22 Men jeg siger jer: Enhver, der uden grund bliver vred på sin bror, skal dømmes. Men den, der siger til sin bror: Raka!, skal dømmes af det øverste råd. Men den, der siger: Din tåbe!, skal dømmes af helvedes ild.

Mt 5, 23-26 Meng

23 Når du bringer dit offer til alteret og der husker, at din bror har noget imod dig, 24 så lad dit offer blive der foran alteret, og gå først hen og forsones med din bror; derefter kan du gå hen og bringe dit offer! 25 Vær rede til at forlige dig med din modstander, mens du endnu er på vej (til dommeren), så din modstander ikke overgiver dig til dommeren, og dommeren overgiver dig til fogeden, og du bliver sat i fængsel. 26 Sandelig siger jeg dig: Du kommer ikke ud derfra, før du har betalt den sidste øre.

Joh 13,34; 1 Petr 1, 22; Mt 5, 22; 1 Petr 1, 22; Ef 4, 26; Lk 12,58; Mt 5, 23-26

3.1.24 Den, der bevarer sig selv og andre et uskadet samvittighed for Gud, vil blive frelst

At handle i strid med sin egen samvittighed er åndeligt dødeligt – både for den kristne, der gør det, og for den, der ved sin adfærd forleder andre til det. En uskadet samvittighed for Gud bevarer os i frelsen og er derfor afgørende. Vores samvittighed har brug for kontinuerlig øvelse og klar orientering gennem Guds ord for at blive formet efter hans vilje.

Hver Kristi efterfølger har et individuelt samvittighedsniveau, der udvikler sig i løbet af troens liv. Derfor bør vi ikke dømme hinanden på grundlag af ydre omstændigheder eller formaliteter. Kristi kærlighed opfordrer os snarere til ikke at bringe vores medbrødre og -søstre i samvittighedskonflikter gennem kærlighedsløs adfærd eller manglende hensyn. Den, der forleder andre til at handle imod deres samvittighed, kan ødelægge dem åndeligt – en forfærdelig og alvorlig fejl.

Den normale holdning for en Kristi efterfølger er at leve konstant med et rent, ubesmittet samvittighed foran Gud. Enhver varig afvigelse, der krænker samvittigheden, bringer forholdet til Gud og dermed også frelsen i fare.

Kristi kærlighed tilskynder os til at beskytte vores trosfæller og bevare os selv på vejen til frelse. Et rent samvittighed fører til liv, mens et såret samvittighed bringer åndelig død. Derfor er det nødvendigt for frelsen at forme vores samvittighed og styrke den gennem Guds ord for at leve efter hans vilje. Så forbliver vi og vores trosfæller i Guds beskyttelse og nærhed.

1 Tim 1, 5 Meng

5 Men det endelige mål med frelsesforkyndelsen er kærlighed, der kommer fra et rent hjerte, en god samvittighed og en oprigtig tro.

1 Tim 1, 19 Sl

[Kæmp den gode kamp] 19 ved at bevare troen og et godt samvittighed. Nogle har afvist dette og derfor lidt skibbrud i troen.

Rom 14, 15+20 Sl

15 Men hvis din bror bliver bedrøvet på grund af en spise, så vandrer du ikke længere i kærlighed. Ødelæg ikke med din spise den, for hvem Kristus er død! ...

20 Ødelæg ikke Guds værk på grund af en spise!

Rom 14, 15-23; 1 Kor 8, 13; Mt 18, 6; Mk 9, 42; Apg 24, 16; 1 Tim 1, 5; 1 Tim 1, 19; Hebr 13, 18; 1 Petr 3, 16; 1 Joh 3, 20+21; 1 Tim 4, 1-3; 1 Kor 3, 17; 2 Tim 3, 16; 1 Joh 1, 8-9; 1 Joh 3, 21; 1 Kor 4, 4

3.1.25 Den, der lever seksuelt rent i Guds øjne, vil komme i himlen

Den, der lever i seksuel renhed efter Guds målestok, vil opnå himmelriget. Guds ord gør det utvetydigt klart, at utugtige, ægteskabsbrydere og andre, der fortsætter med at begå seksuelle synder, ikke vil arve Guds rige. De troende skal ikke narre sig selv.

Guds nåde er uendelig og gælder alle dem, der omvender sig fra deres synd og ikke længere lever i den. Vi kan altid omvende os fra enkelte synder, og Jesus tilgiver os, som han selv lærer, 70 gange 7 gange og mere. Denne store og trofaste nåde er vores faste holdepunkt.

Men denne nåde må ikke misforstås: Jesus tolererer ikke bevidst, vedvarende omgang med synd i vores liv, og det gælder især seksuelle synder. Den, der bevidst tolererer synd uden at bekæmpe den, stiller sig uden for Guds nåde. Jesu opfordring er klar: omvendelse, renhed og et liv, der ærer Gud.

Mt 5, 27-30 Sl

*[Jesus taler] 27 I har hørt, at det er sagt til de gamle: »Du skal ikke begå ægteskabsbrud!« 28 Men jeg siger jer: **Den, der ser på en kvinde for at begære hende, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte.** 29 Men hvis dit højre øje bliver en anstødssten [til synd], så riv*

det ud og kast det fra dig! For det er bedre for dig, at et af dine lemmer går tabt, end at hele dit legeme kastes i helvede. 30 Og hvis din højre hånd er dig til anstød [til synd], så hug den af og kast den fra dig! For det er bedre for dig, at et af dine lemmer går tabt, end at hele dit legeme kastes i helvede.

Mt 19, 4 Slt

4 Men han svarede og sagde til dem: Har I ikke læst, at Skaberen i begyndelsen skabte dem som mand og kvinde?

1 Kor 6, 9-10 Slt

9 Ved I ikke, at de uretfærdige ikke skal arve Guds rige? Tag ikke fejl: Hverken utugtige eller afgudsdyrkere, hverken ægteskabsbrydere eller bløddyr, hverken pædofile, 10 hverken tyve eller grådige, hverken drukkenbolte eller smæder eller røvere skal arve Guds rige.

Åb 22, 14-15 Meng

7 Den, der sejrer, skal arve dette (det nye Jerusalem i himlen), og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn. 8 Men ... de urene ... de utugtige ... skal deres del blive i søen, der brænder med ild og svovl: det er den anden død.

Mt 5, 27-30; 1 Kor 6, 9-10; Gal 5, 19-22; Åb 21, 7-8; Åb 22, 14-15; 2 Petr 2, 20; Mt 18, 22; Mt 19, 4

3.1.26 Din rette omgang med penge er en vigtig forudsætning på vejen til himlen

Jesus siger klart, at vi ikke kan tjene både Gud og pengene ("Mammon") på samme tid. Kun den, der tjener Gud alene og har en gudfrygtig holdning til sin ejendom, vil blive frelst. Men den, der klamrer sig til sin rigdom, kan ikke opnå himmelriget.

Selv den, der starter godt med Kristus, men derefter giver efter for rigdommens fristelser, mister sin åndelige frugt og bringer sin frelse i fare. Et liv, der er præget af stræben efter ejendom, fører væk fra Gud og ind i evig adskillelse. Vejen til evig frelse kræver, at vi altid sætter Gud over alt – også over vores ejendom.

To ting beskytter mig mod rigdommens farer:

- At sætte min tillid til Gud og ikke til penge
- At dele min rigdom og give generøst

Den, der omgår sig med sine ejendele på denne måde, lever efter Guds vilje og vil vinde det evige liv.

Mt 6, 24 Sl

I kan ikke tjene både Gud og mammon!

Mk 10, 23+25 Sl

23 Hvor svært er det ikke for de rige at komme ind i Guds rige! ... 5 Det er lettere for en kamel at gå gennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige.

Mk 4, 18-19 Sl

18 Og dem, der blev sået blandt tornene, er dem, der hører ordet, 19 men denne verdens bekymringer og rigdommens bedrag og begæret efter andre ting trænger ind og kvæler ordet, så det bliver ufrugtbar.

Mt 6, 24; Mk 10, 23-25; Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; 1 Tim 6, 17-19; Jak 5, 3; Mt 4, 10; 1 Joh 3, 17; Fil 4, 11-13

3.1.27 Den, der tjener som en eksemplarisk leder, vil blive frelst

Kristne ledere skal ikke udøve herredømme, men tjene som forbilleder for hjorden. Deres endelige frelse – at vinde den uvisnelige sejrskrans af herlighed – afhænger af, at de udfører deres embede trofast, ydmygt og samvittighedsfuldt.

Kun den, der lever sin tjeneste i hengivenhed over for sine trosfæller, vil opnå evigt liv og blive rigeligt belønnet af Gud.

Mk 10, 44 Sl

44 og den af jer, der vil være den første, skal være alles tjener.

1 Petr 5, 2-4 Meng

2 Vogt den hjord, som Gud har betroet jer, og hold øje med den, ikke af

tvang, men med glæde, efter Guds vilje, ikke af grådighed, men af hengivenhed, 3 ikke som herskere over dem, som er betroet jer, men som forbilleder for hjorden; 4 så vil I også, når den øverste hyrde kommer, modtage den uvisnelige herlighedskrans.

Mt 24, 45-51 Meng

45 »Hvem er da den trofaste og kloge tjener, som hans herre har sat over sine tjenere for at give dem mad til rette tid? 46 Salig er en sådan tjener (at prise), som hans herre finder i sådan beskæftigelse, når han kommer tilbage. 47 Sandelig siger jeg jer: Han vil sætte ham over alle sine ejendele. 48 Men hvis en sådan tjener er ond og tænker i sit hjerte: 'Min herre kommer ikke før om længe!', 49 og begynder at slå sine medtjenere og spiser og drikker med de berusede, 50 så vil en sådan tjener s herre komme på en dag, han ikke venter, og på en time, han ikke kender, 51 og han vil lade ham hugge i stykker og give ham plads blandt hyklerne, hvor der vil være høj gråd og tænders gnidsel.

Mk 10, 44; Mt 24, 45-51; 1 Petr 5, 1-5; 3 Joh 1, 9-11; Lk 12, 42-45; Mt 24, 45-51

3.1.28 De flittige vil arve frelsen

Dovenskab fører til åndelig død, mens flid fører til fylde og liv. Fyld tomheden i dig med Guds kærlighed og tjeneste for ham i stedet for at spille den med dovenskab. Så vil du bevare dit åndelige liv og vinde det for evigt.

At bruge fritid og kræfter til Kristi ære og til gavn for andre betyder at følge Kristus.

Selv som Jesu efterfølger og tjener er det muligt at gå fortabt ved at undlade at handle, selvom der ikke er tale om åbenlyse synder. Det er nok at ikke gøre noget ud af sit liv og ikke bruge de gaver, som Gud har betroet en, til hans ære. Den, der begraver sine talenter og ikke bruger dem til Guds rige, vil gå fortabt.

Frit rum i livet, der ikke fyldes med Kristus og for Kristus, bliver let indtaget af djævelen. Den, der bruger sine gaver, tid og kræfter på at

leve dovent og selvoptaget, viser, at han ikke følger Kristus, men djævelen. Ægte efterfølgelse betyder at sætte sit liv aktivt i Guds tjeneste.

Mt 25, 23.26 Slt

23 Hans herre sagde til ham: Godt, du gode og trofaste tjener! Du har været trofast i det små, jeg vil sætte dig over meget; gå ind til din herres glæde! ...

*26 'Du onde og dovne mand!', sagde hans herre derefter. ... 28 Tag talentet fra ham og ... kast denne **ubrugelige slave** ud i mørket. Der begynder **den store gråd og tænders gnidsel**.*

Jer 48,10 Meng

Forbandet være den, der udfører Herrens værk **med ligegyldighed**.

Spr 12, 24 Slt

24 Den flittiges hånd vil herske, men den dovnes skal udføre tvangsarbejde.

Mt 25, 23-30; Jer 48,10; Spr 12,24; 1 Tim 5, 13-15; Hebr 6, 4-12; 2 Thess 3, 10-12; Apg 9, 36ff; Hes 16, 49-50; 5 Mos 8, 10-20

3.1.29 De, der vedvarende gør godt indtil enden, vil arve Guds frelse

For Gud tæller vores nuværende tilstand – hvordan vi er på vej med ham i det øjeblik, vi dør. Denne tilstand afgør, om Gud betragter os som retfærdige () eller ej. Gud lægger mere vægt på vores grundlæggende tilstand end på enkelte handlinger.

De sandt frelstes liv er præget af en uophørlig stræben efter at gøre det gode. Intet andet svarer til livet som en ægte efterfølger af Jesus. Troende må lære at gøre det gode, vokse i det og gøre det til en vane. Men de må også være årvågne og utrætteligt gøre det gode indtil enden. Kun den, der ikke holder op med at gøre godt, bærer frugt for Gud – og kun dem, der bærer frugt, bliver frelst.

Gud er trofast og glemmer ikke vores tidligere gode gerninger, selvom vi oplever perioder med svaghed eller tilbageslag. Men kun dem, der forbliver trofaste i et grundlæggende liv fuld af gode gerninger indtil slutningen, bliver arvinger til løftet om evigt liv.

Uanset hvor langt man var fra Gud før sin omvendelse eller på sin vej – en pletfri ny begyndelse er altid mulig indtil vores sidste åndedrag. Denne omvendelse giver nyt liv og åbner vejen til evig frelse.

Rom 2, 6-8 Meng

6 Han vil belønne hver enkelt efter hans gerninger, 7 nemlig evigt liv (vil han give) dem, der vedholdende udholder gode gerninger og stræber efter herlighed, ære og uforgængelighed; 8 derimod (sin) vrede og harme dem, der er stædige og ikke adlyder sandheden, men tjener uretfærdigheden.

Mt 24, 45-51 Meng

45 »Hvem er da den trofaste og kloge tjener, som hans herre har sat over sine tjenere for at give dem deres mad til rette tid? 46 Salig er en sådan tjener (at prise), som hans herre finder i sådan beskæftigelse, når han kommer tilbage. 47 Sandelig siger jeg jer: Han vil sætte ham over alle sine ejendele.

*48 Men hvis en sådan **tjener** er ond og tænker i sit hjerte: " , min herre kommer ikke før om længe!", 49 og **begynder at slå sine medtjenere og spiser og drikker med drukkenbolte, 50 så vil en sådan tjeners herre komme på en dag, han ikke venter, og på en time, han ikke kender, 51 og han vil lade ham hugge i stykker og give ham plads blandt hyklerne, hvor der vil være høj gråd og tænders gnidsel.***

Luk 15, 32 Meng

32 Vi måtte jo være glade og juble! For din bror var død og er blevet levende igen, han var fortabt og er blevet fundet igen.

Rom 2, 6 -8; Mt 24, 45-51; Luk 15, 32; Hes 18, 22-24; Hes 33, 13; Luk 15, 32; Luk 8, 14; Mt 7, 19; Hebr 6, 10-12; Åb 22, 11; 1 Tim 6, 17-20; Jos 24, 20; Luk 6, 27-38; Gal 6, 9; 3 Joh 1, 11; 1 Petr 2, 12; Hebr 10, 24; Åb 2, 23-27

3.1.30 Helligelse og renselse på vejen er vejen til himlen

Kun den, der oprigtigt stræber efter et helligt liv og renses sit hjerte og holder det rent, vil en dag se Gud. Hellighed og renhed i hjertet er uundværlige for fællesskabet med ham i evigheden.

En aktiv afvendelse og adskillelse fra den mørke, ugudelige verden samt et liv i renhed er påbudt Guds børn, for at de også kan opleve den endelige optagelse hos Gud i evigheden i sin fulde løfte.

Den, der ikke gør fremskridt i renselsen og adskillelsen fra verden, vil ikke se opfyldelsen af Guds største løfter.

Kun den, der renses sit hjerte og holder det rent, vil se Gud i al evighed. Helligelse og renhed er nøglen til fuld fællesskab med Herren.

1Thess 4,3 Meng

For det er Guds vilje, at I skal helliges.

Hebr 12, 14 Sl

14 Stræb efter fred med alle og efter helliggørelse, uden hvilken ingen vil se Herren!

1 Joh 1, 8 Meng

9 Men hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renses os fra al uretfærdighed.

4 Mos 19, 20 Sl

Men hvis nogen er uren og ikke vil rense sig, skal han udstødes af menigheden, for han har besmittet Herrens helligdom; renselsesvandet er ikke sprængt på ham, derfor er han uren.

1 Joh 3, 2-3 Meng

2 Vi skal se ham, som han er. 3 Og enhver, der sætter sin håb til ham, renses sig, ligesom han (også) er ren.

Mt 5, 8 Sl

8 Salige er de, som er rene af hjertet, for de skal se Gud!

Mt 5, 8; 2 Kor 6, 14-18 + 2 Kor 7, 1; 1 Thess 4, 3; Hebr 12, 14; 1 Joh 1, 8; 4 Mo 19, 20; 1 Joh 3, 2-3

3.1.31 Passende afholdenhed og kamp mod dit gamle væsen, lyst og begær redder

En væsentlig egenskab hos sande troende er deres kamp mod de begær, der strider i verden og i dem selv. De lever ikke et udsvævende liv, men lever i beslutsomhed og afholdenhed.

Gud lader os ikke i stikken: Frygten for Gud, kampen gennem Ånden mod den gamle natur, det gode gerning og den forventningsfulde venten på Jesus er den bedste og mest tilfredsstillende erstatning for det, vi efterlader. Således bliver vi styrket til at leve et liv, der ærer Gud.

Vores kamp mod vores gamle jordiske natur ("kødet") er en normal del af vores vej til himlen. Vi lever ikke længere i de syndige mønstre, som mishager Gud: seksuel umoral, skamløshed, onde lidenskaber, grådighed – som er afgudsdyrkelse – og andre urene ting, der stammer fra vores kødelige natur. Disse ting medfører Guds vrede.

Da vi blev omvendt, lagde vi grundlæggende denne livsstil bag os. Men kampen mod disse gamle begær fortsætter, og vi er kaldet til at "dræbe" dem og helt lægge dem bag os. Dette mål er en løbende proces. Vi er endnu ikke fuldkomne på denne vej, og det er ikke et tegn på manglende frelse, at vi kæmper med disse kampe og også oplever nederlag – de hører til det daglige kors for enhver frelst efterfølger af Jesus Kristus.

Kun gennem sund formaning og bibelsk undervisning kan vi forblive i en sund tro. Denne tro får os til at aflægge det gamle ugudelige liv og frembringe gode gerninger som frugt til Guds ære, til gavn for andre og som vidnesbyrd for verden. En ægte tro på Jesus afholder os igen og igen fra at følge det gamle menneskes ønsker og sætter os i stand til at overvinde disse fristelser.

Selvom vi kan fejle på vejen, er Jesus trofast og tilgiver os, når vi bekender vores synder og vender om til ham (1 Joh 1, 8-9). Det afgørende er, at vores store livslineje er præget af en bevidst fornægtelse af denne verdens begær og lyster. Kun hvis vi forbliver på denne vej, vil vi i sidste ende blive endeligt og evigt frelst.

Rom 8, 13 Sl

13 For hvis I lever efter kødet, skal I dø; men hvis I ved Ånden dræber kroppens gerninger, skal I leve.

Jak 1, 12-16 Meng

12 Salig er den mand, der udholder fristelsen! For når han har bestået prøven, vil han modtage livet som en sejrskrans, som han har lovet dem, der elsker ham. 13 Ingen skal sige, når han fristes (til det onde) (): »Jeg fristes af Gud«, for Gud kan ikke fristes af det onde, men han fristes heller ikke selv. 14 Nej, hver enkelt bliver fristet (til det onde) ved at blive provokeret og lokket af sin egen lyst. 15 Når lysten har fået fodfæste, føder den synd, og synden føder, når den er fuldbragt, døden.

1 Joh 5, 4-5 Meng

4 For alt, hvad der er født af Gud, overvinder verden; og dette er den sejrende kraft, som har overvundet verden: vores tro.

5 Men hvem er det ellers, der overvinder verden, hvis ikke den, der tror, at Jesus er Guds Søn?

Rom 8, 13; Jak 1, 12-16; 1 Joh 6, 4-5; 1 Joh 6, 4-5; Ef 2, 3; Gal 5, 24; 2 Petr 1, 3-5; Mt 5, 29; Rom 8, 13; Gal 6, 7; 1 Joh 4, 4; 2 Petr 2, 9; Hebr 2, 17-18; 1 Joh 1, 8-9

3.1.32 "I Kristus" er frelsen – og så længe jeg er "i Kristus", er jeg i og har jeg frelsen

Frelsen findes nu alene i Kristus. Vores opgave som troende er at forblive i Kristus indtil vores ende.

Uden for Kristus er der intet liv, hverken nu i denne verden eller i den kommende. Al nuværende og fremtidig frelse og herlighed er alene i Kristus.

Der er to stadier i ikke at forblive i Kristus:

1. I perioder: Så vil vi blive skammet ved Kristi genkomst, men stadig blive frelst.

2. Grundlæggende: Hvis vi permanent forlader vores stilling i **Kristus**, hvor frelsen alene findes, vil vi gå fortabt.

Vi bliver skammet, fordi vi *i perioder* ikke er blevet i Kristus, fordi vi ikke har udnyttet alle de muligheder, som Gud har lagt i vores liv, vi har ikke udnyttet det fulde potentiale i et liv for Gud. Men med vores store livslange linje er vi stadig blevet i Kristus, og vi vil blive frelst.

Hvis vi ikke forbliver "i Kristus" med hele vores livsstil. Så adskiller vi os bevidst fra vinstokken, alt hvad vinstokken har og udgør, og alt hvad vi har fået gennem forbindelsen med vinstokken, er ikke længere vores, fordi vi har adskilt os fra Kristus, og han er derfor, i overensstemmelse med sit ord, ikke længere i os. Hvis vi er sådanne vinstokke, der er adskilt fra Jesus, vinstokken, bliver vi kastet væk og visner. Så bliver vi kastet i ilden og brænder.

Alt, ja alt i dette liv afhænger af, at vi bliver "i Kristus".

Og hvor går grænsen mellem en "let" ikke-forbliven i Kristus, som ikke koster os vores frelse, og en "alvorlig" ikke-forbliven i Kristus, som berøver os vores frelse?

Det ved kun vores Herre selv. For OS er det dog bedst altid og til enhver tid at stræbe efter at være i Kristus, at blive i ham og blive faste i ham og lade os bevare af Gud i ham. Så er vi på den sikre side med hensyn til vores frelse, OG vi vil heller ikke blive til skamme ved Kristi komme.

2 Kor 5, 17 Meng

17 Så hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabelse: det gamle er forbi, se, et nyt er opstået!

1 Joh 2, 28 Sl

28 Og nu, børn, bliv i ham, så vi kan have frimodighed, når han kommer, og ikke behøver at skamme os foran ham ved hans genkomst.

Joh 15, 4-6 Meng

*4 Bliv i mig, så bliver jeg i jer. Ligesom vinstokken ikke kan bære frugt af sig selv, hvis den ikke bliver på vinstokken, så kan I heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. 5 Jeg er vinstokken, I er grenene: den, der **bliver i mig, og jeg i ham, bærer rigelig frugt**; uden mig kan I intet udrette. 6 Den, der*

ikke bliver i mig, bliver kastet bort som grenen og visner; man samler dem og kaster dem i ilden, hvor de brænder.

2 Kor 5, 17; 1 Joh 2, 28; Joh 15, 4-6; Apg 4, 12; Joh 1, 4; Joh 14, 6; Ef 1, 10; Ef 2,7

3.1.33 Frelse gennem den rette indstilling: Ydmyghed og nåde redder fra døden

Selv den mest hengivne kristne gør i sidste ende kun det, han eller hun skylder Gud. Og at erkende det er frelse for sjælen. Det handler ikke kun om at undgå at gøre vores frelse afhængig af vores gerninger.

Det handler også om at afvise en kravmentalitet som disciple af Gud på grund af vores tilsyneladende "efterfølgelsespræstation". **Gud skylder os intet, heller ikke de mest hengivne kristne.** Men Gud giver gerne sin nåde og kærlighed og opfylder sine løfter til dem, der kommer til ham i ydmyghed.

Mt 18, 23-28 Meng

26 ›Vær tålmodig med mig, jeg vil betale dig alt.‹ 27 Da havde Herren medlidenhed med denne tjener; han frigav ham og eftergav ham også gælden.

Luk 17, 10 Meng

Når I har gjort alt, hvad der er pålagt jer, så sig: ›Vi er ringe [fattige] tjenere; vi har kun gjort vores pligt.

1 Kor 4, 7 Slt

7 For hvem giver dig fortrinsret? Og hvad har du, som du ikke har modtaget? Men hvis du har modtaget det, hvorfor roser du dig så, som om du ikke havde modtaget det?

1 Kor 15, 10 Meng

10 Men ved Guds nåde er jeg, hvad jeg er, og hans nåde mod mig har ikke været forgæves, men jeg har udrettet langt mere end dem alle, dog ikke jeg, men Guds nåde, som er med mig.

Luk 17, 10; 1 Kor 4, 7; 1 Kor 15, 10; Matt 18, 23-28; 1 Kor 4, 7; Rom 11, 5-6; 1 Kor 4, 2; 1 Kor 15, 10; Matt 18, 23-28

3.1.34 Frelst bliver den, der lever på en sådan måde, at han eller hun anses for værdig til den kommende verden

Evangeliet er en kaldelse, som man først må vise sig værdig til ved at hengive sig til Jesus, være trofast og gøre gode gerninger i Gud indtil enden, for at blive endeligt frelst.

De, der bevarer deres tro og deres gode gerninger til det sidste, vil blive værdiget i den kommende verden og endeligt frelst for evigt.

Vores egne bønner og andres bønner for os er en stærk støtte, så vi kan forblive på den vej, der gør os værdige til at opnå Guds rige og evig frelse.

Mt 10, 38 Sl

38 Og den, der ikke tager sit kors på sig og følger mig, er ikke mig værdig.

Lk 21, 36 Sl

Våg derfor altid og bed om, at I må blive værdige til at undslippe alt det, der skal ske, og stå foran Menneskesønnen!

Åb 3, 4+5 Sl

4 Men du har nogle få navne i Sardes, som ikke har besmittet deres klæder, og de skal vandre med mig i hvide klæder, for de er værdige. 5 Den, der sejrer, skal klædes i hvide klæder, og jeg vil ikke slette hans navn ud af livets bog og vil bekende hans navn for min Fader og for hans engle.

Mt 10, 38; Lk 21, 36; Åb 3, 4+5; Lk 3, 8; Mt 22, 8; 1 Thess 2, 4; 2 Thess 1, 5; 2 Thess 1, 11

3.1.35 Den, der bliver, bliver frelst

Kristus frelser os i sin barmhjertighed – det er årsagen til vores frelse. Vores opgave er at blive hos ham og leve vores liv, som det behager ham. Vejen til himlen består i at forblive i troen og kærligheden og leve et helligt liv med omtanke og hengivenhed.

Øvelsen i at elske og ære Gud bærer løftet om det nuværende og det fremtidige liv i sig. Det er en vedvarende holdning til at blive, en livsstil, der ærer Jesus og er i overensstemmelse med evangeliet. Den, der holder fast ved Jesus og denne livsstil indtil enden, hvad enten det er indtil sin død eller indtil Jesu genkomst, vil blive frelst for evigt.

Gennem troen på Kristi barmhjertighed blev vi frelst. Ved at holde fast ved denne tro vil vi blive frelst. Guds ord opfordrer os til at bevare os i Guds kærlighed – gennem praktiseret tro, bøn i Helligånden og den vedvarende forventning om Guds barmhjertighed ved Kristi genkomst.

Joh 8, 31 Meng

31 Da sagde Jesus til de jøder, der havde troet på ham: »Hvis I bliver i mit ord, er I virkelig mine disciple.

1 Tim 2, 14-15 Meng

Hun [kvinden som køn] 15 vil dog blive frelst ved at føde børn, forudsat at hun [kvinder som enkeltpersoner] bliver i troen, i kærligheden og i en helliggørelse, der udøves med omtanke.

1 Tim 4, 8 Slt

8 For legemlig øvelse er til ringe nytte, men gudsfrygt er nyttig til alt, da den har løftet om dette og det kommende liv.

Joh 8, 31; 1 Tim 2, 14-15; 1 Tim 4, 8; Joh 15, 5-6; 1 Joh 3, 14-15; 1 Tim 4, 8; Gal 6, 8-9; 1 Kor 15, 2; Joh 8, 31; Mt 10, 22; Hebr 10, 39; Jud 1, 20-21

3.1.36 Den, der holder fast, kommer i himlen

Hold fast ved evangeliet, hold fast ved livets ord, hold fast ved Jesus, hold fast ved en efterfølgelse, der kan bestå i Jesu øjne – og du vil vinde det evige liv.

Hebr 3, 14 Slt

*14 For vi har fået del i Kristus, hvis vi **holder fast ved** den oprindelige tillid til det sidste.*

1 Joh 2, 24 Sl

24 Det, I har hørt fra begyndelsen, skal blive i jer! Hvis det, I har hørt fra begyndelsen, bliver i jer, så vil I også blive i Sønnen og i Faderen.

Fil 2, 16 Meng

*16 **Hold fast ved livets ord**, til min ære på Kristi dag, for da har jeg ikke løbet forgæves og arbejdet forgæves.*

Åb 2, 25 Meng

25 Hold fast ved det, I har, indtil jeg kommer! 26 Og den, der sejrer og holder fast ved mine gerninger indtil enden, vil jeg give magt over hedningerne, 27 og han skal vogte dem med jernstav, som man knuser lerpotter, 28 ligesom jeg har modtaget (denne magt) fra min Fader, og jeg vil give ham morgenstjernen.

Hebr 3, 7-14; 1 Joh 2, 24; Fil 2, 16; Åb 2, 25; Hebr 6, 11-12; 1 Kor 15, 1-2

3.1.37 De tålmodige bliver salige

Tålmodighed i ventetiden på Herren, forbundet med en livsstil, der er helt rettet mod ham, er den afgørende forudsætning for den endelige og salige forening med ham ved hans genkomst.

Standhaftighed i lidelsen, udholdenhed til det sidste, tålmodighed og fastholdelse af Gud – det var vejen til frelse i den gamle pagt, og det er det også i dag i den nye pagt.

Det er Kristi medfølelse og nåde, der bærer os. Han tillader ikke, at vi bliver fristet ud over vores evner, ligesom han var barmhjertig over for Job. Hvis vi klamrer os helt til ham, vil han føre os gennem alt og til evig frelse.

Jak 5, 7-11 Meng

7 Så hold ud, kære brødre, indtil Herrens komme! ... 11 Se, vi priser dem salige, som har holdt ud i tålmodighed. I har hørt om Jobs udholdenhed og om det udfald, Herren har givet ham; erkend derved, at Herren er rig på medfølelse og fuld af barmhjertighed.

Hebr 6, 11-15 Meng

11 Men vi ønsker inderligt, at hver enkelt af jer må udvise den samme iver for at holde fast i håbet med fuld vished indtil enden, 12 så I ikke bliver sløve, men følger eksemplet fra dem, der ved tro og standhaftig udholdenhed arver de lovede frelsesgoder. ..15 **Og på denne måde udholdt han [Abraham] tålmodigt og opnåede det lovede.**

Hebr 10, 35-39 Meng

35 Kast ikke jeres glade tillid bort, for den bringer en stor løn med sig! 36 **For I har brug for udholdenhed [tålmodighed], for at I kan opnå det lovede gode, når Guds vilje er opfyldt.** 37 For »kun en lille, ganske kort tid, så kommer den, der skal komme, og han vil ikke lade vente på sig.

Jak 5, 7-11; Hebr 6, 11-15; Hebr 10, 35-39

3.1.38 Den, der bevarer troen og holder ud, arver frelsen

Hypomeno [græsk]: udholde, tåle og blive

Dette er nøglebegrebet og nøglekonceptet i den nye pagt for at blive frelst for evigt.

Tålmodig udholdenhed i forventningen om Guds løfters opfyldelse er en grundlæggende forudsætning for at opnå dem. Og i dette tilfælde er løftet det evige liv.

Den, der forbliver trofast og standhaftig i troen og holder ud til det sidste, vil blive frelst for evigt.

Mt 24, 13 Slt

13 Men den, der holder ud til enden, skal blive frelst.

2 Tim 2, 12 Slt

12 Hvis vi holder ud, skal vi også regere med ham; hvis vi fornægter ham, vil han også fornægte os.

Luk 21, 19 Slt

19 Vind jeres sjæle ved jeres standhaftige udholdenhed!

Luk 8, 15 Sl

*15 Men de, der er i den gode jord, er dem, der bevarer det ord, de har hørt, i et fint og godt hjerte og bærer frugt i **standhaftig udholdenhed**.*

Mt 24, 13; 2 Tim 2, 12; Lk 8, 15; Mt 10, 22; Markus 13, 13;
Romerne 12, 12; Jakob 5, 11; Romerne 2, 7; Hebræerne 10, 36;
Åbenbaringen 3, 10; Åbenbaringen 13, 10; Åbenbaringen 14,12

3.1.39 Bevis kommer gennem bevarelse. Og de, der har bevist sig, bevarer Gud

Målet for vores tro er vores evige frelse. Vi er ganske vist allerede frelst, men vi er endnu ikke endeligt frelst. Vejen til vores endelige frelse er en vej af tro. Det er en vej af tro, der viser sig i prøvelser. Tro, der overvinder prøvelser, er ægte tro. (Kun) overvundne prøvelser viser, at vores tro er ægte. Ægte tro er i Guds øjne mere værdifuld end guld. Vejen til vores endelige frelse er også en vej af tro, der er præget af kærlighed til Jesus, selvom vi endnu ikke kan se ham, og af ubeskrivelig glæde fyldt med herlighed over Jesus og det håb, han har for os. Tro og kærlighed til Jesus går hånd i hånd, de er ét. Og ægte tro kender ubeskrivelig glæde fyldt med herlighed.

Før bevarelsen kommer bevarelsen.

Bevarelse og prøve er ét.

Gud bevarer de beprøvede.

Selvsikker venten bevarer.

At bevare Guds ord bevarer.

Den, der bevarer Guds ord i sin livspraksis, bevarer Gud.

Bevist tro arver evigheden.

Joh 8, 51 Meng

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis nogen bevarer mit ord, skal han aldrig se døden i al evighed.

Rom 5, 3-5 Meng

3 Ja, mere end det: vi roser os endog af trængslerne, fordi vi ved, at trængslerne virker udholdenhed, 4 og udholdenhed, beprøvelse, og beprøvelse, håb; 5 men håbet skuffer ikke, fordi Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved den Hellige Ånd, som er os givet.

Jak 1, 12 Slt

12 Salig er den mand, som udholder trængsel, for når han har bestået prøven, skal han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.

Åb 3, 10 Meng

Fordi du har bevaret ordet om at vente standhaftigt på mig, vil jeg også bevare dig fra den time, hvor fristelsen kommer over hele verden for at prøve jordens indbyggere.

Joh 8, 51; Rom 5, 3-5; Jak 1, 12; Åb 3, 10; Luk 11, 28; Joh 8, 51; 1 Tim 3, 9; Joh 17, 15; 2 Thess 3, 3; Rom 5, 3-5; 2 Kor 13, 5; 1 Tim 6, 14; 1 Tim 6, 20; 2 Tim 1, 12; 2 Tim 1, 14; 2 Tim 4, 7; Jak 1, 3; Jak 1, 12; 1 Petr 1, 5; Jud 1, 21; Jud 1, 24; Åb 1, 3; Åb 3, 10; Åb 14, 12; Åb 16, 15; Åb 22, 7; Åb 22, 9; 1 Petr 1, 6-9; Jak 1, 12

3.1.40 Vågen udholdenhed og øjeblikkelig lydighed i største nød redder

Vågenhed i troen er en nøgleegenskab hos dem, der i sidste ende bliver frelst. Uden vågenhed kunne Jesus selv ikke have ført sin mission til sejr.

Vågenhed, adskillelse fra alt, hvad der ikke passer til livet med Gud, og indre forankring af Kristi liv er på programmet for enhver, der virkelig tror på Kristus. Paulus betegner hele denne proces som "at vågne op fra søvnen". Det er en opvågnen fra den søvn, som en fortabt og gudfjern verden sover i, når Kristus kommer igen.

At være vågen er forbundet med et liv i lyset, med at aflægge mørkets gerninger, med at ikklæde sig lysets våben, med at ikklæde sig Jesus og med at bevare sig mod begær.

At være vågen forbindes med vedvarende bøn, grundlæggende for sig selv og for andre, og indholdsmæssigt med at modstå fristelser og forblive tro mod Gud, med trofast opmærksomhed på at være opmærksom på og omsætte det, jeg har lært af Gud, med samvittighedsfuld opmærksomhed på den varige rette lære med tro, med trosmod og med indledende og varig tilknytning til himlen og Kristus, med ædruelighed [= frihed fra denne verdens ugudelige rus og fastholdelse af de virkelige himmelske sandheder], med troens og kærlighedens rustning og med håbets hjelm () om frelse, med ydmyghed og underordning over for Gud og troens brødre og søstre, med IKKE-bekymringer gennem tillid til Gud for vores behov og med opmærksomhed over for djævelens angrebsforsøg, med at holde fast i det, vi har modtaget og hørt, og leve med fuldkomne gerninger over for Gud.

Det modsatte af at våge er at sove. Og at sove er (i sidste ende) dødeligt. Hvad betyder det at sove? Det betyder at være uden bøn, at være nøgen og ikke længere bære den frelsende kappe, der overhovedet gør det muligt at komme ind i himlen. Den frelsende kappe er de helliges retfærdige gerninger (Åb 19,8; Åb 3,5; Åb 3,18). At sove betyder at miskende Guds virkelighed og ikke rette sig efter den. At sove betyder at gøre mørkets gerninger som svulstighed og druk, utugt og udsvævelser, strid og misundelse. Den, hvis gerninger ikke kan bestå i Guds øjne, er åndeligt set død. Og at sove og være død er hos Jesus oftest det samme.

Mt 25, 10-12 Meng

10 Mens de gik for at købe olie, kom brudgommen, og de jomfruer, der var rede, gik med ham ind til bryllupsfesten, og døren blev lukket. 11 Senere kom de øvrige jomfruer og råbte: "Herre, Herre, luk op for os!" 12 Men han svarede dem: "Sandelig siger jeg jer: Jeg kender jer ikke!" 13 Vær derfor vågne, for I kender hverken dagen eller timen.

Rom 13, 11-14 Meng

11 Og det skal I gøre i erkendelse af den (nuværende) tid, nemlig at timen nu er kommet for os til at vågne op af søvnen, for nu er frelsen nærmere os end da, da vi kom til troen: 12 Natten er fremskreden, og dagen er nær. Lad os derfor aflægge mørkets gerninger og iføre os

lysets våben! 13 Lad os vandre anstændigt, som det sømmer sig om dagen: ikke i udskejelser og druk, ikke i utugt og løbsagtighed, ikke i strid og misundelse; 14 nej, iklæd jer Herren Jesus Kristus og tjen ikke kødet, så det vækker onde begær!

1 Tim 4, 16 Slt

6 Vogt dig selv og læren; hold fast ved den! For når du gør det, vil du både frelse dig selv og dem, der lytter til dig.

Mt 25, 10-13; Rom 13, 11-14; 1 Tim 4, 16; Mt 24, 37-51; Åb 16, 15; Åb 19, 8; 1 Thess 5, 6; Mt 26, 41; Luk 21, 36; Ef 6, 18; ApG 20, 31; Ef 5, 14; 1 Thess 5, 10; Åb 3, 2; Joh 11, 13

3.1.41 Vågen og bøn er nøglen til vores evige frelse

Vågen bøn er afgørende for frelsen. Vores bedste forebyggelse mod at gå til grunde som verden er vores årvågenhed i bønnen.

- **Vedvarende bøn**
- **Taknemmelig bøn**
- **Bøn om beskyttelse mod det onde**
- **Bøn om frimodighed til at forkynde evangeliet for at frelse andre**

Frels mig, frels os og frels andre.

Mk 14, 38 Meng

38 Våg og bed, så I ikke falder i fristelse! Ånden er villig, men kødet er svagt.

Luk 21, 36 Meng

36 Vær derfor altid vågne og bed om, at I må få kraft til at undslippe alt det, der skal komme, og træde frem for Menneskesønnen!

Kol 4, 2-4 Meng

2 Hold fast ved bønnen og vær vågne med taksigelse. 3 Bed også for os, at Gud må give os mulighed for at forkynde ordet.

Mk 14, 38; Lk 21, 36; Kol 4, 2-4; Mt 6, 13; Ef 6, 17-19; Kol 4, 2-4

3.1.42 Den, der IKKE lader sig forføre af falske kristi eller et falsk evangelium, vil blive frelst

At følge Jesus trofast, uforført af falske jordiske Jesus-figurer og uforurennet af et falsk evangelium, fører til endelig frelse og kroning med livets æreskrans.

Kristus døde for vores synder og blev oprejst fra de døde (for vores retfærdiggørelse). Og han vil vende tilbage synligt for alle mennesker på én gang. Det er det frelsende budskab, evangeliet. Enhver afvigelse fra dette frelsende budskab udelukker frelse. Dette evangelium, som frelser os, må vi holde fast i uforfalsket hele vores liv. Vi må ikke afvige fra det på noget punkt indtil vores ende.

Fristelse væk fra det sande evangelium og væk fra den rigtige Jesus, som ved sin genkomst vil oplyse hele himlen som et lyn, er blandt de største fjender nr. 1 på listen over røvere af det evige liv.

Salig er den, der ikke lader sig narre af splittende vildlærere med imponerende taler og smiger til sin evige skade.

Falske apostle og ulve i fåreklæder med et falsk evangelium, forklædt som lysets engle, har ligesom Satan til formål at ødelægge menigheden som Eva gennem forførelse. Og de gør det ved at aflede dem fra deres enfoldighed over for Kristus og kræve den loyalitet, der egentlig tilkommer Kristus, for sig selv.

Det er dog ikke de formelle troende, der i sidste ende vil arve det evige liv, men kun dem, der overvinder de fristelser, som hele menneskeheden vil blive udsat for gennem forførelsens kræfter.

Vildledere og dermed forførere kan potentielt ødelægge troen hos dem, der lytter til dem. Og med en ødelagt tro kan ingen blive og forblive frelst. Men vi bliver og forbliver frelst ved at tro – sundt og rigtigt – på vores Herre Jesus gennem det rigtige evangelium og indtil enden.

1 Kor 15, 1-2 Sl

1 Men jeg minder jer, brødre, om det evangelium, som jeg har forkyndt jer, som I også har taget imod, og som I også står fast i, 2 og ved hvilket

I også bliver frelst, hvis I holder fast ved det ord, som jeg har forkyndt jer – medmindre I har troet forgæves.

Gal 1, 9 Sl

9 Som vi tidligere har sagt, siger jeg også nu igen: Hvis nogen forkynder jer et andet evangelium end det, I har modtaget, skal han være forbandet!

Mk 13, 5-20 Meng

5 Da begyndte Jesus at sige til dem: »Pas på, at ingen vildleder jer! 6 Mange vil komme i mit navn og sige: »Det er mig«, og de vil vildlede mange. [πλανάω – planao]. ... 20 Og hvis Herren ikke havde forkortet disse dage, ville intet kød [menneske] blive frelst; men for de udvalgte skyld, som han har udvalgt, har han forkortet disse dage.

1 Kor 15, 1-4; Gal 1,9; Mk 13, 5-20; Mt 7, 15; Apg 20, 29; 2 Kor 11, 13-15; 2 Tim 4, 14; Rom 16, 17-19; Rom 16, 18; 2 Kor 11, 3-15; Mt 7, 15; Apg 20, 29; Mk 13, 5-20; Mt 18, 11-14; Åb 3, 7-13; Hebr 10, 39; Hebr 11, 6

3.1.43 Den, der holder fast ved Jesus til det sidste, bliver frelst

Forudsætningerne og betingelserne for vores frelse er: at holde fast i håbet om evig herlighed med fuld tillid og stolthed, indtil vi når målet.

Hos Jesus er den endelige frelse i hans himmelske rige aldrig automatisk givet. Vi må altid holde fast ved ham og evangeliet, hvis vi ønsker at blive frelst for evigt.

I den nye pagt er det også en væsentlig forudsætning for overhovedet at være Kristi efterfølger, at vores usynlige åndelige hjem er vigtigere for os end vores jordiske hjem (Mt 6, 19-34). Og den, der lever sådan, holder også fast i sin håb til det sidste og vil blive frelst for evigt.

At udholde nød, trængsler, afsavn, smerter, lidelser og død for troens skyld på Jesus giver kun mening, hvis der kommer noget efter dette liv (jf. Rom 8, 35-39; 1 Kor 15, 12-34), som gør det værd at følge Gud (på denne måde). Og en sådan tro havde og udøvede troens helte i den gamle pagt indtil det sidste. De holdt fast ved Gud indtil deres død og er

274

for os vedvarende forbilleder for vores trosvej med Gud (Hebr 11). Og forenet med dem vil vi dele den herlige evighed hos Gud (v. 40).

Hebr 3, 6 Meng

*6 Kristus derimod er (trofast) som »Søn« over »sit eget hus«, og hans hus er vi, **forudsat at vi holder fast ved den glædelige tillid og håb, som vi roser os af, indtil enden.***

Markus 13, 13 Meng

*13 Og I vil blive hadet af alle på grund af mit navn. **Men den, der holder ud til enden, vil blive frelst.***

Jak 5, 11 Slt

11 Se, vi priser dem salige, som holder ud! I har hørt om Jobs udholdenhed, og I har set det udfald, som Herren har forberedt [for ham], for Herren er fuld af medfølelse og barmhjertighed.

Hebr 3, 6; Mk 13, 13; Jak 5, 11; Mk 13, 13; Jak 5, 11; 1 Kor 15, 1-58; Hebr 11, 7; Hebr 11, 13-16; Hebr 11, 27-40

3.1.44 Den, der forbliver trofast mod Jesus indtil døden, og det være sig martyriet, forbliver frelst

Den, der dør som martyr, fordi han holder fast ved Guds ord og forbliver tro mod Jesus som vidne, bliver frelst for evigt.

Men den, der fornægter Jesus foran mennesker for at skåne sit liv, vil Jesus også fornægte foran sin Fader i evigheden, og han og hun vil gå fortabt.

Åb 12, 11 Meng

11 De har overvundet ham ved Lammets blod og ved deres vidnesbyrds ord og har ikke elsket deres liv så højt, at de frygtede døden.

ApG 7, 55-56 Meng

55 Men han, fuld af Helligånden, så op mod himlen og så Guds herlighed og Jesus stående ved Guds højre hånd 56 og udbrød: »Jeg ser himlene åbne sig og Menneskesønnen stående ved Guds højre hånd!«

Mt 10, 33 Meng

33 Men den, der fornægter mig for mennesker, vil jeg også fornægte for min himmelske Fader.

Åb 2, 10-11 Meng

10 Vær trofast indtil døden, så vil jeg give dig livets (sejrs-)krans! 11 Den, der har ører, lad ham høre, hvad Ånden siger til menighederne: Den, der sejrer, skal den anden død ikke kunne skade.

Åb 12, 11; ApG 7, 55-56; Mt 10, 33; Åb 2, 10-11; Åb 6, 9-11; Åb 20, 4-6; Mt 10, 28-33; Mt 16,25

3.1.45 De, der sejrer over dyret og dets billede og dets navns tal, kommer uskadt til himlen

Frelsen gennem Jesus sætter os i stand til at handle rigtigt – og kræver det også – enhver forkert handling ville være katastrofal for vores egen frelse. For:

9 Hvis nogen ... *tilbeder dyret og dets billede ... 10 så skal også han drikke af Guds glødende vin. ... og han vil blive pint med ild og svovl foran de hellige engle og foran Lammet. 11 Og røgen fra deres pine stiger op fra evighed til evighed; og de, der tilbeder dyret og dets billede, har ingen fred dag og nat, og de, der tager dets navnes mærke. (Åb 14, 9-11 SlT).*

Hvis nogen. Der er ingen undtagelser fra denne advarsel. Heller ikke for Jesu efterfølgere.

Det kan ikke siges tydeligere, at man efter sin omvendelse og genfødsel IKKE automatisk er frelst for evigt. Vores frelse afhænger af, at vi fortsætter med at følge Jesus indtil enden.

Den gode nyhed er: Gud har ikke bestemt os som Kristi efterfølgere til fortabelse, men til at opnå frelse gennem Jesus Kristus og leve evigt (1 Thess 5, 9). Det kan vi være helt overbeviste om og lade os styrke af Guds løfte og Guds Ånd til at forblive trofaste mod ham.

Ja, ingen kan på forhånd sværge, at de vil forblive trofaste mod Jesus til det sidste. Hvis vi stoler på vores egen styrke, kan det gå os som Peter, der fornægtede sin Herre. Men vores håb ligger ikke i vores tro på os selv, men i vores tro og tillid til Jesus, vores Herre. Vi har brug for og kan allerede nu øve os i og udvikle en tro, der dag for dag og sekund for sekund ser på Jesus og forventer alt af ham og intet af os selv. Jesus og Faderen er for os, Helligånden kæmper i os, NU. Hvem skulle være imod os, NU? Æren tilkommer ham, han kan og vil give mig NU, hvad jeg har brug for NU, og han vil føre os igennem NU og gøre os i stand til at forblive trofaste mod ham. Gud er god og mener det godt, og han er i stand til at bevare det gode, som troen har betroet os – indtil enden. Det må vi vide, og det må vi stole på. Og når vi sejrer ved Guds nåde, vil vi også opleve det i sidste ende.

De, der sejrer over dyret, har tre kendetegn:

- De tilhører Gud.
De er kun frelst gennem Kristi blod og tilhører Gud, og de er indskrevet i livets bog siden verdens grundlæggelse.
- De følger hans bud.
De virkelig frelste holder sig til det, Gud siger.
- de stoler på Jesus
Kun gennem (deres tro på) Jesus kan de leve, som de lever, og sejre.

Åb 14, 9-13 Meng

9 En tredje engel fulgte efter dem og råbte med høj røst: »Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og tager mærket på sin pande eller sin hånd, 10 skal han også drikke af Guds vrede, som er ufortyndet i hans vrede kop, og han skal pines med ild og svovl foran de hellige engle og foran Lammet; 11 og røgen fra deres pinsler stiger op i al evighed, og de har ingen ro dag og nat, de, der tilbeder dyret og dets billede, og alle, der bærer mærket af dets navn!" 12 Her skal de helliges standhaftige udholdenhed vise sig, de, der forbliver trofaste mod Guds bud og troen på Jesus. 13 Da hørte jeg en røst fra himlen, som råbte til mig: »Skriv: Salige er de døde, som dør i Herren fra nu af! Ja, siger Ånden, de skal hvile fra deres møder, for deres gerninger følger efter dem.«

Åb 13, 8 Meng

8 Så vil alle jordens indbyggere tilbede ham, alle, hvis navne ikke er skrevet i det slagtede Lammes livets bog siden verdens grundlæggelse.

Åb 15, 2-4 Meng

2 Og jeg så noget, der lignede et krystalklart hav, blandet med ild, og jeg så dem, der havde sejret over dyret og dets billede og over dets navnes tal, stå ved det krystalklare hav med harper (til lovprisning) af Gud i deres hænder. 3 De sang Moses', Guds tjeneres, sang og Lammets sang.

Åb 14, 9-13; Åb 13, 8; Åb 15, 2-4; 1 Thess 5, 9; Mt 26, 35; Joh 21,15-17; 2 Tim 1, 12+14

3.1.46 Den, der er uforledt, vågen og hengiven og venter på sin Herre, indtil han kommer, vil blive frelst.

Kun de udvalgte vil blive frelst, når Jesus kommer igen.

Hvem hører til de udvalgte, der kan bestå, når Jesus kommer igen?

- Dem, der ikke lader sig forføre af en falsk Kristus
- Dem, der er årvågen og holder ud til det sidste
- Dem, for hvem Kristus er vigtigere end jordiske ting
- Dem, der er rede til at miste deres liv for at bevare det

Mt 24, 4-44 Meng

4 Jesus svarede dem: »Pas på, at ingen vildleder jer! ... 13 Men den, der holder ud til det sidste, skal blive frelst. ... Hvis disse dage ikke blev forkortet, ville intet menneske blive frelst; men for de udvalgtes skyld vil disse dage blive forkortet.« ... 17 Den, der da er på taget, skal ikke gå ned (i huset) for at hente sine ejendele ud af huset; 18 og den, der er på marken, skal ikke vende tilbage for at hente sin kappe ... 42 »Vær derfor vågne, for I ved ikke, på hvilken dag Herren kommer.

Luk 17,33 Meng

Den, der søger at **bevare** sit liv, vil **miste** det, og den, der mister det, vil bevare det.

2 Thess 2, 1-4 Meng

*1 Men vi beder jer, kære brødre, om vores Herre Jesu Kristi komme og vores forening med ham: 2 Lad jer ikke let bringe ud af roen og forurolige jer og lad jer ikke skræmme af noget ... 3 **Lad jer ikke på nogen måde vildlede af nogen.***

Mt 24, 4-44; Lk 17,33; 2 Thess 2, 1-4; Hebr 9, 28; 2 Petr 1, 16; Hebr 9, 28; 2 Petr 1, 16; 1 Tim 6, 14

3.1.47 Den, for hvem Kristus er vigtigere end alt andet i øjeblikket for Kristi genkomst, vil være hos sin Herre i al evighed

Kun den, for hvem Jesus grundlæggende er vigtigere end at spise, drikke, gifte sig, købe og sælge, plante og bygge, vil ikke pludselig blive overrasket og borttrykt af Guds dom. Det gælder for alle mennesker og for tilsyneladende – Jesu efterfølgere i lige så høj grad.

Den, der er rede til at miste sit liv – for Jesu skyld – vil vinde det på Jesu genkomsts dag til evigt liv. Hvor vores, dit og mit hjerte virkelig hænger, vil på Jesu genkomsts dag blive åbenbaret på et øjeblik og refleksivt.

Den, der har øvet sig og er blevet fast i at have fuld tilfredshed i Jesus alene allerede i dette liv og ikke ønsker andet end Jesus alene, vil i det afgørende øjeblik reagere korrekt, refleksivt og uden anstrengelse. Han eller hun er allerede blevet fri for alle verdslige ting – intet kan længere aflede ham eller hende fra Jesus og fra det himmelske hjem og den himmelske glæde. Og det øjeblik – det mest kritiske øjeblik i verdenshistorien – vil afsløre, hvilken sæd vi som Jesu disciple har sået i vores hjerter gennem vores livslange efterfølgelse.

LK 17, 22-36 Meng

26 Og som det var i Noas dage, så vil det også være i Menneskesønnens dage: 27 Man spiste og drak, man giftede sig og blev gift indtil den dag, hvor Noa gik ind i arken, og syndfloden kom og bragte alle til fald. 28 Ligesom det skete i Lots dage: Man spiste og drak, man købte og solgte, man plantede og byggede; 29 men på den dag, da Lot gik ud af Sodoma, regnede der ild og svovl fra himlen og tilintetgjorde alle – 30 ligesådan vil det også være på den dag, da Menneskesønnen åbenbarer sig. 31

*Den, der på den dag er på taget, mens hans redskaber er i huset, skal ikke gå ned for at hente dem; og ligeledes skal den, der er på marken, ikke vende tilbage! **32 Tænk på Lots kone! 33 Den, der søger at bevare sit liv, vil miste det, og den, der mister det, vil bevare det.***

Jak 5, 7-8 Meng

7 Så hold ud, kære brødre, indtil Herrens komme! Tænk på, at bonden venter på jordens dyrebare frugt og udholder for dens skyld, indtil den modtager den tidlige og sene regn. 8 Så hold også ud og styrk jeres hjerter, for Herrens komme er nær.

2 Petr 3, 3-15 Meng

9 Herren forsinker ikke sin løfte, som nogle mennesker mener, men han udviser langmodighed over for jer, fordi han ikke ønsker, at nogen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse. 10 Men Herrens dag kommer som en tyv; på den dag vil himlene forsvinde med et brag, elementerne vil opløses i flammer, og jorden vil gå op i ild med alle menneskers gerninger, der er på den. 11 Når alt dette således opløses, hvordan skal I da være med hensyn til hellig vandring og gudsfrygt, 12 mens I venter på Guds dags komme og forbereder jer på den, for hvis skyld himlene skal opløses i ild, og elementerne smelte i flammer? 13 Men vi venter på nye himle og en ny jord, hvor retfærdighed bor, som han har lovet. 14 Derfor, mine kære, vær ivrige efter at blive fundet pletfri og ulastelig foran ham i fred, mens I venter på disse ting.

LK 17, 22-36; Jak 5, 7-8; 2 Petr 3, 3-15; 1 Joh 3, 2-3; 1 Petr 1, 13; Hebr 10, 23-25

3.1.48 Sejrskransen ovenfor vinder den, der her kæmper den gode kamp efter kampens regler og løber troens løb til himlen.

Alle Kristi efterfølgere er lovet sejrskransen og kronen af evigt liv. Sejrskransen står for den endelige modtagelse af evigt liv i herlighed. Den tildeles dem, der elsker Herren. Sejrskransen ligger allerede klar til os, mens vi trofast følger Gud. Den, der NU trofast følger Jesus, HAR NU

kronen af evigt liv sikret. Hvis han døde nu, ville han komme til Gud og få kronen tildelt.

Men sejrskronen for evigt liv tildeles kun på grundlag af et regelret liv **indtil slutningen**, ikke alene på grund af en god start. Ja, den ene af de to tyve på korset ved siden af Jesus gennemgik en hurtig start-mål-sejr og blev frelst. Men alle, hvis vej er længere, skal også **forblive på sejrsvéjen hele véjen**. Og hvad betyder det?

Det betyder

- at løbe sådan, at jeg får sejrsprisen
- at løbe mod målet
- at give afkald på mange ting for at få prisen
- at holde fast i det, jeg allerede har, indtil slutningen
- at løbe efter reglerne
- ikke prædike for andre og vise sig uegnet
- at modstå fristelser
- at have tjent i ansvarlighed, ikke hersket
- ikke lade sig berøve sejrskransen gennem egne inkonsekvente handlinger eller andres, f.eks. gennem et falsk evangelium
- at kæmpe den gode kamp, det vil sige grundlæggende at gøre Guds vilje, også mod modstand
- at bevare troen på Jesus OG det sande evangelium uberørt
- glæde sig til Jesu synlige genkomst, dvs. elske Jesus mere end noget andet i verden

Det gælder om at lægge alt, hvad der tynger os, fra os og holde ud til det sidste. **Jesus har vist os, hvordan det skal gøres**. Også Jesus overvandt i høj grad sin udholdenhed, korsets smerter og skammen, **fordi han så på belønningen i himlen**. Når vi ser på Jesus, vores kronede forbillede i himlen, bliver vi ikke trætte og mister ikke modet i vores løb mod himlen for endeligt at modtage sejrskransen for det evige liv.

1 Kor 9, 24-27 Meng

24 Ved I ikke, at de, der løber på stadion, alle løber, men at kun én får sejrskronen? Løb så, at I kan vinde den! 25 Men enhver, der vil deltage i konkurrencen, pålægger sig afholdenhed i alle henseender, de for at modtage en forgængelig krone, men vi for at modtage en uforgængelig.

26 Så løber jeg ikke uden mål og kæmper ikke med næverne, så jeg slår i luften. 27 Men jeg tvinger min krop til at adlyde mig, for at jeg ikke, efter at jeg har opfordret andre til kamp, selv skal vise mig uduelig.

Hebr 12, 1-3 Meng

1 Lad os da, da vi er omgivet af en sådan skare af vidner, lægge alt det, der tynger os, og (især) den synd, der så let omslutter os, og med standhaftig udholdenhed løbe det løb, der er os pålagt, 2 mens vi ser på Jesus, troens ophav og fuldender, som for glædens pris, der ventede ham (som sejrsløn), udholdt korsdøden og anså skammen for intet, men satte sig til højre for Guds trone. 3 Ja, tænk på ham, der tålmodigt udholdt en sådan modstand[1] fra syndere mod sig selv, så I ikke bliver trætte (i løbet) og mister modet!

Jak 1, 12 Slt

12 Salig er den mand, der udholder prøvelsen; for når han har bestået prøven, skal han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.

1 Kor 9, 24-27; Hebr 12, 1-3; Jak 1, 12; 1 Petr 5, 2-4; Åb 3, 11; Åb 2, 10

3.1.49 Resumé: Åndens vej og efterfølgelsen af Kristus til evig frelse

Troen på Jesus Kristus er en lang og udfordrende vej, der fører os til det evige livs sejrskrans. Denne vej kræver ikke kun en god start, men også vedvarende udholdenhed og tålmodighed. Gennem Guds overnaturlige hjælp, som Helligånden giver os, er vi i stand til at overvinde troens udfordringer og nå målet.

Guds overvældende kærlighed som motivation

Guds kærlighed, som vi møder i omvendelsen, er grundlaget for vores tro. Den giver os tilgivelse for vores synder og motiverer os til at fortsætte på troens vej. Selvom vi snubler og falder, ved vi, at vi altid kan komme til Gud for at blive rensset. Guds umådelige kærlighed og nåde er vores drivkraft til at løbe løbet trofast til ende.

Den Hellige Ånd, som vi modtog ved genfødslen, er vores daglige kraftkilde. Gennem ham er vi i stand til at forblive trofaste på troens vej.

Flid, udholdenhed og tålmodighed: Vejen til målet

Et liv i troen kræver tålmodighed, udholdenhed og disciplin. Vi er kaldet til at udholde og holde fast i vanskelige tider, *Jak 1, 12 Slt: Salig er den mand, der udholder fristelsen; for når han har bestået prøven, vil han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.* Denne udholdenhed hjælper os med at fuldføre løbet til målet og modtage sejrskronen.

Jesu stedfortrædende sonedød og hans opstandelse

Jesu død på korset og hans opstandelse efter tre dage er grundlaget for den kristne tro. Gennem denne stedfortrædende soning er vi forsonet med Gud og modtager tilgivelse for vores synder. Troen på Jesus, som døde og opstod for os, er det fundament, vi bygger vores liv på.

Frugt for Gud: Et mål for ægte frelse

Ægte frelse viser sig i den frugt, vi bærer for Gud. Jesus sagde i *Joh 15,5: Jeg er vinstokken, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, bærer megen frugt; for uden mig kan I intet gøre.* Denne frugt er den naturlige følge af et frelst liv og viser sig i gode gerninger og i tjeneste for andre.

Kærlighed til brødrene og søstre og tilgivelse: Grundlaget for livet i fællesskabet

Et andet kendetegn ved et trofast kristent liv er kærligheden til brødrene og søstre i troen. Jesus opfordrer os til at elske hinanden, som han elsker os. I *Joh 13, 34–35 Slt* siger Jesus: *Et nyt bud giver jeg jer, at I skal elske hinanden, som jeg har elsket jer, så skal også I elske hinanden.* Og i *Mt 20, 26–28 Slt: Den af jer, der vil være stor, skal være jeres tjener.* Denne kærlighed viser sig i villigheden til at tilgive og opmuntre hinanden.

Ydmyghed og kærlighed til Gud: en forudsætning for at følge Jesus

At følge Jesus kræver ydmyghed. Jesus lærte, at de største i Guds rige er de ydmyge. I *Luk 22, 26–27 Slt* siger han

Den største blandt jer skal være som den yngste, og den ledende som den tjenende. Denne ydmyghed viser sig i villigheden til at tjene Gud og andre i kærlighed.

Kærligheden til Gud skal være den største kærlighed i vores liv. Den er grundlaget for vores efterfølgelse og vores liv i lydighed mod hans bud.

Omgang med penge og seksuel renhed

Omgangen med penge kræver, at vi elsker Gud mere end pengene. I *Matt 6,24* Slt siger Jesus *Ingen kan tjene to herrer ... I kan ikke tjene både Gud og mammon!* Vi er kaldet til at omgås penge ansvarligt og bruge dem som et redskab, som Gud har betroet os for at opbygge sit rige.

Seksuel renhed er også en central del af det kristne liv. I *1 Kor 6, 18-20* fortælles vi, at vores krop er et tempel for Helligånden, og at vi skal undgå seksuel synd for at bevare vores renhed.

Bevar et uskadet samvittighed

Det er afgørende, at vi bevarer et uskadet samvittighed, da vores samvittighed er en indre målestok for vores adfærd. I *1 Tim 1, 19* står der: *Ved at bevare troen og et godt samvittighed; nogle har afvist dette og dermed lidt skibbrud i troen.* Et rent samvittighed hjælper os med at leve i sandheden og stå i lydighed foran Gud.

Vigtigheden af mission og evangelisation

En frelst person har til opgave at forkynde evangeliet. I *Matt 28,19-20* giver Jesus os missionsopgaven: *Gå derfor ud og gør alle folkeslag til disciple.* Alle troende er kaldet til at udbrede evangeliet og hjælpe andre til også at komme til tro på Jesus.

Den fortsatte renselse gennem Guds nåde

Selvom vi forbliver trofaste i troen, vil vi altid snuble. Men i alt dette må vi vide, at Guds kærlighed og nåde altid er til rådighed for os. Som *1 Joh 1, 9* Slt siger

Hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed. Vi kan altid

vende tilbage til Gud og lade os rense – ikke fordi vi har fortjent det,
men fordi Gud tilgiver os.

3.2 Kødets vej væk fra frelse og mod dom og fortabelse

Kødets vej fører væk fra Gud og mod fortabelse og dom. Denne vej er præget af egoistiske handlinger, uhæmmede lidenskaber og en bevidst eller ubevidst afvisning af Guds nåde. Bibelen advarer om, at denne vej ikke kun bringer den evige frelse i fare, men også medfører smertefulde konsekvenser i her og nu.

Underkapitlerne viser, hvordan vedvarende synd uden anger, åndelig dovenskab og fastholdelse af verdslige fornøjelser fører til et liv, der afviser Guds sandhed. Særligt farlige er uforsonlighed og falske lærdomme, der forhærder hjertet og ødelægger forbindelsen til Gud.

Denne vej ender i Guds dom og evig adskillelse fra Gud. Men advarslen giver samtidig håb: Den, der omvender sig og åbner sig for Guds nåde, kan undslippe fortabelsen og genfinde vejen til evig frelse.

3.2.1 *Den, der forgæves modtager Guds nåde, dør*

Vores tro på og vores tjeneste for vores Herre er ikke forgæves.

At holde fast ved evangeliet i uforfalsket form betyder ikke, at man er kommet til troen forgæves.

Hvis vi ikke holder fast ved vores tro på og vores tjeneste for vores Herre Jesus, er vi kommet til troen forgæves.

Hvis vi modtager Guds nåde så forgæves, at den ikke bærer frugt for Gud, har den modtagne Guds nåde været forgæves for vores frelse set fra Guds synspunkt.

At tjene Gud med et urent hjerte betyder ikke at stå fast i troen og betyder ikke at være og blive frelst.

At lade sig forlede fra det rette evangelium eller lade sig forlede af synden hænger skiltet "forgæves" over Guds nåde i vores liv – i tid og evighed.

2 Kor 6, 1 Slt

1 Men som medarbejdere formaner vi jer også til ikke at modtage Guds nåde forgæves.

1 Kor 15, 1-2 Slt

1 Men jeg minder jer, brødre, om det evangelium, som jeg har forkyndt jer, som I også har taget imod, og som I også står fast i, 2 og ved hvilket I også bliver frelst, hvis I holder fast ved det ord, som jeg har forkyndt jer – medmindre I har troet forgæves.

Fil 2, 14-16 Meng

4 Gør alt uden at knurre og uden at tvivle, 15 så I kan vise jer at være ubesmittede og oprigtige, som Guds børn uden skyld i en fordærvet og forvrænget menneskehed, blandt hvilken I skinner som klare stjerner i verden. 16 Hold fast ved livets ord, til min ære på Kristi dag, for da har jeg ikke løbet forgæves og arbejdet forgæves.

1 Thess 3, 5 Slt

5 Derfor sendte jeg, da jeg ikke længere kunne holde det ud, (en budbringer) til jer for at få at vide, hvordan det stod til med jeres tro, om ikke fristeren havde fristet jer, så vores arbejde skulle blive forgæves.

2 Kor 6, 1-10; Fil 2, 14-16; Gal 4, 5-11; 1 Kor 15, 1-2; Jud 1, 3-5; 1 Thess 3, 2-6

3.2.2 Fortsat synd uden omvendelse dræber

Den, der bevidst og principielt ikke vil give afkald på sin synd, kan ikke forvente tilgivelse fra Jesus. Han eller hun vil snarere blive mødt af dommen.

Jesus er ikke ligeglad med, om vi synder. Vi kan heller ikke undskylde os med, at vi ikke kan gøre andet end at synde. Jesus tillader det ikke. Og han stoler på, at vi holder op med at synde. Vi har jo mødt Jesus og er blevet helbredt. Der findes ikke bedre forudsætninger for ikke længere bevidst at holde fast i sine synder. Jesus er vores syndernes forlader og vores dommer over vores synder. Og han tillader ikke vedvarende og uomvendelig synd. Den, der ikke omvender sig fra sine synder og holder

op med at synde, må regne med de værste konsekvenser, i tid og evighed. Det hører vi ikke gerne, det er vi ikke vant til fra Jesus. Men det er en del af hans budskab og hans evangelium. Den, der grundlæggende omvender sig fra sine synder og holder op med at synde, bliver frelst. Den, der falder og synder på grund af svaghed, fiasko og/eller nød eller hvad det nu måtte være, kan altid komme til Jesus og opnå tilgivelse. Det lærer vi mange andre steder i Guds ord. Men den, der bevidst og grundlæggende ikke holder op med at synde, kan ikke forvente tilgivelse fra Jesus. Ham eller hende vil snarere Guds dom vente.

Mt 5, 29 Meng

Hvis dit højre øje fornærmer dig, så riv det ud og kast det væk fra dig, for det er bedre for dig at miste et af dine lemmer end at hele dit legeme kastes i helvede.

Joh 5, 14 Meng

14 Senere mødte Jesus ham igen i templet og sagde til ham: »Du er nu blevet rask; synd ikke mere, så der ikke sker dig noget værre!«

Åb 3, 3 Slt

Så husk nu, hvordan du har modtaget og hørt, og bevar det og omvend dig! Hvis du ikke våger, vil jeg komme over dig som en tyv, og du vil ikke vide, på hvilket tidspunkt jeg kommer over dig.

Mt 11, 20 Meng

Da begyndte han at rette trusler mod de byer, hvor han havde udført de fleste af sine mirakler, fordi de ikke havde omvendt sig.

Mt 5, 29; Joh 5, 14; Åb 3, 3; Mt 11, 20; Tit 3, 10-11; Jak 1, 13-16; Åb 3, 3; Ords 28, 13; 1 Joh 3, 6; Mt 6, 12; Lk 5, 8-9; Luk 7, 48; 1 Joh 2, 1-2; Jak 5, 16; Apg 2, 47-41; 1 Joh 1, 9; 1 Joh 2, 1-2

3.2.3 Jesus spytter de lunkne ud

I Jesu ord og breve i Åbenbaringen bliver det klart: Kun de sejrende, som kender Jesus, følger ham, er tæt forbundet med ham og elsker ham, bliver frelst for evigt.

Det er muligt at blive lunken i sin efterfølgelse og dermed miste sin

frelse. Men den, der omvender sig fra sin lunkenhed, mens der stadig er nådetid, vil ikke blive spyttet ud af Jesu mund og vil genvinde Jesus som sin Herre og dermed sin frelse.

Åb 3, 14-22 Meng

16 Men fordi du er lunken og hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min mund.

1 Kor 16, 22 Slt

22 Hvis nogen ikke elsker Herren Jesus Kristus, være han forbandet! Maranatha.

Mt 25, 8-10 Meng

8 Men de tåbelige [jomfruer] sagde til de kloge: ›Giv os af jeres olie, for vores lamper er ved at gå ud!‹ 9 Da svarede de kloge: ›Nej, der er ikke nok til os og jer; gå hellere til købmændene og køb noget!‹ 10 Mens de gik for at købe olie, kom brudgommen, og de jomfruer, der var beredskab, gik med ham ind til bryllupsfesten, og døren blev lukket.

Åb 3, 14-22; 1 Kor 16, 22; Mt 25, 8-10

3.2.4 *Det Nye Testamentes liste over dødssynder viser os grænserne for Kristi nåde*

Det skete, da vi hørte evangeliet om Jesus Kristus:

Vi blev elsket og kaldet af Jesus Kristus, lod os kalde, modtog Guds nåde og blev hans børn. Vi blev helliget, det vil sige udskilt for Gud og rensset. Vi følger vores kald og befinder os på en vej mod renselse, helliggørelse og styrkelse i troen og venter på Gud.

I forbindelse med vores omvendelse har vi vendt os bort fra vores gamle liv og vendt os mod Gud. Vi er vendt om fra at være utugtige, afgudsdyrkere, ægteskabsbrydere, svagelige, pædofile, tyve, grådige, drukkenbolte, blasfemere, røvere og lignende. Vi er blevet vasket rene og helliget og fornyet gennem Kristus.

Jesus elsker os og opmuntrer os til at vokse i renselse og helliggørelse og blive mere lig ham. Han advarer os mod at lade synden komme ind i vores liv igen som en grundlæggende og især som en varig livsstil.

Jesus har klart defineret de ting, der afgør, om Jesus vil afvise os i himlen i stedet for at tage imod os: Det er vores dødssynder, der forhindrer os i at tilbringe evigheden med Jesus. Der er ikke tale om en enkelt konkret synd, som vi kan omvende os fra, vende om og opnå tilgivelse for. Alle kan, skal og må vende tilbage til Gud igen og igen, så længe det er i dag. Men dødssynder, som vi ikke adskiller os fra, adskiller os fra Gud. Det betyder, at den, der lever permanent i disse synder og ikke omvender sig i tide, ikke vil møde sin Herre som frelser, men som dommer.

Tomme "Herre", "Herre" -sigere uden viljen til at gøre Guds vilje vil gå fortabt.

For Jesus selv og apostlene bliver ikke trætte af at advare om, at hverken utugtige, ægteskabsbrydere og børnemishandlere, homoseksuelle, uretfærdige, svagelige, fejge, vantro, dem, der er besmittet med vederstyggeligheder, mordere, troldmænd, afgudsdyrkere, tyve, grådige, drukkenbolte, blasfemere, røvere, lovløse, oprørske, syndere, fortabte, uhellige, menneskehandlere, menedere,

løgnere eller andre, der vedvarende synder, blive frelst. De vil få deres del i søen, der brænder af ild og svovl, den anden død.

Alle, der lever vedvarende sådan uden omvendelse, før eller efter deres omvendelse, har ingen frelse eller mister deres frelse.

Men der er endnu flere dødssynder:

Frugtløshed – resultatet af vores valg og prioriteter

Den, der hører Guds ord og ikke bærer frugt efter en i Guds øjne passende tid, vil gå fortabt. Og den, der hører Guds ord og begynder at bære frugt, men igen holder op med at bære frugt, vil ligeledes gå fortabt.

Frugtdræbere og dermed **livsdræbere** er også

- Overfladiskhed i troen
- Hverdagsbekymringer
- rigdommens fristelser og
- andre begær

Uforsonlighed er en **dødssynd**.

At synde mod det dobbelte bud om at elske Gud og vores næste og mod de 10 bud vedvarende i tanker, ord og handlinger dræber os åndeligt.

At fornægte Jesus i ord og handlinger er min åndelige død.

Jeg dør også, når jeg

- lader mig styre af begæret efter det onde
- tilbeder afguder, dvs. hvis noget er vigtigere for mig end Gud – herunder kærlighed til penge
- har sex uden for et ægteskab mellem mand og kvinde
- udfordrer Gud og forsøger
- knurrer

Alt dette er dødssynder, hvis man ikke omvender sig. Ingen er i sig selv sikker mod sådanne fristelser og synder. Frelse findes kun i ydmyg tilbedelse af Gud, som ikke lader os blive fristet ud over vores evner og

som kan hjælpe os med at modstå fristelsen og genoprette os efter vores fald, når vi omvender os.

Kun officielt i Guds tjeneste, men indvendigt oprørsk

Ve den, der i al evighed ikke udfører sit gudgivne embede trofast – og løn til den, der går et skridt videre i kærlighed, hengivenhed og selvopofrelse.

Den, der som Guds tjener ikke lytter til Guds ord, forsømmer sit gudgivne ansvar og misbruger sine privilegier, vil blive dræbt af Gud – for evigt. Og det uanset om han engang begyndte godt med Gud eller ej.

Yderligere dødssynder er

- Strid og jalousi
- Vrede og skænderier
- bagvaskelse og bagtalelse
- Urenhed
- en udsvævende livsstil

For dem, der ikke kender Kristus, gælder: De er allerede fortabte på grund af netop disse ting og vil blive fordømt, hvis de ikke omvender sig.

Men Jesu disciple er grundlæggende vendt sig bort fra et sådant liv og er blevet rensat af Gud. Ingen, der vedvarende lever i disse ting, har overhovedet taget det rigtige skridt mod frelse.

Men enhver efterfølger af Kristus er hele sit liv i fare for at falde tilbage i disse ting.

Den, der lever et liv i overensstemmelse med listen over dødssynder, vil gå fortabt og blive fordømt.

Den, der ikke omvender sig fra sine dødssynder inden for Kristi begrænsede tidsmæssige nåderum, har Kristus som fjende, som vil kaste ham i ildsøen, den anden død, og ikke lade ham komme ind i det himmelske Jerusalem.

De, der tror på Kristus og følger Jesus, bliver konstant formanet af alle apostlene om ikke at begå sådanne synder og om at rense sig for dem eller "dræbe" sådanne adfærdsmønstre. Kun den, der konstant og aktivt bekæmper disse stadig eksisterende udtryk for det gamle menneske i sig selv, er en ægte efterfølger af Kristus. Den, der lader sig bestemme af sådanne ting og ikke bekæmper dem ved hjælp af Ånden, vil ikke blive frelst.

Den, der gør oprør mod Gud og hans bud, er et barn af døden – og der kommer et for sent for vores omvendelse. Lad os derfor søge Gud og lytte til hans ord, mens der endnu er tid!

Mk 10, 21 Sl

21 Jesus så på ham, elskede ham og sagde til ham: »Der mangler dig endnu én ting: Gå hen, sælg alt, hvad du ejer, og giv (provenuet) til de fattige, så vil du have en skat i himlen; så kom og følg mig!«

1 Joh 4, 19 Sl

19 Vi elsker ham, fordi han først elskede os.

1 Joh 5, 3 Sl

3 For det er kærlighed til Gud, at vi holder hans bud, og hans bud er ikke svære.

1 Joh 3, 14 Sl

14 Vi ved, at vi er gået over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene. Den, der ikke elsker sin bror, forbliver i døden.

Mt 19, 17 Meng

Men hvis du vil ind i livet, så hold budene.

Mt 7, 19 Meng

[Jesus siger] Hvert træ, der ikke bærer god frugt, bliver fældet og kastet i ilden.

Luk 6, 46-49 Meng

Hvorfor kalder I mig 'Herre, Herre!', men gør ikke, hvad jeg siger?

Åb 22, 11-15 Meng

11 Den, der gør uret, skal fortsætte med at gøre uret, og den, der er besmittet med skyld, skal fortsætte med at besmitte sig; men også den

retfærdige skal fortsætte med at gøre retfærdighed, og den hellige skal fortsætte med at hellige sig! 12 Se, jeg kommer snart, og min løn er med mig, for at give hver enkelt efter hans gerninger. 13 Jeg er A og O, den første og den sidste, begyndelsen og enden. 14 Salige er de, som vasker deres klæder, for at de kan få ret til livets træ og gå ind gennem portene til byen! 15 Udenfor er hundene og troldmændene, de utugtige og morderne, afgudsdyrkerne og alle, som elsker og udøver løgn.

Mk 10,21; 1 Joh 3, 14; 1 Joh 1, 9; Mt 7, 19; Mt 18, 34-35; Mk 11, 25-26; Åb 21, 8; 1 Kor 5, 9-13; 1 Kor 6, 9-10; 1 Tim 1, 9-10; Apg 15, 28-29; Apg 16, 4-5; 1 Kor 10, 1-13; Mk 12, 1-11; Lk 6, 46-49; Luk 16, 9-13; 1 Kor 9, 14-18; Matt 23, 13-14; Matt 11,21; Åb 8, 13; Åb 9, 12; Åb 11, 14; Åb 12, 12; Åb 18, 10-19; Gal 1, 8+9; 2 Petr 2; Jud 1, 11; Hes 3, 16-19; Hebr 11, 6; Rom 8, 8-13; 1 Kor 10, 1-13; Rom 8, 11; 1 Mos 3, 6; 1 Tim 2, 14; Rom 5, 14; Mt 10, 37-38; 1 Mos 1, 27-28; 1 Mos 2, 24; 1 Kor 10, 8; 1 Kor 10, 10; 1 Kor 6, 9-10; Mt 5, 21-26; Gal 5, 19-21; Hebr 12, 14; Jak 3, 14-16; Jak 4, 1-12; 1 Kor 6, 9-10; Gal 5, 19-21; 1 Tim 1, 9-11; Åb 22, 15;

3.2.5 Din manglende tilgivelse berøver dig med dødelig sikkerhed din frelse

En respektfuld omgang med trosfæller og en rettidig forsoning i denne verden beskytter dig mod Guds dom og fordømmelse.

Den, der ikke tilgiver andre og især sine trosfæller deres skyld, udelukker sig selv fra Guds tilgivelse og dermed fra evig frelse. Bøn til Gud om beskyttelse er en vigtig nøgle til ikke at falde i synd.

Luk 11, 4 Slt

*Og tilgiv os vores synder, for også vi tilgiver alle, der skylder os noget!
Og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde!*

Mt 6, 15 Slt

15 Men hvis I ikke tilgiver mennesker deres forseelser, vil jeres Fader heller ikke tilgive jer jeres forseelser.

Mt 18, 32-35 Meng

32 Da lod hans herre ham kalde til sig og sagde til ham: »Du onde tjener! Jeg har eftergivet dig hele den gæld, fordi du bad mig om det. 33

Burde du da ikke også have vist barmhjertighed over for din medtjener, ligesom jeg har vist barmhjertighed over for dig?» 34 Og fuld af vrede overgav hans herre ham til torturbødderne, indtil han havde betalt hele sin gæld. 35 På samme måde vil også min himmelske Fader gøre med jer, hvis I ikke hver især fra hjertet tilgiver jeres brødre.

Luk 11, 4; Matt 6, 7-15; Matt 18, 21-35; Matt 5, 21-26; Mark 11, 26; Luk 6, 37

3.2.6 Den, der lever i seksuelle synder uden omvendelse, vil ikke have plads i Guds og Kristi rige

Mennesker og også trosfæller, der lever i seksuel umoral, homoseksualitet og vedvarende ægteskabsbrud, vil ikke have nogen plads i Guds rige og i det himmelske Jerusalem.

Igen og igen nævnes seksuel synd i Skriften som grund til at falde under Guds dom. En midlertidig dom gennem menighedens disciplin over seksuelle og andre synder, som i Korintherbrevene og i Åbenbaringen, rummer stadig muligheden for frelse, især ved omvendelse i dette liv. Men den, der vedvarende synder på det seksuelle område og ikke omvender sig og vender om, vil også blive dømt af Gud i den evige dom.

1 Kor 6, 9-10 Meng

9 Ved I ikke, at ingen, der gør uret, skal arve Guds rige? Tag ikke fejl! Hverken utugtige eller afgudsdyrkere, hverken ægteskabsbrydere eller lystne eller pædofile, 10 hverken tyve eller svindlere, hverken drukkenbolte eller bagvaskere eller røvere skal arve Guds rige.

Åb 21, 7-8 Meng

7 Den, der sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn. 8 Men de feje og vantro, de urene og mordere, de utugtige og troldmænd, afgudsdyrkere og alle løgnere skal få deres del i sønen, der brænder med ild og svovl: det er den anden død.

Mt 5, 27-30 Meng

27 I har hørt, at det er blevet påbudt (de gamle): »Du skal ikke begå ægteskabsbrud!« 28 Men jeg siger jer: Den, der ser på en kvinde med

begær, har allerede begået ægteskabsbrud mod hende i sit hjerte. 29 Hvis dit højre øje forarger dig, så riv det ud og kast det fra dig, for det er bedre for dig at miste et af dine lemmer end at hele dit legeme kastes i helvede.

1 Kor 6, 9-10; Åb 21, 7-8; 1 Kor 5, 13; 2 Kor 12, 21; Åb 2, 21; Åb 22, 15; Gal 5, 19-21; Åb 2, 18-29; Hebr 13, 4; Mt 5, 27-30

3.2.7 Den, der forlader Guds nåderum, er nådeløst forladt af Gud

Gud skånede ikke sin egen Søn, men gav ham for os alle, for at han sammen med ham kunne give os alt. Jesus forlod herligheden og var lydige mod Faderen, ja lydige indtil døden, for at vi kunne få liv.

På den anden side skåner Gud heller ikke noget skabt væsen, der forlader den plads, Gud har tildelt det – og heller ikke nogen kristen, der forlader Guds store og vidtstrakte nåderum. Men Jesus ønsker i sin kærlighed, at vi finder omvendelse og bliver frelst. Så længe vi endnu lever, og Jesus endnu ikke er kommet igen, giver han os kærlighed og nåde til at leve og forblive på livets vej eller vende tilbage efter et fald.

Ef 1, 10-11 Meng

[Gud] ville i Kristus som hovedet samle alt, hvad der er i himlene og på jorden. 11 I ham er vi nu også blevet delagtige i den (lovede) frelse.

Joh 15, 6 Meng

6 Den, der ikke bliver i mig, bliver kastet bort som en gren og visner; man samler dem og kaster dem i ilden, hvor de brænder.

2 Petr 3, 9-15 Meng

9 Herren forsinker ikke sin løfte, som nogle mennesker mener, men han udviser langmodighed over for jer, fordi han ikke ønsker, at nogen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse. ... 14 Derfor, mine kære, vær ivrige efter at opfylde disse ting, så I kan blive fundet pletfri og ulastelige foran ham i fred, 15 og betragt vor Herres langmodighed som frelse!

Ef 1, 10-11; Joh 15, 6; 2 Petr 3, 9-15; 1 Joh 2, 28; Mos 3; Hes 28, 11-19; 2 Krøn 36, 11-21; Lk 19, 21-44; Jud 1, 6; Jud 1, 7; 1 Petr 3, 20; Jud 1, 5; Lk 12, 45-46; 1 Kor 9, 16; Mt 25, 25; Mt 18, 33-35; Rom 1, 29-32; 1 Kor 6, 9; Gal 5, 19-21; Ef 5, 5; Åb 21, 8; Åb 22, 15; Luk 15, 11-32

3.2.8 *Et falsk evangelium dræber*

Evangeliet er DEN af Gud åbenbarede nøgle til vores evige frelse. Der findes ingen anden nøgle.

Et falsk evangelium dræber åndeligt dem, der tror på det og holder fast ved det.

Det eneste sande evangelium er budskabet om Guds kærlighed, som ønsker, at alle mennesker skal blive frelst gennem troen på Jesus Kristus og ikke gå fortabt. I sin kerne siger evangeliet:

- Alle mennesker er syndere, fortabte og på vej mod fordømmelse. Ingen kan af egen kraft og egen fortjeneste komme til Gud og blive forsonet med ham. Jesus Kristus, Guds Søn, døde af kærlighed for vores synder på korset og blev (til vores retfærdiggørelse) oprejst fra de døde. Gennem vores – af Gud givne – tro på Jesus Kristus, Guds Søn, frelser og retfærdiggør han os uden vores egne fortjenester og giver os fællesskabet med Gud tilbage. I troen på ham er vi forsonet med Gud og elsket af Gud. For alle, der fremover adlyder Jesus, er han ophavet til deres evige frelse.

Det er det frelsende budskab, evangeliet. Enhver afvigelse fra dette frelsende budskab udelukker frelsen. Dette evangelium, som frelser os for evigt, må vi holde fast ved uforfalsket hele vores liv. Vi må ikke afvige fra det på noget punkt indtil vores ende.

Et ufravigeligt element i Jesu evangelium er også læren

- om retfærdighed
- om afholdenhed
- den kommende dom.

Et evangelium, der ikke indeholder dette, er et falsk evangelium. Et evangelium, hvor syndere ikke også frygter Gud på grund af deres synder, er ikke et evangelium.

Hvor Guds nåde i evangeliet om Jesus Kristus og troen mødes, der er frelse. Og selv den frelsende tro er en gave fra Gud.

For vores frelse er det uomgængeligt nødvendigt

- at tro på den rigtige Jesus
- at tro på det rigtige evangelium
- og som følge af begge dele at modtage Guds eneste frelsende Ånd

Kun den, der holder fast ved det frelsende evangelium om Jesus Kristus til det sidste, bliver frelst for evigt.

1 Kor 15, 1-2 Sl

*Men jeg minder jer, brødre, om det **evangelium**, som jeg har forkyndt jer, som I også har taget imod, og som I også står fast i, 2 **og ved hvilket I også bliver frelst, hvis I holder fast ved det ord, som jeg har forkyndt jer – medmindre I har troet forgæves.***

Joh 3, 16 Sl

*For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne Søn, for at **enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.***

Hebr 5, 9 Sl

9 og efter at han var blevet fuldkommen, blev han for alle, der adlyder ham, ophav til evig frelse.

Gal 1, 6-9 Sl

6 Det undrer mig, at I så hurtigt lader jer vildlede fra den, som har kaldet jer ved Kristi nåde, til et andet evangelium, 7 når der jo ikke er noget andet; der er blot nogle, som vil forvirre jer og forvrænge Kristi evangelium. 8 Men selv om vi eller en engel fra himlen forkynder jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, så være han forbandet! 9 Som vi tidligere har sagt, så siger jeg også nu igen: Hvis nogen forkynder jer et andet evangelium end det, I har modtaget, så være han forbandet!

1 Kor 15, 1-58; Gal 1, 6-9; Hebr 5, 9; Joh 3, 16; Mt 25, 41; Rom 9, 2; Ef 2, 10; Joh 3, 36; Apg 24, 24-25; Rom 1-3 ; 1 Thess 1, 10; Mt 9, 11-13; Mk 14, 22-2; Mt 4, 17; Mt 5; Mt 6; Mt 7; Rom 6; Rom 8, 13; Åb 4, 8-10

3.2.9 At sætte spørgsmålstegn ved og fordreje det, som Gud siger i sit ord, fører til fortabelse

Den, der ikke gør Guds ord, går fortabt. Den, der forvrænger Guds ord på forhånd – som slangen i paradiset – gør ikke Guds ord.

Vi tror ikke på Guds ord og følger det ikke (må følge det), fordi vi

- sætter spørgsmålstegn ved Guds inspiration
- overlader ordet til vilkårlighed: *"Bibelen er ikke, men den indeholder kun Guds ord"*
- begrænser Guds ord til en tidligere kulturperiode og kun overtager det, der tilsyneladende passer ind i nutidens gudløse kultur
- fortolker Bibelen forkert, fordi vi ikke VIL følge den
- fortolker Bibelen så bogstaveligt, at vi overser, hvad der virkelig menes
- ikke gøre noget ud fra Bibelen, fordi vi tilsyneladende kun kan gøre meget lidt
- afvise vores eget ansvar på grund af flere fortolkningsmuligheder
- ikke følge Guds ord, selvom vi ved, hvad vi egentlig skal gøre
- udvikler andre argumenter for blot ikke at skulle tro på og adlyde Guds ord

Mt 7, 24-27 Meng

24 Derfor vil enhver, der hører disse mine ord og handler efter dem, ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippegrund.

25 Da kom regnen ned, vandstrømmene kom, vindene blæste og ramte det hus, men det styrtede ikke sammen, for det var bygget på klippen.

26 Men den, der hører mine ord og ikke handler efter dem, ligner en ufornuftig mand, der byggede sit hus på sand. 27 Da kom regnen,

vandstrømmene, vindene og stormene og ramte det hus, og det styrtede sammen, og dets fald var stort.

Mk 7, 6-7 Meng

6 Dette folk ærer mig (kun) med deres læber, men deres hjerte er langt fra mig; 7 men forgæves tilbyder de mig, fordi de gør menneskers bud til deres lære.

Mt 25, 14-30 Meng

Godt, du gode og trofaste tjener! Du har været trofast i det små, jeg vil sætte dig over meget: gå ind til din herres festmåltid! ... Du onde og dovne tjener! ... 28 Tag nu talentet fra ham og giv det til ham, der har de ti talenter. ... 30 Men den ubrugelige tjener skal I kaste ud i mørket udenfor! Der vil være høj gråd og tænders gnidsel.

2 Petr 1, 20-21 Meng

20 I skal først og fremmest være klar over, at ingen profeti i Skriften tillader en egenmægtig fortolkning; 21 for aldrig er en profeti kommet ved menneskelig vilje, men drevet af den hellige Ånd har mennesker talt fra Gud.

Joh 1, 14 Meng

14 Og Ordet blev kød [menneske].

Joh 7, 16-17 Slt

Min lære er ikke min egen, men den, som har sendt mig. 17 Hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han kende, om denne lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv.

2 Tim 3, 14-17 Meng

14 Men du skal holde fast ved det, du har lært, og som du er blevet fuldstændig sikker på; du ved jo, af hvilke lærere du har lært det, 15 og du kender fra barndommen de hellige skrifter, som kan gøre dig vis til frelse gennem troen på Kristus Jesus. 16 Hver skrift, som er inspireret af Guds Ånd, er også nyttig til belæring og til overbevisning, til forbedring og til opdragelse i retfærdighed, 17 for at Guds menneske kan blive fuldkommen[7] og fuldt ud rustet til ethvert godt værk.

Gal 3, 16 Slt

16 Men nu er løfterne givet til Abraham og hans afkom. Der står ikke: »og afkommet«, som om det var mange, men som om det var én: »og dit afkom«, og det er Kristus.

Mt 5, 18 Slt

For sandelig siger jeg jer: Før himlen og jorden forgår, skal ikke en eneste bogstav eller en eneste tøddel af loven forgå, før alt er sket.

Luk 24, 25 Slt

25 Og han sagde til dem: »O I uforstandige, hvor er jeres hjerte trægt til at tro på alt, hvad profeterne har sagt!

Esra 7, 10 Slt

10 For Esra havde sat sig for at undersøge og gøre Herrens lov og at undervise i lov og ret i Israel.

Joh 17, 17 Slt

17 Hellig dem i din sandhed! Dit ord er sandhed.

1 Mos 3, 1 Meng

1 Men slangen var listigere end alle de dyr, som Herren Gud havde skabt, og den sagde til kvinden: Har Gud virkelig sagt...

1 Sam 15, 23 Meng

For genstridighed er en synd (ligesom) spådom, og modstand er som afgudsdyrkelse og afgudsdyrkelse. Fordi du har forkastet Herrens ord, har han også forkastet dig.

Jer 8, 7-8 Slt

Men mit folk kender ikke HERRENS retsorden! 8 Hvordan kan I da sige: »Vi er vise, og HERRENS lov er hos os«? Sandelig, ja, den er gjort til løgn af de skriftkloges løgnagtige pen!

Sal 33, 4 Meng

4 For Herrens ord er sandt, og han er trofast i alt, hvad han gør.

Sal 119, 57 Meng

Herren er min del! Jeg har lovet at holde dine ord.

5 Mos 12, 28 Slt

28 Bevar og følg alle disse ord, som jeg befaler dig, så det må gå dig og dine børn efter dig godt for evigt, fordi du gør, hvad der er ret og behageligt i Herrens, din Guds, øjne.

1 Krøn 16, 15 Meng

Han husker sin pagt for evigt, det ord, han har befalet for tusind generationer.

Mt 24, 35 Slt

Himlen og jorden skal forgå, men mine ord skal ikke forgå.

Jer 23, 29-31 Meng

29 »Er mit ord ikke som ild?« – så lyder Herrens ord – »og som en hammer, der knuser klipper? 30 Derfor skal I vide ... jeg vil straffe profeterne « – så lyder Herrens ord – »som misbruger deres tunge til at forkynde Guds ord!

Mal 2, 7 Slt

7 For præstens læber skal bevare viden, og fra hans mund skal man spørge om loven, for han er en budbringer for Herren, hærskarernes Gud.

Mt 23, 23 Slt

Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere, fordi I giver tiende af mynte, anis og spidskommen, men forsømmer det vigtigste i loven, nemlig retfærdighed, barmhjertighed og tro! Det ene skal man gøre, det andet må man ikke forsømme.

Joh 5, 39 Slt

39 I gransker Skrifterne, fordi I tror, at I har evigt liv i dem, og det er dem, der vidner om mig.

Sal 119,18 Meng

Åbn mine øjne, så jeg klart kan se vidundrene i din lov.

Sal 119, 130 Slt

130 Åbningen af dine ord oplyser og giver de uforstående indsigt.

Åb 22, 6-7 Slå

6 Og han sagde til mig: Disse ord er sikre og sande, og Herren, de hellige profeters Gud, har sendt sin engel for at vise sine tjenere, hvad der snart skal ske. 7 Se, jeg kommer snart! Salig er den, der bevarer ordene i denne bogs profeti!

Åb 22, 18-21 Meng

8 Jeg (Johannes) vidner for alle, der hører profetiens ord i denne bog: Hvis nogen tilføjer noget til dem, vil Gud lægge de plager på ham, som er skrevet om i denne bog; 19 og hvis nogen tager noget væk fra ordene i denne profetis bog, vil Gud tage hans del af livets træ og den hellige by væk, som er skrevet om i denne bog. 20 Det siger den, som vidner om dette: »Ja, jeg kommer snart!« »Amen, kom, Herre Jesus!« 21 Herren Jesu nåde være med alle.

Joh 7, 17; Mt 7, 24-27; Mk 7, 6-7; Mt 25, 14-30; 1 Petr 1, 20-21; Joh 1, 14; Joh 7, 16-17; 2 Tim 3, 14-17; Gal 3, 16; Mt 5, 18; Lk 24, 25; Esra 7, 10; Joh 17, 17; 1 Mos 3, 1; 1 Sam 15, 23; Jer 8, 7-8; Ps 33, 4; Ps 119, 57; 5 Mos 12, 28; 1 Krøn 16, 15; Mt 24,35; Jer 23, 29-31; Mal 2, 7; Mt 23, 23; Joh 5, 39; Sal 119,18; Sal 119, 130; Åb 22, 6; Åb 22, 18-21

3.2.10 Vildledere og lærere af uvæsentlige ting bringer os væk fra det åndelige liv

Vores frelse er både Guds værk og afhængig af vores tro. Det er ikke kun troen i begyndelsen af vores trosliv, der frelser, men en vedvarende, ren tro, der bærer os til ende og fører os til Gud. Dette kræver, at vi trofast følger Jesus og tror på det rigtige bibelske evangelium – på den sande Jesus og ikke på falske lærdomme eller forvrængede forestillinger.

Ægte tro viser sig i kærlighed til Gud og til mennesker, der kommer fra et rent hjerte, en god samvittighed og en uforfalsket tro. Men den, der lader sig vildlede af falske evangelier, falske profeter eller spektakulære, men vildledende tegn og mirakler, vil gå fortabt. Det samme gælder vildledere, lærere af uvæsentlige ting, menighedssplittende og

forførere, der afleder andre fra sandheden. At forblive standhaftig i troen og kærligheden er afgørende for vores endelige frelse.

Joh 3, 36 Sl

Den, der tror på Sønnen, har evigt liv.

1 Kor 15, 1-2 Sl

Men jeg minder jer, brødre, om det evangelium, som jeg har forkyndt jer, som I også har taget imod, og som I også står fast i, 2 og ved hvilket I også bliver frelst, hvis I holder fast ved det ord, som jeg har forkyndt jer – medmindre I har troet forgæves.

1 Tim 1, 5 Sl

5 Men budets endelige mål er kærlighed fra et rent hjerte og et godt samvittighed og en uforfalsket tro.

Mt 24, 4-27 Meng

4 Jesus svarede dem: »Pas på, at ingen vildleder jer! 5 For mange vil komme i mit navn og sige: »Jeg er den (genkomne) Kristus«, og de vil vildlede mange. ..., 11 Der vil også opstå mange falske profeter, som vil forføre mange; 12 og fordi lovløsheden tager overhånd, vil kærligheden blive kold hos de fleste; 13 men den, der holder ud til enden, vil blive frelst.

2 Joh 1, 5-13 Meng

5 Og nu vender jeg mig til dig – at vi skal elske hinanden. 6 Og kærlighed (til Gud) består i, at vi vandrer efter hans bud. Dette er det bud, som I har hørt fra begyndelsen, at I skal vandre i det. 7 For mange vildledere er gået ud i verden, som ikke bekender Jesus Kristus som den, der er kommet i kødet (Messias): deri viser sig vildlederen og antikrist. 8 Vogt jer for jer selv, så I ikke mister det, I allerede har opnået ved jeres arbejde, men modtager fuld løn. 9 Enhver, der går ud over dette og ikke bliver i Kristi lære, har ikke Gud; den, der (derimod) bliver i læren, har både Faderen og Sønnen.

Tit 3, 9-11 Meng

9 Men med tåbelige undersøgelser og slægtsregistre samt med stridigheder og skænderier om loven skal du ikke have noget at gøre, for det er nytteløse og frugtesløse ting. 10 En person, der skaber splid, skal

du afvise efter en eller to advarsler; 11 du ved jo, at en sådan person er kommet på afveje og efter sin egen dom er en synder.

Joh 3, 36; Luk 10, 25-27; 1 Kor 15, 1-2; 1 Tim 1, 3-11; Mt 24, 3-27; 2 Joh 1, 5-13; Tit 1, 5-16; Tit 3, 9-11; Mt 22, 36-40; Mt 7, 12-13

3.2.11 [Fristelse til] kødelighed er dødelig

Gud har gjort os til nye, elskede skabninger, der er skabt på ny i Guds sande billede. Men vores "kød", den del af vores gamle menneske, der stadig lever, er stadig fuld af begær, der strider mod Guds lov. Det modsætter sig Guds vilje, arbejder imod hans lov og er underlagt hans fordømmelse.

Gennem Kristus er vi imidlertid blevet befriet fra kødet. Vi behøver ikke længere at følge kødet, men kan sejre over dets begær gennem Guds Ånd. Men den, der vedvarende lader sig styre af sine tidligere begær, bærer ingen frugt for Gud og går til sidst fortabt.

1 Petr 4, 1-2 Slt

1 Da Kristus har lidt for os i kødet, så rust jer også med den samme sindstilstand; for den, der har lidt i kødet, har gjort op med synden, 2 for ikke længere at leve efter menneskers begær i den tid, der er tilbage i kødet, men efter Guds vilje.

Markus 4, 19 Slt

19 Men denne verdens bekymringer og rigdommens bedrag og begæret efter andre ting trænger ind og kvæler ordet, så det bliver ufrugtbart.

Gal 5, 19-21 Meng

19 Men kødet værker er åbenbare, nemlig utugt, umoral, udsvævelse, 20 afgudsdyrkelse, trolldom, fjendskab, strid, misundelse, splid, egoisme, uenighed, partiskhed, 21 misundelse, druk, frådseri og så videre. Om disse (synder) har jeg allerede tidligere sagt jer, og jeg gentager det nu, at den, der begår sådanne ting, ikke vil arve Guds rige.

Rom 8, 12-13 Meng

12 Således har vi, kære brødre, ikke pligt over for kødet at leve efter

kødet; 13 for hvis I lever efter kødet, er døden sikker for jer; men hvis I ved Ånden dræber kroppens gerninger, vil I leve.

1 Petr 4, 1-2; Mk 4,19; Gal 5, 19-21; Rom 8, 5-13; Gal 5, 19-21; Gal 6, 7-8; Jak 1, 13-16; Mk 4, 10-20; Rom 8, 12-17; Fil 3, 17-21; Jud 1, 3-4

3.2.12 Fristelse væk fra Kristus gennem menneskelig lære berøver dig livet

Kun det evangelium, som Gud har åbenbaret fra himlen gennem Jesus, fører til livet. Menneskelige lærdomme og bud om vores forhold til Gud fører ikke til livet, men til døden.

For ikke at miste kampens præmie, den himmelske kaldelse, det evige liv, må ingen af Kristi efterfølgere på vejen mod evigheden • lade sig bedrage • fange af filosofi og tomt bedrag efter menneskers overleveringer, efter verdens elementer eller gennem overnaturlige visioner, der ikke svarer til Kristus og evangeliet, • lade sig dømme af andre på grund af ydre ting, former og menneskelige forskrifter, der kun tilsyneladende er visdom. Disse ting er menneskelig egenvilje og vantro på det sande evangelium og fører ikke til liv, men til død.

Mt 15, 7-9 Meng

7 I hyklere! Jesaja har profeteret rigtigt om jer med ordene: 8 »Dette folk ærer mig kun med læberne, men deres hjerte er langt fra mig; 9 men forgæves tilbeder de mig, fordi de forkynnder menneskelige forskrifter som lære.« ...

Gal 1, 8 Stt

8 Men selv om vi eller en engel fra himlen forkynnder jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, så være han forbandet!

Kol 2, 4-23 Meng

4 Men jeg siger dette, for at ingen skal vildlede jer med overtalelseskunst. ... 6 Som I nu har taget imod Herren Kristus Jesus[1], så vandrer også i ham: 7 Bliv fast forankret i ham og bygg jer op i ham og bliv faste i troen, som I er blevet undervist, og lad ikke taksigelsen mangle. 8 Pas på, at ingen fanger jer med filosofi og tomt bedrag, der

bygger på menneskelig overlevering, på verdens elementer, og som ikke har noget med Kristus at gøre. ... 18 Ingen skal dømmе jer ved at behage sig selv med ydmyghed og ærbødighed over for englene, prale med syner, være opblæst uden grund af sin kødelige sindstilstand 19 og ikke holde sig til hovedet, hvorfra hele legemet støttes og holdes sammen af led og ledbånd og således vokser på en gudgiven måde. ... 23 som ganske vist har ry for særlig visdom som følge af en selvvalgt fromhed og ydmyghed og ubønhørlig hårdhed mod kroppen, men som er uden reel værdi, da de kun tjener til at tilfredsstille kødet.

Mt 15, 7-20; Gal 1, 6-12; Kol 2, 4-23; 1 Tim 4, 1-7

3.2.13 Tolereret surdej og manglende menighedsdisciplin fører til døden

En menighed, der tolererer vildledere, som forleder medlemmerne til at synde (f.eks. gennem utugt eller spisning af afgudsopofret kød), står under Guds dom. Jesus giver menigheden endnu en nåderamme til omvendelse, men uden omvendelse vil han handle hurtigt. Det er aldrig godt at have Jesus imod sig i stedet for med sig. Han vil kæmpe mod disse vildlærere med sit munds sværd – det samme billede, der også bruges om hans kamp mod Antikrist og hans tilhængere.

Men den, der beskytter sig mod vildlærere gennem Guds ord eller gennem omvendelse og menighedens disciplinering foretager en klar adskillelse fra dem, vil blive belønnet af Jesus med det evige manna, et nyt navn og magt over folkeslagene. Disse løfter er et tegn på den normale frelse for alle troende i evigheden og er ikke en særlig udmærkelse.

Derfor talte Paulus også kraftigt for menighedens disciplin og renselse, både hos korinterne og i alle sine menigheder – ligesom de andre apostle.

1 Kor 5, 6-13 Meng

*Ved I ikke, at lidt surdej syrer hele dejen? 7 Fjern den gamle surdej, så I (gennemgående) bliver en ny dej; I er jo (som kristne) fri for al surdej! ... 13 ... **Fjern den onde mand fra jeres midte!***

Åb 2, 14-16 Meng

14 Men jeg har lidt at udsætte på dig, for du har nogle blandt dig, som holder sig til Bileams lære. ... 16 Så vend om, ellers kommer jeg snart over dig og vil bekæmpe dem med min munds sværd.

Åb 2, 18-29 Meng

20 Men jeg har noget at bebrejde dig, at du lader kvinden Isebel, som udgiver sig for at være profetinde og virker som lærerinde, forføre mine tjenere til at drive hor og spise afgudsdyrket kød. ... 23 og hendes børn vil jeg lade dø af en pest; så vil alle menighederne erkende, at det er mig, der ransager nyrer og hjerter, og jeg vil give hver enkelt af jer løn efter hans gerninger. 24 Men til jer andre i Thyatira, alle dem, der ikke holder fast ved denne lære, fordi I ikke har erkendt "Satans dybder", som de påstår – til jer siger jeg: Jeg pålægger jer ingen yderligere byrde; 25 hold blot fast ved det, I har, indtil jeg kommer! 26 Og den, der sejrer og holder fast ved mine gerninger indtil enden, vil jeg give magt over hedningerne.

1 Kor 5, 1-13; Åb 2, 12-17; Åb 2, 18-29; Tit 3, 9-11; 3 Joh 1, 9-11

3.2.14 At forfølge sin egen fornøjelse dræber

Der er en tro, som er blevet os givet en gang for alle, og som frelser alle, der holder fast ved den. I centrum for denne tro står Jesus Kristus, vores eneste hersker og herre. Denne frelsende tro er imidlertid uforenelig med et udsvævende liv, der er rettet mod egen fornøjelse, misbruger Guds nåde, lever uden ærbødighed for ham og i sidste ende fører til Guds fordømmende dom.

At leve for sin egen fornøjelses skyld står i direkte modsætning til at leve for Gud. Den, der lever for Gud, udviser selvbeherskelse og kærlighed til Gud og andre. En tidligere troende, der begynder at leve et overdådigt og selvcentreret liv, er i Guds øjne åndeligt død – ligesom den fortabte søn var det for sin far, før han vendte om, eller som en menighed, der ikke bærer frugt for Gud og ikke længere lever i Kristi gerninger.

Kun den, der vågner op i tide og vender om fra denne åndelige dødssøvn, vil finde nyt liv i armene på den far, der løber ham i møde. Hvis han forbliver i denne omvendelse, vil intet uheld kunne overraske eller overvælde ham.

Apg 24, 25 Meng

Men da Paulus talte om retfærdighed, afholdenhed og den kommende dom (), blev Felix urolig og sagde: »Denne gang kan du gå! Når jeg (senere) har tid, vil jeg lade dig kalde igen.«

Jud 1, 4 Sl

4 For der er sneget sig nogle mennesker ind, som for længst er blevet optegnet til denne dom, ugudelige mennesker, som misbruger vores Guds nåde til utugt og fornægter Gud, den eneste hersker, og vores Herre Jesus Kristus.

1 Tim 5, 5-6 Meng

5 En ægte og ensom enke har sat sin håb til Gud og bliver ved med at bede og bede dag og nat; 6 men en lystig enke er levende død.

Apg 24, 25; 1 Tim 5, 6; Jud 1, 3-4; 2 Petr 1, 3-11; Luk 10, 27; Luk 15, 32; Mark 4, 19; Åb 3, 1-3; Luk 5, 23-24; Ef 2, 5; Luk 15, 20; 1 Thess 5, 4-5

3.2.15 Den, der fornægter Jesus eller gennem sine handlinger fornægter troen på ham, vil Jesus ikke kende ved himlens port.

Jesus retter en alvorlig advarsel til sine disciple om at frygte den, der kan overgive både sjæl og legeme til fortabelse i helvede. Disse ord gælder udtrykkeligt Jesu efterfølgere. Den, der som discipel bekender sig til Jesus med ord og handlinger – selv til døden – vil blive frelst for evigt. Men den, der fornægter Jesus for mennesker med ord eller handlinger, vil gå fortabt.

Mt 10, 28-33 Meng

28 Frygt ikke dem, der kan dræbe kroppen, men ikke sjælen; frygt snarere ham, der har magt til at fortabe både sjæl og krop i helvede! ... 32 Enhver, der bekender sig til mig for mennesker, vil jeg også bekende

mig til for min himmelske Fader; 33 men den, der fornægter mig for mennesker, vil jeg også fornægte for min himmelske Fader.

2 Tim 2, 12 Slt

12 Hvis vi holder ud, skal vi også regere med ham; hvis vi fornægter ham, vil han også fornægte os.

1 Tim 5, 8 Slt

8 Men hvis nogen ikke sørger for sine egne, især for sine husfæller, har han fornægtet troen og er værre end en vantro.

*Mt 10, 28-33; 2 Tim 2, 12; 1 Tim 5, 8; 1 Joh 4, 2-3; 1 Joh 4, 15;
Åb 12, 11*

3.2.16 Den, der lukker sig for Guds ord, lukker sig for Guds nåde og dørene til evigheden

Det er vejen til at vende sig bort fra Gud og miste den evige frelse: **at lukke sig for Guds ord**, gøre oprør mod Gud, give plads til vantro, udfordre Gud, synde og vække Guds vrede, sætte Guds tålmodighed på prøve, selvom man hele tiden ser hans mirakler, lade sig vildlede af sin egen vilje, ikke forstå, hvilke veje Gud vil lede os ad, vende sig bort fra den levende Gud, nægte at adlyde Gud, falde for syndens bedrag og blive hård. Vi skal beskytte os mod denne vej og sammen passe på, at vi ikke går den vej, at vi giver plads til vantro gennem indre oprør og vender os bort fra den levende Gud. Det gør vi ved at formane hinanden hver dag, så længe det stadig er "i dag" i dette liv og ikke "evigt" i himlen. For vi tilhører virkelig Messias og har del i alt, hvad der tilhører ham – forudsat at vi med al beslutsomhed holder fast i den tillid, vi havde i begyndelsen, indtil vi kommer til himlen.

Hebr 3, 7-14 Meng

7 Derfor gælder det hellige Ånds ord for os: »I dag, når I hører hans røst, 8 så forhærd ikke jeres hjerter, som (det skete) ved bitterheden på prøvelsens dag i ørkenen, 9 hvor jeres fædre satte mig på prøve, og dog havde de set mine gerninger i fyrré år. 10 Derfor blev jeg vred på denne slægt og sagde: »De vandrer altid vildt med deres hjerte!« Men de kendte ikke mine veje, 11 så jeg svor i min vrede: »De skal aldrig komme

ind i min hvile!« 12 Pas på, kære brødre, at der ikke viser sig et ondt hjerte af vantro i nogen af jer, som falder fra den levende Gud! 13 Men forman hinanden hver dag, så længe »i dag« stadig gælder, for at ingen af jer skal blive forhærdet af syndens bedrag.

Luk 13, 27 Sl

27 Og han vil svare: Jeg siger jer: Jeg ved ikke, hvor I kommer fra; vik alle bort fra mig, I ugerningsmænd!

1 Sam 15, 23 Sl

23 For ulydighed er [som] synden ved spådom, og genstridighed er [som] afgudsdyrkelse og afgudsdyrkelse. Fordi du nu har forkastet Herrens ord, har han forkastet dig.

Hebr 3, 7-14; Luk 13, 27; 1 Sam 15, 23; Apg 7, 51; Joh 5, 39-40

3.2.17 Utro, ægteskabsbrydere, tvetydige, venner af verden er Guds fjender og vil brænde i den evige ild

Utro, åndelige ægteskabsbrydere mod Gud, venner af verden og dermed **Guds fjender** kan både være blandt lytterne til et brev i menigheden og vedrøre menigheden selv, hvis den udvikler sig i denne retning. Den, der lever så uomvendt, kan ikke længere kaldes bror eller søster, men bliver kendetegnet ved sin synd. Dette afslører sådanne personers **fortabelse**, hvis de ikke **omvender sig**.

Utro, åndelige ægteskabsbrydere, venner af verden og tvetydige mennesker må omvende sig for at kunne komme tæt på Gud igen, som de har fjernet sig livsfarligt langt fra. Uanset om en person, der allerede kendte Gud, er afvejet fra ham, eller om han aldrig har gjort sand omvendelse, forbliver vejen til livet den samme:

- **Ydmygt erkende sin egen tilstand**, sørge og græde og bekende den for Gud.
- **Underordne sig Gud.**
- **Modstå djævelen.**
- **Komme tæt på Gud.**
- **Rense sig som synder (vaske hænder).**

- **Rense hjertet for splittelse.**

Den, der følger denne vej, vil opleve, hvordan Gud nærmer sig ham og ophøjer ham.

Jak 4, 1-4 Meng

1 Hvor kommer stridighederne og uenighederne blandt jer fra? Er det ikke fra jeres begær, der kæmper i jeres lemmer? 2 I begærer – og får dog ikke det, I ønsker; I myrder og er misundelige, uden at jeres ønsker bliver opfyldt; I lever i stridigheder og uenigheder og får dog ikke det, I ønsker, fordi I ikke beder; 3 I beder vel, men I modtager intet, fordi I beder med onde hensigter, nemlig for at (det, I beder om) igen kan gennemføres i jeres begær. 4 I gudløse sjæle! Ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab mod Gud? Den, der vil være verdens ven, viser sig at være Guds fjende.

Jak 4, 5-10 Meng

5 Eller tror I, at Skriften taler tomt, når den siger: »Den Ånd, som har taget bolig i os, har et jaloux begær«? 6 Men så meget rigere er den nåde, han skænker. Derfor står der: »Gud modstår de hovmodige, men de ydmyge skænker han nåde.« 7 Underord jer derfor Gud og modstå djævelen, så vil han flygte fra jer. 8 Nærmer jer Gud, så vil han nærme sig jer; rens jeres hænder, I syndere, og hellig jeres hjerter, I dobbeltsindede! 9 Føl jeres elendighed, sørge og græde! Lad jeres latter blive til sorg og jeres glæde til bedrøvelse! 10 Ydmyg jer for Herren, så vil han ophøje jer!

1 Joh 2, 15-17 Meng

15 Elsk ikke verden eller det, der er i verden! Hvis nogen elsker verden, er kærligheden til Faderen ikke i ham. 16 For alt, hvad der er i verden, kødelig lyst, øjens lyst og stolthed, kommer ikke fra Faderen, men fra verden. 17 Og verden forgår med sin lyst, men den, der gør Guds vilje, bliver til evig tid.

2 Tim 4, 10 Slt

10 For Demas har forladt mig, fordi han har fået kærlighed til den nuværende verden, og er draget til Thessaloniki, Crescens til Galatien, Titus til Dalmatien.

Jak 4, 1-4; Jak 4, 5-10; 1 Joh 2, 17; Rom 5, 10; Luk 19, 27; 1 Joh 2, 15-17;
2 Tim 4, 10; Matt 18, 7; 2 Petr 2, 20

3.2.18 Den, der bliver ubarmhjertig, mister Gud

Guds ord retter hårde ord til Kristus-troende og fromme:

Gud vil dømme dem, der har opnået barmhjertighed gennem evangeliet, men alligevel selv har været ubarmhjertige over for andre, og dermed dømme dem til evig fortabelse. Men den, der udøver barmhjertighed, ligesom han selv har modtaget barmhjertighed fra Gud, er uantastelig i dommen, hvor det drejer sig om hans frelse.

Jak 2, 12-13 Meng

12 Tal og handle som mennesker, der (engang) skal dømmes efter loven om frihed (). 13 For dommen er ubarmhjertig mod den, der ikke har udvist barmhjertighed, men barmhjertighed kan prale sig mod dommen.

Mt 25, 34-35 Meng

»Kom her, I min Faders velsignede! Modtag det rige, som er forberedt for jer siden verdens grundlæggelse. 35 For jeg var sulten, og I gav mig mad;

»Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, der er forberedt for djævelen og hans engle! 42 For jeg var sulten, men I gav mig ikke mad ... 46 Og disse skal gå til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.«

Mt 18, 32-35 Meng

Da lod hans herre ham kalde til sig og sagde til ham: »Du onde tjener! Jeg har eftergivet dig hele den gæld, fordi du bad mig om det; 33 skulle du da ikke også have vist barmhjertighed mod din medtjener, som jeg har vist barmhjertighed mod dig?« 34 Og fuld af vrede overgav hans herre ham til torturbødlerne, indtil han havde betalt hele sin gæld. 35 På samme måde vil min himmelske Fader gøre med jer, hvis I ikke hver især fra hjertet tilgiver jeres brødre.«

Jak 2, 12-13; Mt 25, 34-35; Mt 18, 32-35; Mt 23, 23; Lk 10, 36-37

3.2.19 Elsk denne verden og dø!

Den, der med sit hjerte hænger ved denne verden og ikke ved Kristus, er ikke frelst, uanset om han var det før eller aldrig har været det.

Jesus forudsætter udtrykkeligt, at hans disciple adskiller sig fra verden og er anderledes i forhold til verden. Det er kendetegnet på sande disciple. Den, der lever i overensstemmelse med verden, kan ikke være en ægte discipel af Jesus og dermed heller ikke blive frelst.

Guds vilje og kærlighed til Gud bliver af Johannes fremstillet i kontrast til kærlighed til verden. Og Johannes taler til dem, der allerede tror på Kristus. Kun den, der elsker Gud og gør, hvad Gud vil, bliver og lever i evigheden. Alt, hvad der hører til verden og er ét med verden, vil forsvinde. Johannes formaner sine læsere kærligt, men med al konsekvens, til ikke at afvige fra en vej, hvor de kommer til at elske verden – med den konsekvens, at de ikke bliver og lever i evigheden.

Derudover er det de halvhjertede tilhængere af Jesus, der lader deres hverdagssorgen eller fristelserne ved et smukt og behageligt liv i denne verden få overtaget, så der i sidste ende ikke kommer noget positivt ud af deres liv for Gud. De lever på en måde, så de ikke bærer frugt for Gud og derfor vil gå fortabt – med vægt på "gå".

Joh 15, 18-19 Meng

18 »Hvis verden hader jer, så tænk på, at den har hadet mig endnu mere end jer! 19 Hvis I var af verden, ville verden elske jer som sin ejendom; men fordi I ikke er af verden, men jeg har udvalgt jer fra verden, derfor hader verden jer.

1 Joh 2, 15-17 Meng

5 Elsk ikke verden eller det, der er i verden! Hvis nogen elsker verden, er kærligheden til Faderen ikke i ham; 16 for alt, hvad der er af verden, kødelig lyst og øjens lyst og stolthed, kommer ikke fra Faderen, men fra verden; 17 og verden forgår med sin lyst; men den, der gør Guds vilje, bliver til evig tid.

2 Tim 4, 10 Slt

10 For Demas har forladt mig, fordi han har fået kærlighed til den

nuværende verden, og er draget til Thessaloniki, Crescens til Galatien, Titus til Dalmatien.

Mt 13, 18-23; 1 Joh 2, 15-17; 2 Tim 4, 10; 1 Joh 5, 4-5; Mt 13, 22; Joh 17,16

3.2.20 Den, der falder i åndelig søvn (igen) og ikke våger, vil vågne op uden for himlen, når det er for sent

Den, der med tiden ikke længere lever efter evangeliet og ikke længere følger Jesus med gerninger, der er hans kald værdige og ærer Jesus, som i begyndelsen af sit trosliv, men som slækker på sine gerninger og besudler sig med denne verdens travlhed og ikke renser sig igen, sover i Jesu øjne en farlig dødssøvn, ja, er død i Jesu øjne. Og den, der er død, har ikke længere evigt liv. Det bekræfter Jesus gennem sin advarsel og gennem sin opfordring til omvendelse med løfte. Advarslen om at komme over menigheden som en tyv henviser i Skriften altid til dem, der endeligt går fortabt ved Jesu genkomst. Og løftet efter omvendelse fra dødssøvnen er, at de omvendtes navne IKKE slettes fra livets bog – hvilken nåde. Men den, der ikke omvender sig fra sin dødssøvn som – tidligere – efterfølger af Kristus, vil en dag ikke længere stå i livets bog, når han står foran Gud. Men den, der gennem sit liv viser sig værdig til det evige liv, tilstår Jesus det evige liv.

1 Thess 5, 2-11 Meng

2 I ved jo selv udmærket, at Herrens dag kommer som en tyv om natten.

3 Når de siger: »Nu er der fred og sikkerhed«, så rammer undergangen dem pludselig som vernerne en gravid kvinde, og de vil bestemt ikke undslippe.

4 Men I, kære brødre, skal ikke leve i mørke, så Herrens dag kan overraske jer som en tyv. 5 For I er alle lysets børn og dagens børn.

Vi har intet at gøre med natten og mørket. 6 Lad os derfor ikke sove som de andre, men være vågne og ædru!

7 For de, der sover, sover om natten, og de, der beruser sig, er fulde om natten; 8 men vi, som

tilhører dagen, vil være ædru, iklædt troens og kærlighedens rustning og med håbets hjelm om frelse; 9 For Gud har ikke bestemt os til vrede,

men til at opnå frelse gennem vor Herre Jesus Kristus, 10 som døde for os, for at vi, hvad enten vi våger eller sover, skal leve sammen med ham.

11 Derfor skal I formane hinanden og opbygge hinanden, som I jo også gør!

Åb 3, 1-6 Meng

1 »Og skriv til englen for menigheden i Sardes: Så siger han, som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg kender dine gerninger: Du har ry for at leve, men du er død. 2 Vågn op og styrk de resterende (menighedsmedlemmer), som var tæt på at dø! For jeg har ikke fundet dine gerninger fuldkomne foran min Gud. 3 Husk derfor, hvordan du har modtaget og hørt (frelsesbudskabet eller: det frelse), hold fast ved det og vend om! Men hvis du ikke vil være vågen, vil jeg komme som en tyv, og du skal bestemt ikke vide, på hvilket tidspunkt jeg kommer over dig. 4 Du har dog nogle navne i Sardes, som ikke har besmittet deres klæder; de skal gå med mig i hvide klæder, for de er det værdige. 5 Den, der sejrer, skal blive klædt i hvide klæder, og jeg vil aldrig slette hans navn ud af livets bog og vil bekende hans navn for min Fader og for hans engle. 6 Den, der har ører, lad ham høre, hvad Ånden siger til menighederne.

Mt 24, 37-51 Meng

40 Da vil to (mænd) være på marken: den ene vil blive taget, den anden efterladt; 41 to (kvinder) vil male (sammen) ved håndmøllen: den ene vil blive taget, den anden efterladt. 42 Vær derfor vågne, for I ved ikke, på hvilken dag Herren kommer. 43 Men dette skal I forstå: Hvis husets herre vidste, på hvilket tidspunkt om natten tyven kommer, ville han holde sig vågen og ikke lade nogen bryde ind i sit hus. 44 Derfor skal også I være rede, for Menneskesønnen kommer på et tidspunkt, hvor I ikke venter det."

1 Thess 5, 2-11; Åb 3, 1-6; Mt 24, 37-51; Ef 5, 11; Mt 24, 37-51; Mt 24, 43-51; Lk 21, 29-36; Ef 5, 11; 1 Petr 5, 8

3.2.21 Åndelig dovenskab er en bror til fordærv og fører uundgåeligt til døden

Dovenskab er en bror til fortabelse, og den, der er doven, betragtes i Guds øjne som ond og bliver fordømt. Det modsatte af dovenskab er

flid, og enhver åndelig fremgang afhænger af, at man trofast og aktivt bruger de goder, Gud har betroet os. De flittige på vej til himlen bliver bevaret og kommer sikkert frem.

Men den, der ikke arbejder flittigt for Herren, er blind, kortsynet og har glemmt renselsen fra sine tidligere synder. Men flid i tjenesten for Herren er ikke en selvfølge. Vi er alle i fare for at blive trætte og miste vores hengivenhed. Den store fare ligger i dovenskaben, der fjerner os fra en levende tro og tjeneste. Den, der bliver doven og lat, begiver sig ud på en vej, der sætter et spørgsmålstegn ved indgangen til det evige liv.

Mt 25, 14-30 Meng

Godt, du gode og trofaste tjener! Du har været trofast i det små, jeg vil sætte dig over det store: gå ind til din Herres festmåltid! ... Du onde og dovne tjener! ... 28 Tag nu talentet fra ham og giv det til ham, der har de ti talenter. ... 30 Men den ubrugelige tjener skal I kaste ud i mørket udenfor! Der vil være høj gråd og tænders gnidsel.

2 Petr 1, 10 Slt

10 Derfor, brødre, stræb så meget desto mere efter at gøre jeres kald og udvælgelse fast, for hvis I gør disse ting, vil I aldrig falde.

Hebr 4, 11 Slt

11 11 Lad os derfor stræbe ivrigt [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo græsk – flittigt arbejde; udvise flid] efter at komme ind i den hvile, der er forbeholdt os, som er skrevet om i, for at ingen skal falde som et eksempel på vantro.

Mt 25, 14-30; 2 Petr 1, 5-10; Mt 25, 22-30; Rom 12, 11; 2 Petr 3, 14; Hebr 4, 9-11; Hebr 6, 11-12; Lk 8, 15 Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; Mt 7, 19; Åb 3, 19

3.2.22 Vejen til tab af frelsen går snigende: Forstadier og slutstadier ved hjælp af eksemplet med ordsynder

Alle ordsynder har deres oprindelse i hjertet. Ordsynder bedrøver Helligånden – og vi er kaldet til at våge over, at der ikke opstår en

holdning i os, der er i modstrid med evangeliet og vores stilling i Kristus og på lang sigt berøver os frelsen.

At elske vores brødre og søstre er Jesu nye og højeste bud sammen med at elske Jesus. Og det er uforeneligt med nedsættende tanker eller respektløse bemærkninger om vores brødre og søstre.

Allerede det at klage over brødre og søstre bringer Guds dom over os i dette liv. Ved at klage over brødre og søstre mister vi måske ikke straks vores frelse – men vi begiver os ud på det første farlige forstadium af denne dødbringende vej.

Jesus kender tre former for forkerte og hovmodige verbale domme over troende brødre og søstre. Kun den sidste form er evigt dødelig – men de forudgående stadier fører dertil og hører hjemme for en åndelig jordisk domstol. Hos Jakobus lærer vi, at Jesus selv snart vil udøve denne jordiske dom, hvis vi ikke holder op med vores dårlige opførsel over for vores brødre og søstre og omvender os. Lad os derfor ikke sukke over vores brødre og søstre, men velsigne dem. Må vi være så kloge, ellers vil vores Herre dømme os allerede i dette liv, og i evigheden vil vi miste den løn, der var tiltænkt os for vores kærlighed til vores brødre og søstre.

Ef 4, 20-32 Meng

29 Lad ingen dårlig tale komme ud af jeres mund, men kun sådan, som er til opbyggelse, hvor det er nødvendigt, så den kan være til velsignelse for dem, der hører den. 30 Og bedrøv ikke Guds Hellige Ånd, som I er beseglet med til forløsningens dag. 31 Al bitterhed, al vrede og al harme, al råben og smæden skal fjernes fra jeres midte, ja, al ondskab. 32 Vær snarere venlige og hjertelige mod hinanden og tilgiv hinanden, ligesom Gud i Kristus har tilgivet jer!

Mt 5, 22 Slt

22 Men jeg siger jer: Enhver, der uden grund bliver vred på sin bror, skal dømmes. Men den, der siger til sin bror: Raka!, skal dømmes af det højeste råd. Men den, der siger: Din tåbe!, skal dømmes af helvedes ild.

Jak 5, 9 Sl

9 Broder, klag ikke over hinanden, for at I ikke skal dømmes; se, dommeren står for døren!

Ef 4, 20-32; Mt 5, 22-25; 1 Joh 3, 15; Jak 5, 9-12; Mt 12, 34; Joh 13, 34; 1 Petr 1, 22; Jakobus 3, 1-12; Jak 4, 11-12

3.2.23 Tvivl: Kampen om din sjæl er brudt ud

Den evige ild griber allerede grådigt fat i dem, **der tvivler på troen**. Og ikke kun dem, der tvivler på en underordnet tros sandhed, men dem, der tvivler på den grundlæggende sandhed om deres frelse gennem Guds kærlighed og Jesu Kristi offer for deres frelse. Dem tilkommer vores fulde medfølelse og barmhjertighed. Vi er og forbliver selv kun frelst af nåde og ikke gennem vores egne handlinger. Det kunne også gå os som dem. Derfor skal, må og bør vi også møde alle, der gennem tvivl er i fare for deres frelse, med kærlighed og barmhjertig omsorg – for så vidt muligt at redde dem ud af ilden og samtidig ikke selv falde.

Modgiften mod tvivl er tro til det sidste, som vores store forbillede Jesus, som vores fader Abraham og som troens forbilleder fra Hebr 11 og som Paulus, Guds forbillede i troen for alle mennesker.

Ifølge Skriften er lidelse den største prøvelse for (vores) tro. At tro, at en kærlig og nådig Gud kan tillade lidelse. At Gud kan tillade lidelse for Jesus selv, for mig og for andre. Det er en stor udfordring for os, der følger Jesus, når vi glemmer, at Gud som skaber ikke kun må tillade lidelse, men som frelser og redder altid kun vil tillade lidelse i sine børns liv af kærlighed og bruge den til deres bedste – og at de retfærdige må lide meget, mens mange ugudelige har det så godt.

Kun den, der er villig til at lide og i stand til at lide, er i stand til at tro og overvinde sine tvivl. Og kun den, der – gennem visheden om, at Gud elsker ham til det sidste – tror, vil se Gud i evigheden. Derfor stiller Jesus så høje krav til sine disciple, hvad angår evnen til at lide: Kun den, der dagligt tager sit kors på sig og ikke elsker sit (eget) liv til døden, er værdig til at være Jesu discipel, og kun de har løftet om evigt liv.

På vejen kan og vil vi sandsynligvis alle komme til at snuble. Den største af kvinder fødte mennesker og den største profet Johannes Døberen kendte til tvivl, da han led. I lidelsen kan vi miste troen på Jesus. Men netop midt i vores lidelse vil Jesus søge og finde os og give os en møde med ham og med livets ord. Faktisk er et møde med Gud selv og/eller Guds ord – også gennem opmuntring fra vores trosfæller – det eneste og bedste middel, der kan helbrede vores tvivl og forhindre os i at vende os bort fra Gud.

For (kun) den, der overvinder sin tvivl og ikke på lang sigt mister troen på Jesus og hans handlinger over for os, vil blive salig.

Således opmuntrer Jesus sin største tjener, Johannes Døberen, i fængslet. Og han stoler på, at han selv, på baggrund af det, han ved om Jesus og hører og finder bekræftet i Guds ord, vil (gen)finde en tro, der er salig og vil blive salig.

Jesus selv kendte, om ikke bogstaveligt talt tvivl, så dog det pinefulde spørgsmål *"Hvorfor, Fader?"*, da han var i sin dybeste lidelse.

Og Faderen pålagde ham det – og førte Jesus gennem den mørke dal til lyset.

Smertefulde oplevelser og tvivl er store muligheder for os til at vokse i troen. Gud har endda lovet os lidelse. Men Guds mål bagved er altid, at vi gennem smertefulde oplevelser modnes og bliver stærke i troen – gennem alle troens kampe og tvivl.

I sidste ende stærkere, mere strålende og smukkere, når han er prøvet i tro, lidelse og tvivl.

Mt 11, 2-11 Meng

2 Men da Johannes i fængslet hørte om Kristi gerninger, sendte han sine disciple med en besked til ham 3 og lod ham spørge: »Er det dig, der skal komme, eller skal vi vente på en anden?«

4 Jesus svarede dem: »Gå hen og fortæl Johannes, hvad I hører og ser: 6 og salig er den, der ikke tager anstød af mig!«

11 Sandelig siger jeg jer: Blandt dem, der er født af kvinder, er der ingen, der er større end Johannes Døberen.

Jud 1, 22-23 Meng

22 Og hav medlidenhed med dem, der er i tvivl: 23 red dem ud af ilden og frels dem!

1 Petr 1, 7 Slå

7 for at jeres tro (som er meget mere værdifuld end det forgængelige guld, der alligevel prøves i ilden) må blive til pris, ære og herlighed ved Jesu Kristi åbenbarelse.

Mt 11, 2-11; Mt 28, 17; Jud 1, 22-23; Rom 4, 20-25; Lk 24, 36-49; Salme 73; Lk 9, 23-24; Rom 8, 28; Rom 8, 31-39; Hebr 10, 38-39; Joh 15, 20-27; Joh 16, 1; 1 Petr 1 7; 2 Tim 4, 7-8; Joh 20, 27; Hiob 34, 7-12; Job 42, 1-6; Hebr 11; 1 Tim 1, 16; Mt 8, 10-12; Ef 2, 8; Mk 16, 16

3.2.24 Den, der besudler sig selv uden at rense sig igen, vil blive udslettet fra Guds folk

At være uren for Gud betyder at være død.

At blive rensat af Gud betyder at komme til live.

At besmitte sig igen i denne verden og IKKE rense sig betyder at være endnu mere død end før sin omvendelse.

En efterfølger af Kristus, der ikke følger en konstant vej til renselse, går på den forkerte vej og vil ikke komme i himlen uden omvendelse og renselse.

Åb 3, 1-6 Meng

Du har ry for at leve, men du er død. ... 4 Men du har nogle i Sardes, som ikke har besmittet deres klæder; de skal gå med mig i hvide klæder, for de er det værdige. 5 Den, der sejrer, skal klædes i hvide klæder, og jeg vil aldrig slette hans navn ud af livets bog og vil bekende hans navn for min Fader og for hans engle.

1 Joh 1, 9 Meng

*9 Men hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og **renser os fra al uretfærdighed.***

1 Joh 3, 2-3 Meng

2 For vi skal se ham, som han er. 3 Og enhver, der sætter sin håb til ham, renser sig, ligesom han (også) er ren.

4 Mos 19, 20 Meng

Men hvis nogen bliver uren og **ikke** renser sig, skal en sådan person udstødes **af** menigheden, for han har **besmittet** Herrens helligdom og er **ikke** blevet sprængt med renselsesvandet: han er uren.

2 Peter 2,20-22 Meng

20 For hvis de, efter at have undsluppet **verdens urenheder** ved kendskabet til Herren og Frelseren Jesus Kristus, igen bliver viklet ind i dem og overvundet af dem, så er deres sidste tilstand blevet værre end den første.

Åb 3, 1-6; 1 Joh 1, 9; Jud 1, 22-23; 1 Joh 3, 3; Apg 15, 9; Ef 5, 26; Ef 5, 26; Joh 13, 10; Hebr 9, 22; 1 Joh 3, 3; 2 Kor 7, 1; Hebr 12, 14; Åb 3, 1-6; 4 Mos 19, 20; 2 Petrus 2,20-22; Åb 22, 10-15; 4 Mos 19, 20

3.2.25 At falde fra troen betyder at frivilligt kaste frelsen væk

At **falde** fra **Gud** eller **falde fra troen** er et udtryk, der ikke har nogen positiv betydning: Det samme udtryk bruges gennemgående i Skriften om mennesker, der var hos Gud, men som vendte sig fra ham, så de i sidste ende kun ventede død og fordømmelse – evig fordømmelse.

Es 66, 23-24 Meng

23 Og det skal ske, at hver måned ved nymåne og hver uge ved sabbatten skal alt kød samles for at tilbede for mit ansigt, siger Herren. 24 »De vil da også gå ud (af byen) og se ligene af de mennesker, der er faldet fra mig; for deres orm vil ikke dø, og deres ild vil ikke slukkes, og de vil være en vederstyggelighed for alt kød.«

Hebr 3, 12-19 Meng

12 Pas på, kære **brødre**, **at der ikke i nogen af jer viser sig et ondt hjerte af vantrø, der falder fra den levende Gud!** 13 Men forman hinanden hver dag, så længe det er »i dag«, for at ingen af jer skal blive

forhærdede af syndens bedrag. 14 For vi er blevet Kristi medarbejdere, hvis vi blot holder fast ved den oprindelige tro til det sidste.

Gal 1, 6-9 Meng

Jeg må undre mig over, at I så hurtigt falder fra ham, der har kaldet jer ved Kristi nåde, og vender jer til et andet frelsesbudskab. ... 8 Men selv om vi selv eller en engel fra himlen forkynder jer et andet frelsesbudskab end det, vi har forkyndt jer, så være han forbandet! 9 Som vi allerede har sagt tidligere, gentager jeg det nu igen: »Hvis nogen forkynder jer et andet frelsesbudskab end det, I har modtaget (af mig), så være han forbandet!«

2 Thess 2, 3 Meng

3 Lad jer ikke på nogen måde vildlede af nogen, for først skal frafaldet komme, og mennesket af lovløshed, fortabelsens søn, skal åbenbares.

Es 66, 24; Gal 1, 6-9; 2 Thess 2, 3; Hebr 3, 12-19; 2 Krøn 29, 3-11; Es 1, 28; Es 31, 6; Jer 2, 29; Jer 5,23; Ez 2, 3; Ez 6,9; Ez 20, 38; Hos 1, 2; Hos 6, 7; Hos 7, 13; Hos 9, 1; Zef 1, 1-6

3.2.26 Synden mod Helligånden og synden til døden – den, der frygter den, har ikke begået den

Ja, troende tilhængere af Jesus kan synde på en sådan måde, at de kommer til åndelig og dermed evig død.

Men fra Guds side står døren altid åben for omvendelse for alle, der er kommet på afveje. Det viser den gode hyrde os meget tydeligt.

Nej, det "umulige" ved at vende tilbage fra troen i Hebr 6, 6 er ikke begrundet i Gud. Den, der **ønsker at** vende tilbage til Gud, kan altid gøre det, og han eller hun vil finde åbne døre hos Gud og udløse en glædesfest i himlen.

Det "umulige" refererer til andre mennesker. Deres indre er sådan, at de ikke længere lader sig røre, forandre og bringe på den rette vej af åndelig nåde og kraft. De forbliver kølige og uforstående over for Guds ord og himlens kræfter.

Den gode nyhed er: Hvis vi har bare en smule frygt for at tilhøre disse mennesker, er vores omvendelse til frelsens vej ikke *"umulig"*. Den, der bekymrer sig om sit gode forhold til Gud, viser, at han er modtagelig for Guds ord. Og den gode hyrde vil igen og igen redde alle, der oprigtigt, svagt og hjælpeløst vender sig til ham. Den, der kommer til Jesus, vil han ikke støde bort.

Efter at Jakobus allerede har opmuntret os til at føre troende brødre og søstre, der er kommet på afveje, tilbage til Herren for at redde deres sjæl fra døden, og efter at Judas nærmest har opfordret os til med barmhjertig kærlighed at redde troende brødre og søstre, der tvivler, fra ilden, opmuntrer Johannes os her til at udføre den samme tjeneste gennem vores bøn. Og han vil give liv til de brødre og søstre, der ikke synder til døden. Og dem, der synder til døden, vil vi (må) genkende på, at de er døde for alle bønner, bønner og formaninger og kærlig opfølgning. Lad os tro på, at Gud vil lede os godt efter sit ord – for vi ved ikke (allerede nu), hvem der synder til døden. Og lad os bede for hver eneste vildfarende bror og hver eneste vildfarende søster, indtil Gud virkelig viser, at der er tale om en synd til døden. Hele Skriftens vidnesbyrd fortæller os, at vi altid kan og skal have håb for hvert menneske, indtil Gud gennem de nærmere omstændigheder eller gennem den åbenlyse forhærdning over for Helligåndens virke hos de pågældende personer viser os noget andet.

Luk 15, 7+10 Meng

Glæd jer med mig! For jeg har fundet min får, som var gået tabt. 7 Jeg siger jer: Ligeledes vil der være glæde i himlen over en eneste synder, der omvender sig.

Jak 5, 19-20 Meng

19 Mine brødre, hvis nogen af jer er kommet på afveje fra sandheden, og en anden bringer ham til omvendelse, 20 så skal han vide: Den, der bringer en synder til omvendelse fra hans vildfarelse, vil derved redde hans sjæl fra døden og dække over en mængde synder.

1 Joh 5, 16-18 Meng

16 Hvis nogen ser sin bror begå en synd, en synd, der ikke er til døden, skal han bede (for ham) og derved hjælpe ham til livet, nemlig dem, der

ikke synder til døden. Der er (nemlig) også en synd til døden; om denne siger jeg ikke, at man skal bede (for en sådan).

Luk 12, 10 Meng

10 »Og den, der taler et ord imod Menneskesønnen, skal finde tilgivelse; men den, der begår blasfemi imod Helligånden, skal ikke finde tilgivelse.

Hebr 6, 6 SlT

[For det er umuligt ...] og som [alligevel] er faldet fra, at forny dem til omvendelse , da de for sig selv igen korsfæster Guds Søn og gør ham til spot!

Luk 12, 10; Hebr 6, 4-6; 1 Joh 5, 16-18; Luk 15, 11-32; Luk 15, 7+10; Joh 6, 37; Jak 5, 19-20; Jud 1, 22-23; Hebr 6, 4-12

3.2.27 Hvis andre mister deres frelse gennem mig, risikerer jeg selv at miste min frelse

For at mennesker kan blive åbne for troen, tage imod Jesus som deres frelser og forblive hos Jesus og blive endeligt frelst, er også mit livsvitnesbyrd afgørende. Et liv, der ærer Gud og ikke forleder nogen til synd, bidrager til at styrke andre i troen.

Jesus gør det imidlertid utvetydigt klart, at også vi troende kan blive så skyldige over for andre, især over for troende brødre og søstre, at vi selv falder under Guds fordømmelsesdom. Dette er især tilfældet, når vi forleder andre til at handle imod deres samvittighed, til at synde eller til at falde fra troen. Vores livsstil pålægger os derfor et stort ansvar over for Gud og over for andre.

Mt 18, 6 SlT

6 Men den, der forarger en af disse små, som tror på mig, for ham ville det være bedre, at der blev hængt en stor møllesten om hans hals og han blev kastet i havets dyb.

1 Kor 3, 17 SlT

Gud vil ødelægge enhver, der ødelægger Guds tempel, for Guds tempel er helligt – og det er I!

1 Kor 10, 31-33 Meng

31 Nuvel: om I spiser eller drikker eller gør noget andet, så gør alt til Guds ære! 32 Giv hverken jøderne eller grækerne eller Guds menighed anledning til anstød, 33 ligesom jeg i alle henseender lever for at behage alle, idet jeg ikke søger min egen fordel, men de manges, for at de kan blive frelst.

Joh 13, 35 Slt

35 Ved dette skal alle kende, at I er mine disciple, hvis I har kærlighed til hinanden.

1 Kor 10, 31-33; Mt 18, 1-17; Joh 13, 35

3.2.28 Forbandet være den, der ikke elsker Herren!

Den, der principielt og/eller efter sin egen frelse ikke elsker Herren, står eller kommer under forbandelsen af fortabelse.

For at elske Herren betyder at følge hans bud. Den, der følger Jesu ord, elsker Jesus. Den, der ikke følger Jesu ord, elsker ikke Herren.

Men er kærlighed ikke noget, man ikke kan tvinge og købe, og er vi ikke frie til at elske, hvem vi vil?

Ikke når det drejer sig om Gud. Gennem Guds nåde og Helligånden kan alle mennesker, der virkelig er genfødte, elske Gud. Og de har al mulig grund til det: Frelst fra deres skyld og synder gennem Jesus, der gav sit liv for dem, får lov til at erkende og opleve Faderens kærlighed, lære Gud at kende som skaberen, giveren af alle gode gaver og giveren af et levende håb, som lader ALLE ting i vores liv tjene det bedste og har givet os alt, hvad han kunne give, med Jesus, og har givet os de største og mest dyrebare løfter. Bør vi ikke elske denne vidunderlige Herre og Gud af hele vores hjerte? Den, der ikke elsker denne herlige Gud af kærlighed, misbruger hans kærlighed og nåde og vil gå til grunde.

Ja, det er ikke svært at elske Herren:

For Gud er

- din skaber – uden ham ville du ikke eksistere
- giveren af alle gode gaver, uanset om du har fortjent dem eller ej
- den, der elsker dig
- Herren, der elsker dig så meget, at han påtog sig den værste død for dig
- den, der leder alt i dit liv til det bedste, så du får en fantastisk evighed

Ikke at elske Herren ville være det samme som at foragte og foragte min redder, der reddede mig ud af det brændende Twin Tower den 11. september og selv omkom i forsøget. Det ville være det samme som at spytte bloddonoren, der gennem sin bloddonation gjorde det muligt for mig at leve videre, i ansigtet og give ham en på kassen.

Derfor: Den, der ikke elsker Herren, som elskede ham SÅ meget, skal være forbandet, siger Skriften.

1 Kor 16, 22 Meng

22 Den, der ikke elsker Herren, skal være forbandet! Maranatha!

Jak 1, 12 Meng

12 Salig er den mand, der udholder fristelsen! For når han har bestået prøven, vil han modtage livet som en sejrskrans, som han har lovet dem, der elsker ham.

Joh 14, 23-24 Meng

»Hvis nogen elsker mig, vil han holde mine ord, og min Fader vil elske ham, og vi vil komme til ham og tage bolig hos ham. 24 Den, der ikke elsker mig, holder heller ikke mine ord.

1 Joh 3, 14 Meng

Den, der ikke elsker, forbliver i døden.

Åb 2, 4-7 Meng

4 Men jeg har at bebrejde dig, at du har forladt din første kærlighed. 5

Så husk, hvorfra du er faldet, og vend om og gør dine første gerninger igen! Ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra sin plads, hvis du ikke vender om. ... 7 Den, der sejrer, vil jeg give at spise af livets træ, som står i Guds paradis.

1 Kor 16, 22; Joh 14, 23-24; 1 Joh 3, 14; Åb 2, 4-7; Jak 1, 12; Joh 14, 23-24

3.2.29 Sammenfatning: På hvilke måder kan vi falde fra Gud, komme væk fra ham og miste vores frelse?

Her er en – ikke udtømmende – liste over nogle ord/måder, hvorpå vi kan falde fra Gud og dermed miste vores frelse:

- *falde fra troen 1 Tim 4, 1*
- *at miste sin gode samvittighed og lide skibbrud i troen 1 Tim 1, 19*
- *lytte til vildledende ånder og dæmoners lære 1 Tim 4, 1*
- *vige tilbage til fortabelse Hebr 10, 39*
- *vige fra sandheden Jak 5, 19*
- *synde til døden 1 Joh 5, 16*
- *bliver til søster- og brorhader og -morder 1 Joh 3, 15*
- *synde mod Helligånden Mk 3, 29*
- *ikke gøre, hvad Jesus siger Luk 6, 46-49*
- *at give en af disse små, der tror på Jesus, anledning til at synde Mt 18, 6*
- *lade sig forføre af sit øje, sin hånd eller sin fod til det onde Mt 18, 7-9*
- *at være kommet til troen forgæves 1 Kor 15, 2; Gal 3, 4; Fil 2, 16*
- *udslettes af livets bog Åb 3, 5*
- *miste Kristus 1 Kor 15, 18*
- *falde fra nåden Gal 5, 4*
- *drive forbi målet Hebr 2, 1*
- *fjerne sejrskransen Kol 2, 18*
- *ikke forblive i Jesus Joh 15, 6*
- *ikke holde fast ved livets ord Fil 2, 16*

- *vende tilbage til svage og fattige elementer [i verden] for at tjene dem Gal 4, 9*
- *lade Satan fylde sit hjerte og lyve for Helligånden Apg 5, 3*
- *bliver en gudsfornægtende 1 Thess 4, 8*
- *ikke have evigt liv i sig Joh 5, 38*
- *at lade sig berøve kampens præmie Kol 2, 18*
- *Tage anstød af Jesus / blive vildledt af Jesus Luk 7, 23*
- *ikke længere gå med Jesus, ikke længere følge Jesus Joh 6, 66*

3.2.30 Sammenfatning: Vejen for "kødet" væk fra frelse til dom og fortabelse

Guds nåde – en gave, der ikke må foragtes

Gud har i sin uendelige kærlighed kaldet os og frelst os ved Jesus Kristus af ren nåde. Men denne nåde er ikke en fripas til at fortsætte i et liv i kødet. Den, der hengiver sig til synden, elsker verden eller udvander evangeliet, foragter ikke kun Guds kærlighed, men misbruger den og sætter sin egen frelse på spil. Sande disciple af Jesus forbliver i hans nåde, holder fast ved ham og lader sig forvandle af hans Ånd.

Den dødelige fare ved at glemme Guds nåde

Vores tro og vores tjeneste for Kristus er ikke forgæves – så længe vi holder fast ved dem. Men den, der vender sig bort fra det sande evangelium eller lever et liv uden omvendelse, modtager Guds nåde forgæves. Skriften advarer indtrængende mod at glemme Guds kærlighed og nåde og falde tilbage i kødet. En tro uden vedvarende renselse og helliggørelse er død.

Den, der bevidst hengiver sig til synden og ikke omvender sig, viser, at han ikke værdsætter Guds nåde. Jesus har frelst os, men han forventer, at vi bliver i ham. Den, der ikke lader sig lede af Guds Ånd, men vælger kødet, afviser i sidste ende den kærlighed, der engang frelste ham.

Den alvorlige advarsel: Lunkhed og bevidst synd adskiller os fra Gud

Det er muligt at begynde med Jesus, men ikke nå målet. Den, der bliver lunken og ikke omvender sig, bliver udspyt af Jesus. At følge Jesus

kræver årvågenhed og standhaftighed, især i prøvelsens stunder. Den, der vender sig mod verden, følger den og ignorerer Guds bud, foragter den kærlighed, som han blev frelst gennem, og risikerer sin frelse.

Særligt dødelig er bevidst, vedvarende synd. Den, der ikke er rede til at bryde med sit gamle liv, den, der skubber Gud og hans bud i baggrunden, vil en dag opdage, at han har fjernet sig selv fra Guds nåde. Den kærlighed, der engang frelste ham, blev tilsidesat og til sidst misbrugt. Jesus har ingen fællesskab med dem, der lever i bevidst oprør mod ham.

Den sande løn: Et liv for Gud og ikke for sig selv

Gud belønner dem, der lever af kærlighed til ham og forbliver i hans vilje. Den, der bruger sine talenter for Herren, forbliver standhaftig i lidelse og tjener uselvsk, vil modtage en stor belønning i himlen. Men den, der kun handler for sin egen anerkendelse eller ikke udnytter sine gudgivne muligheder, vil ikke kun undgå at modtage en belønning, men også miste sit evige liv.

Ægte disciple af Jesus forstår, at deres liv ikke tilhører dem selv, men Gud. Den, der igen vikles ind i verdens begær, handler ikke kun imod Guds bud, men viser også, at han ikke længere ærer Guds kærlighed. Et liv for sig selv er et liv imod Gud.

Ødelæggelsen gennem det kødelige liv

Gud har fornyet os i Kristus, men kødet forbliver en fjende, der vil trække os tilbage. Den, der giver efter for kødet, den, der sætter sine begær over Gud, vil dø åndeligt. Bibelen gør det klart, at de, der lever efter kødet, ikke vil arve Guds rige. Den, der bevidst vælger at gå imod Guds Ånd, afviser ikke kun hans ledelse, men håner også den nåde, der engang frelste ham.

Jesus forventer, at vi dagligt tager vores kors på os, fornægter os selv og følger ham. Den, der i stedet vælger et liv i kødet, glemmer den umådelige kærlighed, der engang frelste ham, og misbruger den i sidste ende ved at bruge den til egne formål.

Faren ved fristelse og det falske evangelium

Et falsk evangelium dræber. Kun det rene, uforfalskede evangelium om Jesus Kristus fører til liv. Den, der lader sig forføre af vildlære eller verdslige filosofier, vil falde fra Gud. Det er særligt farligt at udvande evangeliet og ignorere Guds hellighed. Et evangelium uden omvendelse, uden helliggørelse og uden lydighed mod Kristus er ikke et evangelium. Den, der holder fast ved noget andet, tilsidesætter sandheden og går fortabt.

Kærligheden til verden fører til fortabelse

"Ingen kan tjene to herrer." Den, der elsker verden, mister det evige liv. Skriften advarer indtrængende mod at lade sig rive med af denne verdens begær. Grådighed, berømmelsestrang, komfort og selvrealisering er vildledende fælder, der afleder opmærksomheden fra Gud. Den, der sætter disse ting højere end Jesus, tilsidesætter den kærlighed, der engang reddede ham, og vil gå under med verden.

Mange begynder med Kristus, men denne verdens bekymringer kvæler deres tro. Livets fristelser, jagten på ejendele og ønsket om anerkendelse får mange til at miste den sande skat af syne. Men i sidste ende tæller kun én ting: Den, der forbliver trofast til det sidste, vil blive frelst.

Konklusion: Vær vågen og ær Guds kærlighed

Vores liv er en gave fra Gud, købt med Jesu blod. Vi må ikke foragte hans kærlighed ved at give os hen til synden eller vælge kødet. Den, der vender sig mod Gud, misbruger den nåde, der engang frelste ham, og sætter sin evige fremtid på spil.

Derfor gælder det: Lad os være årvågne, holde fast i Kristus og elske Gud mere end alt andet. Kun den, der forbliver i troen til det sidste, vil modtage livets krone. For Guds kærlighed er trofast – men den kræver, at vi forbliver trofaste over for den.

3.3 Kristi efterfølgeres sikre vej til liv og krone

Fil 3, 13-14 Sl

Jeg glemmer det, der ligger bag mig, og stræber efter det, der ligger

foran mig, og jagter målet, den himmelske pris for Guds kald i Kristus Jesus.

Løb med mål – og med sikkerhed

At følge Jesus beskrives i Det Nye Testamente som et løb eller en kamp. Men denne vej er ikke præget af frygt, men af vished: Den, der gennem ægte omvendelse og genfødsel er begyndt at følge Jesus, *har* allerede evigt liv – så længe han bliver på sporet og ikke lader sig aflede.

Jesus selv siger: Den, der tror, har evigt liv og er gået over fra døden til livet (*Joh 5, 24*). Johannes bekræfter: De troende *ved*, at de *har* evigt liv (*1 Joh 5, 13*).

Løbet er ikke et forsøg på at fortjene frelsen, men udtryk for et levende forhold til Kristus. Frugten af helliggørelse og udholdenhed er tegn på ægte frelse – som Paulus skriver i Romerbrevet: Målet er evigt liv (*Rom 6,22*).

En uforgængelig sejrskrans

Efterfølgerne løber ikke om en forgængelig pris, men om sejrskransen af evigt liv. De giver bevidst afkald, kæmper disciplineret og holder kursen – ikke fordi de skal, men fordi de elsker.

1 Kor 9, 24-25 Sl

Løb, så I kan vinde den! ... Men vi [løber] om en uforgængelig [krans].

Den, der løber efter reglerne, bliver kronet (*2 Tim 2, 5*), den, der forbliver trofast til det sidste, modtager livets krone (*Åb 2, 10*).

Hvorfor vi løber: af kærlighed

Efterfølgere løber ikke for at bevise noget for sig selv – de løber for den, der først elskede dem. Jesus er begynderen og fuldenderen af vores tro, som selv har løbet hele vejen foran os (*Hebr 12, 1-2*).

Hans kald til evig herlighed tiltrækker os, hans kærlighed driver os, hans Ånd opmuntrer og korrigerer os. Jesus er den coach, der sørger for, at hver enkelt af os *kan løbe* sit personlige løb. Ingen vej er for svær, ingen prøvelse er for stor – han giver altid en udvej (*1 Kor 10, 13*).

Målet kommer uventet – vær klar

Ingen kender tidspunktet, hvor løbet slutter – om det er ved døden eller Jesu genkomst. Men den, der holder ud, bliver frelst (*Mt 24,13*). Og Paulus kunne ved slutningen af sit liv sige, at retfærdighedens krone venter på ham – som på alle, der elsker Jesu genkomst (*2 Tim 4,7-8*).

De sejrende

Åb 21, 7 Sl

Den, der sejrer, skal arve alt, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn.

Denne herlighed er ikke en belønning for præstationer, men en gave for trofasthed. Åbenbaringen opregner mange løfter til sejrherrene:

- Adgang til livets træ (Åb 2, 7)
- Frihed fra den anden død (Åb 2, 11)
- hvid sten med nyt navn (Åb 2, 17)
- Autoritet med Kristus (Åb 2, 26)
- Navn, der ikke slettes fra livets bog (Åb 3, 5)
- fast plads i Guds tempel (Åb 3, 12)
- med Kristus på hans trone (Åb 3, 21)

Konklusion: Af kærlighed, med vished, indtil kronen

Jesu efterfølgere løber ikke i frygt, men i dyb vished og med stor længsel. De har livet nu – og bærer det gennem trofasthed til målet. De løber, fordi de er elskede, fordi de elsker Jesus, og fordi hans nærhed er deres største belønning.

1 Kor 9, 24 Sl

Løb – så I kan få den!

4 Løn og rang i himlen

Løn i himlen gives udelukkende til dem, der er blevet frelst ved nåde gennem Jesus Kristus. De ufrelste går ikke kun fortabt, men ophober ved deres synder vrede for evigheden. Intensiteten af deres forseelser bestemmer størrelsen af deres negative løn i evigheden.

For dem, der er frelst ved nåde og lever med og for Kristus, gælder: Det evige liv er lønnen for dem, der elsker Gud og viser denne kærlighed gennem deres liv og deres tjeneste for ham. Det afgørende er vores indre motiver. Alt, hvad vi gør af kærlighed og til Guds ære, vil blive belønnet af ham.

Der er stor løn i det evige liv for troende, der bruger deres talenter generøst og trofast for Gud, for lidelser for Kristi skyld eller for retfærdighedens skyld og for udøvet fjendekærlighed. Handlinger, der først og fremmest udføres for egen anerkendelse og ikke for Herren, giver imidlertid ingen løn.

Den, der ikke udnytter de muligheder, Gud har givet ham, vil ikke blot gå glip af sin løn, men også miste det evige liv og lide samme skæbne som de vantro. Også den, der – selv om han står i Guds tjeneste – tjener sig selv mere end Gud, er eller bliver ikke frelst.

Rom 2, 4-8 Meng

4 Eller foragter du rigdommen af hans godhed, tålmodighed og langmodighed, og erkender du ikke, at Guds godhed vil føre dig til omvendelse? 5 Men med din stædighed og dit uomvendelige hjerte ophober du vrede over dig selv på dagen for vrede og åbenbaring af Guds retfærdige dom, 6 som vil give hver enkelt efter hans gerninger, 7 nemlig evigt liv til dem, som vedholdende udholder det gode og søger herlighed, ære og uforgængelighed; 8 men vrede og harme til dem, som er stædige og u e og ikke adlyder sandheden, men tjener uretfærdigheden.

2 Kor 9, 6 Meng

6 Den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt.

1 Kor 3, 14-15 Meng

14 Hvis nogens arbejde, som han har bygget videre på, holder stand (i ilden), skal han modtage løn; 15 men hvis nogens arbejde brænder, skal han bære skaden: han selv vil blive frelst, men kun som gennem ilden.

1 Kor 4, 5 Meng

5 Døm derfor ikke noget før tiden, før Herren kommer, som også vil bringe det, der er skjult i mørket, frem i lyset og åbenbare hjertets tanker; og da vil hver enkelt få den ros, han fortjener, fra Gud.

Mt 6, 1 Meng

1 Pas på, at I ikke udøver jeres retfærdighed foran mennesker for at blive set af dem, ellers har I ingen løn (at forvente) hos jeres Fader i himlen!

Kol 3, 23-25 Meng

23 Alt, hvad I gør, skal I gøre med villigt hjerte, som om det var for Herren og ikke for mennesker; 24 for I ved, at I vil modtage den (himmelske) arv som løn fra Herren: I tjener jo Herren Kristus som tjenere. 25 Men den, der gør uret, vil modtage løn for det, han har gjort uret, for der er ingen personlige hensyn.

Luk 6, 22-23 + 35 Meng

Elsk jeres fjender, gør godt og lån ud uden at forvente noget tilbage! Så vil jeres løn være stor.

Luk 19, 16-19 Meng

16 Da kom den første og sagde: »Herre, din pund har indbragt ti pund mere.« 17 Herren svarede ham: »Godt, du gode tjener! Fordi du har været trofast i det små, skal du få ansvaret for ti byer.«

Mt 25, 25-30 Meng

25 ... jeg ... har gemt dit talent i jorden: her har du dine penge tilbage! 26 Da svarede hans herre ham: "Du onde og dovne tjener! ... 28 Tag nu talentet fra ham og giv det til ham, der har de ti talenter. ... 30 Men den ubrugelige tjener skal I kaste ud i mørket udenfor! Der vil være høj gråd og tænders gnidsel.

Mt 7, 21-23 Meng

21 »Ikke alle, der siger ›Herre, Herre‹ til mig, skal (derfor) komme ind i himmelriget, men kun den, der gør min himmelske Faders vilje. 22

Mange vil på den dag sige til mig: 'Herre, Herre, har vi ikke i dit navn profeteret og i dit navn uddrevet onde ånder og i dit navn udført mange mirakler? 23 Men så vil jeg sige til dem: 'Jeg har aldrig kendt jer; gå bort fra mig, I lovløse!

Rom 2, 4-7; Luk 19, 16-19; Matt 25, 25-30; 2 Kor 9, 6; Matt 6, 1; Matt 20, 20-28; 1 Kor 4, 5; Åb 22, 11-12; Luk 6, 22-23 + 35; Kol 3, 23-25; 1 Kor 3, 11-15; Matt 7, 21-23

5 Min bevarelse på vejen til evig frelse

Gennem troen på Jesus Kristus er vi frelst – alene gennem tilliden til ham. Men vejen til frelse er ikke en engangsbegivenhed, men en livslang vej af kærlighed til Jesus og efterfølgelse af ham, som kræver udholdenhed, hengivenhed og årvågenhed.

Hvordan kan vi sikre, at vi forbliver på denne vej? De følgende kapitler introducerer os til bibelske sandheder, der hjælper os med at forstå og leve bevarelsen på vejen til evig frelse.

Opdag, hvordan du kan forblive standhaftig i troen, overvinde udfordringer og lade dig styrke af Guds kærlighed og sandhed – for et liv, der fuldendes hos ham i evigheden.

5.1 Bevarelse gennem Gud

I de følgende kapitler bliver det klart, hvor central Guds bevarende kraft er på vores vej til frelse. Han er det trofaste anker, der styrker os i fristelsens stunder, bærer os gennem kriser og holder os fast i sin kærlighed. Men Guds bevarelse går hånd i hånd med vores hengivenhed og årvågenhed. Disse kapitler inviterer os til at opdage dybden af hans trofasthed og forstå, hvordan han konstant bevarer os på vejen mod evigheden.

5.1.1 Gud beskytter os – vi er i hans hånd

Vores Herre har magten til at beskytte os og føre os sikkert til himlen. Hans interesse i vores frelse er endnu større end vores egen. Han sørger for, at vi forbliver på vejen og når vores mål.

Gud holder os sikkert på vejen til herlighed og fører os på den rette vej. Hans beskyttelse er ofte tæt forbundet med bøn, for gennem bøn oplever vi hans nærhed og vejledning. Samtidig giver han os stadig tid til at omvende os og rette vores liv mod ham, før det er for sent.

Jud 1, 24 Slt

24 Men ham, som er i stand til at bevare jer fra al snublen og stille jer ubesmittede og glade foran hans herligheds ansigt.

Sal 16, 1 Meng

Bevar mig, Gud, for hos dig søger jeg tilflugt!

Sal 56, 14 Meng

14 For du har frelst min sjæl fra døden, ja, mine fødder fra at snuble,
så jeg kan vandre for Guds ansigt i de levendes lys.

2 Petr 3, 9 Slt

9 Herren forsinker ikke sin løfte, som nogle mener, at han forsinker, men han er langmodig over for os, fordi han ikke vil, at nogen skal gå fortabt, men at alle skal have mulighed for at omvende sig.

Jud 1, 24; Sal 16, 1; Sal 56, 14; 2 Petr 3, 9

5.1.2 Guds nåde bærer os – ikke vores egen styrke

Gud er nådig mod sit frelste folk og bygger sit herredømme på nåde. Vores evne til at leve for ham kommer alene af hans nåde. Selv bag al den lidelse, som Gud tillader i vores liv, står den nådige Gud, som indpasser alt i sin evige plan. Han vil bære os, sit folk, hver enkelt, som han har frelst, i sin nåde indtil evigheden. At vi er blevet frelst og fortsat bliver frelst, skylder vi alene hans nåde. Gud elsker at være nådig!

Apg 15, 11 Slt

11 Vi tror snarere, at vi bliver frelst ved Herren Jesu Kristi nåde på samme måde som dem.

Rom 5, 21 Slt

21 for at, ligesom synden har hersket i døden, så skal også nåden herske gennem retfærdighed til evigt liv gennem Jesus Kristus, vores Herre.

1Petr 5,10 Meng

10 Men den Gud, som er fuld af nåde, og som har kaldet os til sin evige herlighed i Kristus, vil efter en kort lidelsestid fuldkomme, styrke, befæste og grundfæste jer.

Apg 15, 11; Rom 5, 21; 1 Petr 5, 10; Hebr 13, 9; 2 Petr 3, 9; 2 Tim 1, 16-18

5.1.3 Vores ypperstepræst Jesus går i brechen for os!

De embeder, som Kristus udøver i himlen, viser os hans nådes og trofastheds fylde:

- Han soner sit folks synder.
- Han går i brechen for os foran Faderen.
- Han hjælper dem, der kommer i fristelse.

Det er et vidunderligt budskab. Det viser, at Gud ikke forventer syndfri fuldkommenhed af os. Når vi synder, selvom vi grundlæggende følger og adlyder ham, soner Kristus vores synder og genopretter vores forhold til Gud. Hans ypperstepræstelige tjeneste sikrer os vores status som Guds frelste.

Samtidig forsikrer Jesus os om, at vi ikke nødvendigvis behøver at give efter for enhver fristelse. Han selv blev fristet i alt, men overvandt uden at synde. Fordi han overvandt, kan han hjælpe os med at modstå vores egne fristelser og komme uskadt igennem dem.

Jesus er i stand til at frelse alle, der kommer til Gud gennem ham, fuldstændigt, for han lever evigt for at gå i brechen for dem.

Hebr 7, 25 Meng

25 Derfor kan han [Jesus] også give dem, der kommer til Gud gennem ham, fuldkommen frelse: han lever jo for evigt for at gå i forbøn for dem (foran Gud).

Joh 17, 8-26 Meng

9 Jeg beder for dem ... 15 Jeg beder dig ikke om at tage dem ud af verden, men om at bevare dem fra det onde. ... 17 Hellig dem i din sandhed: dit ord er sandhed. ... 20 Men jeg beder ikke kun for disse, men også for dem, der gennem deres ord kommer til tro på mig.

Hebr 4, 14-18 Meng

14 Da vi nu har en stor ypperstepræst, som er gået gennem himlene,

Jesus, Guds Søn, så lad os holde fast ved vores bekendelse (til ham). Vi har jo ikke en ypperstepræst, som ikke kan have medfølelse med vores svagheder, men en, som i alle henseender er blevet fristet på samme måde (som os), dog uden synd. 16 Lad os derfor med glædelig tillid træde frem for nådens trone for at modtage barmhjertighed og finde nåde til rettidig hjælp! ... 18 For netop fordi han selv har været fristet, kan han hjælpe dem, der bliver fristet.

Hebr 7, 25; Joh 17, 8-26; Hebr 4, 14-18; 1 Joh 2, 1

5.1.4 Gud bevarer sine udvalgte gennem sin trofasthed

Jesus lærer os, at vores evige frelse er garanteret af Guds trofasthed. Selvom vi nogle gange tror, at vi bliver fristet ud over vores evner, forsikrer Gud os i sin trofasthed om, at dette ikke vil ske. Han styrer alle omstændigheder, så vi kan udholde fristelser – og også er i stand til det.

Selv når vi falder og synder, forbliver Gud trofast: Når vi bekender vores synder, tilgiver han os og renser os for al uretfærdighed. Gud har forpligtet sig til at bevare os på alle niveauer:

- **Personligt:** I vores individuelle forhold til ham sørger han for, at vi bliver båret igennem vores fristelser.
- **Fællesskabet:** På menighedsniveau arbejder han for at bevare og styrke sit folk.
- **Verdenshistorisk:** Han griber ind i verdenshistorien for at sikre, at hans udvalgte opnår evig herlighed i Kristus.

Gud er trofast, og i denne trofasthed gør han alt for at bringe os sikkert til vores mål – i nutiden, i vores kampe og i sidste ende i evigheden.

2 Thess 3, 3 Meng

*Men **Herren er trofast, han vil styrke jer og beskytte jer mod det onde.***

1 Joh 1, 9 SlT

9 Men hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed.

2 Kor 1, 18 Sl

18 Men Gud er trofast, så vores ord til jer ikke har været ja og nej!

1 Kor 10, 13 Sl

13 Indtil nu har I kun været udsat for menneskelige fristelser. Men Gud er trofast; han vil ikke lade jer blive fristet ud over jeres evner, men han vil samtidig med fristelsen også skabe en udvej, så I kan udholde den.

2 Thess 3, 3; 1 Joh 1, 9; 2 Kor 1, 18; 1 Kor 10, 13; 1 Petr 5, 10-11; 1 Tim 1, 15-16; Mt 24, 22

5.1.5 Guds opdragelse tjener til vores bevarelse

Gud virker i livet hos dem, der kender ham – hvilken opmuntrende sandhed! Hans opdragelse kan nogle gange være smertefuld, men den udspringer af hans kærlighed og omsorg. Den bringer os på rette vej og bekræfter, at vi er hans børn. Selv når Gud pålægger os svære prøvelser, sker det med et godt formål: Han arbejder på os til vores bedste og fører os skridt for skridt mod den evige frelse. Guds virke er altid båret af kærlighed og nåde.

Romerne 8, 28 Sl

28 Men vi ved, at alting tjener til det bedste for dem, der elsker Gud, dem, der er kaldet efter hans råd.

Hebræerne 12, 7-8 Sl

7 Når I tåler tugt, behandler Gud jer som sønner; for hvor er der en søn, som faderen ikke tugter? 8 Men hvis I er uden tugt, som alle har fået del i, så er I uægte og ikke sønner!

2 Kor 7, 10 Meng

10 For den sorg, som Gud vil have, virker en omvendelse til frelse, som ingen (senere) skal fortryde; verdens sorg derimod virker død.

Rom 8, 28; Hebr 12, 6-8; 2 Kor 7, 10; Åb 2, 22; 1 Kor 11, 31+32

5.1.6 Gud gør os standhaftige og bringer os til målet

Gud ønsker at styrke sine børn i troen, så de på deres vej mod evigheden udvikler en sådan fasthed, at de kommer sikkert frem. I sin trofasthed styrker han os gennem

- **sin nåde**, som styrker os ufortjent og bærer os under alle omstændigheder,
- **sit ord**, som vejleder os, opbygger os og tjener som et fast fundament,
- **sin opdragelse**, der former os, korrigerer os og bringer os tættere på ham.

Guds virke viser, at han utrætteligt arbejder på at føre os sikkert til målet.

2 Kor 1, 21 Sl

1 Men Gud, som har grundfæstet os sammen med jer i Kristus og salvet os.

Apg 20, 32 Meng

32 Og nu overgiver jeg jer til Gud og til hans nådes ord, som har kraft til at opbygge og give arv blandt alle dem, der har ladet sig hellige.

Hebr 13, 9 Meng

9 ... For det er godt, at hjertet bliver styrket ved nåde.

Hebr 12, 11; Hebr 13, 9; 1 Kor 1, 7-9; 2 Kor 1, 21; Apg 20, 32

5.2 Vores bevarelse gennem Guds ord

Guds ord er DET nådemiddel på vores vej til himlen. Det er levende og virksomt og viser os vores virkelige motivation. Gennem Guds ord viser Gud os den rette vej, så vi forbliver på vejen til Guds evige sabbatsro.

Mt 4, 4 Meng

4 Men han svarede ham [Satan]: »Der står skrevet: »Mennesket lever ikke af brød alene, men af hvert ord, der udgår fra Guds mund.

2 Tim 3, 16 Slt

16 Hele Skriften er inspireret af Gud og nyttig til belæring, til overbevisning, til rettelse, til opdragelse i retfærdighed, 17 så Guds menneske kan blive fuldkommen, udrustet til ethvert godt værk.

Apg 20, 32 Meng

32 Og nu overgiver jeg jer til Gud og til hans nådes ord, som har kraft til at opbygge og give arv blandt alle dem, der har ladet sig hellige.

Apg 20, 32; Mt 4, 4; Ps 119, 9; Hebr 4, 12-13; 2 Tim 3, 16; Mt 22, 29; Mt 4, 4; 1 Kor 1, 18; Lk 8, 21; Ps 119, 9; Joh 10, 35; Sal 130, 5; Apg 20, 32; Rom 6, 3; Rom 7, 1; 1 Kor 5, 6; 1 Kor 6, 2; 1 Kor 6, 15; 1 Kor 6, 16; 1 Kor 6, 19; 1 Kor 9, 13; Jak 4, 4; 1 Petr 1, 18; 2 Petr 3, 17; Jud 1,5;

5.2.1 Den, der holder fast ved Guds ord, bliver bevaret

Den, der overholder, bevarer og følger Guds ord, bevarer sig selv fra det onde og er på vejen til livet.

Joh 8, 51 Meng

*Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis nogen **holder fast ved mit ord**, skal han aldrig se døden.*

Salme 119, 11 Slt

11 Jeg gemmer dit ord i mit hjerte, for at jeg ikke skal synde imod dig.

1 Tim 4, 16 Meng

16 Vær opmærksom på dig selv og på læren, hold fast ved den, for når du gør det, vil du frelse både dig selv og dine tilhørere.

Salme 19, 8-12 Meng

8 Herrens lov er fuldkommen, den giver sjælen liv; Herrens vidnesbyrd er trofast, det gør de tåbelige vise; 9 Herrens befalinger er retfærdige, de glæder hjertet; Herrens bud er rene, de oplyser øjnene; 10 Herrens frygt er ren, den varer evigt; HERRENS domme er sandhed: de er alle retfærdige; 11 de er dyrebare som guld og som fint guld i mængde, de er sødere end honning og honningkager. 12 Også din tjener lader sig advare af dem: i at følge dem ligger en rig løn.

2 Tim 3, 15-17 Meng

15 og du kender fra barndommen de hellige skrifter, som kan gøre dig vis til frelse gennem troen på Kristus Jesus. 16 Hver skrift, som er inspireret af Guds Ånd, er også nyttig til belæring og til overbevisning, til forbedring og til opdragelse i retfærdighed, 17 for at Guds menneske kan blive fuldkommen, fuldt udrustet til ethvert godt værk.

Joh 8, 51 Meng

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis nogen **holder fast ved mit ord**, skal han aldrig se døden.

Joh 8, 51; Salme 119, 11; 1 Tim 4, 16; Salme 19, 8-12; 2 Tim 3, 15-17

5.2.2 Den, der lytter til den gode hyrdes stemme, er i sikkerhed

Den, der som Guds kaldede hører det gode budskab om Jesus og tror på den, som Jesus har sendt, har evigt liv og kommer ikke til dom, men er gået over fra døden til livet.

Den, der elsker Jesus, lytter til hans stemme og følger Jesus, vil få evigt liv af Jesus. Han og hun vil aldrig gå fortabt. Ingen kan rive en ægte efterfølger ud af Jesu hænder. For Jesu Kristi Fader, som har givet dem til ham, er større end alt, hvad der findes. Ja, intet i hele skabelsen kan skille os, som er Guds udvalgte og kaldede, fra Guds kærlighed, som er os garanteret i Kristus Jesus, vores Herre.

Joh 5, 24 Slt

Sandelig, sandelig, jeg siger jer: Den, der hører mit ord og **tror på** den, som **har** sendt mig, **har evigt liv** og kommer ikke til dom, men er gået over fra døden til **livet**.

Joh 10, 27-29 Meng

27 Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig; 28 og jeg giver dem evigt liv, og de skal aldrig fortabes, og ingen skal rive dem ud af min hånd. 29 Min Fader, som har givet dem mig, er større end alle, og ingen kan rive dem ud af min Faders hånd.

Rom 8, 28.39 Slt

28 Men vi ved, at alt tjener til det bedste for dem, der elsker Gud, dem,

der er kaldet efter hans råd... [intet i hele skabelsen kan] 39 ... skille os fra Guds kærlighed, som er i Kristus Jesus, vor Herre.

Joh 10, 27-29; Joh 5,24; Rom 8, 28-39; 1 Joh 5,13

5.2.3 Helsende korrektion gennem Guds ord bevarer – Bedrag jer ikke!

Selv som troende efterfølgere af Jesus kan vi tage fejl i grundlæggende spørgsmål om frelse. Derfor har Gud indbygget helbredende korrektioner for alle kaldede og udvalgte i sit ord. I Det Nye Testamente møder vi igen og igen advarsler som: "*Bedrag jer ikke*", "*Tag ikke fejl*" eller "*Ved I ikke*". Det er muligt at tro, at man er accepteret af Gud, og alligevel leve i en afgørende vildfarelse. Årsagen hertil er altid et liv, der forbliver i synd, sætter sin egen vilje over Guds vilje og ikke forbliver vågen i nærheden af Jesus. Men Gud vil og kan bevare os fra dette gennem sit ord og føre os tilbage på den rette vej.

1 Kor 6, 9-10 Sl

9 Ved I ikke, at de uretfærdige ikke skal arve Guds rige? Tag ikke fejl: Hverken utugtige eller afgudsdyrkere, hverken ægteskabsbrydere eller bløddyr, hverken pædofile, 10 hverken tyve eller grådige, hverken drukkenbolte eller spottere, hverken røvere skal arve Guds rige.

1 Kor 9, 24 Meng

24 Ved I ikke, at de, der løber på løbebanen, alle løber, men at kun én vinder prisen? Løb så, at I vinder den!

Jak 4, 4 Sl

4 I ægteskabsbrydere, ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab mod Gud? Den, der vil være verdens ven, gør sig til Guds fjende!

Gal 6, 7-8 Meng

7 Tag ikke fejl: Gud lader sig ikke spotte; for hvad mennesket sår, det skal det også høste. 8 For den, der sår på sit kød, skal høste fordervelse af kødet, men den, der sår på Ånden, skal høste evigt liv af Ånden.

1 Kor 6, 9; 1 Kor 9, 24; Jak 4, 4; Mk 12, 24; Gal 6, 7-8; Jak 1, 13-16; Jud 1,5

5.2.4 Forberedt på alt – håb, der bærer!

Gud lover os evigt liv med Jesus i evighedens herlighed. Dette løfte motiverer os til allerede nu at leve med ham, at forblive på vejen som hans disciple og tålmodigt håbe og vente på, at hans løfte går i opfyldelse. Den, der er fyldt med håb om evigheden, lever rigtigt i nuet, forbliver på den rette vej og bliver bevaret af Gud. Han får den nødvendige styrke til at holde ud og nå målet.

Joh 11, 25 Slt

*Jesus siger til hende: Jeg er opstandelsen og **livet**. Den, der tror på mig, skal **leve, selv om han dør**.*

Luk 21, 28 Slt

28 Men når dette begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoveder, for jeres frelse nærmer sig.

Kol 1, 27 Slt

*Kristus i jer, **håbet om herlighed**.*

Rom 8, 25 Meng

*Men når vi **håber** på det, vi endnu ikke ser (realisere), venter vi på det med **tålmodighed**.*

Åb 3, 12 Slt

*Den, der sejrer, vil jeg gøre til en søjle i min Guds tempel, og han skal aldrig mere gå ud derfra; og jeg vil skrive på ham navnet på min Gud og navnet på min Guds **by**, det nye **Jerusalem**, som kommer ned fra **himlen** fra min Gud, og mit nye navn.*

Joh 11, 25; Luk 21, 28; Kol 1, 27; Rom 8, 25; Åb 3,12; Åb 2, 10

5.2.5 Jesus advarer os – så vi kan forblive standhaftige

Vores tro på Jesus er nøglen til vores frelse. I sin trofasthed sørger Jesus for, at hans disciple forbliver standhaftige i troen og dermed bliver frelst. Det gør han ved på forhånd at fortælle dem, hvad der venter dem. På den måde kan de forberede sig, bevare deres faste holdning til Jesus og bestå i troen, hvilket i sidste ende sikrer deres frelse.

Joh 14, 29 Sl

29 Og nu har jeg sagt jer det, før det sker, for at I skal tro, når det sker.

Mt 24, 23-24 Meng

23 »Hvis nogen da siger til jer: ›Se, her er Kristus!‹ eller: ›Der er han!‹, så tro det ikke! 24 For der vil opstå falske kristusfigurer og falske profeter, og de vil udføre store tegn og mirakler for om muligt at vildlede også de udvalgte.

2 Petr 3, 17+18 Meng

7 Da I nu på forhånd ved dette, mine kære, så vær på vagt, så I ikke bliver revet med af de samvittighedsløse menneskers vildfarelse og kastet ud af jeres faste tro! 18 Voks snarere i nåde og erkendelse af vor Herre og Frelser Jesus Kristus!

Joh 13, 19; Joh 14, 29; 2 Petr 3, 17+18; Mt 24, 23-27; Joh 16, 1-4

5.3 Bevarelse gennem din fulde hengivelse til Kristus NU

Vejen til evig fællesskab med Gud er ikke kun et spørgsmål om tro, men også om konsekvent hengivenhed til Kristus her og nu. Underkapitlerne i dette afsnit viser, hvordan en fuldstændig hengivelse præger vores liv, styrker vores tro og bevarer os i efterfølgelsen – på vejen til himlen. Denne hengivelse er ikke en byrde, men en kilde til styrke og glæde, der hjælper os med at modstå fristelser, overvinde tilbageslag og forblive trofaste på den smalle vej.

5.3.1 Gud beskytter dem, der tilhører og tjener ham

Gud mærker, beskytter, advarer og bevarer på en særlig måde dem, der tilhører ham og tjener ham.

Åb 7, 3 Sl

3 Og han sagde: Skad ikke jorden eller havet eller træerne, før vi har forseglet vores Guds tjenere på deres pander!

Åb 18, 4 Sl

4 Og jeg hørte en anden røst fra himlen, som sagde: Gå ud fra hende,

mit folk, for at I ikke skal blive delagtige i hendes synder og modtage hendes plager!

Jud 1, 24-25 Meng

24 Men ham, som kan bevare jer fra al snublen og stille jer skyldfrie og glade foran hans herligheds ansigt, 25 ham, den eneste Gud, som gennem vor Herre Jesus Kristus er vor frelser – ham tilkommer herlighed og majestæt, magt og styrke (som) før alle tider, (således) også nu og i al evighed! Amen.

Åb 7, 3; Åb 18, 4; Jud 1, 24-25

5.3.2 Gud bevarer især dem, der hidtil har fulgt ham trofast

Gud bevarer især dem, der hidtil har fulgt ham trofast.

Åb 3, 10 Sl

10 Fordi du har bevaret ordet om at holde fast ved mig, vil jeg også bevare dig fra den time, hvor fristelsen kommer over hele verden, for at de, der bor på jorden, skal blive fristet.

Hebr 6, 9-10 Meng

9 Men hvad jer angår, kære, er vi, selv om vi taler således, sikre på noget bedre, nemlig det, der har den tætteste forbindelse med frelsen.

10 For Gud er ikke uretfærdig, så han glemmer jeres arbejde og den kærlighed, I har vist til hans navn ved at tjene de hellige og stadig tjener dem.

2 Pet 2, 9 Sl

9 Herren ved at frelse de gudfrygtige fra fristelsen, men at opbevare de uretfærdige til straf på dommens dag.

Åb 3, 10; Hebr 6, 9-10; 2 Petr 2, 9

5.3.3 *Din hengivenhed I DAG oplever Guds trofasthed I* *MORGEN*

Hvor der NU er ægte efterfølgelse, hvor der NU er kærlighed til Kristus, hvor der NU er frugter af en sand omvendelse, der er også al grund til tillid til, at den trofaste Gud NU vil bevare og føre sine børn til ende.

En gudfrygtig person er en, der NU frygter Gud og lever i overensstemmelse med sin guds frygt. Herren har lovet at frelse sådanne mennesker fra (evigt) livstruende fristelser og føre dem til evigt liv.

Hvilken trøst: For alle vores fejltagelser som Kristi disciple er der tilgivelse fra vores kærlige Herre Jesus Kristus. MEN:

Det er ikke ligegyldigt for Gud, hvordan vi lever NU

Hvordan vi lever med Kristus NU, har direkte indflydelse på, om Gud også vil være med os, når det bliver svært, når fristelsens time kommer. Om vi NU forøger vores talenter og fylder olie på vores lamper, vil være afgørende for, om vi kan bestå i fremtiden og indtil Jesu genkomst. Og at vi til enhver tid trofast giver alt for Jesus, vores Herre, og endda bevarer vores første kærlighed, er snarere det normale i Jesu øjne.

Sådan udtrykkes det positivt.

Hele denne sandhed udtrykt negativt betyder: Ingen, der vedvarende er uopmærksom i sit forhold til Jesus og flirter med kærlighed til sig selv og verden og/eller endda lukker den ind, kan forvente, at Jesus straks er til stede, når store fristelser kommer, og han og hun er afhængige af Kristi hjælp. Tværtimod: Kristus vil endda bevidst lade ham eller hende i stikken på grund af hans synd, hvis han eller hun ikke omvender sig i tide og vågner op fra sin syndesøvn. Du behøver kun ikke være bange for at komme til kort i dit liv foran Gud, hvis du NU giver Jesus alt, hvad du kan give – mere behøver du heller ikke!

Den, der som Jesu discipel søger Gud NU af hele sit hjerte, før de store kriser kommer, kommer meget lettere uskadt igennem, når kriserne kommer. For han er mere fast forbundet med Jesus og kan regne med Guds hjælp. Det er ikke de formelle troende, der vil arve det evige liv,

men kun dem, der overvinder de fristelser, som hele menneskeheden vil blive udsat for gennem fristelsens kræfter. For dem, der sover og forsømmer at tjene deres store Herre og Mester i deres tjeneste for Jesus, vil Jesus komme som en tyv – og dermed bringe ulykke og ikke frelse.

Vores evige frelse bygger på to faktorer:

1. Guds trofasthed
2. på vores ægte hengivenhed NU og vores vedvarende tjeneste for Gud

og 1. Guds uforanderlige trofasthed er knyttet til 2. vores hengivenhed:

De, der er trofaste mod Gud, kan regne med Guds trofasthed.

Luk 12, 34-35 Meng

34 For hvor jeres skat er, der vil også jeres hjerte være. 35 Lad jeres hofter være omgjordede og jeres lamper brændende.

Fil 1, 20-21 Meng

20 For jeg har den faste forventning og glædelige håb, at jeg på ingen måde vil blive til skamme, men at Kristus, som altid, også nu vil blive herliggjort i min krop, enten ved at jeg lever videre eller ved at jeg dør (som vidne). 21 For Kristus er mit liv, og derfor er døden for mig en gevinst.

Joh 6, 67-69 Meng

7 Derfor sagde Jesus til de tolv: »Vil I også gå bort ?« 68 Simon Peter svarede ham: »Herre, til hvem skulle vi gå? Du har ord om evigt liv; 69 og vi har fået troen og erkendelsen, at du er Guds Hellige.«

2 Krøn 6, 14 Slt

14 ... Herre, Israels Gud! Der er ingen Gud som dig, hverken i himlen eller på jorden, som holder pagten og viser nåde mod dine tjenere, der vandrer foran dig med hele deres hjerte.

Mt 25, 3-4 Meng

De tåbelige [jomfruer] tog godt nok deres lamper med, men tog ikke

olie med; de kloge derimod tog ud over deres lamper også olie med i krukker.

Fil 1, 20-21; Joh 6, 67-69; 2 Krøn 6, 14; Fil 1, 3-6; Åb 3, 10; 2 Petr 2, 9; Hebr 6, 7-10; Åb 2, 2-5; Åb 3, 1-3; Mt 13, 44-46; Sl 145,20; Mt 10, 37-39; Lk 12, 34-35; Mt 25, 3-4

5.3.4 Vi bliver bevaret, fordi vi bevarer og gør Guds ord

Den, der som Jesu discipel søger Gud og hans vilje af hele sit hjerte, inden de store kriser kommer, vil have langt større chancer for at komme uskadt igennem, når kriserne kommer. For han er mere fast forbundet med Jesus og kan regne med Guds hjælp. Det er ikke de formelle troende, der vil arve det evige liv, men kun dem, der overvinder de fristelser, som hele menneskeheden vil blive udsat for gennem forførelsens kræfter. Men for dem, der allerede nu følger Jesus fejlfrit som menigheden i Filadelfia, ligger sejrskronen for det evige liv praktisk talt allerede klar.

Den, der overgiver sig til Jesus og for hvem Jesus er så vigtig, at han bevarer hans ord – og bevarer Jesu ord på en sådan måde, at Jesus ikke behøver at irettesætte ham – den bevarer Jesus på en særlig måde. Dermed er vores fuldstændige overgivelse til Jesus, hans vilje og hans ord den bedste bevarelse, vi kan forestille os.

Åb 3, 8.10.11 Sl

*8 ... Du ... har bevaret mit ord ... **10 Fordi du har bevaret ordet om at holde fast ved mig, vil jeg også bevare dig fra den time, hvor fristelsen kommer over hele verden, for at de, der bor på jorden, skal blive fristet.** ... 11 ... Hold fast ved det, du har, så ingen tager din krone!*

Mt 7, 24-27 Meng

24 Derfor vil enhver, der hører mine ord og handler efter dem, ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippegrund. 25 Da kom regnskyllene, vandstrømmene kom, vindene blæste og ramte det hus, men det styrtede ikke sammen, for det var bygget på klippen.

26 Men den, der hører mine ord og ikke handler efter dem, ligner en ufornuftig mand, der byggede sit hus på sand. 27 Da kom regnen, vandstrømmene, vindene og stormene og ramte det hus, og det styrtede sammen, og dets fald var stort.

Spr 19, 16 Slt

6 Den, der holder budet, bevarer sin sjæl, men den, der ikke følger dets veje, skal dø.

Åb 3, 7-13; Mt 7, 24-27; Ords 19, 16; Ords 3, 21-26; Sal 145,20; Ords 4, 5-6

5.3.5 Bevarelse gennem frygt for Gud

Fil 2, 12-13 Meng

12 Derfor, mine kære, som I altid har været lydige, så vær omhyggelige med ikke kun som dengang, da jeg var hos jer, men nu, hvor jeg er langt væk fra jer, endnu mere at udrette jeres frelse med frygt og bæven; 13 for det er Gud, der virker både viljen og udførelsen i jer, for at I kan behage ham.

Filipperne var DE lydige efterfølgere af Kristus, som Paulus understreger i Filipperbrevet kapitel 2 vers 12. Og det havde de været hele tiden siden deres omvendelse. I Filipperbrevet hører vi ikke om nogen misforhold med synd som i Korinth eller om nogen fare for at blive udsat for vildfarelser som hos galaterne. Filipperne var trofaste mod Bibelen, trofaste mod apostlene og ubesmittede ifølge Paulus' vidnesbyrd ().

Og **alligevel** har de endnu ikke deres endelige frelse i hus, de skal arbejde for den "**med frygt og bæven**". Her vakler vores fremherskende gudsbillede voldsomt. Skal vi frygte Gud og være bange for ham? Og selvom vi er hans elskede børn og lydige i alle ting, hvad er der så at bæve og frygte?

Lad os se nærmere på det ord, der bruges her, frygt:

φόβος phobos (Strong G5401)

- Frygt

- Rædsel
- bekymring
- (døds)frygt

Vi skal *arbejde* for vores *frelse* **med frygt** [φόβος phobos] **og bæven**, siger Gud i sit ord.

Ordet rysten alene er ret klart. Det passer ikke til blot "ærbødighed", som den nye evangeliske oversættelse oversætter det. Den, der virkelig er bange, ryster. Men er det virkelig sådan en frygt og angst, der menes her?

Det samme ord for frygt, φόβος phobos, som bruges her, bruges f.eks. også i

- *Mt 14, 26* Meng Disciplene ... *skreg højt af frygt* [φόβος phobos], fordi de troede, det var et spøgelse.
- *Mt 28, 4* Meng *Af frygt* [φόβος phobos] for ham [englen] skælvede vagterne og blev som døde.
- *Hebr 2, 15* Meng *[Jesus] for at frigøre alle , som gennem hele deres liv var holdt i trældom af frygt* [φόβος phobos] *for døden*

Det bibelske sprogbrug af φόβος phobos viser os tydeligt: Selvom vi ikke bryder os om at høre det, skal vi – også – have frygt og ærefrygt for Gud, vi skal have en **ærbødig alvor** over for Guds frelses storhed og hellighed for at opnå, skabe eller fuldende vores endelige frelse.

Og det er ikke kun tilfældet i disse bibelsteder. Jesus og apostlene er forbløffende enige om dette (se følgende eksempler):

Men vi er ikke alene med denne opfordring. Vi kan stole på Guds kærlighed, omsorg og hjælp, og at han giver os den nødvendige motivation og den krævede styrke.

Fil 2, 12-13 *Slt*

12 Derfor, mine kære, som I altid har været lydige, ikke kun i min nærværelse, men nu endnu mere i min fravær, så virkeliggør jeres frelse med frygt [φοβέω, phobeō] *og bæven; 13 for det er Gud, der virker både viljen og fuldbyrdelsen i jer efter sit velbehag.*

Luk 12, 5 Slå

[Jesus siger til sine disciple] Men jeg vil vise jer, **hvem I skal frygte: Frygt** [φοβέω, phobeō] **den, som efter at have dræbt også har magt til at kaste i helvede!** Ja, jeg siger jer, **frygt ham!**

Rom 11, 20-21 Meng

20 Helt rigtigt! Som følge af deres vantro er de blevet brudt af, og du står som følge af din tro (i deres sted). Vær ikke hovmodig, men vær på vagt! 21 For hvis Gud ikke har skånet de naturlige grene, vil han heller ikke skåne dig.

Jud 1, 5 Meng

5 Men jeg vil minde jer om – og I kender jo alle disse kendsgerninger – at Herren (først) frelste Israels folk fra Egypten, men anden gang tilintetgjorde dem, der ikke troede.

Åb 3, 3-5 Meng

3 Husk derfor, hvordan du har modtaget og hørt (frelsesbudskabet eller frelsen), hold fast ved det og **vend dig indad! Men hvis du ikke vil være vågen, vil jeg komme som en tyv, og du skal bestemt ikke vide, på hvilket tidspunkt jeg kommer over dig.** 4 Du har dog nogle navne i Sardes, som ikke har besmittet deres klæder; de skal gå med mig i hvide klæder, for de er det værdige. 5 Den, der sejrer, skal blive klædt i hvide klæder, og jeg vil aldrig slette hans navn ud af livets bog og vil bekende hans navn for min Fader og for hans engle. 6 Den, der har ører, lad ham høre, hvad Ånden siger til menighederne.

Fil 2, 12-13; Luk 12, 5; Rom 11, 20-21; Jud 1, 5; Åb 3, 3-5

5.3.6 Bevarelse gennem proaktiv kærlighed

Guds tilgivelse på den ene side og den nødvendige guddommelige konsekvens på grund af vores synder som Kristi efterfølgere på den anden side er to helt forskellige ting. Gud dømmer synd i sit folk. **Når der opstår en ubalance mellem det, vi ved om Gud – at vi skal elske vores næste som os selv – og det, vi omsætter af det i vores liv, begynder Guds dom.** Det vidner alle formaninger i Jesu breve til sine menigheder om.

Herren er hellig. Undskyldninger som *"det vidste jeg ikke explicit"* vil ikke kunne modstå hans hellige blik. Vi behøver ikke på forhånd at kende eller kunne udenad alle underafsnittene i hans hellige bud i Det Nye Testamente. Det er nok, at vi kender grundlaget: ***Elsk Gud og din næste som dig selv.*** Hvis vi tager det til os og selv anvender det proaktivt i vores liv, er vi på rette vej. Passivitet, hvor vi forventer, at vores præster alene præsenterer os for Guds vilje på et sølvfad, hvordan vi skal leve, er ikke nok. Jesus søger og ønsker modne efterfølgere.

5.3.7 Bevarelse gennem flid

Dovenskab er en bror til fortabelse. Den, der er doven, er ond i Guds øjne – og vil blive fordømt.

Det modsatte af dovenskab er flid. Al åndelig fremgang bygger på flittig brug af de goder, Gud har betroet os.

De flittige på vej til himlen bliver bevaret og kommer til himlen.

Den, der ikke arbejder flittigt for Herren, er blind, kortsynet og har glemt at rense sig for sine tidligere synder.

At arbejde flittigt for Herren er ikke en selvfølge på vejen til himlen. Vi er alle i fare for at blive trætte og forsømmelige i vores flid. Den store fare er at blive DOVEN. Den, der bliver doven og dovne i sin tro og tjeneste for Jesus, begiver sig ud på en vej, hvor der ved enden står et spørgsmålstegn foran indgangen til det evige liv.

Mt 25, 14-30 Meng

*Godt, du gode og trofaste tjener! Du har været trofast i det små, jeg vil sætte dig over det store: gå ind til din Herres festmåltid! ... **Du onde og dovne tjener!** ... 28 Tag nu talentet fra ham og giv det til ham, der har de ti talenter. ... 30 Men den ubrugelige tjener skal I kaste ud i mørket udenfor! Der vil være høj gråd og tænders gnidsel.*

2 Petr 1, 10 SlT

*10 Derfor, brødre, **stræb så meget desto mere** [Strong G4704 –*

σπουδάζω – spudazo græsk – flittighed; flid] efter at gøre jeres kald og udvælgelse fast, for hvis I gør disse ting, vil I aldrig falde.

Hebr 4, 9-11 Meng

11 Lad os derfor være ivrige efter [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo græsk – stræbe efter; udvise flid] at komme ind i den hvile, så ingen falder og dermed giver det samme advarende eksempel på ulydighed.

Mt 25, 14-30; 2 Petr 1, 5-10; Mt 25, 22-30; Rom 12, 11; 2 Petr 3, 14; Hebr 4, 9-11; Hebr 6, 11-12; Luk 8, 15 Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; Mt 7, 19; Åb 3,19

5.3.8 Bevarelse gennem "teamwork" med Gud

Vores evige frelse sker gennem teamwork med vores Herre. Det er et samspil mellem guddommelig nåde og ansvar fra vores side. Den guddommelige side er stærkere og vejer tungest – uden Guds nåde gennem Jesus ville ingen blive frelst. Det er som med et lille barn, der "hjælper" mor eller far. Det egentlige gør Gud som far. Men han tager vores bidrag så alvorligt og vigtigt, at han accepterer vores "hjælp" som et ægte bevis på kærlighed og ærer det med det vidunderlige resultat af vores evige frelse. Ja, Gud har gjort opnåelsen af evig frelse sådan, at vi som frelste er så involverede, at også vores del er uundværlig. Således supplerer guddommelig nåde og menneskelig ansvarlighed hinanden til et vidunderligt hele – ligesom brudgommens omsorg for bruden sammen med brudens glæde og villighed i sidste ende fører til den lykkelige forening af de to i brylluppet.

Vejen til opfyldelsen af de udvalgte evige og uforgængelige håb er et samarbejde mellem Gud og os: • Gud giver os genfødselen • således udrustet kan vi stole på Gud • på grund af vores tro på Gud giver Gud os styrke • gennem den styrke, Gud har givet os, beviser vores tro sig i prøvelser og trængsler • gennem vores således opnåede bevis giver Gud os overflødig glæde • gennem vores glæde ved Gud bliver vores håb om endelig at nå evigheden styrket og næret • og jo større vores håb om evigheden bliver, jo mere bliver vi styrket, rustet og motiveret

til at fortsætte på vejen mod evigheden og blive der • alt dette sker gensidigt, indtil vores håb, vores sjæles frelse, bliver opfyldt.

1 Petr 1, 3-9 Meng

3 Lovet være Gud og Fader til vor Herre Jesus Kristus, som efter sin store barmhjertighed **har genfødt os** til en levende håb gennem Jesu Kristi opstandelse fra de døde **5 I, som ved troen bevares i Guds kraft til frelse**, **6 Derfor jubler I**, selv om I nu for en kort tid, hvis det skal være, må lide under forskellige prøvelser i trængsel; **7 for derved skal jeres troes ægthed prøves** og findes mere værdifuld end guld, som er forgængeligt, men som ved ild prøves i sin ægthed, og det skal vise sig til pris, ære og herlighed ved Jesu Kristi åbenbarelse. **8** *Ham elsker I, skønt I ikke har set ham; I tror på ham[6], skønt I nu ikke ser ham, og I jubler over ham med en ubeskrivelig og herlig glæde,* **9 fordi I har det endelige mål for jeres tro, nemlig jeres sjæles frelse.**

1 Petr 1, 3-9; Åb 7, 13-14; Jak 1, 21-22; 2 Petr 3, 9-15

5.3.9 Bøn er vores forbindelse til Gud. Den, der søger ham i dag, vil i morgen kunne modstå prøvelser

Jesus formaner os til at bede i tide, så Gud kan redde os i nød og trængsel. Den, der gør dette, vil opleve sin frelse.

Og Jesus selv gjorde det: Han bad om Guds hjælp FØR fristelsen. Og han fik INDE i fristelsen den hjælp, han havde brug for, for at kunne overvinde den.

Således kan Jesus nu redde os fra nådens trone i sin trofasthed og bevare os på vejen til frelse.

Mt 26, 41 Slt

41 Våg og bed, så I ikke falder i fristelse! Ånden er villig, men kødet er svagt.

Lk 21, 36 Meng

6 Vær derfor altid vågne og bed om, at I må få kraft til at undslippe alt det, der skal komme, og træde frem for Menneskesønnen!

Hebr 5, 7 Meng

7 Han [Jesus] bragte i sin kødelige tilværelse bønner og bønfoldelser med høj røst og tårer foran ham, der kunne frelse ham fra døden, og han blev også hørt (og blev befriet fra sin angst).

Hebr 4, 11-16 Meng

11 Lad os derfor være ivrige efter at komme ind i den hvile, så ingen falder og dermed giver det samme advarende eksempel på ulydighed. ...

16 Lad os derfor med glædelig tillid træde frem for nådens trone for at modtage barmhjertighed og finde nåde til rettidig hjælp.

Mt 26, 41; Lk 21, 36; Hebr 5, 7; Hebr 4, 11-16; Lk 22, 43-44; Salme 30, 7-12

5.4 Bevarelse gennem brug af de åndelige nådemidler

På vores vej mod frelse har Gud givet os åndelige nådemidler – kraftfulde redskaber, der styrker, leder og bevarer os. Kapitlerne under i dette afsnit viser, hvordan vi bevidst kan bruge disse hjælpemidler til at forblive stærke i troen og trofast følge vejen mod evigheden.

5.4.1 Forblive ren – Rense sig – Forny sig dagligt

Jesus giver ham og hende de strålende klæder af evig frelse, som kan renses i dette liv, bevares rene og renses igen, når de bliver snavsede.

Den, der med tiden ikke længere lever efter evangeliet og ikke længere følger Jesus med gerninger, der er hans kald værdige og ærer Jesus, som i begyndelsen af sit trosliv, men som slækker på sine gerninger og besmutter sig med denne verdens travlhed og ikke renses sig igen, den persons tro og åndelige liv er dødt i Jesu øjne.

Den, der ikke giver Gud alt, hvad han kan, giver automatisk det, han tilbageholder fra Gud, til verden og besmutter sig selv. Det modsatte positive eksempel er dem, der "ikke besmudrer sig", dvs. holder sig rene. De er levende i Jesu øjne og behøver ikke at omvende sig. De fortsætter med at udføre de første gerninger. Jesus går ud fra, at de vil

blive ved, og lover dem hvide klæder og evigt liv i himlen. I hans øjne er de værdige til at leve evigt.

Men enhver, der undervejs på sin vej med Jesus besudler sig, kan til enhver tid rense sig igen og dermed forny og opretholde sit fællesskab med Jesus. Og den, der bevarer håbet om evigt liv hos sin Herre levende i sit hjerte, vil netop gøre det vedvarende.

1 Petr 1, 22 Meng

22 Da I har rensset jeres sjæle i lydighed mod sandheden til uforfalsket broderlig kærlighed, så elsk hinanden inderligt af hele jeres hjerte.

Åb 3, 4 Meng

4 Men du har nogle navne i Sardes, som ikke har besmittet deres klæder; de skal gå med mig i hvide klæder, for de er det værdige.

1 Joh 1, 9 Meng

9 Men hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed.

1 Joh 3, 2- 3 Meng

Vi skal se ham, som han er. 3 Og enhver, der sætter sin håb til ham, renser sig, ligesom han (også) er ren.

1 Petr 1, 22; Åb 3, 4; 1 Joh 1, 9; 1 Joh 3, 2- 3; Tit 3,5; 4 Mos 19,13; 3 Mos 7, 19-21; Mt 23,27; Hebr 12, 14; 1 Joh 3, 2- 3; Åb 22, 12-14

5.4.2 Gud bevarer gennem et liv i bøn

Bøn er den afgørende nøgle til at kunne være og forblive trofast mod Gud i de afgørende stunder i vores liv.

Bøn forbinder os med Herren, og bøn i og gennem Guds Ånd i os holder os i Kristi nærvær.

At leve et udsvævende liv og/eller bekymre sig om livet er åndeligt dødeligt – at være vågen og bede mod det redder fra den fælde, der pludselig smækker sammen, og giver frimodighed til at stå foran Jesus.

Jesus påpeger i sin egen mest kritiske time på indtrykkende vis for disciplene de gudgivne midler til åndelig overlevelse: (vågen og) bede for at kunne modstå fristelsen. Jesus gennemgik sit livs kamp ved at bede – og det er også vores vej på vejen til evig herlighed.

At bede for hinanden om beskyttelse mod det onde er et af nøgleelementerne i den fælles opnåelse af Kristi frelse.

2 Kor 13, 7 Meng

7 Men vi beder til Gud, at I ikke må gøre noget ondt.

Mt 6, 13 Meng

13 Og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde!

Luk 21, 34-36 Meng

36 Våg nu og bed til enhver tid, at I må være i stand til at undslippe alt det, der skal ske, og stå foran Menneskesønnen!

LK 22, 40-41 Meng

40 Bed derfor, at I ikke kommer i fristelse! 41 Derefter gik han et stenkast væk fra dem, knælede ned og bad.

2 Kor 13, 7, Mt 6, 13, LK 21, 34-36, LK 22, 40-41, Jud 1, 20-21

5.4.3 Tro – nøglen til bevarelse

Gennem troen på Kristi barmhjertighed blev vi frelst. Gennem at holde fast i vores tro på Kristi barmhjertighed vil vi blive frelst. Ja, Guds kærligheds nåde og beskyttelse eksisterer. Og gennem Kristus må jeg leve i troen på det indtil det evige liv.

1 Pet 1, 5-9 Meng

*5 I, som **ved troen bevares** i Guds kraft **til den frelse**, der (allerede nu) er rede til at blive åbenbaret i den sidste tid. ... 6 Over det jubler I, selv om I nu, hvis det skal være, **for** en kort tid må lide under **forskellige prøvelser**. 7 **Gennem dem skal jeres troes ægthed bevises.***

Jud 1, 20-21 Meng

20 Men I, mine kære, opbygges på jeres hellige trosgrundlag, bed i den hellige Ånd 21 og bevar jer derved i Guds kærlighed, fulde af tillid og

forventning om vor Herre Jesu Kristi barmhjertighed, (som vil føre jer) til evigt liv!

Hebr 10, 39 Sl

39 Men vi hører ikke til dem, der fejgt viger tilbage til fortabelse, men til dem, der tror til frelse for sjælen.

1 Petr 1, 5-9; Hebr 10, 39; Jud 1, 20-21; Joh 5, 11-13; Joh 3,36

5.4.4 At holde ud og vente på Jesus – kunsten at holde fast

Jesu og Det Nye Testaments taler er fulde af, at "vores venten på Kristus" er en af de vigtigste opgaver og dyder for en efterfølger af Kristus. **Den, der – aktivt – venter på sin Herre, bevarer sin fremtidige frelse for Jesus og styrker sine indre kræfter på vejen mod evigheden.**

At vente vedholdende på Jesus, vores håb, bringer os i den rette tilstand, der er Gud velbehagelig. Og bevidst at vente på Jesus åbner døren til nådens trone og nådegaver.

Vores venten på Jesus skal på ingen måde være passiv. Vi skal gøre ALT for at kunne træde ren, pletfri og indre fredfyldt frem for Jesus, når han kommer.

Og selv i al vores venten på Jesus må vi vide, at det i sidste ende er Jesu barmhjertighed, der vil åbne dørene til evigheden for os.

Hebr 9, 28 Meng

*28 **Ligeledes vil Kristus, efter at han én gang er blevet ofret for at fjerne manges synder, for anden gang uden (relation til) synden komme til dem, der venter på ham, for at frelse dem.***

Luk 12, 35-46 Meng

35 »Lad jeres hofter være omgjordede og jeres lamper brændende! 36 For I skal være som folk, der venter på deres herre, når han kommer hjem fra bryllupsfesten, for at åbne for ham, når han kommer og banker på. 37 Salige er de tjenere, som Herren finder vågne, når han kommer tilbage! Sandelig siger jeg jer: Han vil løfte sit klæde, lade dem sætte sig til bords og træde frem for at betjene dem. 38 Og selv om han først

kommer i den anden eller tredje nattevagt og finder dem sådan, er de salige! ... 44 Sandelig siger jeg jer: Han vil sætte ham over alle sine ejendele. 45 Men hvis en sådan tjener tænker i sit hjerte: »Min herre kommer ikke før om længe!« og begynder at slå tjenere og tjenestepiger, at feste og drikke og beruse sig: 46 så vil en sådan tjeneres herre komme på en dag, han ikke venter, og på en time, han ikke kender, og lade ham hugge i stykker og give ham hans plads blandt de vantro [eller "de vantro"]

Luk 12, 35-48; Hebr 9, 28; Matt 24, 45-51; 1 Thess 1, 9-10; Tit 2, 11-14; 2 Petr 3, 13-15; Jud 1, 21

5.4.5 Den åndelige kamp – bevarelse gennem modstand mod det onde

Lad os tage Guds rustning på for at kunne bestå i vores åndelige kamp, som vi er sat til at udkæmpe, indtil vi opnår herlighed:

- Frelsens vished: Jeg er frelst, Gud er trofast og vil og vil frelse mig fuldstændigt, det er frelsens hjelm (Ef 6,7).
- Forsoningens vished: Jeg er tilgivet, og Gud er trofast og tilgiver mig min skyld, når jeg bekender den (1 Joh 1, 9).
- Gud har ikke bestemt mig til vrede, men til at opnå frelse gennem vores Herre Jesus Kristus (1 Thess 5, 9).
- Gud er for mig – hvem kan være imod mig (Rom 8,31)!
- Er vi utro, forbliver han trofast, for han kan ikke fornægte sig selv (2 Tim 2,13).
- Med evig kærlighed har jeg elsket dig og indskrevet dig i mine hænder (Jer 31, 3).
- Nærmer I jer Gud, så nærmer han sig jer. Modstå djævelen, så vil han flygte fra jer (Jak 4, 7).

Og så kæmper vi ved Guds nåde Guds kamp til den sejrende ende: afholdende og vedholdende, overvindende det onde med det gode.

1 Kor 9, 25 Slt

25 Men enhver, der deltager i konkurrencen, er afholdende i alt – de for at modtage en forgængelig sejrskrans, men vi en uforgængelig.

Efeserbrevet 6, 10-19 Meng

10 Til sidst: Bliv stærke i Herren og i den mægtige kraft, der bor i ham. ...

*13 **Tag derfor Guds fulde rustning** på, så I kan modstå den onde dag, gøre alt godt og vinde sejren!*

Romerne 12, 21 Meng

21 Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode!

Åb 3, 21 Slt

21 Den, der sejrer, vil jeg give at sidde med mig på min trone, ligesom jeg har sejret og sat mig med min Fader på hans trone.

Ef 6, 7; 1 Joh 1, 9; Ef 6, 16; 1 Thess 5, 9; Rom 8, 31; 2 Tim 2, 13; Jer 31, 3; 1 Kor 9, 25; Efeserbrevet 6, 10-19; Rom 12, 21; Åb 3, 21

5.4.6 Prøvelse og prøvelse – blive styrket gennem prøvelser

At nogen virkelig har den rette tro på Jesus Kristus, og at Jesus virkelig bor i et menneske, viser sig i hans prøvelse i troen. Det kan man se udefra, men også jeg selv som den berørte kan konstatere det. Derfor er bønnen om, at man ikke må gøre noget ondt, og om fuldkommenhed så vigtig, for den fremmer vores prøvelse i troen. Ægte tro viser sig gennem prøvelser. Og prøvelser bevarer den, der er blevet prøvet.

2 Kor 13, 5 Slt

5 Prøv jer selv, om I er i troen; sæt jer selv på prøve! Eller erkender I ikke selv, at Jesus Kristus er i jer? Medmindre I er uægte!

Åb 3, 10 Meng

Fordi du har bevaret ordet om at vente standhaftigt på mig, vil jeg også bevare dig fra den time, hvor fristelsen kommer over hele verden for at friste jordens indbyggere.

1 Tim 3, 13 *Slt*

13 *For når de udfører deres tjeneste godt, vinder de sig selv en god stilling og stor frimodighed i troen på Kristus Jesus.*

Fil 1, 27-28 *Meng*

27 ... *Jeg ønsker, ... at I står fast i én ånd, idet I enstemmigt som én mand kæmper for troen på frelsesbudskabet 28 og ikke på nogen måde lader jer skræmme af modstanderne; det er (da) for dem et tegn på deres undergang, for jer derimod på jeres frelse, nemlig (et tegn) fra Gud.*

Åb 3, 10; 2 Kor 13, 5-9; Fil 1, 27-28; Luk 8, 15; 1 Petr 1, 7; Tit 1,16; Rom 5,4; Luk 11,28; Joh 8,51; Joh 17, 6; 1 Tim 6, 14; 2 Tim 3, 8; 1 Joh 5, 18; Åb 2, 26; Åb 3, 8; Åb 3, 10; Åb 22, 7

5.5 Bevarelse gennem omvendelse og rettidig omvendelse

I Det Nye Testamente understreges det igen og igen, at det er nødvendigt at omvende sig rettidigt for at forblive i Guds frelse. I Matt 5, 23-24 opfordrer Jesus sine disciple til at søge forsoning med andre, før de tilbeder Gud: *Når du bringer din gave til alteret og der husker, at din bror har noget imod dig, så lad din gave blive der foran alteret, og gå først hen og forsones med din bror, og kom så tilbage og bring din gave!* Denne opfordring til forsoning viser, hvor vigtigt det er at handle hurtigt og løse konflikter, før man træder frem for Gud. Dette er et eksempel på, at det er nødvendigt at være opmærksom på omvendelse i det daglige liv og ikke vente, da tiden til forsoning og omvendelse kan være begrænset.

I 2 Pet 3,9 understreges også Guds tålmodighed, som ikke ønsker, at nogen skal gå fortabt, men giver alle mulighed for omvendelse: *Herren forsinker ikke sin løfte, som nogle mener. Tværtimod: Han har stadig tålmodighed med jer, for han ønsker ikke, at nogen skal gå fortabt, men at alle skal omvende sig til ham. Gud giver os i sin nåde tid til omvendelse, fordi han længes efter alle menneskers frelse.* Denne tid er dog ikke ubegrænset, og vi bør ikke letfærdigt overse, at Gud giver os denne mulighed for at omvende os og forblive i hans nåde.

Men ligesom Gud giver plads til omvendelse, advarer Det Nye Testamente om faren ved at udsætte det. I Åb 2-3 taler Jesus til de syv menigheder og opfordrer dem gentagne gange til at omvende sig. I Åb 2,5 står der: *Tænk nu over, hvorfra du er faldet, og omvend dig og gør dine første gerninger! Ellers kommer jeg hurtigt over dig og vil fjerne din lysestage fra dens plads, hvis du ikke omvender dig!* De menigheder, der ikke beslutter sig for at omvende sig, risikerer at miste frelsen, da tiden til omvendelse er begrænset. Dette viser, hvor afgørende det er at handle i tide for at forblive i fællesskab med Gud.

Et andet advarselsbillede findes i lignelsen om de ti jomfruer i Matt 25,1-13, som ikke holdt deres lamper tændt, fordi de ikke var årvågne. Kun de fem kloge jomfruer, som forberedte sig og købte olie i tide, gik med brudgommen. **De andre, som forspildte deres chance for at forberede sig, kunne ikke komme med, da det var for sent.** Jesus siger klart: *Våg derfor! For I kender hverken dagen eller timen.* Historien illustrerer, hvor vigtigt det er ikke at komme for sent og ikke at være letsindig med tiden til omvendelse.

I Hebr 12, 15 Sl't advares den troende om, *at ingen må gå glip af Guds nåde*, og at der ikke må vokse en "bitter rod" og "utugt" frem, som kan bringe troen i fare. Forfatteren henviser her til eksemplet med Esau, der gik glip af tidspunktet for omvendelse og som følge heraf "ikke fandt lejlighed til at gøre bod, skønt han søgte det med tårer" (Hebr 12, 17 Sl't). **Esau viste, at en forsinket omvendelse eller en skødesløs omgang med bod kan føre til tab af frelsen.**

Det Nye Testamente giver os et klart budskab om, at vi ikke skal tage den nåde, vi får til at omvende os, for givet. Hvis vi ikke udnytter vores mulighed for at omvende os og ikke er årvågne og parate, risikerer vi at blive adskilt fra Gud i al evighed. **Der er ingen senere mulighed for omvendelse, hvis vi går glip af denne chance.** Det åndelige ansvar, som Gud giver os, er stort: **Den, der lever i troen, vil forblive i nåden, men den, der vender sig bort fra omvendelsen, må bære konsekvenserne.** Advarslerne fra evangelierne og apostlenes breve er klare – vi må i dag, i nutiden, lytte til opfordringen til omvendelse, for ingen ved, hvornår vores tid på denne jord eller Kristi genkomst kommer.

Når vi ser tilbage i evigheden, kan det være, at vi ville ønske, vi havde reageret på opfordringen til omvendelse, som vi gik glip af. Men da vil det være for sent, og den tilstand, vi befinder os i, vil være endeligt fastlagt – det være sig evig frelse gennem vedvarende omvendelse og tro eller evig adskillelse fra Gud, hvis vi ikke har udnyttet muligheden for omvendelse og har forsømt den åndelige årvågenhed.

Den mest effektive kilde til nåde og samtidig den eneste sikre holdning, der bevarer os som efterfølgere i frelsen, er en vedvarende vilje til omvendelse og en rettidig omvendelse over vores fejltagelser.

Her er de korrigerede bibelsteder med korrekt indsatte, klikbare links og bibelteksten i det ønskede format:

Mt 5, 23-24 Sl

Når du bringer din gave til alteret og der husker, at din bror har noget imod dig, så lad din gave blive der foran alteret, og gå først hen og forsones med din bror, og kom så tilbage og bring din gave!

2 Petr 3, 9 Sl

Herren forsinker ikke sin løfte, som nogle mener. Tværtimod: Han har stadig tålmodighed med jer, for han ønsker ikke, at nogen skal gå til grunde, men at alle skal vende om til ham.

Åb 2, 5 Sl

Tænk nu over, hvad du er faldet fra, og omvend dig og gør dine første gerninger! Ellers kommer jeg hurtigt over dig og vil vælte din lysestage fra sin plads, hvis du ikke omvender dig!

Mt 25, 1-13 Sl

Våg derfor! For I kender hverken dagen eller timen.

Hebr 12, 15 Sl

Pas på, at ingen kommer til kort i Guds nåde, at ingen bitter rod vokser op og forårsager ulykke og besmittelse for mange.

Hebr 12, 17 Sl

For I ved, at han – selv om han ønskede det – blev forkastet, fordi han ikke fandt plads til omvendelse, selv om han søgte den med tårer.

5.6 Bevarelse gennem Kristi menighed

Frelsens vej er ikke en ensom sti, men en vej, som Gud lader os gå i fællesskab. Kristi menighed er mere end et samlingssted – den opmuntrer, korrigerer og styrker os i troen. Her deler vi glæder og byrder, hører Guds ord og bliver båret, når vi er svage. Disse kapitler viser, hvordan menigheden som et guddommeligt redskab hjælper os med at forblive trofaste mod Gud på vores pilgrimsrejse mod evigheden og med at bevare og styrke os sammen.

5.6.1 Bevarelse gennem opmuntring og formaning

Gennem ydre omstændigheder og indre prøvelser kan Kristi efterfølgere faktisk blive fristet af fristeren og falde, så apostlenes arbejde var forgæves. Og arbejdet var kun forgæves, hvis de troende ikke (længere) lever i troen og bliver frelst. Men det kan forhindres. Opmuntring fra andre brødre og søstre bidrager i høj grad til dette. Hvor vigtig opmuntring er, lærer vi gennem apostlenes missionsrejser, der efter den indledende menighedsgrundlæggelse besøgte menighederne en anden eller tredje gang for at opmuntre og forman dem til at forblive fast besluttede hos deres Herre for at styrke dem i deres frelse og tro.

Det afgørende er den rette blanding af formaning og opmuntring. Jesus viser os vejen. I det ene øjeblik formaner han os – i det næste opmuntrer han os, så vi også kan bære formaningen. Når Guds ord både formaner og opmuntrer os, hvor meget mere har vi da ikke brug for begge nådegaver i et afbalanceret forhold fra vores nuværende lærere i troen.

Også vores egen trofasthed over for Herren opmuntrer – uden ord – andre trosfæller til at være trofaste i deres tro.

Vores evige frelse afhænger i sidste ende af, om vi formaner og opmuntrer hinanden (eller lader os opmuntre).

Mt 10, 28 -33 Meng

28 Frygt ikke dem, der kan dræbe kroppen, men ikke sjælen; frygt snarere ham, der har magt til at ødelægge både sjælen og kroppen i

helvede! – ... 30 Men hos jer er selv hårene på hovedet alle talt. 31 Frygt derfor ikke! I er mere værd end mange spurve. – ... 33 Men den, der fornægter mig for mennesker, vil jeg også fornægte for min himmelske Fader.

1 Thess 3, 2-5 Meng

Timotheus ... **skulle styrke jer** og give jer opmuntring til jeres tro, 3 **så ingen skulle vakle i de nuværende trængsler; I ved jo selv, at vi er bestemt til det. ... 5** Derfor har jeg ... (sendt en budbringer) til jer for at få at vide, hvordan det står til med jeres tro, om ikke fristeren har fristet jer, så vores arbejde bliver forgæves. Timotheus ... **skulle styrke jer** og give jer opmuntring til jeres tro.

Apg 15, 32 Meng

32 Men Judas og Silas, som var profeter, **opmuntrede også brødrene med mange taler og styrkede dem** (i troen).

Mt 10, 28 -33; 1 Thess 3, 2-5; Apg 15, 32; Apg 14, 21-22; 1 Thess 3, 7-8; Apg 23, 11

5.6.2 Bevarelse gennem trøst og opmuntring i svære tider

Ja, Herren opdrager os, og ja, gennem vanskelige omstændigheder. Men hans motiv er altid kærlighed. Og det må vi hele tiden blive mindet om af vores trosfæller gennem deres eksempel og deres ord af opmuntring og formaning, og vi må holde fast i det for at forblive på vejen til himlen.

Dermed er opmuntring og formaning fra vores trosfæller en nøgelfaktor for den endelige frelse i evigheden.

1. Thess 5,11 Meng

Derfor skal I formane hinanden og opbygge hinanden, som I jo også gør!

Apg 14, 22 SlT

22 De styrkede disciplenes sjæle og formanede dem til at forblive standhaftige i troen og [sagde til dem], at vi må gennemgå mange trængsler for at komme ind i Guds rige.

2 Kor 1,4 Meng

[Gud], som trøster os i al vores trængsel, for at vi så (fra vores side) kan opmuntre alle, der befinder sig i nogen form for trængsel, med den trøst, som vi selv bliver trøstet med af Gud.

Hebr 3,13 Meng

Men forman hinanden hver dag, så længe det er »i dag«, for at ingen af jer skal blive forhærdede af syndens bedrag.

1. Thess 5,11; Apg 15, 32; 2. Kor 1,4; Heb 3, 13; 1 Thess 4, 18; 2 Thess 2, 17; Kol 4 ,8; 2 Kor 1, 6; Apg 20, 2

5.6.3 Din troens lydighed er frelsen for andre

Mit livsvittnesbyrd spiller en vigtig rolle for, at mennesker bliver åbne for troen, tager imod Jesus som frelser og forbliver frelste hos ham. Det skal ære Gud, invitere til ham, ikke friste nogen til synd og stræbe efter andres frelse.

1 Kor 10, 31-33 Meng

*31 Nuvel, hvad I end spiser eller drikker eller gør, så gør alt til Guds ære!
32 Giv hverken jøderne eller grækerne eller Guds menighed anledning til anstød, 33 ligesom jeg i alle henseender lever for at behage alle, idet jeg ikke søger min egen fordel, men de manges, for at de kan blive frelst.*

1 Tim 4,16 Meng

*16 **Vær opmærksom på dig selv og på læren, hold fast ved den, for når du gør det, vil du frelse både dig selv og dine tilhørere.***

Jud 1, 22-23 Meng

*22 Og **hav medlidenhed med dem, der er i tvivl: 23 red dem ud af ilden og frel dem på den måde!***

1 Kor 10, 31-33; 1 Tim 4,16, Jud 1, 22-23; Mt 18, 15; 1Kor 4, 16; Jud 1, 22-23; 1 Joh 5, 16; 1 Thes 3, 7

5.6.4 Bevarelse gennem menighedens disciplin – beskyttelse mod afvigelser

Jesus opfordrer os til radikalt at adskille os fra ethvert syndigt lem for at bevare vores åndelige integritet og være rede til himlen. Desto mere vil han selv fjerne lemmer på sit legeme, der vedvarende synder, da han er indbegrebet af fuldkommen integritet. Mens han ønsker at helbrede et sygt lem, vil han fjerne det, hvis helbredelse ikke er mulig, og synden spreder sig som kræft, for at beskytte hele legemet. Ligesom surdej skal fjernes fuldstændigt for at bevare renheden, tjener menighedens disciplin også dette formål. Jesus tolererer ikke lemmer på sit legeme, der bevidst nægter at lade sig helbrede og genoprette af den gode hyrde. Menighedens disciplin – både vores og Jesu – har ikke kun en helende virkning på stedet, men også en advarende funktion, der beskytter andre troende mod lignende forseelser.

Mt 18, 15-18 Meng

15 Hvis din bror begår en fejl, så gå hen og tal med ham under fire øjne. Hvis han lytter til dig, har du vundet din bror; 16 men hvis han ikke lytter, så tag en eller to (brødre) med dig, så enhver sag kan afgøres på grundlag af to eller tre vidners udsagn. 17 Hvis han ikke vil høre på dem, så sig det til menigheden; og hvis han ikke vil høre på menigheden, så betragt ham som en hedning og en tolder. – 18 Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I binder på jorden, skal også være bundet i himlen, og alt, hvad I løser på jorden, skal også være løst i himlen.

1 Tim 5,20 Meng

20 Dem, der begår en forseelse, skal du irettesætte foran alle (ældste), så også de øvrige (ældste) får frygt.

1 Kor 5, 6-7 Meng

6 Jeres berømmelse [„ros"] er ikke smuk! Ved I ikke, at selv en lille smule surdej syrner hele dejen? 7 Fjern den gamle surdej, så I (gennemgående) bliver en ny dej; I er jo (som kristne) fri for al surdej, for vores påskelam er jo blevet slagtet: Kristus.

Mt 18, 15-18; 1 Tim 5,20; 1 Kor 5, 6-7; 1 Kor 12, 27; 1 Kor 6, 15; Mk 9, 43-47; Mt 18, 15-18; 1 Kor 1, 2; Åb 2, 16; Åb 2, 18-27

5.6.5 Bevarelse gennem gensidig årvågenhed

Som troende brødre og søstre er vi kaldet til at passe på hinanden, møde hinanden i kærlighed og styrke hinanden. Denne opmærksomhed over for hinanden hjælper os med at undgå at glide ud i synd og forblive på vejen med Jesus. Ved at passe på hinanden, tage os af hinanden og opmuntre hinanden bidrager vi til, at ingen bliver efterladt, men at vi sammen når målet om evigheden.

Joh 13, 34-35 Meng

34 »Et nyt bud giver jeg jer, at I skal elske hinanden; som jeg har elsket jer, skal I også elske hinanden. 35 Ved dette skal alle kende, at I er mine disciple, hvis I har kærlighed til hinanden.«

Jud 1, 22-23 Meng

22 Og med dem, der er i tvivl, skal I have medlidenhed: 23 red dem ud af ilden og red dem på den måde!

Hebr 3, 12-13 Slt

12 Pas på, brødre, at der ikke er et ondt, vantro hjerte i nogen af jer, som er ved at falde fra den levende Gud! 13 Men forman hinanden hver dag, så længe det hedder »i dag«, for at ingen af jer skal blive forhærdet af syndens bedrag!

Joh 13, 34-35; Jud 1, 22-23; Hebr 3, 12-13; Jud 1, 22-23; Hebr 4, 1; Mt 18, 15

5.6.6 Underordning under en åndeligt indstillet ledelse

Vi er kaldet til ikke kun at være lydige mod Gud, men også mod de mennesker, der har åndeligt ansvar for os. I Guds sidste dom vil begge dele blive taget op og have betydning.

Den, der i livet underordner sig de af Gud udpegede ledere, der våger over hans sjæl, og lytter til dem, handler klogt og gør sig selv en tjeneste – ikke kun her og nu, men for al evighed.

Hvis selv dem, der modsætter sig verdslige myndigheder, får deres dom af Gud, gælder det i endnu højere grad for dem, der modsætter sig de åndelige ledere, som Gud har udpeget.

Underordningen har sin naturlige grænse, når åndelige ledere gør ondt eller ønsker at handle imod Guds vilje. I sådanne tilfælde forbliver vi frie til at gøre Guds vilje og er kaldet til at overbevise lederne med støtte fra mindst to vidner og offentligt påpege deres forseelser.

Hebr 13, 17 Sl

17 Adlyd jeres ledere og underordner jer dem, for de våger over jeres sjæle som dem, der en dag skal aflægge regnskab, så de kan gøre det med glæde og ikke med suk, for det ville ikke være godt for jer!

1 Kor 16, 16 Meng

16 Så underordner I jer også sådanne mennesker og overhovedet enhver, der arbejder og slider!

1 Petr 5, 5 Meng

5 Ligeledes, I yngre: underordner jer de ældste. Men alle sammen skal I i jeres omgang med hinanden iklæde jer ydmyghedens tjeneste, for »Gud modstår de hovmodige, men de ydmyge giver han nåde«.

1 Tim 5, 19-20 Meng

19 Tag ikke imod en klage mod en ældste, medmindre den er baseret på udsagn fra to eller tre vidner. 20 De, der begår en forseelse, skal du irrettesætte i alle (ældstes) nærværelse, så også de øvrige (ældste) får frygt.

Hebr 13, 17; 1 Kor 16, 16; 1 Petr 5, 5; Hebr 13, 17; 1 Kor 16, 16; 1 Petr 5, 5; Rom 13, 2; 3 Joh 1, 9-11; 1 Tim 5, 19-20

5.6.7 Bevarelse gennem sund lære og lærere efter Guds ord

Uddannelsen af åndeligt indstillede ledere, der elsker Guds ord, forstår det, lever efter det og underviser Guds folk, er et af de vigtigste midler til at bevare og beskytte menigheden på vejen mod evigheden.

Et liv i hellig ærbødighed for Gud er ikke en selvfølge efter omvendelsen. Det kræver god undervisning og formaning fra åndeligt indstillede lærere, der kender og lever efter Guds ord, for at dette liv kan udfolde sig. Den gode nyhed er: Gud giver os tid, sit ord og prædikanter for at føre os tilbage på den rette vej igen og igen.

1 Tim 4, 16 Slt

16 Vogt dig selv og læren; hold fast ved den! For når du gør det, vil du både frelse dig selv og dem, der lytter til dig.

Tit 1, 7-9 Slt

7 For en tilsynsmand skal være ubesmittet som en Guds husforvalter, ikke egenmægtig, ikke opfarende, ikke given til druk, ikke voldelig, ikke ude efter skammelig vinding, 8 men gæstfri, elskende det gode, besindig, retfærdig, hellig, behersket; 9 en, der holder sig til det pålidelige ord, som det er i overensstemmelse med læren, så han er i stand til både at formane med den sunde lære og overbevise modstanderne.

Dan 12, 3 Slt

3 Og de forstandige skal stråle som himmelens glans, og de, som vejleder mange til retfærdighed, som stjernerne for evigt og altid.

Dan 12, 3; 1 Tim 4, 16; Tit 1, 5-16; Mt 5, 19; Rom 16, 17-18

5.6.8 Bevarelse gennem gode forbilleder

Enhver efterfølger af Kristus har brug for forbilleder. Salig er den, der har gode forbilleder i troen! Det vil hjælpe ham/os til at efterligne forbillederne og nå målet.

Den, der ikke har et godt menneskeligt forbillede i sin nærhed, har alligevel DET forbillede par excellence: Jesus selv. Vi kan, skal og må identificere os med Jesus på vores trosvej. Når vi gør det, vil vores længsel efter det himmelske hjem i hans nærhed blive så stor, at vi vil løbe godt på vejen – på vores konkurrencebane – mod vores himmelske hjem og blive der.

Joh 13, 15 Slt

15 For jeg har givet jer et forbillede, for at I også skal gøre, som jeg har gjort mod jer.

Hebr 12, 1 Slt

1 Da vi nu har en sådan skare af vidner omkring os, så lad os lægge al byrde og den synd, der så let omslutter os, fra os og med udholdenhed løbe i den kamp, der ligger foran os.

Hebr 13, 7 Slt

7 Husk jeres ledere, som har forkyndt Guds ord for jer; se på udgangen af deres vandring og efterlign deres tro!

Fil 3, 17-19 Slt

17 Bliv mine efterfølgere, brødre, og se på dem, der vandrer, som I har os som forbillede. 18 For mange vandrer, som jeg ofte har sagt jer og nu også med tårer i øjnene siger, som fjender af Kristi kors; 19 deres ende er fortabelse, deres gud er deres mave, de roser sig af deres skam, de er jordisk sindede.

Joh 13, 15; Hebr 12, 1; Hebr 13, 7; Fil 3, 17; Hebr 12, 1-3; 1 Thess 1, 7; 1 Tim 1, 16

5.7 Bevarelsen af Kristi menighed

Kristi menighed – dens bevarelse og de farer, der truer den

1. Menighedens kald og fuldendelse som Kristi brud

Kristi menighed er den af Gud kaldede brud til Jesus Kristus, som han har forberedt for sig selv, ren og ubesmittet.

Ef 5, 25-27 Meng

25 Ligesom Kristus elskede menigheden og gav sig selv for den, 26 for at hellige den, efter at han havde rensset den ved vandbadet i ordet, 27 for således at fremstille menigheden for sig selv i herlig skønhed, uden pletter og rynker eller nogen sådan fejl, men hellig og ulastelig.

Menigheden som helhed, som Kristi legeme på jorden, vil ALDRIG gå til grunde, men i sidste ende komme til Kristus i himlen, arve riget med ham og regere i al evighed.

Mt 16, 18 Slt

Men også jeg siger dig: Du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min menighed, og dødsrigets porte skal ikke overvinde den.

Åb 19,7-8 Meng

7 Lad os være glade og juble og give ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort sig rede, 8 og hun har fået lov til at klæde sig i strålende hvidt linned, for linnedet symboliserer de helliges retfærdige gerninger.

2. Jesu menighed på stedet – efterfølgelse ved en skillevej

Men hvordan ser det ud med hver enkelt lokal menighed? Deres evige eksistens og deres åndelige liv er på ingen måde garanteret.

Jesus kræver helliggørelse og menighedsdisciplin på det lokale menighedsniveau, det vil sige adskillelse fra alle, der uomvendt forbliver i synd (Mt 18,17; Lk 9,60), fordi synden ellers gennemtrænger hele menigheden (1 Kor 5,6-7). Desuden gør Jesus det utvetydigt klart, hvilke konsekvenser det har, når en lokal menighed forlader sin første kærlighed, ikke bevarer den rene lære og giver afkald på menighedens disciplin: Den åndelige død truer, menighedens lysestage fjernes, og menigheden bliver til sidst udspyet af hans mund (Åb 2,4-5; Åb 3,16).

Åb 3, 1-2 Meng

1 »Og skriv til englen for menigheden i Sardes: Så siger han, som har de syv Guds ånder og de syv stjerner: Jeg kender dine gerninger: Du har ry for at leve, men du er død. 2 Vågn op og styrk de resterende (menighedsmedlemmer), som var tæt på at dø! For jeg har ikke fundet dine gerninger fuldkomne foran min Gud. .

Åb 2,4-5.7 Meng

4 Men jeg har at bebrejde dig, at du har forladt din første kærlighed. 5 Så husk, hvorfra du er faldet, og vend om og gør dine første gerninger igen! Ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra sin plads,

hvis du ikke vender om. ... 7 Den, der har ører, lad ham høre, hvad Ånden siger til menighederne: Den, der sejrer, vil jeg give at spise af livets træ, som står i Guds paradis.

Åb 3, 16 Sl

Da du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min mund.

3. Bevarelsen af den lokale menighed på vejen til frelse

a) Bevarelse mod forførelse gennem et falsk evangelium

Allerede de første menigheder kæmpede med fristelser. Paulus advarer om, at et falsk evangelium, der ikke forkynnder den sande frelse gennem Jesus Kristus, kan ødelægge menigheden.

Gal 1, 6-9 Meng

6 Jeg må undre mig over, at I så hurtigt falder fra den, som har kaldet jer ved Kristi nåde, og vender jer til et andet frelsesbudskab, 7 når der jo ikke findes noget andet (frelsesbudskab); det er bare, at der er visse mennesker, som forvirrer jer og vil forvrænge Kristi frelsesbudskab. 8 Men selv om vi selv eller en engel fra himlen forkynnder jer et andet frelsesbudskab end det, vi har forkyndt jer, så være han forbandet!

Bevarelse: De ældste og ledere skal våge over den frelsende lære, undervise i den uforfalsket og leve den forbillede. (Tit 1, 9)

b) Bevarelse mod åndelig søvn og lunkenhed

Åndelig lunkenhed er en alvorlig fare.

Åb 3, 16 Sl

Da du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min mund.

Bevarelse: Menigheden skal være vågen og bevare sin første kærlighed. (Åb 2, 4-5)

c) Bevarelse mod synd og manglende menighedsdisciplin

Synd i enkeltpersoners liv kan besmitte hele menigheden og adskille den fra Gud.

1 Kor 5, 6-7 Sl

Jeres pral er ikke godt! Ved I ikke, at lidt surdej syrer hele dejen? Rens derfor den gamle surdej ud, så I bliver en ny dej, da I jo er usyrede. For også vores påske, Kristus, er blevet slagtet for os.

Bevarelse: Levet hellighed og menighedsdisciplin er nødvendige (2 Tim 4, 2).

d) Bevarelse gennem åndelig ledelse

Svag ledelse er ofte begyndelsen på frafald.

Apg 20, 28 Sl

Så vær nu opmærksomme på jer selv og på hele hjorden, som Helligånden har sat jer til at være tilsynsmænd for, for at vogte Guds menighed, som han har erhvervet sig med sit eget blod!

Bevarelse: Ledere skal elske Ordet og leve på en eksemplarisk måde. (1 Tim 3, 1-7; 1 Tim 4, 16)

Konklusion

Menigheden som helhed, dem, der har sejret og er forblevet tro mod Kristus, vil bestå i al evighed. Men hver lokal menighed står i en åndelig kamp på liv og død. Vedvarende kærlighed til Jesus, årvågenhed, sund lære, menighedsdisciplin og åndelig ledelse er nøglen til, at den lokale menighed kan forblive på vejen til frelse i evigheden.

5.8 Sejr over prøvelser – forbliv standhaftig på den smalle vej

På vejen til frelse møder vi udfordringer og prøvelser, der tester vores trofasthed over for Gud. Men Gud giver os de nødvendige midler til at forblive standhaftige. Hans ord, bønner og Helligånden er vores våben til at overvinde fristelser, tvivl og modstand.

Disse kapitler viser, hvordan vi gennem Guds kraft og løfter kan sejre over enhver prøve. De opmuntrer os til at se prøvelser som

muligheder for at vokse i troen og forblive standhaftige på vejen mod evigheden.

5.8.1 Guds kærlighed er vores beskyttende skjold

Guds kærlighed er vores beskyttelse

Guds kærlighed til os er den centrale sandhed i Bibelen, som giver os trøst, tryghed og beskyttelse. Den er ikke kun en flygtig følelse, men en fast del af hans væsen, som viser sig i vores frelse og i håbet om fremtiden.

I Åb 1, 4-6 lærer vi, at Guds kærlighed er kilden til vores frelse og har gjort os til et kongerige og præster. Denne kærlighed er ikke kun afgørende for vores frelse, men også for vores identitet som Guds børn.

"Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer. Bliv i min kærlighed!" (Joh 15,9) viser os, hvor meget Jesus elsker os, og opfordrer os til at blive i denne kærlighed. Hvis vi bliver i denne kærlighed, vil den give os beskyttelse og styrke os i svære tider.

Også i Ef 2,4-5 beskrives Guds kærlighed som kilden til vores frelse. Den har gjort os levende, selvom vi var døde i vores synder, og befriet os fra syndens magt.

I 1 Joh 3, 1 ser vi, at Guds kærlighed har gjort os til hans børn, hvilket giver os en særlig tryghed og sikkerhed.

Men Guds kærlighed kræver også et svar fra os. I Åb 3,19 får vi at vide, at Guds kærlighed kalder os til omvendelse og helliggørelse, hvilket beskytter og styrker os.

Endelig understreger 2 Thess 3, 5, at Guds kærlighed retter vores hjerte og beskytter os mod fjendens angreb.

Sammenfattet: Guds kærlighed beskytter os mod synd, mod verdens usikkerhed og mod fjendens angreb. Den er det sikre grundlag, vi står på, og den kraft, der driver os fremad.

Joh 15, 9 Sl

9 Som Faderen elsker mig, så elsker jeg jer; bliv i min kærlighed!

2 Thess 3, 5 Sl

5 Men Herren lede jeres hjerter til Guds kærlighed og til Kristi standhaftige udholdenhed!

Åb 3, 19 Sl

19 Alle, som jeg elsker, dem overbeviser og tugter jeg. Vær nu ivrig og omvend dig!

Åb 1, 4-6; Joh 15, 9; Ef 2, 4-5; 1 Joh 3, 1; 2 Thess 3, 5; Åb 3, 19

5.8.2 Glæden ved Herren er vores styrke

Glæden ved Herren er vores styrke

Glæden ved Herren er en af de største åndelige kilder til vores styrke. Når Gud er vores glæde, bliver vores liv fast forankret i ham, og vi oplever den bedste åndelige beskyttelse. Denne glæde afhænger ikke af ydre omstændigheder, men af Guds urokkelige kærlighed og trofasthed.

I Det Gamle Testamente læser vi i Neh 8,10, at "*glæden ved Herren er jeres styrke*". Disse ord viser os, at ægte glæde kun kan findes i Gud, og at denne glæde giver os den nødvendige styrke til at overvinde udfordringer.

I Det Nye Testamente bekræfter Joh 15,11 denne sandhed, når Jesus siger: "*Dette har jeg sagt til jer, for at min glæde kan være i jer, og jeres glæde kan blive fuldkommen.*" Denne glæde fra Jesus selv i os gør os stærke og fuldkomne.

Også i Fil 4,4 opfordres vi: "*Glæd jer altid i Herren! Igen vil jeg sige: Glæd jer!*" Denne glæde i Herren er en vedvarende tilstand, der giver os styrke til at forblive standhaftige i alle livets omstændigheder.

Glæden i Herren er vores bedste beskyttelse, fordi den ikke kun holder os tæt på Gud, men også giver os styrke til at forblive standhaftige midt i udfordringer og vanskeligheder. Den beskytter os mod livets storme og bevarer os i alle situationer.

Neh 8, 10 Meng

Glæden i Herren er jeres styrke.

Fil 4,4 Slt

4 Glæd jer altid i Herren! Igen siger jeg: Glæd jer!

Joh 15, 11 Slt

11 Dette har jeg sagt til jer, for at min glæde kan blive i jer, og jeres glæde kan blive fuldkommen.

Neh 8, 10; Joh 15, 11; Fil 4, 4; Rom 14, 17; 1 Thess 5, 16-18; Hebr 12, 2

5.8.3 Vær ikke bange: Vi klarer det ikke af egen kraft, men gennem ham!

Jesus siger, at ingen ville blive frelst, hvis den sidste frygtelige tid ikke blev forkortet. Det viser, at jeg ikke kan klare det på egen hånd. Jeg er fuldstændig afhængig af Guds kærlighed og beskyttelse – af, at han ordner mine livsomstændigheder, så jeg kan blive hos ham. Og det er netop det, Gud har lovet. Han er trofast og vil ikke prøve os ud over vores evner.

Men Guds trofasthed betyder ikke, at han lader os leve i bekvemmelighed. Han opfordrer os til at modstå synden til blods. Hans beskyttelse sker midt i kampens glødende ovn mod synden og frafaldet fra troen. Al ære tilkommer ham alene!

Mk 13, 20 Slt

20 Og hvis Herren ikke havde forkortet dagene, ville ingen mennesker blive frelst; men for de udvalgte skyld, som han har udvalgt, har han forkortet dagene.

1 Kor 10, 13 Meng

*13 I har (hidtil) ikke været udsat for andre fristelser end menneskelige, og **Gud er trofast: han vil ikke lade jer blive fristet ud over jeres evner, men vil samtidig med fristelsen også skabe en udvej, så I kan modstå den.***

Hebr 12, 3-6 Meng

*... 4 For indtil nu **har I ikke kæmpet mod synden med blod ...***

Jud 1, 24-25 Slt

24 Til ham, der har magten til at bevare jer fra enhver fejl og kan lade jer træde frem for hans herlighed, pletfri og fulde af glæde, 25 til denne enestående og eneste Gud, som gennem vores Herre Jesus Kristus er blevet vores frelser, tilhører herlighed, majestæt, magt og kraft – før alle tider, nu og i al evighed! Amen.

Mk 13, 20; 1 Kor 10, 13; Hebr 12, 3-6; 2 Kor 1, 1-11; Rom 8, 28-39; 1 Tim 1, 16; 2 Petr 3, 9

5.8.4 Beskyttelse mod falsk stolthed og fordømmelse

Stolthed over egne præstationer foran Gud og mennesker er kendetegnende for de fortabte. Intet værk, vi udfører, kan frelse os eller bringe os i et helbredt forhold til Gud – det kan kun nåden fra vores Herre Jesus Kristus, som døde og opstod for os.

De gerninger, som en af nåde frelst udfører, udspringer af kærlighed, fordi vi selv er blevet elsket og benådet af Gud i uendelighed. Men uden at svare på hans kærlighed, uden at elske vores Frelser tilbage, vil vi ikke blive frelst for evigt.

Som Guds børn risikerer vi på vores vej at blive stolte af vores egne præstationer, at sammenligne os med andre, at dømme og at miste Guds nåde af syne. En sådan adfærd må hele tiden korrigeres, for stolthed adskiller os fra Gud, mens ydmyghed bringer os tættere på ham.

Målet og den eneste sunde vej er kærlighed fra et rent hjerte, en god samvittighed og en uforfalsket tro.

1 Joh 4, 19 Slt

19 Vi elsker ham, fordi han først elskede os.

Jak 4,6 Slt

Gud modstår de hovmodige, men de ydmyge giver han nåde.

1 Kor 4, 7 Meng

For hvem er det, der giver dig en fordel? Hvad har du, som du ikke har modtaget? Men hvis du har modtaget det, hvorfor roser du dig så, som om du ikke havde modtaget det?

Luk 17, 10 Slt

10 Så skal også I, når I har gjort alt, hvad I er blevet pålagt, sige: Vi er uduelige tjenere; vi har gjort, hvad vi var forpligtet til at gøre!

1 Joh 4, 19; Jak 4, 6; 1 Kor 4, 7; Luk 17, 10; Luk 18, 14; Rom 1-3; 1 Tim 1, 5

5.8.5 Sejrr over modstanderen – stå imod fjenden

Vores modstander, djævelen, er en reel trussel. Han angriber vores tro åbent eller skjult med det formål at svække os åndeligt eller endda dræbe os for at aflede os fra vejen til evigheden. Men gennem gudsfrygt og ydmyghed, kendskab til og bevarelse af Guds ord, klar tale til det onde i kraft af dette ord og vores aktive tro kan vi gennemskue hans planer og modstå ham sejrrigt.

Mt 4, 3-4 Meng

3 Da trådte fristeren hen til ham ... 4 Men han svarede ham: »Der står skrevet ...

Mt 4, 3-4; 2 Kor 11, 13-14; Jak 4,7; Ef 6, 16; Joh 10, 10; 1 Mos 3, 1-13; 1 Krøn 21, 1; 1 Mos 3, 1-13; 1 Krøn 21, 1; Job 1, 9-11; Zak 3, 1+2; Mt 4, 1-11; 1 Petr 5, 8+9; 1 Thess 3, 5; Mk 8, 33; 1 Kor 7, 5; 2 Kor 2, 10-11; 1 Tim 5, 14-15; 2 Kor 11, 13-14; Ef 4, 25-27; Jak 4, 7; Luk 10, 17-20; Luk 22, 31; Kol 2, 13-15

5.9 Sammenfatning: Min bevarelse på vejen til evig frelse

Menigheden som helhed, som har sejret og forblevet tro mod Kristus, vil bestå i al evighed. Men hver lokal menighed kæmper en åndelig kamp på liv og død. Vedvarende kærlighed til Jesus, årvågenhed, sund

lære, menighedsdisciplin og åndelig ledelse er nøglen til, at den lokale menighed kan forblive på vejen til evig frelse.

Gud bevarer os som Kristi lemmer på vores vej mod evigheden gennem sin urokkelige trofasthed og nåde. Vores frelse er ikke baseret på vores egne præstationer, men på Jesu kærlighed og hans offer. Han forventer ikke perfektion, men et hjerte, der forbliver lydigt mod ham og lever i hans nærhed. Hans nåde giver os mulighed for omvendelse og styrker os til at forblive standhaftige, også i vanskelige tider.

Gud bruger sit ord, bøn, sin opdragelse og åndelige ledere til at holde os på den rette vej. Den, der tager hans ord alvorligt og handler efter det, beskytter sig selv mod det onde. Men bevarelse sker ikke automatisk – den kræver vores aktive hengivenhed. Åndelig årvågenhed, god undervisning og formaning er afgørende. Træghed og uagtsomhed bringer vores frelse i fare, mens et liv i hellig ærefrygt fører os sikkert til målet.

En kristens største styrke ligger i ydmyghed og i et hjerte, der altid lader sig forny af Jesus. Den, der stoler på Gud, kan vide: Han bærer os igennem, selv når vi snubler. Ægte kærlighed til Jesus viser sig ved, at vi betror ham vores liv og handler efter hans vilje – ikke af frygt, men af glæde over ham. Synd kan være en udfordring, men med Guds hjælp er vi ikke magtesløse. Han giver os styrke til at modstå den og fører os til frihed. Den, der stoler fuldt ud på ham, forbliver i hans nåde – i dag og i al evighed.

Vi er kaldet til at passe på hinanden, elske hinanden og styrke hinanden, så vi sammen kan nå den evige herlighed. Afgørende for bevarelsen af menigheden er uddannelse af åndelige ledere, der elsker Guds ord, bevarer det og underviser i det. De ældste og lederne har den ansvarsfulde opgave at våge over den frelsende lære i det ene sande evangelium, at undervise i det og leve det som et forbillede. En menighed, der fjerner sig fra kernen i det ene, sande evangelium og vender sig mod et falsk evangelium i ord og handling, falder fra Guds nåde – som næsten galaterne gjorde – og mister sin frelse. Således vil der være menigheder, der udadtil stadig ligner Jesu menighed, men i virkeligheden er døde og vil blive udspyet af Jesus.

Den menighedsdisciplin, som Jesus foreskriver, tjener til vores helbredelse og advarsel. En menighed, der omhyggeligt og trofast gennemfører den, beskytter sig mod sin Herres dom og hjælper dem, der er blevet irettesat, med at forblive på vejen til evigheden. Men den afgørende beskyttelse mod sådanne udviklinger eller genoprettelsen efter et allerede sket frafald ligger i omvendelse og tilbagevenden til det sande evangelium om Guds nåde i Jesus Kristus. Dette indebærer en holdning af gudsfrygt, der undgår synd, hovmod og stræben efter egne høje mål. I stedet gælder det om at genopdage den første kærlighed til Jesus og rette sit eget liv mod hengivenhed til ham. Syndende ledere og trofæller skal i kærlighed, gennem formaning og klar tale, ledes til omvendelse, så menigheden som Kristi legeme bevares i sandhed, renhed og trofasthed.

Guds trofasthed er vores sikkerhed. Han lader os ikke blive prøvet ud over vores kræfter og giver os mulighed for omvendelse. Samtidig opfordrer han os til at være vågne, bede og aktivt vente på hans genkomst. Den, der forbliver i hans nærhed, oplever hans bevarende nåde på en særlig måde.

Den åndelige kamp er reel. Fjenden forsøger at undergrave vores tro og dermed føre os til åndelig død. Men gennem Guds ord, bøn og ydmyghed kan vi modstå hans angreb. Guds rustning beskytter os, mens bønnen holder os tæt på Kristus.

I sidste ende går Guds beskyttelse og vores hengivenhed hånd i hånd. Vores frelse er baseret på hans kærlighed og trofasthed, men det er op til os at forblive i ham, lade os rense og bevare hans ord. Den, der forbliver i Jesus, følger ham og lytter til hans stemme, vil sikkert nå målet – i evighedens herlighed.

6 Grænseområder for frelsen

Grænserne for frelsesvejen rejser vanskelige spørgsmål: Hvad sker der, når mennesker vender sig bort fra troen? Kan frelsen virkelig gå tabt?

Hvordan hænger Guds barmhjertighed og den enkeltes ansvar sammen?

Underkapitlerne belyser bibelske grundlag for emner som frafald, genoprettelse og frelsens sikkerhed. De hjælper med at forstå Guds kærlighed, retfærdighed og trofasthed bedre, også i vanskelige tros spørgsmål. Denne introduktion inviterer til at finde vejledning i Bibelen og se udfordrende aspekter af frelsen tydeligere.

6.1 Der findes ikke "billig" nåde, ægte nåde koster livet

Gud elsker os og skænker os sin nåde gratis og tager os til sig som sine børn. Den normale reaktion er, at vi, når vi er så elsket af Gud, bærer frugt for Gud. Hans nåde bærer frugt i vores liv, hvilket kommer til udtryk i, at vi gør Guds vilje. Men hos Gud findes der ingen billig nåde. Med vores frelse får vi ganske vist frelsen foræret – men til prisen af vores egen vilje og en ny vilje til at gøre Guds vilje i alle ting. Den, der følger denne vej, bliver frelst for evigt. Den, hos hvem Guds nåde ikke bærer frugt i hans liv, falder fra nåden og bliver ikke frelst.

Luk 14, 26-27 Meng

26 Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, sin kone og sine børn, sine brødre og søstre, ja, endog sit eget liv, kan han ikke være min discipel. 27 Den, der ikke bærer sit kors og følger mig, kan ikke være min discipel.

Rom 6, 15-16 Meng

15 Hvad følger så heraf? Skal vi synde, fordi vi ikke er under loven, men under nåden? Aldrig! 16 I ved jo, at når I giver jer selv som tjenere til nogen for at adlyde ham, så er I også hans tjenere og skal adlyde ham, enten (som tjenere) for synden, som fører til døden, eller (som tjenere) for adlydelsen (mod Gud), som fører til (livgivende) retfærdighed.

2 Kor 6, 1 SlT

1 Men som medarbejdere formaner vi jer også til ikke at modtage Guds nåde forgæves.

Luk 13, 6-9 Meng

6 Han fortalte dem derefter følgende lignelse: »En mand havde et figentræ i sin vingård, og han kom og søgte frugt på det, men fandt ingen. 7 Da sagde han til vingårdsmanden: »Se, jeg er nu kommet i tre år og har søgt frugt på dette figentræ, men jeg finder ingen; hug det ned! Hvorfor skal den optage plads? 8 Men han svarede: 'Herre, lad den stå endnu et år! Jeg vil grave jorden omkring den og gøde den: 9 måske bærer den frugt i fremtiden; hvis ikke, så lad den hugges ned!

Rom 6, 15-16; Rom 5,17; Luk 7, 41-43; 2 Kor 6, 1; c Jud 1, 4; Hebr 6, 7-8

6.2 Guds kærlighed og uendelige nåde

Der er et stort nåderum hos Gud, hvor vi er sikre, selvom vi til tider synder og falder. Og alligevel har dette nåderum også grænser, som Skriften vidner om mange steder. F.eks. med hensyn til vores samvittighed, vores tro på nåden, vores uretfærdige tanker og handlinger og vores forbliven i Jesus. I detaljer:

I Skriften findes der flere stadier af nedstigning for en bror og en søster i troen, stadig længere mod kanten af nådens rum, indtil en mulig forladelse af nådens rum.

Her er nogle eksempler (grænsen til nådens rum er understreget):

Min tale og omgang med trosfæller i overensstemmelse med Jesus (Mt 5, 22)

- *Den, der er vred på sin bror, hører til i retten.*
- *Men den, der kalder sin bror 'tåbe', skal stilles for det øverste råd.*
- *Og den, der siger til ham: 'Din idiot!', hører til i helvedes ild.*

At skade trosfællers samvittighed gennem uovervejede handlinger og forlede dem til en for dem dødelig handling/efterligning (Mt 18, 6; Rom 14, 21; 1 Kor 3, 17; Rom 14, 15).

Dette er trinene i nedstigningen:

- at blive bedrøvet/bringe i indre nød

- Blive stødt/forarget/falde
- blive bragt til at synde og dermed stå under Guds dom
- blive fordærvet
- blive ødelagt

Eller der er eksemplet med at gøre uret mod brødre og søstre, som hos korinterne (1 Kor 6, 1-11).

Korinterne har retssager imellem sig. I Guds øjne har dette forskellige eskaleringsniveauer:

1. opfører sig uværdigt for hellige.
2. ikke modtage nogen fremtidig løn på grund af manglende kærlighed
3. Tab af frelse ved aktivt at gøre uret

Den, der aktivt begår uret mod andre trosfæller, er en uretfærdig. Og uretfærdige vil ikke arve Guds rige, dvs. de vil ikke blive frelst.

Galaternes farligt svingende tro (Gal 1-3).

Galaterne er først (igen) fuldt ud fødte åndelige børn af Jesus Kristus, når de tror fuldt og helt på hans nåde. Hvis de forlader deres tro på Guds nåde og stoler på overholdelsen af loven for at blive accepteret af Gud, er de faldet fra nåden, og Kristus nytter dem ikke længere noget. Først når de (igen) bliver fast forankret i troen på Guds nåde, først da har Kristus igen taget form i dem, kan man genkende Kristus i dem. Mens de stadig er splittede mellem at stole på hans nåde eller at ville fortjene hans nåde, befinder de sig i en farlig mellemtilstand, der lader begge muligheder stå åbne og over hvilken der hænger et advarselsskilt *med teksten "Venligst ikke forgæves!"*

Der er to måder at ikke forblive i Jesus på.

At være punktvis ikke i Jesus bevarer os stadig i Guds frelse, selvom vi bliver skammet ved Jesu komme.

At blive ved med ikke at forblive i Jesus bringer os imidlertid ud over grænsen for Jesu nåderum og ender i åndelig død.

Og der er mange flere eksempler, som alle allerede er blevet diskuteret i denne bog, såsom at man efter en god start senere igen bliver glad for verden, ikke længere bærer frugt for Gud, bliver ledt væk fra det eneste sande og frelsende evangelium, falder i synd og ikke omvender sig, forbliver i uforsonlighed og uforgivelighed og meget mere.

Mt 5, 22 Slt

22 Men jeg siger jer: Enhver, der uden grund bliver vred på sin bror, skal dømmes. Men den, der siger til sin bror: Raka!, skal dømmes af det højeste råd. Men den, der siger: Din tåbe!, skal dømmes af helvedes ild.

Rom 14, 15-20 Meng

15 For hvis din bror (ved dig) bliver bedrøvet på grund af en spise, så vandrer du ikke længere efter (budet om) kærlighed. **Bring ikke den, for hvem Kristus døde, til fald ved din spise!** ... 19 Lad os derfor være opmærksomme på det, der tjener til fred og gensidig opbyggelse! 20 **Ødelæg ikke Guds værk** på grund af en spise! Alt er rent, men det er **til skade** for den, der nyder det med indre betænkeligheder.

1 Kor 6, 1-11 Meng

1 Er der nogen af jer, der har en retssag med en anden, som tør at gå til de uretfærdige og ikke til de hellige? ... Er der da ingen vis mand blandt jer, som kan dømme mellem bror og bror? 6 Men bror strides med bror, og det foran vantro! 7 Det er i sig selv en fejl, at I har retssager med hinanden. Hvorfor lader I jer ikke hellere gøre uret? Hvorfor lader I jer ikke hellere snyde? 8 **Men I gør selv uret og snyder, og det over for brødre!** 9 Eller ved I ikke, at **de uretfærdige ikke skal arve Guds rige? Tag ikke fejl!** Hverken utugtige eller afgudsdyrkere eller ægteskabsbrydere eller bløddyr eller mænd, der ligger med mænd, 10 eller tyve eller grådige eller drukkenbolte eller smæder eller røvere skal arve Guds rige.

Gal 4, 19 Meng

19 Mine kære børn, for hvem jeg nu igen lider fødselsveer, indtil Kristus (endelig) tager form i jer.

1 Joh 2, 28 Meng

Og nu, børn, **bliv i ham**, så vi kan være frimodige, når han kommer, og **ikke behøver at skamme os foran ham** ved hans genkomst.

Joh 15, 6 Meng

6 Den, der ikke bliver i mig, bliver kastet bort som en gren og visner; man samler dem og kaster dem i ilden, hvor de brænder.

Mt 5, 22; Joh 15, 6; 1 Joh 2, 28; Rom 14, 15-20; 1 Kor 6, 1-11; Gal 4, 19; Joh 15, 6;

6.3 Et liv, der bedrøver Helligånden eller fører til tab af frelsen

Ifølge Skriften findes der forskellige grader af ordsynder. Indholdet kan være foragtelige til vrede udtalelser om/til troende brødre og søstre eller løse, respektløse udtalelser om hellige ting som seksualitet og andet. De mildeste ordsynder bedrøver Helligånden i os, men vi forbliver i Guds frelse. Den alvorligste grad af ordsynder betyder sikker tab af frelse – hvis der ikke snart sker omvendelse over vores ord og endnu mere over holdningen bag vores ord. Alle synder og også ordsynder kan blive os tilgivet. Vores vilje til forsoning over for dem, der er blevet såret af vores ordsynder, er en forudsætning for, at vi selv kan opleve Guds tilgivelse. Skriften gør vores omvendelse meget, meget presserende, så vi ikke bringer vores frelse i fare.

2 Tim 2, 11-13 Meng

11 Dette ord er pålideligt: »Hvis vi er døde med ham, skal vi også leve med ham; 12 hvis vi holder ud, skal vi også regere med ham; hvis vi fornægter ham, vil han også fornægte os; 13 hvis vi er utro, forbliver han trofast, for han kan ikke fornægte sig selv.«

1 Joh 1, 8 SlT

8 Hvis vi siger, at vi ikke har synd, bedrager vi os selv, og sandheden er ikke i os.

Ef 4, 20-32 Meng

26 Hvis I bliver vrede, så synd ikke; **lad ikke solen gå ned over jeres vrede!** 27 Giv heller ikke plads til djævelen! ... 29 Der skal ikke komme

noget ondt ord ud af jeres mund, men kun det, der er godt til opbyggelse, hvor det er nødvendigt, for at det kan bringe nåde til dem, der hører det. **30 Og bedrøv ikke Guds Hellige Ånd, som I er blevet besejlet med til forløsningens dag!**

Mt 5, 21-26 Meng

21 I har hørt, at det blev sagt til forfædrene: 'Du må ikke begå mord. Den, der begår mord, skal stilles for retten.' 22 Men jeg siger jer: Den, der bliver vred på sin bror, skal stilles for retten. Den, der kalder sin bror 'tåbe', skal stilles for det øverste råd. **Og den, der siger til ham: 'Din idiot!', skal komme i helvedes ild.** 23 Når du bringer dit offer til alteret **og der kommer i tanke om, at din bror har noget imod dig, 24 så lad dit offer blive ved alteret, gå først hen og forsones med din bror!** Kom så tilbage og bring dit offer.

Mt 5, 25+26 Meng

25 Vær rede til at forlige dig med din modstander, mens du endnu er på vej (til dommeren), så din modstander ikke overgiver dig til dommeren, og dommeren overgiver dig til fogeden, og du bliver sat i fængsel. 26 Sandelig siger jeg dig: Du kommer ikke ud derfra, før du har betalt den sidste øre.

1 Joh 3, 15 Meng

15 Enhver, der hader sin bror, er en morder, og **I ved, at ingen morder har evigt liv som en varig ejendom i sig.**

Ef 5, 3-11 Meng

3 Utugt og umoral af enhver art eller pengegriskhed må **ikke engang nævnes** hos jer, som det sømmes sig for hellige, 4 ligesom uanstændig opførsel og tom snak eller letfærdige vittigheder, som ikke passer sig for jer, **men i stedet taksigelse.** 5 For I ved og erkender godt, at **ingen utugt og umoralsk, ingen pengegrisk – det er det samme som afgudsdyrker – har arv i Kristi og Guds rige.** 6 **Lad jer ikke bedrage af tomme ord; for på grund af sådanne ting kommer Guds vrede over de ulydige.** 7 **Gør jer derfor ikke til deres medspillere.**

Mt 5, 29-30 Meng

Hvis dit højre øje forarger dig, så riv det ud og kast det fra dig; for det er bedre for dig, at et af dine lemmer går tabt, end at hele dit legeme

*kastes i helvede. 30 Og hvis din højre hånd forarger dig, så hug den af og kast den fra dig; **for det er bedre for dig, at et af dine lemmer går tabt, end at hele dit legeme kastes i helvede.***

2 Tim 2, 11-14; 1 Joh 1, 8; Ef 4, 20-32; Mt 5, 21-26; Mt 5, 25+26; 1 Joh 3, 15; Ef 5, 3-11; Mt 5, 29-30

6.4 Hvad er "nok" til evig frelse, hvis tro (og gerninger) er nødvendig (er)?

Vores frelse afhænger af det rette fundament i vores liv. Først må vi i dette liv blive frelst gennem Jesus Kristus uden vores egne gerninger. Og efter vores frelse må vi grundlæggende gøre Guds vilje for at komme i himlen. Hvis vi falder på vejen, må vi altid vende tilbage til Gud, og han tilgiver os og retter os op igen. Men kun den, hvis livsvej grundlæggende og årvågent er rettet mod at gøre Guds vilje, at holde fast ved den og altid lade sig genoprette, vil i sidste ende blive frelst. Vores løn i himlen afhænger i sidste ende af, med hvilken motivation vi har gjort Guds vilje: Guds ære eller vores egen ophøjelse.

Den, der som uforløst vil bestå foran Gud ved egen kraft, bliver slet ikke frelst og indgår ikke i noget frelsende forhold til Gud.

Og den, der som frelst eller ufrelst ikke grundlæggende gør Guds vilje, vil ikke blive frelst.

Hvis dit livs hus er bygget på et forkert fundament, gør Kristus det klart i sin bjergprædiken, vil du ikke blive frelst. Dit fald vil være stort, og Kristus vil ikke kende dig i den sidste dom. Hvem er det så, der efter Kristus har bygget sit **livs hus på det rigtige fundament**? Det er den, der GØR, hvad han siger i bjergprædikenen. **Kun den, der grundlæggende GØR Guds vilje, vil blive frelst. Det omfatter**

- ydmyghed, at erkende sig selv som synder, der kun kan blive frelst ved nåde og ikke ved egne præstationer
- at tage Guds ord alvorligt, selv i de tilsyneladende små ting
- at have saltkraft, det vil sige modstandsdygtighed mod synd i tanker, ord og handlinger

- Kærlighed til sine brødre og søstre – helt ned på tanke- og ordniveau
- Villighed til at tilgive søskende og andre mennesker
- At tjene og stole på Gud og ikke lade sig styre af penge.
- Elske vores næste så meget, at vi gør mod dem, hvad vi ønsker, at de skal gøre mod os
- Bære gode frugter, som består i at gøre Jesu Kristi Faders vilje.

Særligt **værdifuldt for himlen**, altså guld, sølv og ædle sten i Guds øjne, er

- At opleve og udholde forfølgelse og løgne mod sig selv for Jesu skyld og forblive tro mod Jesus
- Selv omhyggeligt at gøre og undervise i Guds ord og ikke ophæve et eneste af de mindste bud
- At elske vores fjender og bede for dem, der forfølger os for Jesu skyld

At gøre det rigtige med forkerte – selvforherligende **motiver er som træ, hø og halm i Jesu øjne** – og vil på den dag brænde **og ødelægge lønnen**. Dette omfatter især

- At give for at blive set
- At bede for at blive set
- At faste for at blive set
- og som følge heraf alle fromme handlinger for at få bifald fra mennesker og ikke fra Gud alene

Men også

- Guds ord i små ting ikke tages alvorligt

Grundlæggende vil alt, hvad vi hæver os selv med gennem vores "fromme gerninger" og/eller ikke giver Gud æren for, blive brændt.

Den kongelige vej til himlen er at blive frelst af Jesus fra sine synder og fra sine egne forgæves handlinger og derefter at leve af kærlighed til Frelseren og gøre hans vilje med rene motiver alene til Guds ære indtil enden.

- At ophøje sig selv foran Gud gennem egne gerninger forhindrer frelsen.
- At blive frelst fra ikke at gøre Guds vilje og fremover gøre Guds vilje er frelsende.
- Ikke (længere) at gøre Guds vilje ødelægger frelsen.
- At gøre Guds vilje, men af forkerte motiver, ødelægger belønningen.

Mt 5, 20 Slt

20 For jeg siger jer: Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i himmelriget!

Mt 7, 21 Slt

21 Ikke alle, der siger til mig: Herre, Herre! skal komme ind i himlens rige, men den, der gør min Faders vilje i himlen.

Mt 6, 1 Meng

1 Pas på, at I ikke udøver jeres retfærdighed [„velgørenhed“] foran mennesker for at blive set af dem, ellers har I ingen løn (at forvente) hos jeres Fader i himlen!

Kol 3, 23-24 Meng

23 Alt, hvad I gør, skal I gøre af hjertet, som om det var for Herren og ikke for mennesker; 24 for I ved, at I skal modtage den (himmelske) arv som løn fra Herren: I tjener jo Herren Kristus som tjenere.

Luk 9, 24 Meng

For den, der vil redde sit liv, skal miste det, men den, der mister sit liv for min skyld, skal redde det.

1 Kor 3, 11-15 Meng

11 For ingen kan lægge et andet fundament end det, der er lagt, og det er Jesus Kristus. 12 Men om nogen bygger videre på dette fundament med guld, sølv og ædle sten (eller) med træ, hø og strå – 13 så vil hver enkeltes arbejde blive åbenbaret, for dommens dag vil vise det, fordi den åbenbares i ild, og ilden vil prøve, hvordan hver enkeltes arbejde er. 14 Hvis nogens arbejde, som han har bygget videre på, holder stand (i ilden), vil han modtage løn; 15 men hvis nogens arbejde brænder, vil han bære skaden: han selv vil blive frelst, men kun som gennem ilden.

Mt 7, 21; Mt 6, 1-4; 1 Kor 3, 11-15; Mt 5, 20; Kol 3, 23-24; Lk 9, 24

6.5 Frelsens sikkerhed – frelsens vished

Den, der bliver genfødt, bliver beseglet med Helligånden som et forskud på vores arv og som garanti for vores fuldstændige frelse, som vi nu tilhører ham.

Det, vi kan være helt sikre på, er, at vores navne fra det øjeblik, vi omvender os, og så længe vi følger Jesus, allerede er skrevet i himlen. Vi behøver ikke først at gøre os fortjent til himlen. Vi kan vide, om vi er frelst og på rette vej. Guds Ånd bekræfter det i vores indre.

Ægte frelste

• hører Jesu stemme • er kendt af Jesus • følger Jesus • får evigt liv af Jesus • vil aldrig gå fortabt • vil ikke blive revet ud af Jesu hænder af nogen • vil ikke blive revet ud af Faderens hænder af nogen, for ingen er i stand til at rive dem ud af Faderens hænder.

Ja, alle, der kæmper for at udbrede det gode budskab og lever i overensstemmelse hermed, står i livets bog. Deres nuværende liv bekræfter, at de er blandt de virkelig frelste.

Ef 1, 2-14 Meng

3 Lovet være Gud og Fader til vor Herre Jesus Kristus, som har velsignet os med al åndelig velsignelse (der findes) i himlen i Kristus! 4 For i ham har han allerede før verdens grundlæggelse udvalgt os til at være hellige og ulastelige for hans ansigt, 5 og i kærlighed har han forudbestemt os til at være sønner, der tilhører ham, gennem Jesus Kristus.

Joh 10, 26-30 Meng

27 Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig; 28 og jeg giver dem evigt liv, og de skal ikke fortabes i al evighed, og ingen skal rive dem ud af min hånd. 29 Min Fader, som har givet mig dem, er større end alle, og ingen kan rive dem ud af min Faders hånd.

1 Joh 4, 13 Meng

13 Men at vi bliver i ham og han i os, det ved vi ved, at han har givet os (en gave) af sin Ånd.

Ef 1, 2-14; Luk 10, 20; Ef 1, 13; Joh 11, 23-27; Rom 8, 29-39; 1 Joh 4, 13; Fil 4, 1-4; Joh 10, 26-30

6.6 At miste og genvinde frelsen: Den genfundne søn – den genfundne datter

Den, der vender sig bort fra Gud og ikke omvender sig i tide, er i Guds øjne åndeligt død og fortabt. Men den gode nyhed er: Gud søger alle! Hvert menneske har mulighed for når som helst at vende tilbage til sin himmelske Fader og finde livet på ny. Faderen i himlen modtager enhver angrende hjemvendt med åbne arme og stor glæde!

Og hvilken glæde hersker der i himlen, når han eller hun i tide ændrer holdning i dette liv, omvender sig og kommer til nyt liv!

Jak 4, 4-10 Meng

4 I, der har vendt jer bort fra Gud! Ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab mod Gud? Den, der vil være verdens ven, viser sig at være Guds fjende. 5 Eller tror I, at Skriften gør tomme ord, når den siger: »Den Ånd, som har taget bolig i os, har et jaloux begær«? 6 Men så meget rigere er den nåde, han skænker. Derfor står der: »Gud modstår de hovmodige, men de ydmyge skænker han nåde.« 7 Underord jer derfor Gud og modstå djævelen, så vil han flygte fra jer. 8 Nærmer jer Gud, så vil han nærme sig jer; rens jeres hænder, I syndere, og hellig jeres hjerter, I dobbeltsindede! 9 Føl jeres elendighed, sørge og græde! Lad jeres latter blive til sorg og jeres glæde til bedrøvelse! 10 Ydmyg jer for Herren, så vil han ophøje jer!

Luk 15, 6-7 Meng

»Glæd jer med mig! For jeg har fundet min får [søn & datter], som var gået tabt.« 7 Jeg siger jer: Ligeledes vil der være større glæde i himlen over en eneste synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, der ikke har brug for omvendelse.

Jak 5, 19-20 Meng

19 Mine brødre, hvis nogen af jer er kommet på afveje fra sandheden, og en anden bringer ham til omvendelse, 20 så skal han vide: Den, der bringer en synder til omvendelse fra hans vildfarelse, vil derved redde hans sjæl fra døden og dække over en mængde synder.

Luk 15, 6-7; Luk 15, 6-7; Jak 5, 19-20; Luk 15, 7+9-10, 31-32; 1 Joh 5, 16-18

6.7 Kendetegn på ægte frelste

Kendetegnet for virkelig frelste efterfølgere af Jesus er kærligheden til G , udtrykt ved at holde hans bud, kærligheden til trosfællerne og alle mennesker. Den, der ikke har en af disse egenskaber, er ikke (længere) en efterfølger af Jesus. Og kærligheden til Gud kan endda defineres præcist: Den, der elsker Gud, holder (grundlæggende) hans bud og elsker sine trosfæller. Det er kendetegnet for dem, der er genfødt. Gennem troen på Jesus og genfødselen får Jesu efterfølgere styrken til at overvinde verden og synden.

Joh 15, 9-11 Meng

9 Som Faderen har elsket mig, så har også jeg elsket jer: Bliv i min kærlighed! 10 Hvis I holder mine bud, bliver I i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders bud og bliver i hans kærlighed. 11 Dette har jeg sagt til jer, for at den glæde, jeg har, også skal være i jer, og for at jeres glæde kan blive fuldkommen.

1 Joh 4, 20-21 1 Joh 5, 1-5 Meng

4, 20 Hvis nogen siger: »Jeg elsker Gud«, og alligevel hader sin bror, er han en løgner; for den, der ikke elsker sin bror, som han kan se, kan helt sikkert ikke elske Gud, som han ikke har set. 21 Og dette bud har vi fra ham, at den, der elsker Gud, også skal elske sin bror. ... 5, 1 1 Enhver, der tror, at Jesus er den salvede, er født af Gud, og enhver, der elsker sin fader, elsker også hans børn. 2 Deraf ved vi, at vi elsker Guds børn, når vi elsker Gud og holder hans bud. 3 For det er kærlighed til Gud, at vi holder hans bud; og hans bud er ikke svære; 4 for alt, hvad der er født af Gud, overvinder verden; og dette er den sejrende kraft, som har

overvundet verden: vores tro. 5 Men hvem er det ellers, der overvinder verden, hvis ikke den, der tror, at Jesus er Guds søn?

1 Tim 5, 24-25 Meng

24 Hos nogle mennesker er synderne åbenbare og træder frem til dommen allerede på forhånd; hos andre bliver de først kendt bage . 25 Ligeledes er de gode gerninger åbenbare, og dem, hvor dette ikke er tilfældet, kan ikke forblive skjulte (i det lange løb).

Joh 15, 9-11; 1 Joh 4, 20-21; 1 Joh 5, 1-5; 1 Tim 5, 24-25; 1 Joh 5, 18; Åb 13, 8-10; Åb 19, 4-5; Åb 21, 27

6.8 ndsynd mod Helligånden

Bibelen taler flere steder om det alvorlige emne synd mod Helligånden. Det fremgår tydeligt, at der er tale om en bestemt indstilling i hjertet over for Guds værk, som fører til endeligt frafald og ikke længere er villig til omvendelse. Denne synd kan ikke tilgives, hverken i denne verden eller i den kommende.

1. Evangelierne

Mt 12, 31-32 Meng

31 Derfor siger jeg jer: Enhver synd og blasfemi vil blive tilgivet mennesket, men blasfemi mod Ånden vil ikke blive tilgivet. 32 Selv hvis nogen taler et ord imod Menneskesønnen, vil det blive ham tilgivet; men den, der taler imod Helligånden, vil ikke blive tilgivet, hverken i denne verden eller i den kommende.

Mk 3, 28-30 Meng

28 Sandelig siger jeg jer: Alle synder vil blive tilgivet menneskene, også de blasfemier, de måtte udtale; 29 men den, der gør sig skyldig i blasfemi mod den hellige Ånd, vil ikke opnå tilgivelse i evigheden, men er skyldig i en evig synd» – 30 (det sagde Jesus), fordi de påstod, at han var besat af en uren ånd.

Luk 12, 10 Sl

Og enhver, der taler et ord imod Menneskesønnen, vil blive tilgivet; men den, der bespøtter Helligånden, vil ikke blive tilgivet.

Jesus advarer indtrængende mod blasfemi mod Helligånden. Dette sker ikke af uvidenhed, men mod bedre vidende:

Farisæerne så Jesu mirakler gennem Guds Ånd, men tilskrev dem djævelen. Denne holdning afslører et forhærdet hjerte, der vedvarende modsætter sig Helligåndens virke. Tilgivelse er her ikke længere mulig, fordi der ikke længere er vilje til omvendelse. Men den, der ydmygt åbner sig for Guds virke og erkender sin egen synd, har håb om tilgivelse.

2. Hebræerbrevet

Hebr 6, 4-6 Meng

4 For det er umuligt at forny dem, der en gang har modtaget oplysning og smagt den himmelske gave og fået del i Helligånden 5 og smagt det kostbare Guds ord og kræfterne i den kommende verden 6 og alligevel er faldet fra, til at omvende sig igen, fordi de for deres egen del korsfæster Guds Søn på ny og udsætter ham for hån.

Hebr 10, 26-29 Meng

26 For hvis vi bevidst synder, efter at vi har fået kendskab til sandheden, er der ikke længere noget offer for synder tilbage for os, 27 men kun en frygtsom venten på dommen og ildens begær, som vil fortære de genstridige.

Hebræerbrevet beskriver mennesker, der har haft ægte oplevelser med Gud – oplyst, delagtige i Helligånden, smagt Guds gode ord – og alligevel falder fra. I Hebr 6, 6 står der, at en fornyelse til omvendelse er "umulig". Ikke fordi Gud ikke ville tilgive, men fordi de berørte selv er blevet uimodtagelige for omvendelse. Hebr 10 bekræfter denne opfattelse og gør det klart: Den, der bevidst fortsætter med at leve i synd, efter at han har erkendt sandheden, foragter Kristi offer og "nådeånden". Han tramper på pagtens blod.

3. 1. Johannesbrev

1 Joh 5, 16 Sl

Hvis nogen ser sin bror synde, en synd, der ikke fører til døden, skal han bede, og han vil give liv til dem, der ikke synder til døden. Der er en synd, der fører til døden; for den siger jeg ikke, at han skal bede.

Johannes skelner mellem synd, der fører til døden, og synd, som man skal bede for. Ved synd, der fører til døden, fraråder han bøn. Denne skelnen antyder, at der findes synder, der udtrykker en så dyb forhårdning mod Gud, at selv andres bøn ikke længere er effektiv.

Konklusion: Synd mod Helligånden er ikke en engangsforeteelse, men en bevidst, vedholdende afvisning af Guds sandhed på trods af klar erkendelse. Den, der sætter sig over Guds værk, fordrejer det eller bespøtter det, gør omvendelse umulig – ikke fordi Gud ikke længere vil tilgive, men fordi den pågældende person ikke længere føler anger. Og en uomvendelig person kan og vil ikke blive tilgivet af Gud. Der er håb for alle, der stadig frygter at overskride denne grænse – for Guds nåde virker altid, hvor der er plads til ægte omvendelse. Det Nye Testamente opfordrer derfor til konstant årvågenhed, ydmyghed og tidlig omvendelse, så hjertet ikke bliver forhærdet af synd.

6.9 Sammenfatning: Grænseområder for frelsen

1. Guds uforanderlige kærlighed og frelsens grænser

Frelsen er en gave fra Gud, der er grundlagt i hans kærlighed. Han ønsker ikke, at nogen skal gå fortabt (2 Pet 3,9), men at alle skal finde omvendelse og evigt liv. Ikke desto mindre er det hver enkelt persons ansvar at forblive på livets smalle vej.

- **Ordforbrydelser og deres konsekvenser:** Selvom letsindige ord kan bedrøve Helligånden, er Gud i sin trofasthed stadig rede til at tilgive (1 Joh 1, 9).
- **Tab af frelse gennem bevidst frafald:** Den, der forbliver hårdhjertet, risikerer sin frelse – men Guds hånd forbliver udstrakt, så længe nogen er rede til at omvende sig.
- **Han forbliver trofast:** Selv når vi er utro, forbliver han trofast (2 Tim 2, 13). Hans nåde er større end vores svagheder, og han kæmper for os, så vi ikke går fortabt.

2. Guds nåderum og dets vide grænser

Gud giver sine børn plads til omvendelse og tålmodighed på troens vej. Han kender vores kampe og lader os ikke falde, så længe vi ikke bevidst afviser ham.

- **Eskaleringsstadierne i nedgangen:** Selv når troende snubler, holder Guds nåde fast i dem. Han rejser dem op, så længe de er villige til at omvende sig.
- **Eksempler fra Bibelen:**
 - Galaterne vaklede i troen, men Paulus kæmpede for dem, fordi Gud ikke ville give op på dem.
 - Korinterne levede i uorden, men Gud arbejdede gennem Paulus for at genoprette dem.
- **Blive i Kristus:** Gud styrker os, så vi kan blive i Kristus. Men den, der bevidst og endeligt adskiller sig fra ham, træder ud af hans frelsende nåde – men indtil sidste åndedrag forbliver hans opfordring til at vende tilbage.

3. Frelsens sikkerhed og ansvar – Guds interesse i vores frelse

Guds største ønske er vores frelse. Den, der stoler på ham, kan være sikker på, at han ikke kun frelser én gang, men også bevarer (Joh 10, 28-29).

- **At gøre Guds vilje:** Ikke som en byrde, men af kærlighed til ham (Mt 7, 21).
- **Frugter, der er nødvendige for frelsen:** Kærlighed til trosfællerne, ydmyghed, tilgivelse og trofasthed.
- **Det, der bærer os:** Ikke vores præstationer, men Guds trofasthed. Selv når vi falder, løfter han os op – så længe vi ikke bevidst afviser hans frelsende virke.

4. Den fortabte søn – Guds åbne arme for dem, der vender tilbage

Selv når nogen fjerner sig fra Gud, forbliver hans faderhjerter fuld af kærlighed.

- **Gud giver ikke op for hurtigt:** Den, der fjerner sig, er åndeligt død – men Gud søger ham.
- **Den himmelske glæde over hver eneste, der vender tilbage:** »Glæd jer med mig! For jeg har fundet min får, som var gået vild ()« (Luk 15,6-7).
- **Nåde uden ende:** Ingen afgrund er for dyb for Guds barmhjertighed.

5. Frelsens vished – Guds uopløselige trofasthed

Vores frelse er ikke skrøbelig. Den, der lever med Gud, kan vide, at han bliver holdt fast.

- **Gud bevarer sine børn:** Ingen kan rive dem ud af hans hånd (Joh 10, 28).
- **Helligåndens segl:** Vores frelse er sikret i Kristus (Ef 1, 13).
- **Gud selv virker i os:** Han giver os styrke til at forblive på livets vej (Fil 2,13).

6. Kendetegn på ægte frelste – kærlighed som fundament

Det sande tegn på de frelste er ikke perfektion, men kærlighed.

- **Kærlighed til Gud udtrykkes i lydighed:** Den, der elsker Gud, holder hans bud.
- **Kærlighed til brødre og søstre er uundværlig:** Den, der elsker Gud, elsker også sine brødre og søstre i troen.
- **Guds kraft overvinder verden:** Vores tro er nøglen til at forblive i hans nåde.

7 Resumé, udsigter

7.1 Fortabt, tilsyneladende eller virkelig frelst?

Alle mennesker lever af natur fraadskilt fra Gud og går glip af deres egentlige bestemmelse: at elske, tjene og tilbede Gud, deres Skaber. I denne tilstand er de fortabte og går mod evig fortabelse – ikke alene på grund af deres afstand fra Gud, men også på grund af de synder, de konkret har begået. Frelse findes kun gennem Jesus Kristus, Guds Søn, som kom til denne verden som sand Gud og sandt menneske, levede for os, døde på korset og opstod fra de døde på den tredje dag. Han sidder nu ved Faderens højre hånd i himlen. Kun gennem ham kan vi finde tilgivelse og indgå i et helbredt, forsonet forhold til Gud.

En ægte omvendelse til Jesus Kristus er det afgørende vendepunkt i et menneskes liv. Det er mere end blot at fremsige en bøn eller ydre tilhørsforhold til en kirke. Det handler om en indre omvendelse af hele hjertet til Jesus som Herre og Frelser. Uden denne omvendelse, som Bibelen beskriver som en genfødsel, forbliver mennesket – selvom det kalder sig kristen – åndeligt dødt og evigt fortabt. Det Nye Testamente viser klart: Ikke alle, der siger *"Herre, Herre"*, kommer ind i Guds rige, men kun den, der gør Faderens vilje. Selv mennesker, der anser sig for at være fromme og måske er aktive i kirkelige kredse, kan i sidste ende stå foran Jesus og høre hans rystende ord: *"Jeg har aldrig kendt jer. Gå bort fra mig!"*

Forskellen mellem et ægte liv i Jesus og et åndeligt dødt navnekristendom ligger i, om man virkelig er blevet grebet af Guds kærlighed, har erkendt sin synd og har overgivet sit liv til Jesus. Den, der oplever denne sande omvendelse, modtager tilgivelse, Helligånden og et nyt hjerte. Han bliver forvandlet indefra. Det viser sig i en voksende kærlighed til Gud og mennesker, i et ønske om helliggørelse og i at følge Jesus, selvom det kræver ofre. Denne nye livsretning er kendetegnet på ægte frelse. Den forbliver ikke usynlig, men bliver synlig gennem frugt i livet – ikke som perfektion, men som et genkendeligt stræben efter Guds vilje.

En død tro er derimod ofte sværere at genkende, fordi den udadtil kan se ens ud: kirkegang, kristne traditioner, måske endda et moralsk liv. Men det afgørende mangler: det levende forhold til Jesus, der viser sig i kærlighed, lydighed og tillid. Den, der kun stoler på religiøse præstationer eller en engangsbekendelse eller en indledende oplevelse med Kristus, lever i selvbedrag. Kernen i frelsen er altid nåde – men denne nåde forvandler. Den, der virkelig har modtaget nåden, forbliver ikke i synd og ligegyldighed, men oplever Guds kraft til forandring.

Ægte frelse omfatter altså ikke kun en engangsaccept af Jesus, men et liv, der forbliver i fællesskab med ham. Dette fællesskab næres gennem bøn, bibellæsning og livet i menigheden, hvor man oplever opmuntring og også korrektion. For at følge Jesus betyder at forblive på hans smalle vej. Det er ikke en let vej – der er prøvelser, tilbageslag og tvivl. Men den, der forbliver på denne vej, oplever Guds bevarende nåde. Denne nåde bærer os gennem alle svagheder, men opfordrer os også igen og igen til omvendelse, når vi kommer på afveje.

Det er særlig farligt, når nogen vugger sig i en falsk tryghed, fordi de holder fast i ydre ting: *"Jeg er døbt"*, *"Jeg går i kirke"*, *"Jeg gør jo gode gerninger"*. Men hvis hjertet ikke er fyldt med ægte kærlighed og hengivenhed til Jesus, er disse ting værdiløse. Bibelen viser tydeligt, at man også kan udføre mirakler i Jesu navn og alligevel gå fortabt i sidste ende, hvis man ikke har et forhold til ham.

Det afgørende spørgsmål er altså ikke, hvor ofte man beder, hvor meget man giver eller hvilke titler man har i menigheden – men: Kender jeg Jesus? Lever jeg ud fra hans kærlighed? Er jeg ham lydig, selvom det koster mig noget? Elsker jeg Jesus? Disse spørgsmål er ikke der for at gøre os usikre, men for at hjælpe os med at undersøge vores hjerte ærligt. For Jesus selv siger: *"Bliv i mig, så bliver jeg i jer."* Den, der lever i denne forbindelse, kan være sikker på, at Guds nåde vil føre ham til målet.

Ægte frelse i Jesus betyder at acceptere ham som Herre – ikke kun teoretisk, men praktisk. Det betyder at vende sig bort fra synden og følge ham. Det betyder at lytte til hans ord og omsætte det i hverdagen. Den, der lever sådan, oplever nådens sikkerhed. Men den, der stoler på

sine egne handlinger eller på kirkelige traditioner, lever i fare. Det Nye Testamente gør det klart: Den tro, der frelser, er en aktiv, lydige tro. Den næres af nåden, men viser sig i livets praksis.

7.2 Frelse sker NU gennem tro uden gerninger, og evig frelse sker gennem tro, der bliver synlig gennem gerninger.

I Det Nye Testamente bruges de græske nøgleord for frelse (G4991 – σωτηρία – soteria) og frelst (G4982 – σώζω – sozo) og deres afledninger lige så ofte for den frelse, der allerede er sket gennem Kristus ved vores omvendelse, som for den fremtidige frelse. Denne fremtidige frelse vil finde sted, når Jesus kommer igen, og vi går fra dette jordiske liv præget af fristelser ind i det fuldkomne opstandelsesfællesskab med ham, hvor vi hverken vil synde eller dø. Denne fremtidige frelse betegnes i denne bog som "evig frelse".

Efter vores første frelse befinder vi os i mellemtiden på vej mod denne anden, evige frelse. Kristus har frelst os – og han vil frelse os. Han har frelst os – og han vil frelse os. Som forskud på denne endelige frelse gav han os sin Ånd ved vores første frelse, som et pant på vores fremtidige, fuldkomne frelse.

En undersøgelse af alle 545 frelsesrelaterede bibelsteder i kapitel 2 viser: De ca. 250 steder, der omhandler den første frelse, er altid forbundet med Guds kærlighed, hans nåde og accept. De ca. 250 bibelsteder, der vedrører den anden, evige frelse, er derimod altid forbundet med vores vedvarende tro, synlig i troens gerninger og i vores handlinger.

Nåde – ja, ja og endnu en gang ja! Men ligeledes menneskets ansvar for at forme et liv til Guds ære ud fra denne nåde – ligeledes ja, ja og endnu en gang ja!

Evangeliet er ikke kun den gode nyhed om Guds kærlighed, der frelser os. Det er samtidig Guds opfordring til at adlyde ham fra nu af, fordi Jesus er Herren. Den, der tager imod Guds kærlighed og i troen lader Jesus komme ind i sit liv som Herre, elsker Jesus. Og den, der elsker Jesus, gør noget for ham. For Guds kærligheds sprog er handling.

Den, der oplever Guds kærlighed og forbliver kold og ligeglad – eller senere bliver afstumpet igen – begiver sig ud på vejen til misbrug af nåden. Men Gud lader ikke sin nåde misbruges.

Ved den sidste dom, der afgør, om man får evigt liv, handler det altid om gerninger – men på grundlag af ufortjent nåde.

Er evangeliet dermed ophævet? I Romerbrevet, især i kapitel 1-3, beviser Paulus jo, at alle mennesker er syndere, og at ingen bliver frelst gennem egne gerninger. Ja, det er håbløst at fortjene frelsen gennem egne præstationer. Det gælder for vores første frelse, indgangen til det forsonede forhold til Gud.

Men når det gælder den endelige, evige frelse, siger Paulus også i Romerbrevet:

Rom 2, 6-8 Meng

[Gud] 6 som vil belønne hver enkelt efter hans gerninger, 7 nemlig evigt liv (vil han give) dem, som vedholdende udholder gode gerninger og stræber efter herlighed, ære og uforgængelighed; 8 derimod (sin) vrede og harme dem, som er stædige og ikke adlyder sandheden, men tjener uretfærdigheden.

Hvordan hænger det sammen? Bliver vi i sidste ende frelst gennem gerninger? Bliver det evige liv ikke kun givet til dem, der tror på Jesus Kristus?

Ja, det passer sammen: De, der tror på Jesus Kristus, er de troende (Rom 1, 5). Deres liv er præget af en afgørende egenskab: De gør vedholdende det gode og stræber efter Guds herlighed, ære og udødelighed.

Det er beskrivelsen af dem, der har hørt Guds kald i evangeliet, er blevet retfærdige og frelst ved hans nåde og forbliver på vejen mod evigheden. Gud vil give dem evigt liv efter deres gerninger. Men disse gerninger er ikke årsagen til deres frelse. Deres frelse er alene baseret på Jesus Kristus og deres tro på evangeliet. Men de har ændret deres sindelag, omvendt sig og følger Gud i troens lydighed. Deres troens gerninger er resultatet af deres frelsende tro og samtidig en

forudsætning for, at de når målet. Det er ikke den gode begyndelse alene, der frelser, men den trofaste vej til det sidste.

Jesus selv gør det klart: Bred er den dør og den vej, der fører til fortabelse, og mange går ad den. Smal er den dør og smal er den vej, der fører til livet. Døren alene er ikke nok – vejen hører altid med.

Jakobus bekræfter dette: Tro uden gerninger er død. En sådan tro kan ikke frelse. Ægte tro bliver først levende og fuldendt gennem gerninger.

Troens gerninger frelser os ikke i sig selv. Men virkelig frelsende tro viser sig i troens gerninger – som igen bekræfter vores frelse.

Guds nåde i Jesus Kristus har ifølge disse to afsnit fire virkninger og hensigter for os troende – og alle er en del af Guds plan om at give os evigt liv. Med vores omvendelse begynder denne vej, og **Guds nåde opdrager os**

- til at tjene den levende og sande Gud,
- at fornægte ugudelighed og verdslige begær,
- at leve besindigt, retfærdigt og gudfrygtigt i denne verden
- at afvente det salige håb og fremkomsten af vores store Guds og Frelses, Jesus Kristus, herlighed.

Er denne venten på Herren virkelig nødvendig for frelsen? Ja, det er en af Gud forordnet del af vores frelse.

Den, der hører og tror på Kristi ord, modtager straks evigt liv. Han eller hun behøver ikke at fremvise nogen gerninger for at blive accepteret. Mennesket står straks i det rette forhold til Gud og er hos Gud, når det dør.

Men den, der ikke vil høre Guds Søns stemme, vil have levet sit liv i det onde og i sidste ende høre dommen om fordømmelse.

Her bliver det klart: At høre i bibelsk forstand er ikke blot at lytte, men altid at høre for at adlyde. Den, der tror, adlyder – og den, der ikke adlyder, tror ikke. Derfor taler Det Nye Testamente ofte om "troens lydighed".

Ægte tro på Jesus omfatter hele personligheden og har klare konsekvenser: Den viser sig i, at vi lytter til Gud og gør godt. At gøre godt – af kærlighed til Gud og mennesker – er den guddommelige målestok for frelsende tro. Den, der lever i denne holdning, beviser sin tros ægthed og vil, fordi han virkelig tror, blive frelst. Men den, der gør ondt, tror ikke på Jesus – og går fortabt. Disse mennesker har aldrig hørt Jesu kald eller vendt sig bort fra det.

Joh 5, 24 Slt

*[Jesus Kristus taler] 24 Sandelig, sandelig, jeg siger jer: **Den, der hører mit ord og tror på den, som har sendt mig, har evigt liv** og kommer ikke til dom, men er gået over fra døden til livet.*

Joh 5, 28-29 Meng

*28 Undere jer ikke over dette! For den time kommer, hvor alle, der hviler i gravene, skal høre hans røst, 29 **og de skal komme frem: de, der har gjort det gode, til opstandelse til liv**, men de, der har gjort det onde, til opstandelse til dom.*

Jes 50, 4-5 Meng

4 Herren Gud har givet mig en tunge som en discipel, for at jeg kan opmuntre de trætte; han vækker mig hver morgen, åbner mit øre, så jeg kan lytte til hans ord. 5 Herren Gud har åbnet mit øre, og jeg har ikke modsat mig, jeg er ikke trådt tilbage.

Markus 12, 28-31 F

***Hør, Israel** – Herren er vores Gud, Herren alene. Og du skal **elske Herren din Gud** af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af alle dine kræfter – og din næste som dig selv.*

3 Joh 1, 11 Meng

*Elskede, tag **ikke** det onde til efterretning, men det gode: den, der **gør** godt, er af **Gud**; den, **der gør ondt**, har **ikke** set **Gud**.*

Jak 2, 17 Slt

17 Således er det også med troen: hvis den ikke har gerninger, er den i sig selv død.

Hebr 9, 28 Meng

28 Ligeledes vil Kristus, efter at han én gang er blevet ofret for at fjerne manges synder, for anden gang uden (relation til) synden komme til dem, der venter på ham, for at frelse dem.

Rom 3, 28 Slt

28 Så kommer vi nu til den konklusion, at mennesket retfærdiggøres ved troen uden lovens gerninger.

Rom 2, 6-8 Meng

[Gud] 6 som vil belønne hver enkelt efter hans gerninger, 7 nemlig evigt liv (vil han give) dem, som vedholdende udholder gode gerninger og stræber efter herlighed, ære og uforgængelighed; 8 derimod (sin) vrede og harme dem, som er stædige og ikke adlyder sandheden, men tjener uretfærdigheden.

Rom 8, 13 Slt

13 For hvis I lever efter kødet, skal I dø; men hvis I ved Ånden dræber kødet, skal I leve.

Rom 2, 6-11; Rom 3, 28; Rom 5, 1; Rom 8, 13; Rom 6, 20-23; ApG 5, 32; Rom 1, 5; Hebr 5, 9; 1 Petr 4, 17; Mk 16, 16; Rom 2, 8; Gal 5, 7; 2 Thess 1, 8; 1 Petr 4, 17; Mt 7, 14; Jak 2, 14-26; Es 50, 4-5; Mk 12, 28-31; Joh 5, 24; Hebr 5, 9; Hebr 11, 8; Hebr 13, 17; Rom 1, 5; Apg 6, 7; Jak 2, 17; 3 Joh 1, 11

7.3 Også evig frelse sker kun ved nåde og trofasthed og Guds barmhjertighed

Det er Guds nåde og trofasthed og den tro (og de gerninger), som de frembringer i mig efter min frelse, der bevarer mig i frelsen, som dog kun en gang blev mig skænket af nåde og vil blive mig skænket fuldstændigt.

Hvorfor skulle vi ellers **håbe** på Kristi nåde på den dag (evigheden), når vi kan være sikre på den (1 Pet 1, 13)? Og hvorfor skal en Onesiforus, som Paulus virkelig anser for at være genfødt (Filemon 1, 10), og som tjener Kristus upåklageligt efter bedste evne og samvittighed, først finde

"barmhjertighed" hos Herren på "den dag"? Svaret er: *I sidste ende er det kun Kristi nåde og barmhjertighed selv, der redder en gylden tro ved overgangen til evigheden.* Ingen kommer i sidste ende til himlen ved egen indsats, det er stadig ufortjent nåde, der er grundlaget. Men Gud har flettet vores del – tro (og troens gerninger) – så tæt sammen med sin del – Guds bevarende kraft og nåde – at det bliver et uopløseligt hele, der kun er effektivt i sin helhed og når sit mål.

Den evige frelse er for dem, der ikke misbruger den nåde, der er givet dem gratis, men viser sig værdige til den og gør noget af denne nåde til Guds ære. Og det er vores barmhjertige, men også hellige Herre, der beslutter.

1 Petr 1, 13 Sl

13 Derfor skal I omgørde jeres sind, være ædru og sætte jeres håb fuldt ud på den nåde, der vil blive jer til del i Jesu Kristi åbenbaring.

2 Tim 1, 16-18 Meng

16 Herren vise sin barmhjertighed mod Onesiforus' hus, for han har ofte opmuntret mig og ikke skammet sig over mine lænker, 17 men efter sin ankomst til Rom har han ivrigt søgt efter mig og også fundet mig. 18 Herren (Jesús) give ham barmhjertighed hos (Gud) Herren på den dag! Hvor mange vigtige tjenester han desuden har gjort (os) i Efesos, ved du selv bedst.

Rom 5, 21 Sl

21 For ligesom synden har hersket i døden, så skal også nåden herske gennem retfærdighed til evigt liv gennem Jesus Kristus, vores Herre.

1 Petr 1, 13; 2 Tim 1, 16-18; Rom 5, 21; Filem 1, 10

7.4 Lønnen for at følge Kristus

Nåde og ansvar

Bibelen lærer os, at evigt liv både er en ufortjent gave fra Guds nåde og en belønning for et trofast og lydigt liv i Jesu fodspor. Disse to aspekter hører uløseligt sammen: nåde og ansvar.

Ægte tro er synlig

Den, der virkelig tror, elsker Kristus og tjener ham. Disse gerninger bekræfter troen og beviser, at den er ægte. Frelsende tro viser sig altid i handling.

Gave og løfte om belønning

Det evige liv er således en gave til alle, der oprigtigt stoler på Jesus, og samtidig er det forbundet med løftet om en belønning. Den troendes trofasthed og hengivenhed på jorden bestemmer størrelsen af belønningen i himlen. Nogle bliver rigeligt belønnet, fordi de har tjent Gud trofast i kærlighed og lydighed. Andre bliver frelst, men uden særlig løn, fordi deres gerninger ikke havde nogen varig værdi. Men der er også en alvorlig advarsel om, at den, der lader de muligheder, Gud har betroet ham, ligge ubrugte hen og forbliver åndeligt trægt, i sidste ende kan blive forkastet og gå fortabt.

Lignelsen om talenterne

Jesus viser dette blandt andet i lignelsen om talenterne. Den, der forøger det, der er betroet ham, bliver belønnet og får større ansvar i evigheden. Den, der ikke gør noget med det, han har modtaget, bliver kastet ud i den yderste mørke til de vantro.

Prøvelse og løn ifølge Paulus

Paulus taler om, at en kristens gerning i sidste ende vil blive prøvet i ilden. Den, der trofast bygger på Kristus, vil hans gerning bestå, og han vil modtage løn. Den, der imidlertid lever med forkerte motiver eller i ligegyldighed (), vil hans gerning brænde op. Han kan blive frelst, men kun som gennem ild – uden særlig løn.

Hjertets holdning er afgørende

Ikke alle handlinger for Gud bliver automatisk belønnet. Det afgørende er hjertets holdning, lærer Jesus os i bjergprædikenen. Den, der tjener af kærlighed til Kristus og ikke for at behage mennesker, vil blive rigeligt belønnet af Gud. Den, der søger menneskers bifald, har imidlertid allerede modtaget sin løn her og vil gå tomhændet ud i evigheden.

Ægte storhed gennem tjeneste

Ægte storhed i Guds rige ligger i at tjene. Den, der ydmyger sig selv og tjener andre i kærlighed, vil blive ophøjet i evigheden og rigeligt belønnet.

Vejen til storhed i himmelriget

Ja, vi må gerne ønske at være store i himmelriget, men vejen dertil er at TJENE, selv gøre, hvad vi siger og lærer, og lide for Kristi skyld. Og alligevel må vi være helt afslappede og behøver ikke at indlade os på nogen tilsyneladende magtkamp. Rangordenen i himlen vil i sidste ende være, som Faderen i himlen har forudset.

Sammenfatning: Tro, der bringer løn

Sammenfattende gør Det Nye Testamente det klart: Det evige liv er en nådegave til alle, der stoler på Jesus i troen. Men denne frelsende tro viser sig altid i et liv i kærlighed, tjeneste og trofasthed. Den, der lever sådan, vil ikke kun arve det evige liv, men også modtage rig belønning i evigheden. Men den, der misbruger den modtagne nåde på en ligegyldig eller egoistisk måde, risikerer i sidste ende at stå tomhændet i evigheden eller endda miste sin frelse.

7.5 Det er hårde ord, hvem kan høre dem? Om Guds pædagogik og balancen i vores aktuelle prædiken

Er du ikke eller slet ikke enig i resultatet og budskabet i denne bog? Det blev Jesus også beskyldt for i Johannesevangeliet af mange, der fulgte ham, med hensyn til hans tale. Spørgsmålet er snarere, om den "hårde tale" er rigtig eller forkert.

Jeg har en opgave til dig, inden du læser videre. Den kræver lidt tid, kræfter og omhu, men det giver kun mening at læse videre her, hvis du udfører den:

1. **Noter eller markér alle Guds og Jesu løfter og alle opmuntrende vers alene fra Matthæusevangeliet.**

Hvor mange prædikener har du hørt om det?

2. I næste trin **skal** du **notere** eller **markere** alle **åbne advarsler** eller **trusler** fra Jesus i **Matthæusevangeliet**.

Sammenlign derefter: *Hvor mange prædikener, andagter eller bibelstudier har du allerede hørt om dette?*

Giver det, du hører fra Guds ord gennem andre, et afbalanceret billede af det, Jesus sagde? Hvis ikke, er du blevet prædikeret en ensidig Jesus, og du har et forvrænget billede af, hvordan Jesus er.

Trøst og krav – et afbalanceret evangelium?

Jeg har selv undersøgt Matthæusevangeliet nærmere som eksempel. Til det formål har jeg inddelt alle tekstpassager i 4 områder og markeret dem med farver og evalueret dem til sidst (for nærmere oplysninger se niveauet "Oversigt" på hjemmesiden). Resultatet er som følger:

I Matthæusevangeliet ser vi en bemærkelsesværdig balance mellem Guds opmuntring og krav.

Omkring 15 % af teksten indeholder opfordringer til, hvad vi som troende skal gøre, mens 13 % understreger opmuntring, løfter og Guds kærlighed. Den største del, omkring 32 %, er dog viet til Jesu hårde tale, der varsler advarsler, konsekvenser og dom. Omkring 40 % af teksten er neutral.

Denne vægtning udfordrer os: Opfatter vi Jesus i hele hans sandhed, eller tager vi kun de behagelige aspekter af hans budskab til os?

I dagens prædikelandskab – også i den evangeliske verden – lægges der næsten udelukkende vægt på Guds godhed og barmhjertighed. Hans hellighed og de alvorlige krav, der også stilles til troende, bliver ofte overset. Resultatet? Et forvrænget evangelium, der giver et ensidigt billede af Gud og skaber tilhængere, der ikke rigtig kender ham i hans helhed og følger ham med fuld alvor. Men Bibelen viser tydeligt: Guds hellighed er lige så central som hans kærlighed.

Dette gælder ikke kun for Matthæusevangeliet, men også for de øvrige skrifter i Det Nye Testamente. Men Gud, som er en god pædagog, der ved, at vi som Jesu disciple først og fremmest har brug for opmuntring, fremstiller ofte meget alvorlige forhold på en pædagogisk indfølelse måde, som gør dem mere acceptable for os.

Eksempler fra brevene – opmuntring og klare grænser

Apostlene og Jesus selv understreger i deres budskab ofte vanskelige, men nødvendige sandheder, indlejret i opmuntring og trøst.

1. Renhed og hellighed – „Flygt fra utugt!“ (1 Kor 6, 15-20)

Paulus opfordrer korinterne til at være bevidste om deres tilhørsforhold til Kristus og ære Gud gennem renhed. Her tager han udgangspunkt i det positive uden at fremsætte trusler. Ikke desto mindre bliver det klart i andre passager : Fortsat utugt fører til udelukkelse fra Guds rige. Positiv opmuntring og klare advarsler er begge nødvendige.

2. Hengivenhed til den sande Kristus – "Ingen anden Jesus!" (2 Kor 11, 2-4)

Paulus formaner menigheden kærligt til ikke at lade sig forføre. Han sammenligner dette med Evas fristelse, der endte i åndelig død. Selvom den advarende konsekvens kun antydes, er budskabet klart: Vores evige frelse afhænger af vores vedvarende hengivenhed til den sande Kristus og det sande evangelium.

3. Livsførelse – "Intet arveligt i Guds rige!" (Ef 5, 3-11)

Paulus understreger, at Jesu efterfølgere skal leve anderledes. Positiv opmuntring og klare konsekvenser – såsom udelukkelse fra frelsen ved vedvarende synd – går hånd i hånd. Opfordringen til at ære Gud suppleres med alvorlige advarsler mod et ugudeligt liv.

4. Åndelig styrke – "Tag Guds rustning på!" (Ef 6, 10-13)

Paulus opfordrer til at tage Guds rustning på for at vinde den åndelige kamp. Han siger ikke, hvad der sker, hvis vi ikke gør det – sandsynligvis for at fokusere på vejen til sejr. Ikke desto mindre er det klart: Der er

ingen alternativer til denne vej, og nederlag kræver omvendelse og genoprettelse gennem Kristus.

Konklusion

At forkynde et afbalanceret evangelium

Bibelens budskab viser et spændingsfelt mellem opmuntring og krav. I vores prædikekultur er det afgørende at holde begge dele i balance for at forkynde Guds helhed. Ensidig vægtning – hvad enten det kun er på kærlighed eller kun på dom – fører til et forvrænget billede af Gud og en forkert efterfølgelse.

Vores frelse afhænger af et vedvarende trosforhold til Kristus. Det indebærer, at vi erkender hele Kristus: den kærlige frelser og den retfærdige dommer. Kun på den måde kan vi forblive trofaste mod ham, møde ham med ærefrygt og gå livets vej til målet.

7.6 Konklusioner

Tro, gerninger og evig frelse

Undersøgelsen af de talrige bibelsteder om frelse og tro i Det Nye Testamente viser tydeligt, at vejen til evig frelse ikke kan reduceres til en engangsbekendelse. Tværtimod fremstiller Bibelen frelsen som en vej, der begynder med omvendelsen, men fuldendes gennem et liv i troens lydighed indtil enden.

1. **Den frelsende tro er en lydig, aktiv tro:** Analysen viser, at ægte frelsende tro altid omfatter hele personligheden. Den viser sig i lydighed mod Guds ord og i gode gerninger. At høre ordet i bibelsk forstand betyder ikke passivt at lytte, men aktivt at omsætte det. Den, der tror, følger. Den, der tror, gør godt. Den, der tror, forbliver på den smalle vej.

Jesus selv beskriver det evige liv som målet for dem, der gør Guds vilje og gør godt, mens de, der gør ondt, kommer for dommen (Mt 7, 15-28; Joh 5, 28-29). Paulus sammenfatter livet for dem, der bliver frelst for evigt, som et vedvarende liv og en stræben efter Guds herlighed

gennem gode gerninger og adskillelse fra det onde (Rom 2, 7; Rom 8, 13). Jakob gør det klart (Jak 2, 17-26), at tro uden gerninger er død. Troen på Jesus er begyndelsen, men vedvarende lydighed og trofasthed i hverdagen viser, at denne tro er ægte.

2. **Frelse er nåde – og alligevel kræves der trofasthed til det sidste:** Skriften understreger Guds nåde som grundlaget for al frelse. Ingen bliver retfærdiggjort gennem gerninger. Alligevel forbliver mennesket ansvarligt for at lade denne nåde virke i livet. Det Nye Testamente viser, at den endelige frelse er forbundet med vedvarende tro, der udtrykkes i troens gerninger. Disse troens gerninger er ikke årsagen til frelsen, men beviset på, at troen er ægte.

Paulus siger i Romerbrevet 2, 6-8, at Gud i sidste ende vil belønne hver enkelt efter hans gerninger: Den, der vedholdende gør godt, vil opnå evigt liv. Denne tekst er ikke i modstrid med nåden, men beskriver konsekvensen af et liv, der er præget af Guds nåde.

3. **Vejen er lige så nødvendig for frelsen som begyndelsen:** Jesus beskriver vejen til frelse som smal og vanskelig. Indgangen gennem den smalle dør er begyndelsen. Men selve vejen fører først til den endelige frelse. Den, der stopper i begyndelsen, vil ikke nå målet. Den frelsende tro viser sig ved, at den bliver ved. Nåden gør os i stand til at adlyde, men denne lydighed forbliver nødvendig.
4. **Håb og helliggørelse er en del af frelsen:** Bibelen gør det klart, at ventetiden på Kristus og stræben efter helliggørelse er væsentlige elementer i troens vej. I Hebr 9,28 står der, at Kristus vil vise sig for dem, der venter på ham, til frelse. Denne ventende holdning er ikke passivitet, men udtrykkes i et liv i hengivenhed og helliggørelse.

Skriften viser (Tit 2, 11-13), at Guds nåde ikke kun frelser os, men også opdrager os til et gudfrygtigt liv (). Forventningen om Kristi genkomst styrker os i helliggørelsen. Den endelige frelse er således tæt forbundet med et liv, der leves i håb om Kristus og i adskillelse fra synden.

5. **Den sidste dom vil vurdere livets frugt:** Dommen ved tidernes ende vil afsløre gerningerne. Jesus og apostlene understreger, at det ikke handler om et nyt grundlag for frelse, men om at synliggøre troens virkelighed. Gerningerne viser, om troen var ægte. Den, der har forladt troen, misbrugt nåden og forbliver i synd, vil gå fortabt.
6. **Forsikring om nåde:** Gennem Guds nåde bliver vi frelst. Gennem Guds nåde forbliver vi frelst, selvom vi falder på vejen. Gud tager os altid imod, uanset hvor ofte vi falder på den smalle vej, når vi vender tilbage til ham.
7. **Advarsel mod misbrug af nåden:** Et centralt resultat af undersøgelsen er advarslen mod en forkert forståelse af nåden. Nåden er ikke en fripas til at synde. Den, der misbruger nåden, devaluerer den. Skriften advarer mod at omdanne nåden til udsvævelse. Nåden fører til helliggørelse. Den, der forlader helliggørelsen, forlader nådens vej.
8. **Nåde og ansvar udgør en helhed:** Bibelen opretholder spændingen mellem nåde og ansvar. Mennesket bliver frelst alene ved nåde. Men denne nåde virker i livet. Den, der forbliver i nåden, bliver frelst. Men den, der forlader nåden, det være sig ved vantro, synd eller lunkenhed, mister frelsen. Menneskets ansvar er at forblive i nåden.

Konklusion: Resultaterne af undersøgelsen fører til en klar og samtidig udfordrende konklusion: Frelsen er en nådegave, der modtages gennem troen. Men denne tro er en lydig, aktiv tro, der varer ved til det sidste. Den, der holder op med at tro på , holder op med at adlyde og ikke indretter sit liv efter Guds vilje, mister frelsens gave.

Ægte nåde er ikke billig, men kræver hele vores liv. Men den giver os også styrken til at gå denne vej – til målet, til den evige herlighed med Kristus.

7.7 (Højt) anbefalede praktiske skridt til en trofast og vedvarende efterfølgelse i vores frelse – for enkeltpersoner og Kristi legeme

Jeg anbefaler på det kraftigste følgende praktiske skridt for at fremme og sikre, at vi som enkeltpersoner og som menighed kan følge Jesus trofast og frelsende. Listen er ikke udtømmende.

1. Individuel styrkelse i troen

- **Styrk håbet:** Guds ord minder os om Jesu genkomst og den evige herlighed.
- **Eksemplariske biografier:** Læs livshistorier om troende kristne, der troede til det sidste.
- **Teologi om lidelse:** Genopdagelse og undervisning om lidelse og forfølgelse i overensstemmelse med Jesu og apostlenes løfter.
- **Fremme af udholdenhed og forpligtelse:** Allerede i opdragelsen gennem sport, forpligtende engagementer og forbilleder.
- **Opmuntring og formaning:** Nøglen til personlig vækst og styrkelse af troen.
- **Dagligt bibelstudium:** Selvstændig bibellæsning beskytter mod overfladisk undervisning og uddyber troen.

2. Foranstaltninger på menighedsniveau

- **Prædiken og undervisning:** Fremme af hengivenhed til Jesus og løsrivelse fra verdslige ting gennem klare, bibelske prædikener.
- **Andagtsmateriale:** Udvikling af dybsindige bøger og andagtsbøger, der formidler bibelske sandheder om frelse og efterfølgelse.
- **Kunst og medier:** Brug af moderne kristen kunst (f.eks. billeder, teater, film), der tydeliggør vejen til evigt liv, især en moderne genfortolkning af billedet "Den brede og den smalle vej".

- **Kulturel følsomhed:** Undervisning om forskellen mellem form og indhold i gudstjeneste og liv.
- **Menighedsdisciplin:** Genopdagelse og implementering af bibelsk menighedsdisciplin som svar på stigende individualisme.
- **Prædikens indhold:** Skabe balance mellem Guds kærlighed og hellighed for at fremme ærefrygt for Gud og ægte omvendelse.

3. Væsentlige læresætninger

- **Retfærdige frugter af omvendelse:** Nødvendige tegn på ægte efterfølgelse og forudsætning for frelse.
- **Frelse gennem nåde og trofasthed:** Frelsen gives gennem nåde, men bevares gennem vedvarende tro og hengivenhed.
- **Tid og ansvar:** Større indsigt og ressourcer betyder større ansvar over for Gud. Samtidig bliver selv den mindste trofasthed set og æret af Gud.
- **Opdragelse i gudsfrygt:** Træning i at skelne mellem kulturelle påvirkninger og bibelsk sandhed.
- **Teamwork med Gud:** Samarbejde mellem guddommelig nåde og menneskelig ansvarlighed på vejen til frelse
- **Opmuntring gennem forbilleder:** Fremme af efterfølgelse gennem åndelige forbilleder, herunder Jesus som det ultimative forbillede.

Konklusion

En afbalanceret lære, personlig hengivenhed og fællesskabets engagement er afgørende for at bevare troen og forblive på vejen mod evigheden som Jesu menighed. Både individuelle og fælles skridt er nødvendige for at fremme en dyb og effektiv efterfølgelse.

Bilag Modargumenter og svar fra Guds ord

1 **Modargument: "Frelse sker kun gennem tro, ikke gennem gerninger"**

Man kan indvende, at frelse kun er mulig gennem tro, ikke gennem gerninger. Hele Det Nye Testamente er fyldt med dette vidnesbyrd. Og det er rigtigt. Ingen fortabt synder i denne verden – og det er vi alle ved fødslen – kan blive frelst uden et helbredt forhold til Gud. Alle må først frelses fra deres gudfjendske liv og væsen og blive Guds børn gennem genfødsel fra Guds ord. Og det skal ske bevidst gennem egen erkendelse af sin synd og Guds nåde – en skindfrelse af babyer, der ikke ved, hvad der sker med dem, findes ikke i hele Skriften. Når nogen bliver frelst fra sine synder, sker det bevidst her og nu. Og denne frelse sker alene af nåde, uden nogen indsats fra egne gerninger. Med genfødselen giver Gud os kærlighed til vores herlige Frelser Jesus Kristus og Gud Faderen og også kærlighed til vores brødre og søstre. Han sætter os i stand gennem sin Ånd, der bor i os, til at elske ham og vores trosfæller og følge hans bud.

Og her begynder vores eget ansvar for at elske Gud og forøge de talenter, vi har fået af Gud. Hvert genfødt Guds barn vil kun blive frelst for evigt, hvis det – således begavet med Guds frie kærlighed – som frugt af sin frelse også elsker Gud tilbage i overensstemmelse med sin indsigt og sine muligheder – og det er troens gerninger for Gud, udført EFTER den (tidsmæssige) frelse.

Modsætningen ligger nu i, at man UDEN forudgående tidsmæssig frelse, det vil sige uden overhovedet at være blevet forsonet med Gud, ønsker at udføre gerninger enten til tidsmæssig eller evig frelse. Sådanne gerninger fra det gamle menneske kan ikke behage Gud, for det er døde gerninger, der udføres af urene syndere i selvretfærdighed og forsøg på selvforløsning, og som ikke kan gøre os retfærdige for Gud.

Derfor, når vi i Det Nye Testamente læser, at syndere uden forudgående forsoning med Gud ønsker at blive frelst gennem gerninger, mislykkes

de altid, og Skriften fordømmer deres forsøg på at blive retfærdige for Gud ved egen kraft.

"Hvis I ikke gør dette og dette, kan I ikke blive frelst" (efter ApG 15, 1).

Sådanne (falske) påstande – henviser til det frelsende forhold til Gud NU, ikke til himlen. Apostlene gør det klart, at det grundlæggende frelste forhold til Gud NU ikke afhænger af (sådanne og andre) formelle opfyldelser. Og det gør den evige frelse heller ikke. Ingen formel opfyldelse frelser nogen, kun omvendelsen til Guds kærlighed til ham og den evige frelse til vores kærlighed til Gud.

Apostlene kæmper med alle kræfter mod et falsk evangelium, der er baseret på formelle opfyldelser som forudsætning.

Vi kommer hverken ind i et frelst forhold til Gud eller ind i himlen gennem vores egne gerninger. Men apostlene skelner

- vores frelste stilling nu for Gud gennem troen på evangeliet helt uden gerninger fra vores
- vores fremtidige evige frelse ved at holde fast ved troen på Kristi forløsende nåde og ved troens gerninger, der udføres i og for Gud.

På den anden side vidner Guds ord helt klart om, at ingen, der hævder at være genfødt og elske Gud, vil blive frelst uden troens gerninger, hvor hans egen kærlighed til Gud kommer til udtryk.

Kan vi se, hvor tæt frelse med og frelse uden gerninger synes at ligge?

Det spørgsmål, vi altid må stille os selv, når Skriften taler om frelse gennem gerninger, er:

Er den pågældende person overhovedet forsonet med Gud?

Hvis ikke, nytter ingen gerninger noget for at blive behagelig for Gud og frelst for evigt.

Hvis ja, kommer det for tilhængerne an på at elske Gud igen og udtrykke det gennem troens gerninger.

Lad os se på nogle bibelsteder om dette – altid med denne skelnen for øje.

Først retter vi vores blik mod de gerninger, vi udfører som naturlige verdensborgere uden at være frelst af Gud.

Joh 7,7 Meng

7 Verden kan ikke hade jer, men den hader mig, fordi jeg vidner om, at alle dens gerninger er onde.

Mt 23,3 Meng

3 Alt, hvad de siger jer, skal I gøre og følge, men døm ikke efter deres gerninger, for de siger det, men gør det ikke.

Mt 23,5 Meng

5 Alle deres gerninger gør de for at blive set af mennesker.

Joh 3,19 Meng

19 Men dommen består i, at lyset er kommet til verden, men menneskene elskede mørket mere end lyset, for deres gerninger var onde.

Rom 3,20 Meng

20 For ingen bliver retfærdig for Gud på grund af lovens gerninger; loven giver (kun) erkendelse af synd.

Rom 3,28 Meng

28 For vi mener, at mennesket bliver retfærdiggjort ved tro uden lovens gerninger.

Apg 26,20 Meng

Men [jeg] forkyndte først dem i Damaskus og derefter i Jerusalem og i hele Judæa og for nationerne, at de skulle omvende sig og vende sig til Gud og udføre gerninger, der var værdige til omvendelsen.

Hebr 6,1 Meng

1 Derfor vil vi (nu) se bort fra de første grundlæggende principper i Kristi lære og hæve os til fuld modenhed, ikke igen lægge grunden med omvendelse, der vender sig bort fra døde gerninger, og med tro på Gud.

De betragtede eksemplariske bibelsteder gør det klart: Det naturlige menneske gør onde gerninger eller ingen gerninger, der kan behage Gud. Døde gerninger er det forgæves forsøg på at behage Gud uden at vende sig til Gud og blive frelst gennem troen. Gud accepterer ikke sådanne gerninger.

Først kommer omvendelsen og troen på Gud og hans ufortjente nåde, **først derefter kommer** de gerninger, der behager Gud, gennem Jesus Kristus i vores liv.

Hebr 9,14 Meng

Hvor meget mere vil da Kristi blod, som ved den evige Ånds kraft har ofret sig selv som et pletfrit offer til Gud, rense vores samvittighed fra døde gerninger, så vi kan tjene den levende Gud!

Tit 3,5 Meng

5 Han har frelst os – ikke på grund af retfærdige gerninger, som vi selv har udført, men efter sin barmhjertighed – gennem genfødselsens bad og den hellige ånds fornyelse.

Mt 5,16 Meng

16 Ligeledes skal jeres [de frelstes disciples] lys skinne for mennesker, så de kan se jeres gode gerninger og prise jeres Fader, som er i himlen.

Rom 2, 6-8 Meng

6 [Gud] vil belønne hver enkelt efter hans gerninger, 7 nemlig evigt liv (vil han give) dem, som vedholdende udholder gode gerninger og stræber efter herlighed, ære og uforgængelighed; 8 derimod (sin) vrede og harme dem, som er stædige og ikke adlyder sandheden, men tjener uretfærdigheden.

Jak 2, 17.26 Meng

17 Således er det også med troen: har den ingen gerninger (at vise), er den i sig selv død. ... 26 For ligesom kroppen uden ånd er død, så er også troen uden gerninger død.

Ef 2, 10; Tit 2, 14; Tit 1, 16; Åb 3, 1-3; Åb 2, 26; Rom 2, 6-8; Åb 22, 12; Joh 7, 7; Mt 23, 3; Mt 23, 5; Joh 3, 19; Rom 3, 20; Rom 3, 28; Apg 26, 20;

Mt 5, 16; Hebr 6, 1; Hebr 9, 14; Tit 3,5; Ef 2, 10; Tit 2,14; Tit 1, 16; Jak 2, 17.26; Åb 3, 1-3; Åb 2, 26; Rom 2, 6-8; Åb 22, 12

2 *Modargument: „Vi er beseglet med Helligånden, og ingen kan bryde dette segl undtagen Jesus, og han vil ikke gøre det.“*

Guds Ånd, som Gud i sin nåde har givet os, er garantien for, at Gud i sidste ende vil oprejse os til liv sammen med Kristus. Hvis vi ikke mister Guds Ånd undervejs, vil vi blive frelst. Kan vi overhovedet miste Guds Ånd igen, når vi først har modtaget den? Vi har ikke kun modtaget Helligånden ved vores omvendelse, vi er endda beseglet med ham. Og Guds segl kan ingen røre, ingen kan bryde det, undtagen Guds Lam selv (Åb 5, 5).

Beseglingen med Helligånden i Det Nye Testamente svarer til omskærelsen i Det Gamle Testamente.

Begge er tegn og virkeligheder på tilhørsforholdet til Guds folk. Kunne nogen i den gamle pagt miste sit tilhørsforhold til Guds folk, selvom han var omskåret? Ja, det viser Paulus i Romerbrevet i kapitel 2.

Og hvordan opnår vi i den nye pagt den åndelige omskæring og modtager Helligånden? Gennem vores gudgivne retfærdighed ved troen, som vi lærer af Abraham i Romerbrevet 3.

Omskærelsen var det segl på troens retfærdighed, som Abraham fik af Gud (Rom 4,11). Årsagen var troen, seglet bekræfter kun den udøvede tro. Når årsagen er væk, bortfalder også seglet. Det er ikke seglet, der bærer indholdet, det er indholdet, der skaber seglet. Det ser vi også ved, at Guds segl kan blive taget fra os igen, og at vi som følge heraf kan miste Guds Ånd igen.

I Det Gamle Testamente har vi et eksempel på tabet af Helligånden.

Vi skal ikke være og leve som Saul. Saul blev først fyldt med Helligånden for at være konge over Israel. Senere forlod Guds Ånd ham på grund af hans synd (1 Sam 15+16).

Nu kunne man indvende, at det hele er fra Det Gamle Testamente, og at vores frelse er mere fuldkommen i Det Nye Testamente. Det Nye Testamente taler et andet sprog. Det Gamle Testamente skal tjene som forbillede for os i Det Nye Testamente. Der bliver de åndelige sandheder levende skildret, som i Det Nye Testamente er mere usynlige, men meget mere virkelige. Ikke anderledes, men forstærket som i den gamle pagt er mottoet for Det Nye Testamente.

1 Kor 10, 10-12 Meng

... 10 Murr ikke, som nogle af dem gjorde, og derfor led døden ved ødelæggeren. 11 Alt dette skete dem som et eksempel og er skrevet ned som en advarsel for os, som står foran verdens ende. 12 Den, der tror, at han står fast, skal passe på, at han ikke falder!

Hebr 4, 2-11Meng

2 For frelsens budskab er kommet til os på samme måde som til dem, men det ord, de hørte, gav dem ingen nytte, fordi det ikke blev forenet med tro hos dem, der hørte det. ... 11 Lad os derfor være ivrige efter at komme ind i den hvile, så ingen falder og dermed giver det samme advarende eksempel på ulydighed!

Og i Det Nye Testamente gælder ikke de samme, men endnu strengere standarder. Johannes siger til os

1 Joh 3, 15 Meng

15 Enhver, der hader sin bror, er en morder, og I ved, at ingen morder har evigt liv som varig ejendom i sig.

Ikke kun fysisk mord, men også onde tanker mod trosfæller er, hvis de vedvarer uden omvendelse, en grund til at miste sin frelse i den nye pagt.

Ja, Jesus Jesus kan potentielt slette os fra livets bog (Åb 3, 5).

Ja, vi kan synde til døden (1 Joh 5, 16).

Ja, de, der tvivler på troen, befinder sig allerede på kanten af ilden (Jud 1, 22-23).

Ja, vi kan bevidst synde og miste vores frelse (Hebr 10, 26).

Ja, vi kan vende os bort fra troen og vende tilbage til vores gamle, urene liv uden Kristus (2 Pet 2,22).

Og alt i alt: Ja, Gud kan bryde sit segl. Og han vil bryde seglet hos dem, der gør uret. Vi kan miste Helligånden, depositummet på vores frelse.

Ef 1,13 Meng

*13 I ham er også I, **efter at I har hørt sandhedens ord, frelsens budskab om jeres frelse, og er kommet til tro, blevet besejlet med den lovede Hellige Ånd.***

2 Tim 2, 19 Sl

*19 Men Guds faste grundlag består og bærer **dette segl**: Herren kender sine egne! Og: **Alle, der påkalder Kristi navn, skal vende sig bort fra uretfærdigheden!***

Jer 22, 24 Meng

*24 Så sandt jeg lever, siger Herren, selv om Konja, Jojakims søn, Judas konge, var **en signetring** på min højre hånd, **ville jeg rive dig af den.***

Hes 28, 12-16 Meng/Sl

*[Kongen af Tyrus som billede på Lucifer] **Du, som var billedet [bogstaveligt: seglet] på fuldkommenhed, fuld af visdom og fuldendt skønhed** 13 i Eden, Guds have, befandt du dig, ... **15 Du var fuldkommen i dine veje fra den dag, du blev skabt, indtil synden blev fundet i dig.** 16 Gennem dine mange handelsforretninger er dit indre blevet fyldt med ugudelighed, og du har syndet. Derfor har jeg forkastet dig fra Guds bjerg og udslettet dig, du beskyttende kerub, fra midten af de brændende sten. **17 Dit hjerte er blevet hovmodigt på grund af din skønhed; du har ødelagt din visdom for din glans skyld.** Så har jeg kastet dig ned på jorden og gjort dig til et skue for kongerne. 18 Med dine mange misgerninger, gennem uretfærdigheden i din handel, har du vanhelliget dine helligdomme; **da lod jeg en ild gå ud fra dig, som fortærede dig, og jeg har gjort dig til aske på jorden for øjnene af alle, der så dig.** 19 **Alle, der kender dig blandt folkeslagene, forfærdes over dig; du er blevet til rædsel og er for evigt forsvundet!***

Jer 22, 24; Åb 5, 5; Ef 1,13; Jer 22, 24; Ez 28, 12-16; Rom 4, 9-11; Rom 2, 25; 2 Tim 2, 19; 1 Kor 10, 10-12; Hebr 4, 2-11; 1 Joh 3, 15; Åb 3, 5; 1 Joh 5, 16; Jud 1, 22-23; Hebr 10, 26; 2 Petr 2, 22

3 *Modargument: "Frelsen i Det Gamle Testamente var ufuldkommen, mens den i Det Nye Testamente er så fuldkommen, at vi ikke kan gå fortabt."*

Det Nye Testamente vidner om, at Guds handlingsprincipper er universelle. Han dømmer både englene i himlen og de troende før lovgivningen, efter lovgivningen og de troende i den nye pagt efter de samme principper. Det, der skete før os med frafald fra Gud og efterfølgende tab af forholdet til Gud, tjener som en advarsel til os om, at vi ikke skal gøre det samme og lide samme skæbne. Intetsteds i Det Nye Testamente står der, at vi kan bevare vores frelse gennem en særlig status i den nye pagt, selvom vi forlader Gud. Frelsen, som Kristus har bragt, er fuldkommen. Men den er fuldkommen for den, der forbliver i frelsen, i Kristi frelsesrum, ja, i forbindelse med Kristus. Gud frelser sit folk gennem prøvelser – og det er fuldstændigt fra hans side – men han bevarer ikke sit folk gennem en uigenkaldelig engangs handling.

Hebr 2, 1-3 Meng

1 Derfor må vi holde fast ved det, vi har hørt, for ikke at miste det. 2 For hvis det ord, der blev forkyndt gennem engle, var ufravigeligt, og enhver overtrædelse og enhver ulydighed fik sin rette straf, 3 hvordan skulle vi da undslippe (straffen), hvis vi forsømmer en så stor frelse?

Jud 1, 5 Meng

5 Men jeg vil minde jer om – og I kender jo allerede alle disse kendsgerninger – at Herren (først) frelste Israels folk fra Egypten, men anden gang tilintetgjorde dem, der ikke troede.

Hebr 2, 1-3 Meng

1 Derfor må vi holde fast ved det, vi har hørt, for ikke at miste det. 2 For hvis det ord, som en forkyndte gennem engle, var ufravigeligt, og enhver overtrædelse og enhver ulydighed fik sin rette straf, 3 hvordan skulle vi da undslippe (straffen), hvis vi ignorerer en så stor frelse?

Hebr 10, 26-32 Meng

26 For hvis vi bevidst synder, efter at vi har fået kendskab til sandheden, er der ikke længere noget offer for synder tilbage for os, 27 men kun en frygtsom venten på dommen og den grådige ild, der skal fortære de genstridige. 28 Hvis nogen har forkastet Moseloven, skal han uden barmhjertighed dø på grundlag af (udsagnet fra) to eller tre vidner: 29 hvor meget hårdere straf vil da ikke blive tildelt den, der har trampet på Guds Søn og anset det blod, som han er blevet helliget med, for værdiløst og har hånet nådens Ånd! 30 Vi kender jo ham, der har sagt: »Hævn er min, jeg vil gengælde«, og et andet sted: »Herren vil dømme sit folk.« 31 Det er frygteligt at falde i den levende Guds hænder.

2 Petr 2, 4-10 Meng

4 Gud har ikke engang skånet syndige engle, men har kastet dem ned i den dybeste afgrund, i mørkets lænker, hvor de opbevares til dommens dag. 5 Han skånede heller ikke den gamle verden, men lod kun Noah, retfærdighedens forkynder, sammen med syv andre (personer) overleve, da han lod syndfloden komme over den ugudelige menneskehed. 6 Ligeledes lagde han byerne Sodoma og Gomorra i aske og dømte dem til undergang og gjorde dem dermed til et advarende eksempel for fremtidige ugudelige. 7 Men den retfærdige Lot, som led meget under de ugudeliges udsvævende livsførelse, reddede han; 8 for de ulovlige handlinger, som den retfærdige, der levede blandt dem, måtte se og høre dag efter dag, forårsagede hans retfærdige sjæl kvaler. 9 Således forstår Herren at redde de gudfrygtige fra prøvelsen, men at opbevare de uretfærdige til dommens dag, hvor de skal afsone deres straf, 10 især dem, der i begær efter urenhed følger kødet og ikke anerkender nogen som herre over sig.

Hebr 2, 1-3; Jud 1, 5; 2 Petr 2, 4-10; Hebr 10, 26-32

4 *Modargument: "Kristi værk er fuldkomment – behøver eller skal vi gøre noget for det?"*

Kristi værk: fuldkommenhed og ansvar

Kristi forsoningsværk på korset er fuldkomment og danner grundlaget for vores frelse. Intet kan eller skal tilføjes. Samtidig fortsætter Kristus

sit værk som ypperstepræst ved at gå i brechen for sine efterfølgere og bevare dem. Men vores frelse afhænger ikke alene af dette værk: Den kræver vores vedvarende efterfølgelse og trofasthed.

Udvalgte og efterfølgere

Gud kender de udvalgte, som vil blive frelst til det sidste. For os er dette imidlertid ikke synligt. Vi kan kun se os selv som udvalgte, hvis vi lever i Guds vilje. Den, der lever i synd, viser, at han ikke hører til de udvalgte. Skriften understreger, at en indledende omvendelse og fuldstændig frelse fra synden ikke er nogen garanti for den endelige frelse – det afhænger af de kristnes vedvarende trofasthed over for deres fuldkomne Herre Jesus Kristus.

Udfordringer og sikkerhed

Ingen kan være sikker på, at de ikke alligevel vil falde. Vores sikkerhed ligger i Jesus, som som fuldkommen ypperstepræst går i brechen for os, bevarer os og sørger for, at vi ikke bliver fristet ud over vores formå . Denne sikkerhed afhænger dog af vores villighed til at acceptere hans bevarelse og følge ham.

Eksempler fra Bibelen

På trods af Jesu fuldkomne forløsning gælder følgende, når vi finder os i Guds frelse:

- **Endetiden og fristelser:** Faderen forkorter trængselstiden, så de udvalgte overhovedet kan sejre. Den, der ikke sejrer, viser, at han ikke var udvalgt. Det ændrer heller ikke hans fuldkomne frelse i begyndelsen af vores trosliv noget ved.
- **Tilbedelse af dyret:** Den, der tilbeder dyret, viser, at han aldrig har stået i Lammets livets bog. Også her tæller det at sejre og ikke vores fuldkomne begyndelsesforløsning gennem Kristus.

I hvert fald står det klart: Uanset hvor fuldkommen frelsen gennem Kristus er, fritager den os ikke for vores eget ansvar for konsekvent at følge Jesus.

Men den gode nyhed er:

- **Opmuntring gennem Guds trofasthed:** Gud giver os ikke fristelser, der overstiger vores evner. Han sørger for, at vi kan klare dem.

Konklusion

Frelse er en vedvarende proces, der er baseret på Kristi nåde og trofasthed. Vores sikkerhed ligger ikke i en engangs-tro-oplevelse, hvor vi gennem Jesus bliver frelst en gang for alle, uanset hvordan vi lever bagefter. Vores sikkerhed ligger snarere i det daglige forhold til vores fuldkomne Frelser, som elsker os og som ypperstepræst bevarer os og specielt for os former vores omstændigheder, så vi med vores egne muligheder kan følge ham til det sidste. Ære være ham, som med sin kraft og kærlighed fører os sikkert til målet!

Hebr 9, 12 Sl

[Kristus kom] 12 ikke med blod af bukke og kalve, men med sit eget blod, en gang for alle ind i helligdommen og opnåede en evig forløsning.

Hebr 5, 9 Sl

9 Og efter at han [Kristus] var blevet fuldkommen, blev han for alle, der adlyder ham, ophav til evig frelse.

Joh 10, 27-28 Sl

27 Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig; 28 og jeg giver dem evigt liv, og de skal aldrig fortages, og ingen skal rive dem ud af min hånd.

1 Kor 10, 13 Meng

Gud er trofast: han vil ikke lade jer blive fristet ud over jeres evner, men vil samtidig med fristelsen også skabe en udvej, så I kan bestå den.

Hebr 9, 12; Hebr 5, 7-9; Joh 10, 27; Hebr 7,25; 1 Kor 10, 13

5 **Modargument: "Guds tempel er her, Guds tempel er her!"**

Guds folks tilstedeværelse i Guds nærhed og i det forjættede land i den gamle pagt og de troendes frelse i den nye pagt er uløseligt forbundet med Guds nærhed – gennem hans Ånd – i hans tempel. På intet

tidspunkt har Guds tempel i sig selv været ukrænkeligt og sikkert for evigt. Guds tempel vil kun bestå, hvis templets folk lever i overensstemmelse med Guds frygt. Hvis folket ikke lever efter Guds vilje, men lever lovløst og gør ondt, vil Herren forlade sit tempel og overgive det til ødelæggelse. Det er et af Guds principper.

1. I Det Gamle Testamente udholder Gud først meget og tilgiver sit folk, når det omvender sig, og genopretter sit folk. Men der er og var også en grænse for synd. Da flytter Gud ud af sit tempel på grund af sit folks grusomheder, og overgiver det til ødelæggelse.
2. Også Det Nye Testamente forsikrer os om, at Helligåndens tempel, de nytestamentlige troende, kan ødelægges gennem synd og fristelse til synd. Og det græske ord, der bruges i Det Nye Testamente (G2647 – καταλύω – katalyo), er det samme, som bruges i Det Nye Testamente om ødelæggelsen af det ydre tempel.

1 Kor 3, 16-17 Meng

16 Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i jer? 17 Hvis nogen ødelægger Guds tempel, vil Gud ødelægge ham, for Guds tempel er helligt, og det er I!

Jer 7, 1-15 Meng4 Sæt ikke jeres lid til løgnagtige ord, når I siger:

"HERRENS tempel, HERRENS tempel, HERRENS tempel er dette!" 5 For kun hvis I alvorligt forbedrer jeres livsførelse og alle jeres handlinger, ... 7 kun da vil jeg lade jer bo på dette sted, i dette land, som jeg har givet jeres fædre, fra evighed til evighed.

1 Kor 3, 16-17; 2 Krøn 7, 17-22; Jer 7, 1-15; Ez 8; Ez 9; Rom 14, 20; Luk 21, 6

6 Modargument: "De frelste er helliget en gang for alle"

Gud har med et offer for evigt fuldkommet dem, der helliges. De er tilgivet, og Gud vil aldrig mere huske deres synder. Disse sandheder

lyder, som forfatteren af Hebræerbrevet her præsenterer dem for os, evige og uomstødelige.

Men frelsesfaktaene er ikke kun statisk fastlagte i denne beskrivelse. Det bekræfter forfatteren af Hebræerbrevet også.

De bliver og forbliver vores

- i tillid til Jesus og hans offer og
- ved vores tiltrædende påberåbelse i troen.

De, der er helliget af Gud, men vender sig bort fra Gud, løber deres undergang i møde, uanset hvor fuldkomment de tidligere er blevet helliget.

Vores nye position som Kristi efterfølgere – helliget i Kristus – er den, der er fuldkommen og som under alle omstændigheder vil opnå frelse. Og hvis vi forbliver i denne position gennem vores efterfølgelse af Jesus forbundet med en efterfølgelse af praktisk helliggørelse i vores liv, vil vi også opleve frelsen.

Hebr 10, 14-18 Meng

*10 og på grund af denne vilje (Guds) **er vi helliget en gang for alle ved Jesu Kristi legems offer.** ... 14 For ved et eneste offer har han for evigt bragt dem, som (ønsker at) lade sig hellige (af ham), til målet.*

Hebr 10, 23-39 Meng

*23 Lad os holde fast ved det bekendte håb, for trofast er den, som har givet løftet. ... 28 Hvis nogen har forkastet Moseloven, skal han uden barmhjertighed dø på grundlag af (udsagnet fra) to eller tre vidner: 29 Hvor meget hårdere straf vil da ikke blive tildelt den, der har trampet på Guds Søn og **anset det blod, som han er blevet helliget med, for værdiløst** og har hånet nådens Ånd!*

Hebr 12, 12-14 Meng

*14 **Stræb ivrigt efter fred med alle og efter helliggørelse, uden hvilken ingen vil se Herren.***

Hebr 10, 14-18; Hebr 10, 23-39; Hebr 12, 12-14

7 *Modargument: Brændte gerninger og alligevel frelst*

Ved at tage imod Jesu Kristi evangelium og følge ham lægger vi det rette fundament for vores fremtidige frelse. På vejen til himlen kan vi dog stadig følge Kristus mere eller mindre lydigt og godt og bygge enten guld, sølv og ædle sten på det eller træ, hø og strå. Og for det vil vi modtage en tilsvarende løn eller ingen løn i himlen. Den største ødelægger af lønnen i himlen er at gøre det rigtige af de forkerte motiver. Den, der ophøjer sig selv i sin tjeneste for Jesus, vil ikke modtage nogen løn for det, og hans livsværk på fundamentet Jesus Kristus vil brænde. Den, der bliver reddet som gennem ild, men ikke modtager nogen løn, fordi hele hans livs værk brænder op i Guds dom, havde stadig sit livreddende fundament. Og det er hans tro på Kristus, der er så ægte, at han i det mindste gør det, som Jesus i sin bjergprædiken har defineret som nødvendigt for frelsen for vores livs huse:

Dette omfatter at gøre Guds vilje af hele sit hjerte, renhed i tanker og handlinger, tilgivelse over for andre og viljen til at gå den smalle vej, der fører til livet. Den, der tilsidesætter disse bud og ikke bærer gode frugter, viser, at han ikke gør Guds vilje og derfor ikke vil komme ind i det evige liv.

1 Kor 3, 11-15 Meng

11 For ingen kan lægge et andet fundament end det, der er lagt, og det er Jesus Kristus. 12 Men om nogen bygger videre på dette fundament med guld, sølv og ædle sten (eller) med træ, hø og strå – 13 så vil hver enkeltes arbejde blive åbenbaret (en dag), for dommens dag vil vise det, fordi det åbenbares i ild, og ilden vil prøve, hvordan hver enkeltes arbejde er. 14 Hvis nogens arbejde, som han har bygget videre på, holder stand (i ilden), vil han modtage løn; 15 men hvis nogens arbejde brænder, vil han bære skaden: han selv vil blive frelst, men kun som gennem ilden.

Mt 7, 21-23 Meng

21 Ikke alle, der siger til mig: Herre, Herre! skal komme ind i himlens rige, men den, der gør min Faders vilje i himlen.

Mt 7, 12-13 Meng

12 Alt, hvad I forventer af mennesker, skal I også gøre mod dem, for i det består (opfyldelsen af) loven og profeterne. – 13 Gå ind (i Guds rige) gennem den trange port, for bred er den port og bred er den vej, der fører til fortabelse, og mange er der, som går ind ad den. .

Mt 7, 24-27 Meng

24 Derfor vil enhver, der hører disse mine ord og handler efter dem, ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippegrund.

Mt 6, 1 Meng

1 Pas på, at I ikke udøver jeres retfærdighed [„velgørenhed“] foran mennesker for at blive set af dem, ellers har I ingen løn (at forvente) hos jeres Fader i himlen!

8 *Modargument: "Fare for stolthed over gerninger, fare for sammenligning, fare for at dømme, fare for fortvivelse, fare for modløshed"*

Hvordan kan vi undgå faren for stolthed over egne gerninger?

Skriften afviser kraftigt alle sammenlignende tanker blandt os disciple.

At se på Jesu tjenende eksempel er helbredende og beskytter os mod uheldige sammenlignende og dømende tanker og vores egen tjenende holdning, indtil døden.

Selv den mest hengivne kristne gør i sidste ende kun det, han eller hun skylder Gud, og det, der er værdigt for Jesu kærlighed til ham eller hende. Og at erkende det er frelse for sjælen.

Men Gud afværger også alle vores mulige mindreværdskomplekser. Vi er alle afhængige af Guds kærlighed, tilgivelse og nåde. Og Gud vil ikke knække det brudte rør og slukke den glødende væge. Når vi nu lader Jesus rense os, tilgiver han os og renser os for al uretfærdighed, og vi bliver elskede og værdsatte i hans øjne.

Det handler altid om at få det mest mulige ud af mit eget liv for Jesus – og til det har vi brug for hinanden og kan hjælpe hinanden.

Det er åndeligt farligt at tale om sine egne åndelige præstationer – især når det handler om selvophøjelse eller om at fremstå bedre end andre. Men når det handler om at fremme andre i troen, er det helt almindeligt i Skriften at fortælle – i al ydmyghed – om det, Gud har udrettet gennem ens eget liv.

Desuden er det yderst vigtigt og helbredende at holde sig sin egen frelse ved nåde og sin egen fristelse og tilbøjelighed til at falde for øje, for ikke at dømmes broren og søsteren nedladende, men i ydmyghed forsøge at stå ved deres side og hjælpe dem op.

Så kunne vi blive fristet til at tænke: Hvis vi kun bliver frelst for evigt gennem troens gerninger, hvor mange troens gerninger er så nok? Det ville føre til frygt i stedet for frihed i Kristus.

Jesus forhindrer dette ved at bruge Peter som eksempel: Det handler først og fremmest ikke om (tros)gerninger, men om, hvorvidt vi elsker Jesus.

Vi elsker, fordi han først elskede os. Vi udfører troens gerninger, fordi vi tror på ham, der har frelst os af nåde. Kun den, der først selv har oplevet Guds kærlighed og nåde, kan og vil elske Gud igen og dermed forblive i Guds frelsesrum. Vi er allerede i Guds frelsesrum, derfor kan vi ånde lettet op, for vi behøver ikke først at gøre os fortjent til himlen. Det fjerner det ubehagelige præstationspres. Vi kan og behøver kun at leve ud af den kærlighed, vi selv har oplevet, uden først at skulle give noget til Gud selv.

Ingen gerning fra et menneske, der ikke er frelst af Kristus og slet ikke kender Gud, vil bringe ham eller hende i himlen. Og det er sådan, selvom de ufrelstes gerninger tilsyneladende ligner dem, som de frelste gør. Uden syndernes forladelse og Guds modtagne kærlighed på forhånd er der ingen frelse og ingen redning. Uden først at blive forsonet med Gud fra vores naturlige fjendskab mod ham, er alle vores gerninger døde gerninger. Det er og forbliver sådan, at vi kun bliver frelst af nåde og af tro, en ægte tro, der går ind i hjertet og armene og fødderne og på grund af den selv oplevede kærlighed til Gud og mennesker arbejder for Gud og mennesker i denne verden.

Spørg ikke: Hvor mange gerninger er nok? Spørg hellere dig selv: Elsker du, som du er blevet elsket?

Joh 21, 17 Meng

Simon, Johannes' søn, elsker du mig?

Og FØRST DEREfter følger opgaven og gerningerne for Jesus. Vi må som Maria sidde ved Jesu fødder (Luk 10, 40-42).

Vores motivation ud af kærlighed til Jesus, som har elsket os så højt, at vi blot elsker ham igen, er den langt største og vigtigste del i vores liv og i Skriften, at følge Jesus fuldt ud.

Først derefter kommer hellige og alvorlige formanende ord.

Når vi gør det, vi gør, af kærlighed til Gud, af kærlighed til Jesus, så gør vi alt rigtigt. Og det vil beskytte os mod enhver form for dårlig motivation.

Åb 1, 5-6 Meng

5 Ham, som elsker os og har frelst os fra vores synder ved sit blod 6 og gjort os til konger og præster for sin Gud og Fader: hans er herligheden og magten i al evighed! Amen

Joh 21, 17 Meng

Simon, Johannes' søn, elsker du mig?

Fil 2, 1-11 Meng

1 Hvis der nu er en formaning i Kristus, hvis der er kærlig opmuntring, hvis der er fællesskab i Ånden, hvis der er inderlig medfølelse og barmhjertighed, 2 så gør min glæde fuldkommen ved at være af samme sind, ved at have den samme kærlighed og være enige om det samme mål 3 og ikke handle ud fra egenrådighed eller forfængelighed, men i ydmyghed anse hinanden for højere end jer selv; 4 lad ikke hver især kun se på sin egen fordel, men også på den andens. 5 Lad denne sindstilstand være i jer alle, som den også var i Kristus Jesus; 6 for skønt han havde Guds skikkelse, anså han ikke ligheden med Gud for et voldsomt at skulle fastholde; 7 nej, han gav afkald på sig selv (sin herlighed) ved at antage en tjeners skikkelse, blive helt menneskelig og blive fundet i sin legemlige skikkelse som et menneske; 8 han ydmygede

sig selv og blev lydig indtil døden, ja, indtil døden på korset. 9 Derfor har Gud også ophøjet ham over alle andre og givet ham det navn, som er over alle andre navne, 10 for at i Jesu navn skal hvert knæ bøje sig, både i himlen og på jorden og under jorden, 11 og hver tunge bekende, at Jesus Kristus er Herre, til ære for Gud, Faderen.

Luk 17, 10 Slt

10 Således er det også med jer: Når I har gjort alt, hvad I er blevet pålagt, skal I sige: »Vi er ydmyge tjenere; vi har kun gjort vores pligt.

Luk 22,25-27 Meng

25 Men han sagde til dem: »Folkenes konger hersker med magt over dem, og deres magthavere lader sig kalde 'velgørere'. 26 Men sådan må det ikke være hos jer, men den største blandt jer skal være som den yngste, og den, der sidder øverst, som den, der tjener. 27 For hvem er den største: den, der sidder til bords, eller den, der serverer? Jo, den, der sidder til bords. Men jeg er blandt jer som den, der tjener.

1 Kor 15, 10 Meng

10 Men ved Guds nåde er jeg, hvad jeg er, og hans nåde mod mig har ikke været forgæves, men jeg har udrettet langt mere end dem alle, dog ikke jeg, men Guds nåde, som er med mig.

Gal 6, 4 Meng

4 Men hver enkelt skal prøve sit eget værk, og så kan han rose sig selv, men ikke over for andre.

Mt 6, 1 Meng

1 Pas på, at I ikke udøver jeres retfærdighed [„velgørenhed“] foran mennesker for at blive set af dem, ellers har I ingen løn (at forvente) hos jeres Fader i himlen!

Mt 23, 11-12 Meng

11 Den største blandt jer skal være jeres tjener. 12 Men den, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes.

Joh 21, 21-22 Meng

21 Da Peter så ham, spurgte han Jesus: »Herre, hvad bliver der af

ham?» 22 Jesus svarede ham: »Hvis det er min vilje, at han skal blive (i live) indtil min komme, hvad angår det dig? Følg mig!«

Mt 12, 20 Meng

*Et knækket rør vil han ikke brække, og en **glødende væge** vil han ikke slukke.*

Mt 6, 1-4; Lk 17, 10; Joh 21, 17; Mt 23, 11-12; Fil 2, 1-11; Lk 22,25-27; 1 Kor 15, 10; Gal 6, 4; Åb 1, 5-6; 2 Kor 1, 12; Hebr 13, 18; 2 Kor 12, 19; Gal 6, 1; Jud 1, 22-23; Mt 12,20; Jes 57,15; 1 Joh 1, 9; Joh 21, 21-22

9 Svar: "Vores frelse er altid og kun "i Kristus". Er du "i Kristus", så er du sikker."

Gennem troen er vi "i" Jesus Kristus og "i Kristus" og "i" Guds kærlighed og beskyttelse og løfte og har adgang til Gud og tillid gennem ham.

(Kun) den, der er "i Kristus", er og forbliver frelst.

Hvordan kommer vi "ind i Jesus"?

Gennem troen på Jesus fra vores side, gennem genfødslen fra Guds side. Vi er forbundet med Jesus gennem vores tro på ham og opretholder vores forhold til ham gennem vores tro på ham.

Hvor er vores frelse? I KRISTUS. Vi har opfyldelsen af alle Guds løfter I KRISTUS. For at have del i alt, hvad Gud har lovet, må jeg være I KRISTUS.

Og det er interessant at se, HVOR Guds kærlighed er, HVOR Guds bevarelse er, og HVOR Guds frelse er:

De er altid I Jesus Kristus. Er du I KRISTUS, er du sikker og frelst. Forlader du Kristus, forlader du kilden til evigt liv og frelse. Bliv derfor I HIM og vend tilbage til HIM, for kun I HIM er livet – nu og i evigheden.

Ef 1, 7 Slit

7 I ham har vi frelsen ved hans blod, syndernes forladelse efter hans nådes rigdom.

Rom 8, 38-39 F

Intet kan skille os fra Guds kærlighed, som er I KRISTUS JESUS, vores Herre.

Joh 15, 5-6 Meng

5 Jeg er vinstokken, I er grenene: den, der bliver I MIG, og I HVEM JEG bliver, bærer rigelig frugt; uden mig kan I intet udrette. 6 Den, der IKKE bliver I MIG, bliver kastet bort som grenen og visner; man samler dem og kaster dem i ilden, hvor de brænder.

Ef 3, 11-12; Joh 15, 5-6; Rom 8, 38-39; 2 Kor 1, 18-21; Ef 1, 7; Ef 3, 12

10 Sammenfatning: Modargumenter og svar fra Guds ord

Præsentation af modargumenter mod frelse alene gennem tro og deres tilbagevisning

Modargument 1: Frelse sker kun ved tro, ikke ved gerninger

Argumentation: Frelse sker ved nåde og ikke ved egne gerninger (Ef 2, 8-9). Gerninger før omvendelsen er "døde gerninger" og kan ikke behage Gud (Hebr 6, 1). Den frelsende tro er en engangsbegivenhed og ikke en proces.

Modargument: Troen fører nødvendigvis til gerninger (Jak 2, 17. 26). Jesus lærer, at sande disciple skal gøre Guds vilje (Mt 7, 21-23). Gode gerninger er et tegn på ægte frelse (Ef 2, 10).

Modargument 2: Vi er beseglet med Helligånden, og ingen kan bryde dette segl

Argumentation: Troende er beseglet med Helligånden (Ef 1, 13). Ingen kan rive dem ud af Jesu hånd (Joh 10, 27-29).

Modargument: Skriften viser eksempler på, at Gud ophæver sit segl på grund af ulydighed (Jer 22, 24). Jesus taler kun om sikkerhed for dem, der følger ham (Joh 10, 27).

Modargument 3: Frelsen i Det Gamle Testamente var ufuldkommen, i Det Nye Testamente er den fuldkommen

Argumentation: Frelsen i den nye pagt er endelig, da den er baseret på Jesu fuldkomne offer (Hebr 7, 25).

Modargument: Princippet om trofasthed over for Gud består i begge pagter (Jud 1, 5). Den, der ikke bliver i Kristus, mister frelsen (Joh 15, 6).

Modargument 4: Kristi værk er fuldkomment – vi kan ikke gøre noget for det

Argumentation: Jesus har fuldendt frelsen (Joh 19, 30), og den, der tvivler på det, forringer hans offer.

Gendrivelse: Bibelen skelner mellem grundlaget for frelsen og nødvendigheden af at forblive i den (Mt 7, 24-27).

Modargument 5: Guds tempel er her, Guds tempel er her!

Argumentation: De troende er Helligåndens tempel (1 Kor 3, 16), som Gud ikke ødelægger.

Gendrivelse: Guds tempel kan blive øde og forladt på grund af synd (Ez 8, 6-7).

Modargument 6: De frelste er helliget en gang for alle

Argumentation: Den, der en gang er helliget, forbliver hellig (Hebr 10, 14).

Modargument: Helliggørelse er en proces, ikke en afsluttet tilstand (Hebr 10, 19-22).

Modargument 7: Brændte gerninger og alligevel frelst

Argumentation: I 1 Kor 3, 15 Slt står der: *"Hvis nogens værk brænder, vil han lide skade; men han selv vil blive frelst, dog som gennem ild."* Heraf konkluderes det, at selv ved manglende eller dårlige gerninger går frelsen ikke tabt.

Modargument: Paulus taler i dette afsnit om læreres og forkynderes ansvar. "Gerningen" henviser til deres undervisning og ikke generelt til hver enkelt troendes handlinger. Passagen viser, at selvom værket bliver prøvet og muligvis brændt, garanterer dette ikke automatisk

personens frelse. Andre steder advares der mod en falsk følelse af sikkerhed (Hebr 10, 26-27). Jesus siger, at den, der tror, har evigt liv (Joh 5, 24).

Modargument: Kun den, der forbliver i troen til det sidste, vil opnå frelse (Hebr 3, 14).

Modargument 8: Fare for stolthed over gerninger, fare for sammenligning, fare for at dømme, fare for modløshed

Argumentation: Hvis gode gerninger betragtes som nødvendige for frelsen, kan det føre til stolthed over egne præstationer. Ligeledes kan det at lægge vægt på gerninger føre til, at man sammenligner sig med andre eller dømmer andre. Den, der føler sig ude af stand til at udføre nok gerninger, kan blive modløs.

Modargument: Skriften understreger, at gode gerninger er et resultat af troen og ikke en grund til stolthed (Ef 2,8-10). Alle har forskellige gaver, hvorfor sammenligninger er upassende (Rom 12,4-6). Jesus lærer os ikke at dømme andre (Matt 7,1-2). Frelsen afhænger ikke af mængden af gerninger, men af Guds nåde (Fil 1,6). Den, der virkelig er genfødt, forbliver trofast (1 Joh 2,19).

Modargument: Der er eksempler på mennesker, der er faldet fra troen (2 Pet 2, 20-22).

Svar og KONKLUSION

Vores frelse er altid og kun i Kristus – er du i Kristus, så er du sikker

Vores frelse ligger ikke i os selv, men alene i Kristus. Han bærer os med sin uforanderlige kærlighed (Joh 10, 28-29). Men Jesus advarer: "Den, der IKKE BLIVER I MIG, bliver kastet bort som en gren og visner" (Joh 15, 6).

Gud ønsker, at alle skal omvende sig (2 Pet 3,9). Faderen tager den fortabte søn tilbage med glæde (Luk 15,20-24). Derfor kan vi med tillid sige: "Vi hører ikke til dem, der viger tilbage, men til dem, der tror til frelse for sjælen" (Hebr 10,39).

Jesus er vores gode hyrde (Joh 10,11). Selv når vi vakler, forbliver han trofast (2 Tim 2,13). Han giver os alt, hvad vi behøver for at forblive i ham: hans ord, hans ånd og hans nåde. Når vi fejler, forbliver døren til tilgivelse åben (1 Joh 1,9). Den, der følger Jesus NU, forbliver i Kristus. Og den, der er i Kristus, må leve i dyb glæde og tryghed – i dag, i morgen og i al evighed.